50
p. 970.
p. 2613

2004

1506-ՀԱՀ

ՎԱՀՐԱԿԱՆ ՈՒ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹՈՒՈՆ

Համառօտ պարզեալ յաշխարհաբառ լեզուէ
ի գրաբառն հետզհետէ յառաջացուցեալ
ի դիւրութիւն ուսանողաց։

Աշխատասիրեալ Տէր Յարութեան Տէր Մեսրովբ
Քահանայէ ազգ Արուեստաւոր ի Ջուղայ։

Ի հայրապետութեան սըր գահին Էջմիածնի՝
Արեւց երանեալ Տէն Դանիէլի Կաթողիկոսի
սըբոյն Աթոռակից ամ Դայոց։

Ի պարծանս սըբ քրիքին երիցի՝ Տէն
Յովսէփոսի Ս. Աշնորհ սըբ եպսկ.

Ի հայեսուս հրամանաւ արժանաժառանգ Պատ
րիարգի Ամատունեաց ազգի՝ Տէն Յովհաննիսի
շնորհազարդ սըբ Աթոռ եւ Ս. աբան ի քրիքոսի
կոստանդնուպօլսեցւոյ՝ ի տուիչ արձանացուցեալ
Խորհրդով եւ հաւանութիւն Ս. աբեր եւ գերապատ
ուս Իշխանապետուս։

Ծոփ Քրիք փրկչին գրոյ՝ 1808։ Ազգի Ըռաքիոնեան
Դայոց՝ ռամճե , յօգոստոսի 15։

ԴԱՍԱՏՆԵՐՈՒՄ
ՊՕՂՈՍԻ
Ի Տպարանի սըբ Ս. աբերի
Ի Ամստերդամ։

3264-1223

491.99-5

Printed in Turkey

ՅԱՒՈՒՆՔ ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ

Ա՛ս յարեի ուսումնական։

ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿԱՐԱՀՈՎԻՆ

Տիտոս՝ անշա՛նս հաստատել հոգի ունի լինել բանաստրութիւնէ կոտորած երկնքէ կոնան՝ հիմնէրէ՛ծոց կոտոր՝ ժողովուրդոց վոչէ՛յնութիւն՝ վնաս՛ուածոց ցեղ՝ իմաստ՝ օրերց ոչ՛, դնեցուածոյն ևս՝ աչ երգոց ևս՝ ամ գիտութիւնց գոռան ևս բանալի։

Ո՛ր ևնոյ՝ գրս Պաւղոսի ուշադրի էլէնտրոպն՝ կիրքս ուս՛ ժողովածին կարգմանութեան պիտանութիւն՝ յոանդոն ոձիւ հանդիսացոյց՝ ի լեզուէ գերա՛։ Ես՝ հետզհետէ բառս՛ ի վերջ՝ ի նոխանի վառելու ոգեկոչէր բարուց, շատ՝ ի յուսալոյց վերնութիւն՝ չէզոքոնս՝ ևս չկիրթութիւն փոխանցան ինձնէ, պոշէլ, ևս ըստ հոգիաբանութէ հանգամանոց կոչ պարբերգրծել. յորոց ոմանց յօժարութիւն յորէ՝ ևս յոգնանց արդիանաւոր վաստակ՝ գովաբեր ժողովուրդոյ։ Կ՛ասէ ևս յինչ գիրքս յօրինուածք կոտորելոյց ևս՝ ի ճահճ հոսէ բերել, որ ևս ոչա՛ էրկաթերս մուտքդ ապրիլ։

Ըզդա պատշաճ հոմորիւն գործ ապահովը այն ոչա՛ չէրս հանապարհն ընդունաւեան ևս գհանդիսանս, ևս ինչ՝ շուտ ընդ բերել, ևս չի՞նչ վճռեան առնել վաստակ։

Պատճառ քերականութեան։

Աստուածոյ պաշտօնին պարտաւորութիւն պէտ էին չոմ հինգս հերքել՝ ըստ ընդհանուր՝ հոմերոսի բնութիւն գաստանն՝ ընդել ևս գիւրին վարդապետութ՝ ոլորն ևս Լ՝ ոչ՝ բնն պատճառներս ևս՝ ըստ չբուն՝ ընդհանրացն եղեալ է՝ զնոյն ձևաբանութիւն ժամանակի՝ իբր չի ինձնիմ անհրաժեշտ հետևանս տրքիան՝ ծագերս բառիցուշ անհրաժեշտ հետևանս այնչ ընկերին։

Ասէ զայսոս ժամանակս չոգոնս տերմանութ՝ հետևանս զոյն

ջոյն փոյն առնուլ գոտ իբր յօտոր լերան վտքանելի վա
տակութեան լինել յեռանալոյն. ևեպ յոհիտոն գբոմաբեն
առաղոյցնալը, իբր ի խրինոն խնիաոցնալ խոտանին. ոչն
յոտոտաև սերտելի օրինակոյ ծանրացնալ, իբրու յոհիտո
իբոյ յոտոկոտոր յեռս կոտին։

Լիպտեն՝ այսպիսով ի իբրեցոյս չհամոտօրեն ինչ չհոյ
ճոյնինալս տնուալ Լ՝ ճոփոլ Ծնողս զբ՝ իբիյս երանիալ
Լ՝ ևանիլ՝ Լ՝ հետագալ ապրն Լ՝ ոնալ Լ՝ ոնալ Հոյոց հրա
յոլեոց չնոյն ընդ պշխակոտիցն ածել ի կոտոր։

Լ՝ ոտ և ևբ ի յրիտոն չնոյն Հոգոյն ապ չոտոհ
յեալ, և Լ՝ յ՝ ագոտիլ՝ Ծնողն հնուչնդոտ զբոն
պնեու պնդալ, կոմակոտ ագհոտակութեցոտ զոյն իբեալ
նեալ ապնդալ զոյն իբեալ ագհոտակութեցոտ զոյն իբեալ
նեալ ապնդալ զոյն իբեալ ագհոտակութեցոտ զոյն իբեալ
զ, չի հրահանգոտնի նոյն գոյն դեբոտոր, և կոյգի
գոբծոյս յոտեա չանգոտոր՝ պյոս հնգոտնոցն։

Ընդ առնալն քրիստոնէս.

Լ՝ րտհանգ հայոյն տերտնականելն՝ յերկոս հոտոցս
գլխոտորելոյ ընծան։

Յ՝ ետոլին հոտոն՝ գոտոյոց բոնն չնոբեոր ծանօթանելն
հնձեցոտ հետել ըստ սովորեն բայսծածողվ բնակչոց յօ
տանեան ոբբոն՝ առանման ոչյոգնի բոտոբ, ի գերեզոտոց
գոտնի և՝ յոյսնոգոտանին սկզբնաորել ընդ պատ յերե և
չողոյ խօսելվ. և չեռանի կոլնալ ծանոցելոյն չանծոնօրեա
նահատրել, տոյլ ոտա տոյլ յոտոյլ խողոյոտ ոտա հետա
գոյնս ատ ինձոգոյնս. որվն ընդոտնելոբ լեյի հայնանոց
ինդնին ածել յօանծոնել յալեոցհոտոտ ի գերեզոտան
ոչս պեռ։

Յետոլիսն գտնանեցոտ բևանոյ անուան գոյ յոգնակիս յոտ
գնի ազեաբհնի տանիոմիս՝ եր, ո՛ դրեն գնրեր, տատեր,
բատեր, անուհնիներ, ևն, չի չեռ ատատյոտնելոյ չյոն՝
գատարտ չոգնալոտոյ ծանրևեռոբ գոտցցոտ չյոգնեռնատ։
Լ՝ յնչ նախատն չզբոցին գտատրեցոտրնե՝ հատոյ բոնե
ինձ՝ ոնեռոբ նոյգնի՝ չնոյն ատմնոնատ. մատրատ,
ատատնոյ՝ քնչն, ատմոյ. ըստնցատ. գբնատրատ.

եւ ի ներքոյ ոտիցն նորա իբրեւ գործ հրաշալի
կատարման սապփիրոսի, եւ իբրեւ զերկինս
պարզեալ ի վերայ գլխոյ նորա։ Եւ ի ձեռն
նորա ետ Աստուած օրէնս ազգիս մերում
եւ ուսոյց զմեզ զկամս իւր։ Եւ ի ձեռն
նորա ետ մեզ զպատուիրանսն իւր զտասն
բանս, զոր գրեաց ինքն մատամբ իւրով
ի վիմի։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զատկին, զոր ոչ ոք գիտէ, եթէ ոչ միայն
մեք։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զանապական հացին եւ զբաժակին կենդանի
արեան։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զանմահ ջրոյն, որ է մկրտութիւն։ Եւ ի
ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ զանարատ
իւղոյն, որ է միւռոն։ Եւ ի ձեռն նորա ետ
մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն քահանայութեանն,
որ է ձեռնադրութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա
ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն թագաւորութեանն,
որ է օծումն։ Եւ ի ձեռն նորա ետ
մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն մարգարէութեանն,
որ է տեսանողութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա
ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն առաքելութեանն,
որ է ուղղութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա
ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն վարդապետութեանն,
որ է ուսուցանել զհաւատս։ Եւ ի
ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն
աւետարանչութեանն, որ է քարոզութիւն։
Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն
հովուութեանն, որ է հոգալ զհօտ
Քրիստոսի։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զանսկիզբն դպրութեանն, որ է ընթերցուածք։
Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զանսկիզբն երգեցողութեանն, որ է
շարականք։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ
զանսկիզբն ընդունելութեանն, որ է
հիւրասիրութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ողորմութեանն, որ է
ողորմութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ուղղութեանն, որ է
ուղղութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ուսուցանելոյ, որ է
ուսուցանել։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ուսանելոյ, որ է
ուսանել։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ուսանողութեանն,
որ է ուսանողութիւն։ Եւ ի ձեռն նորա
ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն ուսուցչութեանն,
որ է ուսուցչութիւն։ Եւ ի ձեռն
նորա ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն
ուսումնասիրութեանն, որ է ուսումնասիրութիւն։
Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ
զխորհուրդ զանսկիզբն ուսումնարանին,
որ է ուսումնարան։ Եւ ի ձեռն նորա ետ
մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն ուսումնական
գործոյն, որ է ուսումնական գործ։ Եւ ի
ձեռն նորա ետ մեզ զխորհուրդ զանսկիզբն
ուսումնական գործոյն, որ է ուսումնական
գործ։ Եւ ի ձեռն նորա ետ մեզ

Ալպատյուռի քերականութիւն։

Անդհատն ասկրաբէ եւ յաճախաբէ ընդունել զնշանագրս պղտորագրելիս ներքինատիս ։ ասարէ ըստ բնաւ հանճարոց հոյ հոյչիբուռնելիքն մարելափիբէ՝ ղերբենոյ ողղեխօսութեան ել երբ կնոճ ուանդիբալ հերձենոյ հանգիսանան։ յորոց բնաւհիասուրելից երբեմն ի հասարակին գործից կոխել կոյ ասպանուելիս ներքինատիս պղտորագրելիս։

Ալդա պատանիզ պղտոյզդ էրերուժ զհանուրհ ալեց Տոբդ ներոյ ։ որոյ հանելսանել պղտանուժ յանելից ընկալել յորերին ։ եւ չքս ասս ձեռն պղտրասս բազմանժ գոանել մոր ելին ։ որպիսի են՝ Ալձալանդն ։ զարկանն ։ պղտուրին Ձոզ հանուս Ալեռաղիսակ ։ նորելին ։ ընդհանրականն ։ Ալեռաղիլից ներուելին Արգել Ալ արդազերին։ Ձորոյ ծոզ կոտաղ հասարելս զվճռանական բնասս զձգրարս պատգամաձս ընծայելոյ ի հրահանգոս՝ հորալարգից ո՛չ ասակ պետանել և գիտել ։ այլ ապանել և ասանել ։ էրբ զի ո՛չ գ՝ այն վերս ձեռ և գանձել ի յերկրագրելն ապ ի ասանիրալ այլ վնաս ոաղրել և յապահանալ ի գործարդրոն՝ յորս բանակ օրհնանոցի ապաղի ասանեն։

Եւ որոյ հանելամ ձարդարդ խոչարդ գե՛ղ վերի՝ զապ ի գինզ վերգերելս պատանիզ չ ըստ ձեռագրացն պղտրեի գոանել ։ ապ պղտրասս գոանել ։ ապ պղտրա նոյ ել չերեբեռանդ ալ ասսի վերգերելս գոանել ։ ապ պղտրա նոյ ել չերեբեռանդ ալ ասսի վերգերելս գոանել ։

Տղեալ Ալձալնէի ի ձեռագրոյ գոապ արբերբոնեն այն չգի ապապելել ։ նա ալոգերհանան անգելիցի երեցերն երգերբ հնոճ հոսհանձապրոյ՝ Վոռելիլեան և Վերերեան երհերապանեանդ՝ հոչիպելանս բարբապոյ ներգիցելել ։ ապ չեն ևս ապաղերեցին ։ և չհեն ձեռագրոյ գերոյ զպրգագերն՝ և զանգապեն չերհանանդից վհապապրեի ելարհանալ գվ բոյն գերբպանց արձանագրերին գան զպլոյդ ալվեցն ։ ապ պղ հապրար երապաղ նղապել ։ յորանի ապրապաղ վճռե ձին զպրգերհ գերոյն ։ զբանս երբեց նեղելել ի յոյս։

Ալձալնէն (Ալձնէ) Թարգմանուելն Թագուհի և ապ Թարգմանուելոյ ։ ։ ։ մնալ զի կարելի անտի սըր ռաղրել ։ ։ ։ ալե գրնոյց ռաղրա զհրնապանդ ի սան

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա

Ա. պատճէն այսպիսւոք էրքնոր ընկերացի նախկինքի ամ-
ուս ընկերակիցդ յայտնի ի մոկաբերութենն , ընդ
զայն զոր տես պատճի ի հանգիստիդ յաղագն սա գերաժողով-
ուդի՝ տուեալ զանձա գիտութեանդ զանցուածդ , զան նորա-
ծին ուանոյն անճառական չիմաստիցս ելանել: Այսպէս գոյ ամ-
ա՛ իրաւունս խոստանամ՝ լել սէրէդ ուրախանալ ի ձեռ
բեն ի յաւուրն , որ փոփոխիլ ո՛չ գիտասցի՝ ի ձեռ
յոյնդեն ազգանէն որ հետս սրտիս ոչ
յօժարէ երկոցուց՝ վարժապետին և աշակերտին:

Յօժարէ վարժապետն յաստացանել , զինչ նոքա չրերքնիս
լա՛ և չդիտանալ ուրեմն յաղագս բանականութենն
բանադատա՛ իբր հիմնէցոյնչ ինն հետևանօք մտորեր
վառեալ , չդայնէրելոյն բորբոքեալ չնէր կոյս ի փոյթ
կրնալ . և ազգ ըստ ընդունակութե մտացն ազգի ա-
բարեալ չրասն գոհանալոյ չհամարն , չնկնելով ի կո
ջն կորիս ըստ օրինակի հինաց նահապետաց՝ որ ընդ լոյծ
դանանա յարածոփ ծուխն՝ զինչ չբնալոր գոփ ազատա
պին յանդգնեցեր գոզնի գործոցդ՝ ո՛չ կորե ազգ զգոփ
բնեմ ճեղել լեռնի հողմի , ամհամբաներ չերկոյց էր
մոյ նոհանոյ բեմ եթեալ՝ նոզնանի ինամբ յաստղ խոլոյ
նիսոյ կենալ:

Ա.յսպէս և տալոյան վարժապետն՝ զինչ չէ՛ ցանկալ խոչ
և իսկ յաղագնի չերս արել չերևուցան , և ազ ցերքնոր
կոստաբերնէն ըստ իր հաճոյից հոգ ընկ հասուցանել ,
զէ՛ր չերքաստատունն նոր ամատնարել մասամբ ամ-
սին ընկերնէն ազ հատատչեալ ընկալցի . ազգ յաղագնվա
յաստղ ամատչեալ գործատարանէն և ելուստաց ազգի ,
ազգվ անհանիլ չերկնարերնէ իրամբ չղազգի չուրջ
բարեգործ ազնի ազգանել:

Ա.յն չի գրնէնէ յամ գիտաւ գերբ յաչերտալի ազգիտել
զերչնի վարդապետաց՝ չնոցին նախկինքի բանից ըստա
ազգին չգետնէ՞

Յօժարէ և ազգնէրան յաստնել , զինչ ի նոքագտան ներնա
գանկս տալուզնի վարժնէ չազգնէ նոստչնի նորգներցն գաղուզնի

ՃԵՆ չկարասա՝ ի բիլիկն տասին չհանելով , սա սակա-
սակս ընա կորչին բնչեցե ու ի հետանալն։

Ապէ տալ ցրայելով ի տիս ճաշոյ տերեսանոցդ զամենա-
յեսոյ գոյնա լուսաորչայն հոգին երկուսիւ աչօք ՃԵ
սաստկանան զարհոյն բարելն , և լուսաոր անհետասա
ցուցանէ իմասնէն ։ ոչ է ճանանչ ևս ՃԵ ի շնորհն
նաս ընդն։ զոր երբ հոգեզգուշն գոհ կորսուցանէ ի
վերոյ բնչորհոյ բարեհաճիլ հոյլասով բեղմնի գործոյ
հոսատհեցոյս հանդիսասցն , ի սիշեան անդ ազդասը
ան յոյնին սեփհականել չկիշէն իմասուցն ընդն։
ՃԵՆ, զդեղան բարի ան ՃԵ, ևս զնի սէր ան ընդնե-
զոր ի յոյ փոփոխել ասել սակաւարց երե զվեր
չկին վճռան ևս վրի հանգասիլ այս վասակոյս։
Ասրնե զոյս սշասասարբն ընձնալի ծոգնո սերով ընդ
նուել ՃԵ ի ներ իմ ներսոյ երեսի՛ երե փոխարկնուն
յոն անփոխասրչի երախտից , զոր անգասին ընդ կոխին
յոյ գրեցի ։ հասկասայն և սղնասբ ծոնոցել բեզ
մարդնօրին սկոր-ներ չսխասոր-ն , որ ի սա վերդ ներ-
բա-ն ։ ևս հնչ բարեկասնա-ն ինչ սակնի սոեղնին սրճատա
ասրնելի , այն զնորհին ՃԵ Հոգոյն են սրբեսն ,
և օրհնեսանել ՃԵ ածին Հասին իսկ պաշտպանել։
Ասոյ օծանգսոնելն սպասասնելն օ՛ն սիշեն սրասել
զնեսոյ բունս պաշտասուել ըստ պայման պաշտօնիս։

Ա՛ր աղնիւ ուսանողս։

Բանականութիւը գեղեցիկ զարդարօղ արհեստն՝ որ է այս քերականութիւն , իւրմէ հեշտ ձանաչ ապրհաւ հաղըր առջևդ ունիս վայելել։ Որ անխորտակ պէտիւն պիտի է ամէն մարդու սորվիլ ու գիտնալ , ինչխորտը որ հարկաւոր է ամէն նուն ունենալ բանականութիւը ։ Ջերբ՝ Բանականութիւն կը զատե մարդը չանբան հայվանե նէ , ու մարդուս բանականութիւն է՛ելոք կերևի շնաու խօսելով շիտակ գրելուն , որ այս կը սորվե ցընե մինակ քերականութիւնն։ Ինչպես որ հիւանդ սիւքերը կը քերե կը հանե փայտին աւելցուքը։ կը տաշե կը շտկե ծղտութի , ու անպէտ փայտը պիտանի կընե։ Ասոր պես ալ՝ քերականութիւն կը քերե կը հանե գիրին աւելցուքը ։ կը շինե կը շտկե խօսքին ծղտութիը , ու անգիտ մարդը գիտուն բանաւոր կընե ։ Ասոր համար ինչպես կանուխ կը ծանչի մարդուս բանաւորութին , այնպես ամէն բանէ յառաջ պէտք է սորվիլ ու գիտնալ քերականութիը։

Քերականութին բացուած դուռ մի է , սորվելքե մի մէջ որ մտնաս , գրուած բաներին շիտակը կը մտնաս , ամէն գիտութէ հեշտ ճամբան կը գըտնաս , Ա՛յ կամքը կը ճանչնաս , ու ճշմարտութէ հետ որ երթաս , կը հանես երկիւղէ թաւալուըին սարսալը , որ է Ա՛յ աքսայութիը ։

Հապա՝ ով աղնիւ ուսանող կարդալու ու ուսի՛ս , որ իւրմէ կարճ աշխարհաբառ շարադրեցի , որ թէ սորվելու միտք ունիս , քիչ քիչ կարգաս սրտայով յառաջ երթաս ու միտքդ պահես , շատ հեշտ շուտով կը սորվիս ։

Ա՛յնուհետ՝ աշխատէ՛ , որ Ա՛յ ընորհքն ծաղկած պայծառ զարդարուիս , ու մարդուէ մէջ գեղեցիկ հանըքը պատուական երևիս ։

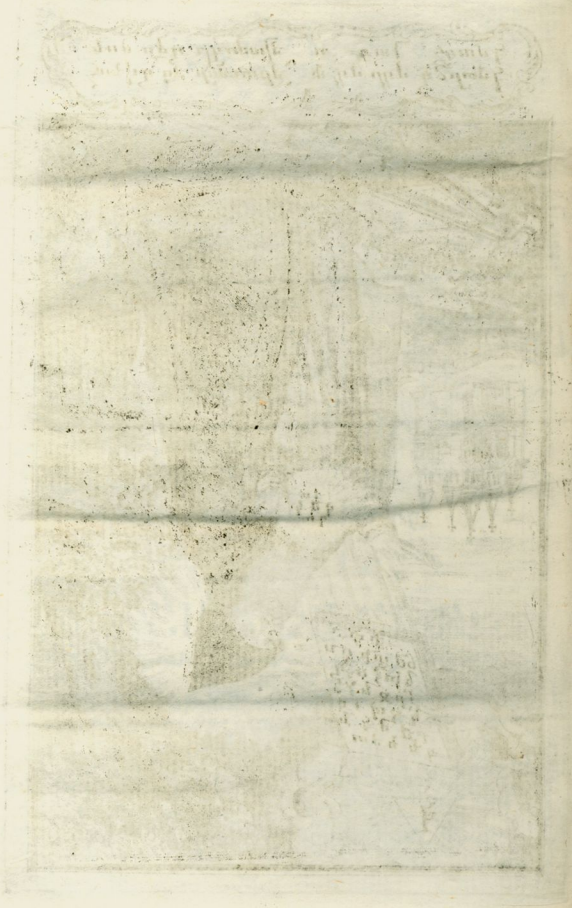

Ի
Յոդխն եր ժողովրդէ զվիպս վեր հոգեւոր
զոր սրբն Մեսրովբ առեալ Հայոց

Օգնեա՛ Հոգի՛ Սուրբ։

ԱԲՈՒԲԵՆ ՀԱՅՏԱՐ։

ԳԻՐՔ Ա։

Թէ ի՛նչ է տերականութիւն, և տեսիլ ժամանակաց։

ԵՐԿԱՐՇԱԻՈՒԹԻՒՆ

արհեստ մի է, որ չիտակ եւ սիրէ չիտակ գրել կը սորվեցնէ։

ՀՈՐ մանուկ ունի քերականութիւն, գիր, վանկ, բառ, լսան։

Գիր է երեք կերպ վանկ, վանկն կը լսուի բառ, բառն կը լսուի լսան, որ է մարդուս խօսքը։

Ասոր համար պէտք է յառաջ սորվիլ այս երեք մասին, որ լսուին սորվիս քերականութիւնը։

Յաղուածք, ա։

Թէ ի՛նչ է գիրն, և տեսի՛ր կը բաժնուի է։

3. Գիրն ջնդրուկ նշան մի է, որ տառն կը ցուցնէ, ինչպէս՝ ա, բ, գ, դ, է, զ, եւ։

4. Տառն է ամէն մէկ գիրն միտակ ձայնն կը-

վե

մելու և հեգվելու ։ որ կը կըցվի ուրիշ ձայնի մը հետ ։ և հեգվելով կը հանէ լսելի ձայն ։ ինչպէս ձայնս՝ ա՛ ։ կը կըցվի այս ձայնիս հետ՝ ղ՛։ և հեգվելով մ՚կուղ՝ ա՛+ղ՛ ։ կը հանէ այս կըցված ու հեգուած ձայնս՝ աղ։

յ։Ասկէ իմացիր ։ որ գրած ջ ըզդ ըչ նշանն՝ գիր կըսվի ։ և այն գիրն մ՚կիկ մ՚կիկ ձայնը որ հա նես ։ այն ձայնն տաս կըսվի։ Օ էրկ գիրն անոր համար ըճաս եղած է ։ որ երբ գիրը տեսնսնդ ։ միտքերնիս բերեմք տաս ։ որ ե գիրին ձայնը։

6։Ա՛ը հայոց լեզուին տառերը՝ եռաւն և վեց գիրով կըշ լսընինայ ։ առաջ կինն է՝ ա ։ եաքինն՝ ։

7։Ա՛յս մեր գիրերը՝ տեսլեք ին մէջը Հոդին՝ որ ին մատուղը տեսաս երկրորդ լուսաւորչին մեր՝ ևծին Ա՛եսրովբ՝ որ ի՝ սրբագրեաւ հայոց ։ և այնպես տառեղծեց 407 թուին Ա՛ՀՒ ։ որ մինչև հիմայ՝ 1401 տարի է ։ տե՛ս յայտնաւորն նոյեմբերի 25։ որ հիշ մեկ ուրիշ ազգի գիր՝ ասանկ հրաշքով եղած չէ։

8։Ա՛յս գիրերն՝ օ ։ ֆ ։ եաքին տեղը կը գը տնին ։ Օ էրկ մեր նախնիքները՝ օ տառին տեղը կը գը տնին տա ։ ինչպես գրած է (170 ։ եւն.) և հին ձեռագրներուն մէջը ։

Տառս՝ ֆ ։ ուրիշ լեզուի համար է ։ մեր լեզուին մէջը՝ ֆ-ին տեղը կը դնեմք փ-ը ։ ինչպես՝ փրս տուր ։ ֆաթքի ։ փիլիսոփոս ։ ֆիլիսոֆոս ։ փիղ ։ ֆիլ ։ փառանգ ։ ֆռանկ ։ եւն։

9։Վ՛իրս՝ և ։ երկու տառ է ։ կնստա եչ ու հինն մեկ տեղ փակած է ։ այսպէս եչ գրելու տեղ։

10։Հիմայ եռաւն և ութը գիրն կը գործի այս հինգ ձևովս՝ փառագիր ։ երկաթագիր ։ գլխագիր ։ բոլոր գիր ։ նօտր գիր։ որ Թէ պատուհով գրուին ։ համանիք կը ջրըշնին։

11։Ի՛նչպէ՛ այս գիրերուն ձևն ։ անունն ։ ու համրանքն ասոնք են։

Համարակ.	Անուն	Գրոտ գիր.	Բաղաձ գիր.	Գրաբիտ գիր.
1	ԱԿ	ա	ա	ա
2	ԲԵՒՆ	բ	բ	բ
3	ԳԻՄ	գ	գ	գ
4	ԴԱ	դ	դ	դ
5	ԵՂ	ե	ե	ե
6	ԶԱ	զ	զ	զ
7	ԷՔ	է	է	է
8	ԸԹ	ը	ը	ը
9	ԹՈ	թ	թ	թ
10	ԺԻ	ժ	ժ	ժ
20	ԻՒՆ	ի	ի	ի
30	ԼԻՒՆ	լ	լ	լ
40	ԽԵ	խ	խ	խ
50	ՑԱ	ծ	ծ	ծ
60	ԿԵՆ	կ	կ	կ
70	ՀՕ	հ	հ	հ
80	ՁԱ	ձ	ձ	ձ
90	ՂԱՂ	ղ	ղ	ղ
100	ՉԻ	ճ	ճ	ճ
200	ՄԵՒՆ-ՀԱԲԻՒՐ	մ	մ	մ
300	ՅԻ-ՀԱԲԻՒՐ	յ	յ	յ
400	ՆՈՒ-ՀԱԲԻՒՐ	ն	ն	ն
500	ՇԱ-ՀԱԲԻՒՐ	շ	շ	շ
600	ՈՅ-ՀԱԲԻՒՐ	ո	ո	ո
700	ՉՈՓԻ-ՀԱԲԻՒՐ	չ	չ	չ
800	ՊԱ-ՀԱԲԻՒՐ	պ	պ	պ
900	ՋԻՒՆ-ՀԱԲԻՒՐ	ջ	ջ	ջ
1000	ՌԱ-ՀԱԶԱՐ	ռ	ռ	ռ
2000	ՍԵՒ-ՀԱԶԱՐ	ս	ս	ս
3000	ՎԵՒ-ՀԱԶԱՐ	վ	վ	վ
4000	ՏԻՒՆ-ՀԱԶԱՐ	տ	տ	տ
5000	ՐԻՒՆ-ՀԱԶԱՐ	ր	ր	ր
6000	ՑՈ-ՀԱԶԱՐ	ց	ց	ց

Ցուցակ տառից, որ ունին թուական նշանակութիւն, ըստ հնոյ կարգի։

Արեւմտահայ	Արեւելահայ	Օրթ	Անուն	Հնչյուն.
գէր.	գէր.	գէր.	Նէրէ.	
Ւ	ւ	~	ւիւն	ձայն հնչուր. 7000
Փ	փ	փ	փիւր	ոչ ձայն հնչուր. 8000
Ք	ք	ք	քէ	ձայն հնչուր. 9000
Օ	օ	օ	օ	. . . . .
Ֆ	ֆ	ֆ	ֆէ	. . . . .

12. Վերնագրերն է այս ձևս՝ ՚Ա. որ է տանդրեա նօտր գրելն։

13. Փառագրերն է բարակ վարպետութիւնով գրած ըլլալ, որ թէ մարդու ձև գրած ըլլայ, կըսվի մարդագիր. թէ ձընձղուկի (ղուշի) ձև ըլլայ, կըսվի ձընձղագիր՝ ձագագիր. թէ ծաղկի ձև գրած ըլլայ, կըսվի ծաղկագիր. և թէ պըղ պըղ փորուածքի ձև (խուրմայը՝ գմայը) նկարած ըլ լայ, կըսվի դ.ըռնագագիր. եւն։ ասոնք կըդ.ըսվինգիրերը դ.ըռնեները։

14. Տառն կը բաժանի յերկուս՝ ձայնաւոր, բաղաձայն։

15. Ձայնաւոր անունք են, որ միայնակ ձայն կը հա նեն. և այս եօթն է. ա. է. ը. ի. ո. ու. օ.

16. Բաղաձայն անունք են, որ առանց ձայնաւորի չեն կարեր միայնակ ձայն հանել. և ասոնք են. բ. գ. դ. զ. թ. ժ. լ. խ. ծ. կ. հ. ձ. ղ. ճ. մ. յ. ն. շ. չ. պ. ջ. ռ. ս. վ. տ. ր. ց. ե. փ. ք. ֆ։

17. Այս երկու տառս՝ յ. և, պարզի տեղ կը լանի ձայնաւորի պէս, և պարզի տեղ՝ բաղաձայն։

18. Ձեն կըլլայ ձայնաւորիպէս, երբ որ դ.ըրվի բառին մէջը, ու յառաջը ուրիշայ ա, ո. և կը հանէ կէս եչի ու կէս ինչ ձայն. ինչպէս՝ այն, առյան, աքսյիւր, նայիլ, այո, յոյս, դյուն, ծա ւյան, եւն։

19. Բաղաձայն կըլլայ, երբ որ դ.ըրվի բառին սկսուած ծայրը, ու կը հանէ կէս հնչի ձայն. ինչ

Անուն

ինչպէս՝ յաղթ , յարմար , յոգնակի , յերեսաց, անկարելի, բարեյարմար , եւն։ Այս երբ բառին ըմպելի ցած ձայրը դարձի , հնչ ձայն չի հաներ ։ ինչ պէս՝ աղայ, աքեայ, տղայ, ծառայ , արտաքոյ , զրօյ, եւն։ Նմանապէս այս բառերն ուրիշ , ոյ ։ էոյ ։ հոյ։ ճոյ ։ նոյ ։ վոյ ։ խոյ ։ հոյ ։ հոյ ։ զէրեր միմեակ այս յիշեալ ձայ նաւորի պէս են ։

Յուհետեն պատմելոյ քերականաւ Թեանս եղբը ։

Յօդուած ։ ը ։

Ինչ է անունն , եւ անոր էջ ըմութիւնը ։

30. Անունն մարդու բերանէ մէկ հեղ ելած՝ եւ դարձ կատարած ձայնն է ։ ինչպէս՝ աղ, հաց , սիրտ , տուբը , տապ , ուշ , եղբ , եւն։

Անունը ծագեալ է բերանէ , որ զատուի հայվանի բերա նէ ելած ձայնէն։

Անունը դէմ հեղ ելած , զերեր մէկէն աւելի ելած ձայնն՝ վանակ չի , ինչպէս՝ լեզու , իմաստուն, խոս տովանիլ , այլն , ասանի , եւն։

Անունը գրով նոպատած , որ զատուի գրով չկապ ուած ձայնեն , ինչպէս՝ հաղալ , հեվալ, փըռընգ տալն , և այլ ասոնցպես ձայներեն՝ որ մարդու բերանէ կելլեն , ամոյ գրով չեն կապվիր , անոր համար վանակ չեն ։

31. Անուն կը բաժանի երկու՝ միաստաւ , բազմաստաւ ։

32. Միաստաւ վանակ են միմեակ ձայնաւորներն, ա , է , ի , ը , ի , ո , օ ։

33. Բազմաստաւ վանակ անունը են , որ շատ գրով են։ ինչպէս՝ աղ , այս , գայն , կենալ , գիշեր , մեզք , սիրտ, խաւնիկ , տուբը , Թեամբը , եւն։ Այսոյ դիրը շատ է , ասոնց մէկ վանակ են ։ զերեր մէկ հեղ կելլեն մարդու բերանէ ։ գաբձեալ ։

34. Անունն կը բաժանի երկուս՝ անհնչեան , եւ հնչեական ։

25. Ինչպես վանակ անունք են, որ բան մի չեն իմա ցընեք, ինչպես՝ ա, ուչ, եթը, եալ, եաւ։ (74. 75.)

26. Այսպիսին վանակ անունք են, որ բան մի կիմա ցընեն, ինչպես՝ է, ալ, հայ, սէրտ, սուրբ, մեծ, եաճ։

Յօդուած Գ.

Ոմն է ինչ է բառն, և տեսակք բաժանին։

27. Բառն՝ մարդոս բերանէ ելած, գրով կապուած բան մի ցրցընող ձայնն է. ինչպես՝ հայ, ջուր, շատ, ապրիմ, կարւամ, միտ, ուշ։ Այսպէս սկսոք է իմանալ, որ մարդոս բերանէ ելած, գրով կապուած ձայնն՝ թէ անոնցն է, բառ չէ։ Այս ինչպէս մէկ տառով կամ շատ տառով եղած վանկն (21), այսպէս և մէկ վանկով կամ շատ վանկ կով կըլլայ բառն։

28. Բառն կը բաժանի երեք՝ միանշան, բազմանշան, նպմանշան։

29. Միանշան բառն է, որ մէկ բառն՝ մէկ բան կիմացնէ. ինչպես՝ աղ, հայ, ջուր, մարդ, լուսին, ծօթեն, պահեմ, ես։ Այսոքք միոյակ աղ, միոյակ հայ կիմացնեն, այսպէս են և անոցնեալքն։

30. Բազմանշանն է, որ մէկ բառն՝ քանի մի բան կիմացնէ. ինչպես՝ ակն, պար, գալ, հաս, պրեի, դամ, հեղի, եւ։ Այս բառս՝ ակն կը ցրցընէ մարդոս աչքը, ջուրին եզած տեղը, ձէվահիր քարը, և քառքը մի, այսպէս են և անոցնեալքն։

31. Պնանշան բառն անունք են, որ քանի մի բառ՝ մէկ բան կիմացնեն. ինչպես՝ վարդապետ, վարժապետ, դատաւորական, ուսուցիչ, մարգիչ, բաբունի, ռաբբի, բակիրտ։ Այս բառք, խիստ, կարծր, հաստ, հոծ, պինդ, սերտ, սեղմ։ Քաղել, զահոմել, ղանդել, ղուդել, զօդել, լծել, կապել, կցել, յարել, յօդել, շաղել, փաղել, եւ։

Այս առաջին ուղիղ մէկ տող՝ սորվեցընող ըսել է.

մեկալ ուղին՝ ամուր ըսել է , և Եսքի տանելուքին՝ մեկտեղ կցել ըսել է :

32 . Բառին ձևն՝ երեք է , պարզ , բարդ , կրկնաբարդ :

33 . Պարզ բառն այն է , որ միևնակ մեկ բառ է , ինչպես՝ ժամ , գիրք , բազում , անագդի , հոգի , օր , մեր , այս , ինքն , բառեմ , դնեմ , վայելել , շուրջ , քանի , ոհ , ևն :

34 . Բարդն է , որ երկու բառ մեկ տեղ փակերես ինչպես՝ ժամագիրք , բազմաբդի , հոգեսեր , գոհ ունելիուս , երեմուրք , խառնիխուռն , աղոթհայց , մերազգի , բաղադրեմ , շրջափայլեալ , հակառակ , այսօր , այսինքն , ևն : Այս վերի երկու բառն՝ ժամ , գիրք , այս տեղս մեկ տեղ փակերես , ու եղել են բառս՝ ժամագիրք , այսպես են և մնացեալքն :

35 . Երկնաբարդն է՝ երկու հեղ բարդածն , որ եղեր բառ մեկ տեղ փակած է , ինչպես՝ անհաստատ , ապիրատ , ողջերկարութիւն , պարտեսանճաշակ , սեռասենաձև , ևն : դարձեալ՝

36 . Բառն՝ ուղին բառնալի , անուն , դերանուն , բայ , ընդունելուի , ևն (41) :

Բ Օդուածք . Դ :

Ի՞նչ է Բառն , քանի՞ բաժանի , և քանի՞ տեսակ :

37 . Բառն է հնուկ շարած բառերն , որ կիմանանք միտքին խօսքը . ինչպես՝ * Աղբէր եղա տեառ՝ իմաստուն լեզի , և զանմահան ի ծառայեաց վարեսցես . ասաց . Յ . ։ Յոբ . Յ . ։ Այս այս հնուկ շարած բառերս կիմանանք քի , իմաստուն գառներ՝ իմաստուն կը լայ , ու անխելքը քեօղ կընե : Այս թէ տանդ սրբան աւելս , միտք չիմանաներ , ինչպես թէ ըսես , * իմաստուն խոյ տեառ լեզի ասլ[illegible] : Այս այս վերի բառերն է , ամն հնուկ չէ շարվելուն համար՝ միտք չիմանաներ .

զերկե ըսել եղաւ Թէ՝ իմաստուն խրատած կը լսէ տղայ։ Եւ այսպէս անկարգ շարած բառերն՝ բան չեն։
38. Քանն բաժանի յերկու՝ կատարեալ, անկատար։
39. Կատարեալ բանն է, որ լսանն կխմացընէ միտքն. ինչպէս՝ * Աստ է մանուկ աղքատ և իմաստուն, քան զթագաւոր ծեր և անմիտ։ ‖ Հով։
Ը. ԻՀ։
40. Անկատար բանն այն է, որ պակասած խօսքը այնպէս կխաղա կըթողու, որ լսողն կընայի Թէ՝ տահա ի՞նչ պիտի ըսվի. ինչպէս՝ * Քեզ Թէ խնայես ՚ի շրթունս քո։ ‖ Սեր է Թէ՝ երբ տես պահես պըղտիքներդ։ Այդ իմացվեցաւ. քիչ մի բան, ամայ լսողին միտքը չի հանգչիր, կըփընտրուի քի՝ տա՞ հա ինչ պիտի ըսվի։ Եւ ասանկ կխաղա բանն՝ կըսվի անկատար։ Քեզ Թէ փակցընես տորը և այս բանս՝ * իմաստուն լինիս։ ‖ կը լսուենայ միտքն. և լսողին միտքը կը հանգչի, զերկե կխմացվի այս կա տարեալ բանս * Քեզ Թէ խնայես ՚ի շրթունս քո, իմաստուն լինիս։ ‖ ասի. Ժ. 19։
41. Առանձնք բանի ութեն են. Կենդան. կերբ անուն, բայ, ընդունելութի, նախադասութի, մակբայ, շաղկապ, միջարկու թի։

Ա՞տոնց ինչ ըլլալը ասկե ետև մկրկիկ մկրկիկ պիտի զըրուցեմք, քիչ խօսքով խօսլայ հասկըցընելով, որ Թէզ սորվիս՝ յառաջ երթաս, ու իմաստուն

ըլլաս Ա.Ն ՇՈՐՀՔԱՆ.

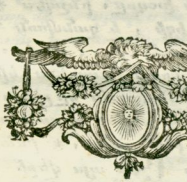

Ա՞նուն

ԳԼՈՒԽ Ե.

Ինչ է Ա՚նուանն, և քանի՞ բաժանի :

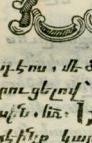

Ա՚նուանն է մանն բանին, որ ամէնէն բանս անով կը զբօսուցվի, և ամէն բան կը ճանաչվի, Թէ ինչ է՝ և ինչպէս է՝ այսպէս՝ մարդ, լուսին, ագռ, Թադէոս, մէճ, երկու : եւն : Ա՚յս այս անուններըը զբօսուցելով՝ կերպ կերպ բան ճանչցանք, մարդ, լուսին, եւն : Ա՚յս Թէ այս անունները չըլլային, այս բաներըը չէինք կարեր կանչել և ճանչնալ : զի՚ր՝ առանց ա՚նուանի հինչ բան մի չի կանչվիր՝ և չի ճանաչվիր :

43 · Ա՚ակ իմացիր , որ բան մի՝ ինչ բաւով կանչես , և այն բանն՝ ինչ բաւով ճանչնաս , այնբաւաւ է անուն :

44 · Ա՚նուանն բաժանի չեւկու՝ գոյական , ածական :

45 · Գոյական անունն է , որ բանին ինչ ըլլալը կիմացընէ , և միւսակ կը զբօսուցվի խօսքի մէջ · ինչպէս՝ մարդ , լուսին , ագռ , Թադէոս · եւն : Ա՚յս անուններ՝ ասէք , զբօսուցած ի՚դ պէս՝ լսողն կիմանայ ինչ ըլլալը , միտքը կը հանգչի · և չի՚ վրդովուիր Թէ ինչ բան է՝ ասէին : Ա՚յսու պէս գոյական անունն՝ ուրիշ հասկըցընող բառի կարօտ չէ՝ անոր համար միւսակ կը զբօսուցվի խօսքի մէջ :

46 · Ա՚ծականն է , որ բանին ինչպէս ըլլալը կը ցըցընէ , և միւսակ չի՚ զբօսուցվիր խօսքի մէջ · ինչպէս՝ մէճ , շատ , բարի , լաւ , ծանր , վեց · եւն : Ա՚յս այս անուններ՝ դէ՚ , չիմացըներ ինչ ըլլալը , միւսակ Թիւ ըլլուելէն մի կիմացընէ · զի՚ր՝ շատ բանի կըսվի դէ՚ · ինչպէս՝ դէ՚ մարդ , դէ՚ հաց , դէ՚ ագռ , դէ՚ գիրք , դէ՚ տուն , դէ՚ ծառ · և ուրիշ շատ բանի՚ ուրիշ ըլլալուն համար՝ լսողին միտքը տարբերի կըլլայ , և կը փընտրէ Թէ ինչ բան է դէ՚ · Ա՚սոր համար ածական անունն՝ տալ

առյմա մեկ հասկը ցընող գոյական անուանի կա-
րօտ է , և առանց գոյականի մենակ չի գործածվիր
խոսքի մեջ :

47. Ասնշամ իմացիր , որ մեկ անունը լրասածիդ
պես՝ չի փընտրըես ու իմանաս ինչ բան ըլլալը,
այն անունն է գոյական :

Ան թե անուն մի որ լրասես՝ չիմանաս ու փընտրըես
թե ինչ բան է , այն անունն է ածական :

48. Ան և ուրիշ անուններ , որ կըսվին միջա-
կան . և հինգ կերպ են . Հանրական . մաս-
նական . Թուականն . վերջերական . Հարցական :

49. Հանրականն է , որ շատ բան մեկ տեղ կը-
ցընէ , և սոսկը են . Ամենայն , ամենեքեան՝
ամենեքին . բոլոր , բոլորքեան՝ բոլորքին . բա-
զում . բնաւ . բովանդակ . Հանուր . Համայն .
ոչոք . ոչինչ . ոչնչէ . ամէնքն . ևն :

50. Մանակականն է , որ մեկիկ մեկիկ կը ցեցնէ .
և են սոքին . Ամն . ոք . իմն . ինչ . միւս .
իւրաքանչիւր . երկրքանչիւր . անգնիւր :

51. Թուականն է , որ համրանք կը ցեցնէ .
հինգերորդ՝ մի , երկու . երրորդ . չորրորդ . հեգե-
սասունկ , հնգեկին . վեցերորդ՝ վեցերկրին . եօթնեակ՝
եօթնեերեակ , տասնեակ , յիսնեակ՝ յիսնեերեակ , ևն :

52. Վերջերականն է , որ բանի մի ուղղությունը
կամ չափը կիմացնէ , և սոսկը են . Այսպիսի ,
այդպիսի , այնպիսի . սոյնպիսի . դոյնպիսի . նոյնպիսի :
Այսքան , այդքան , այնքան . սոյնքան . դոյնքան .
նոյնքան . Այսչափ , այդչափ , այնչափ . սոյնչափ .
դոյնչափ . նոյնչափ . ևրջամ :

53. Հարցականն է , որ կը հարցընէ բանին և ա-
սոնք են . Ո՞վ . ոմն . ո՞վոր . Ո՞ր . ո՞րևիցէ . ո՞րևիցիսի .
ո՞րևիսի . ո՞րչափ . ո՞րքան . քանի՞ . Առջի չորս
առանց պարսկի կըլլան վերջերական :

Այս բաժանմունքէն եառքը ցընդհանուր անուններն
հետևմունքներն , որ լաւ ձանաչես անունը :

Յօդուած ։ ա ։

Ով ինչ է Հետևմունդն , և Առոնի անուան , և տոնի՞ ։

54. Հետևմունդն է , որ քանի՞ մի եռևէ կերթան , և ընդունի՞ մի վերայ կիմացվին ։ և անուն ունի՞ վեց հետևմունք ։ քանակ ։ սեռ ։ թիւ ։ տեսակ ։ հոլով ։ հոլովումն ։ Ի. յս հետևմունքներն՝ որ քառի վերայ մեկ տեղ իմացվին , այն քառին անուն ընդունը իսպաթ կընեն ։

55. Առանին՝ չափ ընդհ ։ և ե՞ երիք ։ հասարակ ։ յատուկ ։ հաւաքական ։

56. Հասարակն է , որ շատի վերայ մեկ կերպ հաւասար կիմացվի ։ և ամեն մեկին ուրիշ ուրիշ կրսվի ։ ինչպես՝ մարդ ։ աշակերտ ։ եկեղեցի ։ քաղաք ։ գետ ։ լեռն ։ ամիս ։ աստղ ։ ծառ ։ ջուր ։ թռչուն ։ ձուկն ։ պատկեր ։ եւ ։ Ի. նա այս անուններս՝ ծոց ։ ոչնչից ։ ինչ որ կիմացնեն , ամեն մարդու և ամեն աշակերտի վերայ կիմացվին , և ամեն մեկին ուրիշ ուրիշ կրսվին ։ այսպես են՝ եկեղեցի ։ քաղաք ։ գետ ։ եւ ։

57. Հաւաքականն՝ մինակ մեկ հատի կրսվի ։ ինչպես՝ թաղէոս ։ եզմիածին ։ երուսաղէմ ։ յորդանան ։ մասիս ։ մայիս ։ լուսին ։ եւ ։ Ի. նա երեքն՝ մինակ մեկ մարդու և մեկ աշակերտի կրսվի ։ և փարաղն շատ թաղէոս կայ ։ լաքին մեկ թաղէոսն ինչպես որ Ճանչնաս ։ մեկալ թաղէոսներն այնպես չեն ։ Ի. յսպես և եզիճածինն ամեն եկեղեցիի հաւասար ջրսվիր ։ և այնպես մեկ հատիկ է , որ անոր նման չկայ ։ ես մեջը ։ զերեք՝ մայր և գլուխ է մեր ամեն եկեղեցիներուն ։ այսպես իմանալու է երուսաղէմ ։ յորդանան ։ եւ ։

58. Հաւաքականն է , որ շատ բան մեկ տեղ է կամ՝ մեկ բանի պես կերևցնէ ։ ինչպես՝ Ի. զգ ։ բանակ ։ գաւնդ ։ դէզ ։ երամ ։ ժողով ։ խումբ ։ ծով ։

Տոտոբ ։ ա ։ գլուխ ։ բ ։ յօդ ։ բ ։

Ծով, կայտ, հայլ, հօտ, չեղջ, պար, տարմ, տոհմ. ևն ։

Ահա այս անուանս՝ պոլ, կիմացընէք շատ մարդ մեկ տեղ շարժած, և մինակ մեկ մարդուն չը՛սիրը պոլ ամմենուն մեկ տեղ հաւաստր կըսվի. պայսիս են՝ ազդ, բանակ, ևն ։

Յօդուածք ։ բ ։

Ովե է՞նչ է Ասոն և Ովէն անուանն, և չոնի՞ բաժանի ։

59 Սեռն՝ սայ ըսել է, և անուն մին սեռն չորս է, արական, իգական, անորոշ, չեզոք ։

60 Արականն է, որ արու (երքեկ) կըզըգըվի, ի՛նչպէս՝ այր, եղբայր, հայր, հաւ, պապ, ուսար, թաղ էտս, աներ, վիճայ, եղն, ելջբուս. ևն ։

61 Իգականն կը (տրէ) կիմացընէ, ի՛նչպէս՝ կին, քոյր, մայր, հանի, իսկու հի, դուստր, ղըբանէ, Տարան, նոս, եղն, կով, մարի, մայի. ևն ։

62 Անորոշն է, որ մեկ ձայնիւ արու և էգն չը՛զատած կիմացընէ, ի՛նչպէս՝ մարդ, գաւակ, որդի, խնամի, Թոռն, էն, ձագ, ձուկն, Թուռուն. ևն ։ Ահա անուանս՝ գաւակ, չեմացներ Թէ մանչ է կամ Թէ ախչիկ, զէրե երկու բերն հա ասար կըսվի ։

63 Չեզոքն է, որ արու և էգ չունողն կը չը՛ցընէ, ի՛նչպէս՝ աղ, ատող, գետ, երու ատեմ, լեռն, հող, պար, պղինձ, ջուր, փայտ, քար. ևն ։

64 Անէն համիանք ըսել է, և է երկու, եզակի, յոդնակի ։

65 Եզակին է, որ ձայնողն մեկ կիմացվի, ի՛նչպէս՝ մարդ, Թաղէտս, ազգ, ծառ, գիտուն. ևն ։ Ահա ատոնք մեկ մարդ, մեկ ազգ, մեկ ծառ կիր մացընեն. ևն ։

66 Յոդնակին է, որ ձայնողն շատ կիմացվի, ի՛նչպէս՝ մարդիկ, ծառք, ազգաց, գիտունս. ևն ։ Ահա երթ ըսես մարդիկ, շատ մարդ կիմացվի, այսպէս են և մնացեալքն՝ ծառք, ազգաց. ևն ։

Սեր

67. Արբ հայոց լեզուին անուններըն այս երկբ գիրքն ֆ, ց, ս, եւրբի ծայրը որ ունենան, կըլլան յոգնակի։ (85)

68. Պիտըբ է ձանաչել և այս որ շատ անուանըբ յոգնակի չեն ըլլար, ինչպես՝ երկիբ, լայն, խորհ, մուխ, յայտ, սէր, տիւ, և։ Այսպես են յատուկ անուանըբ, որ մէկ հատ ըրցընելուն համար՝ յոգնակի չեն ըլլար, ինչպես՝ Աստ, Ձմայիս, Թաւրէժ, Արեգակն, Եփրատ, Թաւիրզ, Մայիս, և. և սոյնքն կըսվին անյոգնական։

69. Ան և շատ անուանըբ, որ եզակի չեն ըլլար, ինչպես՝ Ալարանբ, Խղճմտանբ, Հրաշք, վանբ, փշրանբ, ելբ, ալիբ, լսելիբ, միտբ, արտասուբ, տուբբ, աղօթբ, խօսբ, և. և սոյնքն կըսվին անեզական։

Ց դասակարգ. Գ.

Ինչ է Տեսակն անուան, և տեսակբ բաժնել։

70. Տեսակն՝ Թարգ ըսելբ է. և երկբ՝ նման հատակ, ածանցեալ, փաստաբեալ։

71. Նախատիպ անունն այն է, որ յատկբբ ու եառբբ բառին չի փակած անշան մնանկ, ինչպես՝ լուբ, ոդբ, կէտբ, կամբ, արձակ, և։ Այս այս ըսբ բառս վերայ դըսին անոնցմէ մէկ մի չէ դըրուած, զերբ Թէ յատկբին է գիրբ վերցընես, կը մընայ ոբ, որ տեղ կը զրկնէ. և Թէ եառբին է գիրբ վերցընես, կը մընայ ըո, որ փրբե ըսելբ է. Նէտ երկուքնալ կողմնացուցչին նշանակութիւնբ ըբ բառս, որ ձայն ըսելբ է։ Եբ Թէ երկու կամ երկբ գիրբ վերցընես, միայն ձայն հինչ բան մի չի ըրցըներ։ Նէտ սոյնցէս ձանչ ցիր, որ ըբ բառս վերայ չկայ փակած մնաց նիկ մի, ոչ յատկբբ փակած է, և ոչ վերբբ, սոր համար այս անուններս կըսվին նախատիպ, որ ըսելբ Թէ՝ առաջին կերպն, կամ առաջին օրինակն է.

* * *

* * *

Ա՛հա նեցուկ յաւերժածին մէջը յաւուրց յաւուրց ցըցընելիք, որ լաւ Հանուածս Ա՛յ Հնարչքին։

76. Ա՛սոնց ամէնէն իմաստնին մինակ անուշան մանրիկ են, ամմա՝ երբ որ ածանցին, նախատիպ բառին ունեցած նշանակութիւնը չհրաժարելով՝ կերպ կերպ կը փոխեն։ Ա՛յս նեցուկ յաւերժածին մէջը յաւուրց յաւուրց ցըցընելիք, որ լաւ Հանուածս Ա՛յ Հնարչքին։

ի, իբր նշանակութեան նայելով, այսպէս Հանուածել պէտք է ուրիշ բառքին։

72. Ա՛ծանօթալ անունն է, որ մինակ առարկը կամ մինակ վերջը ունի փակած անշուշտ մանրիկ, ի նչպէս՝ անուրբ, առարկ, կամակ, կերպարան, եւն։ Ա՛յս բառա՝ անուրբ, յառարկը փակած ունի մանրիկս՝ ան, զերծ թէ վերցնես, լման կընծայ բառա՝ ուր։ Ա՛յսպէս և բառա՝ կերպարան, ունի վերջը փակած այս մանրիկս՝ արան։ այսպէս Հանուածել պէտք է և ծանօթալքին։

73. Վարդապետական է, որ առարկը և վերջը մէկտեղ փակած է մանրիկն, ինչպէս՝ առարկաբան, գիւտ, մակ, անկերպարան, Հոմարձակաբան, եւն։

74. Ա՛ռաջին առարկը փակեղ մանրիկքն՝ ատունք են, ա, ամ, ան, ար, չ, է, ր, գիւ, գի, աս, ընկ, եւն։

75. Ա՛ռաջին վերջը փակեղ մանրիկքն՝ ատունք են, Ա՛կ, անդ, առնդ, արբ, որբ, ուրբ, օգ, այլ, օթ, ի, էր, անդր, այլ, էլի, ահ, եղ, եմ, էն, անդ, աստն, ձի, այնի, առի, օձի, չէ, ասի, որբ, այի, էլ, ած, ուշած, ակ, գոյ, էակ, նակ, գանակ, գակ, աշակ, էլ, էլի, գասրէլ, այլ, ակ, գէտ, էզ, եղ, ազ, իճ, ամ, եմ, իմ, այ, իայ, էայ, այ, ան, էանն, էեան, գան, ինն, ազան, ձան, գան, ագան, ագան, էն, էլէն, էզէն, բէն, էն, գէն, էլէն, այէն, գէն, ակն, առն, այն, այն, գայն, էան, աբէան, առն, օն, ազ, ուշ, էնիզ, առնիզ, աս, աս, անաս, աս, ծէս, էհ, էզա, աս, գաս, նաս, զատ, էաս, էսա, ուսա, աս, չատ, օգ, ար, գար, էար, իր, ուշար, էանց, այ, անայ, այ, աս, ածաս, էնա, ցան, ափ, էփ, այփ, էայփ, էնփ, այփ, էն։

76. Ա՛սոնց ամէնէն իմաստնին մինակ անուշան մանրիկ են, ամմա՝ երբ որ ածանցին, նախատիպ բառին ունեցած նշանակութիւնը չհրաժարելով՝ կերպ կերպ կը փոխեն։

Բաւելուած ։

Յամենայն ծածկոյթս Առաքելոց՝ տունք պեսոյ են ։

77. Բացատական են առաջը փակցող մանրիկքն (74)՝ որ իբրեւց նախատուփը ջանողն կը ցը ցը նեն, ինչպէս՝ ակամայ, ամբիծ, անիրաւ, ապուշն, չպետ, պէտ, պծդոհ, փճկամակ, յի կամը չունող, բիծ ջանող, իրաւունք ջանող, եւն ։ Յամենիկքն՝ ա, ը, ե, տե՛ս ի ը առաջանքն ։

78. Ա երջը փակցող մանրիկքն (75)՝ ուսան և ջորս տեսակ են ։ Ախնական, տեղական, դպրոցական, ունկական, աւետական, առաւելական, նոճազական, Թոխական, պարոնական, գործիքական, պաշտպանական, պահական, վերացական, յաջմնրական։ Այս տեսակներուն պարզին շատ մանրիկ ասնի, պարզին քիչ, և մանրիկ կայ՝ որ քանի մի տեսակի կը վայլէ և մանրիկ կայ՝ որ միկ տեսակի կը վայլէ ։ ինչպէս կը տեսնուս յառաջը։

79. Ախնականքն են, որ յառաջի եղած մարդուն անունին փակչելով՝ երբէ եղածը կիմացը նեն, և այս սօյին անուանին՝ այն սօյին եղոջը կը ցը ցնէ ։ Հօրը անուանին՝ զաւակը կիմացընէ ։ վարդապետին անուանին՝ աշակերտը կիմացնէ ։ ինչպէս՝ Յարայելեայ, եբրայեցի, արշակունի, արամեան, Հայկազնեայ, մօրս-քեռւ, Թոռնիկեան ։ Սիմոնեան, փիլիպպեան, տողմոնեան, սմբատուհի ։ Կիրիս տոնեայ, պօղոսեան, պղատոնական, սաբելեայ ։ մանրիքեայ, հերոդիադեան ։ յի Յարայելի սօյին, արշակայ սօյին, Հայկի ազգին, խորէն մայր, եւն ։ Սիմոնի որդին, սմբատին աղջիկը, եւն ։ Կիրիստոսի աշակերտ, պղատոնի աշակերտ, եւն ։ ասոնք ածական են ։ Սիմոն իւգական մանրիկ ասի, Հասարակ անուան եւս կը փակչէ ։ ինչպէս՝ Հակոբի ։ վկայասի, սրբուհի, եւն ։ որ Թէ յառուկ անուն լինին դպրական են ։ և Թէ հասարակ՝ ածական են ։

80. Տեղականքն են , որ տեղին անուանին փակչե-
լով այն տեղի եղողը նշանակեն , ինչպէս՝ Ոստան-
դնուպօլսեցի , վանեցի , վրացի , պարսկի , սար-
կիւռ , միջերկրեայ , լեռնական , անասպատեալ , գեղ-
ջական , եւ , սոյնց ամիճնը՝ ածական են ։

81. Կոչականքն են , որ իր նախատեսին եղածը
կը տը ցնեն , ինչպէս՝ Ընծաւոիդին , պղնձեայ , եր-
կաթի , քաղցրասէն . իր Ընծաւոիդ եղած , պղնձէ
եղած , եւ , սոյնք՝ ածական են ։ Ինձ՝ մանկիկ ,
կատաւոտիկ , գոյական են ։

82. Տնկականքն են , որ բաւասածին փակչելով ա-
նոր տեսակը կխմացընեն , ինչպէս՝ Արդենի , տանձ
ենի , իր Արդի փիտանի , տանձի ծառ ։ Ասոնց կը
նմանին և ածանցեալքն՝ Արտակ , պղծկին , մեղրաճ ,
դառնիկ , փշոտ , մորուտ , կնքծոտ , եւ , սոյնց ամ-
ինքը՝ գոյական են ։

83. Անհնականքն են , որ իրեն նախատիպին ունեցողը ,
կամ ունեցածը կը նշանակեն , ինչպէս՝ Հեւոտ ,
բազմաչքոտ , չորքոտանի , ծարաւ , խելօք , գիտուն ,
գեղեցիկ , խոհեմ , մեղքի , գեղծ , արժան , հաստատ ,
մոլոր , ուղղութ , կարօտ , զղօն , թծծուկ , հեզաբարոյ ,
բռնոտ , դիւրահաս , խաղաղասոս , արգասաւոր , մանկի , կեն-
դանի : Ասոնք՝ օգնական , պահնակ , անտառային ,
պատրաստակ , բացառական , փախստեայ , խաբեբայ , ազգա-
անունական , սոյնց ամիճնը՝ ածական են ։

Գոյակ , շրջանակ , ձեղնահարկ , հիւսեակ , խորշխորշուն ,
համեմ , վարսակ , ուռենի , ուռղկի , իշխան , սոյնք
գոյական են . Հիւսուածք , չինուածք , փորուածքոյ , ձու-
լածոյ , կռիւածոյ , սոյնք՝ միջակ են , որ պարզ տեղ
գոյական , և պարզ տեղ ածական կը լլան ։

Աբեւ Աբրամեան , մարդիկային , Ընձեղեն , արեւե-
լեան , կամաց , սերմանի , հայրենի , վաղեմի , յայտնի ,
իրաւի , խաւարեն , երեկոյին , աշ ին , ահեկին , վեց-
ամեայ : Աերային , քոյին , իւղային , նմոյճոտ ,
թիքնոտ , սոյնց ամիճնը՝ ածական են ։

Աբրահամոյ , պատարագիչ , լուցկիչ , վաղորդայն ,
երե

երեկոյեայ՝ երեկոյի ։ Եւ առնեաք գոյական են ։ որ կընդհանրանան ի՝ եւ ունօղ շատ ունէք ունօղ ։ ջրոս առք ունօղ ։ եւս ։ Խնդիրք ունօղ՝ կամ խնդրող ։ օգնող՝ պահող ։ եւս ։ Հիւսուածք ունող ։ կամ հիւսեալ ։ շինեալ ։ եւս ։ Սպասիք ունեցածք ։ մարտս ունեցածք ։ եւս ։

84. Ի ածելականաքն են ։ որ նախատիպին նշանակութիւնը ածելի ցուցանեն ։ կամ զայն շատ սիրով ուզել ։ կամ անոր փափկիլ իմացնելով ։ ինչպէս՝ Հարճարգող ։ Քերմագէտ ։ Համեղ ։ Հաղկատիպ ։ ցեղող ։ որդնոտ ։ Ծաղկոտիկ ։ Երերք ։ Ի՝ երկրաշեղ ։ դիւնեաճն ։ տիրատուր ։ Լեզուասղոտ ։ Նենգաշոտ ։ որկոտիկ ։ որկորեայ ։ Ձիթոտ ։ Մօրոտ ։ Մեղրոտ ։ աղտեղի ։ աղտաշատուկ ։ յոյժ շատ քարձր ։ շատ տուք ։ շատ համով ։ եւս ։ Պօղոսի եասըր ։ ա՝ ելի սիրով գինի ուզօղ ։ սիրողք սիրայ մարդ ։ եւս ։ Յորմէ պուլսաշիր եղած ։ Համառուն պղտըչկած ։ եւս ։ Եւ առնոց ամենքը ածական են ։

85. Ի՝ ածանցեալքն ։ Ագահ ։ Ծակոտ ։ գրեհ ։ վարժեաք ։ օրեր ։ մարդիկ ։ բազմիկան ։ մանկտեաք ։ այնչափ առաւել կընեն նշանակութիւնը նախատիպին ։ մինչև եղակի կերպիւ կը սեպվին յոգնակի ։ և առնոց՝ գոյական են ։

86. Ի՝ ածականքն են ։ որ փակած բառը՝ պըզտիկ ըլլալ կիմացընեն ։ ինչպէս՝ Ձայկի ։ դըբդի ։ որդեակ ։ Նաւակ ։ գանձանակ ։ Ձայեակ ։ ակնոցակ ։ յիպղծիկ Հաց ։ պըղտիկ գիրք ։ եւս ։ Այսոցս նախատիպքն ։ որպէս Թէ գոյական է ։ իրենք ևս գոյական են ։ և Թէ նախատիպն ածական է ։ ածանցեալն ևս ածական է ։

87. Ի՝ ածականքն են ։ որ Համրանքը կամ որ բան ։ կամ ինչղեասրութիւնը կը նշանակեն ։ ինչպէս՝ Միակոյր ։ երկրորդ ։ Ջորիք ։ Հինգերորդ ։ Նախկի ։ միրգ կին ։ միակ ։ Ինգեակ ։ մեցեքեակ ։ եօթնակի՝ եօթնեկի ։ քառասնորդի ։ երեքկին ։ ընտեսին ։ տասնեակաւ ։ մեռաւ ։ Ի՝ մենեակաւ ։ երորդին ։ առնոց ամենքը՝ ածական են ։

Պարտ։

3264-57 / 2023

88. Պարտականքներն են, որ փակածին սըղըն միշ եղած, կամ պարըմիշ եղած տեղն, կամ ծած կողն կը ցըղըեն. ի՛նչպէս՝ Հիւանդոհոց, ծաղկոց, վարժոցան, սեխնոց, Հայոսոան, այգեհոսոին, դիւան, կախաղան, օթեակ, վարդեվ. Գավառնոց, Թիւնոց, վերարկու, ծածկոցի, նեղբընակ, պատան, պատճոնի, զաւզան, կշռատանոցի, տունիկ. ըստ Հիւանդներուն եղած տեղը, ծաղկներուն կեցած տեղը. եւ. Գլուխը ծածկելը, կըռնակը ծածկելը՝ ինչպէս է փիլոնն, եւ. ատոնք գոյական են:

89. Գործիքականքն են, որ նախատրիպն նշանակութիւնը գործելու գործիքը՝ հնկեզ աւատանալնը կիմացընեն, ի՛նչպէս՝ Խարտոց, կշռօղ, խթան, նոճատաշան, վանկոփ, տապակ, կոշնակ, ըմպոնակ, խատեակ, գործեվ, գործեփ, կեցոցի, պարզոտ, ճնճղուկ: Չմայեվ, խաղալիկ, փակոցի, խրատել՝ խրատելուն, ռամկկեն, այսինքն՝ Խարտելու աւատանալնըն, որ ե՝ հյե. կշռելոյ գործիքը, որ ե Թեղաղն, խանթաւ, խթելու՝ յո մշակելու գործիքը, որ ե մշտուղ, եւ. ատոնք գոյական են:

90. Պաշտպանականքներն են, որ փակածին խըզմիթ ընօղը կը նշանակեն. ի՛նչպէս՝ Խաղնեպոն, պարսոիզպան, սայլերդ, ջրաճոց, առաջատանեվոյ, պատմոճաղ՝ յո Խաղնիքին խըզմիթ ընօղ, որ ե Թելլաբ, պահնձայի Թիմար ընօղ, որ ե պաղչեպան, առաջապահ քըշօղ, որ ե առաջապահի. ջրին խըզմիթը եղօղ, որ ե ղեպիլճի, սահայ, առաջապահ. Ձ՛ի, եւ. ատոնք միջակ են:

91. Պահպանականքն են, որ նախատրիպն պահպանը կամ ապրանքը կը ցըղընեն. ի՛նչպէս՝ Ձեռնոց, քնոտ, խելագոթ, ցաւագոթ, ախտագնէ, այրի. յո Ձեռքը պահպան, քունը պահպան, խելքը ապրանք պահպան, եւ. ատոնք ածականն են:

92. Վ երացականն է, որ ածանցեալն միևնոյն մարդ կիմացընէ, ի՛նչպէս՝ Վահանապետ-էին, որ կեր

կերջութիան , չինաբիան , ինքնաբիան ։ Յ հաս-
ցընէ՝ որոմնաբանութեան մէջ լաւ կիմանաս ։
Այսոր նշանակութեան մասն է և ածանցեալքն՝ Ա-
րաբիա , գովէստ , դրոյթիւն , եռանգն , Հայհոյանք , Հան-
գիստ , Հիւանդի , Հրաժեշտ , մնաղանդ , մնաղանդ , ապուհ ,
վախտապ ։ սոսկից ամենքին՝ գոյական են ։
93 ։ Յարմարականքն են , որ փակագծին նշանա-
կութեամբ , կամ ընկերք եղածը կը ցցընեն ։ ինչ
պէս՝ Փիլիսոփա , Հռետորական , եղծական , պատժապար ,
մեծարան , յարգի , անուղղայ , յեղյեղուկ , վազասիր
իրի ։ Յարմարապէս , կմբեթապէս , բարբառի , կոմնիթէս ,
քաջաբարոյ , ձայնաւոր ։ Պիտոյ , վայելուչ , աւելորդ ,
Հանապազորդ , ձախող , գեղական , այլաբանի , աղ-
ուեսի , Համեստ ։ Կողմանէ , գործնի , ամսապահի ,
ասոնք՝ ածական են ։
Յաղթական , աւետարեր , փոխարէն , այս երեքը՝ մի
քակ է ։ Պարկածաղ , Հաշտի , փրկանի , Հրատ , մա-
տանի , լուսին , տեսակ , Հատուց , կրօն , ընդունակ ,
Հայատաց , ժողովարար , մանճան , խորոց , կահոյք ,
պարսպի , փորագ , տաշեղ , ընչացոյց , ծուխնի , ասոնք
գոյական են ։ Որ կիմացընէն՝ Փիլիսոփայութիւնը ,
սուտը՝ վարուկ , կամ եղծանելը , պատժելի , մե-
ծարելի , են ։ Յարանի ձևի ուշադրուն , կըմբռնելի
պէս , են ։ Բանիւնի ընկերը , ձայնի ընկերը ։ Պետք
ըլլալու ուշադրուն , են ։ Յաղթելուն վայրագ պահ-
չիչը՝ որ է եօթեղ , աւետելուն պահչիչը՝ որ է ծաղ
պելի , են ։
94 ։ Պազի մանրիկ ևս փակագ բառերն նշանակու-
թիւնը հինչ չեն փոխեր , նախատեսին և ածանցեալն
մէկ յարմարութեամբ ունին ։ Ինչպէս՝ զոհացու , պատ-
ուիրան , կերպարան , դաստատան , վաշխան , տիպար ,
սարսափ , տոհմիկ , կիտուս , հեգնոյ , դիմի ։ Ար-
տորոշ , յիշատակ , ներքոյնեան , կռինչ , քաքնիկ , լա
լըկն , խաբեպոյտ , կարծիք , գինեքուրաք ։ Ալքոյն , ապ-
րատաք , աւերուած , Հրդեհ , ասոնք՝ գոյական են ։
Յատնեան ։ անկըրկին , օտարազգի , նորոգ , վատնող ,
անյար

անյարիբէ , անուէրութիւն , ամբիծութիւն , դուռ-դիւանութիւն , կար
ձառաբ , այսահոգ , սատիկ ածականն են ։ Ինչպ ես
չարաչարչարանք , մեկ միտք են , այսպէս են պատ
ուհեր պատուէրքն , կերպ կերպպան , եւն ։
Ասանգամն են և բառքս Թմրութի Թմրբաւ , բա
ժին բաժնին , կապաշտ կապաշտիչ , մարմանդ
մարմանդ , տղեղ տգեղդ , ամբարշտ համբարշտ , եւն ։
95 ։ Պիտք է գիտնալ նախ որ դերանունեք ածա
կեալքս մերոյին , ինքնութ , եւն , կըվինն դերանունա
նականք , և բայիւ ածանցեալքս բացառութ , վասն
ոեւոյ , աձնոյն , հրաժարէ ։ հանդիպ , եւն , կըվինն
բայածականք կամ բայանունք (83 ։ 92 ։ եւն) ։
96 ։ Երկրորդ յատուկ անունքը ևս ունին մաս
նիկ ինչպես Պ ազատ , ազատիկ , վարբակիկ , գրի
գորիս , տոփիս , եւն ։
97 ։ Երրորդ ասին բառ վերջը ածանցված ժա
մանակն մեկ կերպ չնշանակ , պարզին կը փոխեք վերջի
ձայնաւորը , ինչպես Պատուէրքն պատուէրքան , այ
գէ այդեւտանի , երէ ըղձական , լոյս լուսաբ որ , եւն ։
և պարզ բառ կը կորընչցնեք վերջի ձայնաւորը ։
ինչպես Լ ոյճամն այճամիկ , ասեղն ասղանի ,
խնդիր խնդրակ , քոյն քնատուղաբ ըղձատական , եւն ։
Ասոնց շատը տես հոլովմունքին մէջը ։ զերծ ինչ
բառ որ պիտի փոխեք կամ կորընչնեք վերջի ձայնա
ւորը , այն բառն Թէ ածանցվի Թէ հոլովի և Թէ
բարդվի , մեկ կերպ կը փոխեք և կը կորընչնեք ։
Ասոր յատկութեան շատը բառի գիտուն է ։ քե
րականութ սորվողին յատուկ պիտք է ձանչնալ ա
նունը նախատիպ է , Թէ ածանցեալ , ասոնք ևս
ձանչնալն աւելի շահ է ։
Ձայս հիմոյ մեզի շատ պիտք է ցը ցնել մեա
ցած հետևմունքը անունին , որ է հոլովիլ և հոլո
վուիլ ։

* * *
* *
*

Ցօլուէած , Ը ։

Ով էնչ է Հոլովն և Հոլովումն , և քանի՞ ։

98. Հոլովն՝ պըտուտ տալը ըսելէ , առմնա՛ քերականուէ մէջ Հոլով բառն կիմացնէ մէկ անուանին կերպ կերպ փոխվիլը՝ վերջը , սկ ռաջը , երկու ծայրը մէկ տեղ՝ այսպէս ։ Տաո ։ տաուի ։ տաուիւ ։ զտաուիւ ։ զտաու ։ զտաուէ ։ ի տա ռէ ։ ի տաու ։ ի տաուի ։ ու՛լ տաու ։ Այս այս փո փոխուիւ՝ տան կերպ եղաւ ։ անոր համար՝

99. Հոլովն տան է ։ և կըսվին՝ Աղղականն , սե ռականն , գործիականն , պարտատւականն , Հայցականն , պատմականն , սկզբնականն , տրականն , ներգոյականն , կոչականն ։ Այս կերպ կերպ Հոլովն կը փոխէ և առնուէնին նշանակած բանը այսպէս ։

100. Աղղական Հոլովն ուղիղ կը նշանակէ բանը ինքն շնտակ , ինչպէս՝ բերան , Թադէոս , անո՛ռանը , տեղանը , ևն ։

101. Սեռականն կիմացընէ այն բանին իր ունե ցածը , վայլածը , ինչպէս՝ բերանոյ , Թադէոսի , անուանց , տեղանոց , ևն ։ Այս երբ ըսես Բոգե ոսի , Թադէոսն ինքն չէս իմանար , Հապա կիմա նաս Բոգեոսին ունեցածը վայլածը , որ է Բոգե ոսին ձեռքը , Բոգեոսին Հայրը , դիքը , խելքը , ևն ։

102. Գործիական Հոլովն կը յըսնէ բանին գործ քի պէս՝ անով բան մի ընել , ինչպէս՝ բերանով , Թադէոսիւ , անուանքը , տեղանովք , ևն ։ Այ

բերանով խօսիլ , բերանով կարկտալ , ուտել , ևն ։

103. Պարտատւականն կը նշանակէ բանն էՊետ ըմը ջրա դէն մէկ տեղ , ինչպէս՝ ղբերանոյ , ղԹադէոսիւ , զանուանմէք , զտեղանովք , ևն ։

104. Հայցական Հոլովն կիմացընէ այն բանը ուղ ված , կամ բան մի ըրած , ինչպէս՝ զբերան , զԹա դէոս , զանուանս , զտեղանս , ևն ։ Այս Հոլովն պատի տեղ կը դըրվի առանց շայի , և կըսվի՝ ար

որոշ

105. Պատմականն՝ կը ցըցնէ այն բանին համար պատմած, ըսած, ինչպէս՝ զբերանոյ, զթուղթոյ, զանուանէ, զանեղանոյ, զսեղանոյ, եւն։

106. Պակ բնական հոլովին կիմացընէ այն բանէն ականիլը, փոխիլը, դուրս գալը, ինչպէս՝ ի բերանոյ, ի թուղթոյ, յանուանէ, ի սեղանոյ, եւն։

107. Տրականն՝ կը նշանակէ դէպ ի յայն շիտակ երթալու նայելու, կամ այն բանին տալու, և երկու կերպ է. նախադրեալ տրական, վերջադրեալ տրական։

108. Նախադրեալ տրականն՝ նախադիր առնի յաջորդը, ինչպէս՝ ի բերան, յերթայեաս, յանուանեա, առ սեղանս, եւն։

109. Վերջադրեալ տրականին՝ վերջը հոլոված է սեռականին պէս, ինչպէս՝ բերանոյ, թուղթոյն, անուանէ, սեղանոյ, եւն։

110. Ներգոյականն՝ կը ցըցնէ այն բանին նեղոյը՝ մէջը, ինչպէս՝ ի բերան, ի թուղթս, յանուանս, ի սեղանս, եւն։

111. Հոգեական հոլովին կը կանչէ այն բանը, ինչպէս՝ ով բերան, ո թուղթ, ով անուանդ, ով սեղանդ, եւն։ Աչք հասցընէ յերկրորդ հատորն, որ ասուց ամէն մէկը՝ համաձայնութեամբ մէջը կատարեալ ճանչնայ։

112. Հոլովումն են կերպ կերպ ծայրը սեռական և գործիական հոլովին՝ եզակին և յոգնակին մէկ տեղ, տե՛ս դիմացի աղիւսակը։

113. Հոլովումն լաւագոյն յերկուս՝ տարածական, առանձնական։

114. Տարածականն՝ տարածուած փըռած ըսել է, և տանն կերպ է, ասուց օրինակի առաջին գլուխով կրկտպվի այս բառս՝ ՏԱՐԱԾԱԿԱՆ։

115. Առանձնականն՝ միմակ ըսել է, և մեզ հատ է։ Ասուց ամենուն օրինակն և միմակ անուանց հոլովումն կրկ-ընեմք կարգաւ յերկիք գլուխն տե՛ս, և լաւ սեռեսլով միտքդ պահէ։ Ա. Շ ընորհքն։

ՀՈԼՈՎՄՈՒՆՔ

Տարածականք։

	Ներգործական։		Հայցական։	
	Միասին	Զատուկ	Միասին	Զատուկ
Տան՝	ի,	ի՛ն։	ի՛ց,	ի՛ս։
Ագի՝	ի,	ո՛ւմ։	ո՛ւց,	ո՛ւս։
Թաքստո՛ւն՝	ում,	ո՛ւմս։	ո՛ւց,	ո՛ւս։
Ո՛ւխտ՝	ո՛ւ,	ո՛ւ։	ո՛ւ,	ո՛ւս։
Օ՛դան՝	ով,	ո՛վ։	ո՛ւ,	ո՛վս։
Ո՛ստղ՝	եղ	եղբ։	ղս,	եղբ։
Կաթնո՛ւ՝	ից,	ո՛ւմբ։	ո՛ւց,	ո՛ւմբ։
Ա՛ղբիւր՝	եր,	երբ։	երս,	երբ։
Կա՛ռն՝	ան,	ա՛մբ։	ա՛նց,	ա՛մբ։
Կո՛ւրծք՝	ով,	ո՛ւ։		

Ընդհանրական։

	Ներգործական։		Հայցական։	
	Միասին	Զատուկ	Միասին	Զատուկ
Հա՛յր՝	հօր,	հո՛րբ։	հո՛ւրց,	հո՛ւրբ։
Տե՛ր՝	տ՛էառն,	տ՛ումբ։	տ՛ուն,	տ՛ումբ։
Թա՛գր՝	տ՛ու,	տ՛երբ։	տ՛երս,	տ՛երբ։
Ա՛ին՝	ի՛նոյ,	ի՛նս։	ո՛ւց,	ո՛ւմբ։
Ի՛ւղ՝	գ՛եղջ,	ի՛ւղ։	ի՛ւղ,	ի՛ւղ։
Ո՛ւր՝	ո՛ւրի,	ո՛ւրբ։	ո՛ւրց,	ո՛ւրբ։

ԿԱՆՈՆ ՉԱՐ։

ԹԱՐ ԻՆՁԻՑ ԵՒ ՀՈՂՔԱՆԱՀ ՈՒՂՂԱԾՑ ՝ ԱՆՈՒՆ ՀՈՂՔԱՆԱՀ ՏՈՐԾԱԾԱՆԱՑ ։

ՏՈՐԱԾԱԿԱՆ հոդուածներն տասն օրի՝ նախադասութեանց են շատ բաւական, որ ամէն մէկ օրինակի վերայ՝ շատ ընդարձակ կը հոդուի, երբոր անոնց կարգաւորութիւնը ուղիղ է։

ՈՒՂՂԱԾՈՒԹԻՒՆ Ի, ԻՆ, ԻՑ, ԻՆՔ։

Օրինակ՝	Եզակի	Յոգնակի։
Պաղպատեան։	Տան։	Տունք։
Թեոդոսիոն։	Տանի։	Տունից։
Գործիքներն։	Տանին։	Տունից։
Գործոցներն։	ԶՏանին։	ԶՏունից։
Գործոցներն։	ԶՏուն։	ԶՏունս։
Գործոցներն։	ԶՏանի։	ԶՏունից։
Սիրելիներն։	Ի Տանի։	Ի Տունից։
Տղոցներն։	Ի Տուն, տանի։	Ի Տունս, տունից։
Նեղեցոցներն։	Ի Տանի։	Ի Տունս։
Աշխարհն։	Ի Տան։	Ի Տունք։

ՈՒՂՂԱԾՈՒԹԻՒՆ Ա, ԱՅ, ԱՑ, ԱՆՔ։

ՅԱՓԱՒ ՀՈՂՔԻՆ ՉՍՏԱ ԱՆՈՒՆՔԸ ՝ ՈՐ ՈՂՂ ԿԸ ՓԱՌԵՆ ԵՒ ՈՂՂ ԿԸ ԿՈՐՍՆԳՆԵՆ ՎԵՐՔԻՆ ՀԱՅՀԱՍԱՐԸ. ԻՆՉՊԷՍ։

Ախտիկայ, կայի,	Յիւ։	տղին եղան։	
բառ։ բառի։	ուի։	քառ։ ըստ կարգին։	
գայլ, գայլի,	լիւ։	երկաթէ հրեշտակ։ ելեկտրէն։	
գահանայ, նայի,	յիւ։	տէրտէր։	
Ընթեր, թերի,	Քիւ։	խոտ։ ընդունելութիւն։	
գումետ, վետի,	տիւ։	գեղատնկ։ գիտ։	
Ընչուհ, ուհի,	եիւ։	երբ չը։	
քուհէ, քուհէի,	էիւ։	չոր ներքին։	
Ժամ, ժամի,	ժիւ։	երկրէն օձ։	

հրանիւթ,նիւթի, ԹԻՒ, իրուն։
Ամուսն, բոյսի, խիւ, հոգի • խոլպագլքի։
մուղ • մուղի, ղիւ, պօղղ • խոշնիլքի։
եփուտ, փուտի, տիւ, պոտոտփոտրի վիկոսը։
Բօտ, բօտի, տիւ, չուէր • օձլուխ։
զարեզօտ, զօտի, սիւ, ֆոպոյ • խոշիկան։
օդ, օդի, դիւ, ոտից տակ՝ ֆոպոյ, գոպ։

120. Ամուք՝ կը փոխանի վերջի ձայնաւորը, այսպէս։

Ղէտ, ղիտի, տիւ, պրի ցաս • իմիճ։
մուէս, ղէսի, սիւ, խըլէչ • փիլիճիդէլի։
պարիւն, բէնի, նիւ, ոտրոտաս • ինչ ինճիկի։
Ռէհէ, ռիւնի, չիւ, հիճիւ • մըշտապ։
քարտեղ, տիզի, զիւ, խոռլի • գէր • գիտոտ։
Ղէշ, ըղձի, ձիւ, փոփոխ • հովվիս։
Նայլ, նաւշի, շիւ, անաշ • հանուլ։
զիւրագիր, զաւնի, նիւ, շատ խօլայ։
առարեցայց, ցուցի, ցիւ, պոլին չը ցընծոլ։

121. Ամուք՝ կը կորնչցընէն վերջի ձայնաւորը, այսպէս։

Առեան, առնի, նիւ, ոխտն • գնչխա։
գնհեան, հենի, նիւ, գոճոխ • խորտանի պէղ։
լուսագիւաց, գեցի, ցիւ, լուսով հագուստ։
Ամբիծ, բծի, ծիւ, չիփչիլ • խիճիլ։
բարեհոյլ, տալ, սլիւ, ոգնական • չնօհչիճլի։
սիրտ, սրտի, տիւ, սիրտ • խրճի։
Կամք, կմբի, բիւ, ճի ահիւտ։ փինաէր։
անահուշտ, կշտի, տիւ, պօղ պէօպրկի։
Հօրեայ, բէի, բիւ, գի օրուան։
գժնեայ, նեի, նիւ, գեղ • չաբի։

122. Ինեզականք (69)՝ միևնակ յոդնակի հոլովին, ինչպէս։

Ոսանգք, ոսանգից, ցիւք, օրիուչեան անդամ ծիլ • գիմիչ։
մարտք • մարտից, սիւք, գլ խոտ մոտ • գիրչիմ։
Ոտձայք, ձեռից, ՀԻՒք, գօշաներ նոտաչիրաներ։

Ակռա ,	եղից ,	լինէ՝	եւ ընդ ընդմէջ ատամ ։
վայելք ,	եղից ,	լինէ՝	սեփուհի ընծան ։
Արկղինք ,	երկնից ,	ներքո՝	ներքեւ ։
կինք ,	կերից ,	ըլլա՝	ներքեւ ։ հոլոր ։
Վահայք ,	հայից ,	լինէ՝	խոհոտ խոհոտ ։
առաջագոյն ,	առաջից ,	ցինէ՝	պատ ։
Աղօթք ,	աղօթից ,	ինէ՝	տուէ ։

123. Հատուածք անուանական (68) մի՝ նախ եզակի հոլովին , եւ ապա՝ հետեւելով եւ հնոյ աշնցնելով վերջի ձայնաւորը , այսպէս ։

Ինձայ ,	նայի ,	ձիէ՝	ի ձիոջնէ մարդը ։
վահագն ,	նի ,	նիէ՝	տալ ընտրեալ հոյոց ։
Վահրեհ ,	րեհի ,	հիէ՝	հոյոց պետէ պետի ։
յաբեթ ,	բեթի ,	թիէ՝	նայէ գնդ պատ ։
Վահնիել ,	ելի ,	էլիէ՝	ի ըստասուցչի ուղիէդ ։
մանդրիկ ,	րիկի ,	րիկիէ՝	ի ընդհանրական ուղիէդ ։
Գաբիգոր ,	գոբի ,	բիէ՝	ի ըստասուցչէ ։
պետրոս ,	բոսի ,	սիէ՝	ի ձկատեցէն ։
Հարօն ,	բօնի ,	նիէ՝	տիճնոյ նախկին եղբայր
սիօն ,	ծնի ,	նիէ՝	երուսաղէմի լեռը ։
Աղէմակ ,	նից ,	նէ՝	լեռնէրեզը ։

124. Փոխելով ։

Ձեզ ,	բեզի ,	լինէ՝	Ձեզնոյ երկրէդ ոչխին ։
կաբէն ,	բենի ,	նիէ՝	հոյոց ի եղեան ի ։
Նեռսես ,	սեսի ,	սիէ՝	ի հիւրասէրս հոյոց ։
շահէն ,	հենի ,	նիէ՝	պատկէր սէրասիները ։
ուռբէն ,	բենի ,	նիէ՝	հոյոց ներսեսեանը ։

125. Արտասնցնելով ։

Ասրաեղ ,	սղի ,	սղիէ՝	ի հիւրասէրս պետերէն ։
կիւրեղ ,	ղոյի ,	ղոյիէ՝	ի հիւրասէրս իսկնոերէն ։
Ճշմարիտ ,	ծնի ,	ծնիէ՝	ի Լուսոյն մարիամ ծոյէ Կ ։
գաբրիէլ ,	ղիէլ ,	ղիէլիէ՝	ի էլեան հոյոց ։
օշին ,	օշնի ,	նիէ՝	հոյոց ներսեսեանը ։

126. Հոլովումն է, աւ, ոյց, օք։

Օրինակ՝

Ցեղական։	Ցգական։	Ցանկ։
Ոչ.	Ոչ. զգք.	Ոչ. զգաց.
Ես.	Ես. զգի.	Ես. զգաց.
Ծոյծ.	Ծոյծ. զգաւ.	Ծոյծ. զգօք.
Ցոյ.	Ցոյ. զգաւ.	Ցոյ. զգօք.
Ծոյ.	Ծոյ. զգի.	Ծոյ. զգաց.
Ծոյմ.	Ծոյմ. զգի.	Ծոյմ. զգաց.
Ինչք.	Ինչք. զգի.	Ինչք. զգաց.
Ցրո.	Ցրո. զգ. ազգի.	Ցրո. զգա, ազգաց.
Նէ.	Նէ. զգի.	Նէ. զգա.
Ոչ.	Ոչ. զգ.	Ոչ. զգք.

127. Ասացեալ հոլովին չատ անուանքն չը վհատել հոլ և չը կորուսանելով վերջի ձայնաւորը. ինպէս.

Ոչխարհ,	խաբհի,	հաւ.	ոչ խաբէ. պահեցէք։
բանձեմ,	կամի,	ամաւ.	ինքն ուշըշ, պօտ։
դաւ.ատան,	զանի,	հաւ.	պէյնկիի։ մոնաստ։
քաղաք	քի,	քաւ.	փոյտ, շէհիր։
Շակերտ,	կեռտի,	տաւ.	ուչէրտ, շոյէրտ,
Հանձարեղ	բեզի,	զաւ.	խելացի, փիրասիկլի։
հաւհաւաձա,	պեռտի,	տաւ.	ասչին գնեցը։
Կորիզ.	բիզի,	զաւ.	ղոռ։
տրաւիզ.	պիզի,	զաւ.	պեղան, ինչ չնահ։
Ուսմնարան,	նարդի,	դ.աւ.	գիմուծար, խոչտասաղ։
հրեշտակ,	տորի,	քաւ.	ճարտասան, փեշկաղ։
օրհնարան,	որդի,	դ.աւ.	ղոյս ապչկի։
Ճաշատեղ,	ատուճի,	տ.աւ.	խոհէք նոյնը։
եկեղեցաւ,	ջերուճի,	տ.աւ.	ղեղիկ։
Ծախօք,	փօքի,	քաւ.	ըռափօք։ ալտ։

128. Ասոնք կրնան վերջի ձայնաւորը, այսպէս։

Ինձեզ,	ձեզի,	զաւ.	ինձէզ։ պօտ պէօձէյի։
Ինձին,	ձեզի,	նաւ.	ղոյս օխտօռնէս։ ինձ է։

Ասա

Ալապարիզ,	բինդի,	զաւ.	աչքի դիպուածի:
բաղեակր,	սիբրի,	բաւ.	բոբի սիբրոյ:
դե՛մ,	դիմի,	մաւ.	երես՝ սիփաւ:
լուսեղէն,	ղինի,	նաւ.	լուսոյ եղած:
պատանէշ,	նիշի,	շաւ.	գիկիրէշ՝ խոպէյէ:
ապառաղէն,	ղինի,	նաւ.	քո՛ւր սիւոյ:
հովիւ,	հովուի,	ռաւ.	չոպան:
պատգ,	ռուղի,	գաւ.	ձիհեղ:
անդ պր,	գուրի,	բաւ.	սխալեցեր՝ խորիք ներիք է:

129. Ալ՝ սուք՝ կը կրասընչրնեն վերջի ձայնաւորը, այսպէս:

Ընդեակ,	դեկի,	կաւ.	պղտիկ ըռաւա:
պատանեակ,	նեկի,	կաւ.	չիմ պտոյ՝ տեղիքիմը:
անդ բանիկ,	բանկի,	կաւ.	առ ինձ:
դեղեցիկ,	ղեցկի,	կաւ.	ազնիւ:
երաժիշտ,	ժշտի,	տաւ.	բան կոնդող՝ հանիկոթ:
Թարգմանիչ,	մանչի,	չաւ.	ինչպէսին՝ հասկնող:
կախարիչ,	փարչի,	չաւ.	խոփոխ:
նորոգիչ,	րոգչի,	չաւ.	նորոգելիք ընող
Չիլ,	Չլի,	Չլաւ.	սինիէք:
բազուկ,	բազկի,	կաւ.	ձեռ՝ գօղ:
գնդուկ,	գնկի,	կաւ.	պռոհոպ՝ տոքլղիկոպ:
տեսուչ,	տեսչի,	չաւ.	դեհնոզ՝ հնօղ:

130. Ալ՝ նեզականք.

Ա՛ջք,	ազայ,	ջաւ.	հնօղ:
ղբօսանք,	սանայ,	նաւ.	պէյ պէյրան:
պարծանք,	ծանայ,	նաւ.	էօխնանիկ:
տուգանք,	գանայ,	նաւ.	չոպաթ՝ ճէրիմե:
փառք,	փառայ,	ռաւ.	խոշոմ:
խնդք,	խնդայ,	ղաւ.	ուրախ:
տիեզերք,	ղերայ,	րաւ.	ամէն ալ խոյ՝ ալէմ:
Ա՛րհամբք,	Համբայ,	րաւ.	գինի՝ չոխ:
բիմք,	բմայ,	մաւ.	պռոնոխ:
Ա՛տաղանդ,	տնայ,	նաւ.	ոսկոպոխ:

131. Հատուկ։

Արևակ,	ակն,	կաս,	գծագրագիծ։
Հայաստան,	տանուտէր,	նաս,	հայոց եկեղեցի։
Ինքնիշխ,	քեղի,	դաս,	սխանիայ առաքինութ։
գարնէհ,	լեհի,	հաս,	հայոց ինքնաբար մի։
մուշեղ,	շեղն,	դաս,	աբ վարդանայ տիեզն։
Արտաշէսի,	ղեմի,	մաս,	երեսաղէմ։
մուշտաց,	տոհմ,	հաս,	աբեն Աստված։
Աղամանք,	մանաց,	նոք,	նեփղիմները։
գարեջիք,	Թևաց,	Թևոք,	խոցոտանցիք։

132. Արտագրել հոլովումն ոյ, եաս, եաց, եօք։

Օրինակ

Եզակի։		Յոգնակի։	
Ոգ,	Խաչառնէ,	Խաչառնիք,	
Ինո,	Խաչառնոյ,	Խաչառնեաց,	
Դոյ,	Խաչառնեաս,	Խաչառնեօք,	
Զոյ,	զ Խաչառնեաս,	զ Խաչառնեօք,	
Ձոյց,	զ Խաչառնէ,	զ Խաչառնիս,	
Ձոմ,	զ Խաչառնոյ,	զ Խաչառնեաց,	
Սիչ,	ի Խաչառնոյ,	ի Խաչառնեաց,	
Ցոմ,	ի Խաչառնէ, ընդունոյ,	ի Խաչառնիս, ընդունեաց,	
Նէ,	ի Խաչառնէ,	ի Խաչառնիս,	
Ով,	ով Խաչառնէ։	ով Խաչառնիք։	

133. Ի յայտ հոլովմն շատ բազմամանկ անուանաց որ վերջը ունին ձայնաւորս՝ է, ժողովուրդ՝ ինչպէս։

Ազատն,	նոյ,	նեաս,	ազատք։
արծաթի,	Թոյ,	Թեաս,	արծաթիք։
բարի,	բոյ,	բեաս,	ազնի ընկեր։
Ամանակն,	նոյ,	նեաս,	ժամանակք ժամս։
եկեղեցի,	ցոյ,	ցեաս,	ժամ ժողովրդի։
նաւերդ,	ղոյ,	ղեաս,	դերձակի ասղոյ։
պատուհերդ,	ղոյ,	ղեաս,	երկիրք։

սիրե

սիրելի,	լաւ,	լեաւ,	սիրելիս, սիրելիս։
գալոշի,	շաւ,	շեաւ,	գոշի, գոշոց։
նոտրի,	ձաւ,	ձեաւ,	սիրելի։
[illegible]քքաւոնի,	նաւ,	նեաւ,	[illegible]քաւորի լոյթ, թիւ։
իսկաւոնի,	հաւ,	հեաւ,	խոս ազգի, ազգական։
տիրաւոնի,	հաւ,	հեաւ,	խոհան, հոհոյ։

Նայ միասնիկ.քս՝ գի, դի, քի, լի, ձի, ձի, և աստնց բաւարեալն՝ այրաձի, ձի, հոլովին պէս (144)։

134. Կայ և անաւանիք, որ պատճի հոլովիւ կը նմանի նոյն հինգերորդ հոլովման, այսպէս։

[illegible]յդի,	գաւ,	գաւով,	գեաց, գաւովք	կգի • պող։
կաշի,	շաւ,	շաւով,		կոշի • թէլի։
հոգի,	գաւ,	գաւով,	գեաց,	գաւովք։ ճան։
որդի •	գաւ,	գաւով,	գեաց,	գաւովք։ էվլատ, օղլ։
տաքի,	քաւ,	քաւով,	քեաց,	քաւովք։ եղը։
տեղտանի,	նաւ,	նաւով,	նեաց,	նաւովք։ [illegible]ա լոյթ։
փոշի,	շաւ,	շաւով,	շեաց,	շաւովք։ թոզ։

135. [illegible]նեզականք։

[illegible]ղիք,	լեաց,	լեօք,	պալ պոյ, ձերմակ մարդ։
երախտիք,	տեաց,	տեօք,	պղեհարիք, երկիր։
լսելիք,	լեաց,	լեօք,	անհամեմատք։
կորնթիք,	թեաց,	թեօք,	խաբէ։
պատուիք,	տեաց,	տեօք,	պալիք, պօռաճ։
[illegible]ջեայ.ք,	ջեայց,	ջեօք,	պալ դիտմունքը։
միջերկրեայ.ք,	րեայց,	րեօք,	անապատ։

136. Ցատուկք։

[illegible]ջիւ,	նաւ,	նաւով,	խալէ մի է։
գաւառի,	նաւ,	նաւով,	պալատ է վանայ երկիրն։
որմի,	մաւ,	մաւով,	պալատ է վանայ երկիրն։
ուսի,	սաւ,	սաւով,	պատաղաղ- երկիրը։

Նայատամնեայ.ք, եայց՝ եաց, եօք, Հոյատան երկրին բնակիչք։
Հայկազնեայ.ք, եայց՝ եաց, եօք, Հոյոց ազգը։

137. Ձորբորդ Հոլովութիւն ու, ու, ուց, ուք։

Օրինակ

	Ընդունակ։	Յոգնութիւն։
Ոն.	Ա՛ռուծ։	Ա՛ռուծք։
Սե.	Ա՛ռուծու,	Ա՛ռուծուց։
Տր.	Ա՛ռուծու, ովք,	Ա՛ռուծուք։
Զբ.	զ Ա՛ռուծու, ովք,	զ Ա՛ռուծուք։
Ծոյց.	զ Ա՛ռուծ,	զ Ա՛ռուծս։
Ծառ.	զ Ա՛ռուծէ,	զ Ա՛ռուծուց։
Սկզբ.	յ Ա՛ռուծէ,	յ Ա՛ռուծու, առուծուց։
Ներ.	յ Ա՛ռուծ, առուծու,	յ Ա՛ռուծս, առուծուց։
Կէր.	յ Ա՛ռուծու,	յ Ա՛ռուծս։
Կոչ.	ով Ա՛ռուծ։	ով Ա՛ռուծք։

138. Ի՞նչպէս հոլովին բազում անուանքն չափաբաժնելով և չափաբաժնելով, ինչպէս։

Ա՛յծ,	ծու,	ծու,	ածս, ծէն։
դաս,	սու,	սու,	աղբս, պոդեն։
ծախ,	խու,	խու,	ըխչի, խոցք։
հաս,	ւու,	ւու,	ձեռ։
Գետ,	տու,	տու,	հոլտս, հպտոց։
Օվ,	վու,	վու,	պէնիչ։
որթ,	թու,	թու,	հոլթ, պանոյ,
ուլ,	լու,	լու,	չէփէճ։
Ռասւօտ,	տու,	տու,	տոռոս։
Օ արդ, դու,	դու,	դու,	ղորքպանի։
խրատ,	տու,	տու,	նոստհոլ, էօյնաք։
հնախանձ, ձու,	ձու,	ձու,	խըմխանճ, հուռի։
ապաս,	սու,	սու,	խը ղնի։

139. Դիմեալով։

Ա՛ղուէս,	ոե՛սու,	ոե՛խս,	ըիլչի,
գէն,	զինու,	ինու,	սիլահ,
ինձ,	ընձու,	ձու,	ղաբլամա։

շէն ·	շինու ·	նու ·	շինվիլ ·
քէն ·	քինու ·	նու ·	խոսիչ ։

140 · Արուսանեվոլ ։

Ծառը ·	ղու ·	ղու ·	երեսի աքաղաղ ։
ժանր ·	նու ·	նու ·	ծանրը · ուշը ։
ցու՛ր ·	ցլու ·	ցլու ·	գոռալ ։
քաղցր ·	ցու ·	ցու ·	անուշ ։

141 · Կնեզականք ։

Խաղը ·	րու՛ց ·	րու՛ք ·	խոպիկին ։
պարտը ·	տու՛ց ·	տու՛ք ·	պոչի՝ պօշճ ։
վարը ·	րու՛ց ·	րու՛ք ·	երեսաւ ։
բոլ՛ք ·	վու՛ց ·	վու՛ք ·	խոշնի ճաթ ։

142 · Ցատուկք ։

Նշխարալ ·	րու ·	րու ·	ոհմարնի պրչին ։
Թումմաս ·	սու ·	սու ·	Կոստեալ Կին ։
Լեբանան ·	նու ·	նու ·	պէ-բշի պաղը ։
շաւալ ·	րու ·	րու ·	բարեխիտ Կին ։
յուխտան ·	նու ·	նու ·	մաքսիքին է ։
վաստան ·	նու ·	նու ·	պրպտիչին չէօշլէ ։
Յովհաննէսեան ·	նու ·	նու ·	յօհաննէս սահակոպինէը ։

143 · Չինագիրդ · Հոլովումն՝ ց , ով , ոց , ովք ։

Օրինակ՝

	Նշանակ ·	Յոգնակի ։
Ի-ն ·	Ձիաւոր ·	Ձիաւորք ։
Կեռ ·	Ձիաւորց ·	Ձիաւորոց ։
Պարծ ·	Ձիաւորով ·	Ձիաւորովք ։
Պար ·	Ձիաւորովն ·	Ձիաւորովք ։
Հայց ·	Ձիաւոր ·	Ձիաւորս ։
Պահ ·	Ձիաւորոյ ·	Ձիաւորոց ։
Սիէք ·	Ձիաւորոյ ·	Ձիաւորոց ։

Տո-

Տէր։	Իշխան,	Տաճար,	Իշխան։ Տաճար։
Աէր։	Իշխանի։		Իշխանս։
Ուր։	Ումեք։		Ումեք։

144. Ստացական հոլովին բաղադրեալ անուանքը առանց փոփոխման և կրճատման՝ ինչպէս։

Ընծայ,	Տաճիկ,	Թոմ։	Իշխող։
արմատ,	մատաղ,	տուր։	խոտիկ։
բարբառ,	բառակ,	ոտն։	իշոտ։ աչօտ։ աչս։
գայլ,	գոյլիկ,	լոմ։	գոլ • խոտոտ։
ցաւ,	ցաւակ,	տուր։	ոգեր • պերճ։
գետ,	գետակ,	տուր։	ջուր • ըմպել։
ցեղ,	ցեղակ,	ցոմ։	կիրճ։
թեւ,	թեւակ,	տուր։	խոնարհ • գետ։
ձեւ,	ձեւակ,	տուր։	պէտք • կնոջմ։
Ընտանի,	ձիակ,	ձիոմ։	իշատուր • ախեղբ։
գի,	գիակ,	գիոմ։	արգելք ոչխարի։
դի,	դիակ,	դիոմ։	ջեղ։ հասուն։
Ընկեւս,	զիւռակ,	տուր։	ծօգլոյ • հերթիկ։
իւղ,	իւղակ,	ղոր։	եղոյ։
Նիւթ,	նիւթակ,	թոմ։	հերեսոսկ։ ծառոսկ։
Կարծ,	դարձակ,	ծոմ։	իշ։ բան բանիւբ։
որթ,	որթակ,	թոմ։	ասուց խաղո ղի։
փող,	փողակ,	ղոմ։	պղտոս • ղողանջ։
Բառ,	բառակ,	տուր։	պաշտօնեայ։
ցուռ,	ցուռակ,	տուր։	տախտ • իւրվան։
Ընթ,	մնթակ,	թոմ։	ոչխարի տուս։ ըստ։
օդ,	օդակ,	դոմ։	հիմնակ։

145. Փոփոխմամբ։

Ակն,	հիակ,	սոմ։	ինս։ եաբրմ։
սէր,	սիրակ,	իոմ։	սէր։ մահիպատիւ։ (68)
Ընծիւ,	անուակ,	ոնոմ։	ինչեաքիչ։ ոմխոտոտ։
Թիւ,	Թուակ,	ոնոմ։	հոմրանիս։ տուր։
բայն,	բառնակ,	նոմ։	եռանկոյ։
յայս,	յառակ,	սոմ։	ոսոտոտ։ (69)

ուեղ-

Տոտոբ՝ ու՝ գլուխ՝ Ք՝
ուենդ՝ ընդդ՝ դուլ՝ հանդ՝ նշհատ՝ ատկնե՝

146. Մորուսամազ՝

Վուլեալ՝	վելդ՝	լուլ՝	գովնած՝ էօյնելիւղ՝
Հանդերձեալ՝	ձելդ՝	լուլ՝	հագնդ էղած՝ գուլիւղ՝
ուղեղ՝	ուղղդ՝	ղուլ՝	ընկեղ՝ պէյն՝
Ճայնն՝	ձայնդ՝	նուլ՝	ձայն՝ ձնելիւթիւն՝
Հին՝	հնդ՝	հնուլ՝	հին՝
վերջին՝	վերջնդ՝	նուլ՝	էօտինը՝
Ծուխ՝	ածխդ՝	խուլ՝	չէօյնը՝
դանգուր՝	գանգդդ՝	դրուլ՝	խըվրտած՝ մալ՝
զգայուն՝	զգայնդ՝	նուլ՝	ղգացող՝ պատյան՝
խմաուտուն՝	ատնդ՝	անուլ՝	իչխնոտ՝ տրիճ՝
ուռուցիք՝	ուռչդ՝	լուլ՝	կիսրնե՝
սուրբ՝	սրբդ՝	բուլ՝	կրկեղ՝

Հուր՝ հրդ՝ հրուլ՝ հուրբ՝ հրուլք՝ հուրբդ՝ կըրակ՝ ալեղ՝
Ջուր՝ ջրդ՝ ջրուլ՝ ջուրբ՝ ջրուլք՝ ջուրբդ՝ սու՝ սդ՝

Ասոնց պատկանին նեղդդայականը կըլլայ՝ ամ՝ այս պէս՝ ի՝ հանդերձելուս՝ ի՝ վերջնուս՝ ևն՝

147. Ընեղականը՝

Չուստը՝	տոց՝	տուլք՝	պին՝ խման՝
պահ՝ը՝	հոց՝	հուլք՝	պոտ՝ փէհրեչ՝
սեամը՝	սեամոց՝	մուլք՝	գրան՝ հէլի՝
կուրծք՝	կրծոց՝	ծուլք՝	կիօսա՝
տուրը՝	տրոց՝	տրուլք՝	պոխչէչ՝ չէրնի՝

148. Յաատուկ՝

Ահս՝	սրսոյ՝	տուլ՝	փոպոփ՝ ե՝
զարմանդուխտ՝	դխտոյ՝	տուլ՝	պոտի ըսոփոտրի պիչին՝
Թաթուլ՝	Թաթղոյ՝	լուլ՝	ալ չէօրպէցոյ տըղէրտը՝
շահանդուխտ՝	դխտոյ՝	տուլ՝	ալ չուվրօնտացոյն մոտը՝
շուտուհ՝	շուտհոյ՝	հուլ՝	ատտա ըսոփոտրի ոտկին՝
Հայ՝ը՝	հայոց՝	յուլք՝	հը ատչը տալ խօտրը՝
տայ՝ը՝	տայոց՝	յուլք՝	ոխըչէխոտիւ՝

149. Ա եզերյալ Հոլովումն եղ, եղբ, ղաց, եղբք։

Օրինակ՝

Ուղիղ։	Ցոփիկ։
Ա՛ղ։	Ա՛ստղ։	Ա՛ստեղբ։
Ա՛ետ։	Ա՛ստեղ։	Ա՛ստեղաց։
Ա՛տեղծ։	Ա՛ստեղբ։	Ա՛ստեղբք, ղբք։
Գի՛ւղ։	ղ Ա՛ստեղբ։	ղ Ա՛ստեղբք, ղբք։
Ձ՛ոյց։	ղ Ա՛ստղ։	ղ Ա՛ստեղս։
Ձ՛ոպեմ։	ղ Ա՛ստեղէ։	ղ Ա՛ստեղաց։
Մ՛ուբ։	Ա՛ստեղէ։	Ա՛ստեղաց։
Տ՛ուն։	Ա՛ստղ ասաեղ։	Ա՛ստեղս, ասաեղաց։
Փ՛ետ։	Ա՛ստեղ։	Ա՛ստեղս։
Վա՛ղ։	ովՍ Ա՛ստղ։	ովՍ Ա՛ստեղբ։

150. Ի յայսմ հոլովին քանի մի անուանք, որ վերջ առնին ասաւս՝ ղ բաղաձայնի հետ կցեալ, ինչպես։

Ա՛ղբղ,	գեղ,	գեղբ։	աղբատոց։
արկղ,	կեղ,	կեղբ։	պահարան։
եւղ,	եաեղ,	տեղբ։	տեղ։ եկբ։
ըմբռնեւտղ	եաեղ,	տեղբ։	բռնանոց տեղ։
կոճղ,	կոճեղ,	ճեղբ։	ծոմ։ սափ։
կոճղ,	ճեղ,	ճեղբ։	փիլիսի։ քօմբոսի։
ոսղ,	տեղ,	տեղբ։	եղուկ։
փոցղ,	ցեղ,	ցեղբ։	պօսոան ևաթոդբ։
կուպղ,	կուպեղ,	պեղբ։	կընդոտ։ փիլիս։

151. Կորուսամամբ։

Ե՛ղջ կամ ղինդ,	ընդեղ,	ընդեղբ։	ոչ՛ոխ։ չափաւոր։
սիկղ,	սկեղ,	սկեղբ։	ղնչաքեայ։ չոքս տրամ։
սիկեղ,	սկեղ,	կեղբ։	կրիշոան։ գոանոտաղ։
սկուտղ,	սկտեղ,	տեղբ։	կիպխոք։

§ 52։ Անթներորդ-Հոլովումն ին, ամբ, անց, անք։

Օրինակ՝

	Ցոգնակի։	Անշխ։
Ոչ.	Աաթինք.	Աաթին.
Ից.	Աաթանց.	Աաթին.
Հգ.	Աաթամբք.	Աաթամբ.
Տր.	՚ղ Աաթամբք.	՚ղ Աաթամբ.
Հյց.	՚ղ Աաթինս.	՚ղ Աաթին.
Ստ.	՚ղ Աաթանց.	՚ղ Աաթանէ.
Սիւք.	՚ի Աաթանց.	՚ի Աաթանէ.
Կչ.	՚ց Աաթինս, կաթանց.	՚ը Աաթին, կաթանէ.
Կբ.	՚ի Աաթինս.	՚ի Աաթին.
Ազչ.	ո՛վ Աաթինք։	ո՛վ Աաթին։

§ 53։ Աշխատ հոլովին և անուէանքս։

Գառն,	ուին,	ուամբ,	ուանէ.	ղոչխ։
Խաշն,	շին,	շամբ,	շանէ.	ոչխարներ։
բեռն,	ուին,	ուամբ,	ուանէ.	խուռ։
եզն,	եզին,	զամբ,	զանէ.	էօգնաշուխ։
եղն,	եղին,	զամբ,	զանէ.	ոտքի կեղիւ։
նեռն,	ուին,	ուամբ,	ուանէ.	նեռ. ըստ ճամբայ։
ողն,	ողին,	զամբ,	զանէ.	կզառնոյք։
ոչն,	ոզին,	զամբ,	զնէ.	ոջ։
անձն,	ձին,	ձամբ,	ձնէ.	կենդանի. հոգի։
դաշն,	շին,	շամբ,	շնէ.	խոպան. ծալք։
դառն,	ուին,	ուամբ,	ունէ.	լեզու. ոճը։
սառն,	ուին,	ուամբ,	ունէ.	պաղ։
Ձյուն,	ամին,	մամբ,	մանէ.	մանկիք. ծնօտ։
Ծովափն,	փին,	փամբ,	փանէ.	փոսիք. ծովի ջնարդ։
Հարսն,	սին,	սամբ,	սանէ.	նշխար։
մասն,	սին,	սամբ,	սանէ.	փայ. հիսուն։
մատն,	տին,	տամբ,	տանէ.	պտիկ։
սատակն,	կին,	կամբ,	կանէ.	պոհոտ։
վառն,	ռին,	րամբ,	ռանէ.	ջինք. պոշ։

154. Քերթող. Հոլովումն եր, երք, երց, երք։

Օրինակ

Ուղիղ։		Ցգիների։	
Ո՜ւղ	Ուղեր։	Ուղեր	աղեր։
Ուղ	Ուղեր։	Ուղերց	աղերայ։
Ուղ	Ուղերք, րա։	Ուղերք	աղերք։
Ուղ	Ուղերը, րա։	Ուղերը	ղաղերք։
Ուղ	Ուղիւ։	Ուղեր	ղաղիւրս։
Ուղ	Ուղերն։	Ուղերց	ղաղերայ։
Ուղ	Ուղերն։	Ուղերց	յաղերայ։
Ուղ	Ուղիւ, աղեր։	Ուղեր	յաղիւրս։
		Ուղերց	աղերայց։
Ուղ	Ուղեր։	Ուղեր	յաղիւրս։
Ուղ	Ուղիւ։	Ուղեք	աղիւք։

155. Յայտ հոլովին և անուանքն անկարելի և անկարասա. ինչպէս։

Ուղը,	դեր,	դերը,	դերն։	պատ. խուչայ։
ասր,	սեր,	սերը,	սերն։	բատր. խան։
Թատր,	տեր,	տերը,	տերն։	խան. պեղ։
կայսր,	սեր,	սերը,	սերն։	հիւսիսք։
վլաղ,	ղեր,	ղերը,	ղերն։	աոմերք։
տատր,	գեր,	գերը,	գերն։	գայլն։
ռակր,	կեր,	կերը,	կերն։	ճիւիս։
ռատր,	տեր,	տերը,	տերն։	մանչ. զատաւ։
Հասմ,	մեր,	մերը,	մրն։	մանճ. ոչխարք։
մահր,	խեր,	խերը,	խրն։	չքոյ։
սակր,	կեր,	կերը,	կրն։	եբիան գալոյ։
սանտր,	տեր,	տերը,	տրն։	տորպե։
վագր,	գեր,	գերը,	գրն։	գայան մ ի։
եզր,	եղեր,	ջերը,	ղրն։	ծար. ջենաք։

վոխե

156 ։ Փուխիամամբ ։

Ա՛լիւբ , լեր , լերք ։ լերք՝ լիւբք , ասէ ։
եղջիւբ , ջեր , ջերք ։ ջերք՝ ջիւբք ։ դոյնոյն ։ ոճ ։

157 ։ Աորուամամբ ։

Լինար , լինաիր , տեղը , տեղք ։ ախոռին գլուխ ։
լինար , լուեր , տեղը , տեղք ։ չափ է ։ 144 տարի ։
կղզինար , մնաիր , տեղը , մնարք ։ խոպոչ ։ բերդիկ ։
դուստր , դաստիր , տեղը , դաստերք ։ ալէկի զաւակ ։

158 ։ Անհերորդ Հոլովումն ան , ամէ , անց , ամբք ։

Օրինակ՝

Ականջ ։	Ցորեկոյ ։
Ո-ը ։ Կուռն ։	Կուռնք ։
Այս ։ Կուան ։	Կուանց ։
Ձոյճ ։ Կուամբ ։	Կուամբք ։
Ցմբ ։ Ձ՛Կուամբ ։	Ձ՛Կուամբք ։
Ինձ ։ Ձ՛Կուռն ։	Ձ՛Կուռնս ։
Ցմա՛ ։ Ձ՛Կուանէ ։	Ձ՛Կուանց ։
Միւք ։ Ի՛Կուանէ ։	Ի՛Կուանց ։
Ցդա ։ Ի՛Կուռն , Կուան ։	Ի՛Կուռնս , Կուանց ։
Նէք ։ Ի՛Կուան ։	Ի՛Կուռնս ։
Նուէ ։ ովՀ՛Կուռն ։	ովՀ՛Կուռնք ։

159 ։ Ա՛յսպէս Հոլովին անուճ անունք՝ անսփոփուն և անկորուստ ։ Ինչպէս ։

Ա՛կն ,	ական ,	կամ ։	աչք ։ ճեմ-հիւթ ։
գաղաւթն ,	թան ,	թամբ ։	ինէն ։ գոփ ։
կայծակն ,	կան ,	կամբ ։	եղբարբ՝ իրար ։ ծօղ ։
Ա՛ղեղն ,	ղան ,	ղամբ ։	եղ ։
Ճաճ-ռն ,	ռան ,	ռամբ ։	ձիու ։ գերդ ։
Ծո՛ւխն ,	կան ,	կամբ ։	կըտուկ ։ ալրեղ ։ արեգ ։
Հիւմն ,	ման ,	մամբ ։	ինձիկ ։
Հիւսն ,	սան ,	սամբ ։	պիտիկեր ։ ծղրտուճեր ։

Վարուն, տան, տամբ, ղա-բդալ։
պղոգն, գան, գամբ, պալարբ։
Ինուն, ուման, ամբ, ուանք, ա, իմ։
Համանուն, ուման, ուամբ, ուանք, ապաղ։
ուլն, ուլան, լամբ, չէփիճ, փէլիւ եավրա։

160. Վոխոխամամբ։

Ա սլլամն, լեմնն, մամբ, ուէլէ զաղէ։
փայծէլն, ծէղան, ղամբ, պալխ։
նոխգն, ղեգան, դամբ, զոխղ։
Ա ալիւ, ղաւեան, ղաւեամբ, ղաւնէ, վազը եարքն։
աբէ, տուն ջեան, ջեամբ, ջենէ, ցորեկ։
Լուն, ոլեան, ոամբ, ոլոս, նըր հարեկ։
պղյան, պուտան, տամբ, պղտուկ չէօվլէկ։

161. Վորուամամբ։

Ղալեամն, ղեմնն, մամբ, խըտաղը։
ծխծաան, ծխծաան, ոամբ, ծխծաանկ, խըտանդ ըշ
Սեղն, ասղան, ղամբ, ասեղ, իդնէ։
Թխթեռն, Թռան, ռամբ, փէփնէկ։
Ղկիկն, կման, կամբ, ոզկէ։
սկիղբն, սկզբան, բամբ, ուսկի ծորը, եվվէր։
քրման, քրտան, տամբ, գրանկ, ընկա։
Վարաւն, գարնան, նամբ, նէր պահար։
դաւն, դ-բան, դ-բամբ, գաւս, գիմա։
ձուկն, ձկան, ձկամբ, գուղբ։
տուն, տան, տամբ, եվ։
Ընթաքնն, Թեան, Թեամբ, Թենէ, նոքնաքնէն,
Նեղաքնն, Թեան, Թեամբ, Թենէ, գորշբ, եվէնէ։
քերականաւբ, Թեան, Թեամբ, Թենէ, ասլի։
Ընկնն, կեան, կեամբ, կենէ, փեշէ։
կորնն, բեան, բեամբ, բեանէ, հնիկ, լուա։
Հանգիստ, գաստեան, աոմբ, տենէ, աստի, հարցաբ։
տեսբ, սլեան, լեամբ, լենէ, տես, երաչ։
Ընկն, բեան, բեամբ, բենէ, աբիան, գան։
գալաստ, լստեան, տեամբ, տենէ, գուղբ, ինչդ։

ժնուանդ, ժննդեան, ժամը, ղևնէ · ծնունդը պղտիկ ·

162. Ա ներգականը ·

Ա յտանիանք	, հիմնց	, ամէնք	· իրեւ մանկահասէր ·
մնամիկռնեանք	, եանց	, եամէնք	· մոխիռի ոգիը ·
սոյնը	, սոեանց	, սոեամէնք	· ծին ·
երիկամառնը	, մանց	, մամէնք	· պէօպրեկ ·
իրաւառնը	, ամանց	, ամէնք	· հոս · չէր ·
ձգառնը	, ձգանց	, ձգամէնք	· ճոխ · խոյրեղ · ըլլա ·

163. Յ ատուկք ·

Ա ստղիկ	, աղկան	, կամը	· նոյն ազգինը ·
յոսկիկ	, յոսկեան	, կամը	· աբ լրջոնեան արքին ·
սաթինիկ	, թինկեան	, կամը	· ինչ պատճառ ինձ հո ·
վարդանանք	նանց	, նամէնք	· աբ վարդոյ ընկեր ·

164. Յ ատնեբորդ Հոլովումն այ , աւ ·

Օրինակ

Ա նգիտնէ ·

Ը ն ·	Ի՞մը ·
Ա ն ·	Ի՞մը եայ ·
Ի՞մ ·	Ի՞մը եաւ ·
Ի՞մ ·	՚ի Ի՞մը եաւ ·
Ի՞նձ ·	՚ի Ի՞մը ·
Ի՞նձ ·	՚ի Ի՞մը ·
Ա՛նձ ·	ո՛վ Ի՞մը ·

165. Ա յսպէս հոլովին բազմաւորք յատուկ անուն՝ անշնչոց անշարժոց և անկարեւոր · ինչպէս ·

Ա ղամ	, մայ	, մու	· առաջին մարդը ·
աբէլեանք	, կայ	, կաւ	· հայկի պղտիկ ·
հայկ	, կայ	, կաւ	· հայոց մեծ պեռճիկ ·

Նոյեմբեր, բայ, բաւ. նոյ նահապետի կիները։
Հունուար, նայ, նաւ. ջուր հալելի եղբայրը։
Ապրիլ, աւայ, աւաւ. աբ եղեգնաւոր հոյոց։
Մարտ, իայ, իաւ. աբ լուսաւորչի սիրտոնեայն։
Փետրուար, մայ, մաւ. ջուրհալելի ուռենային։
Յունուար, բայ, բաւ. պոռնիկ աղաղակի կիները։
Դեկտեմբեր, ձայ, ձաւ. հոյլի աչքեն նահապետ։
Հոկտեմբեր, մայ, մաւ. գետնոյ կիները։
Սեպտեմբեր, սայ, սաւ. հոյոյ բառեր։
Օգոստոս, մայ, մաւ. հոյոց եղեգնաւոր ի վեր։
Յուլիս, ձայ, ձաւ. եղեգնաւ եղեգնի բառեր։
Յունիս, սայ, սաւ. հոյոց կռապաշտիցն ի։
Մայիս, մայ, մաւ. աբ եղեգն հոյոց։
Ապրիլ, բայ, բաւ. աբ լուսաւորչի աշակերտք։
Մարտ, բայ, բաւ. աբեր գործոց գերեզ գոտաց։
Փետրուար, նայ, նաւ. հոյլի աչքեն նահապետ։
Առաջ, բայ, բաւ. դաղտ ի է։
Մանուկ, նայ, նաւ. կեօղ ի է։
Պատ, ղայ, ղաւ. աբ ճգնաւոր ի է։

166. Վերակացութիւն։

Վանեցի, նեղայ, ղաւ. ոգեզատ ըՀ բի եղեգնաւ պատի
Հնդկաստանի, մայ, մաւ. աբ նոյ ըՀ–բի ոչխ։
Ոգեհաճ, հեայ, հեաւ. աբ լուսաւորչին մոյրը։
Սուրբ ընծայ, նայ, նաւ. աբ լուսաւորչի եղբայրը։
Արեգնակ, կեայ, կեաւ. ոսկի բին դաղտը։
Վերափոխեալ, նեայ, նեաւ. աբ նոյ ի է։
Յայտնի, յեայ, յեաւ. նոյճոկնահատաբ մորգարիէն։
Թեկղեր, ղեայ, ղեաւ. ոգնեղբայրի աբեղն պետ։
Հեղեղ, ղեայ, ղեաւ. եղեգնի պոշի ի։
Ընդոծ, նուշայ, շաւ. ոճգեհոսի կիները։
Պարտեզ, ըուշայ, բաւ. առաջին եղեգնաւոր հոյոց։

167. Արուեստաւոր։

Հնդկաստակ, յեկայ, կաւ. աբ եղեգն հոյոց։
Ամիլ, ամբայ, ղաւ. ոճեղեգնի։

դադիկ, դադկայ, կաւ · Խոժոռոտ հոյոց։
դաւնիկ, նկայ, նկաւ · ճգնաւոր մի է։
Թռունիկ, նկայ, նկաւ · իշխան հոյոց ։
մօրիկ, մօրկայ, կաւ · Հռոմայ կոյսը՝ հոյ ազգաց
օգոստոս, ոսեայ, եաւ · Հռոմայ կոյսը ։

163 · Տե՛ս և յաւուրս ։

Ա՛բգար, բոս, բաս · առաջին թղթատարն ի Քրիստոս
աբգարհամ, մոս, մաս · աբգարեան նահապետը։
Ա՛ի միւռին, նոյ, նաս · միւռոն տղան։
այաքեսին, նոյ, նաս · երասաղեի այրևիը։
Ա՛ղբահատ, նոս՝ նի, նաս · տղայ մի է։
Թադէոս, դէոս՝ դէի, դէիս · Առաքեալ հոյոց։
Ա՛ասող, բոյ՝ բայի, բայիս · գաղթ տղայ։
դաւիթ, էթայ՝ Թի, Թիս · հոյոց ԺԲ-ը թագաւոր։
երեսիա, միայ՝ միայի, այիս · մարգարէ։
մռաչեղ, չեղայ՝ չեղի, զաս · հոյոց տղ սէրսեխէր ։
Ա՛նդևոս, ևոյ՝ ևայ, ևաս · Ինձէէ վէրսիեի ։
ջերբիա, րիայ՝ րիոյ, րիաս · Տղէդ տղայդ։
գաղղիա, ղիայ՝ ղիոյ, ղիաս · Ֆրանսաբր վէրայիեի ։
հիլիկիա, կիայ՝ կիոյ, կիաս · խոտոռանիս ։
հիկիա, կիայ՝ կիոյ, կիաս · Էնիկ , չինիչնիկ ։
սրսլիա, լիայ՝ լիոյ, լիաս · Էնի սարհոզ։
Ա՛ղու, ոայ՝ ոոյ, ոաս · Խոժոռոտ հոյոց։
ասորեստան, նայ՝ նոյ, նաս · ծղա երէյէը ։
Ա՛շխէղ, Ճիշոյ՝ շու, շաս · տղայ է ։
քաղիէղ, ղիշոյ՝ շու, շաս · պիճրէիչ ։
դամիջ ժ, րիժոյ՝ ժու, ժաս · Ինվրէիչ ։
Ա՛ասոմէ, նայ, նաս, նի, նիս · եղիազարա սրդին ։
սիդոն, նոյ, նաս · նի, նիս · տղայ է ։
Ա՛ստարիոթ, նեայ, նեաս, նեի, նիս · աբ կոյս մի է։
աթիմիթէ, Թեայ, Թեաս, Թեի, Թիս · աշակերտ պօղոսի։
դամասկոս, կեայ, կեաս, կոսի, կոսիս · շամ տղայ։
եփեսոս, սեայ, եաս, սոսի, սոսիս · ոչ աբ ա-տղայ
կարս , ասյ՝ րաս · ջարս տղայ ։
մասիս, մասեայ, մասեաց · նոյի կիպին լերան ։

Յօդուածք. ա.

Ունի՞ արդեօք Աշխարհաբար հոլովմունք.

Ընդհանրական հոլովմունքն ունի վեց օրինակ, և ինն պարզ անուն հոլովելի. զորս առ կարգաւ.

170. Առաջին հոլովումն.

Եզակի.	Յոգնակի.
Ի-ը	Ի-եր.
Ի-ոյ.	Ի-ից, Հարանց.
Ի-ին.	Ի-երը.
Ի-ով.	Ի-երով.
Ի-ոջ.	Ի-երջ.
Ի-ոյ.	Ի-ից, ի Հարանց.
Ի-ի.	Ի-երից, ի Հարանց.
Ի-է.	Ի-եր.
Ի-ե.	Ի-եր.
Ի-ե.	Ի-երս.
Ի-ե.	Ի-երից, ի Հարանց.
Ի-է.	Ի-երս.
Ի-ե.	Ի-երս.
Ի-ե.	Ի-երից,

Ա՛ծամայր, մաւր, մայրը· Ա՛ծամ Ա՛ծինը·
ձնեղբայր, քօր, քայրը· յոխորտ առոտիկը·

173· Արկերդ Հոլովումն։

Ընդ։	Ընդ։
Ո՛ւղ	Տ՛էրը·
Ա՛ուտ·	Տ՛եառն·
Ա՛ռջի·	Տ՛էրամբ·
Ձ՛ու· զ Տ՛էրամբ·	զ Տ՛էրամբք·
Ո՛ւյց· զ Տ՛էր·	զ Տ՛եառս·
Ո՛տամ· զ Տ՛եառնէ·	զ Տ՛եառց զտերանց·
Ա՛ուէ· ի Տ՛եառնէ·	ի Տ՛եառց ի տերանց·
Տ՛ուր· ց Տ՛էր· տեառն·	ց Տ՛եառս տեառց տերանց·
Է՛ջ· ի Տ՛եառն·	ի Տ՛եառս·
Ո՛ւղ· ով Տ՛էր·	ով Տ՛եառք·

174· Ա՛յսպէս Հոլովի և անուանի Ա՛յր, և սոյնց բարդեալքն։ Ինդպես·

Աշխատաւէր, տեառն, րամբ·	չ ծոփէն ֆանդոյ·
պարտատէր, տեառն, րամբ·	պարտապահ· տանէլի տանջ·
տանուտէր, տեառն, րամբ·	տանուէր· եվսահոյը·
Ա՛յր· առն, արամբ·	էրի մարդ· էր·
երկայր· առն, արամբ·	էրիս հետ խորհուրդ ելիլ
քեռայր· առն, արամբ·	մորմ էրիը· էնիշտ·

175· Արբերդ Հոլովումն·

Ընդ։	Ընդ։
Ո՛ղ· Ա՛ղբ·	Ա՛ղբք·
Ա՛ուտ· Ա՛ղտ·	Ա՛ղբց·
Գ՛ոյծ· Ա՛ղբ·	Ա՛ղբբք·
Ձ՛ու· զ Ա՛ղբբ·	զ Ա՛ղբբք·
Ո՛ւյց· զ Ա՛ղբ·	զ Ա՛ղտս·
Ո՛տամ· զ Ա՛ղտէ·	զ Ա՛ղբց·
Ա՛ուէ· ի Ա՛ղտէ·	ի Ա՛ղբց·

Տ՛ո

Տր.	ց Վ'Ռոյը, քեռ.	ց Վ'Ռոբս, քերց.
Սբ.	ի Վ'Ռեռ.	ի Վ'Ռոբս.
Կչ.	ով Վ'Ռոյը.	ով Վ'Ռոյք.

Ի ինի և այսպէս՝ Վ'Ռոյը, քուէր, քեռ, ի քրոջէ, ևն. և յոգնակին՝ Վ'Ռոյք, քեռց, քեռ, քեռ, զ քոյրս, ևն.

176. Ի յապես Հոլովին և բայիւ եալ սորա.

Հայրենաքոյր,	քեռ,	քերբ.	հոգեւոր հօրէց.
Հօրաքոյր,	քեռ,	քերբ.	հօրեղբ հօրէց.
մօրաքոյր,	քեռ,	քերբ.	մօրեղբ ընկերէ.

177. Երրորդ Հոլովումն.

Եզակի.		Յոգնակի.
Ո.	Կին.	Կանայք.
Սե.	Կնոջ.	Կանանց.
Տր.	Կանամբ, կնաւ, կնոջաւ.	Կանամբք.
Հ.	զ Կանամբ, զկնաւ, զկնոջաւ.	զ Կանամբք.
Հգ.	զ Կին.	զ Կանայս.
Հմ.	զ Կնոջէ.	զ Կանանց.
Սէ.	ի Կնոջէ.	ի Կանանց.
Տբ.	ց Կին, կնոջ.	առ Կանայս, կանանց.
Սբ.	ի Կնոջ.	ի Կանայս.
Կչ.	ով Կին.	ով Կանայք.

178. Ի յապես Հոլովին և բայդեալքս.

Ընտանեկին,	կնոջ,	կնաւ.	երկի առող.
ժամկին,	կնոջ,	կնաւ.	զկի հեղ կոպճաձեւ մաքր.
տունկին,	կնոջ,	կնաւ.	խոհոնոն. սուլթան.

179. Չերեքերորդ Հոլովումն.

Եզակի.		Յոգնակի.
Ո.	Գիւղ, գեօղ.	Գիւղք.
Սե.	Գեղջ.	Գիւղից,
Տր.	Գիւղիւք.	Գիւղօք.
Հ.	զ Գիւղիւք.	զ Գիւղօք.

Տայ

Հոտ։ զԿուղ։ զգեղ։	զԿուղս։
Ցոտ։ զԿեղ ջեզ։	զԿուղից։
Ասէ։ ՛ի Կեղջէ։	՛ի Կուղից։
Ջրս։ ՛ի Կուղ ՛ի գեղ, գեղջ։ ՛ի Կուղս։	գուղից։
Կրէ։ ՛ի Կեղջ, ՛ի գեղ, ՛ի Կուղս։	
Կոչ։ ով Կուղ, գեղ։	ով Կուղք։

Ասոր յոգնակին լինի ևս՝ Կուղօք, գուղօք, գուղօքիս, գուղօքիւք, ես։ կամ՝ Կեղջ, գեղից, գեղջք, ես։

180. Ի յայսէս հոլովին և բարդեալք սորին, ինչպես՝

Ջրաւգուղ, գեղջ, ղիւ։	յոտ ձի եղջ գեղ։
միջագուղ, գեղջ, ղիւ։	օրիոյ գեղ։
հորագուղ, գեղջ, ղիւ։	նոր գեղ, եկիր գեղ։
քաղաքագուղ, գեղջ ղիւ։	խոտոտոյ, գինի գեղ։

181. Ի հցէ բորդ հոլովմամբ.

Ուսուկ։	Յոգնակի։
Ցող։ Կուր։	Կուրք։
Ցկոս։ Կուր։	Կուրց։
Ցկոցք։ Կուրք։	Կուրքս։
Ցոց։ զԿուրք։	զԿուրքս։
Ցոյց։ զՕր։	զԿուրս։
Ցոմ։ զԿուրս։	զԿուրց։
Ասէք։ ՛ի Օրջ։	՛ի Կուրց։
Ջրս։ ցԿուր, աւուր։	ցԿուրս, աւուրց։
Կրէ։ ՛ի Կուր։	՛ի Կուրս։
Կոչ։ ով Օր։	ով Կուրք։

182. Ի յայսէս հոլովին և բարդեալքս։

Երկայնօր, աւուր, ուրբք։ երկայն օր։ զաւ օրէ։ Հեգաւր, աւուր, ուրբք։ օր հոգաւոյ, երկնէ։

Յօդուածք։

Ունի երկուս են Հոդվածներ Ա քերական մասերից։

183. որովհետև Հանրական անուանցն Ընդհանրական կամ ունիներին։

Ընդհանրական։

Ա-ր.	Ա	մարդկան, մարդկին։
Կ-ա.	Կ	մարդկանց, մարդկանցն։
Հ-տ.	Հ	մարդկութիւն։
Գ-ր.	Զ	մարդկութիւնք։
Ք-ց.	Զ	մարդկան, զմարդկսին։
Գ-ա.	Զ	մարդկանց։
Ս-ւք.	Ս	մարդկանց։
Ի-ր. առ.		մարդկան՝ յամարդկսին, ամարդկանցն։
Ն-ր.	Ի-ս	մարդկան, յամարդկսին։
Ա-ջ.	Ա-վ	մարդկան, ամարդկին։

Ընդհակառակս Հոլովի և Հանրականս՝ Խոլորկեան, գոլորկին, լեցուանց՝ լեցուն, լեզուաւք։ Եւն։

184. Հոլովումն մասնականին՝ Ինչ։

	Հոլովի։	Ցոգնակի։
Ա-ր.	Ի	մանր։
Կ-ա.	Ի	մանրս։
Հ-տ.	Ի	մանրութիւն։
Գ-ր.	Զ	մանրութիւնք։
Ք-ց.	Զ	մանրութեան։
Գ-ա.	Զ	մանրութեանց։
Ս-ւք.	Ս	մանրութեանց։
Ի-ր. առ.		մանրութեան՝ ամանրութեանց։
Ն-ր.	Ի-ս	մանրութեան։

185 Հոլովումն մասնականիս Ա՝

	Ուղիղ՝	Ցգնական՝
Ոչ՝	Ա՝ք՝	Ա՝մանք՝
Սե՝	Ա՝ւազք՝	Ա՝մանց՝
Հոլթ՝	Ա՝մամբ՝	Ա՝մանց՝
Ցա՝	զ Ա՝մամբ՝	զ Ա՝մամբք՝
Ինդ՝	զ Ա՝ք՝	զ Ա՝մանս՝
Ցաոմ՝	զ Ա՝մբքեւ՝	զ Ա՝մանց՝
Սիչէ՝	Յ Ա՝մբքեւ՝	Յ Ա՝մանց՝
Ցբո՝ առ	Ա՝ք՝ առ Ա՝մբք՝	Յ Ա՝մանս՝ ոմանց՝
Նէ՝	Յ Ա՝մբք՝	Յ Ա՝մանս՝

186 Հոլովումն մասնականիս՝ Ա՝, ինչ՝

Ցգնական՝

Ոչ՝	Ա՝մն՝ ընչ՝
Սե՝	Ա՝րիք՝
Հոլթ՝	Ա՝ն՝իք՝
Ցա՝	զ Ա՝ն՝իք՝
Ինդ՝	զ Ա՝մն՝ զընչ՝
Ցաոմ՝	զ Ա՝մբքեւ՝
Սիչէ՝	Յ Ա՝մբքեւ՝
Ցբո՝ առ	Ա՝մն՝ յընչ՝ յամբք՝
Նէ՝	Յ Ա՝մբք՝ յընմ՝ յընչ՝

187 Հոլովումն մասնականիս՝ Ա՝ւս՝

Ցգնական՝

Ոչ՝	Ա՝ւս՝
Սե՝	Ա՝ւսոյ՝
Հոլթ՝	Ա՝ւսով՝
Ցա՝	զ Ա՝ւսով՝
Ինդ՝	զ Ա՝ւս՝
Ցաոմ՝	զ Ա՝ւսամբ՝ զմիւսոյ՝
Սիչէ՝	Ի Ա՝ւսամբ՝ Ի միւսոյ՝
Ցբո՝	ց Ա՝ւս՝ փուռում՝ միւսոյ՝
Նէ՝	Ի Ա՝ւսուամ՝

188. Այսպես հոլովին և մանականքն՝ [illegible]
իւր ։ իւրոյ, իւրում, իւրմէ ։ րոպ։ Ինչպանութիւն ։
իւրոյ։ ևս։ Այս ածականս՝ Այլ, այլոյ, այլում, այլ
այլոսմ։ և առանց յոյնականին լինի՝ ոց ։ ոմբ (143)։

189. Հոլովումն Թուականն անուանս՝ Մի։

Հոլովի։

Ոմն՝ Մի։
Միս։ Միոյ, միոջ։
Միոյն։ Միով։
Միոյ։ Զ Միով։
Միոյն։ Զ Մի։
Միոյմէ։ Զ Միոյ, զմիոջէ։
Միոյէ։ Ի Միոյ, ի միոջէ։
Միոյս։ Ց Մի՝ առ մի, միոյ՝ միոսմ։
Միոյ։ Ի Միոսմ, ի միոջ, ի մի։
Միոյ։ ո՛վ Մի։

191. Այսպես հոլովին և բառդեալք սորա։
Միանական, միոյ, միով, քսանեակ, միոյ, միով, երեսուն
ական, միոյ, միով, ևն։

190. Ինչ միւս Թուական նոյն հոլովմանցն տե՛ս ի նեղբոյ
Հրիւս, հազ, հազուսմբ։ Հրիւք, հերիւ, հերիւք։
Հարք՝ հարս՝ հարից՝ հարբ։ Ինչ ինչ՝ ինչ՝ գից՝ գիւք գոք
ևս։ եց, վեցից, վեցիւք։ Հօրեն հօրանց հօրինից,
հօրանսմբ։ Աւրեն աւրանց հաւրինից, հաւրանսմբ։
Միմն, ընդի, ընդիբ, ընդունք, ընդունց՝ ընդունց, ընդունից,
ընդունսմբ՝ ընդունամբ՝ ընդունիւք։
Ջանն, տասին, տասնբ, տասնից, տասնց, տասնսք։
Ութասնեան՝ ամբ, ամից, ութիւք։ Վաթսան, քսանից
ութիւք։ Երեսուն, երեսնից ութիւք։ Չորեսուն չորսնից ութիւք
Հարիւր, պ, ով, ոց՝ իւ, ովք՝ օք։ Երկերիւր, ոյ, ովք,
ք, իւ՝ իւք՝ ոց, օք։ Չորսհար, ի, ա՛ իւ, ա՛ց՝ իւ, օք։
Հինգ, ու, ու, ուց, ուք։ ոյ, ով, ոց, ովք։
Այսպես հոլովին և սոքա բառդեալք որ վերջք
ունին վերոյգրեալ Թուականքն։

Այն

191. Նախկին կնոջ հիմով։ Առաջին, առաջնոյ հմով. յառաջմէ յառաջմէնի յառաջնոյ, առաջնեայ. եւն.

Նախնեորդ, ի, իւ՝ աւ, ից, օք. դիրքնեի.
Նախորդ, ի, իւ՝ աւ, ից, օք. իւթնեի.
Երբորդ, ի, իւ՝ աւ, ից, օք. իւչ իւնեի.
տասներորդ, ի, իւ՝ աւ, ից, օք. ծոնեոյ.
Առապատիկ, պատկի, կիւ՝ աւ, ից, օք. էրէ խոի.
քառապատիկ, պատկի, կիւ՝ աւ, ից, օք. չորս խոի.
տասնապատիկ, պատկի, կիւ՝ աւ, ից, օք. տասը խոի.
Չնգեակ, եկի, իւ՝ աւ, ից, օք. հինգի պէշիէ.
վեցեակ, եկի, իւ՝ աւ, ից, օք. վէշէի ալիշէ.
չիմանակ, եկի, իւ՝ աւ, ից, օք. իսոնէնի. եպէնի
Արկղեան՝ կղզին, կղզուենց՝ ցուն, քամբք. էրէխոե
երեքեան՝ րէքզին, եղուենց՝ ցուն, քամբք. իէրէխոե

192. Հոլովումն վերջերական առոէանց.

	Հոլովի.	Յոգնակի.
Ո՞ւ	Յսքան.	Յսքանիք.
Ո՞ւոյ.	Յսքանոյ.	Յսքանեաց, այսքանից,
Ո՞րթ.	Յսքանեաւ.	Յսքանեօք.
Ո՞ւր.	ղ Յսքանեաւ.	ղ Յսքանեօք.
Ո՞ւմ.	ղ Յսքան.	ղ Յսքանս.
Ո՞ւոմ.	ղ Յսքանոյ.	ղ Յսքանեաց.
Ո՞ւնչ.	ց Յսքանոյ.	ց Յսքանեաց.
Ո՞ւրս.	ց Յսքան, այսքանոյ.	ց Յսքանս, այսքանեաց.
Ո՞վ.	Ի Յսքան.	Ի Յսքանս.

Նմանապէս հոլովին և սորին՝ Այսքան. այնքան. այնքանն. դոյնքան. նոյն.քան. որքան.

193. Վերջերականքն որպիսի, այսպիսի, եւն. (52). հոլովին ի (132). և եզակի տրականին և հնդրպյ. կանն լինի՝ այնպիսեաւ, յայնպիսեաւ, եւն.

Ուանի, ոյ. ւոյ, ւով, եաց՝ ից, եօք. Նէ վերջ. բառիքս՝ տղաի, այդպի եւն. (52), չէն հոլովիր։

194. Հոլովումն հայցականաց՝ ԱՐՆ, ՈՐ։

	Եզակի։	Յոգնակի։
Ց-ը	Ա-ն, ո-ն։	Ա-ք, ո-ք։
Ցե-ե	Ա-ր, ո-ր։	Ա-ց, ո-ց։
Ցոյժ-	Ա-ն, ո-ն։	Ա-րմ-ք, ո-րմ-ք։
Ցա-	Ա-ն, ո-ն։	Ա-րմ-ք, ո-րմ-ք։
Ցոյց-	Ա-ի, ո-ի, ու-ի։	Ա-յս, ո-յս։
Ցամ-	Ա-մբ, ո-մբ։	Ա-մբ, ո-մբ։
Ցուք-	Ա-մբ, ո-մբ։	Ա-մբ, ո-մբ։
Ցմա-	Ա-ի, ո-ի, ա-ւ, ո-ւ, ա-յ, ո-յ, ու-ի։	Ա-ց, ո-ց, ա-ւք, ո-ւք, ա-յք, ո-յք։
Ցա-	Ա-մ, ո-մ, ա-յր, ո-յր։	Ա-ք, ո-ք։

Ցօղոտ-եաց ։ ը։

Վասն ի ճանաչելն հոլովմանց գոյից։

Ա-ն ։ Ա-ի, ա-ւ, ա-յ, ա-յր, ա-մ, ա-մբ, ա-ր, ա-ն

Ա յօդեալք , ծեալց՝ ծէից , ծէիւք ։
Ձ ոռնեալք , նեալց՝ նէից , նէիւք ։
Չամանագամալք , մալնց՝ մալնից , նիւք՝ նօք ։
Ղ անք , նից՝ նաց նօք ։ (134 · 136 · 168 ·) ։
198 · Ան և անուն ան ք , որ պարզ և նախատիպն
կը հոլովի մէկ կերպիւ , բարւոն և ածանցեալն կը
հոլովի այլ կերպիւ ։ Ինչպէս ։
Օ ն (139) ։ տղաքաղն (128) ։ Կիւք (144) ։
Հրանիւք (119) ։ Լծակաւ , աբմաւ (144) ։ արծաթի ,
արմաւենի (133) ։ Տէր (173) ։ տէրունի (134) ։ ևն ։
197 · Կ ոտան ի և բազմանշան՝ որ մէկ նշանակութ ի կեր
պիւ մի հոլովի , միւս նշանակութ ի ամբիշ կերպիւ ։ Ինչպէս
Ա յր , պարի , բիւ , բից , բիւ ք ։ Մաղթոյ ։
պար , առն , արամբ (174) ։ Երեխ ոջ ։
Ա պար , մկրտի , բիւ , բից , բիւ ք , Չոմ ծոտ ։
մկրտ , մօր , մարբ (171) ։ Նիւթ ։
Մ ուր , սրտ , բոմ , բոց , բոմ ք ։ Վեհին ։ Ներ , փոխիչ ։
տուր , տուրբ , բառ (165) ։ Կոպտ է ։
Կ աշ (119 · 144 ·) ։ Ոչի (138 · 144 ·) ։
Փոշ (119 · 144 ·) ։ Օդ (119 · 144 ·) ։
198 · Ինծ անք՝ Ա յտ , բնիկ , դիպուած , խիտ ։
նմանն , ոսկեայ , պատիր , փոփոխ , քաղցրիկ , ամպա
խառնոյց , աստրատհասակ , գաղտնաբոզ ական , իմաս
տասիրական , հրաշագործ ական , չքեղապայծառ , չար
նաբուազ ական , պարտեսխաձիւթ , վճռամիտ , տե
րունական , տիեզերապատում , քառասնօրեայ , օդ
ատմոսպերա ։ ևն ։ Խ ա և Ա մբոխ , ապատ , դատ ։
երաշխի , երբ , ծուռն , կոշ , նենգ , պատկառ , ցիր ։
և պղ բազդատ ք՝ միայն նախդրիւ հոլովին պզտպէս ։
199 · Օրինակ նախդրիւ հոլովմանն ։

	Ոչխար ։	Գազան ։
Ո ւ ։	Ո ՛ Ա յման ։	Ո ՛ Ա յմանք ։
Հ ոյ ։	Զ ՛ Ա յմանս ։	Զ ՛ Ա յմանս ։
Ի ւր ։	ու ՛ Ա յման ։	ց ՛ Ա յմանս ։
Ն ով ։	Ի ՛ Ա յման ։	Ի ՛ Ա յմանս ։
Ա ։	ով ՛ Ա յման ։	ով ՛ Ա յմանք ։

200. Այն և շատ անուններ, որ հիմք չեն հոլովվելու, ինչպես՝ այսօր, գոհ, դաշտ, զանց, զուրկ, ընդոստ, խոպան, խոստովան, ևն. Սոյնց համ ձևը կարես ձանաչել՝ ընթերը դրեանք կարդալով. Այդ լծորդաւ անուններն, որ ձև մնան եր բանին, ասկե ետև պիտի հասկըցընեմք և դերանուններն, որ միեզդ լծաւորի [illegible] ընորհքն.

Գ. ԼՈՀՈՒ. Գ.

200. Ի՞նչ է Դերանունն, և քանի՞ կերպ է.

ԴԵՐԱՆՈՒՆՆ է մնաս բանի, որ անուանի տեղը կը դնըվի, և դեմ կը ցցընչե. ինչպես՝ Աս, դու, նա, սա, դա, ինքն, իւր, որ, ևն.

Այդ խօսողն իր անուանի տեղն կըսկ՝ ես, կամ իւր հետ խօսողին անուանի տեղը կըսկ՝ դու, ևն: Որ համար այս բառերս կըսվին դերանուն, վըրէ դերն փոխ կամ տեղը ըսել է. դերանունն անուանի տեղը դընըվելիք ըսել է.

202. Դերանունն հինգ կերպ է, ըսկան, ցուցական, ուղնական, յարաբերական, դիմորոշական.

203. Ըսկանքն են, որ դէպի անիսկ կը ցցընեն ընդքան էութիւն, այ վարդ ըսին, և սանիք են, աս, դու, ինքն, իւր, իւրեանց, միմիանց, իրերաց.

204. Ցուցականքն են, որ լսանն առաջը իւր մատով կը ցցընեն, և են սոքին, Այս, դա, նա, այս, այդ, այն, սոյն, դոյն, նոյն.

205. Ուղնականքն ածականիպես կը նշանակեն էութի ուղեցածը, և են սոքին, Ամ, ըդդ, մեր, ձեր, իւր, իւրդ:

206. Յարաբերականն է, որ քառ մի յառաջ կը բերի, և անորոշ տեղը կը դընըվի, և է այս՝ Որ.

207. Դիմորոշականքն են առաջս՝ ս, դ, ն, առանք լսաւի կը փոխըվին, և դեմ կը գտանեն:

Թէ ո՞նքե՛ր են հետեւողները բերանաբաց, եւ ի՞նչ։

208· Ո՛չ ինդ հետեւմունքը ունի դերանունն։ դեմ· թիւ · առաջ · հոլով · հոլովումն ։
209· Ո՛չինն երես կամ՝ գլաւոր ըսել է· եւ երկբ· առաջին, երկրորդ ։
210· Առաջին դէմն այն է, որ խօսողն ցինքն կը մտածէ· եւ այս՝ Ես · մեք · (218) · ս ։
211· Երկրորդ դէմն է, որ խօսողն իր դիմացինը կը ցուցանէ · եւ այս՝ Դուն · դուք · (219) · դ ։
212· Երրորդ դէմն այն է, որ խօսողն իւրմէ եւ իւր դիմացի խօսակցողէն աւելի մեկ մի կը նշանակէ· եւ են սրքա · Այս · դա · Նա · այս · այդ · այն · սոյն · դոյն · նոյն · իմ· մեր · ձեր · իւր · ն ։ Եւ առանց մեկը կերևի իւր երեք դէմն · զերծ՝ Ես · ես, սեն, իմ, Դու · դ, առաջի դիմի մէս եղածին կըսվին ։ Դա · այդ · քոյն · ոյդ · ձեր · երկրորդ դիմի մէս եղածին կըսվին ։ Ան · այն · նոյն · միշտ երրորդ դէմ կը ցուցանեն ։ Եւ դերանունքը Ինչն · ոք · երբ մինակ լինին · երբոր դէմ են· և երբ ու բիշ դերանունեան հետ լինին ։ անոնց դիմին կը յարմարին· այսպէս են փոխոնն և իրեարոնն ։
213· Ինչին է երկու՝ եզակի յոգնակի
214· Եզակի դերանունն դէմ ուներողը մեկ կը ցուցանէ· ինչպէս՝ Ես · դու · նա · իմ · ձեր · ուր։
215· Յոգնակի դերանունն դէմ ունեցողը շատ կը ցուցանէ· ինչպէս՝ Մենք · դուք · իրենց · քոյդ · նոցա · իրեարց · ուր։
216· Տեսակն է երկու՝ նախատիպ, ածանցեալ · Նախատիպ են վերոյ գրեալքն · Եւ ածանցեալ կըսուն միւնակ այս մասնիկներովս · ինչպէս՝ մերոյին, ձերոյին, իւրեանց, ինքնաւոր, նոյնաբար, այսահակ, և սոնց վերջին չորսն անուն են · որ տե՛ս սար ՛ի (83 · 92 · 94 · 95) · և ա և (229) ։

Դերանունն՝ յառաջը փակչող (74) մնայնականք
ջաձանցվիք. անոր համար փուռատառ չլլար։
217. Հոլովի է տան՝ ուղղական, սեռական, ին (98)
և դերանուն կայ՝ որ չունի ամէն հոլովը։

Յօդուած. Բ.

Ահա ի՛նչպէս են Հոլովմունք դերանուանց։

Հոլովմունքը (112) դերանունից եօթն կէտ էն,
զորս ցոյց տանեմք տասնևմի օրինակաւ։

Հոլովումն հակառակ ուղիղ դերանունս Ես։

218. Ուղիղ։	Յոգնակի։
Ես.	Մեք.
Իմ.	Մեր.
Ինձ.	Մեզ.
զ Ինձ.	զ Մեզ.
Ինձ.	զ Մեզ.
զ Ինձն.	զ Մեզ.
Ինձն.	ի Մէնջ.
ես Ինձն.	ի Մէնջ.
Ես, ձիս, ինձ.	ց Մեզ, ձեզ.
ի Ես.	ի Մեզ.

Հոլովումն հակառակ եղիր ուղիղ դերանուանս Դուս։

219 Ուղիղ։	Յոգնակի։
Դուս.	Դուք.
Քո.	Ձեր.
Քեզ.	Ձեզ.
զ Քեզ.	զ Ձեզ.
զ Քեզ.	զ Ձեզ.
զ Քէնէ.	զ Ձէնջ.
ի Քէնէ.	ի Ձէնջ.
ով Քեզ, քեզ.	առ Ձեզ, ձեզ.
ի Քեզ.	ի Ձեզ.
ով Քուս.	ով Ձուք.

Լաւականա՝ Ինձ, հոլովի Ինքն, ինքեան, ինքեամբ, ինքենէ, ինքեանք, ինքեանց, ինքեամբք (158)։

Հոլովումն եակաւն պակասաւոր դերանուէանս Ու։

220։ Եղակի։ Յոգնակի։

Ց–ը	(չունի)	Ու–բեանք։
Յն–ու։	Ու–բ, ու–բեան։	Ու–բեանց։
Հ–ոյն։	Ու–բեամբ, ու–բեաւ, ու–բիւ։	Ու–բեամբք։
Ձ–ոյ։	զ Ու–բեամբ, զու–բեաւ, զու–բիւ։	զ Ու–բեամբք։
Ի–ոյն։	(չունի)։	(չունի)։
Ո–ոյ։	զ Ու–բեամբ։	զ Ու–բեանց։
Ա–ոյէ։	յ Ու–բեամբ։	յ Ու–բեանց։
Ի–ոյ։	ու–բ, ու–բ ու–բեան։	ց Ու–բեանս, ու–բեանց։
Կ–ոյ։	ու–բ, ու–բի ու–բեան։	Ի–ոյ Ու–բեանս։

Հոլովումն եակաւն պակասաւոր դերանուէանցս Ով։

221։ Գոնց, Ուրեցոյ։

	Եղակի։	Յոգնակի։
Ց–ոյ։	Ով–անց։	Ուրեցոյ։
Յն–ոյ։	Ով–ամբ։	Ուրեցոք։
Հ–ոյ։	զ Ով–ամբ։	զ Ուրեցոք։
Ձ–ոյ։	զ Ով–անց։	զ Ուրեսա։
Ի–ոյն։	զ Ով–անց։	զ Ուրեցոյ։
Ա–ոյէ։	ի Ով–անց։	յ Ուրեցոյ։
Կ–ոյ։	առ Ով–անս, միջ–անց, ց Ուրեսա, Ուրեցոյ։	
Ն–ոյ։	ի Ով–անս։	Ի–ոյ Ուրեսա։

222։ Հոլովումն ցուցականն դերանուէանս Սա։

	Եղակի։	Յոգնակի։
Ց–ս։	Սա։	Սոքա, սոքին։
Յն–ս։	Սորա, սորուն, սորին։	Սոցա, սոցին, սոցուն, սոցուց։
Հ–ոյս։	Սովաւ, սովիմբ, սովին։	Սոքօք, սովիմբք, սոքուանք, սոքիմբք։
Ձ–ոյ։	զ Սովաւ, զսովիմբ, զսովին։	զ Սոքօք, զսովիմբք, զսոքուանք, զսոքիմբք։

Ես	՝ց՝ա։	՝զ՝ասա, զասպին։
Ձեռ	՝զ՝մանէ։	՝զ՝ոցանէ, զոցոցունց։
Սիւք	՝ի՝մանէ։	՝ի՝ոցանէ, իսոցունց։
Տ՝ր	՝ց՝ա, սմա, սմին։ եւ	՝ս՝ոսա։ց սոսին, սոցա, սոցին։
Նե	՝ի՝ա, ՝ի՝ամ, ՝ի՝սէն։	՝ի՝ոսա, ՝ի՝սոսին։

Ա՝յսպէս հոլովին և սոքա՝ Պ՝ա, նա։

Հոլովումն ցուցական դերանունն Այս։

223. Եզակի։ Յոգնակի։

Ո՞ր	Ա՝յս,	Ա՝յսոքիկ, այսոքա։
Ա՞ր	Ա՝յսր, այսոր՝իկ։	Ա՝յսոցիկ, այսց։
Ո՞րբ	Ա՝յսոր, այսոր՝իկ։	Ա՝յսոքիկ, այսորքիմբք։
Զ՝ր	՝զ՝այսոր, ՝զայսոր՝իկ։	՝զ՝այսոքիկ, ՝զայսորքիմբք։
Ես	՝զ՝այս։	՝զ՝այսոքիկ, զայս։
Ձեռ	՝զ՝այմանէ։	՝զ՝այցանէ, ՝զայսոցիկ, զայց։
Սիւք	՝ի՝այմանէ։	՝ի՝այցանէ, ՝յայսոցիկ, յայց։
Տ՝ր	՝ա՝յս, այամ՝	այամիկ եւ Պ՝այսոքիկ, այսոցիկ։
Նե	՝ի՝այս, ՝յայամ, ՝յայամիկ։	՝ի՝այսոքիկ, ՝յայսս։

Ա՝յսպէս հոլովին և սոքա՝ Ա՝յդ, այն։

224. Եւ ցուցականքս՝ Սոյն, դոյն, նոյն,
նախդրեալ հոլովին (199)։

Ի հին ձեռագիրս գտանի և ցուցական դերանունս
ասեանքս՝ Ակ, դ, նէ, նախդրեալ հոլոված։
որ հիմա քանի մի հնդրվիր։

225. Հոլովումն ուղնական դերանունն Իմ։

Եզակի։		Յոգնակի։
Ո՞ր	՝ի՝մ։	՝ի՝մք։
Ա՞ր	՝ի՝մոյ։	՝ի՝մոց։
Ո՞րբ	՝ի՝մով։	՝ի՝մովքս։
Զ՝ր	՝զ՝իմով։	՝զ՝իմովքս։
Ես	՝զ՝իմ։	՝զ՝իմս։
Ձեռ	՝զ՝իմմէ, զիմոյ։	՝զ՝իմոց։
Սիւք	՝յ՝իմմէ, յիմոյ։	՝յ՝իմոց։
Տ՝ր	՝ա՝իմ, իմոյ իմոսա։	՝ց՝իմս, իմոց։
Նե	՝յ՝իմոսա, յիմ։	՝յ՝իմս։
Կոչ	՝ով՝իմ։	(չունի)

Ա՛յսպէս հոլովին և ունականքն՝ Ա՛եր, ա՛ղբյ, ա՛ղով, ա՛ղմէ, ա՛ղում: Զեր, ձե՛ղբյ, ձե՛ղով, ձե՛ղմէ, ձե՛ղում: Լե՛ր, լե՛ղբյ, լե՛ղով, լե՛ղմէ, լե՛ղում:

226 Նշանք: Ցոգնակի:

Ո՛ւ Ի՛ւղ. Ի՛ւղք.
Ա՛ւ. Ի՛ւղոյ, քոյ. Ի՛ւղոց, քոյց.
Տո՛ւք. Ի՛ւղով, քով. Ի՛ւղովք, քովք.
Տո՛ւ. զԻ՛ւղով, զքով. զԻ՛ւղովք, զքովք.
Ե՛ւղ. զԻ՛ւղ. զԻ՛ւղս.
Տո՛ւս. զԻ՛ւղոյ, զքումմէ. զԻ՛ւղոց, զքոց.
Սի՛ւղ. ի Ի՛ւղոյ, ի քումմէ. ի Ի՛ւղոց, ի քոց.
Տբ. առ Ի՛ւղոյ, քոյգ՝ քոյ, քումմ. ի Ի՛ւղս, քոյոց, քոց.
Ա՛ե. ի Ի՛ւմմ, ի քոյ. ի Ի՛ղս:

227. Հոլովմանն ունականն ածանցեալ դէպանուէանս Ա՛երոյին:

Նշանք: Ցոգնակի:

Ո՛ւ Ա՛երոյին. Ա՛երոյինք.
Ա՛ւ. Ա՛երոյնոյ. Ա՛երոյնոց, րոյոց.
Տո՛ւք. Ա՛երոյնով. Ա՛երոյնովք, րոյնովք.
Տո՛ւ. զԱ՛երոյնով. զԱ՛երոյնովք, րոյնովք.
Ե՛ւղ. զԱ՛երոյին. զԱ՛երոյինս.
Տո՛ւս. զԱ՛երոյնոյ. զԱ՛երոյնոց, րոյոց.
Սի՛ւղ. ի Ա՛երոյնոյ. ի Ա՛երոյնոց, րոյոց.
Տբ. առ Ա՛երոյին, րոյնում. առ Ա՛երոյինս, ա՛երոյնոց, ա՛երոյոց.
Ա՛ե. ի Ա՛երոյին, ի ա՛երոյնում. ի Ա՛երոյինս:

Ա՛յսպէս հոլովին և ունականն ածանցեալքս Ա՛երոյին, ա՛ղոյին, Ա՛ղոյին, դ՛ղոյին, Ա՛րեան, նոցոյին, Ա՛մեան, Ի՛ւրեան, Ի՛ւրեանց, Ա՛ղոյ յոգնակին ևս լինի ի՛ւրոյոց իւրոյ՝ նոց, իւրեանցոյոց իւրեանցոյնոց, ևն:

228. Ա՛ւ ունականն ածանցեալքս Ա՛երոյին, Ձ՛ղոյին, ի՛ւրոյին, ա՛ղոյին, Ա՛մոյին, նախ-ա՛ղոյին Հոլովին (199).

229. Հոլովումն ունական ածականաձև դերանունների։

Եզակի։	Յոգնակի։
Ո-ը՝ Սորայ,	Սորայք։
Ես՝ Սրայոյ,	Սրայոց, սորայց։
Հոլ՝ Սրայով,	Սրայաք, սորայովք։
Ինձ՝ զ Սրայով	զ Սրայաք, զսորայովք։
Իմոյ՝ զ Սրայն,	զ Սրայս։
Ինոյ՝ զ Սրայոյ, պինէ,	զ Սրայոց, պիւց։
Ինէ՝ ի Սրայոյ, պինէ,	ի Սրայոց, պիւց։
Ինէ՝ ի Սրայն, պաւմ, պոյ;	ի Սրայս, սորայոց։
Նէ՝ ի Սրայոմ՝ ի սորայն;	ի Սրայս։

Ընդհանուր հոլովին և ունականն ածանցեալքն՝
Սոցայ, դոցայ, դոցայ, նոցայ, հոցայ։

230. Հոլովումն յարաբերական դերանունին Որ։

Եզակի։	Յոգնակի։
Ո-ը՝ Որ, Ո։	Ոքը, ոչ-ք։
Ես՝ Ոյոյ, ոյը,	Ո ոց։
Հոլ՝ Ո ով։	Ո ովք։
Ինձ՝ զ Ո ով	զ Ո ովք։
Իմոյ՝ զ Ո ը,	զ Ո ս։
Ինոյ՝ զ Ո ոմ։	զ Ո ոց։
Ինէ՝ յ Ո ոմ։	յ Ո ոց։
Նէ՝ յ Ո ը, ոյոմ՝ ոյ՝ ոյ՝ ոյ՝	յ Ո ս, ոյոց։
Նէ՝ յ Ո ը, յոյոմ՝ յոյ՝ ի Ո ս։	

Ընդհանուր յոլովի այսպէս է։

ԿԱՆՈՆ Ե.

Ցոյց ինչ է բայն, և զանիկ բոլոմէն։

Բայն է մասն բանի, որ ընդ և ըլլալ կը յորդորէ վրան մէջ, ինչպէս՝ Գրել, կարդալ, ազատիլ, երթնալ, եղանիմ, ևն։

Այս բառս՝ Գրէ, մինակ այն գործը ընդդէմ կը յորդորէ, որ բանի մի կը գրես հիմայ, և բառս ազատիլ, ուրիշին կխմացընէ։ Մինչ խմացընես, որ ինչ բառ ընդ և ըլլալ խմացընէ, այն բառն կըսվի բայ։

232. Բայն բառ անվանի յերկու եակաս, գործական և

233. Եական բայն այն է, որ կենալ և ըլլալ կը նշանակէ, և այս չորս է՝ Եմ, գոմ, եղանիմ, լինիմ։

234. Գործականն է, որ ընդ և ըլլալ կը մտցնէ, ինչպէս՝ Ազատեմ, գրեմ, կարդամ, ընդունիմ, ևն։ վերի չորսն ուրիշ եղած բայքին առջին գործական են։

ԲՈՂՈՔԱԾ Ը։

Ցոյց ինչ է Հետևումն և Սեռ բային։

235. Բայն ունի եօթն հետևմունք, սեռ, ժամանակ, դէմ, Թիւ, ժամանակ, որակութիւն, լծորդութիւն, կամ խոնարհմունք։ Այս հետևմունքս՝ ինչ բառի հետևէ եօթան (54), կամ քանի բառի վերայ մէկ տեղ իմացվին, այն բառն քսպահ կըլլայ քի բայ է, ասոր համար պէտք է լաւ ճանաչել և զայս հետևմունքս։

236. Սեռն բային չորս է, ներգործական, կրաւորական, անորոշ, չէզոք։

237. Ներգործականն է, որ ուրիշի վերայ ընդ կըլլա-

կը տրցնէ. ինչպէս՝ Աստուած, հանճար, ընտանեաց։
Այս երբ ըսես Թէ Աստուած, ուրիշ բան մի պիտի
է, որ պատճառ չէ. և Թէ այն ուրիշը չլինի,
Աստուած չէրնիր. և երբ Աստուած Աստուած կոչ-
ես անոր կանայնի, և անոր վերայ կերևի. և այս
կերպով ընդհանուր ցոյցերուն ներգործա-
կան։ Օ երբ ներն մէջ ըսես. գործականն գոյ
Աստուած մը Թագաւոր ըսես. Այս ներգործական
կոչուի այն ատեն բայն, որ գործն ընդունէն ու-
րիշ բանի մի մէջ Թէ Հարը կընէ, կամ ուրիշն մի
վերայ սիրահար կըլայ, և անոր վերայ կերևի
այն գործն։

238. Կրաւորական բայն այն է, որ ուրիշէ ընդու-
նի կիմանայնի, ինչպէս՝ Աստուած կոտորուիլ ընտանեաց։
Այս երբ ըսես Աստուած ուրիշը Աստուածը չհամարիր,
այլ քառ ուրիշ Աստուածը կհամարի։ Այսր Հասնար
այսպէս դէպքին կրաւորական, որ ուրիշէ
մէկին ըրած գործն իւր վերայ կրողը, կամ իւր
վերայ խաղալ ընողը կիմանայնին։

239. Ներգործական բայն, որ ամէն ներգործա-
կան առնի կրաւորական, և ամէն կրաւորական ու-
նի ներգործական, Օ երբ ներգործականն և կրա-
ւորականն երկու բան առնին ընող, ընդ ըմիր։
Ընողն առնի ընդ ըմիր մի, որ անոր ընդ ըմիրն
կերևի ընողն. Ընդ ըմիրն առնի ընող մի, որ անոր
ընելովն կերևի ընդ ըմիրն։ Այս բայն Թէ ընողը
ցոյցնէ, ներգործական է, և Թէ ընդ ըմիրը ևս
մացընէ, կրաւորական է։

240. Կտորչն է, որ կրաւորական կերպիւ պատճ
տեղ ներգործականն, և պատճ տեղ կրաւորական
կիմանայնի, ինչպէս՝ Լսեմ, խորհիմ, ծանաւիմ, ակնա
նիմ, ես։ Այս բայս Լսեմ, հեմ խօսողին համար
կըսուի, հեմ խօսուածին։ Այս կրաւորական կերպիւ ըս
ցեցաւ. զերծ ներգործականին մէջէն ծայրը կա և
չայ մնաւ ա յս երիք կերպ՝ եմ, ամ, աւ (237)։
և կրաւորականին վերջը միտակ իմ (230)։ ամմա՝ այս
առ

անորոշն՝ կրաւորական իմ կերպը չէմոհանալով, կիմանայնեմ հետ ներգործականի միաբ հետ կրաւորական նի միաբ . ինչպէս և անուճան անորոշն (62) որա կան և իդեականը չզգաւորելով կը ցոյցնեմ . անոր հա մար երկուքն ևս կրավին անորոշ :

241. Ձևդը բայն է , որ ենքներբեն ընել և ըքնել բեն ըւլալիկ կիմայնէ . ինչպէս՝ Լինաչեմ , գնամ , երթնամ , նստիմ , լինիմ , եւ : Ձհա բայս նախ ուրիշի վերայ ընել չի ցոյցներ , և ուրիշէ մի ըլ լալիկ չիմացներ . մինակ դուն քեզի նստիլ կը ցոյցնէ : Օ երբ դու նստելով՝ ուրիշը չես նըստ ացներ , և ոչ ուրիշ մէկը զքեզ կը նստացնէ . այլ քո նստիլդ քո վերայ մնալով , մինակ դու ես նըս տողն և նստեցընողն : Ձայս ինչ բայ՝ որ ընդդ և ըւլալողը մէկ իմացնէ , այն բայն չէզդը է : Ձևդըն հինչ մէկն չէ ըսել է , ոչ ներգործականն է , և ոչ կրաւորական է . ինչպէս և անուճան չէ զդըն (63)՝ ոչ արական է , և ոչ իդական :

Յօդուած . բ :

Ցոյն տոնի՞ է տեսակն ևս գիտե բային :

242. Տեսակն բայից երեք է . նախատիպ . ա ծանոթեալ . փաղաւեալ :

243. Նախատիպ (71)՝ ժառանգեմ , կղզեմ , մա հանամ , անանիմ , քակեմ . եւ :

244. Ձծանոթեալ (72)՝ անժառանգեմ , ոգեբանամ , կղզեանամ , լուսաւորեմ , մնհայցաոյանեմ , անաոյանեմ , արտաքոյանեմ , քակեմ . եւ :

245. Փաղաւեալ (73)՝ անմահացաոյանեմ . ոգեղացաոյանեմ , կղզեանեմ , պերճանեմ . եւ :

246. Ձծանոթական մնացեալքն (74 , 75)՝ բային ևս կը փակչին . ասոնք անուճան վերջը փակցողըն (75)՝ բային մէջը կը դնեմին : Ձոնք քերականութ վարպետքն՝ բային ածանցական մնացեալ կը ցոյցնեն

մինակ՝ ասան, ղերդ այս մանկամբ՝ թէ որ ա-
նորոշ և չեզոք ածականի, ներգործական կըլլայ.
247. Վէմն է երեք, առաջին, երկրորդ, երրորդ.
248. Ընդ առաջին դէմ եղած բայն այն է, որ խո-
սողն իւր համար կը ըրըջնէ գործը, ինչպէս՝
Ես զառեցայ, խոտոռմանեցայք. եւ. Ինչ ըսել
թէ՝ ես ազատեցայ, մեք խոտոռմանեցայք.
249. Երկրորդ դէմն է, որ խօսողն դիմացը իւր
հետ խօսողին համար կը ըրըջնէ գործը, ինչպէս՝
Զառեցար, խնդացիք. եւ. Ինչ ըսել թէ,
դուս ազատեցար, դուք խնդացիք.
250. Երրորդ դէմ բայն է, որ խօսողն իւրմէ
և իւր դիմացի մարդ ընդհանուր մէկէ մի համար
կը պատմէ գործը, ինչպէս՝ Զառեցաւ, խոս-
տովանեցան. եւ. Ինչ ըսել թէ՝ նա ազատեցաւ,
նոքա խոտոռմանեցան.

Ծոդուած, Գ.

Թէ ինչ է Թիւն և Ժամանակն բային, և տուն.

251. Թիւն է երկու, եզակի, յոդնակի.
252. Եզակի բայն այն է, որ ընդոք
և ըլլողը մէկ կիմացնէ, ինչպէս՝ Սնեցեմ, խօս
ցար, խնդաց, լինիցի. եւ. Ինչ մէկ ծնեցօղ,
մէկ խօսօղ կիմացվի. եւ.
253. Յոդնակին է, որ ընդոք և ըլլողը շատ կի-
մացվի, ինչպէս՝ Ծնեցեմք, խօսկիք, խնդացին,
եղիցին, եւ. Ինչ շատ ծնեցօղ, շատ խօսօղ կի-
մացվի, Յոդնակի բայն վերջը ունի տառեր՝ ք, ն,
254. Ժամանակն տուեն և ցոյս ըսել է, Թայն
վեց Ժամանակ ունի, Ներկայ, անկատար, կա-
տարեալ, յառաքեալ, դերբայական, ապառնի.
Ինչ ամէն գործ՝ այս վեց Ժամանակիս մէկին
մէջը կը գործըվի, ասոնք լաւ միտք առնել պէտք
է, որ դործին Ժամանակը ճանչնանք, և միտքդ շատ

255. Ներկայն հիմնական ըսել է և բային ներկայ ժամանակն այն է, որ գործը նոր սկսած հիմայ ընել կը ցուցնէ. ինչպէս՝ Կ՚երեմ, կարդամ, երթայ, ժողովեմք, լսեցէք եւն. Ներկայի կիմացվի թէ՝ հիմա կը գրէ, հիմա կը կարդամ, հիմայ կերխոյ եւն. Նաև այսպէս բայքն կըսվին ներկայ, զերծ նէն՝ մէջ ըսել է, ոչ կենալ ըսել է, ապա նոր կայ բայն գործին մէջը հիմայ ըլլալ կիմացնէ.

256. Անկատարն կիտատ ըսել է և անկատար բայն է, որ կը ցուցնէ թէ գործն սկսած ժամանակն անցեր է, ամմա չէ լմնցեր. ինչպէս՝ Կ՚երէկ Ժողովէր, երթայէն եւն. Նա բայս երթալն կիմացնէ թէ երթալ սկսած ժամանակն անցեր է, ամմա երթալն չէ լմնցեր. Ճանապարհ հին մէջէն են, տակա կերթան. այսպէս Ճանապարհ չերթ է մնացեալ քեզ.

257. Վատարարն է, որ գործն նոր լմնցած կիմացնէ. ինչպէս՝ Կ՚երեցի, Ժողովեցեր, կարդացի գնացեր եւն.

258. Յարակատարն է, որ կը ցուցնէ թէ գործն լմնցեր է և անցեր է. ինչպէս՝ Կ՚երեալ եմ, Ժողովեալ ես, կարդացեալ եմք, գնացեալ են եւն.

259. Պերակատարն է, որ կընշանակէ թէ գործը լմնցեր և շատ ժամանակ անցեր է. ինչպէս՝ Կ՚երեալ էի, Ժողովեալ էիր, խօսեցեալ էր, կարդացեալ էինք եւն.

260. Այս չորս ժամանակ անկատարն, կատարեալն, յարակատարն և պերակատարն կըսվին ևս անցեալ. զերծ գործին ժամանակը անցած կիմացնեն.

261. ԵՒս յարակատար և պերակատար ժամանակն կը գըտվին և պապէս. եմ գրեալ, ես Ժողովեալ, է կարդացեալ. Ճգնեալ ենք, մնացեալ եք, են յուսացեալ. էի գնացեալ, էիր խօսեցեալ, էր ծածկեալ. էինք կացեալ, էիք մկրտեալ, էին պատրաստեալ. իցեմ արկեալ, իցեն Թողեալ եւն.

Պատ-

262. Կատարեալ ժամանակի բայն այն է, որ կիսով ցընէ թէ՝ գործը չէ սկսեր. հապա՝ անկէ առաջ սկսեալ է, ինչպէս՝ Վարեցից, ժողովեացես, գնասցուք, կարդայցէն, եւն.

Խոստաց. Դ.

Ասէ ինչ է Ակունքն և ջղացունքն բոյն, և տունք.

263. Ակունքի բայն այն է, որ գործին ինչ պէս ըլլալը կը ցընէնք. և այս չորս է. ապահմանական. հրամայական. ստորադասական, անեղական.

264. Ապահմանական որակութի բայն այն է, որ գործն եշխեալ սերպետաբ պաշտաձայ կը պատմէ խապար տալով, կամ իմաբար ընելով կը ցընէնք, ինչպէս՝ Վարեմ, կարդաց գնասցուք, խօսեալ ին. եւն. Այս որակութիս առնի լծմն վերց ժամանակը (275).

265. Հրամայականն է, որ գործն կը ցընէնք թէն պիտ ընելով, չեմ ընելով, և աղաչելով, ինչպէս՝ Վարեա, ժողովեսջի՛ր, կարդա՛, գնացէ՛ք, գրեսջի՛ք. եւն. Այս հրամայականիս առնի երկու ժամանակ՝ ներկայ, ապառնի (276), և անցեալ չառնի. զերծ անցած գործին համար թեմնիկ չը լլար.

266. Ստորադասականն է, որ գործն կիսատ և կախ կը թողու, խօսք մի կամ հաւէս մի ցընելով. ինչպէս՝ Վարիցեմ, կարդայցես, խօսեցեալ իցեմք, գնացեալ իցեն. եւն. Այս որակութիս առնի չորս երկու ժամանակ՝ անցեալ և ապառնի (277). ամմնա այս բառքս՝ եթէ, եթէ, զի, զինչ, յորժամ, գաւսէ, երանի թէ. որպես չէ, որպեսզի. եւն, թէպ որ գրվին սահմանականին վերայ, այն ևս ստորադասական կը լլայ.

267. Ներևայի որակութին միանակ ընէլ և ըլլալ կը ցընէնք, և չեմ՝ թէն ժամանակ չառնի, ինչպէս՝ Վարել, ժողովել, կարդալ. եւն. Ներևայիս ձևացին չերևող ըսելէ զերծ բայ՝ խօսելիք, միանակ

միևնոյն ժողովելը կը մնայցնի ամմա՝ չերևիր թէ՝ ո՞վ կը ժողովէ, քանի՞ մարդ է ժողովողն, և երբ կը ժողովէ, այսպես են և մեացեալքն։

263։ Ընդհանուր բայն՝ վերջի ծայրը ունի ը, և միևնոյն եղակի կերպիւ կը հոլովի առանց կոչական նի այսպես՝ Գրել, գրելոյ, գրելով, եւ (278)։ Ա՛ս այս հոլովեալ անուանցին կըսվի դերբայ, որ բայի տեղ ըսել է, զերծ դէմ, թիւ, ժամանակ ջունեննալուն համար՝ ասըլ բայ չէ։

269։ Ծորւուքն՝ ընկերուն իմպահուն ըսել է, և բայն ունի զայս չորս ծորւուքս՝ եմ, ամ, ամ, իմ, զերծ ամեն բայի վերջը սահմանական ներկայի ժամուն այս չորսին միևնոյն ունելով միանգամ հետ կը ծորւին։ Ա՛ս ինչպես անուանն կը հոլովի, այսպես և բայն այս ծորւուքներուն կը խոնարհի։

Ա՛յս ցըցընելեմք ամեն ծորւուքներ խոնարհմունքն. տե՛ս՝ և չհոդնելով լաւ սերտէ, և միտքդ պահէ

Ա՛յ ընորհքն։

Ա՛ղ լաւ սերտէ՝ գանազան խօսքի,
զայս ուրեմն՝ նը սորվի այն։

ԴԱՐՁՎԱԾ ԲԱՅ։

ԱՅԴ ԲԱՅԸ Է ԽՈՆԱՐՀՄԱՆ ԲԱՅԻՑ։

Խոնարհմունք բայից այն է, որ բայը իւր ժամանակաց կը պատճառայ որոշուի Թէ ում մէջը, դէմը Թիւը և ժամանակը կերպ կերպ փոխելով։

Ահա եական բայից խոնարհմանց վերջը դրած է և առջի մէկ ժամուն օրինակն առաջ առաջ յօդուածով։

Օրինակ խոնարհման եական բայիս՝ Աղանիլ։

Ես	Դու	Նա	Մենք

271. Սահմանական սովորական Աբլից։

Ներկայ.	Աղանիմ,	եղանիս,	եղանի,
Անկատար.	եղանիմք,	եղանիք,	եղանին։
Ներկայ.	Աղանիմ,	եղանիս,	եղանի,
Անկատար.	եղանիմք,	եղանիք,	եղանին։
Ներկայ.	Աղանիմ,	եղանիս,	եղանի,
Անկատար.	եղանիմք,	եղանիք,	եղանին։
Ներկայ.	Աղանիմ,	եղանիս,	եղանի,
Անկատար.	եղանիմք,	եղանիք,	եղանին։

Ներկայ։

Ներկայ.	Աղանիմ,	եղանիս,	եղանի,
Անկատար.	եղանիմք,	եղանիք,	եղանին։

Անկատար։

Ներկայ.	Աղանէի,	եղանէիր,	եղանէր՝ եղանիւր։
Անկատար.	եղանէաք,	եղանէիք,	եղանէին։

Կատարեալ։

Ներկայ.	Աղէ,	եղեր,	եղև,
Անկատար.	եղաք՝ եղեաք,	եղերուք՝ եղէք,	եղեն։

Յաբակատար։

Ներկայ.	Աղեալ եմ,	եղեալ ես,	եղեալ է,
Անկատար.	եղեալ եմք,	եղեալ էք,	եղեալ են։

Գերեկատար։

Ներկայ.	Աղեալ էի,	եղեալ էիր,	եղեալ էր,
Անկատար.	եղեալ էաք,	եղեալ էիք,	եղեալ էին։

Ապառնի։

Ներկայ.	Աղէց,	եղիցես,	եղիցի,
Անկատար.	եղիցուք,	եղիջիք,	եղիցեն։

Դերանունք անձնական Երկրորդ.

Հյս.	Ես, մի՛ լինիր.	
Ցե.	Ներո՛ւք, մի՛ լինիք.	

Հոգնակի.

Հյս.	Հղկիջիք,	եղկեցիս,	եղկեցի՛ր.
Ցե.	եղկեցո՛ւք,	եղկիջի՛ք,	եղկեցի՛ն.

Սեռական անձնական Երկրորդ.

Հյս.	Հղեալ իցեմ,	եղեալ իցես,	եղեալ իցէ.
Ցե.	եղեալ իցեմք,	եղեալ իցէք,	եղեալ իցեն.

Հոգնակի.

Հյս.	Հղեցեմ,	եղեցիս,	եղեցի.
Ցե.	եղեցիմք,	եղեցիք,	եղեցին.

Ներքոյ անձնական Հղանիլ, եղանիլոյ, եղանելով զեղանելով զեղանիլ, զեղանելոյ, յեղանելոյ, առ եղանել, եղանելոյ, յեղանիլն, ըստ եղանելն.

Ներգոհական Երկրորդ եւ Հինգերորդ Հղեալ.

Հոգնակի Հղանելի, եղանելոց.

272. Հատական Ինձ, իմոյ, իմով, իմում, ինձ, ինձանից, ինձանէ, ինձանէն, ինձանէ՛ն, ինձանէ՛ց, ինձանէ՛ց, ինձանէ՛ց

273. Լաւական բայս՝ Լամ, խոնարհի այսպէս։

Սահմանական սրտնութեան Ներկայ.

Ես	։	Լամ	Լամ
Դու	։	Լաս	Լաք
Նա	։	Լայ	Լան

Անկատար։

Ես	։	Լէի	Լէր
Դու	։	Լէիր	Լէիք
Նա	։	Լէր	Լէին

Ապառնի սրտնութեան Ներկայ.

Ես	։	Լամ	Լամ
Դու	։	Լաս	Լաք
Նա	։	Լայ	Լան

Անցեալ սրտնութեան Լայ, Լայր, Լայել, եւն։

Ենթադրեալ Ներկայ Լայց։

Ընդունի և սահմանականի ապառնի մի երրորդ դէմ՝ Լացէ։ Լաւ մնայեալ պահանն յետոնիկն և ենթակայն լծորդեսցես։

274. Լաւանալ՝ Գալ, խոնարհի այսպէս։

Սահմանական սրտնութեան Ներկայ.

Ես	։	Գամ	Գամ
Դու	։	Գաս	Գաք
Նա	։	Գայ	Գան

Անկատար։

Ես	։	Գայի	Գայր
Դու	։	Գայիր	Գայիք
Նա	։	Գայր	Գային

Ապառնի սրտնութեան Գալ, Գայր, Գայել, եւն։

Ենթադրեալ Ներկայ Գայց։ Ընդունի և սահմանականի ապառնի մի երրորդ դէմ՝ Գայցէ։ Գալ մնայեալ պահանն յետոնիկն և ենթակայն լծորդեսցես։

Յօդուածք ։ ա ։

Խոտորնակ բայից՝ ասելին ծրագրութիւն Ա ։

Ապառնին օրինակ Կերպարձականին ։

Ականջ	Գլուխ	Գունդ

275 ։ Սահմանական ոգոյն Ներկայ ։

Եզ։	Գրեմ ,	գրես ,	գրէ ։
Յգ։	գրեմք ,	գրէք ,	գրեն ։

Կատարեալ ։

Եզ։	Գրի ,	գրիր ,	գրեր ։
Յգ։	գրիք ,	գրիք ,	գրին ։

Ապառնի ։

Եզ։	Գրեցի ,	գրեցեր ,	գրեաց ։
Յգ։	գրեցաք ,	գրեցէք՝ գրեցիք ,	գրեցին ։

Յարակատար ։

Եզ։	Գրեալ եմ ,	գրեալ ես ,	գրեալ է ։
Յգ։	գրեալ եմք ,	գրեալ էք ,	գրեալ են ։

Անկատար ։

Եզ։	Գրեալ էի ,	գրեալ էիր ,	գրեալ էր ։
Յգ։	գրեալ էաք ,	գրեալ էիք ,	գրեալ էին ։

Ապառնի ։

Եզ։	Գրեցից ,	գրեսցես ,	գրեսցէ ։
Յգ։	գրեսցուք ,	գրեսջիք ,	գրեսցեն ։

276 ։ Հրամայական ոգոյն Ներկայ ։

Եզ։	Գրեա ,	մի՛ գրեր ։
Յգ։	գրեցէք ,	մի՛ գրէք ։

Ապառնի ։

Եզ։	Գրեսջի՛ր՝ գրեացե՛ս ,	գրեսցէ՛ ։	
Յգ։	գրեացո՛ւք ,	գրեսջի՛ք ,	գրեսցեն ։

277 ։ Յարադասական ոգոյն Ներկայ ։

Եզ։	Գրեալ լինիցեմ ,	գրեալ լինիցես ,	գրեալ լինիցէ ։
Յգ։	գրեալ լինիցեմք ,	գրեալ լինիցէք ,	գրեալ լինիցեն ։

Ա՛պառնի.

Ես.	Գրիցեմ,	գրիցես,	գրիցէ,
Յգ.	գրիցեմք,	գրիցէք,	գրիցեն։

278. Ներգործեալ սրտակոծեալ. Գրել, և Հրտովիլ այսպէս։

Ես. Գրեալ. Ասա. գրեալ. գրելով. Գոյ. գրելով. Պա. ղգրեալով. Ճոյ. ղգրեալ. Գոյ. ղգրելոյ. Ապ. ՛ի գրելոյ. Ցբա. առ գրեալ. գրելոյ. Նե. ՛ի գրելս ետուր։

279. Կրաւորականք Սեռին. Գործող. գրիչ. Նշեալ. Գրեալ. Ներգործեալ. Գրեցուցանել։

280. Օրինակ Կրաւորականին։

Սահմանական սրտակոծեալ Սեռին։

Ես.	Գրիմ,	գրիս,	գրի,
Յգ.	գրիմք,	գրիք,	գրին։

Անկատար.

Ես.	Գրէի,	գրէիր,	գրէր, գրէր.
Յգ.	գրէաք,	գրէիք,	գրէին։

Սահմանական.

Ես.	Գրեցայ,	գրեցար,	գրեցաւ.
Յգ.	գրեցաք,	գրեցարուք գրեցայք,	գրեցան։

Ըղձական.

Ես.	Գրեցեալ եմ,	գրեցեալ ես,	գրեցեալ է,
Յգ.	գրեցեալ եմք,	գրեցեալ էք,	գրեցեալ են։

Վաղակատար.

Ես.	Գրեցեալ էի,	գրեցեալ էիր,	գրեցեալ էր.
Յգ.	գրեցեալ էաք,	գրեցեալ էիք,	գրեցեալ էին։

Ապառնի.

Ես.	Գրեցայց,	գրեցցես,	գրեցցէ.
Յգ.	գրեցցուք,	գրեցջիք՝ գրիջիք,	գրեցցին։

Հրամայական սրտակոծեալ Սեռին.

Ես.	Գրեաց,	մի՛ գրիր.
Յգ.	գրեցարուք,	մի՛ գրիք.

Ապառնի.

Ես.	Գրեալջիր՝ գրեալիս,	գրեացի.	
Յգ.	գրեացուք,	գրեալջիք՝ գրիջիք,	գրեացին։

Ժամ՝ Սա

Սորոգոսական օրակութիւն Ընդհատ։

Ընդ. Գրեցեալ իցեմ, գրեցեալ իցես, գրեցեալ իցէ.
Յոգ. գրեցեալ իցեմք, գրեցեալ իցէք, գրեցեալ իցեն.

Պարտական։

Ընդ. Գրելիցեմ, գրելիցես, գրելիցի ։
Յոգ. գրելիցեմք, գրելիցէք, գրելիցեն ։

Անեղծեալ օրակութիւն Գրել, գրելոյ, գրելով, եւ։
Ներգոյական Արդիւ եւ Ընդհատ Գրեցեալ։
Ընդհատ Գրելի, գրելոյ։

Երկրորդ օրինակ լծորդութեան Եմ,

281 Կերզոծականին։

Սահմանական օրակութիւն Ընդհատ։

Ընդ. Արկանեմ, արկանես, արկանէ,
Յոգ. արկանեմք, արկանէք, արկանեն։

Անհատ։

Ընդ. Արկանել, արկանելը, արկանելը,
Յոգ. արկանելաք, արկանելեք, արկանելքն։

Ատարբեալ։

Ընդ. Արկի, արկեր, Հարկ՝ արկ,
Յոգ. արկաք, արկէք արկիք, արկին.

Յարակատար։

Ընդ. Արկեալ եմ, ես, է, Յոգ. արկեալ եմք, էք, են.

Գերակատար։

Ընդ. Արկեալ էի, էիր, էր, Յոգ. արկեալ էաք, էիք, էին։

Պարտական։

Ընդ. Արկից, արկցես, արկցէ.
Յոգ. արկցուք, արկջիք՝ արկանիջիք, արկցեն.

Հրամայական օրակութիւն Ընդհատ։

Ընդ. Արկ, մի՛ արկաներ.
Յոգ. արկէ՛ք, մի՛ արկանէք.

Պարտական։

Ընդ. Արկջի՛ր՝ արկանիջի՛ր՝ արկցե՛ս, արկցէ՛.
Յոգ. արկցո՛ւք, արկջի՛ք՝ արկանիջի՛ք, արկցի՛ն.

Սոյնպիսի ոգոյնքն Ա. Եղիա.

Եզա. Ա. Եղիայ, Եղիայի, Եղիայից, Եղիայս, Եղիայ.
Ցոփ. Եղիայիւ, Եղիայիւք, Եղիայիւ, Եղիայիւք, Եղիայից.

Սոյնպիսի ոգոյնքն Ա. Եղիայ.

Եզա. Ա. Եղիայեմ, Եղիայիցի, Եղիայիցիս, Եղիայիցիս, Եղիայիցիս.
Ցոփ. Եղիայիւք, Եղիայիւք, Եղիայիւք, Եղիայիւք, Եղիայից.

Ինչպէս ոգոյնքն Ա. Եղիայ, Եղիայի, Եղիայից, Եղիայս, Եղիայ.
Ինչպէսեւքն Ա. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ.
Եզա. Ա. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ. Եղիայ.

28. Օրինակ Վերջացականին.

Սոյնպիսի ոգոյնքն Ա. Եղիայ.

Եզա. Ա. Եղիայիմ, Եղիայիս, Եղիայիս.
Ցոփ. Եղիայիմք, Եղիայիք, Եղիայիցն.

Սոյնպիսի.

Եզա. Ա. Եղիայեի, Եղիայեիր, Եղիայեիր՝ Եղիայեիւր.
Ցոփ. Եղիայեաք, Եղիայեիք, Եղիայեիցն.

Սոյնպիսի Ա. Եղիայ.

Եզա. Ա. Եղիայ, Եղիայ, Եղիայ.
Ցոփ. Եղիայք, Եղիայք՝ Եղիայրուք, Եղիայն.

Ծոքոտոտ եւ Վերջոտոտ.

Ա. Եղիայեմ, ես, է, ենք. Ա. Եղիայեի, էիր, էր, էք.

Սոյնպիսի.

Եզա. Ա. Եղիայց, Եղիայիս, Եղիայի.
Ցոփ. Եղիայոք, Եղիայիք՝ Եղիայիքիք, Եղիայիցն.

Ջոմոյոկոն ոգոյնքն Ա. Եղիայ.

Եզա. Ա. Եղիսք՝ մի՛ Եղիայիր.
Ցոփ. Եղիայրուք՝ մի՛ Եղիայիք.

Սոյնպիսի.

Եզա. Ա. Եղիցի՛ր՝ Եղիցիս, Եղիցի՛.
Ցոփ. Եղիցուք, Եղիցի՛ք՝ Եղիայիք՛ք, Եղիցեն.

Սոյնպիսի ոգոյնքն Ա. Եղիայ.

Ա. Եղիայեմ, էիցեմ, էիցես, Եղիայեիցէ, էիցեմք, էիցէք, էիցեն.

Սոյնպ

Սղոսնի ։

Ես	Արկանիցիմ	արկանիցիմ	արկանիցեմ ։
Դու	արկանիցիմք	արկանիցիք	արկանիցեն ։

Ներքնակը որոնելի · Արկանիլ · արկանելոյ · ևս ։
Ներգործեալ · Արեալ · Արկեալ · արկեցեալ ։
Սղոսնի · Արկանելի · արկանելոց ։

Յանուիհոնդ երիցդ ընդունելի՝ Ամ.

283 · Որնսակ ՝ ներգործականին ։

Ներհակաւոր որոնելի ՝ Արեյոց ։

Ես	Լուանայմ	լուանայս	լուանայ ։
Դու	լուանայմք	լուանայք	լուանան ։

Սղոսնի ։

Ես	Լուանայի	լուանայիր	լուանայր ։
Դու	լուանայաք	լուանայիք	լուանային ։

Սոսոցեալ ։

Ես	Լուացի	լուացեր	լուաց ։
Դու	լուացաք	լուացէք՝ լուացիք	լուացին ։

Ներգործական եւ Վերադարձական ։

Լուացեալ եմ՝ եւ ես ։ լուացեալ էի՝ էիր՝ էր ։ ևս ։

Սղոսնի ։

Ես	Լուացից	լուասցես	լուասցէ ։
Դու	լուասցուք	լուասջիք	լուասցեն ։

Հրամայական որոնելի Արեյոց ։

Ես		Լուա՛ մի՛ լուանար ։	
Դու		լուացէ՛ք՝ մի՛ լուանայք ։	

Սղոսնի ։

Ես	Լուասջի՛ր՝	լուասցե՛ս	լուասցէ՛ ։
Դու	լուասցո՛ւք	լուասջի՛ք	լուասցե՛ն ։

Սոսոցուսական որոնելի Ներ։

Լուացեալ լինեմ ՝ լինես ՝ լինէ ՝ լինեմք ՝ լինէք ՝ լինեն ։

Սղոսնի ։

Ես	Լուանայցեմ	լուանայցես	լուանայցէ ։

Լուա

Ցած. լռեանայցեմք, լռեանայցէք, լռեանայցեն.
Անեղական ածականք. | ռանալ, լռանալոյ, ևն.
Անդառնալոցք. Նբլիայ. | ռանացու.
Ենդեալք. | ռեալ. Ընդեալ. | ռեանալոյ.

284. Օրինակ Վարդանայ.

Սահմանական սրտնական Նբլիայ.

Անց. Ռանայի, լռեանիս, լռեանի.
Ցած. Լռեանիմք, լռեանիք, լռեանին.

Ենթադրեալ.

Անց. | ռանայի, լռեանայիր, լռեանայր. լռեանիւք.
Ցած. լռեանայաք, լռեանայիք, լռեանային.

Պարտական.

Անց. | ռեացայ, լռեացար, լռեացաւ.
Ցած. լռեացաք, լռեացայք, լռեացան.

Ցորհրդական եւ Ներհրդական.

| ռեացեալ եմ, ես, է, ևն. | ռեացեալ եմ, ես, է, ևն.

Ընդունակ.

Անց. | ռեացեայ, լռեացիս, լռեացի.
Ցած. լռեացուք, լռեացիք, լռեացին.

Տքսոյական սրտնական Նբլիայ.

Անց. | ռեացեր.
Ցած. լռեացարուք.

Ընդունակ.

Անց. | ռեացեալ ըստ լռեացիս, լռեացի.
Ցած. լռեացուք, լռեացիք, լռեացին.

Ապառնական սրտնական Ընդեալ.

| ռեացեալ լինիմ, լինիս, լինի. լինիմք, լինիք, լինին.

Ընդունակ.

Անց. | ռեանայցիմ, լռեանայցիս, լռեանայցի.
Ցած. լռեանայցիմք, լռեանայցիք, լռեանայցին.
Անեղական սրտնական. | ռեանալ, լռեանալոյ, ևն.
Ենդառնալոցք. Նբլիայ եւ Ընդեալ. | ռեացեալ.
Ընդունակ. | ռեանալի. | ռեանալոց.

285. Որինակ Նեղբոթականին.

Ահմանական ոքոնութիւն Ներկայ.

Ես	Թողում,	Թողուս,	Թողու.
Ձեք	Թողումք,	Թողուք,	Թողուն.

Անկատար.

Ես	Թողուի,	Թողուիր,	Թողույր.
Ձեք	Թողուաք,	Թողուիք,	Թողուին.

Ապառնիաւ.

Ես	Թողից,	Թողիցես,	Թողիցէ.
Ձեք	Թողիցուք,	Թողիջիք,	Թողիցեն.

Ենթակայական ոքոնութիւն Ներկայ.

Ես		Թողուր,	
Ձեք	Թողեք,	Թողիջիք,	Թողիցեն.

Պատմական ոքոնութիւն Անցեալ.

Ես	Թողեայ էի,	Թողեայ էիր,	Թողեայ էր.
Ձեք	Թողեայ էինք,	Թողեայ էիք,	Թողեայ էին.

Պատճառական.

Ես	Թողուցուցում,	Թողուցուս,	Թողուցու.
Ձեք	Թողուցումք,	Թողուցուք,	Թողուցուն.

Անբեծնի ոքոնութ. Թողում, Թողուլ, Թողուլով, եւ.
Անդառնելոյ. Ներկայ, Թողուղ. Անցեալ, Թողեալ.
Պատճառ. Թողուց.

286. Օրինակ Կրաւորականին.

Սահմանական ապառնի՝ Եզակի.

Ես	Ղողանիմ,	Թողանիս,	Թողանի.
Ձեզ	Թողանիմք,	Թողանիք,	Թողանին.

(Կամ ներգործականին պես՝ Ղողում, Թողուս, եւն.)

Պայմանական.

Ես	Ղողայ,	Թողար,	Թողաւ.
Ձեզ	Թողաք,	Թողարուք,	Թողայք, Թողան.

Պատանի.

Ես	Ղողայց,	Թողցիս,	Թողցի.
Ձեզ	Թողցուք,	Թողջիք,	Թողցին.

Հրամայական ապառնի՝ Եզակի.

Ես	Ղողի՛ր.
Ձեզ	Թողարո՛ւք.

Պատանի.

Ես	Ղողջի՛ր,	Թողցիս,	Թողցի.
Ձեզ	Թողցո՛ւք,	Թողջի՛ք,	Թողցին.

Ներգոյական՝ Եզակի Ղողանելոյ, ի Թողու լ Թողլոյ.
Ներգոյական՝ Եզակի եւ Յեղեալ Ղողեցեալ.
Պատանի՝ Ղողուլ, Թողլոց.

Ունայնագոյնքն ըստ ներգործականին պէս են (285).

287. Խոնարհմունք չորրորդ ծոցուածքիս՝ համ են առջին կրաւորականի օրինակքն (280, 282). Ուր այս օրինակաց վերայ խոնարհելն ըսայքն թէ ինչպէս ձանաչելի է, առս նորըն գվեսյն ժկրջ.

ԿԱՆՈՆ ԺԱ.

Ա՛ոանձնական խոնարհման հոմոր.

Ասացաք յառաջ (269), թէ ամ բայք ներգործականք, կրաւորականք, անդրադարձք եւ չեզոքք խոնարհին չորիքբին ծոցուածքս, զորս պարտ է ձանաչել այսպէս՝

Ակը

288 ՝ Վերդրծական բայք ունին զայս երկք ձևս ըստ ութ՝ եմ ՝ ում ՝ ուս ՝ ատ ՝ ար ՝ ուն ՝ ել ՝ ալ ՝ ոյ ՝ ուն ՝ ել ՝ ալ ՝ ոյ ՝ ուն ՝ ել ՝ ալ ՝ ոյ

Ըրտաչեալ լինելոյն, որոյ ըրտաչեալ լինելիքը, լինելոյն. Ներեցողն որոյ ներեց. Ըրտաչեալ լինել, լինելոյ, եւ. Ինդռնեցաւ. Ներեցող եւ Ներեցու. Ըրտաչեալ. Ըրտաչեան. Ըրտալի, որ ըրտալոյ.

290. Ներող բայն ունի միայն ըմդրդուն՝ իմ, ես պա խոնարհի կրաւորական օրինակը (280, 282).

291. Ձեղք բայն՝ ջոր ըմդրդուին եւ ունի. ա՛նոր համար ջոր ըմդրդուելը կարի խոնարհի. ըզը լսե՛ Ձանձրալոյն համար՝ դիտցիր յառաջ եւ զայս.

292. Ձեղք բայն երեք կերպ է, ներդրծակերպ, կրաւորակերպ, եւ կատարեակ.

293. Ներդրծակերպ ձեղք բայքն են, որոց ըմդրդուին է իմ, ես, ա՛ միայն ներդրծական օրինակին վերայ խոնարհին շիտակ, ինչպէս՝ Ըղձեմ, ուզեմ, անսամ, եւ (301, 304, 308). Ա՛յս այս բայքս ասին ներդրծակերպ ձեղբական, որ առել է Ձեղ, կերպը ներդրծական է, ամմս ինքն ձեղբ է.

294. Կրաւորակերպ ձեղբն է, որոյ ըմդրդուին է իմ, ես կրաւորական օրինակին վերայ խոնարհի, ինչպէս՝ Ըշհաւսիմ, ղբօսանիմ, երկնչիմ, եւ. (314, 316). Ա՛յս սոցա կերպն կրաւորական է, ամմս ինքեանք ձեղբ են.

295. Երկատեսակն երկու տեսակ ասել է, որ մէկ բայն երկու տեսակի վերայ ներդրծականի եւ կրաւորականի վերայ խոնարհելով կատարել չուզս ո՛րակուելը. Երկատեսակ լինի ձեղբն եւ ներդրծականն.

296. Երկատեսակ ձեղբ բայքն են, որոց ըմդրդուին է իմ, ես, ա՛ ինչպէս՝ Ը՛ղձեմ, ուզեմ, բանսամ, այտնուիմ. եւ (305, 309, 312). Ա՛յս այսոքիկ ներդրծական օրինակին վերայ շիտակ չեն խոնարհիր, այլ սահմանական որակուած ներքինին եւ անկատարն խոնարհի ներդրծականի վերայ, եւ մնացեալքն խոնարհին կրաւորականի վերայ.

297 · Արկատեական ներգործականքն են՝ Ընդիատնամ, գնեմ, (307 · 311) · որ առջև ևս խոնարհին քիչ մի ներգործականի վերայ · և մնացեալն կրաւորականի վերայ · Այսոր համար այսպիսի բայքս ասեն երկատեական ·

298 · Այն և երեք կէտով բայք խոտորնակ · պատկասարք · և անդէմ · որոց խոնարհմունքն ոչ վճարին վերոյ գրեալ կանոնաւք · Այլ զայս ամ ըստ կարգի ցուցանելիք յատաջիկ առիթ առիթ յօդուածովք զոր խոնարհելով միտքդ ամ Այ ընդհանուր ·

Յօդուածք · Ը ·

Բայք առաջին ընդդեմն եմ · որ խոնարհին առաջին օրինակաւն Կրեմ (275) ·

299 · Ներգործականք ·

Ասամ ·	ուեցի ·	ուեմ ·	խօսիլ ընել ·
լսած-անեմ ·	նեցի ·	նեեմ ·	պատիւ · փոքրնիլ ·
գործեմ ·	ծեցի ·	ծեեմ ·	բան բանիլ ·
պրոշմեմ ·	մեցի ·	մեեմ ·	նշան պրծնիլ ·
հղծեմ ·	ծեցի ·	ծեեմ ·	ավրել ·
պանազանեմ ·	նեցի ·	նեեմ ·	սէլէյիլ ·
պահպանեմ ·	նեցի ·	նեեմ ·	սուէլոյիլ · պահիլ ·
ջարքախեմ ·	խեցի ·	խեեմ ·	կոտրտել · փշրիլ ·
սերմանեմ ·	նեցի ·	նեեմ ·	ըօշաւ ցանիլ ·
տաճեմ ·	ծեցի ·	ծեեմ ·	ինծոր ընել ·
քարտզեմ ·	զեցի ·	զեեմ ·	փոքրզ պատ ·
օրհնեմ ·	նեցի ·	նեեմ ·	օրհնել · պաշտպանիլ ·
Ասեմ ·	ասացի ·	ասեմ ·	ըսել ·
լսացաեմ ·	ացի ·	ասեմ ·	լէ՛ ըսել ·
ասորյասեմ ·	ացի ·	ասեմ ·	հո՛ ըսել ·
Կրեմ ·	տացի ·	տեեմ ·	պէլէիլ ·
Նախագրեմ ·	տացի ·	տեեմ ·	ոտոլոշ գիտէ ·

Այլ բոլոր ինչն կրաւորականն՝ հրամայականի նեբ կայ չունի ·

300. Ի ՀԱՆՑԱԿԱՐԳ։

Ապրեցուցանեմ, ցուցի, ցեր, ցայց, եցո, ապրեցնէ։
դիեցուցանեմ, եցուցի, ցեր, ցոյց, եցո, ծծցնէ։
կեցուցանեմ, եցուցի, ցեր, ցոյց, եցո, ապրեցնէ։
Ուրբաթացուցանեմ, ցուցի, ցեր, ցոյց, ցո, ուրբաթ ընէ։
ղօրացուցանեմ, ացուցի, ցեր, ցոյց, ացո, առիւծնէ։
փութացուցանեմ, ցուցի, ցեր, ցոյց, ացո, արագընէ։
Յոյժ ապառնիէն լինին ապրեցուցից, ցուսացես, ցուսացէ, ցուսացուք, ցուսացիք, ցուսացեն, ապրեցուսցի՛ր ցուցանիցի՛ր ցուսացե՛ս, եւն։

Այս տոցին կրաւորականի տեղը կը դարձվի ի-բայանց նախատիպ ՀԵՂՈՂԸ այսպես։

Ապրեցուցանիմ ընտ. տեղը՝ ԼՄՎԻ Ապրիմ։
Ուրբաթացուցնիմ ընտ. տեղը՝ ԼՄՎԻ Ուրբաթանամ։
ղօրացուցանիմ ընտ. տեղը՝ ԼՄՎԻ ղօրանամ, եւն։

301. ՝ԵՐԳԱՐԾԱԿԵԼՔ ՁԿՂՔԸ։

Ազթեմ, Թեցի, Թեա, աղթի՛ ընէ։
դադեմ, ՀԵցի, ՀԵա, կանչի՛ պատ։
պահեմ, ՀԵցի, ՀԵա, վերայ կալի՛։
Համբերեմ, ըեցի, ըեա, սպառ ընէ։
մարդասիրեմ, ըեցի, ըեա, սէր ցուցնէ։
Նիրհեմ, Հեցի, Հեա, դրափե՛։
սուլեմ, լեցի, լեա, ըսելէ կալի՛։
տեւեմ, Էեցի, Էեա, դիմանա՛։
կարեմ, կարացի, ցեր, ըաց, կարօղ լեր, կը կրնա՛։

Բառք՝ որ խոնարհին երիցպէտ ըզԻՆԱՆԵՄ, (281)

302. ՝ԽՐԱԳԱՐԾԱԿԱՆՔ։

Ինկանեմ, անկի, կեր, կանկ՝ անկ, սինկ, հրասի՛։
արծարծեմ, ծի, ծեր, արծարծ, արծարծ, հրահրի՛։
բռնկանեմ, կի, կեր, եբռնկ, բռնկ, խոթի՛։
գտանեմ, տի, տեր, եգտ, գիւտ, գտնի՛, իմաց ընէ՛։
դիզանեմ, զի, զեր, եդիզ, դի՛զ, եբլոնիլ ընէ՛։
եղծանեմ, ծի, ծեր, եղծ, ե՛ղծ, ավերի՛։

զանգանեմ, գի, գեր, զանգ. զանգ. շաչիւն. թրխի.
լուծանեմ, ծի, ծեր, եղոյծ. լոյծ. ոչնչեմ.
լքանեմ, լքի, լքեր, եղիք՝ լիք. լիք. եթեպ ձգեմ.
նայանեմ, նցի, նցեր, նեփց. նիկ. նծնիմ.
կլանեմ, կլի, կլեր, եկուլ. կուլ. կլլեմ.
հառաչեմ, ոի, ոեր, եհայ՝ հաւ. հայո. ոխեմ.
հարցանեմ, ցի, ցեր, եհարց. հարց. հարցնեմ.
հեղձանեմ, ձի, ձեր, եհեղձ՝ հեղձ. հեղձ. խըղճեմ.
պագանեմ, գի, գեր, եպագ. պագ. պագնեմ.
պատանեմ, նի, ներ, սպան. սպան. սպանիմ.
սեսանեմ, սի, սեր, եսես. տես. պեսիմ.
ցուցանեմ, ցի, ցեր, եցոյց. ցոյց. ցոյցնեմ.
քերծանեմ, ծի, ծեր, եքերծ. քերծ. փորձնեմ.
օծանեմ, օծի, ծեր, եօծ՝ օծ. օծ. եղ դնեմ.
ծեմ, ածի, ծեր, եած՝ ած. այծ. բերեմ. ջոկնեմ
բերեմ, բերի, բեր, եբերի՝ բեր. բեր. ձրաս ունենամ.
հանեմ, հանի, ներ, եհան՝ հան. հանի. հանիմ.

Ա երկրորդական բայքն, թէ կորուսանեն զմանրիկ՝ ն, այսպէս. ածանիմ, դիզեմ, եղծեմ, ևն.

խոնարհին ըստ օրինակաւն (275).

303. Ածանցեալք.

ըրուցանեմ, ցի, ցեր, բոյց. բո. խօսցնեմ.
դարձուցանեմ, ցի, ցեր, դոյց. դձ. դարձնեմ.
դարթուցանեմ, ցի, ցեր, թոյց. թո. արթնցնեմ.
թագուցանեմ, ցի, ցեր, գոյց. գո. պահեմ.
լծուցանեմ, ցի, ցեր, լոյց. լծ. լծեցնեմ.
մոռուցանեմ, ցի, ցեր, ոոյց. ոռ. մոռցնեմ.
ուսուցանեմ, ցի, ցեր, սոյց. սո. սորվեցնեմ.
քնեցուցանեմ, ցի, ցեր, ոոյց. ոռ. պառկեցնեմ.
չուխուցանեմ, ցի, ցեր, խոյց. խո. փախչեցնեմ.

ա՛ն՝ ի՛նկլուանեմ, զի, զեր, լոյց. լո. պիղծ բիղ ընեմ,
կորուսանեմ, սի, սեր, բոյս. բո. խօսցնեցնեմ.
սուանեմ, զի, զեր, եսոյց՝ սպզօր. պղծբիղ ընեմ.
փրսանեմ, զի, զեր, փղոյզ. լո. դեւս. փղշնեմ.

Ացելն կրսուրբականք՝ Հրամայականի ներկայ չունին.

304. Անկատարական Ձևերք։

Ընդանեմ, անցի, ցեր, ևմունք՝ անց, անցք։		անցնիմ։
ելանեմ, ել, ելեր, ել, ել,		ելնիմ։
իջանեմ, իջ, ջեր, իջ, իջ,		իջնիմ։
մտանեմ, մտի, մտեր, եմուտ՝ մուտ, մտուտ,		մտնիմ։
համբերեմ, եբերի, բեր, համբեր, համբերք,		դիմանամ։
հասանեմ, հասի, սեր, եհաս, հաս,		հասնիմ։

305. Անկատեսակ Ձևերք։

Ո իջանեմ, ղեկի, ջեր, ջաս, զեկի՛ր, ջոցեմ, իջուցանեմ,	
հեծանեմ, հեծայ, ծար, ծաս, հեծի՛ր, հեծնեմ,	
յանցանեմ ցեայ, ցուցեալ, յանցի՛ր, խոպոհոմ ընեմ։	

Յօդուածք Բ։

Բայք երկրորդ խոնարհութեան՝ ամ, որք խոնարհին օրինակաւ Լուանամ (283)։

306. Անկրկնականք։

Ազամ, ազացի, ազա՛,		ուզիրեմնով մնալ։
զդամ, զդացի, զդա՛,		ոտոյտիմ։
խոկամ, կացի, կա՛,		մոքրամ։
կաղդամ, դացի, դա՛,		խորամ։
հաւատամ, ատացի, տա՛,		հաւատամ։
ողբամ, բացի, բա՛,		ձկնե ձերոյ լամ։

Լանամ, բացի, ցեր, եբաց՝ բայ, բաց, պաչիմ։
թանամ, թացի, ցեր, եթաց՝ թայ, թաց, խըլեմ։
լամ, լացի, ցեր, ելայ՝ լայ, լաց, պաղատիմ։
բառնամ բարձի, ձեր, եբարձ՝ բարձ, բարձ, վերընդունիմ։

Սոցին կրաւորականն մի՛ խոնարհեցուր ժամկ (288)։

307. Անկատեսակ Անկրկնականք։

Ընդխառնամ, տացայ, ցիր,		էմխեամ։
խոտոռանամ, տացայ, ցիր,		ինքզ ընեմ, խոպոմ։
կամանամ, մտացայ, լսիր,		ոտոյտիմ։
մոռանամ, ռացայ, ռա՛, ցիր,		ոռամ։

հոգամ ։ գացայ ։ ցի ։ գա՛ ։ ընդ՛ոք ընե՛ ։ խոս՛վելի ընե՛ ։
սգամ ։ սգացայ՝ ցի ։ գա՛ ։ ցե՛ր ։ սուգ մնամ ։

308. Կերդուածական Ձեղք ։

Կ՚ուտամ	սաղ,	անուս՛	մոխի՛ ընե՛ ։
գնամ,	գնացի,	գնա՛	երթամ ։
ծփամ,	ծփացի,	փա՛	ոտ՚ոտ՚անիլ ըլլա՛ ։
կռնչամ,	ջացի,	ջա՛	կո՚ւռ ձայն հանե՛ ։
հազամ,	գացի,	գա՛	հազա՛ ։
ձիամ,	ձիացի,	նա՛	ձիա՛ ։ պէ՚ս՚էյե՛ ։
փոնգամ,	գացի,	գա՛	փոնգիա՛ ։
Կամ,	կացի, ցեր, եկաց	կա՛ց, մի՛ կար՛	կենա՛ ։
կեամ, կեցի, ցեր, եկեաց	կե՛ա՛ց, մի՛ կեցցե՛	ապրի՛ ։	

309. Հրկատեսակ Ձեղք ։

Կ՚ըստռռնամ,	ըսցայ,	ռցի՛ր	ռդ՚ոտ ըլլա՛ ։
գոհանամ,	հացայ,	ացի՛ր	շնո՛ր հոգի՛ ։
իմնասանամ,	նացայ,	ացի՛ր	խելո՛ ըլլա՛ ։
Կ՚ըլեհամ,	բեցայ,	եցի՛ր	գիտնա՛մ ։
Ո՛ղջամ,	ջացայ,	ջացի՛ր	ջի՛ր, փրկո՛ն ըլլա՛ ։
ընթանամ,	թացայ,	թացի՛ր	թա՛ր, վազե՛ ։
մարգարեանամ,	ցայ, ըեա՛յ	ցի՛ր, ըեա՛	ըլլալիք գիտնա՛ ։
փութամ,	թացայ,	թացի՛ր	թա՛ր, պատրաստ ։
Կաղձամ,	ձացայ՝ ցի,	ձա՛	հոլչկո ընե՛ ։
լռամ,	ղսցայ՝ ցի,	ղսա՛	նոսրիլ ըլլա՛ ։
վերձկամ,	կացայ՝ ցի,	կա՛	լոջով լեղկի՛ ։
Կաղամ,	ղացայ՝ ցի,	ղացի՛ր	ղա՛, ներքև խլե՛ ։
ջանամ,	նացայ՝ ցի,	նացի՛ր	նա՛, լոհո ընե՛ ։
Կ՚ձկամ,	կացայ,	կա՛	հոսքերի խլե՛ ։
յուսամ,	սացայ,	սա՛	սուտա ընե՛ ։
Կատնամ,	դարձայ,	դա՛րձ	ձի՛ր, դառնա՛ ։

Համբառնամ, բարձայ, բա՛րձ ձի՛ր, վեր եկի՛ր, բարձրա՛մ ։

Այս չէզքականքն՝ երբ փոխեն Հոդուածին, կը փոխեն և խոնարհմանքն այսպէս ։ Կունենամ, փոխ. չեմ, ես, և Հոդուածին (275)։ Ծիւմ, լուծիմ, վերջ կիմ, ես, և խոնարհին (314)։

Յօդուածք. գ.

Հայց երբորդ կնորոշեալ ումն. որ խոնարհին օրինաց հաստատումն (284).

310. Վերգործականք.

Վանումն, առնուլ, երթալ, առ. ումն. առնել. ալոյիլ. արգելում, գելի, լեր, արգել. արգել. չքեղոյս. գերծումն, ծեր, եգերծ՝ գերծ. գէրծ. ծրաշ ընել. զեղումն, զեղի, զեր, եզեղ՝ զեղ. զէղ. շատ լեզուներ. զեղում, զեղի, ղ

զարթնուամ, թեայ, թուացեալ, թիր. արիւնիմ։
Թաղնուամ, պեայ, գուացեալ, գիր. պոհվ ըմբ։
խրտնուամ, տեայ, տուացեալ, տիր. ի-բրիշ ըմա։
փախնուամ, խեայ, խուացեալ, խիր. փոխիճ։
ղջօանուամ, ղջօայ, ղջօացեալ, աեիր ընիմ։
հեծնուամ, հեծայ, հեծեալ, հեծնում։
քեւնուամ, քեւայ, ուուցեալ, քեւիր. պոպանիմ։
Օ լաղնուամ, ղեցայ, ղիր. պոպոպոյ ուանիմ։
պշնուամ, պշեայ, պշեցայ, պշիր. երեան՝է վեր նոյին։
քաղցնուամ, ցեայ, ցեալ, անօքենում։
երդնուամ, երդուեայ, ուելեալ, ուելիր. երդում ընիմ։

Ա. յս չէզրբակաւքս կարեն փոխել չ-որդուին. ամմս խոնարհմունքն չեն փոխեր ։ Ինչպես՝ Ճագչիմ, խրտուիմ, փախչիմ, քերանիմ, ղջալիմ, եւ (316, 314)

Ճողուած · Գ ։

Բայ՝ զորոյ վերջին տառն է՝ ոչ խոնարհին օրինակաւ

Գ. բիմ (280)։

313 · Ներոոշք ։

Ա. խորժիմ, ժեցայ, ժեալ՝ ժեալ՝ հաւ ընիմ։
խոտոռանիմ, նեցայ, նեալ՝ նեալ. իրեր ընիմ։
խորհիմ, հեցայ, հեալ՝ հեալ՝ մտածում։
խօսիմ, սեցայ, սեալ՝ սեալ՝ խօսիլ ։ ցուցնիմ ։
համարիմ, ծեցայ, ծեալ՝ ծեալ՝ համբիր ասիմ ։
հաւանիմ, նեցայ, նեալ՝ նեալ՝ հաւանիմ։
շահիմ, հեցայ, հեալ՝ հեալ՝ վաստկիմ ։
Բաբաւանիմ, ուեցայ, ուեալ՝ խօսք խօսիմ ։
դառնիմ, տեցայ, տեալ՝ գոռոզանան ընիմ։
դառանիմ, նեցայ, նեալ՝ հառոտը իրեր ընիմ ։
կամիմ, ծեցայ, ծեալ՝ ուզիմ ։
մրմիմանիմ, կեցայ, կեալ՝ էջ առնիմ ։

Ա. յսոք ինչ անորոշքս՝ կարեն լինել ներգործական այսպէս ։ Ա. խորժեմ ։ համարեմ ։ շահեմ ։ ու-ած տեմ։ մրմիմանեմ և համարձեն (275)։

314. Վրաւորակերպ Ձեզոջ։

Աշխատիմ,	տեցայ,	տեւից՝ տեա,	չոչը չիչ ըլլամ։
ընակիմ,	կեցայ,	կեւից՝ կեա,	չծիչ ըլլամ։
դադարիմ,	րեցայ,	րեւից՝ րեա,	կանչ առնիմ։
հաշտիմ,	տեցայ,	տեւից՝ տեա,	պորըչիմ։
հրաժարիմ,	րեցայ,	րեւից՝ րեա,	չէ՛ օ՛ կ՛ենամ։
վարիմ,	րեցայ,	րեւից,	պղրիմ։
կարօտիմ,	տեցայ,	տեւից,	կարօտնամ։
յիմարիմ,	րեցայ,	րեւից,	խելքը ըլլամ։
սառիմ,	ռեցայ,	ռեւից,	պոշ կըտրիմ։
քրանիմ,	նեցայ,	նեւից,	փրոշնիմ։

Ձեզոջականքս՝ կայեն վրեմբ՝ չծորդուին և խոշ նարհմունքն այսպես։ Կնամեմ, դադարեմ (301)։ Կարօտանամ, յիմարանամ (307)։ Սառնուամ, քրանուամ (312) ևն։

Խոյ ոչ խոշորին օբնոխան Կրկնիմ (282)։ չէ լսանիկն եւ խոզանիկն ասոր հետ գիմ կերդ են։

315. Կնորշք։

Գանիմ,	ացայ,	գուցեալ,	գիր՝ գերու՛ք, գիր։ հոգնիմ։
Ծնանիմ,	ծնայ,	ծնեալ,	ծնիր, ծնի։
ուսանիմ,	ուսայ,	սեալ,	սիր, սորվիմ։
սկսանիմ,	սայ,	ցիս, ցի, ցու՛ք,	սիր՝ սեայ, սխի սկսիմ, սկսայ, սացիս, սեցի, սիր՝ սեայ, պոշ լսուի։
օփտանիմ,	ափտացայ,	ծեալ,	ծիր, խոշանիդ ըլլամ։
վարկանիմ,	կայ,	կուցեալ,	կեայ, սեպիմ։
տանիմ,	տարայ,	բայց,	ցիս, ցե՛ ցի, տուր՝ մի՛ տանիր, պահիմ։

316. Վրաւորակերպ Ձեզոջ։

Ծօ՛ բօսանիմ,	տայ,	սիր,	սարու՛ք, չիքիս չիմ։
ՃՀանիմ,	ռայ,	ռիր,	ռարու՛ք, ճահիմ։
ջերանիմ,	րայ,	բիր,	բարու՛ք, աստիմ։
Գանիմ,	գայ,	գիր,	գարու՛ք՝ գերու՛ք, խօսիդ ըլլամ։
անկանիմ,	կայ,	կիր,	կերու՛ք, ընկնիմ։

գուսանիմ, սայ, սիր, սարուբ՝ սէր։ բոսախ։
զինջանիմ, ջայ, ջիր, ջարուբ՝ ջէր։ իշնամ։
անանիմ, անայ, նիր, նարուբ՝ նէր։ պեպէնիր ըլլամ։
վերայալձիմ, ձայ, ձիր, ձարուբ՝ ձէր։ ինչուբ գոռնամ։
նատիմ, տայ, նիստ, տարուբ՝ տէր։ նոսխ։
չսանիմ, սայ, սիր, սերուբ՝ սէր։ չոսխիմ։
կրկնիմ, կեայ, կուչեալ, կիր, կերուբ՝ վրնամ։
հանգչիմ, գեայ, գուչեալ, գիր, գերուբ՝ ոտխընամ։
մտանիմ, տեայ, տուչեալ, տիր, տերուբ՝ ձէնի ընէ։
թռչիմ, ռեայ, ռուչեալ, ռիր, ռերուբ՝ ռիւք։ ոտչիւ։
փախչիմ, խեայ, խուչեալ, խիր, խերուբ՝ խիւք։ փոխչիւ։

Այս չէզրականքս կարեն փոխել Լծորդութիւն և խոնարհմունքն այսպէս. Օ իմանեմ. Հասանեմ. ես (305։304)։ Օ լսանում։ Լեռնում։ ես (312)։

Յօդուած ։ է ։

Ով է՞նչ է Աստորնակ բոյն, ու է՞նչպէս խոնարհէ։

Աստորնակ լսայքն են, որք ի խոնարհմունս՝ ի ժամանակս ինչ այլեայլ ձայնիւ խոտորին ի առհմանականի ներկայէն. զորս առնս կարդաս.

318։ Աստորնակ բոյս՝ Այնեմ, խոնարհի այսպէս.

Կերգործական։

Ներկայ։

Այնեմ, առնես, առնէ։ առնեմք, առնէք, առնեն։

Անկատար։

Այնէի, առնէիր, առնէր։ առնէաք, առնէիք, նէին։

Ապառնի։

Այնիմ, արարիմ, արարէք, արարիք։ արարից, արարիցես, արարիցէ։ արարիցուք, արարիցէք, արարիցեն։

Ըղձական և Վճռական։

Այնեցայ, եայ, եաւ։ ես։ Այնեցեալ եմ, էիր, էր։ ես։

Այնո

Գոռալ։

Ա՛րալից, արասցես, արասցե։
արասցուք, արասջի՛ք՝ առնի՛ջիք, արասցեն։

Ներ. պոխան որոնքի Ա՛բէյ։

Ա՛րա՛, մի՛ առներ, արարէ՛ք, մի՛ առնէք։

Գոռալ։

Ա՛րասջի՛ք՝ առնի՛ջի՛ք՝ արասցե՛ս, արասցէ՛, արասցո՛ւք եւ

Յորդորական որոնքի Ա՛ղեաղ։

Ա՛րարեա՛ լիցեմ, լիցես, լիցէ, լիցուք, լիցէք, լիցեն։

Գոռալ։

Ա՛ռնիցեմ, ցես, ցէ։ առնիցեմք, ցէք, ցեն։

Ա՛ներոյն որոնք։ Ա՛ռնել, առնելոյ, առնելով, եւ

Ա՛նդառնէլոյ։ Ա՛ռնող, արարող, արարիչ։ Ա՛րարեալ։

Ա՛ռնելոյ։

Վարուրական։

Ահմոնական որոնքի Ա՛բէյ։

Ա՛ռնիմ, առնիս, առնի։ առնիմք, առնիք, առնին։

Ապառեալ։

Ա՛րարայ, արարար, արարաս, արարայք, արարայք, արարան։

Գոռալ։

Ա՛րարայց, արասցիս, արասցի։ արասցուք, արասջիք, ցին

Ներոյ։ Ա՛բէյ։ մի՛ Ա՛ռնիր։ մի՛ առնիք։

Գոռալ։ Ա՛րասջի՛ք՝ առնի՛ջի՛ք՝ արասցիս, արասցի՛, եւ

Որ։ Գոռալ։ Ա՛ռնիցեմ, ցիս, ցի։ առնիցուք, ցիք, ցին։

Ներոյն։ Ա՛ռնել, առնելոյ, առնելով, եւ

Ա՛նդառնէլոյ։ Ա՛րարեցող։ Ա՛ռնելի, առնելոյ։

Ես մնացեալքն լինին ըստ ներգործականին։

319. Խոսքեր բոյ՝ Ղնեմ, խոնարհ ոչոգիս։

Ներգործական։

Ահմոնական որոնքի Ա՛բէյ։

Ղնեմ, դնես, դնէ։ դնեմք, դնէք, դնեն։

Ապառեալ։

Ղնեի, դնեիր, դներ։ դնեինք, դնեիք, դնեին։

Գոռալ

Կոտորիւալ ։

Արէ ։ եդիր ։ եղ ։ եղաք ։ եդիք ։ եդին ։

Յարակատար ևՊղեոտոտար ։

Արեալ եմ ։ ես ։ է ։ ևն ։ Արեալ էի ։ էիր ։ էր ։ ևն ։

Պղտոնի ։

Արիցէ ։ դիցես ։ դիցէ ։ դիցու՛ք ։ դիջիք ։ դիցեն ։

Հրամ ։ Արէի ։ Պիր ։ մի՛ դներ ։ դիք ։ մի՛ դնէք ։

Պղտա ։ Պիջիր դիցես դիցէ ։ դիցու՛ք ։ դիջիք ։ դիցեն ։

Յոտ ։ Պղեալ Արեալ եմ ։ իցես ։ իցէ ։ իցեմք ։ ևն ։

Պղտոնի ։ Պինիցեմ՝ դիցեմ ։ ցես ։ ցէ ։ ցեմք ։ ցէք ։ ցեն ։

Պղեթայի ։ Պինել ։ դնել ։ դնելոյ ։ դնելով ։ ևն ։

Պինդաեղծ ։ Պինօղ ։ Արեալ ։ Պինելոց ։

Վրաւորական ։

Պահմանական սովորական Արէիս ։

Պնիմ ։ դնիս ։ դնի ։ դնիմք ։ դնիք ։ դնին ։

Պնդոտար ։ Պինէ ։ դնիր դներ ։ դնիւք ։ դնիաք ։ ևն ։

Կոտորիւալ ։

Արեայ ։ եդար ։ եդաւ ։ եդաք ։ եդայք ։ եդան ։

Պղտոնի ։

Արեայց ։ դիցես ։ դիցի ։ դիցու՛ք ։ դիջիք՝ դնիջիք ։ դիցին

Հրամ ։ Արէի ։ Արեալ լեր ։ մի՛ դնիր ։ եղարո՛ք ։ մի՛ դնիք

Պղտա ։ Պիջիր ։ դիցես ։ դիցի ։ դիցու՛ք ։ դիջիք ։ ևն ։

Յոտ ։ Պղտա ։ Պինիցիմ՝ դիցիմ ։ ցիս ։ ցի ։ ցիմք ։ ցիք ։ ցին

Պնդեթայի ։ Պինիլ ։ դնելոյ ։ դնելով ։ ևն ։

Պնդաեղծ ։ Արեալ ։ Պինելի ։ դնելոյց ։

Ընդ միացեալսն լինին ըստ ներգործականին ։

320 ։ Յոտորնակ բայ՝ սեմ ։ խոնարհի այսպէս ։

Ներգործական ։

Յահմանական ։ սեմ ։ լսես ։ լսէ ։ լսեմք ։ լսէք ։ լսեն ։

Պնդոտար ։ սէի ։ լսէիր ։ լսէր ։ լսէաք ։ լսէիք ։ լսէին ։

Կոտորիւալ ։

լսեայ ։ լսեար ։ լսեաւ ։

լսեաք ։ լսեարուք՝ լսեայք ։ լսեան ։

Յոթական և Վեցական։

| ոչ ևալ եմ, ես, է, ևեր։ | ոչ ևալ էի, էիր, էր, ևեր։

Ապառնի։

| ոչ ևայց, ևչ իցես, ևչ իցէ, ևչ իցուք, ևչ իջիք, ևչ իցեն

Ըղձական։ Ներկայ։ ոչ ևի, ևիր, ևիցէ, ևիցուք, ևիջիք, ևիցեն

Պարտական։ ոչ ևիմ, ևիցես, ևիցէ, ևիցուք, ևիջիք, ևիցեն

Հրամայական։ ոչ ևիր, ևիցէ, ևիցուք, ևիջիք, ևիցեն

Անդեմներ։ ոչ ևալ։ ոչ ևալով։ ոչ ևել։

Ասացական։

Ներկայ։ ոչ իմ, ոչ ես, ոչ է, ոչ ևիմք, ոչ իջիք, ոչ իցեն

Անկատար։ ոչ էի, ոչ ևիր, ոչ ևէր, ոչ ևիմք, ոչ իջիք, ոչ ևէին

Ապառնի։ ոչ ևիցեմ, ոչ ևիցես, ոչ ևիցէ, ոչ ևիցուք, ոչ ևիջիք, ոչ ևիցեն

Հրամայական։ Ներկայ։ ոչ իցիր, ոչ իցէ, ոչ իցուք, ոչ իջիք, ոչ իցեն

Անդեմներ։ ոչ ևել։ ոչ ևելով։ ոչ ևելոք։

Անկատար։ ոչ ևիլ, ոչ իցես, ոչ իցէ, ոչ իցուք, ոչ իջիք, ոչ իցեն

Ներկայ։ ոչ իցիմ, ոչ իցես, ոչ իցէ, ոչ իցուք, ոչ իջիք, ոչ իցեն

Անդեմներ։ ոչ իլ, ոչ ևելով, ոչ ևել։ | Ապառնի։ ոչ ևիլ

Այս մեաց ևալ ևն ևեղծ ակաև են։

321. Լսանաբհնակ ևեղծս Ա ևղանչեմ, խոնարհի այսպես։

Սահմանական սրանոք ներկայ։

Ա ևղանչեմ, ես, է, մ ևղանչեմք, եք, ևն։

Անկ. Ա ևղանչեի, էիր, էր, մ ևղանչէաք, էիք, էին։

Ապառնի։

Ա ևղայ, մ ևղար, մ ևղաս։

մ ևղաք, մ ևղայք մ ևղարուք, մ ևղան։

Յոթական և Վեցական։

Ա ևղա ցեալ եմ, ես, է, մ ևղա ցեալ էի, էիր, էր,

Անկատար։

Ա ևղայց, մ ևղիցես, մ ևղիցէ, մ ևղիցուք, մ ևղիջիք, ցեն։

Ըղձական սրանոք ներկայ։

Ա ևղի՛ր, մի՛ մ ևղանչեր, մ ևղարուք, մի՛ մ ևղանչէք,

Անկատար։ Ա ևղիցի՛ս, մ ևղիցէ՛, մ ևղիցո՛ւք, եք,

Սոպ· Ընդել· Արեզուցեալ իցեմ, իցես, իցէ · եմք · էք · իցեն ·
Ապառնի· Արեղանիցեմ· մեղեցեմ ցես· ցէ· ցեմք·ցէք· ցեն·
Անեղեալ· Արեղանեալ· մեղանեալ եմ· մեղանեալ իմ·եմք·
Ընդոծ· Արեղանիլ· Արեղուցեալ· Արեղանեալ մեղանելոց ·

322· Սոպոբնակ չեղուն՝ Յառնեմ՝ խոնարհի ոչպես ·

Սահմանական սրտօնէ Ներկայ·
Յառնեմ՝ նես ·նէ· յառնեմք ·նէք ·նեն ·
Ընդ· Յառնելի · երբ·երբ · յառնելոյ · երք · երբեն ·
Կատարեալ·
Յարեալ· յարեար· յարեաւ · յարեալք·երեայք·երեան ·
Յարուցական եւ Դադարական·
Յարուցեալ եմ· ես· է· եւ· Յարուցեր եմ·երբ·եր·եւ·
Ընդոծ·
Յարեալոյ· յարիցես· յարիցէ· երիցս·երիցք·երիցեն ·
Հրամ· Ներկ· Արի· մի՛ յառներ · արիք · մի՛ յառնէք ·
Ապառնի· Յարիջի՛ր՝ յարիցի՛ս· յարիցի՛ · յարիցո՛ք·եւ·
Սոպ· Ընդ· Յարուցեալ իցեմ· իցես·իցէ· իցեմք·եւ·
Ապառնի· Յառնիցեմ՝ յարիցեմ՝ ցես · ցէ · ցեմք · եմ ·
Անեղեալ· Յառնեալ · յառնելոյ · յառնելով· եւ ·
Ընդոծ· Յառնօք· Յարուցեալ· Յառնելի ·նելոյ ·

323· Սոպոբնակ բոյն՝ Տամ՝ խոնարհի ոչպես ·

Ներգործական·
Սահմ· Ներկ· Տամ· առս · տայ· տամք · տայք · տան ·
Ընդոծ· Տալ· տալի· տալոյ· տալոյք· տալիք· տալին·
Կատարեալ·
Ետու · ետուր · ետ · տուալք · ետուք · ետուն·
Յարուցական եւ Դադարական·
Տուեալ եմ· ես· է· եւ· Տուեալ էի· էիր· էր· եւ·
Ընդոծ· Տաց· տացես· տացէ· տացուք·տացիք·տացեն·
Հրամ· Ներկ· Տո՛ւր · մի՛ տար · ա՛ռուք · մի՛ տայք ·
Ապառնի· Տաջի՛ր՝ տացի՛ս· տացի՛ · տացո՛ւք· տացիք·ցե՛ն·

Սոպ

Սոսք ։ Ընդհալ Տուճալ իցեմ, իցեսիցէ, իցեմք, եւն ։
Ընդունի ։ Տայցեմ, տայցեսցէ, տայցեմք ։ ցեք ։ ցեն ։
Ընդհանուր ։ Տալ ։ տալով ։ տալով ։ եւն ։
Ընդունելութիւն ։ Տուօղ ։ տուիչ ։ Տուճալ ։ Տալոց ։

Աղաւաղական ։

Սուտ ։ Սխրի ։ Տուճալ լինիմ ։ տուճալ լինիս ։ եւն (289) ։
Ընդոտոր ։ Տուճալ լինիչ ։ տուճալ լինիչք ։ լինիր ։ եւն ։

Վոտոքեալ ։

Տուճայ ։ տուճար ։ տուճաւ ։ տուճաք ։ տուճայք ։ տուճան ։

Կրճատեալ ։

Տուճալ եղէց ։ տայցիս ։ տացի ։
տուճալ եղիցուք ։ տայիք ։ տացէն ։

Հրամայական Սխրիմ (չանի) ։

Սոսք ։ Տայիր ։ տացիս ։ տացի ։ տացուք ։ տայիք ։ տացին ։
Վոտոք ։ Ընդոտոր ։ Տուճալ լինիցիմ ։ տուճալ լինիցիս ։ եւն ։
Ընդհանուր ։ Տուճալ լինիլ ։ տուճալ լինելոյ ։ եւն ։
Ընդունելութ ։ Տուճալ ։ տուճեցեալ ։ Տալի ։ տալոց ։
Ընդհանուրքն ըստ նեղդործականին ։

324 ։ Վոտոքեալ չէզոք բայ՝ Վամ ։ խոնարհի այսպէս ։

Սոսկ ։ Սխրի ։ Վամ ։ գաս ։ գայ ։ գամք ։ գայք ։ գան ։
Ընդոտոր ։ Վայի ։ գայիր ։ գայր ։ գայաք ։ գայիք ։ գային ։

Վոտոքեալ ։

Եկի ։ եկիր ։ եկն ։ եկաք ։ եկայք՝ եկիք ։ եկին ։

Յաքոխոտոք եւ Վոքոխոտոք ։

Եկեալ եմ ։ եաւ ։ եւ ։ Եկեալ էի ։ ճիր ։ էր ։ եւ ։

Կրճատեալ ։

Եկից ։ եկեսցես ։ եկեսցէ ։
եկեսցուք ։ եկեսջիք ։ եկեսցին ։

Ձրամայ ։ Սխրի ։ Ա՛կ ։ մի՛ գար ։ եկայք ։ մի՛ գայք ։
Ընդոտոր ։ Եկեսջի՛ր՝ եկեսցո՛ւ ։ եկեսցո՛ւք ։ եկեսցո՛ւք ։ եւ
Սոսք ։ Ընդհալ Եկեալ իցեմ ։ իցես ։ իցեմք ։ եւ ։
Ընդոտոր ։ Վայցեմ ։ ցես ։ ցէ ։ գայցեմք ։ ցէք ։ ցեն ։
Ընդհանուր ։ Վալ գալով ։ եւ ։ Ընդոտոր ։ Եկիր ։ Վալին ։ գալոց

Յօդուածք. Ջ.

Ձայն ոչ ի նմա Պահասաւոր բայից, և ոչ բղխէ ի նմանէ.

Պահասաւոր բայք ասին, որք ի խոնարհելն ի ժամանակս ինչ և յորակոչիս և ի դէմս այնչ քան այլոցն ձայնիւն, միւնչև համարին պակասեալ, և իբր ի միմեանց լցուցանեն զպակասաւորն ելբեանց. կամ իսկապէս պակասին իսպառ. զորս առ կարդաւ.

326. Պահասաւոր բայք՝ Ընդեմ, խոնարհի այսպէս.

Ներգործական.

Սահմանական ոչ ժամանակի Ներկայ.

Ընդեմ, ընդես, ընդէ, ընդեմք, ընդէք, ընդեն.

Անկատար.

Ընդէի, ընդէիր, ընդէր, ընդէաք, ընդէիք, ընդէին.

Ապառնի.

Ընդիմ, արբիս, եարբ՝ արբ.

արբիաք, արբիջիք՝ արբիջիք, արբիցին.

Հրամայական և Ենթակամայ.

Ընդեաւ եմ, ես, է. եաք, ընդեաւ եկի, էիր, էր, եաք.

Ապառնի.

Ընդիցի, արբիցես, արբիցէ.

արբիցուք, արբիջիք՝ ընդիջիք, արբիցեն.

Հրամ. Ներկայ. Ընդ, մի՛ ընդես. արբէ՛ք, մի՛ ընդէք.

Ապառնի. Ընդիջի՛ր արբիցե՛ս. արբիցէ՛. արբիցո՛ւք. եաք.

Ենթ. Ներկայ. Ընդեաւ իցեմ, իցես, իցէ. իցեմք. եաք.

Ապառնի. Ընդիցեմ, ցես, ցէ. ընդիցեմք, ցէք, ցեն.

Անեղական. Ընդել, ընդելոյ, ընդելով. եաք.

Ընդառնելոյն. Ընդիմս. Ընդեաւ. Ընդելոց.

Վրաստրական.

Սահմանական ոչ ժամանակի Ապառնի.

Ընդայ, արբաս, արբաւ. արբաք՝ արբայք, արբան.

Ենթ. Ներկայ. Ընդիցեմ ցես, ցէ. ընդիցեմք, ցէք, ցեն.

Ընդ

Անբաժան, անմիտ, անմիջական, անկախ, անկեղծ, անկիրթ, անկյուն, անհաս, անհայտ, անհեթեթ, անհոգ, անհուն, անճաշակ, անճոռնի, անճոռնի, անճոռնի

Ներքոյրն. Ձանուաչէլ, Ձանուաչէլոյ, Ձանուաչէլով. եւն.
Ներքոնեցւոց. Ձանուաչէլի. Այլ մեացեալքն լինին ըստ
ներքոտիպականին.

328. Պակասաւոր բայք՝ Ուտեմ, խոնարհի այսպէս.
Ներքոտիպական.
Սահմանական ապառնի Նիւթ.

Ուտեմ, ուտես, ուտէ. ուտեմք, ուտէք, ուտեն.
Անկատար. Ուտէի, էիր, էր. ուտէաք, էիք, էին.
Սահմանական.
Կերի, կերեր, եկեր՝ կեր. կերաք, կերիք՝ կերէք, կերին.
ապառնի նոյն
Կերայ, կերար, կերաւ. կերաք, կերայք, կերան.
Յարակատար եւ Վաղակատար.
Կերեալ եմ, ես, է. եւն. Կերեալ էի, էիր, էր. եւն.
Հրամայական.
Կերայց՝ կերիր, կերիցես, կերիցէ.
կերիցուք, կերիջիք՝ ուտիջիր, կերիցեն.
Ըղձական. Կերիմ՝ ուտիր. կերայց՝ ըլլաք՝ մի՛ ուտէք
Պատճառական. Կերիջի՛ր՝ ուտիջի՛ր՝ կերիցո՛ւս, ցկ՛ եւն.
Յոլով. Ներեալ կերեալ լինեմ, իցես, իցէ. եւն.
Պատճառական. Ուտիցեմ, ցես, ցէ. ուտիցեմք, ցէք, ցեն.
Ներքնացեալ. Ուտել, ուտելոյ, ուտելով. եւն.
Ինդ. Կերօղ կերիչ. Ուտօղ ուտիչ. Կերեալ Ուտելոց
Կատարական.
Սահմանական ապառնի Նիւթ.

Ուտիմ, ուտիս, ուտի. ուտիմք, ուտիք, ուտին.
Անկատար.
Կերայի, կերիցիս, կերիցի.
կերիցուք, կերիջիք՝ ուտիջիք, կերիցին.
Հաւատացական ապառնի Նիւթ. (չպահի).
Պատճառական. Կերիջի՛ր՝ ուտիջի՛ր՝ կերիցո՛ւս. կերիցի՛ր. եւն.
Յոլով. Պատճառական. Ուտիցեմ, ցիս, ցի. ցիմք, ցիք, ցին.
Ներքնացեալ. Ուտել, ուտելոյ, ուտելով. եւն.
Ներքնեցւոց. Կերեալ. Կերլի. Ուտելի. ուտելոց.
Այլ մեացեալքն լինին ըստ ներքոտիպականին.

Պակ-

329. Պոլսահայոց չէզոք Երթամ, խոնարհի այսպէս.

Սահմանական սոսոնք Ներկայ.

Երթամ, երթաս, երթայ, երթանք, երթաք, երթան.

Հրամայական.

Երթայ, երթայիր, թայր, երթայնք, թայք, թայիք.

Ապառնի.

Ըրթայ, չըգաս, չըգայ, չըգանք, չըգաք, չըգան.

Անորոշ և Դերբայական.

Երթեալ եմ, ես, է, ենք, էք, են. Երթեալ էր, էիր, էր, էինք.

Պարզ.

Երթայց, երթիցես, երթիցէ, երթիցուք, ջիք, ջեն.

Ըրտարական սոսոնք Ներկայ.

Ե՛րթ, մի՛ երթար. երթայք, մի՛ երթայք.

Պարզ.

Երթիջի՛ր երթիցի՛ս, երթիցէ՛, երթիցո՛ւք, ջէք, ջեն.

Ապառնի. Երթեալ իցեմ, իցես, իցէ, իցեմք, իջէք, իջեն.

Պարզ. Երթայցեմ՝ երթիցեմ, ցես, ցէ, ցեմք, ջէք, ջեն.

Անեղական. Երթալ, երթալոյ, երթալով. ջիք.

Ընդոհան. Երթօղ. Երթեալ, Երթալի. երթալոց.

330. Պոլսահայոց Հնոտջ՝ Հնում, խոնարհի այսպէս.

Սահմանական սոսոնք Ներկայ.

Հնում, հնուս, հունի, հունիմք, հունիք, հունին.

Հրամայական.

Հնէ, հունէիր, հունէ, հունէ՛նք, հունէ՛ք, հունէ՛ն.

Ապառնի.

Կալայ, կալաք, կալաւ,
կալա՛ք, կալարու՛ք՝ կալայ՛ք, կալան.

Անորոշ և Դերբայական.

Կալեալ եմ, ես, է, ենք. Կալեալ էի, էիր, էր. ենք.

Պարզ.

Կալայց, կալցիս՝ կալցես, կալցի՝ կալցէ.
կալցուք, կալջիք՝ հունջիք, կալջին՝ կալջեն.

Հրամայական սոսոնք Ներկայ.

Կա՛լ՝ կա՛ մի՛ հունիք. կալէ՛ք՝ կալարու՛ք, մի՛ հունիք.

Պարզ

Ականջ ·

Ականջք՝ ունկիջիք՝ կալցիս · կալցիդ · կալցուք · եւ ·
Ականջս ունել · Լսել · լսելոյ · լսելով · լսեմ · լսես · լսէ · լսեմք · լսէք · լսեն ·

Ականջն ·

Ունկիցիմ · ցիս · ցի · ունկիցիմք · ցիք · ցին ·
Անդրադառնալ · Ունել · ունելոյ · ունելով · եւ ·
Անդրադարձ · Ունող · Ականջալուր · Ունելի, ունելոց ·

Ականջս խոնարհին և սրբին ·

Անհնազանդիմ · անկնակալ · անկնակալ · ամառտ առնիմ · ընդունիմ · ընկալայ · ընկալ · մի՛ ընդունիր · հպնիմ · վերընդունիմ · վերընկալայ · վերընկալ · խոպոպ ընծ ·

331 · Պահատուոր էջդ՝ Արթիմ՝ խոնարհի ոչխոն ·

Ահ՝ Լեբի՝ Արթիմ՝ Թիւ՝ Թի · մարթիմք՝ Թիք՝ եւ ·
Դրա · յոգ · Արթասցուք՝ մարթիցիք՝ մարթիցին ·
Տուր · Դրա · Արթիցիմ՝ ցիս՝ ցի՝ ցիմք՝ ցիք՝ ցին ·

Անտեսալ պահատին տեղը խոնարհին բայ՝ քս՝
Արքունի՝ տրիմ ·

332 · Պահատուոր էջդ՝ Պատրիմ՝ խոնարհի ոչխոն ·

Ահ՝ Լեբի՝ Պատրիմ՝ տիս՝ տի՝ պատրիմք՝ տիք՝ տին ·
Լինել՝ Պատրել՝ տուիր՝ տուր՝ տիր՝ Եալ՝ եիր՝ եին ·
Տուր՝ Դրա՝ Պատրիցիմ՝ ցիս՝ ցի՝ ցիմք՝ ցիք՝ ցին ·
Անհնազանդ՝ Պատրիլ ·

333 · Պահատուոր բոյ՝ Վոդ՝ խոնարհի ոչխոն ·

Ականջ ·

Հրամայ՝ Լեբ՝ Վոդ՝ (ասա՛) · գոգիք՝ (ասացէ՛ք) ·
Դրա՝ Վոդջիր՝ գոգցիս՝ գոգցի՛ ·
գոգցո՛ւք՝ գոգջիք՝ գոգցին ·

Յայտնս պահատուոր հմմտրին և (273·274) ·

Յօդուած։ Ե։

Յոդ է Անդէ բայն, և տեսակ բաժանի։

Անդեմ ասի այն բայն, որ երբորդ դիմի կերպ ասէ փարի յերկս դէմս. ինչպէս՝ Անձրեւ է, բարի է, պիտոյ է։ Անդեմ ասի՝ անձրեւ, երեւի, թուի, ւեր Հայ առյա կերպն երբորդ դէմ երեւի. ասմն՝ այդ դէմն հասատատ է, և այդ Թիւն հասատատ է, զերծ շատ տեղ մէջ այս կերպիւս կարեն գուցանել զերծ դէմն եղակի և յոգնակի. ինչպէս՝ * Թիւրե գուցանել ձեզ այսու հետեւ կամ է ինձ ‖ յոտ։ ա։ ։

* Կարի է քեզ այդ ուսանել, քան ուսանել և այդ հատատացանել ‖ ծագրվ. Ե։ 4։
* Լաւ էր նմա՝ եթէ ։ ։ ։ արկաներ ի ծով, քան Թէ գայթակղեցուցանիցէ զմի ոք ի փոքրկանցս յայսցանէ ‖ ղուկ. Ժ։ 2. ՅՀաւթէր։
* Կատարած նեղուիք պարտ է մեզ մատանել յաքեայ ուԹին Աէ ‖ գործ. Ժ։ 21։
* Պիտոյ է ձեզ համբերուի ‖ ԵԲր. Ժ։ 36։
* Կորա այսպէս խոնեցաս ‖ յովհ. ժա։ 13։
* Շատոյ խոնեցաս Հոգւոյն սըբ և մեզ՝ մի՛ ինչ աւելի բեռն դնել ձեզ ‖ գործ. ժե։ 28։

Անկիրեան իսկապես անդեմ են անբովանդակն, որ բնաւին դեմ չունին. ասմն՝ այս վերոյգրեալ բայքն ևս ասին անդեմ, զի չունին յատուկ դեմ, որոց ինչ դեմ և ինչ Թիւ լինելն մեզ եղած դերաբնուն յատկացոյց։

335. Անդեմ բայքն բաժանին յերկուս՝ բնական անդեմ, վայելչական անդեմ։

336. Բնական անդեմն է, որ առաջին և երկրորդ դեմ չունի, միայն երրորդ դիմաւ վարի կերպիս դէմն. ինչպէս՝ Անձրեւ է. արժան է. բարի է. բաւական է. պիտոյ է. օրհնեալ են. ւեր(339. 340)։

337. Վայելչական անդեմն է, որ երեք դէմն ևս կարէ

կարէ ուշնել · և այս կամ այն գործն մոռնայ վայ-
ելուչ չլինելոյն համար՝ դնի միայն երբորդ դէ-
մաւ · որպիսի են գործք տարեցոյց · անասնոց ·
Ա՛մպէ · անձրեւէ · խիւղէ · մրուր · առնայ ևն (341, 342)
և կամ քանին վայելչութեան համար հատուածաբար
վարի երրորդ դիմաւ · որպիսի են բայքս Ա՛ս ·
եղեւ · թողուի · (343) · յաճախէ · վայելէ · ևն ·
338 · Ա՛յսպէս անդեմ կարէ լինել և եզակի երրորդ
դէմն յարակատարին և դերակատարին և ստորա-
դասականի անցեղոյն · ինչպէս՝ Կորնչալ է, ար-
կեալ եր · լուացեալ իցէ · ևն ·

Ստորոգեալ բնական Ա՛նցեալ բայից ·

339 · Օրինակ առաջնոյ ·

Ա՛ս · Ա՛նցեալ ·	Ա՛նցման է ·
Ա՛նաւոր ·	Ա՛նցման եր ·
Ա՛տապետ ·	Ա՛նցման եղեւ ·
Ա՛ռանձ ·	Ա՛նցման եղեցի, կամ լինցի ·
Ա՛ստուած Ա՛ռանձ ·	Ա՛նցման իցէ, կամ լինիցի ·

Ա՛յսպէս խոնարհին և սոքին · Ա՛նկ է · բարի է ·
քաջ է · զի՛ղջ է · ըմբո՛ն է · լաւ է · խիստ է ·
կամ է · հաճո՛յ է · հնարկ է · ձնա՛հ է · մնարթ է ·
յայտ է · պատկան է · պարտ է · պիտո՛յ է · ար-
ժի՛ր է · վայե՛լ է · օգուտ է · օրէն է · ևն ·

340 · Օրինակ երկրորդ ·

Ա՛ս · Ա՛նցեալ ·	Ա՛նցք են ·
Ա՛նաւոր ·	Ա՛նցք էին ·
Ա՛ռանձ ·	Ա՛նցք եղեցին ·
Ա՛ստուած Ա՛ռանձ ·	Ա՛նցք իցեն ·

Ա՛յսպէս խոնարհին և սոքին · Ա՛նկք են · կար-
ծիք են · մի՛ղք են · պի՛տք են · օրէնք են · ևն ·

Աշխարհաբար վերլուծական ուղղագրություն •

341. Ներկայ առաջին •

Ես	Ձեզ
Դու	Ձեր
Նա	Ձեզ
Մենք	Մեզ
Դուք	Ձեր
Նրանք	Ձեզ
Ես	Ինձ
Դու	Քեզ
Նա	Իրեն
Մենք	Մեզ
Դուք	Ձեզ
Նրանք	Իրենց
Ես	Ինձ
Դու	Քեզ
Նա	Նրան
Մենք	Մեզ
Դուք	Ձեզ
Նրանք	Նրանց

Ես սպասում եմ ձեզ • Դու ինձ սպասում ես • Նա մեզ սպասում է • Մենք ձեզ սպասում ենք • Դուք նրան սպասում եք • Նրանք ինձ սպասում են • Ես քեզ սպասում եմ • Դու իրեն սպասում ես • Նա մեզ սպասում է • Մենք ձեզ սպասում ենք • Դուք նրանց սպասում եք • Նրանք ձեզ սպասում են • Ես նրան սպասում եմ • Դու մեզ սպասում ես • Նա ձեզ սպասում է • Մենք նրանց սպասում ենք • Դուք ինձ սպասում եք • Նրանք քեզ սպասում են • Ես իրեն սպասում եմ • Դու նրանց սպասում ես • Նա ինձ սպասում է • Մենք քեզ սպասում ենք • Դուք իրեն սպասում եք • Նրանք մեզ սպասում են •

342. Ներկայ երկրորդ •

Ես	Կսպասեմ
Դու	Կսպասես
Նա	Կսպասի
Մենք	Կսպասենք
Դուք	Կսպասեք
Նրանք	Կսպասեն
Ես	Կսպասեմ
Դու	Կսպասես
Նա	Կսպասի
Մենք	Կսպասենք
Դուք	Կսպասեք
Նրանք	Կսպասեն

Ես կսպասեմ ձեզ • Դու կսպասես ինձ • Նա կսպասի մեզ • Մենք կսպասենք ձեզ • Դուք կսպասեք նրան • Նրանք կսպասեն ինձ • Ես կսպասեմ քեզ • Դու կսպասես իրեն • Նա կսպասի մեզ • Մենք կսպասենք նրանց • Դուք կսպասեք ինձ • Նրանք կսպասեն քեզ • Ես կսպասեմ իրեն • Դու կսպասես նրանց • Նա կսպասի ինձ • Մենք կսպասենք քեզ • Դուք կսպասեք իրեն • Նրանք կսպասեն մեզ •

343 · Օրինակ երրորդ ։

Ես ·	Երևի ·
Դու ·	Երևիր ·
Նա ·	Երևէ ·
Մենք ·	Երևիցուք ·
Դուք ·	Երևիցէք ·
Նոքա ·	Երևիցեն ·
Ես ·	Երևիցայց ·
Դու ·	Երևիցայցի ·
Նա ·	Երևիցայ ·
Մենք ·	Երևիցեալ իցիմ ·
Դուք ·	Երևիցեալ իցիր ·
Նոքա ·	Երևիցեալ իցէ ·

Երևել՝ յատկ՝ խոնարհեմն և ազնիւ · Աստ · Թուի · լսի · կարծի · Համարի · Տանդ-իսկի · պատահի · պիտի · ցաւ ինձ Հա այնքան որ խմացար լսայի , ապա ցուցցես ձեւիդ և զննուելուդ ինձ · զոր առեսը խոնարհմանդ ՄԷՋԸՆ ։

ԿԻԼԻԱՆ · Ը ·

Լծակ չէ՛նչ է Ընդհանելութիւն։

Ընդունելութիւն է մասն բանի՝ ծնեալ ի բայէ (279) · որ նշանակէ զբանն և զգործն՝ ժամանակաւ · ինչպէս՝ Բարոզող · բարոզեալ · բարոզեցեալ · բարոզել · բարոզելոց · եւն · Աստ բառս բարոզող ցուցանէ բանն և բարոզելոց գործն՝ ներկայ ժամանակի մէջ · և բառս բարոզելի՝ նշանակէ բանն կրաւոր բանիւն բարոզելի գործոյ մէջ յապառնին ։

345 · Աստ խմացար՝ որ ընդունելութիւն խառնուած ընելոյ ասել է · զի մէնք վերայ ընդունէն գնացող անուանն և բայի · զերծ բառս բարոզող՝ բարոզ տուող մարդն և նորին բարոզելոց գործն՝ ի միասին ցուցանէ · որ Թէ բարոզող մարդը զնացող խմանաս , ահա անուն է · և Թէ այն մարդոյն բարոզ տուն խմանաս , ահա բայ է · այսպէս խմացիր և պայծ

346 ։ Հասն ընդունելութի չինող այս հինգ մասնիկս է ։ որ ։ էչ ։ եւոչ ։ էչ ։ ըց ։ Տալած գրանց մէջը օր շատ է ։ ամմա՛ի հին ձեռագիրս ոչ ևս գտանի ։ զէրե մեր նախնիքն հասարակաբար վարեին որ կամ՛ օր ։ Ապա ինչ բառ եզակի ուղղականի վերջը այս հինգ մասնիկան մէկն որ ունի ։ այն բառն ընդունելութի է ։

Յօդութիւն ։ ա ։

Ինչ է տեսիլ հետեւոտն Ընդունելութ ։

Ընդունելութիւն զնս ը հետեւմունս առնու յանուանէ և բայէ ։ և է վեց ։ սեռ ։ ժամանակ ։ տեսակ ։ Թիւ ։ Հոլով և հոլովումն ։

348 ։ Սեռք ընդունելութեն բային պէս չորս են ։ Ներգործական (237) ։ գրօղ գրիչ գրեալ ։ գրելոց ։ Կրաւորական (238) ։ գրեցեալ գրեալ գրելի ։ գրելոց ։ Չորոշ (240) ։ խորհելի խորհեցեալ խորհելի ։ խորհելոց ։ Չկզբը (241) ։ ամաչօղ ։ չեալ ։ չեցեալ ։ չելի ։ չելոց ։ եւն ։ Այս երևեցաւ ։ որ ներգործականն չի չլինիր ։ Կրաւորականն և անորոշն ։ ոչ ։ էչ ։ չունի ։ եւայն և լոյն չորս սեռն ևս ունին ։ Նոր չէզոքին իմն այնքան քիչ է ։ որպէս թէ հինչ է ։

349 ։ Ժամանակն է երիք (279) ։ Ներկայ գրօղ ։ գրիչ ։ Անցեալ գրեալ գրեցեալ ։ Ապառնի գրելոց ։ գրելի ։

350 ։ Տեսակն է երիք ։ Պարզ գրելի ։ եւն ։ Անցեալ անգրելի ։ լուսաոտրիչ ։ փու թացաոցեալ ։ փաղաւեալ ։ անամարացաոցեալ ։ եւն ։

351 ։ Թիւն է երկու ։ Եզակի պատուելի ։ եւն ։ Յոդնակի մեծարեալք ։ եւն ։

352 ։ Հոլովն է տասն ։ Ուղղական սեռական ։ եւն (99)

353 ։ Հոլովումն անուանն պէս է (112) ։ Նոյա՛ էչն հոլովն այսպէս ։ փրկիչ ։ փրկչի ։ փրկչաւ ։ եւն (129) ։ Իչն հոլովն այսպէս ։ Սիրելի ։ սիրելւոյ ։ սիրելեաւ ։ (133) ։

Աւելն՝ հոլովի այսպէս. Հոլվեալ, գոլվելոյ, գոլվելով
ևն. (146). Լոյն չի՛ հոլովիր.
Այս ոչն՝ հոլովի այսպէս.

Ներգործ.	Ցգհական.
Ո՛ւղ.	Սիրող կամ սիրօղ.
Սե՛ռ.	Սիրողի.
Հո՛ղծ.	Սիրողիւ.
Տո՛ւ.	Ս Սիրողիւ.
Տո՛ւմ.	Ս Սիրող, կամ օղ.
Ա՛ռէ.	Ի Սիրողէ.
Տե՛ղ.	Ի Սիրող, սիրողւոյ.
Կո՛չ.	Ի Սիրողի.
Ա՛ռ. ո՛վ Սիրող, կամ սիրօղ.	ո՛վ Սիրողք, կամ սիրօղք.

Սիրող կամ սիրօղ.	Սիրողք, կամ սիրօղք.
Սիրողի.	Սիրողաց.
Սիրողիւ.	Սիրողաք.
Ս Սիրողիւ.	Ս Սիրողաք.
Ս Սիրող, կամ օղ.	Ս Սիրողս, կամ օղս.
Ս Սիրողէ.	Ս Սիրողաց.
Ի Սիրողի.	Ի Սիրողսւոյ.
Ի Սիրող, սիրողւոյ.	Ի Սիրողս, սիրողաց.
Ի Սիրողի.	Ի Սիրողս, կամ օղս.
ո՛վ Սիրող, կամ սիրօղ.	ո՛վ Սիրողք, կամ սիրօղք.

Կատարեցան գլխատոր մասունքն բանին. մնաց ցեալքն ի վերայ սոցա մտածին հետևմտնելոյն պէս. Հատա այսուհետև հեշտ է ուսանիլն Ա՛յ ընդհօգն.

ԳԼՈՒԽ ԽԱ.

Ցմէ ի՛նչի՛ կոչուի բայն, եւ քանի՛ բաժանի.

Ա՛ախադրութիւն է մասն բանի՛ որ հոլովի մասանց յատկացն դնի. Հոլովիլն մասանցն յատկացն են՝ անուն, դերանուն, դերբայ, ընդունելութիւն. Ա՛պա նա խոդրութիւն այս ջորս մասանց յատկացն դնի.

355. Ա՛ախադրութիւն լսաժանի յերկուս՝ հոլովական, հոլովառու.

356. Հոլովակերտ նախդիրն է, որ հոլովիլն մասանց յատկացն դնելով կերտե և շինէ զկերպ կերպ հոլովս. և են սոքա ը. ի. յ. ի յ. ու. ու ի. յ. ընդ. ընդ ի. ընդ յ. ընդ ի յ. ընդ ու. ընդ ու ի. ընդ ու յ. ընդ ու ի յ. ևն. ևն ի. ևն յ. ևն ի յ. ևն ու. ևն ու ի. ևն ու յ. ևն ու ի յ. ի վերայ. ի վերայ ի. ի վերայ յ. ի վերայ ի յ. ի վերայ ու. ի վերայ ու ի. ի վերայ ու յ. ի վերայ ու ի յ. ի ներքոյ. ի ներքոյ ի. ի ներքոյ յ. ի ներքոյ ի յ. ի ներքոյ ու. ի ներքոյ ու ի. ի ներքոյ ու յ. ի ներքոյ ու ի յ. ի մէջ. ի մէջ ի. ի մէջ յ. ի մէջ ի յ. ի մէջ ու. ի մէջ ու ի. ի մէջ ու յ. ի մէջ ու ի յ. ևայլն.

գրեցին, ևն։ Այս Հոգևոգակերտս՝ ը, չունէ զատնաս-
կան, զհայցական և զատտմական հոլովն։ Հոլով-
կերտքս՝ ի, յ, է յ, ա՝ ի կերտեն զսկզբնական զատ-
կան և զներգոյականն։ Հոլովակերտս՝ ց, կերտէ
միայն զտրականն։ Այս ա, ընդ, զտրական և զներ-
գոյականն։

357. Հոլովատու նախադրեալքն են, որ զհոլով-
ն մատնեն առնուն իւրեանց խնդիր, և այն խնդ-
իր եղած բառին հետքիցն՝ բան մի նշանակեն.
և սքա՝ տասնեւրեք տեսակ են։ Տեղական, դասա-
կան, ժամանակական, պատճառական, նմանական,
ներհակական, զատական, կցորդական, փոխարինա-
կան, ծածկական, դերադրական, բաղդատական,
միջնորդական։ Այս այս տեսակաց մէկնուն և
իւրեանց նախդիրքն տես յատկի յօդս բան-
սերտելով միտդ առ։ Այժ Հնորհքն։

Յօդս բան։

**Յօդ է՝ որ ի Պետրէն տեսակաց հոլովատուաց, ևորքն է
հոլովակերտ։**

Տեղականքն են՝ որ տեղի իմացուցանեն. և են
սքա։ Ի վերայ, ի վերայ, ի ներքոյ, առաջոյ, ի վեր-
ի վերէ, դասալինս, առաջի, առ ընդդէմ, ետ, ետոյ, հետ,
դէմ, հանդերձ, յանդիման, դէմ յանդիման, դիմաց,
շարժանակ, ետև, ի հոսս, յոյս կոյս, դէպ կոյս, ի վեր կոյս, ի
վայր կոյս, յոլեր, ընդ ոլեր, յոտնէն, ի ներքո, յերէ, գինչ,
գինչս, ի վեր տան, ներք տան, արտաքոյ տան, առ, ընդ, ևն։

օրինակ *Ա՛ն լուացանէն Աբրահ և դնէն ընդ գըլ-
ուանսաս, այլ, ի վերոյ աշտանակին, ։ ։ ։ այն-
պէս լուսաւորեսցէ լոյս ձեր առաջի մարդկան
Մատթ. Է. 15. 16.

359. Վատասականքն են, որ կարգ սքայ յուացանեն,
և են սքա։ Ոչ՝ ընդ, առաջի, յառաջոյ, ի ներքոյ,
ի կողէ, ետոյ տան, ի վերոյ տան, առաջի տան, հանդ տան, ևն։

Հոտոտ · ած · գլուխ · թ · յօտ · ած ։
օրինակ բան՝ * Որ դայ չինի իմ, ըստ խաւար մի՛
գնասցէ ‖ յովհ · ը · 12 ։
* Ոտից նոցա երթայ, և ոչխարքն զհետ նորա եր-
թան ‖ յովհ · ժ · 4 ։
360 · Ոմանակարգքն են, որ զժամանակ նշա-
նակեն · և սոքա են ։ Յետ · երե · ւօտ · ինչ · ինչ · յո-
ւսոյ տան · յետ տուն · նոյն տան · հետ · տա · ւեաւ · զոր օրինակ՝
* Որդեակ՝ ի մանկուէ քումմէ ընկալ զուսումն, և
մինչև ի ծերութիւ դոցես զնմանատիպ ‖ Եկեղ · ը · 18 ։
361 · Ոատնանականքն են, որ զպատճառ սեպե-
ցուցանեն, և են սոքա ։ Ոտն · առն · յոպատս · ո-
զպատս · պատճառաւ · ի դէպս · ի հետս · առ · եւ · օրինակ
բանի՝ * Ոտն բազմանալոյ անօրէնութեանն ցամաքեաց
զմի սէր բազմանոյ ‖ յովհ · իե · 12 ։
362 · Ոմանակարքն են, որ զնմանութիւ ուրոյնեաց
թիւն համացուցանեն · և են սոքին ։ Օ · օրէն · նման ·
հանգոյն · առիթ · ի բէր · բէրեաւ · բէրոյ · արդեօ · գոառանի · զոյ · եւ ·
զոր օրինակ՝ * Ոմ ոսկի առ նովաւ (յն առաքի
հմատուած) բէրեաւ սակաւ մի աւազ · և արդեօ կաւ
համարեսցի արծաթի՝ առաքի նէր ‖ բեռ · է · 9 · ի ։
363 · Ոերհականքն են, որ զընթ կամ դէմ լի-
նել նշանակեն · և սոքին են ։ Ոդէրհակ · հակառակ · դէմ ·
ընդ դէմ · եւ · օրինակ՝ * Ոտմին ցանկայ հակառակ հոգ-
ւոյ · և հոգի հակառակ մարմնոյ ‖ գաղ · է · 17 ։
364 · Օատականքն են, որ զնմին իւրն զատեալ ցու-
ցանեն, և են սոքա ։ Օ · ատ · հետ · ի · գետ · ատոյ ·
բաց · բացի · բացող · ի բացէ · արէլ · արոյ · ւոա · եւ ։
զոր օրինակ * Հատատը առանց գործոց դատարկ են
‖ յակոբ · բ · 20 ։
365 · Ոյորդականքն են · որ խնդրոյն հետ կից
ցուցանեն, և սոքա են ։ Ակց · հետ · ակեաւ · հանդերձ ·
ընդ · եւ · օրինակ բանի՝ * Ակնդրեաւ զնաստաղաւքն, և երթ
ակեաւ նորա ‖ սաղ · լգ · 15 ։
366 · Ոխոհարինականքն են, որ այլ խնդիր եղած
բառին տեղն (մէն խասպէլ) նշանակեն, և սոքին են
Ոխոհան · փոխոհան · փոխարէն · ի տեղի ընդ · եւ · զոր օրինակ՝
* Ո՛ր

*Ա՛ի ջուր փախուստ ջրի հոտուցանելոյ, կամ բամբասանաց ընդ բամբասանսայ։ պե։ գ։ 9։

367։ Հաճախականքն են, որ յայն ինդիրն գաղտուկ յոյ ցանեն. և են սքանչին։ Հաճոյ։ գաղտ. գաղտնի։ ականջալուր խոտան։ եւն։ օրինակ *Յանապ որդի կարէիմ ասէ գաղտ ցգալոլիա՛ի մեսեփայ։ եբեմ։ ես։ 15։

368։ Վերայ բականքն են, որ զայլ ինչ աւելի քան զանց-ինն նշանակեն. և են սքան։ Դէպ. գէպ ի վերայ. ի վէպ տան. գէպ տան. աւելի տան. յառաջ տան. առաջի տան. անդր տան. եւն։ զոր օրինակ *Ինձի և երաժշտականաւք ի զուարթացուցանեն զսիրտս. ի վեր տան զերկաքանչիւրն։ լմնտաս ի։ եկէք։ ես։ 20

369։ Հաղորդականն է, որ զինդ-ինն աւելի մէտ բերելով աւելն կամ պակաս ցուցանէ. և է միակ այս տան. օրինակ ինձ *Ամէ և անուն բարի քան զմեծութիւն բազում. և տան զարժանի և զոսկի՝ շնորհք բարիք ասաղ։ ինք։ 1։

370։ Ինքնորոշականն նշանակէ զինդ-ինն միջ նորա միանգամ. և է բաւա՛ն ի ձեռն։ օրինակ ինձ *Ամէն և կեանք ի ձեռն լեզուի։ առած։ Ճա։ 21։ Ապա՝ խնդիրը առնուլն սոցա տե՛ս ի ներքոյ յօդս ռնած։

Յօդս։

Ինչ ևիր հարց խորհրդեան Հոխորտանքի։

Ոլոմսան։ նախադրութիւնքն առնուն զինդ-ինն վեց հոլովին՝ սեռական, գործական, սպասական, հայցական, սկզբնական, տրական, զերս դասեալք յըստորև։

372։ Սեռական նախադրութիւնքն են սոքին։ Ի վերայ. ի վերոյ. ի ներքոյ. առաջոյ. ի դէմ. ի վէմ է. վերոյ. առաջի. յետ. յետի. առընթեր. հանդէպ. յանդիման. յետասա. ի հոսի. յոյս հոյս. յոյզ հոյզ. յոյն հոյն. յետ հոյս. ի վեր հոյս. ի վերոյ հոյզ. յոյն հոյն. յոյզ հոյզ. յոյս հոյս

բիւրոն։ Օ ինի. յոտանոյ յետոյ. ի հիմարէ. ինկրէն. Վ ան
ա՛ն յոտանոյ. ասպետս. պատճառս. ի պատճառս. ինչ պա
ի հիմար։ Օ օրէն. սուի. գեռեակ. դէմ. ընդդէմ. հակառակ.
Ներ հակ. Վառոց. Հետ. ընդհանուր. ի հետ. ի միասին.
ի տեղի. Վ ինեան. առ. ընդ. ետ. ընդ օրինակ
*Որ ի բազմութեան զքաջ ձգէ, ի վերայ զվնասոյ նորա
անկցի ‖ Եկեղ. ԻԵ. 28.
*Արհամարհա իցես զայցեալ առ ի ներքոյ երկնից.
‖ յոբ. ԼԲ. 18.
*Վ ղաքեաւ. . . դիտող զայնպիսիսն, որ հերձուածս
և դաւանութիւնս առնեն ոչպատշաճ վարդապետու
թեանն ‖ Տիտ. Ք. 17.
*Ա՛ղբիւր ձեր ոտիշեն ի գվ ձեր և ի գվ Ա՛. Յ.
‖ Եսայ. ԾԼԲ. 2.
*Որ առաջի մարդկան բարձր է, պիղծ է առաջի
Ա՛. Յ ‖ ղուկ. Ք. 15.
*Ա՛տակ յեղ մահու. Հաստատուն է ներք. Լ. 17.
*Ընդէրեղ Թագաւորի մի՛ կամիր տեսանիլ, քանա
առուն ‖ Եկեղ. Է. 5.
*Ոչ ես մի՛ քամահեր զմարդ յոգեբոյն բնութեան
‖ Եկեղ. ԺՈ. 2.
*Վհնաց էջ յոյնոցս ծովուն ‖ յովհ. Վ. 1.
*Ընդեղ ըստնմա ի խաչ երկուս աւազակս, մի յոմին
նոցա, և մի՝ յահեկ ‖ մատթ. ԻԵ. 38.
*Օ ոմ արժանի արբուեցին մանկունք ի տուն ուռն.
. . . ի հարսիւ ոգւոց՝ . . . առցեն յիւրեանս քա
հանայ. գն ‖ Է. Խոսք. ժբ. 4, 5.
*Ելնեսկեսո և մեծ ասպատ Հայր, յորոյ պատճառի
է մեծ և ոչ վան ընտուեն ‖ ընդհանր. 116 յերեան.
*Ո՞հայն դու ազատուիր ձեր ոչ լինիցի ի պոռնկա
մուրնոյ ‖ գաղատ. Ե. 13.
*Կերդորեցը զոնծայիսնան ոճծաբար՝ և զմարդկայ
ինան մարկատայս, ի պեռս մերոյ փրկուե ‖ ընդհ. 166.
*Ոլոց ասի են հիմնոս և աղեքսանդրոս ‖ առիւ. ա. 20.
*Ոայր ընդ դեմ դանձանակի ‖ մարկ. ժբ. 41.

Որ

*Ամբ ոչ ընդ[illegible]ես ե. հանապազ իմ[illegible]մոլեն. ժբ. 30։
*Ամենայն իմ ոսկերք կարկեր առնեն[illegible]յովհ. ժբ. 5։
*Անդ-րմկեն ոսկ-ր իւր ձուկն, մի թե փոխանակ ձըկ-ան ծձ տայ ի նմա[illegible]ղուկ. ժ-ա. 11։
*Անորհքն և ձշմարտութիւն ի[illegible]ղեն[illegible]յովհ. ա. 17։
*Ան տանջեայ ձերով սեամ[illegible]ա. կորնթ. Ը. 5։
*Անուցան պատուհասիքն[illegible]ցանուելոյ[illegible]գէն. կոմ. 395։
*Անդ յիմարսն մի՛ բազումս խոսեացես, և ընդ անմտին մտանէ մի՛ գնասցես[illegible]ելկս. իբ. 14։
373. Աորժիական առաջ նախապատրաստութիւն են սոքա։ Ոտիդդ գրէ. գնասես. յառաջ. քեզոյ. հետ. չոփ. առ. ընդ. ևս. ։ Հիւթար։
*Անչափ ապրատրոյ հոգիդդ գոլով[illegible]առակ. Ի. 7։
*Անձն իմ մարմնով գնասի եմ, սակայն հոգւով գրէ եմ[illegible]ա. կորնթ. Ե. 3։ [illegible]արմնով հեռի եմ[illegible]ղատ. Բ. 5։
*Անկ գոյիւ չափ զկնանս իւր[illegible]առկ. ժբ. 44։
*Անօթ հայոց եմուտ (դաւիթի) ի տունն[illegible]ա առ բենիամարաս[illegible]առկ. Բ. 26։
*Անչ հեր ընդ օրինօք, այլ ընդ շնորհօք[illegible]հռ. Զ. 14։
374. Արատականաւ առաջքն են[illegible]ղ. գրէ. հիգոն՝
*Անանկարծակի ղալ զնոսա փայլատակեաց լոյս մեր[illegible]գրէ. ԼԲ. 3։
*Անձակեցաւ (յառաւ) ի վերայ հրեշտասանին[illegible]ղալիանէի զասհմանսդ նր[illegible]առկ. Է. 24։
375. Անյայական առաջքն են սոքա. Անդին. էէր. էէր. քա. էէրա. գէր. չոն. յառաջ չոն. ի վերնոյ չոն. առաւել չոն գէր չոն. ի վեր չոն. ոսկեր եա. ։ Հիգոն՝
*Անդ աքեն օգոն զարմանանիա ծաղկեացին[illegible]առակ. գլա. 12։
*Անդ ղեն էէր զփայտս ջրատցեալ[illegible]ղ. Ե. 8։
*Անբրեն զընկերն էէրա զանձն, առաւել ևս զող ջակեզս և զզոհս[illegible]առկ. ժբ. 33։

*Այլ տայ զբանս պարկանչի յաստուածոյն զսահմանել զինչ և ամենայն գամառն է նմա և նախատուիրէ ‖ առաք. Ժ. 13։
*Ընկալարար զնորատ և մի զարծաթ և զդիւտուն առաքեաց զոսկի ընտիր ։ ։ ։ լաւագոյն է իմոյ տուն քան զանկոնս պատուականս ‖ առաք. Ը. 10, 11
*Ծոյլ իմ գերբան զմեղը քաղցը ։ և ժառանգաւոր իմ ի վերբան զմեղը և զնուրբան ‖ Կղկէս. Խե. 27.
*(Ա)նբիծ որդի վասակ իշխանին (Ա)նդր ևս զպայմանն՝ ընոյր զնաւն հարց իւրոց ‖ յովհ. Կոե. 376. Այլք նախանձ առաջն՝ սղբա են։ Ա՝ոայց բաց։ զան · բացատ · ՝ենբացեալ · որբն հեռն · Փիլոսոփ. գալաթ. գալատեան · ջանիսաբ. Ա՝ոաջոն · ծածուկ · հեռե · բատ · առ · ՝ենիկէն՝
*Այլ կ՝ենձ բաց ամէն՝ ՝ենձ մեզ ‖ առաք. Ժ. 32 ։
*Ա՝ն՝ի ՝ենբացոյ առնելը ՝ենկէն ‖ առաք. Իւս. 11 ։
*Ա՝չ թէ այլ ՝ենէրգոյծուն էր Ա՝ծուածքն՝ որբ՝ի մնալնոյն, և այլ մարմնոյն՝ որբ՝ի Ա՝ծուէն ‖ ընդ 166
*Ա՝ոարք ամբարշտաց՝ հեռե են՝ի գիտուածքն՝ ‖ առաք. Ժ. 19։
*Ա՝ոաղուծբդս այս շրթամբք պատուե՛ զիս ։ և սիրտ իւրեանց հեռացեալ ռնոսա է յինէն ։ ‖ առաք. Ժ. 8 ։
*Ա՝չ է չանձոալ՝ ի լսոալոյ բանիս ‖ Ռե։ կոե. 793։
*Ա՝ի թէ ընագաստ ենք իցե չաբբատհաճ ժառայէ իմմէ ‖ Ձնն. Ժ. 17։
377 Ա՝ախադրեա տրական առաջ նախադրութիւնքն են սոքքն՝ ։ Ա՝ինչ · փնչե · հոգոյ · գբե · ոօտ · գեղ · կոչն · հոգւս · քառ · առ · ընչ · ևեռ · հիւսակ՝
*Ա՝բբայ պատրաստ տիրեաց՝ ի վ՝ր քո՛քացեն ժողվ զերեսայն փնչ ի՛քո՛քն սեվևկիացոց ‖ առաք. Ժ. 8
*Ա՝ստաւած եղե՛ ի վերայ ամ՝ երկրի՝ փնչե ցիննե՛լոյ ժամ ‖ զան. նե. 44։
*Ա՝երան յանդուգն՝ գբե՛ ի՛ բ՝ևեռութիւն ‖ առաք. Ժ. 14։
*Ա՝ոս էր ի՛բ՝ատրաք անդր տեղին՝ ուր խաչեցաւն ‖ յովհ. Ժ. 20։
*Ա՝ստաձաւ՝ ի Ձիկուն՝ նոյս ‖ յովհ. ի. 14։
*Ա՝ոբ պատրաստ եմք՝ ի մեռանիլ՝ քան անցա՝

ՀՆԱՐ ԸՍԱ ՕԱՀՆԱՆ ՀԱՅՐԵՆԻՆ. ‖ ԲՈՒԽ. ՀՈՒԽ. Յ, 3 ՔՈՒԱՓ
* ԼՈՒԾ ԸՆԴ ՏԱՐԱՆ ԲԵՐԲԱ ՁԱՆԱՐ. ‖ ՅՈՒԴԹ. ԼԲ. 22։
378. ‖ ԵՐԿԱՀՈԼՈՎ (109) ՏՐԱԿԱՆ ԱՌՈՂՔԸՆ ՍՈՔԱ
ԵՆ. ‖ ՅՈՎՆ. ՁԵԲ. ՀՕԱՆ. ՈՒԸՆԿԵՐ. ԳԵՂ. ՀՈՒՆԳԱ. ՅՈՒՆԿՈՆ.
ԳԵՒՅՈՒՆԿՈՆ. ԼՈՒ՚Ի ԼՈՒ. ՅՈՅԱ ՅՈՒՆԿՈՆ. ԸՆԴ ԳԵՒ. ԳԵՒ ԸՆԳԵՂԵՒ
ՆԵՐՅՈՒ. ՀՈՒՈՍՈՒ. ՁԵԲ. ՁԵԲ՚Ի ՁԵՐՈՒ. ԸՍԱ. ՈՍՈ. ՈՒՆԸ. ՀԻՍՊԱՆ
* ՅՈՎ ՆՔԱԶ ՅՈՒ ՃՄ ԿՈՒՄԱ ԿՐՕՂ ԼԻՆԵԼ. ‖ ԿՈՍ. ՃՔ. 18
* ԼՅՄ ԴԵՒ Ե ՄԱՁ ՎՐԿՈՒՆ. ‖ ՀՈՒՅ. ՃՔ. 11.
* ԹԱՓԱՆՈՒՄ ԼԱՎԱՑՈՒ ՀԻՑԵՄ ԱՌԱՔԵԱԼ, ԱՅԼ ԴԵՂ
ՁԵՂ ԼԱՄ. ‖ ՅՈՎՆ. ՅՈՒՆ. 9. 2.
* ԱՍԱԵՑԻՆ ՀԱՆԴԵՊ ԴԵԲԵՄԱՆԻՆ. ‖ ՅՈՍՆ. ԼՅ. 61.
* ԼԱԿԻՆ ԼԱ ՃՈՂՈՎԵՑԱՆ ԱՄԵՆԵՔԱՍՆ ԻՆ ՄԱՍԵՓԱՅ ԴԵՒ
ՅՈՒՆԵՓՈՍՆ ՀՈՂՄԻ. ‖ ՅՈՎՆ. ՅՈՒՆ. Գ. 46.
* ՀԵՐՅՈՒԱՆՆ ԱՍԵ ՅԱՅՆՄԱՆ Կ. ‖ ԼՈ՚Ի ԼՈ ԲԱՆԱՍԱՐՔ
ՈՒՐԻՆ. ‖ ՓԵՂ. ՅՈՍ. 8 16.
* ՀԻԲԱՑ ՄԵՐՃԵԼ ՂԻ ՄԱՐՄՆԱՈՒՐ ՅԱՆԿՈՒԵՑՆ, ՈՐ
ՊՀՆՈՒՐԼՆ ԸՆԴ ԴԵՒ ՈՂՈՑ. ‖ ՅՈՎ ՊԵՒ. Բ. 11.
* ԱՅՍ ԱՍԵՄ ՁԵՂ ՄԻ ԿԱՍ ՀՈՒՈՍՈՒ ՉԱԲՆ. ‖ ՅՈՍՆ. Ե. 39
* ՊԱՐԾԱՆՔ (ՈՂՈՐՄԱԾՆ) ԳԵՐ Ի ՎԵՐՑ ԱՒՈՐՆԱՑ.
‖ ՈՍՈՒ. ՀԲ. 13.
* ԱՐԴԻ ՄԱՐԴԿԱ ԸՍԱ ՍՈՒՄՆԵԼՅՆՆ ԵՐԹԱՅ. ‖ ՔՍՒ. ՒԲ. 22
* ԱՒ ԱՄԲԱՍՈՒԱՆ ԵՒ ՍՒՐՔ Ե ՍԱՌԱՀ ՍՈՒՏ Է, ԸՆԴ
ՆՄԱ Ե ՀԱՅ ՈՉ ՈՒՏԻՆ. ‖ ՍԱՂՄ. ՃՃ. 6.

ԲՈՂՈՔԱԾ. Գ.

ՊԻՏԵԼԻՔ ՎԱ ՀՈՂՔՈՒՈՍ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆԵՑՒ.

ՊԻՏԵԼԻ Ե ՅԱՈՒՍՔ, ՈՐ ՆԱԽԱԴՐՈՒ ԼԻՆԻ ՄԻՆ
ԽՆԴՐԱՆՑ ՀԱՒԻ ԿԱՄԱԿԱՒ ԿԱՊԵՒ ԴԻՒԼ. ՈՒ ԶԱՔ
* ՇԱՀԱՒԱՃՈՒՈՍ ՄԻ Ծ ՈՒՆԱՊԱՇՈՒՈՒ Ի Կ՚ԱՍԱԿԱՒՈՒ ԶԱ
ՀՆԴԵՊ. ‖ ՅՈ ՀԱՆԴԵՊԵՔ ԶԱՍ ՀԻՆՈՒ ԶԱ. ՈՒ. ՊՒ. Շ. 6.
* ԱՀՈ ԵՐ (ՈՂՈՎՄՆՆ) ԽԱՂԱՂՈՒ՚Ի ՅՈՍՆ ԿՈՂՄՆՑ ՇՈՒ
ՔԱՆԱՒՔ. ‖ ՁԵ. ԲԱՓ. Շ. 24.
* ԱՒ ԺՈՂՈՎՔ ՂԱՆՃԱՍ ՍՈՍՈՒ ՔԵՂՈՒՔ, ՊՀՅՈ ԵՐԹԱՅ
ԱՅՈ

անոթեաց ‖ յր երթայ զՀետ անտեաց առաքեալսն ։ ց ։
*‖ Ես վան զշուն և զգայլս և զօձս և զդրուսունս
առուցս առացաւս Թէ արի պետրէ զին և կեր ։
‖ յր մի ուտեսցէ զշուն ։ եւն ։ ընդհանու։ 248։
*‖ Հայց ամբարշտացն մինչև խափան եհաս է վերջ անդ
ողորմ սրտմտու։ ‖ յր է մի ամէն ըղձացեալն ։ խոս ։ Թ ։ 1
380։ Վերծուլ՝ պատահի, որ մի նախադրու։ առնու
զերկու կնդրկ ի միասին։ Վհա նախադրու։քս ։ տ
առ կան, առաքեալ կան, ի վէր կան, ։ եւն ։ առ
նուն զդրծիական և զՀայցական ։ օրինակ ինն
*‖ Եւ մեզ առաքեալքս յոտոյ կան զղաւխին՝ եկն ի բեռ
Թանիա ‖ յոՀ ։ Ժ ։ 1 ։
381։ Վախադրու։քս Հոդ, գիր եւ առնուն զդրծիա
կան և զտրական, ։ ց *‖ Հաղը խակուբ Հոդ յաճ
նեսքեն ‖ նոր ։ խգ ։ 1 ։
*‖ Վեքանոն գիր առ սուտզօղն ‖ նոր ։ լը ։ 2 ։
382։ Վախադրու։քս՝ Հետ, Թնդասք, ի բացեայ, եւն՝
առնուն զսկզբնական և զդրծիական, օրինակ ինն՝
*Հետ եր յերկեմ Հարիւր և վաՀտասն ասպարէզ
սաս ։ ։ ։ եմմաուս ‖ ղոխ ։ խգ ։ 13 ։
383։ Վախադրու։քս՝ Թնդ, Թնդ, որդեա ։ էբոս ։ առ
նուն զսկզբնական և զտրական, կամ զՀայցական և զնեղդրչական, զոր
օրինակ՝ *Ով Թեոփեայ մայհ յատամայ Թնդ ցամբակս՝
Ո՛ վերայ չյանուցու զերկրին ‖ Հոմ ։ Է ։ 14 ։
*Պատրաստեցէք զանձինս ձեր Վյ՝ որդեա ի մե
ռելոց ի կենդանիս ‖ Հոմ ։ Գ ։ 13 ։
*Վձեցուցանէր (Վլաքայն Վմատաս) զշուխ տէ
րութ իւրոյ ։ ։ ։ վկուր գետով Թնդ Վքարաքէն
տուխոս ‖ յոՀ ։ կոՀս ։
*Վ միջոցիս դնեմ զնա՝ էբոս զերկրս ի մարմնի
‖ Գկ ։ կոՀս ։ 157 ։
384։ Վբերուծ՝ լինել ևս, որ պատահի տվերութ
առնուն զնիւթ իւր ևայլ Հերսից ։ որգանն
*Վնցին նէք քան մի պահ և քան երկուս ‖ գոյծ ։ Ժ ։
10 ։

*Այց ըստ լսի և ես լաւ քեզ ‖ յոր · ՇԳ · 6 ·
*Ընտրեցեալ վասն զմեզ ներողասիրել ‖ յիւ վերջ կենդանեալ զմեզ · ըստ · 295 ·
*Ո՞ երանելոյ (նախն ինամածոյն) աւուրս լինէր առնա ինձնա կնոջ նոր գոլով ‖ յիւ առաջ ինձնի գոլոյ կնոջ նոր · յովհ · կոթող ·
*Ի ծայնի գիրքն ինձ զնիւն Թորգոմ՝ մեզ բացատրեալ զպատմութիւն ‖ յիւ մինչև ի ներն Թորգոմ · յովհ · կոթող ·
*Ի բար զծոմն հալածոյ ··· ըստ ինամոյն յերկնաւոր կանոնադիր ‖ բ · մաշ · ը · 2 ·
*Ի բաճակեա զմոլորուածդ՝ զի երթիցեն ըստ ի հինան ‖ մարկ · ժը · 15 ·
*Ի բկայնեաց զբանին՝ զինչ ի մէջ գիշերոյն ‖ գործ · ի · 7 ·
Ի յայսիսի խնդիրը՝ ոչ պատահի միշտ ։
385 · Ի յախտ-բուն ձեռք՝ երբեմն, երբեմն, երբ · ոչդեռ · տան, առնուն զնոյ հոլովս՝ բացի ի կոչականէն ։
Ի · ղղական · հիւրար · *Ի մէջ բազմաց ելիր երբեմն անգիտ ‖ եղիէ · ղը · 12 ·
Սեռական · հիդան · *Ցի երբ տանց երբեմն երեանիցի՝ սկսեալ ‖ ղտե · գ · 23 ·
Ցոյցական · հիդան · *Որ ի շրթանց նորոց բղխեսցէ զնմանաւոն ի, երբեմն գաւազանաւ հարկանէ զայր անմիտ ‖ առակ · ժ · 13 ·
Պարագական · հիկէն · *Կատարած ամ երբ սկսաւ լեամբ՝ տան գմոգսն Յանձրուբ ‖ ը · ծոխ · գ · 40 ·
Հայկական տիս ի (375)։
Պատճառական · հիպան · *Առաւն հարեալ տան ղմոգ գործոց՝ զքայլ հնորհաց ‖ հոմ · ըղ · 2 ·
Սկզբնական · հիպէս · *Երբեմն յերեսաց օձի՝ փախիր ի մեզաց ‖ եղիէ · ի · 2 ·
Յանդրիծ տրական · ոչդեսր · *Տաւ առաջի անցեալ ըստ ծոմին կարմիր՝ երբեմն ընդ ցամաքն ‖ երբ · ժ · 29 ·
Երթայ հոլով տրական · ոչդան · *Չնչ զանդիւ ի ապատ ի երթայ առաւել՝ քան մարդիան ‖ գործ · ե · 29 ·
*Կին

*Այն ուսնիմք միաւանգամ ծննդեան յարութեն մեռելոց՝ տուն քեզ ի կենդանիս։ ‖ ք. տիմոթ. է. 14.

Սերբեցական. օրգան * Այ խաստացուցանէք զՀ սիրտս ձեր՝ եթէ ի դառնութեն։ ‖ եբր. ՟գ. 8.

Նախադրեալ. օրկեն՝ * Յայսմ կ ուրախանայք յերկինս վ՚ միայ մեռելոցն՝ որ ապաչխարեցէ՛ տուն վ՚ ՀՆեստան և ՀՆոյ արդարոց։ ‖ ղուկ. ժե. 7.

386. Ա՚ ըրորդ՝ նախադրութիքս՝ ի վերայ՝ ի գլէ. չնէ, չՀեռ՝ էյնա՝ ևս՝ զնուրեանց իբր Հղոփակերան դնեն և ի վ՚ խնդրոյն՝ և այս՝ երեք կերպիւ.

Առաջին՝ դնի ի վ՚ երկուցն՝ օրպակ՝ * Այ ըմիայ չինի կեսաղ՝ ‖ յր մի գինի միայ կեսաղ։ յոբ. խա. 7.

* Օ՚ ոջը չՀետ ելթիցես՝ եթէ ոչ ոջ մեծ կ զբռաւ։ ‖ յր ոջը չՀետ երթիցես։ յոբ. իզ. 4.

* Օ՚ օտարն չՀետ ոչ երթիցեն։ ‖ յր չՀետ օտարն։ յոՀէ. ՟ե. 5.

* Ո՚վ վտան ձեր մեռաւ։ ։ ։ զի չՀետ երթայցեք չՀետոց նոր։ ‖ յր զի երթայցէք չՀետ Հետոց նորա։ ու. գեռ. ի. 21. յԱծաղոյնի.

387. Ա՚ ՟ք դնի միայն ի վ՚ խնդրոյն՝ օրպէս՝

* Ոյք Հասեալ էգեն ի ՟Ջմմառեն վերայ։ ‖ յր ի վերայ ՟Ջմմառեան։ ու. ոխ. ՟ք. 3.

* Ոյր կ նախանձաւորը լինել ի բարիս յամենժամ, և ոչ միայն՝ յորժամ ի ձերում ներկայ եմ։ ‖ յր ի միջի ձերում իցեմ՝ գալա. ՟ք. 18.

* Ոյ մարդոյն այնմիկ՝ յոյր ինաս որդի մարդոյ մնասնեսցի։ ‖ յր ի ձեռն որոյ. մաՀ. ԻՀ. 24.

388. Ա՚ ըրորդ՝ ի վ՚ խնդրոյն դնելով՝ զօրութիքս՝ որոք իմացեալ լինին Հոլովաւորն. զոր օրինակ՝

* Ոյ՝ ի վայի վերոյ եղիցի, և գուժ ի գուժ։ ‖ յր ի վ՚ գուժի եղեւ. է. 26.

* Օ՚ խաղաղութ՚ չՀետ երթայք ըստ ամենեսին և չարբուք։ ‖ յր և չՀետ սրբուք։ եբր. ՟ք. 14.

* Ոնոնենոս. ։ ։ գազանաւոր. տրՀակի՝ ի վերայ՝ ոչ միայն ի մէնն յարուսաղէմ՝ այլև յայլոց ևս ազգաց և թագաւորաց։ ‖ յր ոչ միայն ի վ՚

վր մերն արտաւաղդաց, այլև՝ ի վր այլոց եւ աղ
գաց և թագաւորութեց, յովհ։ կոհան։

*Երկրաւարչական ցանկութեց փախիր. և ե՛րթ
ըհետ արդարութե, հետ առաց, զսիրոյ, զհաստատու
թե, զերկիւղ։ ‖ ա՛ռ. գլ. 22։

Ոչ նախատրութիւն ընդ ոք զօրութե մնոք իմացեալ լի
նի. ոչ թէ ասել այսպէս՝ ե՛րթ ընդ հետ արդարութե,
ընդ հետ հաւատոյ, ընդ հետ սիրոյ, ընդ հետ խաղաղութե,
ընդ հետ սրբութե։

389. ‖ երջ բանիւ պիտի ե՛ հանդիսել և զայս,
որ հոլովեցաւ գոյականքն ըստ նախատրութեն առնուն
զնոսա. սրգոն * Պահանջէ քահանայն ի բե՛ռն
մկրտելոցն զդաւանութի հաւատոյն։ ‖ յո՛ հռոմոկ մկրտ
տեալոյն ընդհան։ 55։

*Երեսաց անխրատութե բանին արդար։ ‖ յո՛ վան
անխրատութե եսայ. ծե. 1։

*Ի երացան աբեղ անդոյն չերեսաց նոց, և եկայք ի
ընծոց նոցա. ‖ յո՛ յոաննէ նց, և եկայ չերայ նց.
ելէց. ՃԻ. 19։

*Պհմբ եզանց (հնդն) ի ընդոնց կոչմնէ աստուցն
(աստղմնէն)։ ‖ յո՛ չերա կոչ աստուցն։ գ. թագ. Ճ. 19։

Ոչ յայտնի էին և ի վերոյ տեսեալ նախատրութիւնքն ի
հռոմէ. ի կոգէ, պատճառաց, ի պէտս, ևն. և ասե
լեացն (372)։ ևն։

390. ‖ ղան և քանի մի նախատրութիւնք Պհէ վերոյ։
պարբեր։ պես։ չեռ։ չերն։ թռոց։ նոյն։ ընդեր։ Ներ։
հնոյ։ չեռ։ ոմն։ ոմոյ։ ևն։ որ սակաս շատ գործածութե
չունին։

ԿԱԼՈՒԽ ։ ԺԱ ։

ԹԱՆ ՀԻՆԳ Է ԱՆԻՄՆ ։

ԱՆակբայն է մանն բանի, որ ցուցա-
նէ հերձածը կամ ինչպես լինելն
գործոյն, որպէս Աչաւր, ոչխար, տաւար
չէ, չինի, ոչոյն ոչխոյն, տաւարի. ևն։
Կործ նշանակիչ բառք են թայն և ընդունել
լութիւն։ Ապա մակբայն դնի ի վերջ բայի և ընդ-
ունելութ, և նորա նշանակեալ գործոյն պէս պէս
լինելն ցուցանէ, որպս տեսանես յառաջոյ յօդ-
ուածդ ընտիր օրինակք ։

ՅՕԴՈՒԱԾ ։ ՃԲ ։

ԹԱՆ ԱՆԻՄՆ ԴՆԻՆ ՀԵՌԱՒՈՒԹԻՒՆ ։

Երկու հեռաւորութիւն մակբայն, և են այս՝
Ցարակուսիչն, և Ցեսակ ։

393. Ցարակուսին է մակբայն նշանակութեամբ կերպ
կերպ լինելն, որ քանի և եօթն կերպ է. ժամա-
նակական, տեղական, քանակական, հարցական, դա-
սակարգական, հանրական, զուտական, նմանական, ներհա-
կական, առաւելական, նուազական, երագական, յամ-
բական, առորոշական, բացատական, արգելական, երկ-
բայական, ցուցական, յայտնական, ծածկական, նման
բական, նախընտրական, կրկնական, փոխարինական,
ապացուցական, անձնական, դերբերմական ։

394. Ցանմանականքն են, որ գործոյն երբ
լինելն ցուցանեն, և են սոքա։ Այսօր, ոչխ, յորժամ,
յոյնիմ, յարտաւ, ինչպս, հանապազ, յար, ցանփ, յառաջուան,
երբ, ինչ, ոչ՝ ինչ ոչն, դեռ, դեռևս, ինչ դեռ, չև, չևս ևս
ինչչև, առաւօտն, տարտաւն, ոչ ինչ, ապր, արբեկ
խակ, չարբեցս, երբէ, յերբէն ևս յեռանդն, վաղիւ, վաղուս ևս, ի
վաղնջուց, կանխուս, յառաջագոյն, շատ, ընդհանուր, նուազ, տակաւ, չինէ,
յետոյ

չեաց • հոսակ չեաց • ՝ինչբուան հեռե • չայայ հեռե • չորթի հեռե
ոչաահեռա • ոչնաս հեռաս • ինչ • ինչե • էբբա • ինչե չայչի •
էբբեին • գերե • և այլ բազումք • զոր օրինակ՝

*Ա չաղ լցան գինքս այս յաւանիչս ձեր‖ աղ • Շ • 21
*Ամբրևիք ոչխ ոգիկք Ա.Ց եմք • • • գիտեմք • զի
չորխու նա յայտնասցի • նաման նման լինելոց եմք
‖ ա • յովհ • գ • 2։
*Ընչիան արդարքն ծագեսցին իբրև զարեգական
յարքայսաե երկնից‖ մատթ • ժգ • 43։
*Ա՝ինչբա զդրան ը ձեզ ասեմք՝ հաւատացէք ՝ի
լոյսն‖ յովհ • ժբ • 36։
*Պիտու ե լինել այնմ աւուր , այլ ևս ե կատարած
‖ մատթ • խդ • 6։
*Ա՝ինեքեն վկայեալք ՝ի հաւատոյն՝ ևս ևո ընկալ
ւան զաւետիսն‖ եբր • ժա • 39։
*Ա՝ի հաներ չինեն գշնորհս՝ գինչբե ևս ևս ևալ ի֊
ցեմ‖ առաք • Շ • 7։
*Ա՝ինե պահուին մարդկան հաձոյ լինել , ապա Ա՝ինչ
ծառայ ոչ ևի‖ գաղ • ա • 10։
*Ա՝արձրեն աչբոցիմ՝ ոգիք անօրինաց‖ առակաց •
ժա • 30 • ՝ի առաքել։
*Ա՝ինչ փարդագոն ծայրակարմիր արեգակն ընդ
երկիր ծագանել կամիր‖ ը • մախ • ճ • 28։
*ԵՒաև աչբ իակ ոչ կարեք ւրանալն գնա մնրմնաւոր
ևբք‖ ա • ղուկաե • գ • 2։
*Որ ոչ հաւատայ ՝ինձ՝ աչբեին իակ դատապարտեալ ե
‖ յովհ • գ • 18։ *Ա՝ւ աչբերս ասեմ ձեզ‖ գործ • ե • 38։
*Ա՝ժշուխ ևս կատարեմ աչսօր և վաղիւ‖ ղուկ • ճգ • 32։
*Օ որ խօսիլն ոք և ասիցէ՝ ահա այս նոր ե , յա֊
ռաջագոյն եղեալ ե ծածուկ • ա • 10 • ՝ի առաք։
*Ա՝ինահեղա ոչ են երկու , այլ մարմին ևի‖ մարկ • ճ • 8։
*Ա՝ինչբս լրումն հեթանոսաց մտցէ , և ապա ամե֊
նայն ի՝ի կեցցէ‖ հռով • ժա • 25։
*Հայր իմ ինչբս ցայժմ գործէ , և ես գործեմ‖ յովհ • 17
*Ի՝րբս եկն լրումն ժամանակին , առաքեաց Ա՝Ց
զորդին իւր‖ գաղ • Շ • 4։

395. Ներակայքն են, որ գործոյն առնելն նշանա-
կեն, և են սոքքին, Լսա՝ անդ՝ այդ՝ այդէ՝ անդէ՝ ասի՝
այդ՝ անդ՝ ասքին՝ յայս կոյս՝ յայս կոյս՝ տրտաս՝ ի հե-
ռաստ՝ ի քաց՝ ի բացատ՝ ի՛ստ՝ ներքէ՝ հետ՝ ասքիներ՝
ի սորա՛ն՝ ի վեր՝ ի վայր՝ վեր՝ ի վայր՝ ի վերայ՝ ի ներքոյ՝
ինձ՝ քո՝ հանդէպ՝ դէմ՝ ընդ դէմ՝ առաջի՝ ընդ՝ ընդ՝ քեզ՝
յետոյ՝ յետս՝ ոտ՝ ոտանց՝ ոտ ոտիւ՝ ոտիւք՝ ոտան՝ ոտ
ոտս՝ ի ինչ՝ ի ինչոյ՝ ինչև ցինչ՝ ևն՝ Հիւսար՝

* Եթե ոք ասիցէ ձեզ՝ ահա աստի՛ ասա է Քրիստոս
կամ անդ՝ մի՛ հաւատայցէք։ Մատթ. իե. 23։
* Երեսուն տրամաս ելաց դաւնապետս։ Մատթ. իզ. 75։
* Որպիսի եմք բանիւք թղթոցդ՝ ի հեռուստ՝ նոյն-
պիսին և՝ ի մօտ ներկայիս։ Ը. Կորնթ. Ժ. 11։
* Ոտքն պտուղ երկրիք մարդկան արդարք՝ և՝ ի
ներսոյ լի եք կեղծաւորու՛թ։ Մատթ. իդ. 28։
* Ոչին որ ինքեզ՝ ՝՝ հոգի քան զքեզ՝ ի վեր՝ ի վեր՝
և դա՛ս ինքեաս՝ ի վայր՝ ի վայր՝ ։ Ը. օրէնս. իզ. 43։
* Ոչ թէ յօժարութի՛ն առաջի կայ՝ ըստ գոյին ընդունելի
է։ Ը. Կորնթ. Ը. 12։
* Պարտիմ տեսանելոցդ՝ զարթ պատեալ զօրքդ զնոքա՛
յսոյնժամ գիտասջիք թէ՝ մերձ է աւեր նորա։
Ղուկ. իմ. 20։
* Ոմն է խոնարհու՛թ՝ անդ և խմաստուու՛թ։ Առակ. Ժա. 2
396. Ներակայականքն են, որ ցու ցանկեն զչափ գոր
ծոյն՝ և առքս են՝ Լայնչափ՝ այդչափ՝ այնչափ՝ դիանգիամ՝
այնպան՝ նոյնպան՝ որպան՝ նոյնչափ՝ ինչպան՝ այսպան՝
նեղիցս՝ նեղիցս՝ եօթն անգամ՝ յոլով անգամ՝ և այլ այսչափ ինչն՝
բե՛ւբեցս՝ բազմապատկի՝ ևն՝ Հիւսար՝

* Ասէ՛ր՝ որ այսչափ ՝՝՝ ունելիք զբազմութի՛ վկայիցս
զՀայրապետ՝ զայ՛ր լսոյց ընկեցցո՛ք։ Եբր. Ժ. 1։
* Ոչ՝ այլ՝ ի մեծու՛ն հատանիցես՝ ի խոնարհ՝ ե կայ
դանձն քո։ Առակ. Ժ. 3։
* Օ՛ համբ. այնպան հեռացելոց՝ ի միմեանց տեղեաւ և
սերով՝ ծայր ե լինել վերջ։ Ընդհան. 4։
* Ասա՛ ցայդ գետ աստ ձեզ ես այսոր՝ դիանգիամ և եթէ
հատ հանեսայ զմեզ սրոյ։ Ա. Թագաւոր. իե. 18։

*Ա՛ւ ո՛չ պատճառ ինչ այլև պարծիլոյ ևս ի նեղու-
թիւնս մեր։ Կորնթ. Ե. 3։

397. Արդարեանքն են, որ զարդին հարցանեն, և են
արդեն։ Ա՛ր, ընդէ՞ր ընդէ՞ր կրկին ասես։ զի՞նչ հի՛մ,
զի՞նչ, զինչ։ զինչ։ զինչ։ զինչ։ զինչ։ զինչ։ զինչ
ոտիկն։ արքեօ՛ք, փիլիպ, ոչ ոտիկն։ տանջ, տանջ, տանջ
առաւել։ ոչխան։ ոչխա՛ն, ոչխան ևս առաւել։ ճրեղ, ինչպա
չէ՛ճրեղ, ո՛ր, առաջ, ո՛չ, ի՛չ խափ, ևս։ հիւսն
*Ո՛րպէս բնաւ գտանին աստուածաշունչ անուանին։
Առակ. ԺԵ. 16։

*Ո՛չ ոք գտի ընդրհա առաջի քո։ Ելաւոց. Ժա. 11։

*Ո՛վ ինչ ունիս, զոր ոչ ելցե առեալ, և եթէ ա-
ւե՛ր, չի պարծիս իբրև զչառեալ։ Ա՛ւ Կորնթ. Չ. 7։

*Ո՛վ եթէ ոհա ընկերին պահպանիչ, չիմդր Ո՛ւհանէ կանդնել
թևաչեա Թողու՛ն։ Ա՛ւետ. Ո՛Ը. 5. Յ՛ետ՛ետ՛ե՛ր։

*Ո՛չ գիտեաք, զի անբիծ զաքքայսդ ե՛ն Ո՛չ ոք
Ժառանգեն։ Ա՛ւ Կորնթ. Ե. 9։

*Ո՛չ կայ իմ և զարտաքինան դատել։ ոչ ապա ևս
դուք զինեքնեան դատիկեք։ Ա՛ւ Կորնթ. Ե. 12։

*Ո՛վ եթէ զնոսան ... Ո՛չ այնպէս զգեցուցանել ոչխարք
Ես առաւել զձեզ Թէ բարեհաւատութ։ Կորնթ. Չ. 30։

*Ո՛պա Թէ ան՛ն անհամեմատ, ինչ համեմատ
Ա՛ստ Թէ Ժ. 34։

398. Ո՛ստանականքն են, որ՛ի միջ գործոյն ոչխարք չու-
ցանեն, և այսոքիկ են, Ո՛ստոք ես, ինչ, նոյ, ատ, չեսոյ,
չատոյ, տատոյ ես՝ ո՛ւ ընդէ՞ր, ի՞նչ, ինչ, ինչ, ինչ, ինչ, ինչ, ինչ,
նա՛ և ըստ գործոյն, ի տան ոչխարք չեն։ Հիւսն
*Ո՛ր կամիցի ո՛ւ ձեզնէ առաջի լինել ընդ ամենայնի ձեր ծա-
ռայ։ Մատթ. ի. 27։

*Ո՛չ փախուստ ի՛ջնէն, դու չունի ընդ Թանաս.
Նոյեմ. Ժ. 2։

*Ո՛րթ նոքա հաշտեսցի ընդ օր գործոյ քումդ, և ապա է-
կեսցեն մատուսքիր զաքսորսդ քո։ Մատթ. է. 24։

*Ո՛ր եղեսա ասէ Ժամանակին ոչ ուրախ է Թէ ի
... ըստ չեսոյ պատուղ խաղալուն ներսն կրկին
ըզդն Հաստատեանն յարդարեսցե ի։ Ելից. Ժ. 11։

Ոտառք. ՚ա. գլուխ. Շ. յօդ. ՚ա։

*Օ որս եղ. ՚ա. յԱկղբ-Ջ այս են. Նախ զառաջքեանս, երիցուդ զմարգարէս, երիցուդ զվիշապաստաղ զերծուխս. ‖ ՚ա. կոչնեն. Ճ-բ. 28։

*Օ որ արար ՚ա. . . . եթէ գրեալ էր ի քրտինքէ. . . . և ոչ ՚ա լաւականն էր տանել. ‖ յովհ. ի՚ա. 25։

*Օ(ձնդքն և մարգարէքը միչեւ ցյովհաննէս. յոհ-սեն աղբեայրն էն, որք ընդ Հանրապետս (աշխ. 599. անուականքն զգործն, կամ ժողովեալ ՚ի միասին (ամենքը պիտուն) լինել. և են սորա. ՚ա Նոյհ-նոսբ. Բազբէն. Բազմագործ. բնաս. Հսման. Հաւոյն. Հաւանագործ. Հաւատարիմ. Հաւատարմութիւն. Հաւատարմագործ. Հաւատարմագործութիւն. Հաւատարմագործ. Հաւատարմագործութիւն. Հաւատարմագործ. Հաւատարմագործ

ասանձինն ։ ‖ յայնժ ։ ը ։ 17 ։

*Ի բաց արասցուք այսոքհետև զգործսն խաւարի ։ ‖ հռով ։ ԺԳ ։ 12 ։

*Ա՛ր ոք զանձին ևս եւթ խնդրիցէ, այլև ընկերին ։ ‖ ա՛ր ։ ի ։ 24 ։

*Օ՜ խոյն յօշնացես անդամ անդամ ։ ‖ ելիս ։ ԻԲ ։ 17 ։

*Ո՛չ բրդեացես զայն պատառս պատառս ։ ‖ դեւտ ։ ը ։ 6 ։

401 ։ Ա՛մանակաւքն են, որ վնասանուն ի նոսա բերին ի գործն ։ և են այսոքիկ ։ Ա՛յածէ ։ ոչդրէ ։ ոչհեծ ։ ոչդէզ ։ ոչհեծ ։ գոշհէծ ։ նոչհեծ ։ նոչանգէ ։ ոչ ի ծառան ։ նոչածէ ։ ոչդրէ ։ ոչ ի ծէր օրհնէ ։ հասկ ։ ոչ ի ծառան ։ ոչ ի ծառան ։ ոչդրէ ։ ոչդրէ ։ ոչդրէ

*Մի՛ առասել ճարտարեր՝ զի մի՛ երբեք խոտորիցիս. ‖ Յովսէ. Ե. 17.

*Այլոյն ձեր՝ եաս փան չնա. առասել լեցի՛ ի գիտուե և յամ իմաստուե. ‖ Բէլէդ. ա. 9.

*Այր իմաստուն՝ յոյժ համբերե... Այր երկայնաց միտ՝ բազմապատիկ է խորհրդով. ‖ առակ. Ժէ. 17. 29.

*Ի եղեալ քաղցր՝ ի բաղմաց յոյժաքո առնու գովու ‖ սերտ. Չ. 5. ՅՀոսէփ.

*Որ համբերեացէ խոպատ, նա կենցէ. ‖ Մատթ. Ճ. 22.

404. Անուանականքն են, որ զգործն քիչ լինել նշանակեն, և այսոքիկ են. Քաշաղ, գոյն ինչ. սաղ ինչ, խոտ ի. առիտ. առիտ ի. առիտիկ գեա եա եա. փոյթ ինչ. փոյթ ի եա. փոյթ ի շարժ. վարկին ի. ևեր. որկին.

*Ի՛ քաշաղ արարեր զաւրս ժիրկց նր. ‖ սաղ. ՀՀ 42.

*Ի՛ առիտ գեա եա ես առանիկեր զնս. ‖ յովհ. Ժզ. 19

*Ի՛ փոյթ գեա եա և Տս ոչ էս առանիկ զնս. ‖ յովհ. Ժզ. 19

*Ո՛վ ի և էս փոյթ ի ինչ պարծեցայց. ‖ Ի. Կորնթ. Ժա. 16

*Փոյթ ի շարժ գիտեմք, և փոյթ ի շարժ մարգարէաց նաամք. ‖ ա. Կորնթ. Ժգ. 9.

405. Հրաշականքն են, որք զգործն շաւտ լինել ցուցանեն, և են սորա. Հրաժ. արագ. շարժ. սպեղ. գոյն. գոյն ընդ գոյն. ճերմակ. ճերմ ի ճերմ. Տեղ ընդ տեղ. վազ. վազվազ. վազվազ. խանարհ. Հոսող ընդ հոսող. գոյ ընդ գոյ. ոգեշաւիղ. Հարիւնոյք: Ճանկած. յանկարծակի. յանկարծակ. ճեղքուածք. խոյ ևս խոյ. խոյիլ. ևս ևս. Ճօտեալ. Հեռացեալ. Հեռ ընդ Հեռ. անդրէն. անդրէն ևս. նիհ. Ճօտեալ. յանկարծապատիկ. ևեր. որկին.

*Հրաժ են ոտք նոյ հեղուղ զարիւն. ‖ Հաւ. Գ. 15.

*Հրկիզեալ ամմարել. արագ ևս լսել. ‖ յովհ. ա. 19.

*Հրդ վազվազուիլ արբուն և ջուր. ‖ յովհ. Ժ. 34.

*Ճանկարծակի ... վայրկեանակաց լոյս յերկնից. ‖ գործ. Ճ. 3.

*Ասի ևս իսկ ի շաբաթուն մտեալ ի ժողովուրդն ուսանել. ‖ Մարկ. ա. 21.

*Ճրժամ տեսանիցեք սակ ծագեալ յարևմտից, խնդան ասեք՝ Թէ անձրև գայ, և լինի այնպես. ‖ ղուկ.

‖ղեւ։ Ժբ։ 54։

406. Յամրակայնքն են, որ զգործն ուշ և ծանր լինել նշանակեն. և են սոքին՝ Յամր. հակառակ. անագան. հոտած. հոտած հոտ. ոսկրացաւ. ոսկրի. գիշով. հոնգարտ. խոյլ հեշիլ. ոտ ոսկոտ ոսկոտ. հետզհետէ. խոշ ոշիլ։ բառնդ։ ևն։ սրպէս՝

*Ա՛ւ յամր-ցուսցէ սոր զանէաւնն ոտ ոմանք յոմէ համարին։ ‖բ։ պտ։ Ը։ 9։

*Հղիցի ամ մարդ։ ։ ։ ծանր առ ի՛նքեան՝ և ծանր առ ի բարկանալ։ ‖յակոբ։ ա։ 19։

*Հեթէ արդարն հազիւ կերցի՝ իսկ ամբարիշտն և մեղաւորն ո՞ր դառնիցի։ ‖ա։ պետ։ Դ։ 18։

*Ո՛ի ոսկոտ ոսկոտ ազդեսցես։ ‖նոռ։ ծը։ 3։

*Հանգը խնամատարին գովով լսին՝ քան զաղաղակ հիւանդացոյ։ ‖ծողով։ լե։ 17։

407. Աստրատակամքն են, որք գործոյն իրաւ լինել նեղին ցուցանեն, և են այսոքիւկ. Ախոռ. յերեսի. ոշո. ոձն. անբաշտ. արդարս. ոտոյեն. էրեսացի. ատամբի. հաստատուա. ճշմարտիւ. հաստատ. արդեօ՞ք. իսկ. նախքն ասլ. ևս նոքն յերեսի. նա։ ևն։ զոր օրինակ՝

*Ախոռ իսկ Թուխ ինձ խորհէր զայս։ ‖ծնն։ իզ։ 41։

*Ո՛վ ահ զի յերեսի՝ զի արժանի՞ ոքոց գործեցարքն, առնուաք զհաստատութիւնս։ ‖ղեւ։ իզ։ 41։

*Ո՛չո՛ տէր՝ ես հաւատացի, եթէ դուս ես Քրիստոս որդի Աստ։ ‖յովհ։ ժա։ 27։

*Ո՛չն ոչն սահ ձեզ, եթէ ո՛չ ձերիցիք զմարմին որդւոց մարդոյ և արբցիք զարիւնն նր՝ ո՛չ ունիցիք կեանս յանձինս։ ‖յովհ։ Զ։ 54։

*Ախ զի այդ այդպէս ան[illegible]։ ‖գործ։ ԺԹ։ 36։

*Որ պահիցէք զբան նր՝ արդարև ի՛նձնս կատարեալ ի սէրն Աստ։ ‖ա։ յովհ։ բ։ 5։

*Աղաւէն՝ դուք տաճառ Աստ կենդանւոյ եք։ ‖բ։ կորնթ։ Զ։ 16։

408. Բացատակամքն են, որ գործոյն չլինելն նշանակեն, և առքս են. Չ. ո՛չ. ո՛չ ես. չիմ. ո՛չ բնաւ. ո՛չ երբէք. ոչինչ՝ ոչ ոչ ի՛նչ. ոչ ոչ ես. բնաւ ոչ. ի՛

ի՛ երբէք • ի՛ լեալ • տա՛ • տա՛ լեալ օ՛ն անդր • եւ հիւր
*[1] ըստ աւետ զայս դիւք ի մոլո՛ չդնեալ գայթակղե-
եալքօրն ։ հմտ • ժէ • 13։
*[2] Յարկուքիւն մարդոյ զարգարուի Ի՛ՆՁ ո՛չ գործե •
ցոյնք ։ ա • 20։
*[3] Ընդ են պիտոյ բժիշկք ոչ ջոյց , այլ հիւանդաց
ցան • է • 31։
*[4] Ընդ նախ՛ն ոչ օգնեացեն ձեզ , ոչք սակն տանջար
տեսան՝ տանջար տեսան ։ երե՛ • է • 4։
*[5] Ընդ ձեզ ո՛վ գոռոզք՝ են քանիք իմ • զի տապանիլ
քիք զնմանտե՛ն , և ի՛ սխալիցիք ։ իմտա • ը • 10։
*[6] Այս ոտա՛ր ասր աշաց իմոց , զի ի՛ երբէք նենգիք
զիս ՝ի մէնջ ։ ասղ • ժը • 4։
*[7] Ընդ Թէ անհատատուն (հեռատեսութ) զԻ՛ՆՁ հա-
տուսն նստանիցի՛ն • տա՛ լեալ ։ հմտ • գ • 3։
*[8] Ընդ արդեօք եղ զանձն (ընդ) • • • ի՛ սիրել ճաց ,
օ՛ն անդր • այլ մի՛ տատեսիցէ և թշնամուց ։ գե • կոր 7 օ ։
409 • Ընդ ելանդանքն են , որք ցուցանեն յետ կալ
յայն գործոյն , կամ չատնել զայն գործն , և միշտ
դնեն ՝ի վե՛ր հրամայական բայն և տգիտն են , Ա՛Ր •
ի՛ ասդ օտ • ի՛ բնա • ի՛ երբէք • ի՛ ես • ո՛չ • ի՛ ես ի՛ •
ի՛ խա՛ • ի՛ ես ի՛ խա՛ • ունենաք ի՛ • այլ ի՛ • այլ՛ ես • ո՛չ
բնա • ո՛չ բնա երբէք • ես։ Հիւգն՝
*[9] Ընդ լինիր իմաստուն յաչս անձին քո ։ առակ • ը • 7
*[10] Ընդ հաւատիկ ոլքացաք՝ ի՛ ես մեռանիլք ։ յովհ • ե • 14
*[11] Ընդ չորձեացես զաեր Ի՛ՆՁ քո ։ ծառե • է • 7։
*[12] Ընդ ես ի՛ խա՛ տայցէք պատճառս , զի ի՛ արա-
տեացի պաշտօնին ։ ը • կորնթ • է • 3։
*[13] Ընդ ականջս անզգայ ունելոյն ի՛ խօսիլ ։ առակ • ԺԷ • 9։
410 • Ընդ ելանդանքն են , որ զգործն երկբայելի
(հնար փրկել) լինելոյ նշանակեն , և այսպէս են ։ Գոյ • է •
ասդ օտ • ի՛ բնա • ի՛ գոյ • գոյ • երբէք • գոյ • ասդ օտ •
գոյ • ի՛ բ • ի՛ բնա ասդ օտ • ի՛ ասդ օտ • ի՛ ես ի՛ բ • ի՛ բ • գրե
ի՛ բ • գրե ի՛ ես • ես։ Հիւգն՝
*[14] Ընդ դուշ լեր , գոյ լոյսդ՝ որ ի՛ քեզ է , խաւար
չլիցի ։ ղուկ • ժա • 35։

Ընտ

Ա ՝ ՝ ՝

*Ալ այնքան յաւարն հանդարտ լինի, որպէս սիրոյն կատարեալ հրեշտակ։ ‖ Նար. ժբ։ 1։

*Ալ այնքան վհատութեան զուրկ տապնոպատ, որպէս փրկուելոյ քաջալերիչ ձեռն կրկատէ։ ‖ Նար. կէ։ 3

*(Ալեզուն արեան Յիսի) Աստուած խօսի քան զհաշիւ բերելոյն։ ‖ Եփր. ժբ։ 24։

*Ալ այնքան յաւարն հանդարտ լինի, որպէս սիրոյն կատարեալ հրեշտակ։ ‖ Նար. ժբ։ 1։

*Ալ այնքան մեղաւ, որպէս զոհացար։ ‖ Նար. խբ։ 5։

*Ալ այնքան մեղաւ, որպէս զոհացար։ ‖ Նար. խբ։ 5։

*Ալանդուխտը եղիցին և խոհեմութիւն հրեշտացիւն։ ‖ սաղ. ճէ։ 6։

*Ալծակ փաղանգի ելանելոցս։ ‖ եկեղ. ժբ։ 6։ յեռաձ։

*Ալերմիլիս գեղը կոչեաց զմեռան։ ‖ Յոսուէ։ իբ։ 7։

*Ալհատուտոս։ ։ ։ ծածկոյ վասեր։ ‖ Ձ։ յովէլ։ ։ 2։

1։6 Հատոր։ ։ գլուխ։ Ճ։ յէջ։ ։։

*Ալ այնքան յաւարն հանդարտ լինի, որպէս սիրոյն կատարեալ հրեշտակ։ ‖ Նար. ժբ։ 1։

*Ալ այնքան մեղաւ, որպէս զոհացար։ ‖ Նար. խբ։ 5։

*Ալ այնքան մեղաւ, որպէս զոհացար։ ‖ Նար. խբ։ 5։

*Ալ այնքան վհատութեան զուրկ տապնոպատ, որպէս փրկուելոյ քաջալերիչ ձեռն կրկատէ։ ‖ Նար. կէ։ 3

*(Ալեզուն արեան Յիսի) Աստուած խօսի քան զհաշիւ բերելոյն։ ‖ Եփր. ժբ։ 24։

*Ալ այնքան յաւարն հանդարտ լինի, որպէս սիրոյն կատարեալ հրեշտակ։ ‖ Նար. ժբ։ 1։

*Ալ ոչ ոք զՔեզ խաչեացէ ։ ։ ։ զոր չեմք տեսեալ զքոյնիցն վարել։ տօտպատ Տաբարտացիք։ ‖ Խոր։ իբ։ 18

*Ալ՝ որ բարկանայ եղբօր իւրում տօտպատ, պարտաւոր լինի դատաստանի։ ‖ Մատ։ է։ 22։

*Ալ հրեշտակք զանձն վարկանիլ։ ‖ Ճն։ խոհ։ 608։

*Ալնդանոյն է տեսիլ երազոյ։ ‖ Ակտ։ Ղղ։ 5։ յեռաձ։

*Ալյնախնամոյն (ըմ լեզուս ադարին) վշտացաւ է կրօ՜ հատորուն։ ‖ յոհաբ։ իս։ 26։

4։5 Ալաղնատարականքն են, որք ցուցանեն զգործ իմն լինել յառաջ ընտրելի քան զայլ գործ, կամ զգործողսն լինի ընտրեալ առաւել առ այս քան առ այն քան։ և ոչքա ես։ Ալանատնք ։ առաւել։ յառաջ։ առաւել կա։ առաւել կա։ որպէս ոչխարք առաջի հան ընի։ հան որչափ։ որպէս կա առաւել։ ։ ։

416 Բրկնականքն են, որք զգործն կբկին (թեքթար) լինել նշանակեն և այսպիսիկ են։ Բրկին։ իջնել։ ընկնել։ վերջանալ։ դադարել։ ծագիլ։ ծագիլն։ ծագիլն։ ծագիլն

*Այս ինչինչ մնոգը իմովք ծառայեմ օրինացն Ա՛Ս ։ Հռով ։ Է ։ 25 ։

*Յանցաւոր զանձն իմ ես ինչէն երևեցուցանեմ։ ։ գաղատ ։ Բ ։ 18։

*Ա՛նչէն ևսկ լըճաք ՚ի բերանոյ դուրս։ ։ գոմ ։ ի՛Բ ։ 7։

*Ի՛նորեցեք ինչէն զոր ասեմն։ ։ ։ Խորին ։ Ժ ։ 15 ։

*Ո՛վ որ խոթովին պատակեր գործեաց՝ անկեաալ առաջ քո այնմ երկիրպագանէ։ ։ Հռոմ ։ ի՛Բ ։ 15 ։

4։0։ Վերջինն ակնառնի է, որ իբր երդումն նշանակէ ՚ի գործեն, և է այս՝ ծ ա ծ ։ օրինակ ինձ։

*Ո՛ն ա՛ծ ո՛ն ասացէ ինձ ։ ։ ա՛ծ ո՛ն յաւելցէ ։ բայց եթէ մահ մեկնեացէ ընդ իս և ընդ քեզ։ ։ Հռոմ ։ ։ 17 ։

Յօդուած ։ Բ ։

Տեսակ և ձեռնարկ Անէծքին ։

Տեսակն է երեք ։ Ակամատիպ այժմ. այսօր ։ օրոշ ։ Ի՛մանալով անյայտ ։ յոհկարծ ։ այժմեան, այսօրէն ։ ևս ։ Վաղուանէ՛ անորոշեալ ։ ապագային ։ յոմն կարծեալ ։ ևս ։

4։2։ Ի՛մանալիք մասնիկքն են (74։75)։ բայց մակ բայն յատկապէս ասելի և զայս մասնիկքս՝ թոթ։ պէս ։ բեն ։ ի՛ ։ վոյ ։ անօր ։ ոչ ։ էջս ։ ևն ։ զի սորքայ միւս մնս սուննք բանիին ապահանգեալ՝ լինին մակբայ այսպէս՝ Ա՛ստքենաբար ։ քեզքեն ։ այսրէն ։ կարողապէս ։ շուրջ նոյն ։ այլոսա ։ և այլն ։

4։3։ Վ՛իտելի է նախ՝ զի մակբայն երբեմն դնի հետ ՚ի բայէն, զոր տեսեր ՚ի վերոյ ։ յաւել և ասելոյ՝

*Այս ո՛չ մեռանել ևս կոչեն (մարդիկ ՚ի յարութենն)։ քանզի հաւատար հրեշտակաց են։ ։ գաղ ։ ի՛Բ ։ 36։

*Ա՛ր՝ անցաւոր կենացս հեշտութեք մնալմամբ՝ զաս ։ իսեանական հեշտասիրն հոգւոյ՝ զոր յաքքայոս ։ Թէն երկնից վայելեն ՝ ընդ քոյ կորսանէ։ ։ ։

424. Ա՛ն երբեմն զօրութիւ՛ մուրք խմացեալ լինի բայն, կամ՝ մնկերային, զոր օրինակ՝

*Ա՛ն թէ մեք զարբասայում ես զայս ի դէմս Աստուծոյ դուէն երդեալք՝ որպէս և դուք (երդէք), չար և խորին մեղաւոր էր ասել թէ խաչեցար։ ‖ Պ՛ն եթէ ի դէմս Աստուծոյ էն որ ասիցէ՝ որպէս (ասէ) դուք, և եթէ ի դէմս որդւոյ միայն՝ որպէս (ասէ) մեք, երկրեաւն հաճոյք են Հ՛յ (յոյժ ծայր), յորժամ առանց հակառակութ լինին ասացեալքն։ ‖ ընդհան. 93։

*Ամին լինել վարդապետք օրինաց՝ ինքեանք ոչ իմանան զինչ խօսին՝ և ոչ (գէթն), զո՛ր ոչ պնդեալն են։ ‖ ա։ տիմ։ ա։ 7։

*Արբ արա բարեաց, զի փոխարէն լինցի քեզ, և թէ ի՛նմանէ ո՛չ, սակայն ի բարձրելոյն։

‖ տիտ։ ժբ։ 2։ ֆեռտ։

425. Պ՛ահել ե երկրորդ՝ զի բազում անուն՛անիք ածականիք և գոյականիք՝ երբ նշանակեն զորալ սոյ Թիւնս բայից, լինին մնկերայ պէս պէս կերալեաց՝ որպէս բարձրեալ, ածանցեալ, յօդիւ, հոլովեալ, կրկնեալ, զրոս կարգաւ տե՛ս ի նեղբոյ։

Պարզ՝ ց, *Յամին եօթներորդի (հասատացեալ ծառայն) գնասցե ազատ։ ‖ ել։ իս։ 2։

*Չէր առնք՝ և չէ՛ տուք։ ‖ ղուկ։ ժ։ 8։

*Ո՛ այլ տրտում առացիր։ ‖ յովհ։ ե։ 18։

*Ո՛րում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցի ի՛նմանէ։ ‖ ղուկ։ ժբ։ 48։ ֆեռտ։

*Ո՛ւրեք կայք ասա զբոս ցերեկ դառորի։ ‖ յոան։ ի։ 6

*Ո՛ւմ գործոց բարուէ՛ պտղաբեր գասանել։ ‖ ոխո։ գ։ 1

*Ո՛ օրհնաւորեալ պտղաբ գնայի։ ‖ առակ։ լե։ 7։

426. Ա՛ռաքեալ ածականք՝ ց, *Առաքչին ազգակից ի վե՛ր շահատակեալք։ ‖ յովհ։ կոհոս։

*Ո՛ ուռնայր (երկի) կասին բուէբաբերի լինել։ ‖ ա։ եզր։ բ։ 18։

*Խոյբերեալքն պատճի ողբմութի՛ առ ուռաստատ նաւն։ ‖ յոնր։ բ։ 13։

*Լթեր ոչ բառական լսէանան զձեռս, հայց ոչ առ
առն (հրեայք)։ ‖ Մարկ։ է։ 3։
*Լ յր ամէ ինձանէմ նահատակեալ ի վէր օրինացն։
‖ ա։ Յովհ։ բ։ 42։
*Զհանդանացն առաջի իմ մի՛ երևեսցիս։ ‖ Ելից։ ԼԷ։ 20։
427. Լթանգիստալ ածականք։ ց, * Լթեր թագաւ-
ցին գան-ղս իմ ակամայ մեղուցեալ։ յօբ։ լԼ։ 33։
Գնան ուռ ի Ճանապարհս սրտի քո՝ անարատ։
‖ Թագաւ։ Ժ։ 9։
*Ա՛ի թեր անիրաւ գատիցէ ասր։ ‖ յօբ։ ը։ 3։
428. Յօդուած՝ ա, ածականք։ ց, * Գայտ է նման
բանտաւան չարջարիչ։ ‖ ղուկ։ Ժ է։ 25։
*Գտանիցեն զձեզ անպատրաստս։ ‖ ը։ Կորնթ։ Ք։ 4։
*Գրաւեսցեն զանուղղամ ղ գազանին՝ գրնեղջևս և
իմնալեջս զայրացուցեալս։ ‖ Գ։ Յովհ։ է։ 5։
429. Ղոլմեալ՝ գոյականք և ածականք։ ց,
*Կենդանացն ի միջոյ մերկատրաց փոխեցաւ (ենովք)։
‖ Իմաստ։ Գ։ 10։
*Ի է եթէ անձամբ ոք առնեաւ զպատուիրս։ ‖ Եբր։ է։ 4։
*Կայն ինքն շահաւետս և օգտակար բանքն՝ մի՛ յա-
ճախեալ։ ։ ։ եղեցին խօսակեալ յայնմանէ՝ ոք խօ-
սիցի գնորիցէ խնամոյ։ ‖ Ընդհան։ 30։
*Ո՞ մնացորդաս առ ոգն կուտիցէ։ ‖ գան։ է։ 19։
*Համարեցան եթէ առ աչօք ինչ լինիցի։ ‖ Մարկ։ Գ։ 49
*Ի՛ ակնկալին՝ ներող պարտ է լինել և հեզ առաջ-
նորդ։ ‖ Ընդհան։ 41։
* Ամենից յանգեցաս ընկալան զհրեշտակս։ ‖ Եբր։ Ժգ։ 2
430. Լկնեալ։ ց, * Ա՛ի ահ զնոյն պատահարած
մասուս ցանկն ցնորք։ ‖ Եբր։ Ժ։ 1։
*Կնոյն դաս անձամբ անձին դ-ես լինիջիը։ ‖ եսայ։ լիս։ 9
*Կնչէիք յաչէ պատուական զձեմարտուս հաւքս։ ‖ սաղ։ ՀԷ։ 1
*Կոչ ըստ առանձ մեղուցեալս։ ‖ եսայ։ խե։ 15։
*Կին ունիմ ընձեզն իսկ գալատ ձեզ, և բերան ի
բերան խօսեմ։ ‖ ը։ յովհ։ ա։ 12։
*Ա՛ի ի մանկունս մահկանացուս՝ ածոյեցոյ օրինակ
բարձրանալ։ ‖ ը։ Յովհ։ Ք։ 12։

*Տայիս քաշելոց գՀայց քո սրտի ծոցն։ ‖ Եսայ. ՟ծը. 10
*Ի խօսիլն իմում առաւել՝ ահ ի բերան լինիցին։ ‖ Իմաստ. ՟լը. 12։
*Օ պատմող Հանս պատառուիկն, հաղ ի գլուխ լինիցէ։ ‖ ՟ա. Թագաւ. ՟է. 39։
Ա յս ամ՝ մահկանացուիս ըստ նշանակութեանց իւրեանց ամսեանցն վերոյ գրեալ (393) ոսկւոյ ճշ։
Ա յսպէս հին և՛ վերոյ եդեալ մահկանացուս Պապոյ ծածուկ։ Ա՛ ետհոյոյ տյսպէս։ Ես չունէի անդորրս Հոգւոյս։ ես ամենայն ինչ ոսկոյ, ճշմարտիւ։ ես ի ձեռն իմ ի վաճառոց Հարստացուցի զքաղաքս։ ես փա՛ռս ի շահս։ ես։
431։ Ա՛ն զի այս անուանիքս՝ ոչ յամառութիւն լինին մահկանացուիս, այլ ուր նշանակեն զերն, կամ զորպիսութիւնն անուանն, անդր իսկապես անուն են։ ՟ճ,
*Ա՛ր (յո առաջի Ա՛ի) ոչ է հրեայ և ոչ հեթան նոսա։ ‖ Ժող՝ ոտից։ ‖ Հռոմ. ՟է. 11։
*Ա՛ռ միամիտ են ձիրք երէ։ ‖ Հռոմ. ժ՟ը. 1։
*Ա՛օրինակ ոտից դատաստանին Ա՛յ։ ‖ ՟բ. Թես. ՟ա. 5։
*Ա՛ր դարձուցանէ զանձն իւր (յաղթասուց), և՛ իջոյ զամ կարօտութիւն եղելոյն։ ‖ Առակ. ՟ին. 27։
*Ա՛նդ՝ ամ՝ գոգոսիկ լանի՝ զոր խօսիցին մարդիկ. տացեն Հանար յաւուրն դատաստանի։ ‖ Մատթ. ժ՟բ. 36
*Ա՛ն պոռացաս ընկերութիւն իւրմէ Հայեցար յամ՝ ընտ կիջս Տէր։ ‖ Առակ. ՟լբ. 11։
*Ա՛ւելն զքո՛ղքս իոպեցուցեալս և զպրիսպս ‖ Ե՛ղ. Էջ. ՟ի՟ 25
*Ա՛ինմատուռ իմն համարեք (կեղծաւորն զպահելն) ընդնեամ կրօնիւք։ ‖ Կողոս. ՟բ. 23։
*Ա՛ատուսցեն զպատարագն ... յաղագս ակամայ իմն իւրեանց։ ‖ Ղեւտ. ժ՟ե. 25։
*Պատճառական արեամբն Ա՛ի (փրկեցայք)՝ իբրև անբիծ և անարատ գառինն։ ‖ ՟ա. Պետ. ՟ա. 19։
*Պիղծ է առաջի տեառն խորհուրդ անիրաւ։ ‖ Առակ. ժ՟ե. 26։
*Ո՛ճառիկ Ա՛յ զգուշանայ և Աշմարտի։ ‖ ՟ա. Թես. ՟ա 9։
*Ո՛ւս է երևոյթ առ աչս։ ‖ Ամբակ. ՟բ. 19։
*Ո՛նով փոխ ցատուկ՝ ի վեր հարձ։ ‖ Յովհ. ՟ի՟. 11։

432 · Վ հնաբելի կ երրորդ · զի բուն մակբայք ևս՝ ի վր անուանն եղեալ, լինին անուանն ածականն · ց ·

*Ի պատուհասն · · · զաւետիս կենսոյ առնի՝ զպրկիս և զհանդերձեալսն · ‖ ու · պիտ · Ե · 8 ·

*Մի ածեր զղջմամբ՝ ինձ զր պարծիմ ի համառօտս երեսի · ‖ նար · ձԲ · 6 ·

*Ոչինչ իսկ մնայր բժշկելոյն ի չաբաթոյ · ‖ յովհ · Է · 23

*Ո նախանձ լինիր · · · ասաղ զոռոգել հնորհան · ‖ յոհան · Ր · 5 ·

*Եզրա՝ փոթ ինչ անդամ կ, և մեծամեծս բարբառէ · ‖ յակոբ · Գ · 5 ·

*Զրոգ երիվարսըդ մերովք վախճոցաք · ‖ նոյ · Ր · 16 ·

*Նմոտ Ր գործեցի զնչ հաճոյն քոյ · ‖ նար · ծ · 3 ·

*Մարգարէքն զր տեսին քեզ տեսիլս զուտ՝ ոտքս պարտաց անօգուտ · ‖ ղկ · Ր · 14 ·

*Ոչինչ կ առաչին ասէ՝ չասի կրկին · ‖ ասաք · ի · 23 ·

*Ո՞ եր գիր գրեալ ի վերայ նորա՝ յոհաննէն կ գոչ յաղերն և եբրայեցերէն գրով · ‖ ղկ · ԼԳ · 38 ·

*Խոյն ի չարչն տուեալ · ‖ յովհ · կոն ·

433 · Ո մակբայք՝ նախ · տրտ · անտ · ատա · անք՝ անո · ոյտ · ոյդէ · անդէ, երբեմն դնին փոխանակ յատկական դերանունաւն, կամ դիմորոշականի · ց ·

*Ոտք յաշխարհէ ասէ էր · ‖ յովհ · Ը · յովհ · Ր 23

*Ո քոյոց ոչոխ պարտևեալ Հնորհեմս · ‖ յի ի քոյոցդ · նար · Հղ · 3 ·

*Ո պաղոյ անտ՝ ծառն ձմռայլի · ‖ յի յոյնմանէ · յոան · ժբ · 33 ·

*Ո եր մովսես ի լերինն անդ · ‖ յի ի լերինն յոյնիկ · ելից · ԼԱ · 18 ·

*Ոխեր առեալ ձեմեր յատպարիսն անտ · ‖ յաս պարիսին · յովհ · կոնտ ·

Ոխն ոյտ · ոյդէ · տե՛ս ի (223 · 395 ·) ·

Ոյտանս մակբային հերիք հատնելոյ, համառօտ ցուցանեմք և զշարկասն · զոր կ՝ ի դէպին կարես հմանալ ի Ընդհանրն ·

Գ Լ Ո Ւ Խ · Ա Ռ Ա Ջ

Թէ ընչի՞ է Հաղկոդ, եւ ո՞րքան բաժանի։

Հաղկասն է մանն բանի, որ զմասուն բանին եւ ձմ զբանն չաղկապէ ընդ միմեանս, եւ բաժանիչ տասնեակ եւ են սորա · Հաղկիւտական · տրոհական, այլակերպ · պատճառական · հետեւողական · սկզբնաւորական · նախընտրական · չամփմասական · տառաւելական · մակաբերական · միջնական · յարացուցական · վարանական · անկատարական · թերական · թարմաթար · զորոց միջնումն տեսս օրինակաբ։

435 Հաղկիւտականքն են, որ զնչամանակուն ինն չքաղէն միայն կապեն եւ կցեն զբանն ընդ բանի, ձմ զբանն ընդ բանի · և են սորքին · Լաչ · խչ · տչ · նոյ · կոյ · օր · եաս · տչ եա · տչ եաս · եա տչ · նոյս · նոյս · կոյ ինչ · եա կոյ գոյիւթիւ · նոյ խչ · եա գոյիւթիւ · միանգամայն եա · քոյ · եա տչս · եա տչ · և այլն, ուրպէս՝

* Վարձայ եա տեսի ձի նեղբոյ արեգական, զի ոչ ինչ ինեինաց են ընդհատչ, եա ոչ զօրաւորապ պատերազմ, եա ոչ խմասանոց հաց, եա ոչ հանճարեղագործ միտուի, եա ոչ գիտնոց ընդհարք · ‖ Թղթ. Ի · 11 ·
* Վանգն անմեծար Հայր ասմիւ, ինձ ոչ զբանն ունդիցի ընկերան զօրուն · · · Լաչ բանն ինձ ոչ անուանմբ Հօրն ծանիցի, որը ոմն · ‖ Նար · Ղ · 7 ·
* Որ ասիցէ միայոց · նոյ ըմպիցի զբաժակս տունն անաբժանութիւն, պատուական եղիցի մարմնոյ և արեան տեառն · ‖ ա · Խորին · ժա · 27 ·
* Որ ձ ծառ բարի՝ որ առնէ պտուղ չար, և ոչ գործ ձեռ ծառ չար՝ որ առնէ պտուղ բարի · ‖ Մատ · Է · 43
* Զօրինս արարիչն ինձ ասաց եա մեզ · ‖ Նար · Ղ · 3

436 Տրոհականքն են, որ զպէս պէս բառս եա զբանս զատ զատ չաղկացնեն, եւ են այսոքիկ՝ Կամ · նոյ ինչ · եա նոյ · եա նոյ ինչ · ինչ · եւ · եւ · Հիբար՝

Տոտոբ. ա. գլուխ. Ժա. ցօդ. ըբ։

* Այնժամ որ եղբայր անուանեալ կամ պատմիչ լիցի, կամ կուսակրօնուհի, կամ ափսէ, կամ լամպաստող, կամ սրբեցուղ կամ յաւիտեանօղ, ըստ այնմանութեան և հայց մի՛ ուսուսլ. ։ ա. կորնթ. է. 11։

* Հնչէ՞ ինձ իշխանութիւն չիմանալ զինչ և կամ միմ. կամ թէ ակն քո չարէ, զի ես աւատու եմ։ ։ մատթ. ի. 15։

* Ընկալցի իւ բանաւիչութիւ իւրով մանկամով՝ զոր ինչ գործեաց յանէ ինչ լսոյր, և ինչ չար։ ։ ըբ. կոր. է. 10։

* Իւ բանաւիչութիւ որ ի հէնէ ինչ սաղմոս ունիցի, ինչ վարդապետութիւն ունիցի, ինչ յայտնութիւն ունիցի, ինչ լեզուս ունիցի, ինչ Թարգմանութիւն ունիցի, ամէն ի հինսի լինինցի։ ։ ա. կորնթ. ժդ. 26։

437 Յայտնի՛ն են, որ երկուց լսանից գիերջինն այլասքէն վիսեն, և այնպա կ՚ելն ըստ աւանդին. և այսոքիկ են. Յ՚ բայց խոյ. ասկոյն. ոչ ասկոյն. բայց սա կոյն. բայց գոյն. գոյն ինչ. գոյն չէ. ինչ ոչ. ինչ ոչ. ինչ. ։ ըբ. մրբաս

* Խոտոր լեր հալմոցուցնէ, այլ սեր չինչ։ ։ ա. կոր. ըբ. 1։

* Խոտոր եր, որ արդարացուցանէր զանձինս առաջ քի մարդկան, ասկոյն Ա՚ գիտէ զսիրտս ձեր։ ։ ղուկ. ժդ. 15։

* Արմնոյ կրթուի առ ասկաս ինչ օգտակար է. ինչ ոչ ուսուցանէ առ ամէն ինչ օգտակար է։ ։ ա. տիմ. դ. 8։

* Պատրէ առանայ, որ այլ զհաշատ. բայց ասկոյն զՀոգիս առուզոյ ապանանէ։ ։ մատ. ի. 6։

* Ա՚ զայն որ գիտէ, ինչ ոչ Հոգին այ։ ։ ա. կոր. ըբ. 11։

Ա՚ հինչ կայ Հոգ Ա՚Յ, ասն ինչ գոյն զմարդկան ուզղոյ և գիտու։ ։ յովհ. կոնթաս

438. Պատճառականքն են, որ զբան լինն բերեն պատճառս միս բանին, և այնպես շարկասկեն ըստ միմ ուանս և սոքեն են. Ո՚ ինչ վն չէ. գոհանալ չէ. ոգիս չէ. տյչէ. մոնոսանդ չէ. էէքնչէ. տյս չէ. նա չէ. այնա չէ. ինչ. որովհետև. ասս. որպէս. որ. ևս. Հիմն՝ ասկոյն. ինչ որովհետև. ասս. որպէս. որ. ևս. Հիմն՝

* Այդ ինչ՝ Տնազնուս լեզուս ծնդրոյց ձերոյ յայտի. չէ այն ե Հանգոյ առաջի ասն։ ։ յովհ. ի. 20։

*Ամբոխ եմարի՝ ի բաղձալ զանձուց սրտի իւրոյ բղխել զբարին, և մարդ չար՝ ի չարէն բղխել զչար, զոմն ի միւսոյ ըստ ածոյ սրտին խօսի բերանն ոք։ ‖ղտ։ ՀԼ5

*Խնդրեցէք և ոչ առնուք, վասն չէ չարաչար խնդրէք։ ‖յակոբ։ Գ։ 3։

*Ընդհանուր եհար (զհերովդէս) հրեշտակ նոյն, փոխանակ չի ոչ ետուս Աստուծոյ ։ ‖գործ։ ԺԲ։ 23։

*Յորժամ պահիցէք, մի՛ լինիք իբրև ակնածուրս արտաքուստ, որ ապականեն զերեսս իւրեանց, որպէս չի երևեցին մարդկան, թէ պահիցեն։ ‖մատթ։ Վ։ 16։

*Հրովեհեան ի սակաւուց հաւատոյդ համարիմս, ի վերոյ բաղմաց կացուցից զքեզ։ ‖մատթ։ ԻԵ։ 21։

*Ով սիրելիս մեծարու համարիմք զանն զպատուիր բանին Աստուծոյ, և զի՞նչ ասեմք զսիրելիս՝ որ զորքն այգւոյ և զպարտեզ։ ։ ։ և զանօթս չէնչինս յարգոյ և պատուական համարիմք զանն զսիրն Աստուծոյ։ ‖Գծ։ ֆոս։ 773։

*Հաւատ ի լինէ, զի խոնարհ արարեալ զիս։ որպէս ուսայց զարդարութիւնդ քո։ ‖սաղմ։ ՃԺԹ։ 71։

*Ասացէք իմ և եղբարք իմ սքանչ են, որ զբանն Աստուծոյ լսեն և առնեն։ ‖ղտ։ Ը։ 21։

439։ Քրեստոնեայքդ են, որք զբան իմ լսեն և առնեն։ Ես միւս բանի իրը հետեւութիւն պատճառեմ։ և սպառ են։ Ա՛ որոյ։ սակս որոյ։ յորմէ որոյ։ վս որոյիկ։ սակս որդորիկ։ յորմէս որդորիկ։ վս ոյն։ սակս ոյնք։ յոյս սակս։ յոյն սակս։ ամեն իրի։ փիճ իրի։ ոսաբ։ եւ։ որ։ ոյն։

*Աստուծոյ մարմին եղև, վասն որոյ և մեք առ խոստովանութիւնք Աստուծոյ և մարդ զՔրիստոս, ոչ լսաժանելոյ այ զպատճառ զայս ասեմք, մի՛ լինիք։ ‖ընդհան։ 241։

*Հաստիւ (իմաստութիւն) ձգտանէք ի Աստուծոյ զերուեք, և ծագումն ճշմարիտ փառացդ ամենակալին, վասն որոյիկ և ոչ ի մի ինչ պղծեալ խառնեսի ինձ։ ‖իսաա։ է։ 25։

*Հաստիւ աստուածպատուական ի քոյ ։ ։ ։ իրաց ձեռք ես այժմ ։ ։ ։ Ներին ոտից և Տէրտերոսս

թեմ հայածեալ ‖ ընդհան · 139 ·

*Ի ներհերցուածոց գրոց միտ ոչ դնեմք · նախ իրլ և հնդատաւակըն տանջիչ վճռ ‖ ի ‖ ին · կոխոս · 615 ·

*Ի կամակիցն բռնատաւեալց ոչ է կատարել սէր · ոսոխ և ոչ բռնադատակապես փրկուի · ‖ նոր · իհ · 2 · 440 · Ի զղջմնաւորականքն են , որք դնեն ի գլուխս նոր սկսեալ բանից , և են այսոքիկ · ի զղջ · ու ոդդ · ոդդ · ոդդ ·

անգամ խո՛ չէ՛ չէ՛ ես՝ ես՝ ես՝ ես։ Հիւկէն

*Ընպէս ցուցէք ամենեցուն զձեզ Աշմարտասէս լինել, թէպ չէ լոկ բանից ձերոց՝ որպ երևման հաւատացեալն մարդիկք։ ‖ Ընդհան. 69։

*Ընպէս լուսաւորեցէք լոյս ձեր առաջի մարդկան, որպէս չէ տեսցեն զգործս ձեր բարիս, և փառաւորեսցեն զՀայր ձեր։ ‖ Մատթ. Ե. 16։

*Ընպէս սիրեաց Ի՞ զաշխարհ, թէպ զերդին իւր միածին եհաս։ ‖ Յովհ. Գ. 16։

*Ընպէս ահագին է տեսիլն, չէ՛ ես մոխիս ասէր՝ եթէ զահի հարեալ եմ, և դողայի։ ‖ Եբ. Ժբ. 21։

Վհատ բարերարն իւրով մարդասիրութենն չափել զմարդկան վտանգս ըստ մեզոյն, և լուծանիլ զդատաստանսն ինն՝ քանզի անդամ արատաւոր արժանանայ ցուցանել զիւր նախահնամութիւն։

‖ Գէ՛ Խրատ. 214։

443։ Ոսաւելականքն են, որ բազդատութ. և աՀ ոսաւելու. ընչ յօդին զմի բառ կամ զբանն ընդ այլսն. և այսոքիկ են՝ Ոսոսել, ոսոսել ես ոսոսել ես ոսոսել, ոսոսել չէ՝ ոսոսոնդ՝ ոսոսոնդ չէ ես՝ ոսոսոնդ քէ՝ յոսէք ես՝ ես յոսէք՝ ոսոն քէ՝ ես ես՝ ես քէ՝ քոնդ քէ՝ ես ես՝ ես քէ՝ քոնդ քէ՝ ես ես՝ ես քէ՝ քոնդ

444. Ա՛նակաբեականքն են, որ զմի բանն յայլ բանի հարկիւ յառաջ բերեալ յարեն ըստ միմեանս. և առքին են. Ա՛ր-բին. ապա. ապա-խի. ապա ասի-ին. խի ապա. ապակին. ապա ասի-հետեւս. չերթան ասին. նա ասին. բա. ևն. հինգակ՝

*Ա՛ԹԵ դուք Հրի՛ հէք. ասին ամբարհամառ ազանակ հէք. ‖ գծպա. գ. 29։

*Ա՛ԹԵ զբանն իմ՝ զայնհեղին, ապա ես զձեզն պահես ձեզ։ ‖ յովհ. ժե. 20։

*Ա՛ԹԵ մեծամէ ցանկալի է ի կենցաց առաջինեցս. Ա՛ռն զի՛նչ ինչ մեծագոյն քան զնմանաստութիւն, որ զայնմ առնէ։ ‖ իմոթ. ը. 5։

*Ա՛յսոյի ասպատակէ, այլ ո՞ հաւատացց լսոյ մերում Ա՛պա տեառնէ հաստատը ի լսելոյ են, և լսեալ ի բազ նշան Հրի։ ‖ հաւմ. ժ. 17։

*Ա՛ԹԵ զմնորդեան լինչ վկայել ուներցիկը, պատկեն Ա՛յ վկայեն մեծ ինչ։ ‖ ա՛ռ. յովհ. ե. 9։

445. Ա՛նկնականքն են, որ զբաստատուն բառն կամ զբանն՝ յոտ գանեն սեփնուն նախընթացին, և այնպէս շաղկապեն ըստ իրեարս. և տքին. պատկին է. պատկին ես. պատկին է բա. պա է. պա ենք է. նա է. պա ես. պա ես ես. ես ես ես. ես պա ես. ես՝ ևս. ոլորակ՝

*Վ՛հատեմ, զի ոչ լնակեալ ես յիս՝ պատկին ի մարմ նի խոռմ. բառի ինչ։ ‖ հաւմ. է. 18։

*Ա՛ղի՛ն էղի լսմա տաբաքեանի. պատկին է Ա՛ղ՝ իմ Ա՛ղ՝ իմ ընդէր թողեր զիս։ ‖ մատթ. իզ. 46։

*Վ՛հատա ասքել և թաղեցաս ի Հանապարհին հարթացայ, պատկին է բեթ ի՛ հեմ։ ‖ ծնն. լե. 19։

*Ա՛նանձ զառապանակ ուխտին ի՛ քաղաքին դաւթի, նա է սիոնին։ ‖ ը. ռեգ. է. 2։

*Ո՛ զոչ լերուք ողորմեալ ձերում՝ մի՛ առնիք առաքել մարդկան, որպէս ինքն ի ցայց ինչ նոցա. ‖ մատթ. ղ. 1։

446. Յարացուցականքն են, որ զնեւեալ բառն կամ զանունն կ՛ցեն ոմն օրինակ ի վկայութիւն նախընթացին, և են այսոքիկ. Ա՛պա պին. ըստ ոսոմ. ըստ

օբլեամ։ օբլեամ լին։ հիւթոյ։ հիւեան։ հիւշան։ հիւնէն։ հիւսիւ։ հիւսիս։ սրբոյ։ սրբան։ սրբոյն։ սրբէն։ սրբոյ։ սրբոյս։ հիւսիս։

*Ի միանգամ ըշխոդոմս։ բոլն միկնաց յեզ ի սատան։ երկրորդ։ անգամ զանհաւատսն կորոյս։ ։ ։ սրբոյն սուրբ և գովեր։ ‖ յոան։ ա։ 7։

Ի սրբէն դնին ի միևնոյնս բանից, և ի գիտուճ գրեանս, ոչ և սատ ի ծայրս օբլեակաց։

447։ Ա սրանակաչքն են, որ յառաջի ընտիր քան նին կարող չլինելոյն աղագաս անձամբ մեալոլ ի ապագայ բանին կամ բառին հաւանիլ ցուցանեն, և այնպիսս շաղկապն Ը իրեսաս, և են սպքին։ Վանե։ գնանե, գնանայ, գէ՛ր, գարձաբ։ սրպես՝

*Հաւատա՞ր իձ, եԹէ ես ի հայր՝ և հայր ինս ի ես։ ապա Թէ ոչ՝ գոն և վ՚ր գործոցն հաւատացէք ինձ։ ‖ յովհ։ ժ։ բ։ 11։ 12։

*Ընկալցին տեսանել գոնոյ Ը աղօտ հրեշտակք։ ‖ ա։ պետ։ ա։ 12։

448։ Ա նկատաբականքն են, որք անկատար Թուիլ զբան լինն շաղկապն Ը այլոց մ իրր Ը կատարչ պի (40)։ և են սրբա։ ֆնդեթե։ ինդեթե։ ԲԷ։ ԷԲԷ։ ԲԷ և։ և ԲԷ։ ԲԷ՝ և ԲԷ։ ԲԷ և ոչ։ ոչ ԷԲԷ։ էբե ոչ ԷԲԷ։ ոչ ԲԷ և այլն։ զոր օբլեակ՝

*ֆնդեթե և մարգարէութիւն սրբ ե ի ժամանակիս, այլ իմաստուն Ա յ տայ Նանաշել։ ‖ ղեկտն։ 10։

*Ա րդեակ՝ ԲԷ իմաստուն լինիցես, անձին քումդ լցես և ընկերաց։ և ԷԲԷ անզգամ լցես, միայն պնդեացես զջարիս։ ‖ առակ։ Թ։ 12։

*ֆնդե և մեռանել հաստատիցե ընդ քեզ, զքեզ ոչ ապրացոյց։ ‖ առակ։ ԻԷ։ 35։

*Ա՛յ ԷԲԷ գուսբ ընտրեալքդ ես, այլ ես ընտրեցի զձեզ։ ‖ յովհ։ ժե։ 16։

*Խնդրեցին հրեայքն սպանանել զնա, զի ոչ միայն լուծանէր զշաբաթս, այլև հայր իւր կոչէր զԱ՛ստ, և հաւասար ս նէր զանձն Ա՛ստ։ ‖ յովհ։ ե։ 18։

449։ Ա հականչքն են, որ զբան լինն ԹԷ ուբ իՀնէք (խաւսիլ մի) յայնէ պատճառաւ ցուցանելով

շաղկապական ընդ. միմեանս, և սոքա են. ՅԱՐԵՒԱԿ.
չ ԵՒԵՔ, իսկ ԵՒԵՔ, ոչ ԵՒԵՔ, ոչ ԵՒԵՔ, այլ ԵՒԵՔ,
նոյնք ևս. որ պան՝

*Ոչ արձակեցից զքեզ, ԵՒԵՔ ոչ օրհնեսցես զիս։ ‖ ԾՆՆ. ԼԲ. 26։
*Ոչ ԵՒԵՔ ոչ ապաշխարիցէք, ամենեքեան նոյնպէս կորնչիջիք։ ‖ ղուկ. ԺԳ. 5։
*Ո՛վ է ԵՒԵՔ Թողուցուք մարդկան զյանցանս նոցա, Թողցէ և ձեզ Հայրն ձեր երկնաւոր։ ‖ մատթ. Ը. 14
*Ոչ ԵՒԵՔ է՛ք ալ երկրի, ոչ ԵՒԵՔ աղն անհամի, ի՞նչ յաղիցի։ ‖ մատթ. Ե. 13։
*Ցե՛ս, ... ի վերայ քո քաղցրութիւն ՈՉ, ԵՒԵՔ կայցես ի նմին քաղցրութե՛ն, ոչ ԵՒԵՔ ոչ՝ և դուն կոձդ պեսցիս։ ‖ Հռով. ԺԱ. 22։

450. ՈՉ արմատապէն են, որք իւրք զարդ եւ ևաշ յօրէն զբառս և կբանս ըստ միմեանս, որք են. ՈՉ. ԵՒԵՔ. և. ՈՉ ԵՒԵՔ. չ. ՈՉ չ. ԲՈՅ. ԲՈՅ. ՈՐ. ևն. որ պէս՝

*Ոչ ինչ ի ծածուկ, որ ԵՒԵՔ ոչ յայտնեսցի։ ‖ մարկ. Դ. 22. (մատթ. Ժ. 26)։
*Ամէն, չ գիտեցէք դուք, ԵՒԵՔ ասն ամի գլուխ Հաց ե. ։ ։ ։ կորնթ. ԺԱ. 3։
*Պատասխանի և ասէն, ԲՈՅ հուր ինչ մեք անդ ոչ դատաստ. ։ ։ ։ Յովհ. ։ ։ 20։
*Ոչ, ... առաջեր, ԲԱՒ յորում ատուք կարդասցես առիս, մի՛ երկիցես։ ‖ ՂԱ. Դ. 57։
*Ոչ ի ծագէ անտառէ եր նշուլից ողորմութե՛ն քո վառաց՝ Հալիմ մեղք։ ‖ Նար. կանո. 1։

451. ՔԱՅՑ պարտ է գիտել, զի և երբեմն զօրութե՛ն իմացեալ լինի շաղկապն ՈՉ օրինակ իմն՝

*Ո՛վ ի դու զգիտուն ի մեր ժեցեր, (ՔՈ պէտքին) մեր ժեղից և ես ոչ քեզ (ասե ՔՈ)։ ‖ ովս. Դ. 6։
*Յովհաննէս նախատէ վասն, (ԲՈՅ) ոչ ամաչէ. ‖ առակաց. ի. 4։

Ապարէն՝ այսպէս զշաղկապն ոչ անելոյդ յետոյ, զի ջերմութիւնն ևս չյոռ հեշտ կարես ձանաչել

ՔՈ ՀԵՏԵՒՈՔՆ։

ԴԱՎԱԹ ԺԱՄ։

ԹՎԵ ՉԻՆԵՑԱԾ Մելոդիոնին, ևս չունի թեսսակ է

ԱՅՍ ԻՆՔՆԱԿՈՒԹԻՆ է մասին բանի, որ ի մէջ բանի ցուցանէ զԻրս Հոգւոյն, և են սորա Ա՛ղէ · ասաղ · ոյ · ո · բաբէ · էէբ · եղա · էրաէ · էէյ ԼԷ · Հոգու · յանիպէծ · ո · ո · ոհ · ովւ · վահ · վոյ · վաշ · օհ ։

453 · Ա՛ղբա՝ ըստ կերպ կերպ փոփոխման Հոգւոյն՝ ի գործ ածին գՀաւատոյ ի մասն տեսակս։ Ա՛ստուածան, երանական, ըղձական, զարմանալական, զարհուրական, կոչական, յորդորական, խնդրական, հեգնական, երգիծական։

454 · Ա՛ստուածականքն են, որ Հոգւոյն ցաւելով խոսք ձայն նշանակեն, և են սորա · Ա՛ղաղ եղա · վոյ · ո · ովւ · ոհ · ոհ ԼԷ · էաբէ · ևս · ց ։

*Ա՛ստուածն ասատանօր թաքուստացեալ եղևեվի անձինս · ՚Նոյ · ՀԸ · 3 ։

*Աշխատ գաս նիւոսէ · · · · ասաստի խնդրեսցուք զեզ միսեթարուի · ՚Նոճսամ · Գ · 7 ։

*Ա՛ստ անձին իսմաս՝ զի կորեաս երկիւղած լեր կրե, և ոչ գոյ ուղղի ի մէջ մարդկան · ՚Պս · Է · 2 ։

*Ա՛ստ ա՛յլ ոչ՝ որ բնակեալ են յերկրի · ՚Յոյ · ՀԸ · 13 ։

*Ա՛ստ անձն իմ հոգևէլի · · · երբ ոչ չեայն կրեսցես արատիժ · ՚Նոյ · Թ · 2 ։

*Ա՛ստ հմայիւք իսրայելի միթէ հոգիք զանձինս արատճեն, ՚Եզեկ · ՀԳ · 2 ։

455 · Ա՛ստուածականքն են, որ երանելի լինելն ցուցանեն, և են այսք · Ա՛ստուած եղաւած ևս · օրհնած ։

*Ա՛ստուած և քեզ ևՀրկիր, որոյ Թագաւորքն որդի ազատի իյեզ · ՚Թագաւ · Ժ · 17 ։

*Ա՛ստուած ևս՝ կատկի զանձն իմ վարժել ՚Յոբ · Ը · 24 ։

456 · Ղձականքն են, որ զխոսքս նշանակեն, և են այսոքիկ · ՚Ա՛ղ եղե ևս · յանիպէծ · ևս · օրհնած ։

*Ա՛ղ օրքան բարի և հաճելի է տէր, հոգի քո յաս

*Խոչ ՝ի՛ր յատելից հայիլ ՝ի տանջանս սրբոցն։ ‖ յան, է, 5։

457. Հ ապրելակատարքն են, որ արտաքոյ մնացք զբնչ ՝տեսնեալ՝ զարմանալ յուցանեն, և են սոքին։ Ա-ով, ալ՛ի՛ է-ից։ ‖ որ՛զան՝

*Ո՛ր Թուէ զբազմութի՛ տատեղաց, և զիւմն զինւ յան ո՛ւանուէ կոչէ։ ‖ ապ, ճ՛ խզ, 4։

*Ո՛վ խորը մեծաւ և լմնաստաւ և գխոտւեն Ա՛յ։ ‖ հայ, ժ՛ա, 33։

458. Հ սրհրդարանականքն են, որ սպասաւորք վախճանք նշանակեն, և սրբոց են, ՀՀ, ա՛, ով, ո, ան, ոս, ոհ ոհ, և այլն։ ՛ոգիսն՝

*Ո՛ ա՛, ուր՛ր ուր՛ր զի առեալ զՀրեշտակն առաւն զմ յանդ-իմանն։ ‖ դպրաս, ո՛ր, 22։

*Ո՛վ աքանչելի և տեսիլ ահագոյ զարարիչն երկնից և երկրի այսօր տեսայք ՝ի խաչին։ ‖ շար, 295։

*Ո՛վ հայի յերկիր, և տայ դողալ սմա։ ‖ սաղմ, ՃՀ, 32։

*Ո՛վ ՀՀ յերկի՛՝ երթեալ երթիցե։ ‖ բ՛, մաթ, ՀՀ, 37։

459. Հ ոդակապքն են, որ կանչելով ցուցանեն զանձ կամ զբարեբաՀի՛, և այսոքիկ են՝ Հ՛՝ ով, ոյ, օն, ևս, ՛ոքսիկ՝

*Ո՛ տէր՝ ես ծառայ քո եմ։ ‖ սաղմ, ՃՀե, 6։

*Պատմեցաւ քեզ ո՛վ մարդ՝ զի՛նչ է բարի, կամ զի՛նչ խնդրէ Ո՛ր-էն ար։ ‖ գե՛, Հ՛, 8։

*Ո՛՝ սէգ Հպարտ և ամբարտաւանն դու զմեզ յայտ կենացդ Հես կարՃել համարիս։ ‖ բ՛, մաթ, է՛, 9

460. Հ ոդրարականքն են, որ խրատ տալով զՀատուցանել նշանակեն, և սրբոյն են՝ Ա՛ղէ, Հոգո, օն, է՛է, և այլն։ ՛ոգիս՝

Ա՛ղէ զարԺանն իսկ՝ առաք ոդրմնա՛ի՛, և ահա ամ ա՛ր է ձեր։ ‖ ղուկ, ժ՛ա, 41։

*Ջո՞ գ՝ ժ՛ր լեռնք, պինտ կացէք, գոր՛ծ է այսօր մարդանալ Ձեզ ՝ի վե՛ր երգ սրգ։ ‖ ա՛, մաթ, է՛, 32։

460. Հ ՝ եկայք և մե՛ք, զի ա՛՛ն՝ Հատցուք։ ‖ ով, ժ՛ա 16

461. Հ ՝ոնդ ակաՃքն են, որ յայտ ունին զանխտրի՛ սրտին, և են այսոքիկ՝ Ա՛ ՝ աղ, վազ, վոչ, ոհ ոհ, ևս, ՛ց,

*Ասաց Թշնամին՝ Ի վե՛ր ելից՝ վնշ վնշ։ Եղեռ։ ւ՚։ 2։
*Հաղաւակեցին՝ Ի վերայ ալտարին ասելով, Ո՛չ ո՛չ
ալտարին մոլորեցաւ։ ‖ Գե։ Խռաւոր։ 222։
46։ Եղնականքն են, որ չհասանելով հեղնել
(մնախատալ ընել) նշանակին, և են տգեղ։ Ալ։ ով։
վահ։ Հոպո։ ևեր։ ՚։
*Ա՛հ՚ որ քանի՛ր զաւաճան, և զերկիս աւերս
չենչերը։ ‖ Ժող։ ին։ 40։
*Ընդ՚ նախ զայդ՝ այլ։ ‖ Եսայ։ ևե։ 1։
463, Հրդեհականքն են, որ ա՛ւերելով դեղ-
ուձարանել, կամ սիրան այրել ցուցանեն, և են
տգեղ։ Ալ։ ով։ վնշ վնշ։ ևեր։ ՚։
*Պարձկեն աւերմանայն ամաչեցեալք, որ ասէին
ինձ՝ վնշ վնշ։ ‖ ասվ։ կե։ 4։
464 Ատանին և քանի մի մկրտութիք, որք են
տգեղ։ Ալ։ ով։ ոխաս։ բեւ։ եչե։ ե։ եչ։ չե։ ե։ բե։
էչ։ էլա։ էցե։ հո։ հոյ։ բե։ հե։ հոյ հոյ։ հոյ։ հոյ։
հօհ։ ոթեր։ ոթոան։ յոյ։ չե։ ոա։ ոո։ չե։ վաս։ վոյ վա-
ղոյ։ ոա։ ոաւ։ բեհ։ բեհ։ օհ։ օշ բե։ ևեր։ ‖ Այլ այսոքիկ
այժմ չենն ի գործածուե։
465։ Խոելն է նախ զի մկրտութիք առնուն
զնմանութիւ վերջահոտով տգեղ։ ՚։
*Երանի՛ այնոցիկ որ ոչ են սրտիւք, զի նոքա
զկնի տեսցեն։ ‖ Մատ։ է։ 8։
*Ա՛ոյ՝ ձեզ՝ յորժամ քաղի ասիցեն զձենիդ՝ ամ
նպատիկ։ ‖ Ղու։ Ը։ 26։
*Ա՛ոյ սրհ։մարհողացդ, որք սրհ։մարհեն։ ‖ Եսայ։ ի՚դ։ 16։
466 Ի՛ր երբեմն զգեստ ունի զնմանութիւն, սպանիս
*Երանի՛ որ կենդանի ձաշ յարքայութեան Աստ։
ուծոյ։ ‖ Ղու։ Ժ։ 15։ Ահա միկարուն թիս երանի՛ ունի
զգեստ ենդիր, մերկացեալս նմա, այլ թե ասէր, Ա-
րանի նմա՝ որ կերիցէ ձաշ։ ևեր։
*Ա՛ոյ՝ որ ասէ քհայր իւր, թե ընդ ծնար զիս
‖ ՚ի Ա՛ոյ որդւ՚ որ ասէ, ևեր։ ‖ Եսայ։ խե՚։ 10։
Այլ այս ենդերդնհամարեալ լինի և վա՛ր բանին,
զոր ունի միկարուն ներգործուե՛ կամ զգեստ,

ոմն տեսանի ի վերոյ գլխոյ յօրինուածոյն.

467. Զ. Եթէ ի երկրորդ՝ զի կոչական անուանքն եւս՝ ունին զզօրութիւն միմարդութեան. Ջ.

*Երկիւղ ամենայն ՚ի բերէ՝ ահ ի թշուառ. ՚ոտն. ՚ին. 21.
*Այլ դու ՚ի բերէ՝ զօրացիր ընդհօքն, որ ի՝ինձ Ցա. ՚ին. ՚ի. 1.
*Ոչ վատք քեզ՝ անաստին անառն. ՚նոքին. ղբ. 20.

Աստուածայ վճռեցան ուխտքին մասունքք բանին,
ուստի և աւարտ առաքին հատորիս:

ՆԻՒՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՏՎԱԾ

Համառաձայնութիւն մասանց

բանին։

ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՐ Հարկանելոյ այսմ տեղւոյ բերել զայս գեղեցիկ օրինակս։ Այլ նոր կարծել սկսողք յառաջ ուսանիցին զնոտաս և զձևս նոցին՝ ի միում տպաւորելն, այնուհետև միանգից հեռու կացեալով հեգնին, և ապա շնորհակարծան զբանն։ Այսպէս և դու՝ յառաջ ուսար զմասունս բանիդ, և սերտեալով ի մէջ մատեդ տպաւորեցեր որպիսի լինելն, ապա այժմ առնիս ուսանել զմասանց բանի միանգից հեռու կապակցութիւնն, որ է այս համաձայնութիւն, սոյնա կարես ուղիղ ճանաչել ուղիղ կարդալ, շնորհակալել և շնորհակ գրել զբանն։ Այսպէս՝ քերականութիւն պարտաւորէ ինձ յայս հատորիս մէջ գտանել, և առանձին աշխատութեամբ պատրաստել։ Քանզի յայս պարտիզիս մէջ երբ տեսանես պէս պէս համաձայնութիւք բառից ծաղիկներ մեծաց յայտնիցին, սիրտդ ուրախանայ և բերկրի։ Ասեմ գոյն գոյն ծաղիկք ընտիր օրինակաք զարդարեցեր զայս պարտէզս, յոր ինչ հոգնելով չորիս, և կարդալով հատուածս, այս ծաղկանց անուշ հոտոյն շատ դրեցեմ միտքն խմնելոյդ։ Հոգի՛դ զայսչի և դիտաքննայ։ Այսու ցուցանեմք ինչ պիտոյ է համաձայնութիւնն, և քանիսի՞ ինչ տեսանելի է։

ԳԼՈՒԽ Ա.

Հաւատացեալ Հոգի ընդ Հոլովականս.

ՅԱմաձայնաւէ բայի ընդ Հոլովականն այս է. զի անուանն դերանուանն անկ ընդունի բայն և ընդունելոյն Համաձայ նեալ կապակցին ընդ բայի երկու կերպ սիրէ. մի՝ որ տեր բայի, և միւս՝ որպէս խնդիր բայի. զորս ցուցցուք կարգաւ.

474 Տէր բային այն է, որ ցուցանէ զտեր գոր ծոյն, որ զգործողն կամ զկրողն, և վերջ նաւորէլոյ զՀամաձայնաւէ սորա ընդ բայի դիցուք հինգ կանոնս.

Տարբ. ը. գլուխ. ա։

468 ԱՄաձայնաւէթիւն մասանց բանի է կա պակցութիւն նոցին ընդ միմեանս առ ի յօրինել զբան.

469 ԲԱրդ՝ մասունք բանի բաժանին ի վերուս՝ հոլովականս, անհոլով.

470 ԱՆհոլովքն են նախադրութիւն, մակբայ, շաղ կապ և միջարկուած. և սոցին Համաձայնաւէն այն է, զոր ուսաւ յառաջնին հատորին։

471 ՀՈլովականքն են՝ անուն, դերանուն, բայ, և ընդունելուն է սոքա յորքէնս Համաձայնէն ըստ միմեանս, զորս ցուցցուք ի ներքոյ հատորիս։

472 ԱՅ համաձայնաւէ հոլովական մասանցս տեսանի վեց ինչ, այ՝ Տէր բայի, բայ, խնդիր, խնդրառու, յայտնիչ, յայտնեալ, յատկացուցիչ, յատկացեալ, սեռական, դերական, յարաբերական, յարաբերեալ, զայսոսիկ ըստ կարգի ունիս ուսանել զներքոյդքն Ա.Յ. Ապաքէն ասէ ի բանալ քեզ դիւրին Հանապարհ յայսոսիկ, նախ դնեմք զՀամաձայնաւէ բայի ընդ Հոլովականս, յորում սեռականն տեր բայի և խնդիր բայի.

Կանոն. ա։

475 Վ անոյն դիմաւոր բայ առնի զեր բայիւ յառ-
ջակայ հոլով համաձայն թուով և դի-
մաւ. ց, *Հաւատամ անարգա՛ն ես պատուականին.
‖նոքին. լա։ ։ Ինչ դիմաւոր բայս հաւատամ ա-
ռնեալ է զիւր բայի ուղղական անուն՝ անուգնա
և որպէս բայս հաւատամ է եղական և առաջին դէմ՝
այսպէս և անուն անորգն է եղական, և ունելով
զդիմորոշականն՝ ս, որ ընդեալ է յառաջին դէմն։
Ինչպէս համաձայն են և ինեքեաց ևդել օրինակքս։
*Ով հաւատաս ղեմ մի է Ես ։ ։ և գոչ հաւա-
տան. ‖յովհ. բ. 19։
*Ահաւ պատճառք բնութեան՝ որ իրատրեն եղև.
‖ընդհան. 250։
*Նեռութս ։ ։ ։ էնդ անտարակ ։ ‖ղեւտ. ։ 54։
*Ոչ բաց կացէք յինէն ամ ի գործ անիրաւութեան.
‖ղեւտ. ժ. ։ 27։
*Ինքն անսկիզբն ասէ զայժ ։ ։ ։ Ոչինն բնաւից ասէ
անձաւս. ‖յա սղէ։

476 Ո այս դիմորոշական յօգս՝ չատ անգամ զբ-
րած ունի որ բային, մանաւանդ յերկրդ դէմն
և ի յոգնականս. ց, *Հաստատեմ մարդոյ ըստ առա-
ւանդ զերեսս իւր ։ ‖ծնդվ. ը ։ ։ Ինչ գոյականս
իստակ զօրութիւն ունի զիւր դիմորոշականն. ս,
ոչ թէ ասէր, *Հաստատին մարդոյ ըստ առա-
նդ թէ ասէր ։ *Ինքեանք են և հետևեալ օրինակքս։
*Ինչպէս զայր խոնարհեցուցանէ, ինչ ժրացս մե-
ծացուցանեն. ‖ասող. ճ. 4։
*Ոչ ոսխի ծով գնան, և ծով ոչ լնու. ‖ծնդ. ա 7 ինս։
*Ոչ առեալ հուր շինչուցանէ ընդ. և զմեղս բա-
զումս բառնեն ապրանիւ. ‖թագ. գ. 33. ինսող։
*Ոչ հնձեռուս ի բերս զկամիլս ի դուրս են.
‖նաղ. ին. 15։
*Ո իմաստուն և զնուաս ոչխարիւք անգոնանեն.
‖ասող. ա. 7։

Ոչ

*Ի՛ր խօսակից դարձիլ իմաստուն բ. ‖ առակ. Ճ.դ. 16։

477 Քանզի ածականն բազմիցս ներգործուն բ. ունի զայս դիմորոշականն. որպէս՝

*Սակի եղեալս անպիտանացայ. . . իմաստունս ի՛ր մարեցայ. ‖ ղտ. 776։

*Ի հրեշտակաց զբանայիր զբացուցչէդ եկիցես առաջ և երկրաւորաց. ‖ ղտ. 191։

*Ընդգամն անդամանէ զերատ հ.բ. ‖ առակ. Ճ.ե. 5։

*Քաղել ե փրկչէն յաշխարհս յարուցանել զմեռեալս. ‖ ղտ. 755։

*Ըստ ցնծալիք երկրաւորքս ըն գալստեան երկնայինսն. ‖ ղտ. 450։

*Աւարն. բ. ըսկզ. նե՛ղալ բ. ‖ եսայ. ԽԲ. 19։

*Արձրադրէրքն և Ճայրերքն . . . մոլմնջեն ասելիս ի գիրս Համադրական ձեռոյ. ‖ ընդհան. 96։

478 Ներգործեն՝ բազմիցս առանց յօդի լինի որ բայի Հանան և անդեմ բայից. առանց Թէ և զոր յօդ ունիցէ. միշտ երբէք ըմ դրամ դիմառոր բայն յուշացնէ. որպէս՝

*Ծուէն ասէ չարչարանս և մահ ամբարշտութէ. ‖ ընդհան. 239։

*Անանձն զօրէնս մնայ բարեաց ե. ‖ առակ. ԺԲ. 15

*Ոմն ե բարեգործացն չարչարել. քան չարագործն ծոյլն Հանգստանալ վաչելէ. ‖ գԿ. կոհան. 407։

*Այր աղքատ ևզիմաստուն անարգել չէ զարատս. ‖ պետ. Ճ. յ.ոգ. 26։

*Ոմանք զանձնէ մերայորն ոչ միայն զԱերաստանն լինել նեղ նկանակի դիրս և զատ խօսել այլև զայլ բանից յանդգնարարս գուշակե. ‖ գԿ. կոհ. 139. յիս.։

*Կոտրա խոհանոց զնատրաստանոցն. ‖ յովՅ. կոհ.։

*Ոսահեղ ե ախտաժահն. ‖ նոյնի. ՃՇ. 3։

*Անտանելի բան զքեզ՝ բռնանդակ արդարութէ. ‖ իմաս. ԺԸ. 3։

Ա՛նանձն. բ։

479 Որ բանին միոջ լինի բազում եզակի նոյն դիմառորքն նոյնին ընդ յոգնականի. որպէս՝

*Օ որ դինի և կին ոչ խաբեն , զնա և դժխեք ոչ ապականեն ։ ‖ Գէ։ Խրոնաց 569։ ‖ Չհա որ բոյժ են երկու եզակի անուանեալք գինի և կին։ մ՚որով և յոչնախել ե եւ եւ նոցին բոյա խոբեն։ ‖ Ստ այսմ են և հետեւեալ օրինակքս։

*Լինիս և ծոհ, բոյր և էջ, գծուածին և ոչխարոյ աղաչի ։ ‖ Հ՚ Հաւասար են ։ ‖ Որդ։ Ժա։ 14։ ֆեռափ։

*Ոչ միայն քաղ ընդս և գերէ այլ թէ և Համարհեն ճնդոց ասացեալ քան և գէր քանային ի յայտ ընե րել, զոր չիս պարսաւելի կերք, ոչ կին բառականն ։ ‖ Ընդհանր։ 186։

*Հալցանկին ցնա առանձինն՝ պերքոս և յոհոբոս և յակիանկս և անդրեաս ։ ‖ Մարկ։ Ժգ։ 3։

480 Հազամանգամ՚ասա բոյն դնի եզակի, և զոքեթէ յոչնակի իմացեալ լինի։ ֆ *Ի՚ճնայն յանց յաւորսն և անհնազանդուն ընկալաւ զպատիժ պատուհասի։ ‖ Եբր։ Բ։ 2։ Ի՚չհա երկու անուանս՝ չոհոցաս քան և անհնազանդութի՚ եղեալ ասի բոյնս՝ ընկալաւ։ զոր մնօք յոգնակի իմանալն է, յոր ընկալան ։ Ի՚յայեւ են և՚ի ներքոյ օրինակքս։

*Ի՚ճնայն պատնի կամ պէղծ կամ ագահ՝ ։ ։ ոչ ասնի ժառանգութի՚ յարքայութեն Քրի՚ստոսի։ ‖ Եփես։ Ե։ 5

*Հանդերձ մարգոյ և ծաղր երեսաց և դայլ ոտից արատել զնմանէ։ ‖ Ախթո։ Քիե։ 27։ ֆեռափ։

*Գիտացեալ և առնոսն և արտաքինսն ասատանօր գնա պատ առնալ զաստղեր ի բանէս։ ‖ Յոհ՚ն։ Խրոնաց։

*Ի՚նձնայն՝ ի գլ՚ն նայեն և պատիճ և գինի ի գնէ բերգմանք զնահ Ճշմարտե։ ‖ Ընդհան։ 239։

*Գոյծնէ զարդարուե՚ խօսել զՀշմարտութի՚ն Համձոյ և առաքել անառն՚ քան զարհուն զոհից։ ‖ Ռոում։ ի՚։ 3։ ֆեռափ։

481 Հայց թէ նախադաս դնի եզակի բայն, յայնժամ զգալու է կրկնեալ Համարի։ ֆ *Ի՚ճուկեցաւ ի սրտմտութի՚ն ամն իմ, անձն իմ, և փոր իմ։ ‖ Ղ։ 10։ Ի՚չհա սաս սեր բայի են անուանքս՝ ամն, անձն և փոր, բայց եզակի բայն առնին խոսքիցան նախադաս

օրինակաբար։

Ա Ես եմ հացն կենդանի, որ յերկնից իջի։ Յովհ. զ. ե. ։

*Ո՛չ ինչ դու խմանայցես, և ոչ գո՛։ ‖ Յր և ոչ մէք խմանայցեմք։ յոբ։ Ժ՚Ե՚։ 9, ՅՒՈՒԱԳ։

*Ի սեղանն մի՛ մէք ձեռացին, զի մի՛ մէ ուանիցին անդրա և գոսո՛։ ‖ Յր և դու՛ք մի՛ մէ ուանիցիք։ ԹՈՀՈՑ։ Ժ՚Ը։ 3։

Կանոն։ Ճ։

484 Տէր բոյնն եթէ իցեն ըստ Հայնին եղակին և ըստ նշանակուածն յոգնակի, որպիսի են Թուխանան՝ Հանդրկան՝ Հաւաքական և երկնակ անուանք, բայն դնի յոգնակի։ Ց *Եթէ երկու՝ ի ձէնջ միաբանիցեն յերկրի, ։ ։ ։ զինչ և խնդրեսցեն եղիցի նոցա ։ ‖ Մտթ։ Ժ՚Ը։ 19 ։ Ի՛սկ տէր բոյն է եզակի Թուխանան՝ երես։ մ՚ոյ և յոգնակի է բայս թիւրեխեն։ Ի յայնս ի տեսանել Ա՛ի ներքոյ օրհնէին և գոչէին և փառաւոր առնէին զԱ՚Ծ։ ‖ գոնէ։ Գ։ 51։

*Հաւոյ ոճ յայսմ՝ ՚ն՚ երբև զմի օր ո՛չ են յաշխարհն արդարոց։ ‖ սիրա։ Ժ՚Ը։ 8, ՅՒՈՒԱԳ։

*Ե՛ նորհայն Ա՛Ա և ողորմած՚ե՛ նորա պարգևք ճն ամենայնք։ ‖ ԵԶՆ։ ԽՈՀԱՌ։ 763։

*Ի գնայ բաղոքէ ժողովրդեանն կայնի յաղօթս։ ‖ ՂԵՒ։ ՈՒ։ 10։

*Ար ծաղկաբերն ։ ։ ։ ասէին որոտումն լինել։ ‖ յովհ։ Ժ՚Բ։ 29։

*Տանէին զի զ՚ի նոցանէ մարս երկուս։ ‖ յովհ։ Բ։ 6

*Ո՛ւրախանալ էք յայր ընկերի իւրում մ՚ի խորհիլք՚ի սիրտս ձեր, և զերդումն սուտ մի՛ սիրեք։ ‖ ղեւտ։ Ը՚Ր։ 17։

485 Ո՛վ և երբեմն բայն դնի եզակի։ Ց *Ի քաղաքէ յորմէ եկանէիմն հաղարք՝ մնասցէ հարիւր, և յորմէ եկանէին հարիւր՝ մնասցէ տասն։ ‖ ՈՒԵՉ։ Ե։ 3։

*Ի գնայ՝ որ առեալ զեղբայր իւր, մատուսցանէ ։ ‖ ՈՒ։ յովհ։ Գ՚։ 15։

*Ի յա ոչխ ո՛չ եկանէին, եթէ ոչ աղօթիւք և պահոմք։ ‖ Մտթէ։ Ժ՚Է։ 20։

*Ի առնուն հրեշտակաց ՚ն՚ շուրջ և զերկիւղածսն՝ և իւրոմք, և պահէ զնոսա։ ‖ սաղ։ Լ՚Գ։ 8։

*Ի-թարմէ խոտ զի-ս բեռն բաւնալոյ ես։ ||գոպ. ՟ը, ՟ճ 486 Լ յապես և անեզականք լինին տէր բայի երբեմն յոդնական բայի, և երբեմն եզականի. ՟ց, *Ընդէնն հաւատովք փրկեսցեն զաշխատաւանն։ ||յովել. ՟ե. ՟ւ։

*Նոտաց ձեր՝ մի իցեն իմաստաւբ մարդկան. ||ա՟ կորնթ. ՟բ. ՟ց։

*Ա՟ խոտ զբանս քննեն, և ոչ զվերաիւրս ձաշակեն. ||յոբ. ժ՟բ. ՟ւ։

*Սրբեաւ ձեռաց ի տրտպիս՝ աղբմուին և ապրեսի. ||գէն. կոհնաւ. 170։

*Նոտաց բրիստոնէին՝ ի գործոցն ձանաչի. ||գէն. կոհնաւ. ՟ւց։

*Ի՟ բերբեր յիմաստս (Ա՟բբայրն Ա՟ճատայ) եռաց՟ վասեր գիտ. ||յովհ. կոհնաւ.

*Կոհն Ա՟յ՟. . . եթէ զկամն մարդոյն հաղորդ իւր ոչ ունիցի, ոչ ինչ կարէ ներգործել յարժանաւորացն. ||գէ. կոհնաւ. 406։

*Նայնմանէ ժանեցաւ մեզ մերոյն անձրեպ զբուսցայ հաւատոյ. ||յովհ. կոհնաւ.

*Ա՟առնամէտ ցրտաւբ ձմերայնոյն՝ ի բաց եդաւ. ||յովհ. կոհնաւ.

*Ո՟ոչխատեայ չինէ արեանն Ա՟ՀՒ՝ ջրհեղեղ եղէ ամենեցունն մեղաց. ||գէն. կոհնաւ. 640։

Օ այսպիսի եզակի անհոգ անհնարին զգուշանալիք յոդնական կերպիւբ առնել տէր բայի եզական բայի.

Կանոն. ՟ե.

487 Բայն յորժամ ի՟ցէ անդրէմ՝ ոպ է անհնարին եթէ ընդունելոյն, և յարակատար գերադասուսոր ժամանակաց եզակի երրորդ դէմն (338) հաւատարակաբար առնուն զայր բայի ի սեռական հոլով. ՟ց *Ձմարիտք հաւատովք արդարանաւ մարդ՝ զոչ առանց գործոց օրինաց։ ||հռով. գ՟. 28։ Ա՟ՀԱ սեռականաս մոգոյն եղեալ է այր բայն անհրաժեշտ՝ որպէսզանոյ՝ որ թէ լինիր դիմաւոր, յայնժամ և տէր բայ

բային լինելը ուղղական այսպէս ։ * Չամարիմք թէ՝ հաւատովք արդարանայ մարդ ։ | Յայտնի են և ի նեղերոյ օրինակքս ։

* Ընծանաւոր՝ որք փոյթ ունին ձանձրել զշնորհս տուն ՚ի, նախ քան զամ իմանալ նոցա զսուրբ գրոց ։ || Ընդհան ։ 233։

* Ո՛ւ դժուարաւ ասաց ինծառից յայրեալն երկնից մնանել ըստ օրինակի ուղտոյ ըստ ծակ ասղան ։ || Ընդհան ։ 65։

* Աստեղուոյ խոշոր չօշափէր զհոգին և զբնեռացն ։ || Նար ։ 340։

* Ի բազմանալ ախտից յանձինն մեղք ։ || Ոսկ ։ ի ։ 16։

* Երանելոյն էին խոնի՝ ի նմին յաւետ անբաժանել երկն ըստ նիւթական մարմնոյն վշտացեալ || Նար ։ 467

* Ասէ երբէ և իրօպոյն տգիտասքար լինի իրք անծանօթ գրոց ասէ յինոց՝ ոչ կարացեալ ի միտ առնուլ ։ || Յովհ ։ Խոնարհ։

* Ո՛ւ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընոսա, մեղ չունէր ոչ դոյր նոցա ։ || Յովհ ։ ժ ։ 22։

* Ընկեր ընտերցեալ ՚ի՝ զոր արարն դաւթ. || Ղեւտ ։ ը ։ 3։

488 Երեք ևս առնուն ուղղական ։ ց * Ընտեալ ի՝ աստուածն հայել զբամնականութիւն ։ || Ածո ։ ի ։ 11։

* Յսօր զվնմն հաւատոյ շահժեալ փրկուիցն հաց ըստ եթէ ՚ի՝ ածո ։ || Ղեւտ ։ 292։

* Հասեալ է ՚ի մ ՚ն ձեր ածոյ՝ ՚ի՝ ։ || Ածո ։ ժ ։ 28։

* Ընդ ևս քան զայլս լցեալ էր (Երբայրն Տէր բանսայ) բարի մըցանաց հոգեկոչ ։ || Յովհ ։ Խոնարհ։

489 Ընդևս ոչ՝ մինչ լինի տէր անդէմ բայի, յայնժամ և դներ տէր բային առնու ՚ի վերջ հոլով տրական ։ ց * Այսու և արդարոյն լինել մարդ ասէր ։ || Ածո ։ ժ ։ 19։ Ընդ այնմ վերջ հոլովս ոգոցոյն եղեալ է տէր բայի անուն ՚ի՝ լինել, որ և այն անուն էպէս է տէր բայի անդէմ բային՝ պոյո է։

Ընտ այսմ ոչ առանձին ՚ի՝ հետեւեալ յօրինակդ։

*Չկ՛ մարթի եղծանել զբոյն. ‖ յովհ. Ա. 35:
*Օրհ՛ն է ծննդական և մանկանացու բնութիւն վըճ
հանակել զմիմեանս. ‖ ընդհան. 194.
*Պարտ և արժան է Քհանայից որոշել որպ ըստ
ձևոյն, նոյնպես և կարգաւորութեան յամ ժողո
վըրդենէն. ‖ գիւտ. կանոն. 479:
*Ընդհօթ հիւանդի է զնըն առողջութեն դեղ զոր
մատուցանէ նմա ախտացեալ ոմն բժշկի, ի բաց
մերժել. ‖ ընդհան. 14:
*Ոչ կամիք Քրիստոս ի մէ մեր. ‖ ղուկ. Ա. 14:
*Ոչ աշխոյն ամենայն ոսկերք իմ առ աղաղակել
ինձ առ տեր. ‖ սաղմ. ԼԱ. 3:
490 Ոչ նդեմ բայս՝ պէ՛տ են, առնետ զոհս բայնոյ
ի վերջնահոլով տրական. ‖ Որոյ պէ՛տք է ըմբռ
նութ. բժշկեր. ‖ ղուկ. Ե. 11: ‖ Ոչ՛ հա վերջնահոլով
բժշկեսէ, եդեալ է տէր բայիս՝ պէ՛տ են. որպ Քհ
տեր: ‖ Որոյ պէտոյ էր բժշկութ. բժշկեր. Այլոյա
են և յետագայ օրինակք:
*Ոչ հաղորդին չէին պէտք պղծոյն և լուանէ.
‖ յովհ. ԺԳ. 23:
*Ոչ հաղորդ պղծեսցէ զ ասպասուց պէ՛տք են անոյ
բատ պահել զանձն. ‖ գիւտ. կանոն. 89:
491 Ոչ այս հինգ կանոնացս յայտնի ձանաչի, զի որ
բայն լինի միայն յերից հոլովս. ‖ Ընդհական (475.
488). Սեռական (487). Ո՛ երկայնհոլով տրական
(486. 490): Սղական ևս եղև տէր բայի երկրորդ
դէմ բայի (477. 467):
492 Ո՛ չ այցակին հոլովին ևս համարի ուրեք որ բայն. ‖
*Ոչ ըսեցեն զորդւոյ մարդոյ եկեալ ամպովք. ‖ ղուկ. ԻԱ. 27
Ոչ որ Հայցականաւ. զորէ՛ որ ի ինդիր սեռի ներգոր
ծականին՝ ունելն, համարի ևս իբր տէր բայի չէզոք
բայիս ենեալ: ‖ Չե՛ս և ի ներբոյ յօրինակս.
*Ոտին կենդանացեալ չէջերծիծղոյ զիսեռն.
‖ ջոպ. 262:
*Ո՛ւ Ո՛չ մերոյ առ ի մէնջ առեալ մարմնոյն
չածախոն փոսան ծածկեալ լինէր. ‖ յովհ. կանոն.
Ո՛չ

*Ճապաղել գնալ, ... շատ աշխոյժ գործ ընել ձիմն հիմն եղեալ չէր ինչ մարգաւէշ և ղեկտուած զբաղեալն Յովհ. կոհոռդ։

*Տասանն արծրունեաց, ... լուծաւ չէր ինչ հոսող (Հրատ.) յայնմիկ փորակէն գոլ։ Յովհ. կոհոռդ։ Աւր պատմականս չէր ինչ հասարակ իրք տէր բայի ա՛ն ներելութիւն գոլ։ Բայց պատճառ է զգուշանալ ի գործածութէ այսպիսեացս։

493 Վախճան կանոնացս զայս ևս իմա, զի բազ միցս զորութիւն դնի բայս, կամ տէր բային։ * Ի՛ր արարածք վ՚ն մարդոյս, և մարդ վ՚ն փառացն Յ՚ն։ Գին։ կոհոռդ 367։ Ի՛հա ի բանի առ զորութիւն է բայս՝ առեղծան, որպ թէ ասել * Ի՛ր արարածք վ՚ն մարդոյս առեղծան, և մարդ առեղծաւ վասն փառացն Ի՛ն։ Ի՛նպէս են և հետեւեալ օրինակքս։

*Ի հանդերձից եմանէ ցեց, և ի կանանց (ծնոնէն) չարիք։ Սիրաք։ խբ։ 13։ Յհ։

*Հազմութիւն իմաստնոց (է) փրկութիւն աշխարհի։ Իմաստ։ Շ։ 26։

*Ճաճին դաւանիմք զՔնոջն Ի՛ն մարմնացեալ։ Ընդհանր։ 171։ Ի՛հա առ զորութիւն է տէր բայիս ղեբանունս։ Դե։

*Ակի ոչ ուրնիս ողորմել, սակայն ձեռք ունիս օգնել կարօտելոցն և զկարիսն բառնալ զվտանգել ոչ ակնադարձին քան զամ արծաթ։ Գին։ կոհոռդ։ 294։ 295։ Ես։ Աւր զորութիւն է տէր բայիս գոս։

*Հոգն Ի՛ն Ճագոյց, և Ճ աչեմ հօր նստոյց։ Գին։ կոհոռդ։ 242։ Աւր զորութիւն իմացեալ լինի տէր բայիս Ի՛ն։

ԻՆԴԻՒՈՒՄ Ա.

ԱՅԼ ՉԻՆԻ Է ԽՆԴԻՐ ԲԱՅԻՆ, ԱՒՏԻՒ.

ԽՆԴԻՐ բայն այն է, որով զանազան նշանակութիւն ընտրեալ որոշի բանն ըստ սեռին և ըստ տեսակին։ Այս բաժանի յերկուս՝ խնդիր սեռի, և խնդիր բնութեան։

ՕՐԱՒՈՐԹՈՒԹԻՒՆ Ա.

495 Վերդրական կրաւորական և անորոշ բայք առնուն զերկու խնդիրն ևս, այ զհաւն խնդիրն և զընուէ խնդիրն։ Իսկ չեզոք բայք առնուն միայն զընութեէ խնդիրն։

ՕՐԱՒՈՐԹՈՒԹԻՒՆ Բ.

496 Ոչ միայն բայք՝ այլ և բաժանութիւնք և ընդունելութիւնք ևս առնուն զայսոսիկ խնդիրքս, զորս յուղղութիւն չեն բերանց տեղիս։ սակայն առանաւոր զնդրաւուէ բայից և եթ խօսեսցուք կարգաւ։

ՅՕԻՒԱԾ Ա.

ԽՆԴԻՐ ՍԵՒ ՎԵՐԴՐԱԿԱՆԱՑ։

497 Սեռի խնդիրն այն է, որով որոշեալ ՀՆ նայի սեռն բային։ ՕՐԻՆ՝

498 Վերդրական բայի խնդիր սեռին այն է, որ յուղղանէ զկրողն կամ զենթակայն գործոյն, յորոյ վերայ գործն կատարի։ ՕՐԻՆ՝

499 Վերդրական բայք առնուն զխնդիր սեռի ՀՆ հայկական հոլով։ ՅՕՐ ՀՆ ՀՆ ՀՆ մատեան։ ՈՒՄ։ ՈՐ։ ՅՕ։ Այս ներգործական բայք ճանաչէ, առնուէ խնդիր սեռի հայկականաւ՝ զհոգբս։ Ոստ այսմ են և ՀՆ ՀՆ ՀՆ

ի՛ բերան։ ։ ։ և մի՛ պարեհաւոյնսկէս զՀոգին որ ի՛ Յ։
Նեփթ։ Ը։ 25։ 30։
*Առաքել է զկենդանին և զմեռեալս։ Ք։ պիտ։ Ը։ 1։
*Առաքէ՛ զբարեբարեդ ումեկուքն ի՛ Հոգ։ Բ։ 3։
*Ո՛ մանգամայն ասա այցելուին ի՛ Հոգեսէ։
Յովհ։ Խոնաղ։
*Ելէ՛ն զընկերն՝ ալեղ ի՛ Ե։ Գկ։ Խոնաղ։ 28։
*Ո՛ Ակեղեցի Լուր զըր չինեաց, եւ ծնաւ սա ամէն զո
հասուածոց։ Ղար։ 437։
*Ի՛ ապաւար արդար հանգիւն զաշխարհ և այլ անօ
րէն խոշնեն։ Ասաւ։ ի՛Ը։ 4։
Ե՛ տեղի է նոսա՝ զի այս խնդիր սեռի բազ
մից դնի անորոշ Հայցականաւ։ Ց * Ի՛ երան անդա
դար առնէ խոստովանիս։ Ասաւ։ ի՛Ղ։ 28։
Ի՛ հա ներգործական բայս առնէ, եւ ըստ սեռի խըն
դիր առեալ է զանորոշ Հայցականաւ խոստովանիս։ ըս
զբոնքեր առնի զնա Հոլովեակըս նոսիդ երեն ։ ։ ուզ
քեզ ասել՝ չխոստովանիս։ Ի՛ յսպէս և տեսանել և ի՛
Հետեւեալ օրինակըս։
*Ի՛ ողորմած՝ ողորմուի գայցէ։ Ասիպ։ Ճզ։ 15։ ի՛։
*Ի՛ շուշեմ, նախ քան զայս առնել աղօթս՝ խնդրը
ուածս այսպատասխանս գոհութիս վասն այմ մարդ
կան։ Ա։ պիտ։ Բ։ 1։
*Ի՛ սալ և աղ և չանիքը երկաթոյ դիւրը է կրել՝ քան
զմարդ անմիտ։ Ասիպ։ ի՛Բ։ 10։ յեռաք։
Ո՛ այն զոր դասիցեմ սմին ծանիր։ Յեսուա սրբի։
50։ Ի՛ րկիրդ։ Երբեմն զորս Ք դնի ինդրէն, կամ
բայն։ Ց * Ի՛ ղորմուի՛ ի՛ մահուանէ փրկէ (ըմպէ)։ և
նա ինքն սրբէ (սպրծանի) յամենեցունց։ Ասիպ։ ժՔ։ 9։
Ի՛ հա բայքս փրկէ և սրբէ զորուՔ առնեն զանօ
խնդ իր Հայցականաւքս՝ ինչ և ցսպէս։ Ի՛ յսպէս և
իմանալի՛ ի՛ ներքոյ օրինակըս։
*Հայեցարուք՝ ի՛ Թռչունս երկնից՝ զի ոչ ցանեն
(ընդրէք) և ոչ հնձեն (ցհան)։ և ոչ ժողովեն (ղցը
քեան) ի՛ շտեմարանս։ և Հայր ձեր երկնաւոր կե
րակրէ զնոսա։ Ասիպ։ Ը։ 26։

* Ի մանկութեան ոչ հաւաքեցեր (Ղեթ.) ։ զի արդ գտանիցես ի ծերութեդ քոմ՝ ։ Ախթ. ։ ե ։ ՅԹ. ոտ.
* Ի յայսմ ցոյց լինէ զալ քո ։ և որ խոտարհ են սրտիւք ։ (յոյց) զխնամսոտիս քով ։ ասաք. ՀԹ. ։ ։
* Ի ոտ զարեգական Հլոյս տուն Ներեան Հատատուտ ։ և (եղ) զաս աչեն և զատեղս ի լոյս գ եչերոյ ։ Ախթ ։ լ ՅՀ
* Ի վ զք (Գոթծեաց) զանկրելիան ։ տ ։ ե ն ։ և ոչ թամա ծեցաս ։ ո՛վ զք (յեչեաց) զմ ծամ ծան ։ և ոչ մա ջեցաս ։ ։ նոթ. ։ ի ։ ։
* Ո՞ք ըստ ասելոյն պահանջելիք (տալ) զհամարն ։ ։ Գ ։ ։ ։

որոց զօրինական աւելորդ համարիմք կրկնել։ 503 Քայց ներգործականքն երկիրըսպանանեմ, յաղ
թեմ, պաշտպանեմ, ստանեմ, առնեմ, գրե
Թէմ փիլո առնուն զնդրը սեռն ի վերջ հրելն։ ՃԺ
*Երեւելի խաչս երկրըսպանանելն անդեռուին Ա։ Յ։
ընդհանր։ 261։
*Որ Ա։ Յ ծնեալ է, յաղթէ աշխարհի։ ա։ յովհ։ Ե 4
*Պաշտպանեաց իսրայէլ ծառայի իւրում։ ղեւտ։ ա 54
*Որ առնեցանէ զաստուածն Ա։ Յ, տարագիր եղ
ցէ (ի դրախտէն)։ ընդհանր։ 256։
*Ի առնեցանել Քրիստոսին ամենայն գօրինաց
զպատուհաս բարկութեանն մերոյ յատաջադոյն։։։
ցուցեալ սքանչելի ներբանի։ ղեւտ։ 486։
*Ել կարելին առնանել ասացին (բնութեանս)։
յովհ։ նախադր։

Ցօդուածս։ Բ։

Խնդիրք սեռի Վերադրոհոց։

504 Վերադրական բայի սեռի խնդրելն այն է,
որ ցուցանէ զներգործողն։ Ասաւ
505 Վերադրական բայք առնուն զնդրելն սեռն
ի հարցին սկզբնական։ Ց, *Ես բարեաչելոյ ծառ ի
պտղոյ իւրմէ ճանաչէ։ ղեւտ։ Ճ։ 44։ Ա։ Չայ կրաւ
բանական բայս ճանաչէ առեալ է զնդրը սե
ռի սկզբնական՝ ի դէպ էրեի։ Այսպէս են և
հետեւեալքս։
*Որ յաղթէ ի չարէն։ հռոմ։ ԺԲ։ 21։
*Որ թողէ ի սքանչելեացն Ա։ Յ մարմնով վասն իմ
խաչելոյ։ ղեւտ։ 308։
*Որ երկիրպագէ յերկնաւորացն և յերկրաւորացն ընդ
Հօր և սուրբ Հոգւոյն։ ղեւտ։ 444։
*Ի բերանոյ երկուց և երից վկայից հաստատեսցէ
ամ բան։ մատթ։ ԺԸ։ 16։
*Արդեօք ամենեքեան առեալ Ա։ Յ։ յովհ։ Ե։ 45։

506 Երբ ասի է ասա Աննաշէլ, Թէ այս խնդիրքս
ոչնչացալ յայտնեն զսեա զայդից այսպէս.
Ազգրէն ուսաւ, զի ներգործականի տէր բային
յոգնական զգործոցն, և կրաւորականինն՝ զկրօղն։
Ներգործականի սեռի խնդիրն ցուցանէ զկրօղն,
և կրաւորականինն՝ զներգործոցն։
Եւ ևս՝ ամ ներգործականք կարեն լինել կրաւորա
կան, և կրաւորականքն՝ ներգործական (239)։
Զոր Թէ զներգործականն փոխեա՛ի կրաւորակին,
յայնժամ՝ ներգործականի տէր բային լինի խնդիրք
սեռի կրաւորականին. և ներգործականի սեռի խընդ
դիրն լինի տէր կրաւորական բային։ Եւ անդրա
դարձեալ. որպէս

*Յովհաննէս մկրտեաց զՅեսուս.
*Յեսուս . . . մկրտեցաւ ի յովհաննէ. (մարկ. ա՜ց։

Էհա ուղղականս Յովհաննէ՝ որ է տէր ներգոր
ծականին Դրդոց, եղեալ է սեղբնական խընդիրք
սեռի կրաւորականի նոյն բային՝ Զդրդոց.
Եւ ներգործականի սեռի խընդիրք Հայցականս
ԶՅ՝ եղև ուղղական տէր կրաւորականին.
Եւ անդրադարձեալն այս է. որ Թէ զկրաւորական
փոխես ի ներգործական, ահա կրաւորականի տէրն
է խնդիրք սեռի ներգործականին. և կրաւորականի
սեռի խնդիրն լինի տէր բային ներգործականին. և
այս երկու շարադրութիւնք միսքն մի և նոյն է.
Էհա ուրեմն այսպէս առնելով որոշի և Աննաշէլն
սեռն բային Թէ ներգործական է, կամ Թէ կրաւո
րական, և Թէ չկարէ այսպէս անդ բառանել, այն
բայն չէ զրոք է.

507 Խոսել է ևս՝ զի ոմանք կրաւորականք առ
նուն զնդիրք սեռի յայլ հոլովս. ց. *Եւ Յա՜...
վարեր հոգւոյն յանապատ. ‖ ղուկ. դ. ։ Էհա կրա
ւորական բայս վարել առեալ է զնդիրք սեռի
գործական անուանն հոգւոյն, զոր պարտ է համանայ
սեղբնական այսպէս. *‖ արեցաւ Յա յանապատ ի
հոգւոյն. (ղուկ. դ. ։ Այսպէս համանալն են և ի
ներ

Նեղքոյ օրինակբս։

*Զեռչն Թոմայի չշափեցար փրկիչ։ ‖ Յ՚ի ձեռաց։ շտրմ։ 397։

*Համառօտեաց տեսակ երկին է, եւ՝ որ երկաւորը է և բանաւոր, որ Քարտասանօրէ իմանի, և՝ որ հրեղ էր է, և գրծոյն, գիր։ նխ։ 147։

*Ուսաւորս և անհետամտէ իմաստութիւն, և դիւրաբար։ ։ ։ գտանի խնդրելոյ իւրոյ։ ‖ Յ՚ի հանդիսացս իւրոց, խոսթ։ ՚ղ։ 13։

*Ի հոտ փորձի ոսկին, և մարդ՚ի բովս տառապանաց։ ‖ Յ՚ի հրոյ, ՚ի բռնութ։ պրոտ։ ՚բ։ ՚ց։ ՚ճ։ տ։

ց08 Ի. իտելն է ևս։ զի երբեմն կրաւորականաբ՚ի ներգործականն նշանակու է վարեալ առնուն զնիւթը առաւ Հայկական։ ՚ջ * Ձեռն՚ի ցփսխան ասէ։ ‖ Լինէք ամիրապետան։ ‖ Յ՚ի արհանէր։ յովհ։ նխ։ 2։

*Երգել ձայնիւ և խոսքով լինել զայ Լ՚Ճ։ ‖ Ա՚ծաց։ ՚ճ։ զ։ 4։

ց09 Ի. ումնին ևս ներգործականաբ եղեալ՚ի կրաւորական նշանակու է։ ՚ջ * Ի ծագաւորն գլուխ և աղգին և կենդ անու է։ ։ ։ ՚ի բառնալ Քաղաւորն ի՚ն յաղգէ՝ ընդ նմին բառնայ և կենդանական զօրութիւն նց։ ‖ Յ՚ի բարձեալ լինի։ գիւն։ նխ։ 332։

Խայց պիտոյ է զգուշանալ՚ի գործածութենէ այսպիսեաց։

Գ Լ ՈՒ Խ · Գ·

Թէ ընդ ի՞նչ է խնդրել քննել, և տանիք եփանիք։

Նդիր քննութեան այն է, որով զանազա-
նեալ որոշի նշանակութիւն բային։
§11 Եւ բաժանի ի չորս բան խնդիր-
դիր, յարմարական խնդիր, երկբոր-
դական խնդիր, պատահական խնդիր։
§12 Բան խնդիրին այն է, զոր բայն պահանջէ իւր
բուն նշանակութեամբ իբրու՝ Ը բայս պահ՝ պահա-
նջէ զնմա, որում ունի տալ, և զբայն ցուցանէ վերջ
քահրով տրականաւ։ Ը, *Լ Ը։ ։ տացէ ձեզ Աստուած
իմ[illegible]։ ‖ Եփես։ ա։ 17։ Լ չհա վերջահրովով ինչ
եղեալ է բուն խնդիրը բայիս՝ պոչ։
§13 Յարմարական խնդիրն է, որ յարմարի հոլովի
բուն խնդրոյն, կամ խնդիրն ցուցանէ Թէ՝ բայն
յարմարեալ է նշանակութ ապրում բայի։ Ը։ *Տայր
ցայսոցանէ արկանել Ժողովրդեանն։ ‖ պահ։ Թ։ 16։
*Տացես շուրջ զնովաւ բանակս։ ‖ Եզեկ։ է։ ։
Լ չհա նախադրեալ տրականս ցուցիչքսն է յարմարա-
կան խնդիր բայիս՝ պոչ, քանզի այլքանն յարմարեալ
եդեալ է ի տեղի բուն խնդրոյ վերջահրովին, մին-
չեւ այլ ոչ ևս խնդրել զայն, ոչ զորոյ[illegible] և ոչ ևս
գործութ։ զի զնորին նշանակութ ունի, իբր ասել
այսպէս։ *Տայր ալիւթքսն արկանել Ժողովրդեանն։
Լ ։ նախադրութ զոր զնովանն է յարմարական
խնդիր բայիս՝ պոչս։ զի ցուցանի Թէ, պոչս բայն
սատ յարմարեալ է նշանակութ բայիս՝ չքլոպոսեցոցս
(533)։ որպէս Թէ ասել՝ Ը զքաղաքսեացոցս զնովաւ
բանակս։
§14 Երկրորդականն է, որ զնմին առաջնոյ նկատ-
մանն պահանջէ։ իբր զի բայս պահ՝ զնմին բուն
խնդրոյն պահանջէ ցուցանել իբր զանձն ինն, յոր-
մէ լեզի տալն լիցի, և զբայն յայտնէ սկզբնական հո-

* Տայ քեզ ըստ սրտի քում։ Սաղմ. ԻԹ. 5։

* Տայիցէ ձեզ ըստ ամենայնի ինչ որ խնդրիցէք։ Յովհ. Ե. 52։

* Տայր ինձ ասէ այսր՝ ի վերոյ պահել։ Մատթ. Ի. 8։

* Տայց զնա առաջի քո նուէր՝ ինձն ցօր մնդհուան իւրոյ։ Ա. Թագ. Ա. 11։ Ես։

* Տայցէ ... մարմին իմ՝ զոր ես տայց ի կենդանի։ Յովհ. Զ. 51։

Տայիցէ ըստ ամենայնի խնդրելոյ նմա։ Ա. Յովհ. Ե. 15։

Տայցէ ձեզ Հայրն զայն։ Յովհ. Ե. 34։ Ա՛ր ներգոյականաս յիւ ծայ՝ ի ժամանակական պատահական խնդիր բայիս՝ տալ։

Այս խնդիրս դնի և՛ ի սեռական, գործիականն, պարտական, հայցական, և՛ ի սկզբնական հոլովն։ զորս ունիս առանձին յիւրաքանչիւրսն։

Եաման ըստ նշանակութեան պատճառի, և կոչի Պատճառական պատահական։ Ա. Թես. Բ. 18։ Եւ ընդ այնմ ոչ դադարեմք գոհանալ առանց։ Ա. Կորնթ. Ժբ. 7։ Ա՛ր տրականաս առ էքստոյէ՛ք ցգոյ՝ ի պատճառական պատահական խնդիր բայիս՝ գոհել։

Եաման նախադրութեան, և ըստ զանազան տեսակի նախադրութեանց կոչին տեղական պատահական, ժամանական պատահական, պատճառական եւն։ Ց

Եաման ըստ նշանակութեան պատճառի, և կոչի Պատճառական պատահական։ Ց, * Եւ քաջանչիւր ոմն քաջանչիւր օգուտ եւս է յայտնութ Հոգւոյն առ ի քաջանչիւր օգուտ։ Ա. Կորնթ. ԺԲ. 7։ Ա՛ր տրականաս առ էքստոյէ՛ք ցգոյ՝ ի պատճառական պատահական խնդիր բայիս՝ գոհել։

Եաման նախադրութեան, և ըստ զանազան տեսակի նախադրութեանց կոչին տեղական պատահական, ժամանական պատահական, պատճառական եւն։ Ց

Եաման ըստ նշանակութեան պատճառի, և կոչի Պատճառական պատահական։ Ց, * Ես քաջանչիւր ոմն քաջանչիւր օգուտ եւս է յայտնութ Հոգւոյն առ ի քաջանչիւր օգուտ։ Ա. Կորնթ. ԺԲ. 7։ Ա՛ր տրականաս առ էքստոյէ՛ք ցգոյ՝ ի պատճառական պատահական խնդիր բայիս՝ գոհել։

Եաման նախադրութեան, և ըստ զանազան տեսակի նախադրութեանց կոչին տեղական պատահական, ժամանական պատահական, պատճառական եւն։ Ց

*Արդարն ողորմի և տայ առանց կծայելոյ։ Առակ. ԻԱ.26

*Ոչ առաւ նմա իշխանութիւն ի սմանէ պատերազմ ել ընդ նմա և յաղթել նմա։ Յովհ. Ժգ. 7։ Որ անարեւ ոյնքան առնել և յաղթել են պատճառանքան պատահական խնդիր բայից առաջի՝ զորս ընդ առնելով զկոլոմակերտ նախայիրն առ՝ ոչ թէ ասել * Չոչառ նմա իշխա- նութիւն առ՝ առնել պատերազմ ընդ նմա, և առ՝ յաղթել նմա։

Ա՞ր ընտ զորութեամբ արգելու ձեզ մանկտայից՝ ծրագիր * Տալեն նմա առաջ նկանակ մի հաց ի հետարարացն։ Ելից. Ը. 20.

*Ո՛չ եթէ չոփով տայ Աստ զհոգին։ Յովհ. Գ. 34։

*Ընկեն են ատիրաք իմ, զոր տայ ինձ Տէր ծառայել։ Առակ. Ճ. 11։

*Ո՛չ Աստ իմ։ Առակ. Ճ. 11։

*Որ անտիպի առներ զշնորհացդ . . . որ տոչառ քեզ տրպիրեալ ձեռնադրեալ երիցս ։ Ածած. Գ. 14

Աստ ի վերոյ գրեալ օրինական բայս առ առնալ ե զինադիր ընծան առանձն եօթն կերպիւ. Հնար և մեռ- լայից ևս այսպէս առնուլ զորս նորատարբ եթէ ոչ կարացեն իսկ և իսկ ըստ պատշաճին ձանաչել, նախ որոշեցին զառաջին խնդիրն, և ապա մնացեալսն առ հասարակ ասացին խնդիրք ընծան, միւնչ քաջ տեղեկասցին ընդ։

Ապարքն իւրաքանչիւր բայիւ թէ յինչ հոլով առ- նան զլուծն խնդրոյին՝ զյարմարականն զերկրոր- դականն և զայլս կարգ եացուք ի հետեւեալս. զո- րոց առ քաջալեր վերահասու առնելոյ կարելոյ հայ մարդի յառաջ դնել զծանօթութիւնս։

Ծանօթութիւն. ա.

Այլք ոչ միշտ առնուն ի միասին զսեռն խնդ- րոյն և զընծան ի նոյն հոլովի, այլ՝ մեք առ- նան զնոյն զնոյն, և երբ ունի զերկուս և զերիս միանգամայն, ոչ առանձին յորինակալ միայն զերս միանգամայն, այլ և առանձին յորինակալ միայն թէ՝ բուռն և յարմարական խնդիրքն ոչ երբէք դէ- նին ի միասին։

Ընտ

§22 Օ որ ինչ խնդիրը բնութ. առնուն նախասութիւն կամ պարզ բայ. զնոյն առնուն նաև նոցին ածանցեալք և բարդեալքն, որոց նշանակութիւնն չեցէ ըստ ասի փոփոխեալ։

Անանօթութ. գ.

§23 Լատինական հոլովին մէջ լինի խնդիրը։ Սեռական հոլովին ուր ուրեք լինի խնդիրը պատասխանի ժամանակական՝ ե՞ր, մանաւանդ հարան բայի, իսկ միւս մնացեալ հոլովք լինին այնպէս խնդիրք։ Ոչ զոյն առնէին լեզուք առանձն առնեն քեզ առ հասարակ օրինակքն։ Ասոր մտածութ. ցուցանել նոցա զներգործական բայն կրաւորականաք, այսպէս զնիկանն զնդեմն և զանեւեւոյթն յատուկ յատուկ ախորժական օրինակք, յորս մնայ նկատմամբ տեղեկացեալ զբացիլը ի՞նչ իմաստութեան չնորհք։

Գլուխ գ.

Խնդիր բնութ. Լեզուից և Կրաւորական բայից։

§24 Լերգործական բայք չինչ հոլով առնուն զնդիրը բնութ., ի նոյն հոլով առնուն նաև նոյն կրաւորականք։ զորս դասակը ընդ իւրաքանչիւր հոլովիւք զոր պահանջեն։

Ա. ղբականի։

§25 Բայք՝ Կնախանձիմ, յորջորջիմ, առնեմ, ձեռնադրեմ, դատանիմ, համարիմ, վարկանեմ, և այլ սակաւք զոր ցուցանեն զգործ անուանեալոյ կամ առնելոյ զոր իմն պայ ինչ, առնուն ըզբառն խնդիրը բնութ. ի հոլովին ա. ղբական, ց։

* Ինձան ՅՒ, որ անձանեցաւ Քրս. Ղուկ. ա. 16։
* Ի նեւեաց մուխս սեղան տեառն։ և անձանիցէ զա

զանուան նը՝ ոչ ապաչե իմ։ ‖ Եվից. Ա՟ե. 15։

*Օ լեառնին յիւր անուան ծառս յօրինէին (ամմասիա)։ ‖ Ա՟ե. Կոնդակ։

*(Մնաստուին) բարեխոս Ա՟ն և մարգարէս առնէ։ ‖ Իսաա. Ե. 27։

*Ա՟ն երաժշտներ (Ծաղմոս) ոչ և ոչ ոք գասանելով զայսքան ցնծալուց։ ‖ Ը՟ր. 347։

*Ամարքն զանձն իմ հոգ և ծախիր։ ‖ Ա՟ր. Խը. 6։

*Յ26 Յ՟ր ամարական խնդիր. Ց. *(Ոչեաց զանուն նը Յ՟ր։ ‖ Ա՟ր. ա. 25։ Ա՟հա ուղղականն Յ՟ր և յոր. Ամարական խնդիր բայիս՝ նշէաց։ քանզի բայս նշ՟ր՝ որ ըստ լեռն նշանակուած իւրաքանչիւր գնահատրիչ տրական (544)։ այժմ՝ ի բանի ատենս յոր. Ամարեալ և նշանակուած բայիս՝ անուանի։ ոչ թէ ա՟ն՝ *(Ընտանեաց զանուն նը Յ՟ր։ Ի՟ատ այսմ են և հետևեալ օրինակքս։

*Աբրահամ (աբրահամ) անդ զանուն տեառն ած ‖ յօրինէ։ ‖ յ՟ր յորքորքեաց։ Ծնն. ին. 33։

*Օ հրաշալի անուանդ քո մարգարէն վերագրեաց հոգի երեսից գերց ոչ ‖ յ՟ր անուանեցեալ։ ըղ. 422

*(Մնաստուին Քրիստ. . . զերեզման տղայոյ եր պարզեսցաս։ ‖ յ՟ր արար։ իսաա. Ճ. 21։

*Ի՟ն Ա՟ծ ածկին իսկ պահէր զառն (զհեղեղ յոր. ‖ զր գերեաց, ոչ անօրինի։ ‖ յ՟ր համարեաշ։ Ծար. Կե. 14

*Ա՟հա գամ. . . հոտոտացնել խարտեաղէս ըստ գործս իւրեանց։ ‖ յ՟ր իւրքանչելի բոց։ յոան. Ի՟բ. 12։

Յ27 Բ՟ղեքորդական կամ պատուհասական խնդիր. Ց. *Ծրագայնի մեր նկարեցայ մարմին։ ‖ Իսաա. Է. 1։ Ա՟հա ուղղականդ մարին՝ և բղեքորդական խնդիրն և բնաւ թէ բայիս՝ նկարեցայ։ որոյ և լեռն խնդիրն և հեղգրայականս յոր. Ա՟ր։ Ի՟ատ այսմ են և աղբս։

*Օ այս ձեզ սիրելիք երկիրդ նոաղի գերի։ ‖ Բ՟ղեծ. Գ. 1։

*Օ՟ն զգեցեք ի՟ատաաս ի մէ ի՟ն։ ‖ Ե՟. Ի՟ատա. Ի՟ե. 3։

*Ի՟ս վէրս զ՟ն ի՟ն ունձին ի՟ն։ ‖ Բ՟. Ի՟որին. Ա. 23։

*Ի՟ն զանձն փրկոս ը՟ն ամենն վնասոյ ժամանակ

կաց իւրոց ։ Ես ։ գիր ։ ՃԻ ։ 6 ։

Սեռական ։

§28 **Սեռական** հոլովի գոյականի ուրիք իրը ինդիր պատահական և երկրորդական ։ Ց ։ *Ես ազատ ժամանակաց արգելեալ պաշտպանել ինձ ։ ՚Ես ։ գործ ։ Ճ ։ 49 ։ ՚Ուր սեռականս իրարա ժամանակ կոչի՝ եղեալ ի ժամանակական պատահական ինդիր ըստ ոյնց՝ որ ինձ ազատ ոչ էր ։

*Տուք զնա նմա կնութ ։ ՚Ննդ ։ Ճ ։ 8 ։ ՚Ուր անուանական կնոքին ի պատճառական պատահական ինդիր ըստ ոյնց՝ պատ ։

*Յուսացաւ աբրահամ (զայրն) գնոց արծաթոյ յորդուցն եմորայ ՚ի սիքեմ ։ ՚Կգծ ։ Ե ։ 16 ։ ՚Ուր սեռականս գնոց արծաթոյ ի երկրորդական ինդիր ըստ ոյնց՝ ապ ։ Ոտ այժ են և տղին ։

*Ա՚ ածառեսցես զնա արծաթոյ ։ ՚Ելից ։ ԽԱ ։ 14 ։

*Վճռեցէր զմեզ ։ Ա ։ Ե ։ արեամբդ քրիստոս ազգացդ ։ ՚Յայտն ։ Ե ։ 9 ։

Վարձիականն ։

§29 **Ընայքս** վարձեմ, դաւանանեմ, խնամեմ, կենդրակեմ, ըմբռնեմ, կռնեմ, կռիւեմ, հնձեմ, կըշռեմ, չափեմ, շօշափեմ, տեսանեմ, իմանամ ։ ՚Ընայնամ, մկրտեմ, ողոդանեմ, ներկեմ, վաթակեմ, վաղեմ, արծաթնեմ, այլեմ, կիզեմ, խորովեմ, փրգեմ, օծանեմ, ՚Ընկալեմ, խոտրեմ, կոծեմ, գանեմ, հարկանեմ, ձաղկեմ, նեղեմ, պատժեմ, պղտորեմ, պղտորաղեմ, ապականեմ, թունաւորեմ, համեմեմ, յաղեմ, ջարդեմ, քանդեմ, բեկեմ, կոտորեմ, վճռեմ, վաթխարեմ, վաթանեմ, խեթեկեմ, խոցեմ, վիրաւորեմ, սատակեմ, սպանանեմ, գրթցեմ, ուսաւորեմ, զարդարեմ, պարձեմ, պատրաստեմ, ծախեմ, խնամ, ընտ, հանտ, ՚Ետրեմ, բամբասեմ, դատեմ, դատաստանեմ, անգամանեմ, անարգեմ,

նախատեմ, ստգաստանեմ, գովեմ, մեծարեմ, պաշտեմ, պատուեմ, ողբալեմ, սիրեմ, փառաւորեմ, քաջալերեմ, մխիթարեմ, սփոփեմ, ողորմեմ, Թախանձեմ, յաղթեմ, յաղթահարեմ, պարտեմ, ծանրաբեռնեմ, խըթատեմ, կաստակեմ, ըմբերանեմ, պատրեմ, խաբեմ, և այլ բազումք որք նշանակեն զգործել ինչ իւիք իւր գործոյն, առնուն զանուն քննութեան ինդրոյն ի հոլովին գործիական, օրպէս

❋ Խորհրդով գործեմ զայդ։ ասաց · լյ։ յ։
❋ Ի՛ա գիտեցէք զձեղ հօգով սիրվ և հիւրվ ։ ղսաւ · Ի։ 16
❋ Նաւին իւրով զբազում հիւանդս։ մտի · Ջ։ 13։
❋ Ձեր հայհոյեսս (զայդ) դաւաղանաւս, ոչ սրա՛ւ նիզ։ ասաւ · ԻՋ։ 13։
❋ Ամենայն ի զարդ խոնարհըմ՛ ակնածութ և ըստ դաստուածքն ջոգութիւն զանձինս։ ա՛ · տիմ · Բ։ 9։
❋ Նոքա՛ս դու զըրկի զպատիւ նորա քեզ դնեն իսկ ի դատել զերկրային։ Գին · հռոմ։ 180։
❋ Ինձ՛ պատուեսցէ ամ երկայնմտութ և վարդապետութ։ Բ · տիմ · Գ · 2։
❋ Ձեր ասեմ Թանալ զոտս նորա։ ղսաւ · Ե · 38։ Ինչ ասայս բառս՝

§32 Եթե ոչ ամենայն գործ ունի զանձն իւր ի նպատակ, այլ ոմանք ի նոցանէ ունին զայլ ինչ ի նպատակ, ապա ասեմք, եթէ ամենայն գործ ունի զանձն իւր ի նպատակ, կամ զայլ ինչ ի նպատակ. ուստի

✱ Հանդերձս իւրեանց տոքմածոխէին զՀանապարհն Հաւն · ։ Յր ՚ի վէր Հանապարհին · ղուխ · ԺԹ · 36 ։

✱ Յարուցեալ առաքն ամենեցուն ասա (զմահիվհան) զիւրեանս · ։ Յր յիմնքն · ղուխ · Ե · 25 ։

✱ Յոհաննէս (մուրթէքէ) մոխիր զգլխով իւրով · ։ Յր ՚ի վէր գլխոյ իւրոյ · Եսթէր · Է · 1 ։

§356 Ամանակական պատահման խնդիր ։ Որպէս ասաւ զվկայարան սրբոց Հռիփսիմեանցն · · պայծառ շնորհաւ յարդիւէր ։ Յովհ · Խոհոս · ԺԲ · 22 ։

✱ Ննեցէք զՀայր իմ զերկիր Ժամուն · ։ Ար · Լուկ · Ի · 13 ։

✱ Միշաուրըն ՚ի Հանապարհի գեաղ · ։ Դոքծ · Ի · 13

Հայցական.

§336 Հայցական հոլովին ոչ լինի բառն խնդիր, այլ ամենեք ներգործականաք առնուն իբր յաւրմարական · Ց · ✱ Հեռագրծս նախնեաց զպծս յորջորջեցին · ։ Ասաք · ԺԳ · 10 · ։ Նա Հայցականս շատաճածս եղեալ է յաւրմարական խնդիրս բայիս յորջորջեցին · զի յաւրմարի առղական հոլով բառն խնդրոյ նորին · իբր ասել * աստուած յորջորջեցին · ։ Յայսպէս են և օրինակքս ։

✱ Որ ՚ի քաղաց իմ ՚ի ծարաւ ՚ի գեղջկէցին զնս · ։ Յր որով · · · ՚ի գեղաւորեցին զնս · ընդհանր · 216 ։

✱ Տղաստաւ Հանեալ (կոստանդիանոս զՅրբ գոր) յոսկիապատ կառս մեծաւ շքեղութ քաղքէն զՀանապարհայն · ։ Յր ՚ի Հանապարհն · յովՀան

✱ Ելիթ ուսանել ինչ կամիցին (կանայք) ՚ի սանն զարս իւրեանց հոգոյնէնն · ։ Յր ցարս իւրեանց · ։ Ար · Կորնթ · Ա · ղ · 35 ։

✱ Ծագաւորն Վաղիկ · · · ամրացուցել զնն զծոր ծորս լերանցն կոգոլմէ · ։ Յր ՚ի ծործորս · յովՀան

Յայց պարտ է զգուշանալ յայսպիսի ոճոյ.

§337 Պատահական խնդիր · Ց · ✱ որ պարտէ զնախ զբարեաց Հակառակ զբոյսն որ ՚ի վարս մեր և ՚ի բարս · ՚ի բաց Հանել ՚ի միջոյ · ընդհանր · 20 ։ ։ Ար Հայ

յանկանդ զոր եղեալ է պատահական խնդիրը բային հոմել, և առնի զդերանի գործականի, իբր ասել՝

*Որով պարտեր, ես։

*Արդ զմաւտութ կենացս քոյդ ոգի մի միայն ապրեցուցանէր ի մահահարանէ, չէր ոք՝ որ երանելի եր քան զքեզ։ Գիմ. խոհուա. 367։

*Ո՛ամն ողջոյն ծաղկեալ ելեկեղեցին և ասացոյնել։ Գիրք. ժա. 26։

*Պաղատեն զնա զանէ, զի ոչ ի տաճարի նորա կայցէ. Ե. 15։

*Ո՛ քառասուն և վեց ամ շինեցաւ տաճարս։ Յովհ. բ. 20։

*Ահ, երկեցաւ զիբկունէն յաւիտենից։ Եսայ. խե. 17։

Պատմական։

§38 Բայքս՝ Պատմեմ, վիպեմ, խօսիմ, ճառեմ, ազդեմ, զրուցանեմ, գուշակեմ, աւետարերեմ, մատնեցոյց եմ, ամբաստանեմ, բողոքեմ, մրմնջեմ, համբաւեմ, հռչակեմ, վկայեմ, առասպելեմ, բաղձալեմ, շաղփաղփեմ։ Պատմեմ, զմասն ածեմ, խոկամ, խորհիմ, խորհրդածեմ, իմաստասիրեմ կամ ծեմ, և այլք ոմանք՝ որք զպատմել կամ զխորհիլ նշանակեն, պահանջեն զբուն բնաւեթ խնդիրն՝ ի հոլովին պատմական որպէս՝

*Պատգիր ձեղ՝ զայս խոնարհին կենացն։ Ա. Տես. Ա. 2

*Ո՛ր ոք ե ի մ՚ինկանէ՝ որ փղոյր գիտուբ մնաց խօսի

*Ո՛վ և զպատմեաց նմա, և ոչ սխալէ։ Գիմ. խոհ. 137

*Ո՛վ՝ քանի՞ ամբաստանեն զքեզն։ Յոբ՝ Ժե. 4։

*Ո՛վ՝ հոչեցոյց զ՚Ո՛վ՝ թէ յարոյց զ՚Ո՛վ։ Ա. Տես. Խը. 15

*Աւուրհնոյս զտեսուանէ բնութ։ Ինոս. Ա. 1։

*Աւրծնն զմեզնէ եթէ ըստ մարմնոյ գնաց զեկեղեցի։ Ե. Խոսն. Ժ. 2։

§39 Յարմարական խնդիրք՝ որպէս՝ *Ո՛նիցես նշան ինձ զի զարդ կարմիր, և հոդեպես զպատահանդէս։ Ա. Թագ. Ի. 18։

*Ո՛հաւասիկ ես հոտիւ զքեզն հնոյ։ Ա. Ի՛նքնեզ. Ծնեն. ԻԷ. 27

* Կոուց որդիքեն իմ խոցան ՚ի միտս իւրեանց ելարուի զԱՀ. ‖ ՚ի խորհեցան, յօբ. ու. 5.
* Ո՞ Ճանաչ հնոյ բանս բանաձառանաց ընդ կոճառչի խօսէն խոխոռանալ յօդէն. ‖ ՚ի բառզաղճիւն, յով. խաւ.
* Ո՞ Հրեշտակաց խորագոյնս ինչ խոցա. ‖ ՚ի գիտաց յօբ. Ե. 18.

540 Հրեշտակական կամ պատուական խնդիր. Ց,
* Ահա զբեկն Եհ հոգեԱ՞ ե ՚ի քեզ. ‖ գան. Ե. 14
* Իրանի ՚ի ձեզ յորժամ . . . ոչ ոք զնա ընդ ձեռն ոչ առնու. ‖ մատ. Ե. 11.
* Ոչ ամ գիրս գրեալ ե ընմանէ. ‖ ղեղ. իդ. 27.

Հայզնական.

541 Բայ քո՝ Հասանիմ, ծնանիմ, բազնեմ, ստեղծանեմ, արարչ գործեմ, շինեմ, տապչեմ, ձռաչեմ, հերաստրեմ, հեցուցանեմ, բժշկեմ, նորոգեմ, սրբեմ, մաքրեմ, պարզեմ, քաւեմ. ուռեմ. Հանուռ, բառնամ. խլեմ, կորզեմ, կողոպտեմ, յափշտակեմ. տատնամ, որսամ, գողանամ, բաշխեմ, քանդեմ, քակեմ, հերեղեմ, մրթեմ, քերծուռ, խառեմ, կծեմ, պնեմ. տոռժեմ. համեմ. լուծանեմ. արձակեմ. ապատեմ. փրկեմ. ապրկեմ. Հնձատեմ, բաժանեմ, ընտրեմ, որոհեմ. որոշեմ. անջրպետեմ. մերժեմ, շորթեմ. Հատանեմ. Հալածեմ. փայտատեմ. արդելուռ. նահանջեմ. ընկերք կեմ. խափանեմ. ապուռաքսեմ. տապագրեմ. փարեմ. փարատեմ. վրդովեմ. սպառեմ. ջնջեմ. քակեմ. զրջեմ. զապեմ. ուռայնացուցանեմ. դատարկեմ.

Հասանիմ. Հայցեմ. խնդրեմ. պահանջեմ. շահիմ. լսեմ. ստուգեմ. թարգմանեմ. օրինակեմ. մուրանամ. զբոսնամ. և այլ բազում բայք որք ցուցանեն զիոր ՚ի սկսեալ կամ առեալ յայլմէ. առնուն զբուն բնութեան խնդիրն ՚ի հոլովին սկզբնական. ոպպես՝

* Ի՞ասն յարանցն ծերոց. ‖ Ելեկ. Ք. 6.
* Ոգին ՚ուր ե՞ որ ծնանի զինդ ՚ի գերեզմանաց ծնաւնդ. նորոգ. և պատուիրէլի. ‖ գիւն. Ոսկեառ. յ 26.
* Ա՞տեղ ասէր Ա՞ զմարգն Հոդ յերկրէ. ‖ ծնն. Ք. 7.

*Ի բիւնն Ցիւ . . . սբէ զմեզ յամ ա՛զայ • ա՛ • թվիչ • ա՛ 7
*Ի՛՛ է որ սբերն զի՛՛ չ՝, ընորհս ինչ առնիցեն նմ՛ . . .
այլ զի ինքեանք ընորհս առնասցան ի նմանե և
փառաւորեսցին • Գնն • կոհոպ • 783 •
*Ի ոյս ա՛ժ-եցաս յերեսաց նորա ի նահանջե կայա՛
նքեն • թվիչ • կոհոպ •
*Ո՛ որ ինչ ինդրէցէ՛ ի ձօրե իմմէ յանուն իմ՝
տայց ձեզ • Յովհ • ԺԶ • 16 •
§42 Հարմարական խնդիրը • ուրպէս՝ *Ի ժողով զա՛
հանայն զմաան իւր յարենի զբա՛զարակինն • ա՛ յար
եան • զեպաց • ՚ը • 17 •
*Ա՛ե՛ր՛ե՛թ՝ զնոսա ի պարարտու՛ե՛ն ձորենոյ • ա՛
պարարտու՛ե՛ • սաղ • ՃԽ • 17 •
*Ա՛՛ամարեա սրտիւք լու՛ե՛ն հաւատոց և՛ա՛ջեցու՛ե՛ն
սերոս ի խղճէ չարեաց • ա՛ սբ՛եաւ • ՚ե՛բ • Ժ • 22 •
*Ի բամբասանոյց խնայեցէ՛ զլեզու • ա՛ զապեցի՛ք
խոտա • ա՛ • 11 •
*Ի՛ թացս սեղան յանդուստ վայելից • ա՛ չինեացես •
եւէց • ին • 1 •
*Պահեաց զնա ի Թշնամեաց • ա՛ փրկեաց • խոս • Ժ • 12
§43 Հրկրորդական կամ պատուհական խնդիրը • Ց •
*Ի՛ծն զի՛՛ ի վանցն կայիտեայ յատարանս
դատաստրին • Յովհ • Ժ՛բ • 28 •
*Ի՛երկնից յերկիր կոչեաներա (առն) • Գն • կոհ • 167
*Ժողովեցէ զընտրեալս իւր ի չորից հողմոց •
Մատ • Ի՛գ • 27 •
*Ի սկզբանէ ոչ՛՛ զերկինս և զերկիր • Ծնն • ա՛ • 1

Ա՛անդրիւ Տրական •

§44 Բայքս Ա՛ուանիմ • լինիմ • յուսարկեմ • վա
րեմ • մնեմ • մուծանեմ • ածեմ • բե
րեմ • ուանիմ • Ձգեմ • Ձկուեմ • արկանեմ • ընկե
նում • հեղում • զեղում • Հոսեմ • Թափեմ • Թա
Թափեմ • ամամ • սրսկեմ • ցօղեմ • Ճապեմ • Ծա
ւալեմ • Տարկեմ • առիպեմ • տուղնապեմ • Նուաճեմ
քանդակամեմ • պարտաւորեմ • զրկեմ • զրկեմ •

յոր

յորդորեմ, համոզեմ, հրաւիրեմ, հրապուրեմ, մաղձեմ, կրթեմ, ուղղեմ, կարկառեմ, համբառնամ, համառօտեմ, կառուցեմ, սահմանեմ, վճռագրեմ, ամրջեմ. Ապակեմ, կարգեմ, պնդեմ, յաբեմ, յերկիւղեմ, վարեմ, միեմ, ադուցանեմ, նեղ գործեմ, յանկուցանեմ, ընդունիմ. գրաւեմ, վիճակեմ, շրջեմ, շարժեմ, թեքեմ. կործանեմ. Աչեմ. հնչեմ, փչեմ, քուրեմ. հարցանեմ, բարբառեմ. թքանեմ. ծախեմ, ցրտեմ, փայտեմ. հերձուածեմ, պատառեմ, յորդեմ, յաձախեմ, յաւելում, կրկնեմ, եղկորթեմ. փոխեմ, փոփոխեմ, վերխաչկերպեմ, և այլ բազում. ոք ցուցանեն զգործ ըստ նշանակութեանց սոցին, որ առաքելոյ կամ բերելոյ պինդ առ այլ, պահանջին զբուն խնդիրն ընդ թեր և նախադրեալ տրականն։ ուրպէս

*Ընտիր է ինձ զհոգի որդւոյն իւրոյ ի սիրտս մեր։ ‖ գաղատ. Գ. 6։

*Ով ամէն արարածս անջն Աստուծոյ ի ւաստան։ ‖ Ղուկ. ԺԶ. 14

*Ճանկուի իմասուն փանի յայրայուքին։ ‖ իով. Գ. 21

*Ինձ ի տեր զհոգս քո։ ‖ սաղմ. Ծ. 22։

*Ով Հեզ ի խաւարէն կոչեաց մեզ սքանչելի լոյսն։ ‖ ա. պետ. Բ. 9։

§45 Յարմարական հանդիպ ։ ուրպէս՝ Համոզեցան աբեղայքն հաւատալ քարոզութեանն, ‖ որ արուեստ Թիւնս, Գաղ. Գ. 9։

*Եւ մինչեւ ցհետ ի Հեզ զհոգին մեր և ի հուր։ ‖ որ հոգեւոր (529)։ Ղուկ. Գ. 11։

*Հաղորդեաց ի Հեզ զհոգին, և յաղագս ի Հեզ զգեղարուեստ ‖ որ Հեզ գործոցն Գ. 5։

*Ի ըստ այս դատեր ‖ որ աչառանաց յովհ. Ե. 24

*Ով մահ ի կեանս խոստիով ասկս Տէրն իւրոյ վերկուէ։ ‖ որ ըստ կեանս յովհ. Կոթող.

*Առաքեցեալս զսրբոց քո ի հանձար։ ‖ որ կրթեցեալս։ ղուկ. Բ. 2։

*Զանգոյնն զսուսերս իւրեանց ի խոփս։ ‖ որ փոխարէ հեսցեն, Եսայ. Բ. 4։

§46 Բրկրտրւական կամ պատահական խնդիր։ Ց։

*Որ միանգամ դիտեցող՝ ի Քո կամ ի մահ անկը նորա դիտեցող։ ‖Հմտ։ գ։ 3։

*Չալծնիցէ՝ ի քաղաքէ՝ ի տոքո։ ‖Հգ։ 34։

*Ի խփլոմիցող (Պօղոս) ի դրախտն։ ‖Բ։ Կորնթ։ ժբ 3

*Ինձ տեղիք զգեզ՝ ի ծառայութիւն։ ‖Եսայ։ խդ։ 21։

*Յոյսդ հովիւս բշնմն ի գայթակղութիւնք։ ‖Երեմ։ գ։3

Ա՝ Երջահոլով Տրական։

§47 Բայքս՝ Հ՝ նորհեմ, պարգևեմ, ընծայեմ, նուէրեմ, պատարագեմ, զոհեմ։ մատաղ կատարեմ, մատուռ՝ակեմ, սեղանատրեմ, արբուցանեմ, ջամբեմ, բաշխեմ, բրդեմ, առատաձեռնեմ։ մանուածրեմ, հատուցանեմ։ անտեսեմ, աւանդեմ։ թելադրեմ։ օրինադրեմ։ յանձնեմ։ վաճառեմ։ պարտիմ։ մատնեմ։ մատուցանեմ։ Լսեմ, պատասխանեմ, երգեմ, նուագեմ։ խոստովանիմ։ պայմանեմ, ուխտեմ, խոստանամ։ պատուիրեմ։ հրամայեմ։ վարդապետեմ, քարոզեմ, ուսուցանեմ, ծանուցանեմ, յուշ առնեմ։ ասեմ։ Կանամ։ լսեմ, հորդեմ, հանդերձեմ։ յարգարեմ։ պատրաստեմ։ անօրինեմ, աստաբեմ։ Շահեցնեմ, ցուցանեմ, յայտնեմ, նօթէմ, դիւրեմ, հաւասարեմ, յաջողեմ, կամիմ։ յարմարեմ։ սեփականեմ։ նշանակեմ։ և այլ բազումք՝ որ ըստ նախնեաց ոճոյն յուցանեն զգործն իբր առ կամ առնել ումեք։ առնուն ղբուն բնութ խնդրոյն՝ ի վերջահոլով տրական։ տրսէ՝

*Ոչ՝ Քրիստոս ընտրեցաւ ձեզ։ ‖Ղուկ։ գ։ 13։

*Ընդէ՞ք ծանրացար զամ ինչս իմ ազգատացս։ ։։ և սէր ոչ ունիցիմ։ ոչ ինչ օգտիմ ‖Ա։ Կորնթ։ ժգ։ 3։

*Հատուցանէ՛ք ետրոցականք ումեք զոր ետրոց իւրոց։ ‖առակ։ ի։ 12։

*Ձա՝ ասեմ՝ ձեզ, որպէս և Հայր իմ ասեցաւ ինձ զարքայութիւն։ ‖Ղուկ։ իբ։ 29։

*Պատրաստեցէ՛ք զանձինս ձեր՝ Ի՝ ։ ‖Հմտ։ գ։ 13։

* Ա՛սպէ ե զմարդն այդ այլ նմանեցուսանել. Ասա. Հին
548 Կ Յարմարական խնդիր. ՝որպէս՝ * Աստուած
բաւական ըզհաստա քո | այլ Հաւատ. առ. խԹ. 14.
* Ա՛ստղապատ մուխս գետոց մեզ. | այլ պատուիրե
ընաց. ղեկ. ԻԸ. 28.
* Ա՛յլ ինչ անձամբ անձին յոյժ պատուական զոլ
սուցա. | այլ զանձինէ. Նոյ. Հ. 2.
* Ա՛յնմանեցան ոչ ըզ խոհեին ինձ ջուր. | այլ զինեն.
առ. կԹ. 3.
* Ա՛նոնի ուղղոց զիրկուն ի | այլ յատկերս. առակ. Բ. 7.
549 Կ Ածական կամ պատահական խնդիր. Ց.
* Ա՛նունդ՝ ձեզ գանձս յերկինս. | առ. Ա. 20.
* Ա՛յլ գիտես, զինչ վաղիւն ծնանիցի քեզ. | առակ. Գ. 28
* Ա՛նարիս՝ անձին քում ի նոցանէ. | այլ. ասց. ԻԱ. 10

* Ի՛Ջ ԲԱՆԱՒԵՈՅՆԱՆԷ ԶՄԻԱԿՐՈՆԱ Ի ՄԱՆ։ ԱՄՍ. ԿԸ. 8.
* Ի՛ՐԸ ԶՀՇՄԱՐՏՈՒԹԻՆ ԽՈՍԷ, ԶԻ Ի՛Ջ ԼՍԷԻ ԻՐԸՄՆ ԼԻՐ. ԼԱՒՆ. ԽՈՒԱԾ. 108.
* ՆՈՒՐԻՑՆ ԶԷ ԶՏՈՒԸ Ի ԳՈԴ, և ԶՀԱՆԴԵՐՁՆ ՈՉ ԱՐԻՑԵ։ ԱՄՍ. Շ. 27.
* ԱՒՑՈՂԵ ՔԱՀԱՆԱՅՆ ԶՄԱՆՆ ԻՐՔ ԱՐԱԲԱՆՆԻՆ։ ՎԱՐ. Շ. 6
* Օ ՕՐԻՆԱԿ ՄԱՀՈՒՆ ՎԻՒՐ ԻՒՐԱՔՆԻՒԹԻՒՆ ՄՂԿԱԱԼԻՆ ԱԱԱՊԱՆԱՆ. ԵՐԻՑԱ ԸՆԿՂՆԻՒ Ի ՔՈՒԲՆ՝ ՂԵՐԿԱՕՐԱՅ ԹԱՂՈՒՄՆ ԵՒՆ ՆՇԱՆԱԿԵ. ԼԱՒՆ. ԽՈՒԱԾ. 246.

§§ 1. ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ. ՈՐՊԷՍ՝ * ԱՂ ԸՆԿՈՒՐ ԳՆԱՒ Ի ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ. ՅՈՎՍ. ՃԸ. 40
* ԱՒԵՒ Ի՛ՔԵԶ ՂԱԶՈՆՆ ՔՈՒՐ ԼՈՒԱՐ (ՂԵՂԷՈՒԹ). ՅՈՎՍ. ՃԸ. 178.
* ՅԱՌ ՂԵՐՀՄԱՒՆ ՅԱՆՁԻՆ ԻՒՐՈՒՄ. ՅՈՎՍ. ՃԸ. 16.
* ԿԱՓԵԼ ԷԻՆ ՅԱՂՔԱՒՈՐԵՔ ՈՍՊ ՅԵՐԿԱԹԱ. ՅԱՂՔԱՒՈՐԻ. ՍԱՂ. Շ. 10.
* ԼՍՈՒ ՈՉ ԼԵՒԿ ՆՈՐՈՂ ԲՆՔ ՍՒՐԼՔ Ի ՊԱՏԱՆԵՔ. ՅՈՎՍ. ՃԸ. 10.

§§ 2. ՅՕՐՍՈՂԱԿԱՆ ԿԱՄ ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ. Ց.
* ՅՂՔ (ՅԱՒԱՔՈՑ). . . . ԱՆՈՇԱՆԵՔ ՆԱԽ ՅԱՆՍԻՒՔԸ ՁԱՇԱԿԵՐԱՆՆ՝ ՅԻՇԻՒԱՆԵԱՅԱՆ։ ԳՈՐԾ. Ժ՝Ա. 26.
* ՅՈՒՐ ՀԱՄԱՐԱՒԱՂ (ՅՄՂԱՒՈՒ) ՄՈՌԱՆԻՔ ԶՔ Ի՛ՆՔ, ՔԱՆ ԱՒԱԺԱՆՈՒԱԿ ՄԻ ՎՈՐԵՒՔ Ի ՄԵՂՍ։ ՅՈՎՍ. ԽՈՒԱԾ.
* ԿԱՓՈՒԻՑ ՅԱՃ ՅԱՒՐԸՆ ՎԵՑՈՒՂՔ ՁԵՐՔՍ ՔՒՐ։ ՅՆՆԴ 2
* Ի՛Ջ ՀՈՐԵՒՑԻՐ ԶՄԵՍ ՊՐՈՒՆՔ ՄՇԱՒԵՑԱՒ՝ Ի ՀՕՇԱՓԵԼՆ ՂԱԶՈՆՆ. ԿՆՆԱՅ. ՆՈՒՄ. Ե. 2.

Ա.

§§ 3. ԱԱՅ ՔՈ՝ Ի՛ՄԻՄ, ԹԱՒՂԵՄ, ԿՈՒԵՄ, ՅԱՆԵՄ, ՍՐՏՆԵՄ, ՄԱՐԱՇԱՆԵՄ, ՅՈՐԱՅԱՄ, ՈՒԱԲ ՈՒԱՅԱՐԵՄ, ԽԱՐԽԱՓԵՄ, ԿՐՃՈՒԵՄ, ՍԲԵՄ, ԹԱՐՈՒԹԵՄ, ՀՈՒՄԱՆԱՒՈՐԵՄ, ՈՐԱՅՈՑ ՅԱՆԵՄ, Ի՛ԱՍԵՄ, ՀՅՍԵՄ, ՆՅՈՒԵՄ, ՁԱՐԳԵՄ, ՂՆԵՄ, ՄԻԱԲԱՆԵՄ, ՄԻԱՔԱՆԵՄ, ԽԱՒՃՆԵՄ, ԽԱՒՃՆԱԿԵՄ, ԽԱՒՃՆԱԽԱՉԱՓԵՄ, ԿԱՐԵՄ, ՇԱՐԵՄ, ՅԱՆԳԵՄ, ՅԱՆԳԱՍՏԵՄ, ՀԻՒԱՆԴԵՄ, ՀՂԻՍԱՅԵՄ, ԴՐԱՆԵՄ,

ւականեմ, չիտրեմ, փոխնակեմ, փոխարինեմ, թուեմ, հաշուեմ, հեգեմ, չաղկապեմ, բաբախեմ, և այլք՝ որք ըստ նշանակուց սոցին ցուցանեն զգործ շուրջ զերկիր, աւանուն զբուն խնդիրը բնաւին նախատրամբ[1] ի վերայ, ընդ. ՛ոլոկ։

*Ոլոր առն լեզուանաւոյ սի՛ կուռելիր։ զի՛ ի վերայ հնոյ փայտ դիզես։ ՚առած. ը. 4. ՚ետափ։

*Ոլորեա առնիկոս (թշնամոյդ զբարիս), կայծակունս հրոյ կոտեսցես ի վր զգլխոյ նր։ ՚առակ. իե. 22

*Ոլորուիլ զհամ ի բանից փոքածանէն ի վր ձմռնաւաչհին։ ՚առակ. ժ. 8։

*Ոլոշանալոյդ զաչս ի վերայ անբուժ մոլուկան։ ՚յոբ. լզ. 28։

*Ոլոշանայ ըստ նմա ոսկի և ապակի։ ՚յոբ. իը. 17։

*Ոլոշի դիւականաց երգըն խաղանցին ընդ ածմանն երգոցն։ ՚ընդհակ. 59։

*Ոլոխաւ՝ պատ՝ զմեղուցելոյս դառն հեծուի ընդ քումդ երկանիկ և խնկաբոյրդ հայցուածոց։ ՚նարէկ. ճ. 1։

*Ոլոխոտեցին զձմերուտ իմ՝ ըստ սուտ։ ՚ես. ա. 25

*Ոլոխոտեցան խնդիրք՝ ի՛ ՚ամոթոյն ինձ ոտք առնել։ ՚յր առնէ. ա. 11։

*Ոլոցտիցեան ի վր սըգ քոց։ ՚յր զսգ քոց։ ՚առ. ժ. 4

*Ոլոմակ (յր յոսեայն) ազգ ե վասն քահանայիցն մոնաչխնդ ո՛ ՚ճառեաց։ ՚յր զքահանայիցն։ իբբ. է. 14

*Ոլորագոյն իւր ծագէ ի վր չորից և շուրեաց։ ՚յր և ածէ անձրև ի վր արուարոց և մեղուորաց։ ՚յր ի չարս և ի բարիս, յաղուս։ ՚առ. ե. 45։

*Ոլոշ նոցա սպունգ լցեալ քացախով ընդ լեզուդ, շուրջ եդեալ զնշանակս զոսկոյ՝ մատուցին ի բերան նորա։ ՚յր ի մշուխ, յովհ. ՀԶ. 29։

Ոլորտիկական կամ պատահական խնդիր։ ՚ց. ՚որոշեցէք են սոքա առաջի մեր իբրև զասացեալ քինն։ ՚գատաստ. ի. 32։

*Ոլոտ սակ խոնարհիս իբրու զմարդ վ՛ս մեղացք գոց և անկարդութեան, և նա բարերարութեամբ զբեզ

Ջրեցէք զի՛ւր ողորմութեամբ իւրով և մարդասիրութեամբ իւրեանց։ ‖ Գին։ Խոնարհ։ 173։

Ո՛չ խնեցէք զեկեղեցի վկայիլ ի վերայ վիճին բանին։ ‖ Ղուկ։ 670։

Ցոյն ղդատաւորին պետրոսի եդ որպէս զվճիռ։ ‖ Ընդհան։ 11։

Ո՛չ հոգին Ա՛ր ասէ՝ ոչ ի նմանէ ասէ իբր ի պատառուած։ ‖ Գին։ Խոնարհ։ 257։

Ա՛ն աճառեսցի ըստ գնոց իւրոց։ ‖ Ճառագ։ բէ։ 27։

Ո՛ւրիշն ներհեղեալ առ սեզանուին։ ‖ Ճառագ։ Ժբ։ 17

556 Ի՛ր՝ եմ ըսայք կարեն առնուլ նախատ քուբ իւր երկրպագեան կամ պատահական, որոց վա՛ս չէ հոգի ըներել զբրիստակս։

557 Ո՛ այս ևս վայելուչ համարիմ յիշել, զի ըստանկէ ըսայք արտաքոյ կերպի հոլովիլոց առեալ են յասիասական խնդիր հոլովականէն՝ ը, որ հա՛մարի՝ ի։ ծրագիր։ ‖ Ը տայր ականս հոտոտել չոռն խոտոյ։ ‖ Ա՛յ ի տան իւրեանց։ (ոչ դնի զան։ ժբ, 39)։ Ճառ։ իդ։ 43։

Ցետս յետս չոգան՝ և չդիմեցին։ ‖ Ա՛յ ի գնարուն։ յովհ։ ը։ 6։

Չմոռա զնկատել մեզ ի հաւատականդիման հասեալ առաւել լինի ողորմութեան հաւատալ, քան մի՛ չափ հոգ հանիցէ հաւատ։ ‖ Ա՛յ ի քաջն։ Գին։ Խոնարհ։ 766։

Ամէն զոր գոյժ չոչիր ճանապարհի։ . . . կատարէլս ածցէ յեզեր։ ‖ Ա՛յ յայնմ ճանապարհի։ գործոց։ ժ։ 2 (536)

558 Ի՛ խոնարհ ե՛ւս, զի բազում անգամ առանց խնդրոյ դնին բայք՝ ը։ ‖ Ա՛յ ի դատիք՝ և ոչ դատիցիք՝ մի՛ պատժիք՝ և ոչ պատժիցիք՝ արձակիցիք՝ և արձակիցիք։ ‖ Ղուկ։ ը։ 37։

Ո՛վ ըրեն սպանանիք, այլ հոգին կեցուցանէ։ ‖ Բ։ Կորնթ։ է։ 6։

Ա՛ղաչակ յիղձս՝ զի ընկալցի անդէն զբարիս քո ի կեանս քոմ։ ‖ Ղուկ։ ժ։ 25։

Ա՛ղաչեցից՝ զընձս ձեր, և ասիք ողորմութիւն։ ‖ Ղուկ։ ժբ։ 33։

ԿԱՆՈՆ ԺԸ.

Խնդրատուէ Ընկերոջն իւրոյ.

ԵՂԵՐԸ բայց առնուն միայն վկայն իբր
առնէ ըստ նեղգործականացն (511)
բան, յարմարական, երկրորդական, և
պատահական.

ՅԱռն խնդիրն (512). Ը բայս ելանի՝ ըստ ա
առքին նշանակութ իբրում պահանջէ զայն, յորմէ
ելանելն սկսանի. և զայն ցուցանէ սկզբնական
հոլովիւն. Ը, *Առաքեցից ձեզ ... զՀոգին Ճշմար
տութեան, որ ի հօրէ ելանէ. Յովհ. ԺԵ. 26. Ա՛հա
բայս ելանի առեալ ե բան խնդիր բնաւոր զսկզբ
նականն՝ ի հօրէ, որով յայտնի լինի, թէ Հայր ե
սկիզբն՝ իր աղբիւր եվանն Հոգւոյն Սրբ.

ՅԱրմարականն (513). Ը, *Որը թէ լինուցու
ղը, խորտակի և ընդ ձեռս ելանէ. Ղեսայ. Ը. 6.
*Որ լինչ ելանէ ընդ շրթունս իմ, առաջի երեսաց
ջոց ե. Երեմ. ԺԵ. 16. Ա՛հա բայս ելանի առեալ
ե յարմարական խնդիրս տրականաւ՝ ընդ ինեա. քանզի
այս խնդիրս ցուցանէ, թէ ելանի բանն՝ յայտ բա
նի յարմարեալ ե նշանակութ բայիս՝ ինի. իբրու
ասել՝ *Որ ցուպն եղեգնեայ ... թէ լինուցու ղը,
խորտակի՛ և՛ ձեռս մխի. Ա՛հ և բայս ելանի՝ ա
ռեալ ե յարմարական խնդիրս նախադրեալ տրականաւ՝
ընդ շրթունս, վասն զի յարմարեալ ե նշանակութ թէ
բան խնդիրս սկզբնականին, որպէս թէ ասել՝ *Որ
ինչ ելանէ ի շրթանց իմոց, առաջի երեսաց քոց.

ՅԵրկրորդական խնդիրն (514). Ը բայս ելանի՝
յորմէ ելանելն յայտնելոյն կերով՝ երկրորդաբար
պահանջէ ցուցանել և զայն, առ որ ուղիւ ելնէ.
և զայն նշանակէ նախադրեալ առականաւ, և կամ առ
հոլովիւն. Ը, *Եհատոս ... եղ. Երեսաւորեմ՝ ի կէ
սարիայ. Գեղծ. ԻԸ. 1. Ա՛հ՛ա բայս եղ՝ առեալ ե երկ
րորդական խնդիր ընդ նախադրեալ տրականաւ՝ ի երեսաւորեմ.

ԱՌ ՀԱՅՍ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՏՈՐ ՀԱՏՈՐ ՀԱՏՈՐ

Ա. ՂԱԶԱԿԱՆ.

§64 ԶԿԱԶԱԿԱՆՔ՝ ՈՉ ՊԱՀԱՆՋԵՆ ՂԱԶԱՆ ԽՄԲԻ ԴԸ ՈՒՂՂԱԿԱՆ, ԱՅԼ ՅՈՅԺ ԱԿԱՆԱՒԸ ԱՌԱՆՁԻՆ ԻՐՔ ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, ՕՐՍԿԵՍ* Ա՛Ի ՂԸ ԳԱՒԱ ԻՆՔԱՆԱՆ ՊԱՏԱՍԱԿԱՐ, ԵՒ ՈՉ ՍՏԱՂԱՒԱ։ ‖ ՅՈՒԴԿ. ԻԹ. 2. Ա՛ՀԱ ԶԱՅՆ ԳՈՒՄ՝ ԱՌԱՒԱԼԻՑ ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ ՂԱԶՂԱԿԱՆԱՆ ՎԱՒԱՒԱՔ։ ՈՐ ՅԱՅՍՊԷՍ ԹԷՒ ՍՈՒՆ ԿՂԱՒԱ ԶԱՅՆ ՅԱՅՄ ԶԱՆԱՆ ՀԱԶԳԸ ՎԱՐԱՒԼ ՅԱՐՄԱՐԱՒԼ Ի ՆՇԱՆԱԿՈՒԻՑ ԶԱՒՐՆ ԵՒ։ ‖ Ա՛ՀՂ ՂԸ ԵՒ ՍԻՒ ԻՆՔԱՆԱՆ ԻՆԱՍԱԿԱՐ, ԼԱՒ. Ա՛ՅԱՊԷՍ Ե ԻՄԱՆԱԼ ԵՒ ՀՀԵՒԱՒԱԼ ՕՐԻՆԱԿԱՆ։

* Ա՛ՄԱՆԱԼ ՈՐՔՈՍ Ա՛Յ ՀՈՎ ՀՈՎ ՏՀՈՒՈՅ ՀՂԻՆՔ. ՀԱՍԱՐ ‖ ՅՈՒԴ Ի ՄՇԱՆՔԻՆԱՒՈՐ ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԵ։ ԵՐԵ. Ե. 3

* Ա՛ՆԴՐԷՆ ՀՈՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆ՝ ՈՂՔ. ‖ ՅՈՒԴ ՅԱՈՒՂՔՈՒԵ։ ՂՈՒԿ. Ա. 68.

* Ա՛Ր ԿԱՆԳՆԵՑԵՑ Ե ԻՇԽԱՆ ՀԱՒԱՏԱՆՈՒԱՑ։ ‖ ՅՈ ԼԻՆԵՑ ՂՈՑ Ե. ԵՍԱՅ. Ի. 10։

§65 ԱՐՔԵՐԴԱԿԱՆ ԿԱՄ ՊԱՏԱՍՀԱԿԱՆ. ՕՐՍԿԵՍ՝

* Ա՛ՆՆԱՅՆ ՄԱՐ՝ ԵՐԵՔ ԱՆՁԻՆ ԻՐՔՈՒՄ՝ ԱՐԴԱՐ. ‖ ՊԱՍԱՒ. ԻՇ. 2. Ա՛ՀԱ ՈՒՂՂԱԿԱՆ՝ ԱՐԴԱՐ. Ե ԵՐՔ ԱՐԴԱՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ ԸՍԱՀՍ ԵՂԱԾ. ՈՐՈՂ ԱՒՐԱՆ ՀԱՆ ՀՐՆԴԵ ՎԵՐՋԱՀՈՂՈՎ ԱՒՈՒԱՆ՝ ԱՒՀԻՆ ԽՈՒՈՒ.

* Ա՛ՆՆԵՔԻՆ՝ ՈՂՔ ԼԱՒԱՑԵՑՆ Ի ՆՈՑԱՆԵՆ, ՈՒՀԻՆ ԳԵՂ. ‖ ԵՐԵ. Ե. 6.

* Ա՛ՀԱ ԹԱՒԱՒՈՂ ԶՈ ԿԱՅ ՔԵՂ ՀԵՂ. ‖ ՊՍԱԼ. ԻՅԸ. 5.

Հ. ՀԱՒԱԿԱՆ.

§66 ՍԵՒԱԿԱՆ ՀՈՂՈՒՔ ՈՐՔՐ ԼԻՆԻ ԽՆԴԻՐ ԱՅՍ ՏԱՀԱԿԱՆ. Ը. * Ը ՅՈՂՈՒԱԾ. . . ՎԱՀՃԱՆԵՑՈՒ ՍՈՒՆՑ ՀԱՐԻՒԸ Ե ԵՐԵՆԼԻՑ։ ‖ Ը. ՊՍԱ. ՀԺ. 15.

* Ա՛ՆԵՒԱՒ (ՍՈՀԱՆ) ԱՄՍՈՑ ՀԱՐԻՒԸ Ե ՔՍԱՆ Ե ՍՈՀ ՆԻՑ ‖ ՊՍԱ. ԺՀ. 16.

Կ. ՊՈՒՅՏԱԿԱՆ.

§67 ԵՂԸՐ ԶՍԱՅՔ Ա՛ՂՆՈՒԱՆԱՄԻ, ԴԵՂԵԿԱՆԱՄԻ, ՂՈՒԱՐԹԱՆԱՄԻ, ՊԱՅՏԱՌԱՆԱՄԻ, ՓԱՅԼԱՄԻ ԱՅԼՈ

պերճանալ, պճնիլ, ճոխանալ, փայլեցմանանալ, պայ-
ծառանալ, առատանալ, անանիլ, կենդանանալ,
արտապտղիլ, չտանջանալ, բաւականանալ, ծոյլանալ
լինելով, արգելանալ, աջլանալ, զօրանալ, երջանկա-
զմայլիլ, յագիլ, պտկիլ, ծաղկիլ, հոտաւորիլ։ ‖ Հ
խաւոիլ, ձգնիլ, տաժանիլ, աղքատիլ, աղտեղանալ
ախտանալ, վտռտիլ, վտարակիլ, վշտանալ,
ջեռնուլ, չքանալ, առնայտիլ, չեզայիլ, պատաղ
ձիլ, զգածիլ, մտաղիլ, ցնորիլ, բստամբիլ, անօգնիլ,
կակղիլ, շառագունիլ, թմրիլ, թարշամիլ, նիհարա-
նալ, հիւծանդանալ, մեռանիլ, անդորրանալ։ Ա
ղամ, կայթեմ, կաքաւեմ, կռնգիլ, քայլեմ, և այլ
բազումք զսոյն նշանակել ճ սոցա վարեալ, յու-ցամենն
զգործն իւիւք ինչ լինել, առնուն զբուն խնդիր
բնութ՝ ի հոլովել գործականաւ՝ օրպէս՝

✱ Երկրագումք (այսք) պատառոյդ։ ‖ Ընդհան. 12.
✱ Այնոքիկ բանիւք հաւատոյ՝ և բարութ վարդա-
պետութ։ ‖ ա՛ պետ. գ. 6.
✱ Ստուգեսցուք ըզտեսան իմաստութ։ ‖ առակ. Ը. 18.
✱ Ոչ սիրեմ զարծաթ, ոչ ցանկանամ ոսկւոյ։ ‖ ծ ող. ե 9.
✱ Երկիցուկը կրկին պատուոյ արժանի եղիցին։
մանաւանդ որ աշխատին բանիւ և վարդապետ
ութ։ ‖ ա՛ տիմ. ե. 17.
✱ Երկար ասէ մանուկն ամենևքեան գոռանին, նոյնպէս և
Ի՛մեր ամենևքեան կենդանացին։ ‖ ա՛ կոր. Ճ. ե. 22
✱ Այլեցուք դու ձեռամբ քումբ, և գոփեցուք ոտամբ
քումբ։ ‖ եզեկ. ի՛ե. 6.

§ 63 Հարմարական խնդիր օրպէս՝ Ո՛չ կէ գրեալ
նո՛ կերպարանօք աշխարհիս այսորիկ։ ‖ ա՛ թ ի կնէ
պատուս. հռոմ. Ճ. ե. 2.
✱ Պոծանի յոյսով փառացն Աստ՛ուծոյ։ ‖ ա՛ թ ի կոր. հռո. ե. 2.
✱ Խոովիցէք իմ ինձ երթալոյն։ ‖ ա՛ ի կոր. ապ. Ճ. 8.
✱ Ես պաղատիմ դու ինձանէ ընդ հաւատ։ ‖ ա՛ ընդ նահ
յոբ. ի՛ե. 24.

§ 64 Երկրորդական կամ պատահական խնդիր. Ը.
✱ Ոսկի եղիցի ոք ինոցին ի տունջն։ ‖ խոս. Ժ՛. 17.

*Երկիւղիւ սէն եղբէ՛ւ ամ՛ որ՛է չարե. ‖ առ. Ժե. 27
*Ըստ մ՛ը հասէ մուտգ. քննու՛ը. հոգեւս վաղվա՛
գակի հաւատոցդ. քաղու՛ը. ‖ ընդհան. 240.
*Ամենալոյ թոյնէ անդրեան ինոյն. ‖ երեմ. Դ. 1.
Ըստ չէզոք լայ՛ը ևս կարեն առնու՛լ զգործականն
իւր ենդիր երկիւղած կամ պատուհական (532).

Պարառական.

570 Ձ եզրաւականքս՝ Պարեմ. պառիմ. պաւուտիմ. փարիմ. շրջապարիմ. շրջապատիմ. յատիմ. պարագայիմ. պաբայատիմ. պարաբերիմ. գերազանցեմ. զանցանեմ. ևս որը նշանակեն զգործն շուրջ ընելիք. առնուն զբուն ենդիրը բնու՛ը՝ ի հոլոշն պարառական. ‖ որպէս՝
*Լրանել (արեգակն) ըստ հարաւ. և պոռթ գիհւսիս՛
սիե. ‖ թոռլվ. ա՛ը. 6.
*Ո միմեանց պարանոցդ անկեալ՛ը փութով պոռթ
համբուրեին. ‖ գ. թագաւ. ե. 27.
*Ընդանիքը չանգանէր զամենեքումբք (Հրեայս). ‖ յով. իոթ
571 Ձ աբամարական ենդիրը. որպէս՝ *Պատքն Լ՛ա
զքեզ փութացին. ‖ ՚ր պատուհասին. եսայ. Ե՛ը. 8.
*Հոգեւոյն զքեզ հովանացնու միայն սրբուհի. ‖ ՚ր ի
վերայ ը՛ր ըլլայիան. 810.
*Ո արդարոն. . . . ժրկեաց յիլոնել հրոյն գհինգ. քա
զաքաւս. ‖ ՚ր ի հինգ. քաղաքն. թագաւ. Ե. 6.
*Ա՛ր անդեղ ինչ. . . . զքե՛ զ մե՛ զաց իմոց. ‖ ՚ր ի՛քեզ
յոթ. Ժե. 16.
*Խաւնեցան զնուաճ ժո՛ղ մ՛ըլեալ բ՛ը՛ղ. ‖ ՚ր ի՛նա. մարկ. 2
*Ինքա տրև զգ՛լուխն չանանոս. ‖ ՚ր ի գլուխ ևն. ըն. գ. 8
*Չէ՛ լ ևս պատ զամարեսաս. ‖ ՚ր ի սամրիա. Գ. թագ. ԺԶ
*Ինքն արդեն զձանաչեհ՛ւս. ‖ ՚ր զանցին. օրին. Ը. 12
572 Բրևրոդ. ական կամ պատուհական ենդիր. Ց.
*Ու չորեք պատանիքդ աշխ՛ճանաք. ‖ եսայ. ՚ր. 8
*Ո՛ չորդ պահու գիշերըդն գայ առնե. ‖ ՚ր. ի. 4
*Ի՛ պուռա (սամփսոն) զի՛ չ գիշերաւն. ‖ դատ. Ժգ. 3.

Հայցական։

373 Զ եղոք լսայք եւ ոչ պահանջին զբուն խըն-
դիր Հայցական. այլ՝ ամենք առնուն իւր
յորմնարական. որպէս՝ *Կոխոյր զձանապարհ իւր.
||յր ի ձանապարհ իւր. գոթ. ը. 39։
*Լաս եղիսւ զձանապարհ սմ եղիցի։ ||յր ի ձանա-
պարհ. գ. ի. 2։
*Ձգնեց զձեր կողմնս գալ։ ||յր ի կողմն մեր. գծ. ի. 27
*Ո՛չ ձշմարիտ իմաստութիւն խոտանացաւ ի կանանս
մեր. որ յերկիւղէն Ա՛Ց ծնանի։ ||յր ձշմարիտ
իմաստութեն. գիւն. խոհաւ. 341։
*Ա՛նհատով անձամբ խոլ ահիւ և դողութ զաւուր
կենցաղս։ ||յր յայտ կենցաղի. գիւն. խոհաւոր 605։
374 Ք րիստոսական կամ պատահական իմաստիւ. ՚ց՚։
*Լեզեցաւ զնեղութիւն ուսուի Հանգիստան գաղութ.
||գիւն. խոհաւոր. 840։
*Ա՛ետս ժողովուրդն այն մեղս անհնարինս.
||եղէց. ՀԲ. 31։
*Ընդքան պատերազմին միտքն զմեղայ պատերազմիմ
. . . անհնարս է ձաշակել ՚ց՚ երկինսաւոր բարեացն
||գիւն. խոհաւոր 502։
*Ա՛նկնեցէն զգուշանս իւրեանց, և Ա՛Ց ոչ գտին.
||առակս. հե. 5։
*Ո՛չ տուր և զգիշերը յանդունդս պատապիցայ.
||ը. խորին. ՀԱ. 25։
*Ա՛ղիա . . . յաղօթս եկայ, և ոչ ոեւոյ յերկիր
գերիս ամն և վաթեղ ամիս. ||յովթ. ե. 17։
*Ա՛ր և ձեզ ընդն օրինակ գնալ. ||եփես. գ. 17։

Գլաւոնական։

375 Զ եղոքականիցեալ՝ Կոհանամ. հոգամ. գանձ
կատեմ. դաւանաբանեմ. տունջեմ. քրիստնեա-
ջեմ, և որք ըստ նշանակութե սուցս վարեն, առնուն
զբուն ենդիր ի հոլովիչ գլաւոնական, որպէս՝

Կո-

*Վ ա հ ա կ ա ն ի ՝ ե ւ Ն ի ն ե ի ս ի մ ն ց յ ա մ ա ր մ ի ա ն ձ ե ր ի վ ր ա յ ո ւ ղ ա ր ա ն ի ն ։ ա ։ կ ո ր ն ի ։ ա ։ 4 ։

*Ա ր մ ա տ ի ն ց ի ն հ ա գ ա յ ց ե ի ն ա ն ա ւ ա ն ա ն ք ե ն ։ ա ։ կ ո ր ն ։ Շ ։ լ ւ 5

*Ո ր խ ո ց ո ղ ա ց ի ն զ ի ն ո ւ ե ո ւ ո ւ ձ ց ե ց գ ո ռ ո ղ ա ն ե ց ե ց ։ ե ա ։ կ ո ր ն ։ Ի ։ լ ւ 3

*Ց ր ո ւ վ ի ե ի ն զ ի մ ա ն ի կ հ ր ե ա յ ք ն ։ ի ա վ ։ Զ ։ 41 ։

*Ո ր ի ն ե ն է ն ձ ի ն ի ե ի ն ա մ թ ձ ի ա մ ի ք ի մ ։ ի ա վ ։ ի ։ 8 ։

*Վ ր ո վ է ա ր ե ա ք ո ւ ե ի ն զ ձ ե ն ի ք յ ա մ ո ն թ է ք ց ի ն ։ ա ։ ե ա ։ գ ։ 16 ։

§76 Ց ա ր մ ա ր ա կ ա ն ւ ո ր պ է ս ։ * ի ս ի ց ե ք ե զ ե ւ չ ի ա ա ։ ի ս ա ց է ք ե զ ն ։ ա ։ ի ք ե ն ։ ե ի ։ Ի Ե ։ 9 ։

*Ա ։ ա ր ք ա ւ ա յ ր ի ն ի ա ղ ա ղ ա կ է ի ն զ ն ա մ ա ն ե ի ք յ ա մ ա ռ ի ն ի ն ։ ա ։ ա ։ ա ա ւ ա ռ ա ն ա զ ե ի ն ։ գ ։ ե ։ 34 ։

§77 Ա ր ի ա ր ո ւ ղ ա կ ա ն կ ա մ պ ա տ ա ռ ա կ ա ն ։ ո ր պ է ս

*Ի ա ղ ա ե ա ց է ք զ ե ն ա ա ։ ո ր ։ ի օ ի ն ։ Ի ։ ե ։ 9 ։

*Ա ն է ե ւ հ ա մ ե ա ա ։ զ ն ա մ ա ն է ։ ա ա ։ գ ։ 14 ։

Ա կ զ ե ն ա կ ա ն ։

§78 Ա կ զ ե ր զ ե ա յ ք ա ։ Ի ա ւ ա ն ե ի մ ։ Ծ ա գ ի մ ։ ա ւ ե ն ի ն ի մ Ծ ո ր ի մ ։ ս ո ր ի մ ։ ա ա ր ա ն ո ւ մ ։ ո ւ ա ո ւ ե ո ւ մ ։ յ ա ո ն ե մ հ ե ռ ա ն ա մ ։ հ ր ա Ժ ա ր ի մ ։ խ ո ւ ռ ա ե մ ։ վ ա խ ի մ ։ մ ե կ ն ի մ ։ օ ւ ա ա ր ա ն ա մ ։ խ ո ր չ ի մ ։ խ ա ւ ո ր ի մ ։ վ ր ի պ ի մ ։ ս խ ա լ ի մ ։ ա ւ ե ր բ ե ր ի մ ։ մ ո ւ ր ո ր ի մ ։ գ ա ր ա ւ ո ւ ։ ղ ի մ ։ ա ա գ ա ա ւ ա մ ի ։ ի մ ։ վ ւ ա ա ր ա ն ք ի մ ։ ա ա ւ ա ն ա ։ ա ի մ ։ ա ա ա ա ւ ե մ ։ ա ա ի ր ի մ ։ զ ե ր Ժ ա ն ի ր ի մ ։ ա ն ա ա ա ւ ե մ ։ ա ա ի ր ի մ ։ Ճ ո ղ ո պ ր ի մ ։ Ի ՝ մ ա շ ե մ ։ պ ա ա ի ւ ե ի մ ։ ա կ ն ի ք ր ե մ ։ զ ք ւ ե շ ա ն ա մ ։ ե ր կ ի ւ ղ ի մ ։ զ ա ր Հ ո ւ ր ի մ ։ ա ա ա ա ն ի մ ։ գ ւ ե ւ ե ի մ ։ խ ե Թ ա մ ։ խ ի Թ ա մ ։ յ ո ւ ա ա Հ ա ո ւ ի մ ։ Վ ա ո ր չ ի մ ։ զ զ ե ւ ի մ ։ ո ւ ա զ ո կ ա ն ա մ ։ Թ ո ւ ր ւ ա ն ա մ ։ մ ե Հ մ ա ն ա մ ։ պ ա ա կ ա ս ի մ ։ Ն ի ք Թ ի մ ։ վ ա ա ո ւ ի մ ։ վ Հ ա ա ո ւ ի մ ։ Ն ո ե ՝ ա զ ի մ ։ պ ա կ ա ս ի մ ։ Ն ի ք Թ ի մ ։ ա ո ե ՝ ա զ ի մ ։ ց ա մ ա ք ր ի մ ։ ո ւ ա ա զ ի մ ։ ո ւ ա ե ՝ ա ա ի մ ։ ո ւ ա զ ն ա ա զ ի մ ։ պ ա ա պ ա կ ի մ ։ վ ա ո ա ն գ ի մ ։ Վ ա ա ո ւ ա ր կ ա ն ա մ ։ Թ ե ք ա ն ա մ ։ Թ ե Ի Ե ւ ա ն ա մ ։ ո ւ ե ն ա յ ն ա ն ա մ ։ ա ղ ք ա ա ո ւ ն ա մ ա ն զ ա ա ՝ ա կ ի մ ։ ա ն ղ ք ա ն ա մ ։ ա ղ օ ւ ո ւ կ ի մ ։ չ ի Ի ք ա ն ի մ ։ գ ա ն ի ն ի ա ն ա մ ։ լ ւ ե մ ։ ւ ա ւ ա ր ե մ ։ կ ւ ա ի մ ։ չ ե ո ւ ն ի մ ։ ա ե ՝ Հ ե ո ւ ա ն ա մ ։ մ ե ր կ ա ն ա մ ։ Ի ա ղ կ ա ն ա մ ։ գ ղ յ ա ն ա մ ։ կ ւ ե ն ա մ ։ ա ւ ղ ա ր ա ն ա մ ։ մ ա ր մ ն ա ն ա մ ։ մ ա ր ւ ա ն ա մ ։ ա մ Ե ո ղ Ք ա ն ա մ ։ ա ւ ո ղ Ք ա ն ա մ ։ ղ գ ։ ա ա ա ն ա մ ։ լ ր Ք ա ն ա մ ։ զ ա ր Թ ե ն ե ւ մ

Նուա. սաղմոսիմ. խրճանաւա. և այլք բազումք որ
նշանակուեն առցա վարեալ ցուցանեն զգործն ծա-
գեալ յայլմէ, առնուն զբուն խնդիրը բնութենն ի
հոլովն սկզբնական։ ւրպէս՝

* Վարդ յ արտւրբ ծառոյն Տառ կենաց ||ոսկ. ժ։30
* Ցաղց յուդայ ծախեաց որ մեր։ ԵԶԲ. Ե. 14։
* Ել Հոգին իմասաւոբ փոխեցի ի ինձնգոյն, և հե-
ասոյզ ի խորհրդոց անմոտաց։ ||ոսկ. ա։ 5։
*Փոխեաբ յողորմութիւն, հրաժարեցոյ ի քէն ողորմածն
||գին. խոհ. 110։
*Ա ի ջուխ-ըն յայնցանէ՝ որ ապականեն զմար-
մին։ ||ղուկ. Ժբ. 4։
*Ո գնաղոյզ յանօրէնութէ իմմէ։ ||սաղ. Ճէ. 25։
*Ել ի ինքնահաճութէ բռնաւորեցաւ մեզ յայլոց ազգաց։
||ընդհանր. 129։
§79 Յարմարական խնդիր. ւրպէս՝ * Ա ճառն
(ամբոհչութիւք) ի քարանց կարկտին։ ||յհ. քա-
րոզ. բ. 11։
*Աշէցան և խոցոյն ի շաւղաց իւրեանց։ ||յհ.
շաւղաբ. սաղմս. Ճէ. 46։
*Ընկուզոց Հանուապարհայ ցանկոյն խաւսափըսեն։ ||յհ.
Հանուապարհաբ. ոսոկ. Ճլ. 14։
*Ո լոյսն ի բարկութէ աչք իմ։ ||յհ բարկութ-
յուն. Ճէ. 7։
*Ի ռնայ ի բարկութէ, և հանգէ ի սրտմտութէ։ ||յհ
դադարեցոյ. սաղմս. ՀԼ. 7։
§80 Կերբորդական կամ պատահական խնդիր. Ց,
*Կրբեք ինչ ագահեցէ ի ձէնջ։ ||ե. կորնթ. Ճբ17։
*Կրեփոյ երամանն ի գահէ անտի ի ծովակն,
||ղուկս. Ը. 33։
*Ո՛չ կերկնից հոչեցոյ յամրոդիս մարդկան, տեսաք
նեզ թէ իցէ ոք իմաստուն։ ||սաղմս. ԾԸ. 3։
*Կրկնոցն յարև եղից և յարևմտից։ (ևն)։ ||ղուկ. Ճդ. 29
*Ընկերս (Ո՛Ց) յաւուրն յոբծնեսրդի յամի գոր
ծոց իւրոց։ ||ծնեցոց. Ը. 2։

Ախտրիւ Տրական ·

581 Ա եզբարանքս Վաս, եկաւ ելի, գնամ, եղ Քամ · ընթանամ · դիմեմ · յարձակիմ, հա սանեմ · առաւօտեմ · կանխեմ · զարթանամ · պաս նամ · ձկտիմ · անցանեմ · նաւեմ · սլանամ · թռչիմ մաղիմ · խոյանամ · վերանամ · սրընեմ · յարիմ յենում · սուրամ · մոանամ · միտեմ · խոնարհիմ · ինքանեմ · անկանիմ · կաթիմ · տեղամ · Վզաղակիմ, բողբեմ · աղօթեմ · կարդամ · պաղատիմ · միշտուրեմ խրախուսեմ · ապաւինիմ · հաւատամ · յուսամ · հա մարձակիմ · յանդգնիմ · երկնում · հայիմ · նայիմ · նկատեմ · Վոմըրիմ · պարապիմ · պատաղիմ · հեղգամ անկարանամ · զբօսիմ · նահատակիմ · հանդիսանամ · հեծանիմ · ապատանակեմ · ջանամ · փութամ · ձե պիմ · ժամանեմ · խաւնիմ · յաւելում · յոլովիմ · եկեղեցանամ · որսամ · ցոլանամ · հոտոտիմ · վճռ րիմ · խնայեմ, անխայեմ · Վգուշիմ · զարմանամ · աքան չանամ · հաձիմ · յօժարիմ · բերկրիմ · ուրախանամ ցնծամ · հրճուիմ · գթամ · ալարթիմ · հպարտանամ բարկանամ · դժուաբարիմ · խոժոռիմ · տրտմիմ · Քախ ծիմ · փղձկիմ · նահանձիմ · զկծիմ · ատահեմ · անէ բասիմ · ատահակիմ · զառաջանիմ · երկայնիմ · տա րակուսիմ · միամտիմ · կերդասրիմ · կերդասրանիմ · Ձևանամ · և այլ բազում ըս նշանակութեամբ տոչորեն ցուցանեն բերբիւ առ ինն, առնուն զբուն խնդիրը բնութեամբ ի նախադրեալ տրականս · օրինակս ·

*Վ Ը Թողից զձեզ որբս · գամ առ ձեզ · ‖ յով · Ի գ · 18

*Վ Ատենի հոմն յերկիր՝ ոչ և երթն · և հոգին գոչե ցէ առ Վ Ի՛ · որ եա վնաս · ‖ ծնդեղ · Ի բ · 7 ·

*Վ Ախանձաւ բանսարկուին եհատ մահ յաշխարհ ‖ իմաստ · բ · 24 ·

*Վր ժողովէ զգանձս ստուբ ղեզրեաւ · · · անկուխ յորդայնեա մնհու · ‖ ատոմ · բիւ · 6 ·

*Վ Ը ի տուբան հոյէ Վ Ի՛ · այլ ի յօժարութի կա մացն · ‖ Ռին · կոհոռ · ը 9 ·

*Ոչ սիրէ զկեանս՝ ինամէ ի բերան եբ. Ա առ. Ե ղ. 12
*Ոչ հրկէն սպէդ ինդրատրի՝ ի հրեշտակ լուսոյ ։ Ա Ե. Ի բեհ. Ե ա. 14։

582 Յարմարական խնդիր, ուրախ՝ *Ի ծածուկ անձին իմ առ քեզ Ի՛Ն. Ի ՚ի քէզ սուղ. խա. 1 ։
*Ի՛ թէ մարդ՝ մարդոյ մեղանչէ, զ Ի՛Ն ապաչեն մեռ նը. իսկ եթէ Ա Ի՛Ն գործէ՝ զո՞ ապաչեն։ Ի՛ Ն. Գ Ի՛Ն. Ի սամ. 574 ։
*Ա՛ ես առ բորենեցաւ սրտմտուլ բարկութեամբ իւրոյ, ։ ի՛ սրտմտութեան քո. Ե ա. Ի ա. 38 ։
*Ա՛ ես առ (նոր ը) ՚ի քէզ բան ։ ի՛ ջրովք Ա ա. Ի ը. 32։
683 Յարկերորդական կամ պատուհասական խնդիր. Ց ։
*Ի՛ բեզանէն Ծ ա Ի ե ց յերկիր ։ Ի ՚ի Ն. Ի Ի. 23 ։
*Ա՛ ՚ի խոտրեսցես յաջ և ա՛ի յահեակ ։ Ա առ. Ղ. 27 ։
*Փախեան նոքա՝ ՚ի լերինս Հայոց ։ Ա ոբ. Ա ա. 24 ։
*Ա՛ ՚ի կամ ՚ի գալ ՚ի գայթակղութ մնաց ոտն քոց ։ Յ ա Ի Ա. Ի ա Ա ։
*Ի՛ ընտրեցեր ՚ի առ Ի՛Ն ՚ի ձայն ցնծութ ։ Ա ա Ղ. Ի ղ. 1

Ա՛ ԵՐԿԱՀՈՒՐԻ Տ ՐԱԿԱՆ ։

583 Ե ղբայր բարբառի Ի՛ Հակոբոսի, արբանեակեմ, ծառայեմ, սպասաւորեմ, հետեւիմ, հաւատ նիմ, անասէր, հնազանդիմ, հպատակիմ, սպասաւ մ, ակնունիմ, աշխատեմ, ընկերանամ, բարեկամանամ, ընտանեանամ, ծանօթանամ, որդեգրանամ, հարմանամ, փեսայանամ, տանձառնամ, քահանայանամ, Ի՛ բժշկանամ, ախտոյանամ, հաձիկանամ, հաւատարիմ, պատշաձիմ, նմանիմ, դիւրիմ, պատահիմ, յաջողիմ, միձակիմ, հաղորդիմ, բաւեմ, օգտեմ, օգնեմ, օժանդակեմ, երաշխաւորեմ, խնամակալեմ, ներեմ, ողորմիմ, Ի՛ դձամ, ցանկամ, կարօտիմ, փափաքիմ, ծարաւեմ, քաղցնում, համբերեմ, հանդուրժեմ, երկայնամտեմ, ազնըւեմ, խելամտեմ, հմտանամ, տեղեկանամ ազգեսնամ, Ի՛ ուսումնասիրեմ, նախատգահեմ, երկեմ, վնասուրեմ, զօրասիրեմ, յաղթեմ, իշխեմ, տիրեմ, երեկրեմ, յաղթուրեմ, Ի՛ ամաչուրձիմ, ընդդիմանամ։

Նայ. Հ՝ կա ա ակիմ, ընկ ՀՀմ՝ Ա՝ ղանՀՀմ՝ Հեա տեմ՝ ատա
տեմ՝ ապա ՀՀամ՝ խրախտամ՝ դ՝ ժրեմ՝ ժ՝ խաեմ՝ սահմ՝
Թ՝ նամ՝ ՀՀամ՝ երախտեմ՝ Համ՝ ղանամ՝ քաղցրամամ
և այլ բազում՝ ոք ըստ նշանակութ՝ ցուցանեն
զՀեռաւորութի կամ զնմանութ՝ իրի իմիք՝ առնուն
զբուն խնդիրը ի վերջաՀոլով տրակտան՝ Ց՝

* Ա՝ ՀՀերձեցաւ ինակ (Ց՝ Ն՝ Ա՝ տոր՝ ԻՀ՝ 57՝
* Ա՝ ՀՀղ կաթէ երկուց տեղանց ծառոյե՝ Ա՝ տոր՝ Ը 24
* Ա՝ ատարուձմ ամ առաքինութ՝ Թ՝ ձոնիկն Ա՝ Ա՝ 6՝
Ա՝ ԳԱ՝ խոհ՝ 194՝
* Ա՝ բարև Հաշտեցուց՝ Ա՝ ի չարչարանացն՝ ուրբաթ ՀՀ
նիկիք՝ Ա՝ ՅՅ՝ տոր՝ Ը՝ 13՝
* Ա՝ թէ ցանկայ ա՝ ՀՀոտոց և գա՝ ատ ապանայ իշխանութ՝
՝ ՝ ՝ պատուՀեցնի՝ զնմանատուի՝ Ա՝ տոտ՝ Ը՝ 22՝
* Ա՝ ՀՀոտոտ՝ ոտ՝ ոխ՝ անկատուտ՝ Ա՝ Ց՝ իմամ՝ փրկուՀ՝
Ա՝ նոթի՝ ՀՀ՝ 9՝
* Ա՝ ի ՀՀ՝ ՀՀ՝ ոցն իրբև զայսՀոլ՝ Ա՝ տոր՝ Ը 18
* Ա՝ ՀՀ՝ ոցոյտա՝ առն Հայ ստուՀԹ՝ Ա՝ տոտ՝ Ի՝ 17՝
58 Ա՝ արմարական՝ ոտպէս՝ * Ա՝ ո՝ զՀա՝ ՀՀոյ ՀՀանայ
պատՀայ իւրոյ՝ պահՀ զանձն իւր՝ Ա՝ ՅՅ՝ ՀՀանայ՝
Թանայ՝ ատո՝ Ի՝ Ը՝ 17՝
* Ա՝ ՀՀր ՀՀատ՝ ա՝ ՀՀղացն՝ զի արդ՝ տակատին՝ ինմին ՀՀՀց՝
ցՀմբ՝ Ա՝ ՅՅ՝ Հրաժարեցաք՝ ի՝ ա՝ ՀՀղացն՝ Հատ՝ Ը՝ 2՝
* Ա՝ ՀՀ՝ ոն ՀՀծէին ՀՀերոյն՝ Ա՝ ՅՅ՝ ի ՀՀերոյն՝ Հոտ՝ Ը՝ 16՝
* Ա՝ ՀՀոՀՀ՝ ուբ՝ ՀՀ՝ ՀՀն՝ ինձ Հոգի իմ՝ ատ՝ Ա՝ ՅՅ՝ ատ՝ Ա՝
Հատ՝ Ը՝ 7՝
* Հատոտոց ատբատ Ա՝ Ա՝ Ա՝ Ա՝ Ա՝ (ոպ և ի Հատ՝ Ը՝ 3)
ՅՅՆ՝ Ը՝ 6՝
* Ա՝ ՀՀբեզայոս ՀՀոՀՀատուծոց Հրէաստանի՝ Ա՝ ՅՅ՝ ի վեր
Հրէաստանի՝ տոտ՝ Ը՝ 22՝
58 Ա՝ ՀՀրէՀՀրդական կամ պատատՀական՝ ոտպէս՝
* Ա՝ ատվնցո զգօտս քո՝ և ՀՀ՝ ի ինձ՝ Ա՝ տոտ՝ Ը՝ 29՝
* Ա՝ ՅՅ՝ ատս ամ՝ ատատքը՝ և ՀՀեզի՝ քեզ՝ Ա՝ տոտ՝ Ի՝ 21
* Ա՝ ՀՀ՝ ոց ինձ ատ՝ ատ՝ ՀՀղացն՝ Ա՝ Ը՝ տոտ՝ Ը՝ 8՝
* Ա՝ ՀՀ՝ ո՝ ՀՀատ՝ ՀՀղացն՝ Ա՝ տոտ՝ Հատ՝ Ը՝ 10

Կերդողական։

587 Զ երբեականաբար Հնամեմ, բանաձիւմ, բազմիմ, նստիմ, ադանիմ, ինձանիւմ, հանդչեմ, թագչիմ, կամ, մնամ, տևեմ, յամեմ, հանգստագործեմ, մշտնջենաւորեմ, արմատանամ, տարբանամ, արձանանամ, ամրանամ, յոլջանամ, հաստատիմ, հանդարտիմ, նինջեմ, ապահովիմ, վերջերիմ, ընջիմ, դգնամ, ձարակիմ, խաբխաշիմ, զբօսնուամ, տատանիմ, համակիմ, թաւալեմ, պտուտակիմ, խլրտիմ, վեւամ, սողիմ, լողղեմ, ծերիմ։ Օ բառիս վերջին հեղձնուամ, խղձամ, թշուեառանամ, յիմարիմ, յամառիմ, կամակորիմ, խստանամ, թանձրանամ, նուաստանամ, կնձռիմ, և այլք բազմամբ՝ որք յիրի իմիք լինել ցուցանեն, առնուն զբառն խնդիրս բնաւ են՝ ի հոլոյնի ներգողական։ Արպէս՝

*Ոչ սէր է, և որ կոյ ի սէրն՝ բնակիլ է ոչ, և ոչ ի նմա բնակէ։ ՚ա։ յով. գ. 16։

*Ընտուն շրջի անբովանդակելին, եթէ ոչ ի սին տան պոռաճաբեցի։ ՚Նարեկ. հէ. 13։

*Աթէ նաւայ ի կատարն, ալը է իմ լոյս։ ՚գա. է. 8։

*Ձանձ ցանկալի հոնդէնչ ի սիրտ իմ ասացող։ ՚առակաց. ին. 20։

*Արբաւ յոտի ի մարմնի ատտ օտարանամբ ի տեառնէ։ ՚բ. կորնթ. է. 6։

*Ամոք մարդոյ հոսոտոտիլ են ի խնամս չարի ի մանկունէ իւրմէ։ ՚ծնն. ը. 21։

588 Յարմարական, արպէս՝ *Ալը հեղձանել զիայտ, զդատաստ ի նոսին։ ՚ա նոքա. գ. 9։

*Ալ ամպիսք և հեղգասիրտք ի հատատիլ յամի, զոր խօսեցան մարգարէքն։ ՚ա ամի. գ. 25։

*Ոչ փշրեացէ զգլուխս Թշնամեաց մեր։ ՚ղա. գ. 22։

589 Կերդողական կամ պատահական խնդիրք, ՚ա

*Աթէ խոստովանեացես բերանով քով զոր ՚ա

Տառաւուցէս ի սրտի քումմ ։ ։ ։ հեցցես ։ ‖ Հաւ ։ Ժ 6

* Յոյսդ եղիցի ինձ ի Տանուտիրոջն աստ Աշխարհս ։ ‖ Ծննդոց ։ ԻԶ ։ 48 ։

* Գնեաց անասնկին յաղքատուէ ։ ‖ առ ։ Ճգ ։ 40 ։

* Ընկան ի ժամանակին յոյնմիկ յիւրումէ՝ քառասուն և երկու հազարք ։ ‖ գրաւ ։ Ժ ։ 6 ։

* Ի բերա արուեստս հագուստ եթէպ ։ և ընդ երեկս ուռեայն գեգերէ ։ ‖ նաթ ։ Հա ։ 2 ։

Կատարած ։

ԶԿՈՂՔ բառ՝ Պաշտաւեմ, տաշտկարեմ, զղջամ ։ ողբամ, կոծիմ, մորմնջիմ, հեծեծեմ, տրհկիմ, խանդաղատիմ ։ Կրգամ ։ գրոհիմ ։ յոխորտամ ։ գոռոզանամ ։ բռնանամ ։ թագաւորեմ ։ իշխանանամ ։ միապետեմ ։ հովանաւորեմ ։ հսկեմ ։ շշեմ ։ շրջամ ։ ծաղծանիմ ։ ևն ։

Պարանոցիմ, գօսեմմարտիմ ։ մլեղիմ ։ պատերազմիմ, կռուիմ ։ կռուիմ ։ ոգորիմ ։ մնջառիմ ։ վիճիմ ։ գժտիմ ։ հակառակեմ ։ ընդհարկանիմ ։ Պալատամ ։ ոխամ ։ խաղամ ։ թաղթափիմ ։ հեծեմ ։ հաշտիմ ։ համաձայնիմ ։ միաւանիմ ։ միաորիմ ։ յօդիմ ։ հաւաքագործիմ ։ ոգեխառնիմ ։ նոյնանամ ։ ամուսնանամ ։ դաշնաւորիմ ։ մանուկացիմ ։ անդրադարձիմ ։ և այլ եւս բազումք ըստ նշանակուն ։ սոցին ցուցանեն զգործ շուրջ զիրազ ինչ ։ պահանջեն զբուն խնդիրն նախատրութեանք՝ ի վերայ ընդ ։ որպէս՝

* Պատաւեաց որ ի վերայ այգորիկ ։ ‖ առվ ։ Է ։ 6 ։

* Կեցաւոցնիք լսել՝ ոչխարք՝ ի վերայ Թշնամուն ։ ։ ։

Նոյնիսկ տուր։ Ե։ 20։

*Տայր յամարդն վկայեալ Հակառան բանիւք Պօղեալ ընդ կուսածինն մարմնովք։ ‖ Ճոխոն։ 524։

591։ Յարմարական խնդիր, օրպէս՝ *Աստղագիտքն ... պատմեացեն զերկրիս գործս ի վէր քո։ ‖ Յաս քեզ։ Եսայ։ խե։ 13։

*Ի վերայ զօրաւորացն զօրաւոր քննուել հատանի։ ‖ Յաս զօրաւորս։ իմաստ։ Շ։ 9։

*Ի յորքանեաւք հնարաւորքն՝ ընդ վիրաւոր իմանալ հզօրացոյց։ ‖ Յոր վիրաւոր իմանալ։ Նորեն։ զբ։ 2։

*Ո՛չ զոր սիրեն Ես։ բայց զայն՝ որ ընդ իմաստուն ներցես։ ‖ Յոր յիմաստուն։ իմաստ։ Ե։ 28։

*Ոչնահեր ե առաքինութիւն, և ընդ յարկաւ ուրուք ոչ ծռանի։ ‖ Յի յարկս։ գլխ։ Նոճաղ։ 405։

*Ոչնձեալ ե ըստ քանակութի, և վերկոպել ըստ բժշկ կոչի։ ‖ Յի ի բժշկել։ Նոքեն։ Ե։ 4։

592։ Բերդորդական կամ պատահական, օրպէս՝ Պարտ-ուց լեզուանաց մի՝ յոլովեացի՛ վերայ երկրի։ ‖ առաջոս։ Ձլ։ 12։

*Ոչ յայնժամ ոչ առաջն նոյ, և ոչ յետոյ երեսաց նոր երբեք զարեգակին։ ‖ Ծոռն։ Ժ։ 2։

*Երբեք ամբ երեսուն և հինգ ի վեր Աշխարհիս Հաւատացն անցանէին, և զինն անաստուածոյ յուսահատոյ անօրէն Նաֆեսբէր։ ‖ յովհ։ Խոհեղ։

*Ոչնոր ի ձեռս չարաց վասն բարեկամին քոյ, ‖ առակաց։ Շ։ 3։

*Օ՛ չարք ճոռոմեցեք խնամատուն ընդ անմտին, ‖ Ծողբ։ Բ։ 16։

*Ոչնոտ ընդ խնդացօղս։ ւլ ընդ լացօղս։ ‖ Հղեա Ծոքեցոյ։ Ժ։ 15։ (556)

593։ Պ՛ետելի է, զի բազմիցս չէզոքականք ևս ի՛ ատելուն զինդիր։ Ց։ *Պղծ երեսոյ՝ և ապղ-ցայ, և երկիր յաւետեան կոյ։ ‖ Ծողբ։ Ա։ 4։

*Որ հնանայն և ծերանայ, մերձ է յաւարտուել։ ‖ Եբրայեցոյ։ Ը։ 13։

Գ Լ Ո Ւ Խ Ա Ն

Լսեցէք բնութիւն Լսոյն և Լնդեմ բոյից։

Լ ական բայքն առնուն զբուն խնդիրն ի հոլովին ուղղական։ ց։ *Լմասուոյ թէ աչեարհիս յիմարուէ՝ և առաջի ԼՅ։ ‖ ա։ կորնթ։ գ։ 19։ *ԼՅհա ուղղականս չիմորուէին՝ եղեալ ի բուն խնդիր հականիս՝ և Լյսոյհս են և օրինակքս։

*Լր փափկանայ ի մանկութեան՝ ծառայ լինի։ ‖ առակաց։ իթ։ 21։

*Լանդիք բազում են խոնարհ, իսկ արդեամբք և ձգմտութեամբ ամենեքին նուաղագոյն։ ‖ գնին։ կոլոսս։ 384

*Լնդ՛ոզ են չնորհք և կոչումն ԼՅ։ ‖ հռով։ ԺԱ։ 29

*Լնդ աստեղսն են կեալք մեր։ ‖ իմաստ։ Բ։ 5։

*Լնդ ոչնգանդ է և մեզ սպասն՝ սուտ և ունայն գովմունն։ ‖ ընդհանր։ 187։

*Լնդ ոսկեայսն՝ սիրտ հոգաած։ ‖ առակ։ Ժգ։ 30։

595 Լարմատական խնդիրն առնու բազմիցս զնոսա՝ դրբեր տրականն։ որպէս՝ *Լրգնէն երկրեան ի մարմին մի։ ‖ ՚ի մարմնին մի։ առակ։ Ժթ։ 5։

*Լրգնեն մնասցեն առաջին ատամ՝ ի շուրջ կենդանեաց։ երկրորդ ատամ՝ ի հոգի կենդանաւորաց։ ‖ ՚ի շուրջ կենդանեաց, հոգի կենդանաւորաց։ ա։ կորնթ։ Ժե։ 45։

*Լրգնէք ինձ ի թագաւորութիւն, և ՚ի բազահանդեսի, և յաղթ աթ։ ‖ եղեց։ Ժթ։ 6։ (տե՛ս դնել՝ ի ա։ պետ։ Բ։ 9)

*Ո՞ Հարբեալքեանդ ուրեմն էք (աբրահամ)։ ‖ ՚ի հարբեալ մեռեալ լինն եր։ հռով։ ԺԱ։ 19։

596 Եւսկ երկրորդական և պատահական կարէ առնուլ յատկեանն հոլովս։ որպէս՝

*Լհարաւն էր հարիւր և քսան և երից ամաց, յորժամ մեռաւ ի հոլով լերինն։ ‖ ենոզ։ ՀԴ։ 39։

*Լանձիք եղեցէք փրկուին մեր։ ‖ եսայ։ ՀԴ։ 6։

*Լրեցէք ունկ ամենք բազմեք։ ‖ բ թագաւ։ Հ։ 2։

*Լնձամշակ լինելով զբազձ ժամանակեայ աւուրքն

խնդիր քոնէ ։ առիան և ինչպէ բոյց ։
յօժարութ բարձեր վկայիս մարմնոյ ։ ղտ։ 90։
*Օ ամ գիշեր աշխոյ եղեայ ։ ղտ։ Ը։ 5։
*Լաւ անդ աւուրս երկուս ։ յովհ։ Ի։ 40։
*Օ ինձն էին խորհուրդք նց ի չարութ ։ սաղ։ ԺԸ։ 5։
*Յահել փառաց ի՞ր որդւոյն խաւար եղև ընդ ոտիւ
եղեալ ։ ղտ։ 797։
*Որ չար է անձին իւրում, ո՞ւմ լեալ բարի ։ սեր։ Ք։ 9
*Որ ինչ առ ոտս կայցէ, աշխատութ գտանեմք ։
իսկ որ ինչ յերկինս է՝ ոչ քննեսցէ ։ Ի։ 16
*Ո՞ւմ փառք մարդոյ (էն) երբեք չմալկ խոտոյ ։
ես։ պեռ։ ես։ 25։
*Փոյթ է ամ չարութ առ չարութեամբ կնոջ ։
սերտ։ իմ։ 27։ ես։ 5։
597 Ո՞նդեմ բայթ առնուն զնոնդիր ի վերջահրդ
լոյ արեգան։ ց։ *Հոգի է Ո՞ր։ և երկրպագէ՞ց նր
հոգւով և ճշմարտութ պարտ է երկիրպագանել ։
յովհ։ Ը։ 24 ։ Ո՞հա վերջահրդոմս երկրպագողացն
եղեալ է ընդ որս անդ լինիս՝ պարտ է։ որ և միանգա-
մայն և տեր բայն աներևոյթ Ի՞ս երկրպագանէ։ (469)
Ո՞յսպէս են և հետևեալ օրինակքդ։
*Ո՞ւրէ է գալ գայթակղոյ ։ ես։ Ք։ 7։
*Ո՞ր տալոյն տան ոչ է պարտ կատարել ։ ընդհ։ 231
*Ո՞ր բնաւն այսքանեացս ձերից՝ որ ի բաղձալ-
լինձ անչափեցոս, տակաւին թշնամանոյս և ապախտա
ւոր ծո՞ւլս անճառ է ասել ։ հոռ։ Ե։ 1։
*Ո՞վ վճռէն անդրմամի վտանգի ։ տաղ։ Ք։ 10 ։
*Ո՞վ ընդարձոյ պատուհէ մահ ։ տաղ։ ին։ 9։
*Ո՞վատուն ընդ անձին իւրում՝ այլ մեծատուն։
տաղ։ ին։ 11։
*Ո՞ւստեղ հաւատոյ անկնոյթ է հաճոյ լինել։ (ոչ)
եբրայ։ Ը։ 6։
*Ո՞տրե՛ է առնել ողորմութի, քան դնել զգանձս
ոսկւոց ։ տօբ։ Ժ։ 8։
Ո՞ւայց վայելչական անդէպ կարեն առնոյ լ զվէս
պես ենդիր յոյլ և այլ հոգոյս, ոյ առատին յօրհ-
նակ է։

ԳԼՈՒԽ ՀԳ.

Յաղագս Աղեքսիոսի Բիւրդի։

ԱՂԵՔՍԻՈՍ ներքինի կամ Վաճառական ունէր զղջութիւն բռնի, և հոլովի իբր անուն. Աղեքսիոսի զղջութիւն բռնի (487), զղջութիւն բռնի (414), զղջութիւն բռնի (499, 525) եւ այլն։ Հայոց մանուածոյսակս առ ժամն ի գիտել։

Այսու զի աներևոյթն բռնագիտացս լինին պատճառականն պատճառական խնդիրք բռնի ի հոլովին տալ կան, զորս թէ ուսնելով զհոլովակերպսն՝ ի ոմանց ուրեմն* Աղեքսիոսի հարցն մեզ յատաջագոյն ընտրեաց զքեզ՝ Ձանասչել զկամն նոր։ Փոխ. իբ. 14։ Այսպիսի աներևոյթս ճառագիեն ուղղական կերպիւ ե ի հոլովին տրական՝ պատճառական պատճառական խնդիրք բռնի ես՝ ընթերց. որոյ հոլովակերպն իմացեալ լինին զորոշ թէ, իբր ըստ ասել՝ Աղեքսիոսի ընտրեաց զքեզ ոմն՝ ի Ձանասչել զկամն նոր։ Այսպես իմանալն են և սորա։ Աղեքսիոսի կացուցի զքեզ այսօր՝ ի վր ազգաց և թագաւորութեանց հնել և բնել, խորտակել և յարմատել և կործանել և անկել։ Երեմ. ա. 10։ (տե՛ս առ՝ի 604. Երեմ. լե. 28)։ Հրամայեցի զքեզ և ասիցես իմ՝ ճառագել և խորհիլ և խնդրել զնմանատիպ և զՀանձար։ Յր առ՝ի Ձանասչել և ի խորհիլ և՝ ի նմանութեան խնդրել զնմանատիպ։ Յեզ. իզ. 26։ Զոհս տարեալ՝ զի արժանի լինիցիք ընծածոյ լինել իմում տաճարի։ Յր առ՝ի ընծածոյ։ Յեզ. լե. 36։ Ոտարեաց զմեզ (Յ՛)։ ... լինել մեզ սբս։ Յր առ՝ի լինել։ Եփես. ա. 4։ (տե՛ս այսմ տեսանել և՝ի 603. 563. Եզր.)։

Երկրորդ՝ զի ներգործականն բերայք առնուն եբբեմն զնոյնիսկ սեռ՝ ի սեռական հոլով՝ փոխանակ հայցականի. Յ, Ես ծանօթս նոցա՝ ի բեկանել հայելն։ Ղուկ. լէ. 35։ Չի սեռականս հոգւոյն՝ ի սեռ զի հայցականի եդեալ՝ խնդիրք սեռ՝ ներգոր-

Ա՛նէ քանի՛ սակաւ ինչ ի վերայ։

Ծանան անեւրեւ ի՛մ ի բնէն ել, իբրու ասէ * Ի բեկանել զՀացին։ Յայտնի են և տրբին։

* Ընդեանուն և մերժուեն ի միասին ժողովոյ իբրու ունիմք վկայել ի ‖ յո՛ ի միասին ժողովոյ զժուռն և զվկրուն ։ ընդհանր. 88։

* Ուշ ոչ փոքր է հիանալ զայս խնդրոյ ասել ձեզ, ‖ յո՛ մի ունելոյ ձեր զայս խնդիր։ ընդհան. 212

* Ասն որ ասէ յորջակէտ զ խորհել ‖ յո՛ մի խըրնդրել զորդին յորջակէտ։ ընդհանր. 218։

Յո՛ ոչ՝ մեծին առնէ զբանին, վասն որոյ չէ՛ արժան վասն Համարձակ։

602 Հակ հոլովեալ անեւրեւոյն լինի խնդիր նոսա դրուե (361), որ բայի (478), խնդիր բայի (499, 531) և յայտնիչ և յայտնեալ (610), յատկացուցիչ (623), խնդիր անուանի (638, 660, 667), և յարաբերեալ։

Գ Ա Ր Ա Պ Ո Ւ Մ Ն։

Ասարակաբար արժան է առաւանօր գիտել զինչ ինչ զբանից և զնշանագրոց։

602 Ա՛նա զի բայք երբեմն յարեալ ի բառս ինչ, իբրև մի բայ վարին ընդ նոսին, և ի միասին առնուն զնշանդիր հարցական, ՞, * Յանձն առնեմ գձեզ այլ և բանի ընորհակ նը։ ‖ Գործ. ի. 32։ Ըհայ անուանն՝ յանգին, և բայն՝ առնեմ, ի միասին եդեալ են իբրև մի բայ, զոր նշանակուած բայիս՝ յանգնեմ. վերկ և վերկահրովքս ոչ և բառի ընորհացն են սոցին խնդիր հարցական, յո՛ ոչ միայն անուանն և ոչ միայն բային, այլ եղեալ են խնդիր միանդամայն երկուցս՝ յանգին առնեմ ին։

* Ա՛յժ Ա՛յ ընորհք՝ որ յայմ հուսակ հարկանէ զՔրիստոս ի Ա՛ստուած, և զՀոգւոյ գիտութեան իւրոյ յոգոյէ առնէ մեզ յայմ տեղիս։ ‖ Յո՛ հուսակէ, յայտնէ. ՚բ. խորհուրդ։ ՚ժդ։ Իւր բայն հասկն հարկանէ առնեալ զՀարցական խնդիրն բառն ընդինչ, երկրորդական՝ ի Ա՛ստուած, և պատասխանին՝ յանգ։ Յայտնէ խմնալի են և հաւեալ օրինակքն։

* Ոչ անկէն ։ ։ ։ մի՛ էակ Տիրոջէն զգեհն առ ուրը ։ ‖ Յի՛ մի՛ բաղդեսցե զգեհն, օրէն, իՀ · 15 ։
* Հաղորդեսջե տրասցե աշակերտան վարդապետին յետ բարձին ։ ‖ Յի՛ Տաղորդեսցի, գողտ · ՀԸ · 6 ։
* Օրաթ եղեն մեղաւորքի մարդ ։ ‖ Յի՛ օտարացան սպրծ · 4
* Ոչ բան զուր և սուտ՝ հետ՝ սրտ յինէն ։ ‖ Յի՛ հեռացո՛ ։ առաքոց · Հ · 8 ։
6035 Երկրորդ՝ մինչ բազում բայք դնէն ի միաբանին, բազմիցս մեքնաւորն առնու զնդիրն, ց, ուժաւ, լքաւ, տրտմեցաւ և ապաչեաց զերբայր եղբայնն ։ ‖ Ե · մաթէ · Ճգ · 23 ։ Ոչ միայն բայս ապաչեաց՝ առեալ ե խնդիր սեռի զՀայրականն՝ զերբայրեան, իսկ միւս բայքն ըստ ինս ։ տրտեցաւն չառնին խնդիր ։ Ասա այսմ են և օրինակք ։
* Ամէ ։ ։ ։ աղքատացայց և գողացայց և երբռճայց յանուն ին Ոչ իմոյ ։ առաք · Հ · 9 ։
* Ոչ ամ բան անհատոյ անճառ զօրաւոր, քան զերկիր փրկիչ կենագործել լուսաւորել վերարին Հատատաւել, ի ժամանակ կերբայ գազանաց և կամ յատամանց վիշապայ ի կեանս դարձնել ։ ‖ Նոբէ · ՃԸ · 7
6036 Երրորդ՝ մինչ մի և նոյն բայն ունիցի զբազում խնդիրս, նախադրեն դնի ի վր ամ խնդրոց, կամ միոյն, ց, * Ամէ Թողութ զիմատաւոթիւն և չխրատ և չհանճար ։ ‖ առաք · լԳ · 23։
* Ոչ եղիցի զմր օրինակ զատթուցեալ երի վր ինձ ի խելել և ի կործանել, ի բակել և ի կորուանել և ի ջարչարել, նոյնպես զարթեալց ի վր նոցա ի շինել և ի տնկել ասէ տր ։ ‖ երէմ · լԸ · 28 ։
* Ոչ Թատերս տեսարանաց և ոս կոյս խառնիչ ճաշանձ բազմաց ես և կամ ոս կաթաս կայթից ։ ։ ։ ոչ ես մոռացեալ ։ ‖ նոբ · Հ · 2 ։
* Յան և ցիր սիրեալ ընդ գլուխս կոհակացն և ընդ հովիտս և ընդ խորաձորս և ընդ ամենայն ուանիս մայրիս ։ ‖ ոՀՀ · Ժե · Ոչ Հիվերոյ գլեալ օրինակաւ Նոախադրեն եղեալ ի վր ամ խնդրոց ։
* Ամէ դադարիր բառեչ ասել ոս Հայր կ՝որդի և

սուրբ Հոգի։ ‖ Ղուկ։ 728։ Որ նախ քրիս ատ և դեալ է միայն ի վր առաջին խնդրոյն։

606 Ա՛ն Թէ խնդրին ևս ունիցի յատուկ ինքեան խնդիր կամ այլ բան, նախ քրին դնի ի վր նց ևս։ ‖ Ղուկ։ 44

Ո՛վ փառս տաւ ի միոյն Ա՛ստ ուչ խնդրեաք։ ‖ յով։ է։ 44

Ա՛յմ նախ քրիս՝ զոր է ևս նախ քրիս Հայցականին չիտաս, եդեալ է և ի վերայ խնդրոյն նորին, որ է սկզբնականն առ ի գոյն։ Բաս այսպէս են և օրինակքս։

*Ա՛տուցեալ չատ ևս ինձ չգատարագն տաս ի Ա՛ր։ ‖ յովհան։ կոնս։

*Ո՛ռանայ տաս ի յիւնէն խնդրողացն չանդուլ հոգայն հոգ։ ‖ յովհ։ կոնս։

*Ո՛ զրհնեալ քո չրթանգիլ, չաշխարհատեղ ըն քանոյդ, չՊ՛եղէն անձրևացուլ չկեցուցանող չկաթուածս մտոռ լսելեացս դրանց բացարան։ ‖ նոբէ։ լէ։ 3։

*Ո՛ր զհոգւարհուչին տերապէս ունի, չկերպարանս Ա՛ր զգեցեալ ունի, չՀմարիտ խոնարհչին հն զոյն և մարդասիրին։ ‖ գին։ կոնս։ 383։

*Ո՛նցի որդի չընդ մեզ յայտնեաչն Ա՛ստ։ ‖ ղուկ։ 27

606 Ո՛րքէ զի ի լեզուէն մեր ըս՝ որպէս և յայտ բացես և յայլս ներկայ կամ կատարեալ ժամանակ կըն երբեմն դնի փոխան ապառնի ժամանակի, և ապառնին փոխան ներկայի։ ‖ Գայ զօրութիւն ձեզ թափառեալ ի նորոգել զարթարած։ ‖ ղուկ։ 755։

Ո՛ր ներկայ բառդ գայ, եդեալ է փոխան ապառն ուոյս գալոց է։ Բաս այսպէս են և ներքոյ օրինակքս։

*Թափառիր փիսաց Ա՛ր որ ժամանեալ գաս ի յերկինից։ ‖ ՚ր գալստես։ ղուկ։ 795։

*Ո՛նդ աջմէ քումմէ կոչ ըն իմաստուն սուրբ կոչ անան։ ‖ ՚ր կացուցանես։ ղուկ։ 739։

*Ո՛չխաւարիկ եկն որ ըն իրմովք սրբովք հրեշտակօք ‖ ՚ր եկեսցէ։ յովհ։ ա։ 15։

*Ո՛ղը ըն ծով և ըն ցամաք գնասցեն։ ‖ մատթէոս։ Ո՛ր ապառնին բաց գնասցեն եդեալ է միանգամայն և ի տեղի ներկայի բերր ասէ գնան։

Գ Լ Ո Ւ Խ Ի Զ։

Ընդհանուր ընդ ամենայն։

ՈՒնէին համաձայնեալ ընդ առաքեալն լինել ջրոց ընդ յայտնել և յայտնեալ յատակացուցեալ և յատակացեալ խնդրել և խնդրատուս ածականի և գոյականի։

Ասոյ վասն՝

Ա՛ստուածութեան։ ա։

608 Ա՛յս ջրիկըն համաձայնութեամբ չունին ընտրել ի միջի զբաշխիչ ականն շաղկապ։

Ա՛ստուածութեան։ բ։

609 Ա՛մենայն հոլովականք լինին յայս ջրիկըն կէսպա։ բայց միք ասա ընդ առաքեալն և ընդհանրացին միայն ունիմք ցուցանել։ նոյնպէս նաեւն և զընդառնելութեան թողութիւն ի բանից առաքելոցն։ այսոսիկ ծանոթացար՝ մատչիմք ցուցանել զիւրաքանչիւրն։

Յ ո ւ ն ա ր ի։ ա։

Ընդհանուր ընդ Յոյակնի ընդ Յոյակնեցւոյ։

610 Յ այտնիչն է անուն ինչ, որ ըստ ոմն և հոլովին համաձայնելով ընդ այլոս անուանն յայտնի զինչ ասել ընդ նոսին։ ուստի յայտ առնուցուն կոչի յոյակնիչ և որ յայտնի, կոչի յոյակնաւոր։ ¶ Ա՛ռաքելոցն զերծ զասոսիկ զոգեգործ ի յայտնիչ։ և զերիվարն ի յայտնել։ բանալն յայտնի եղև, ըստ անուանէ զերիվարս առն ոմն նշանակի պատգամն, ուր երկոքին են ոն համաձայն յոգնական հայցական ինդիր սեռի բազմ։ ասացեալ։ Ա՛յսպէս են և օրինակքն՝ որ զինին։

Ո՛վ դեղցի զրաս՝ աչքերս ի դիցէ զաստղս արտ
զթողասցեն տնօրհս ։ տուեալ զվիճակն՝ զքերթողին
անվնաս ։ Խոսր ։ 19 ։ 20 ։

Ո՛չ ծոյլ խնկոյն ալծէն սքեմն ի ձեռաց հրեշտա-
կացն առաքէ ։ Յայտ ։ 4 ։

Ո՛վ ինձ է ասել և զօրն այսոցիկ չարեաց՝ զայս-
նուէրս հայոածոցն Աշմարտոց ։ Ես և սքեմ ալծոցդ
յոտս առէրզեմս ։ Ղ՚ոհ ։ 44 ։

Ո՛վ սովորեցոյց ինոյ զարդարուս ձեռն քարոզել պատճառս
ի քրիստոնէից աշխարհի ։ Ես ։ պետ ։ Ե ։ 5 ։

Ո՛չ ոտք ոք և այլ՝ ու՛ր լեցի ։ զի ու՛ր են խաւարեալքն
Յիշ ։ Մարդասէրն և մեղսդիտն ։ Ծոմապահ ։ Ղ՚ոհ 145

Ո՛վ ասէն Թշնամին խաւարի ծոխ ։ Ես ։ Խրիմ ։ Եւ 26

Ո՛վ յայտնեացն կենաց ձեր ։ Խոսոյ ։ Գ ։ 4 ։

Ո՛րս ինչ ապաշխեն և Աստուած զանգոյ ։ Ա՛մն
որոյ Հրեայ յայտնի էն և իրք մեկնուի յայտնելոյն ։
տալա Հարկիւ մուտի ի սիրտ նոցին մեկնական շար-
կաս խնն ։ ամեն իրի և բազմիցս նոսա դնի ։ Ց ։

Ո՛րոգեալ մեզ Աստուածաբն նորոգ և կենդանի
ի ձեռն վարուցն բերն ։ այսինքն ։ մարդեղոյ իւր բոլ
կեղեցի ։ ։ ։ յայտ ։ 20 ։

Ո՛չ անուանդ ծորնոյ խոյ ։ մեկնական
շաղկապէ ։ այսինքն ։ եղեալ ։ յայտնիլ անուանն
վարդապետն ։ Յայտ ։ 4 ։ և ։ քրիստ ։

Ո՛յսպարեաք վարեցիք ։ զայս որ ասացաք ։ մի բարեշր-
կեցիք ։ ։ ։ բարկանացին զամ չարչարանք ։ Նոր ։ Ես
կերպիւ ։ ։ ։

վկայութիւք, հայհոյութիւք, այս ամէն՝ որ պղծէ զմարդն։
‖ Մաթէ։ Ժե։ 19։ Ա՛յս յայտնիւ են վէց բաներ՝ որոնց ատելի է Տէր, եւ եօթն, որ խակ յայտնապէս է միայն անուանեալ նոցա։ Ա՛յսպէս է տեսանել ամբարտաւանութիւն։
* Ճանաչող զինուոյ վաստակարժէք, այ Ա՛ստուած, և արդարութիւն և սրբութիւն պահաբ և աղօթիւք և ողորմութիւն։ ‖ Ընդհանր։ 72։
* Որպէս խորհուրդս սակաւիս ի քեզ տեսանի Ա՛ստուած, (այ) յորժամ անսահմանական, ծնունդ անարատ, կուսութիւն յետ ծննդեան մնալով անսպական։ ‖ Շարակ։ 81։
* Որոց ցոյց եղեալ ես ի քոյոցդ լերինն նշանակեցաւ երեքիս օրինակ (այ) ի շաւիղսն մեծ, ի հողմն ահագին, և ի հուրն կիզանողական։ ‖ Նոյ։ Լէ։ 9։
* Ա՛յսօր գաւնիքն օրհնականք (այ) յորովակիմ և անձամ։ ‖ Շարակն։ 9։
* Ո՛ղ քաղցրաժամ՝ ցանկալի զոհ արիթոյն, նիւթեղէն սրտիվ և գեղ մարգարտափայլ, հիմն և կեղեցոյ, մարթեր աղաւնի, ամպ հովահասոյ՝ որ կոյս մարիամ։ ‖ Շարակն։ 767։ Ա՛յս կոյս նիւթն է միայն անուանն՝ որ կոյս մարիամ, խակ կոյսքն նահապետական անուանիւքն ցոյց տալոյ նահապետական անուանիւքն ցոյց տալոյ։ Ծաղկով է պատրաստեալ, եւ բերբ։
* Ա՛ստուածային բանիւն բազմաց եդեալ հիմունիք արդեան սիոնի՝ լերինք անշարժք հովմանք ծածկեալ ծինք՝ հարազատք վկայք Հաւատոյ (այ)։ Ա՛ետրոս և Ա՛նդրէաս։ ‖ Շարակ։ 122։ առ ս զբերբր կանոնս։
* Ա՛նօթն ընտրեաց, և խորհրդածուն խորհրդոյն Ա՛ստուածային աւանդեալն քարոզ (այ) մեծին առաքելական։ ‖ յովհաննէս։ կաթող։

* Ըբեանն ամէնքդ կատարեալ բանին որպէս ասաց նոյն մի լեռնի յայտնիչ անուան փոյ։ ‖ Ինչեցիք զմարգարէականն։ ... զոչ ոք է արդարն և ոչ մի։ ‖ Նաւէն։ Հբ։ 1։ Ա՛ր ամէնքդ բանս չո՛չ ոք է արդարն և ոչ մի, այլ անոնն մի հրամայեալ եդեալ է յայտ

ՅԱՅՏՆԻՔ անուամբ՝ ՀՈԳԵԲԱԽՈՒՄՆ ՅԱՍԿՍ ԻՒՐՈՒՄԱՆԵՑ ԵՒ ՅՕՐԻՆԱԿԵՑ։

*ՕՀԽԻ մանուկ՝ ի վերայ եդեալ, (ՅՐ) հոգ եւիր՝ անդրէն եւ ի հոգ դարձոյս։ ‖ ՅՈՎՀԱՒՈՆ։ 776։

*ՅԵՐԿուս լինջ խնդրեմ ի քէն տէր՝ ։ ։ ։ (ՅՐ) զքանզի զուր եւ սուտ հեաի ասա յինէն, զի ծուի եւ զաղքատուի մի՛ տար ինձ։ ‖ ՄԱՒՏ։ Ղ։ 7, 8։

*ԱՒ ես այս է ի ՄԱԾԱՒԱԾ պատուիրանացն ՅԻՇ (ՅՐ) գիտել զոյշ առնել ի մէջ լսելին և վառ Թաղին։ ‖ ԴԻՒ։ ԿՈՒՈՒ։ 296։

614 ՅՈՒ երբեմն երկու կատարեալ բան՝ լինին մի մեանց յայտնիչ և յայտնեալ։ Ց, *‖ ի զի յատացն բաց ունիցի, և միւսովն կատարեալ իցէ։ ՅՐ որ կամ գիտել առանց գործոյ առաքինութեանն և կամ առաքինութի առանց գիտութեան ունիցի, թէ չի՛ ի՛ ի բաւեաց։ ‖ ԸՆԴՀԱՆ։ 31։ ՅԱ՛ կամ ամենայն բանս՝ որ կամ գիտութեան ՚ի՛ ՚ի՛ եւ, եղեալ ի յայտնիչ նմանութեան գեալ բանին՝ որ չի յոչին, եւ։ ՅԱյլս են ասացին։ ՅԵԹէ դատապարտութեամբ սրբականաւորք յայտնիցեմք, զի ՄԵՐովք չարեաւք զայլս դատապարտեմք, ՅՐ զի ՄԵՐ զնմանն ՄեղադրեալՀ չգրեմք լինչ, և զայլս նոյնին ՄեղաՔ սաստանեմք։ ‖ ԴԻՒ։ ԿՈՒՈՒ։ 180

*ՅՈՒ դու տէ՛ս զանմուռթի մարդկան։ (այս ի՛) իբրաքանչիւրոք սակս սխալին իւրոյ ՚ի գլուխ ելանելոյ՝ աղաչէ զՅԻՇ։ ‖ ԴԻՒ։ ԿՈՒՈՒ։ 184։

*ՅԱրանի՛ հեղ զաղաւնին, զոր եւ ՅԻՇ բնաւէս, բարեաւք ՚ի կիր արկանէին։ ՅՐ ՚ի յահաւից լինել ազատս։ ‖ ԸՆԴՀԱՆ։ 26։

*ՅԺամն է դատողականին ՚ի կարգի պահել զերկաքանչիւրեան։ (ՅՐ) յառաջագոյն զՀոգին կերակրել Հոգեւորական կերակրովք ՚ի ՃեաՆն մարմնոյն ապաշաւութիւնէ, և ապա զմարմնականացն Հոգալ՝ Հոգւոյն իմաստութիւնէ և անուրհնութիւնէ։ ‖ ԸՆԴՀԱՆ։ 33։

*ՅԱյս են յաւիտենական կեանք։ (ՅՐ) զի ճանչիցեն զքեզ միայն ՃշմարիտՀ ՅԱՍ, և զոր առաքեցեր՝ զՅԻՇ ՔՐԻՍ։ ‖ ՅովՀաննէս։ Ժ։ 3։

ցուցիչ եղեալ ե յայտնիչ պատուականութիւն՝ գիտելոյն։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՌԱՔԻՆՆ ԼՈՒԿԱՅ։

Ա ՅՍ ԱՌԱՔԻՆՆ ԼՈՒԿԱՅ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ ԱՍԷ ԶՆՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ ԶԱՅՍ ՈՐ ԱՍԱՑ ՅԱՂԹԱՀԱՐՑԱՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐՑԱՆ ԱՍԱՑ

618 Ա՛ղբիւրն գովեցանի՛ր, ո՛վ * Հաւատացեալ
դուն Աստուծոյ։ Ես ըսի՝ ես ամենայն
ազգաց գովեցանիմ։

619 Ա՛ղբիւրն յորմէ ածեցանիր, ո՛վ * Ոչ ըսէ
մի՛ն ուզղակի ձեռնդրէ ... մանաւանդ
երկուքս այսոցիկ կարի սիրուք են մաքրու-
թիւն և անախտութիւն։ Ես ըսի՝ ես գովեցա-
նիմ։ Ես գովելոյ ծոցը եմ և ոտքերը հոգոյ են
նորա։ Ես ածականքս ծոցոյն և ոտիցն են յայտ
նի։ Ես ածականս երեսաց աչացին է յայտնեալ։

620 Ծական ածականի՛ր, ո՛վ * Ի վարձդ անուն
նի՛ր ի ամենեցուն խմաստնոց և ուսումնա-
սէրաց։ Ես ածականքս ինաստնոց և ուսումնա-
սէրաց են։ Ես ածականիս ականջացն է յայտնեալ։

621 Ծականն յայտնի՛ր գովաբանի՛ր։ Ո՛վ * Երբա
տեսանէս առաւել անձն իմ ... զաղքատս Հայաստա-
նեայ՝ զմեծատուն սուտ, զմեծ պռոնկի։ Ես ըսի՝ ես
Ես ածականքս չաչացոտ հոգոյս, չմեծատուն սուտ,
չմեծ պռոնկին են յայտնեալ։ Ես յայտնեալն եմ գոյ-
կանս՝ ղերքիս պէսպէս։

622 Երջանիկս արժանի՛ր և ճանաչել՝ զի յայտնի՛ր
ի յայտնեալսն՝ ի միասին զմի զօրութի՛ն ունին
ի բանի՝ իբր զի՝ եթէ յայտնիչն լցեայ տէր կամ
խնդիր լայնի՝ ուր և նոյն պահ լինի այնմ
լայնի՝ որպէս աեսանի յամ օրինակաց։ Ես որոյ
առանց շաղախի մեր միմեանց եդեալ հաստաձայն
անուանիք՝ յամ տեղիս ոչ լինին յայտնիչ և յայտ
նեալ։ Ո՛ Ո՛ Ո՛

ԳԼՈՒԽ ԻԵ

Հոմիջոնոմիէ Յոտիացոցէ ընդ Յոտիցէսյ։

Յ ատիացուցիչն է սեռականն հոլով առնուն բնին, որ վընշանակուի այլոմ անձան քարշէ առնիչքն՝ և ցուցանէ, թէ իւրոյ, այս սեռականն կոչի յոտիացուցիչ և միւս անունն կոչի յոտիացեալ։ ✻ Ալբեցիէ զընտիանոտէ ամենէքեան։ ‖ Խոս։ Ը։ 23։ Ա՛ր սեռականն է յոտիացուցիչ բառիս՝ զոր Քանզի՝ առ ինքն քարշէ վընշանակուի լուսոյն, և ցուցանէ, թէ այս լոյսս ոչ է լոյս Հրեից՝ այլ՝ Հոյոյ, կամ ոչ է լոյս աստեղաց՝ արեւուն, կ՚ըսէ Գողհար ականց, եւ այլ յատկացուցանէ, թէ է լոյս Խոստովի։ ✻ Յատիս սլմոտ է Հանուածէլ և ի հետեւալ օրինակաւ։

✻ Լուսոյ զձայն զձեռոց սոն Յ՚ի դրախտին։ ‖ Ծնն։ Գ։8
✻ Ամրակարեցայ Թիակօք ի մակոյկ ի ճառիս։ ‖ Յով։ Խ։
✻ Տուր ինձ զփոյոյ սիոռոյ զլաւանակալ իմոյ տուեալ Թիւդ։ ‖ Խոռս։ Ե։ 4։
✻ Ի առաջ խոտեր զպատուիրանին Յ՚ի, զի զձեզ աւանդուին Հաստատիցէք։ ‖ Մտթ։ Է։ 9։
✻ Առաքիռե զընշոնակ ոչ կարացաք ցուցանել։ ‖ Խոս։ Է։ 14։
✻ Ո՞ւր ի վերին երեսս Բաբելոնի բանս առաջին դնել ... և ապա զորձ ղևքնոռոյ զործել։ ‖ Գեն։ Խե։ 18։
✻ Ուր կատակ է, հայրկ է զմահ ի մէջ բերել զիջոռոգերէն։ ‖ Յի՛ի մէջ բերել զմահ կատակ զրեին։ Եբէ։ Ը։ 6
✻ Ինձ Վեր ես աշակերտ ... զհեղոռէ Նորին ընկալայ զօրինակ։ ‖ Յի՛ ընկալ զօրինակ հեղու է Նորին։ Ընդ։ 1
✻ Ոչ արդարանայ ոչ մարմին յօրէնսն արժանաւորապէս դատաստանին Աստուծոյ, այլ՝ հաւատովն միայն Յիսուսի Քրիստոսի։ ‖ Գաղ։ Բ։ 16։ ... և՛ ի հաւատոյ միայն լինել առ Աստուծոյ Քրիստոս։ ‖ Յի՛ սեռականէ զմեզ ի շուրջս իմաստուե

Ա՛ի ասհմանի Աշխարհս։ Հաւատոյ ընդ ի։ 105։

* Ո՛ւմանիցես զիմանիցն որոց աշակերտեցար, զՀմար՝ տաւ՛ին։ ‖ Յո՛ Ժանիցես զՀմարտուն լսանել ցին, որոց աշակերտեցար։ գան։ ա։ 4։

Ո՛ւյս վերջին չորս օրինակս՝ յորս տեսանի՛ ինքն յատակացուցչին և յատկացելոյն այլ մասն ամենայն՝ ի գերապատիւ շարադրութենէ արժանի է տեսանել։

624 Երբեք լինի պարտ է տեսանել տասն՝ զան զերբեմն յատկացուցչին լինի բազում, և յատկացեալն մի։ ե։ * Նիհեալ որ խոտորիցէ զերազուտս ակին և արբոյ և այլոց։ ‖ օրին։ իէ։ 17։ Չհա՛ երբեք աճախակութ՝ եկին, որթոյ, տրօշոյն, եղեալ են յատկացուցչ միոյ դասականիս՝ չերեսունա՛կ են և օրինակք։

* Սրբեք զարտաքինն զբաժակին և զնոճառաքին։ ‖ Մատթ։ իգ։ 25։

* Ինկալարանք զակամայդ որպէս կամաւոր, որոյ Յայանի լինի խոտորե՛ն և գիտե՛ն և հաւատոյ ձերոյ Հանդէս։ ‖ յովհ։ խ՛ոհռ։

* Ոտոյ դրօշմեալ է զնորայն (այ զՀաստ աքեայն) գործոյ և զձիոցէ և խմատէ և տրցոյ և շինո՛ւէ՝ և խաղողե՛ Հանդէս։ ‖ յովհան։ խ՛ոհռ։

* Ոտոյ ձեռնէն մերոյ խասրանք ... ոչ զմեր լինք բան, այլ զառաքելոյն և զմարգարէիցն և զվերջ՝ նոցան եկեղեցւոյ երկնորեակ զանունց նց զՔրիստի է լսելիս ձեր։ ‖ Ընդհանր։ 7։

625 Երբեմն յատկացուցչին լինի մի, և յատկացեալն բազում։ ե։ * Նհաս խմատու՛ն և հանձ՝ Ձար և ուշադրութի՛ն աւե։ ‖ Եսայ։ Ճգ։ 6 Ներբ յատկացուցչին է մի բազա՛ն, իսկ յատկացեալքն են երեք անուանքն՝ խմատե՛ն, հանճար, ուշադրութի՛ն։

Տես այսմ է տեսանել և յերկնակս։

* Ինին է արմատ՝ ի բարեբերութե՛ն խնկաւորին է ‖ Գին։ խոհռ։ 383։

* Ու՛ Հասարակ զբո՛ղքս և զգեօղս և զաւանս և զաղախս, այլև զտունս խրիստոնէ՛ից։ ‖ յովհ։

Հոռոմ. ՚ի. գլուխ. ՚ի.

726 ակ երբ եմն բազում անուանիւք լինին միմանց յատկացուցիչ և յատկացեալ. ՚ձ* ՚ի՚ձ դատաւորն մեծանալ զիւրովք յատկացեալսն խոստանալ է երկնաւոր Հաբանարնի վերայացեալ լանինն։ ընդ. 45 ՚ի՚ր խոստանին է յատկացուցիչ յատկացեալն։ և երկնաւոր Հոգեաբանին է յատկացուցիչ խոստանէ։ և երկնաւոր բնին է յատկացուցիչ երկնաւոր Հոգեաբանին։ ՚ի՚սան՝ խոստանին և երկնաւոր Հոգեաբանին են յատկացուցիչ և յատկացեալ ՚ի՚ստ այսմ են և ՚ձ։

*Ձայն Հառաչանաց հեծուեցաւ սրտի՝ ողբոց ալաղաղակի՝ քեզ վերընծայեմ։ ՚ի՚ոքեն։ ա։ ։

*Ո դատաւորիք երկնից անիծից նախամօրն երկրի։ ՚ի՚ղբայր։ ՚ի՚ղբաքոն։ 543։

*Ի կենցաղիս ծովու մեղանացս ալեաց ընկղմեալ։ ՚ի՚ոքեն։ ՚ղ։ 3։

627 երկրորդ՝ յատկացուցիչն դնի ներգործել։ և յատկացեալն իմացեալ լինի զգործեալն։ ՚ձ։ 4 ովքե պարտ է գործել։ ։ մինչ աւուր կայ։ ՚ի՚նձ պարտ է գործել։ ։ մինչ աւուր կայ։ ՚ի՚ովքե ՚ի՚նձ պարտ է գործել։ ։ մինչ աւուր կայ։ ՚ի՚ովքե

*Հայ յատկացուցիչ՝ ասաղ զգործել ունի զյատկացեալն՝ ահա ոչ ՚ի՚ն ասել՝ *մինչ ուր աւուր կայ։ ՚ի՚ասկս են և յետագայ օրինակքս։

*Ողուսեց ՚ձը կուսածին որդին ՚ի յամէնդուստն հայցեր մարդիկ յոդմանոս։ ՚ի՚ՅՀ Ջրով յորդանանու ջրոյն։ 467։

*Փրկող քաւանողացն աւուրք՝ պող և որմոնք։ ։ ՚ի՚ն են աւուրք պող և որմունք։ ընդ. 59։

*Ի՚թասեալին է այդ ախտ, և ոչ ՚ի՚ Հնմարիտ լուսոյն հոդւոյ։ ՚ի՚ապդ ախտ է ծեռնուլ սրտասեղին։ ընդ 188

*Ձայր յամպոյն զքո զորդին՝ ՚ի՚որ դաւանեաց։ ՚ի՚ն որդի իւր ըսդոյն։ 516։

628 յատկանացս առաւել ՚ի յայտնել երբեմն յատկացեալն հոլովակերսն դնի ՚ի վերայ յատկացուցչին, և նոյնա նշանակէ զզօրութիւն յատկացեալն, ՚ձ

*ՀՀ ՚ձին երկոտասան սակաւն զկատարոցին։ ՚ի՚ովհ. ՚ի՚. 13

*Ո՚ՀՀ՚ի՚ն հոլովակերսս՝ չ, ցուցանէ զզօրութիւն յատկացեալն, որ է լուռս՝ ընդ խոս. որպէս թէ ասել՝ ընդ

զնչնաւոր կատորդն։ (օրդ. դնին ի մոռն. Հբ. 20)։

Ա յսպես ձմնաւելի են և ի նեղբոյ օրինակս։

Ա յծմ՝ք՝ տուք չկայսերն կայսեր, և աստուծոյն Ա յ. ։ ՚ր զաւակեն կայսեր՝ տուք կայսեր, և զ պատակեն Ա յ՝ տուք Ա յ. զսի. ի. 25։

*Ա նիմ զմեր երկրի, և եմ պատճառանաւ աղօթաց նոցա եւ ամէն։ ՚ր ունիմ զմեզ ամէն երկրի, նոյ. ի. 22։

*Ա նեղբին չանձանց խնդրելն, և ոչ չՅիշն Ա յն։ ՚ր ամենեքին խնդրելն զՀաճոյս անձանց, և ոչ զհաճոյս Յիշ Ա յն։ բ. 21։

*Ա զգումք ի փարպատաց։ ։ ։ ամենեցին զքրեան ի միրուքն խորհուրդ, և զարհուրեան ի հաշակ մանն։ ՚ր ի խորհուրդ հաշակման։ ընդ հոն. 127։

*Ա ւելք չմեռս ունելով յառաջագոյն, և փոխեցին որպէս կամեցան՝ զոր այժմ ունին։ ՚ր զառանց դուրեին մեր։ ընդհոնր. 129։

Ա րորդ՝ ըստ քառակի զուգադրութեան անուանց (617) ՝ելնի յառակացուցիչ և յառակացեալն, այսպէս՝

Ա ռականն գոյականի. ց. *Ա ստղն լամաստեղի երկիրդ տեառն ՚ տառն. ։ 7։

Ա ռական ածականի. ց. *Ա ստեղամբ մածուանց բառդ տեառն ՚ տառն. Հբ. 20։

Ա ռականն յառակացուցիչ ածականի. ց. *Ա զի ունաս պահ՝ զհին ընտրեալ Ա յ՝ ։ ։ խոնի. ։ ։ 27։

Ա ռականն յառակացուցիչ գոյականի. որպէս՝

*Ա ռատնոյ այլ ի գլխոյ իւրում։ գաղտ. բ. 14։

Ա ժմն է և զայս ծանուցանել ի վերջոյ, զի եր բեմն յառակացուցչն ոչ դնի ի հոլովին սեռականն. ց, *Ա նուրնի կերակուր ուրախութ և միամտութ սրտի։ ։ ։ միամտութ սրտի. գործ. բ. 46։

*Ա ռաւագոյնիւք անճառ լռութ խաչն երևի։ ։ ։ անճառ լռութեն. տրտման. 754։

*Ա ծնեալն յամենասքրտութենէ յոմանց ի ծովակ օրհնեցեալք։ ։ ։ քրտութենէ անարատ կուսին. տե87

*Ա ւարքեան ետ զձայն իւր ի կարկուտ և ի կայծակունս հոտ։ ։ ։ ի կայծակունս հրոյ. տաղ Հե15

*Կմնալ թեև առ՚ի նմանել Հեռւնարկ հասս նմանակի. ‖ Այլ Հեռնարկ նմանակի հաւասար. տիկ. խոս. (724)

*Ընդ հիթղոսիան դասակցելով պարս. ‖ Այլ դասա- կցելով ընդ պարս հրեշտակաց. ‖ տիկ. խոհասպ.

*Անդր ի հոյ բազբաս կողուստ. ‖ Ձոյան. Թ. 11.

Բազդ պարսս ե զգուշանալ յայսպիսեացս.

ԿԱՆՈՆ ԼԱ.

Հանդիսաւորի Լինելոյն.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ կանոնք բազմածանցեալք (95), կամ արմատք բազմից՝ ըստ պահանջողաց բնութ- եան բազմին առնուն զլինելիս իրս (496). Ի լոյս վաճառ՝

Կանոնաւոր Թ.

633 Բազմանուանեալքս՝ եթէ իցեն ածականք՝ ընդ- նեթգործականաց բազմից, կոչին նեթգործականս- եթէ կրաւորականաց բազմից, կոչին կրաւորական- և թէ չէզոքականաց՝ չէզոքականս.

Որոց նեթգործականացն զարդք և կրաւորականացն զարդք առնուն զկիրկին խնդիրս զնանդիր և զնանդիր բնութ- եան, իսկ չէզոքականացն զարդք առնուն միայն զնանդիր բնութ- եան.

Կանոնաւոր Ժ.

636 Բազմանուանեալքս՝ ունին զզօրութիւն դերբայի, կամ ընդունելոցն եզբերեցոյ՝ ի օդ, իչ, իւ, եալ.

Կանոնաւոր Ի.

637 Որինչ ասացաւ՝ ի խնդրառուէ բազմից՝ (494. 521. 522. 523. ևլն.), զայն ամ պարս ե և առա- կինին իմանալ. ‖ Այլ առասիկ զնանդրառուէ ան- ուանց զովանդակեմբ՝ ի հինգ յօդուածս.

ՅՕԴՎԱԾ ՇԲ։

ՀԱՅԿԱԶՆ ԱՌԱՔ ՆԵՐՓՈՐՁԱԿԱՆԱՀԱՏՈՐՔ ԱՆՈՒՆՈՅ։

638 ՆԵՐՓՈՐՁԱԿԱՆԱՀԱՏՈՐՔ ԱՆՈՒՆՔԱՆ ԱՆՈՒՆՆԵՐՆ ԶԱՆԱԶԱՆ ՍԵՌԻ Ի ՀՈԼՈՎԸ ՍԵՌԱԿԱՆ (600)։ ՈՐԱՊԷՍ ՅԱՂԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵՐ ՁԱՐԱՍԱՏՈՒՍ ՔԵՐԵՑԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՂԱՒ։ ԲՆԻԿՈՒԹ։ 121 ։ ՆԱ ԱՆՈՒՆՆ ՅՈՒՐՔ, ԱՌԱՒԼ Է ԽՆԴԻՐ ՍԵՌ ՁԱՌԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎ, ԵՂԲՕՐ։ ՁԳՈ Ա՛Վ Ի ԴԵՐԲԱՍՈՒԵՆ ԱՒՏՈՐԻ ՀԱՅՐԱԿԱՆ, ՅԱՍԼԻՆ՝ ՅԱՐՈՒԹԵՑԱՆԼՈՎ ՁԵՂԱՒՈՐԻՆ։ ՅԱՊԱՀ ԵՒ ՕՐԻՆԱԿՔՈՒ։

ՆՈՒՅՆ, ԵՒ ՈՐ ՀԻՒՆԱՑԱ, ԵՒ ՈՐ ՎԱԽՃԱՆԵԼՈՑՆ։ ՅՈՎ ՕՁԵԼՈՑ ՁԲԱՂԱՆԱՅ։ ՓԱՌ։ ՀԱՒԱՏՈՑ 208։

ՀԱՐԱՒԱՆՈՒ ՊԻՏՈՒՅՔՆ ԿԱՐՕՏ ԵՆ ՅՈՎ ՄԱՐԴՈՅ, ԹՈՂ ԹԵ ՊԱՅՃԱՌԵՍՔ ԵԿԵՂԵՑՈՑ ՝Ի ԽՈՏՔԵ։ ‖ ՅՈՎ Ի ՀԱՆԴԻՊԵԼ ՁԳԱՅՃԱՌԵՍՔ ԵԿԵՂԵՑՈՑ։ ԸՆԴՀԱՆ։ 49։

ՆՈՒՅՆ ՆՈՅՆ ԶԱՌԱՒԱՄ Է, ԶՈՐ (ՀՐԵՇՏԱՔ) ԸՆԿԱԼԱՆ ՈՒՆԵԼ ՀԱԳՈՒԵԼ ԶԱՃԱԿԱՑՆ ԵՒ ԱՌՈՄԱՆԱՑՆ ԵՒ ԱՊՒԱՁԵԱՑ ԵՒ ՄԱՀԱՁԱՑ։ ‖ՅՈՎ ՄԿՐՏԵԼ ՂԶԱՃԱԿՆ ԵՒ ԶԱՌՈՄԱՆՆ ԵՒ ԶԱՊՆԱՁԻՆ ԵՒ ԶՄԱՀՀԻՆՆ։ ՄԱՏ։ Ե։ 4։

ՆԱՒԻՆ ԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑՆ։ ։ ։ ՊՂԱՏԱՈՒՔ ՄԵՂՔ ԳՐԱԵԼՈՑ ։ ։ ։ ՀԱՆԳՈՒՈՑՆ ՎԵՐԱՏԻՆՆ։ ԿՈՐՃԱՆԵՑԵԼՈՑՆ։ ‖ ՅՈՎ ԵՐԱ ԺՂՀՈՒՔ, ԱՂԱՒՏԻՔ, ԿԱՌԴՆՈՔ, ՄԱՏԻԿ, ՒԹ։ 1։

ՕՐԱՆՆ ԱՒԵՐԱԿԱՆ ՀՅՈՒՆ ԵՐԻՑ ԳՈՅԱՑԵՑ՝ ԱՆՁՆԱՒՈՐԱՊԷՍ ԾՆԱՆ։ ‖ՅՈՎ ՎԱՅՐԱՑՈՒՑԻՆ ԳՈՅԱՑԱԾԻՑ ԵՐԻՑ։ ՂՈՒԿԱՆ։ 154։

ՀՈՒՆՈՒՔ ԱՒՆ՝ ԸՆԱՆԻՔՆ ԻՒՐԱՔ։ ‖ՅՈՎ ՀՆԱՄԱՆՈՂՔ։ ՄԱՏ։ Ե։ 36։

(ՀՆԱԳԱՒՔ) ՈՐ ԵՆ ԳԻՏԱԿ ԸՍՊԱՐԱՆ ՍՈՒՆԵԼՈՑ։ ‖ՅՈՎ ՈՐ ԵՆ ԳԻՏՈՂՔ ԱՌՆԵԼՈՑ ՁՐԱՐԱՆ։ ՅՈՎՍ։ Է։ 18։

ՀԱՐԲԱՒ ՀՈՒԱՆՈՑ ԸՆԴՈՒՆԱՅՈՒՆ ԵՒ ՀԱՐՄԱՆ ՀՈՐՀՈՒՐԴՈՑ ՀՈՐԴՈՑ։ ‖ՅՈՎ ԸՆԴՈՒՆՈՂ ՁԵՈՔ ՀԱՐՄԱՆ ՀՈՐՀՈՒՐԴՈՑ ՀՈՐԴՈՑ։ ՂՈՒԿԱՆ։ 19։

(անօթութեի. դ.

639 Այս սեռական խնդիր սեռի՝ այսպէս զանազանել պարտ է՝ ի յատկացուցչէ։

Սեռի խնդիր սեռականին ցուցանել դայն յորոյ վրայ լինի գործն, և կարէ փոխիլ՝ ի հայցական առանց փոխելոյ զնշանակութիւնն։

Յատկացուցչէ սեռականին լինի ուէր գործոյն, և՝ ի հայցական փոխելոյ՝ այլապէս միտք բանին։ ☞ *Աղաստաեղծիցն Ձաշակմամբ պատրոյն՝ Ձաշակեցին զդառնութի մեռանց և մահու։ Ղեւռոնաց. 151։

Այս սեռականս պատրոյն է խնդիր սեռի ներգործականաղաղորդ անուանեան՝ ճաշակմանէ. և սեռականս հոտոտեցէք է յատկացուցչէ նորին։ Վասն միտք բանին իմացեալ լինի այսպէս. *Աղաստաեղծքն Ձաշակելով զպատրոյն՝ Ձաշակեցին զդառնութիւն։

640 Ոչ՝ ի սակաւ ուրեք ներգործականաղաղորդք առնուն ղնմանէր սեռին՝ ի հայցական։ ☞ *Որինակ անօրինակ ծնունդեանն որդւոյ՝ ոչ այլ ինչ է, բայց որ՝ ի մէջ մտացս ծնունդ զբաւ։ Քեռ. 9։

Այս անուանս ծնունդ՝ առեալ է խնդիր սեռի զմայականս՝ ըստ իւրում ասել՝ *մտացս ծնանիլն զբաւ։

Ասա այսմ են և սորին։

☞ Շահասպին՝ նախ սաստիկ սրոյն կոպումն զբեանս։ ☞ կոտորելոյ զքեզ, յովհ. կոհնաց։

*Ընդ ամենայն ծերն . . . հոգաբարձացն տաճարին՝ զգոյացս յուսոյն զթացեալ ողորմեցաւ։ ☞ զգոյացս յուսոյն զթացեալ ողորմեցաւ։ Ածեկ. 1։

*Ցու զեցան մախանաք ի վերայ սքեղն։ ☞ կասկելով զնոսա, յովհան. կոհնաց։

641 Խոհելի է և՝ զի ոմանք ներգործականահաղորդք զինդիր սեռին առնուն յայլ հոլովս (502։503) ☞ *Ո՞ւմ մեղք և հայհոյութիք թողցին մարդկան, բայց զՀոգւոյն հայհոյութիւն մի՛ թողցի։ Մատթ. Ի. 31։ Ո՞ր պատմականս զԳաւազն է խնդիր սեռի անուանս՝ հայհոյեաւ, իբր ասել՝ հայհոյեաց զՀոգին։

Լ՝յսպէս Ճանաչելի են և ի՝նեղբոյ օրինակքս։

*Ինդիր տալ Թուղթ (առ սբն մաշտոց) նախ նեբ քոյոն զնմանէ։ ||ՅՀ ներբողեալ զնա։ յՀՀ։ կոչ։

*Երբև աւարտ լինի ։ ։ ։ առ Լ՝Ն խոստովանութեն զայահելն դնեք զանձինս ի կատարածութեն։ ||ՅՀ խոստովանելոյն զԼ՝Ն։ գԻն։ կոնաթ։ 754։

*Լ՝Թէ ոք ոչ նախ հեռանայ Լ՝Ն։ և առնէ զինքն սատանայի պաշտօնեայ և երկիպոտա, ոչ յայտնին կախարդութիւնքն։ ||ՅՀ երկրագօղ։ ընդ։ 76

*Որ հեղիր ի փրկեր վա ազգն մարդկան։ ||ՅՀ ի փըր կել զազգս մարդկան։ ջոխան։ 343։

*Կ՝ասն յաղթող ընդ մանրևոյթ թշնամոյն։ ||ՅՀ յաղթելոյ զանրևոյթ թշնամին։ ջոխան։ 572։

Օրութեաց։

Խնդիր սեռ Աբեսոբոնոսիդորդ անուանց։

64։ Կրաւորականաձայնդրդ անուանք առնուն զնդիր սեռ ըՀ բայից (505՝ սկզբնական հոլովիւ։ Ե, *Հայեցաւ յիս (որ) բառնալ զնախատինս իմ ի մարդկանէ։ ||ղաւ։ 25։ Որ կրաւորականաձայնդրդ անուանս պնոյոտինս առնէ ե խնդիր սեռի զսկզբնականս՝ ի մարդկանէ, որպէս թէ ասել՝ *Հառնալ զնախատինսիմ՝ իմարդկանէ։ ||Սոյ այսմ են և առքս։

*Ո՝ հոգւոյ բղխումն և ելումն և արտաքս առաքեան ի հօրէ անձնաբար։ ||ՅաստաքիւնՀՀ ընդՀ։ 114

*Ու ըստքանչելս գործէ եղիցի Լ՝Ն։ ||գովիլ Լ՝Ն ա։ կոչին։ Ե։ 5։

*Ընձէն առ ի մարդկանէ փառս ։ ։ ։ Հակառակ են փառացն Լ՝Ն։ ||ՅՀ անձինն փառասիրեալն ի մարդկանէ։ ընդՀոհ։ 44։

*Ո՝ խոցոտեն յանձն առեր ի զինաւորէն։ ||ՅՀ յանձն առեր զխոցելն ի զինաւորէն։ ջոխան։ 370։

*Ա՝ստուծոյ զմիայնակ ծնոհդրդ յանքննելիս Ծոցոյն։ ||ՅՀ զմիայնակ ծնեալդ յանքննելին Ծոցոյն։ նար։ խՀ։

Նոտար, բ. գլուխ, ի, յօդ, բ։

*Վերփութ անտէնէկ չառ ի չարեացն գործս։ ‖ ՚ի զգործեցեալսն ի չարեաց գիւն։ 820։

*Հաղորդեալ եղիջիր վերծոյթ ի տունէ։ ‖ ՚ի վիրաւորեալ բերաբ ի տունէ։ Եսայ։ կէ։ 16։

643 Եւ երբեմն տանտէր զանեականն՝ փոխանակ սկզբնականի։ ՚ի, *Հաղորդ չառ անբնութեամբ, առ ոգի յորդոյ անձրեւաբար։ ‖ ՚ի բղխեալ ի ծովէ։ ղուկ 436

*Ինչ քեզ միայնոյ պատճառիւք, և միոյդ ի միոյ պատճառէ, և ունողէդ չղոյծառ միոյ։ ‖ ՚ի զպատճառիլ ծագիլ ի միոյ։ Նոբեկ։ ՀԲ։ 4։

*Ոչ առաքեցին բանք։։։ պարզ են բանիւք և գիւտ ընդ ընտրեցեալս։ ‖ ՚ի դիւրամատեալ ի ընտրեցեալ ձեռ։ կոր 793

*Ինչ վիրաւորեալ սրոյ։ ‖ ՚ի վիրաւորեալ ի սրոյ։ երէմ։ ժ։ 18։

Սաբա ունին ըստ խիզք և զղջմունք ի յաւետացուցչէն, քանզի կրաւորականի սեռի խնդիրն ցուցանէ զնեզ գործողն (504)։ և բայանէանդ յաւետացուցչէն ևս ցուցանէ զոչ գործողն (639)։ ապա նորաստեղծ կարեն ասել այսպէսեսցս՝ յաւետացուցիչ։

Յօդուած, գ։

Խնդիր բնութ ՚ի երեքծոյնոտհաղորդ և վրաւորական հոնոհաղորդ տեսուածոց։

644 Կնոյանք ներգործականահաղորդք և կրաւորականահաղորդք ի գերազանց շարադրութիւնս առնուն նաև զինուիր բնութ ըստ բայիցն և որս ունին զհաղորդուն։

645 Աղղական։ ց, *Անկիա։։։ երեսուսորն գաւառ Պետրոսի՝ ոչ ձեռ միայն որդի Հայ։ ‖ Նոբեկ։ զՁ։ 13։ Այլ ներգործականահաղորդ անունս գտանուն, առեալ ի բուն խնդիր բնութ զրոզղականս՝ որպէս թէ ասել՝ *Անկիա։։։ երեսուսորն գաւառանէղին Պետրոսի՝։։։ որդի Հայ։

*Ձոգաթ։։։ անուանեցեալսն չհին չահ։ ‖ յոյն։ կոչ Այլ կրաւորականահաղորդս տեսուածոցն առեալ ի

բուն

Ի ՀՈՒՆ ԱՄԻՍ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ ՀՈՒՆԱՐԻ

նաեւ, կոծեւօդ։ ‖ ամբաստանելոյ զինեն, կարծելով։
* ‖ անանցին իւրաքանչիւրից կենաց քարոզք զկենդանի
աստուծոյ։ ‖ ղուկ. 614։ ‖ Որ բառս փոխեցին առեալ ի
երկրորդական խնդիրս զպատմականս՝ չենք փոխաւոր.
իբր ասէ՝ * ‖ ուղեալքս կանանցն քարոզիչք զկեանս
կենդանաւորն։ ‖ Որ մի կենդանաւորն։
* ‖ Որ բարերարդ ոչ գտանիցին զնմանէ. ‖ յն բազ
բառիչ զնմանէ. դոխ. Գ. 4։
649 ‖ կողնական. Ց. ‖ ևց հարիւր ամաւելն ե
ղեալ ժամանակս բառնման՝ ի միմեանց ան
դամոցս ՝Ռէ. ‖ ընդ. 107։ ‖ Որ բառս բաժանեցին
առեալ ի բուն խնդիրս զակզբնականս՝ ի կիսոց. ‖ յն
* բառնանալոյ՝ ի միմեանց ‖ սա այսմ են և սոքին։
* ‖ ոչ ոք ինձ՝ ի կատարածէն լինիցի. ‖ յլուծ
նիլ՝ ի կատարանէն. թոխ. Կոնաղ.
* ‖ ճանապարհ մեզ... ելեալ ի մէջտուբ, կնոսի՝ ի մե
ռելոց. ‖ յն փրկիչ՝ ի մէջտուբ, կեցուցիչ՝ ի մե
ռելոց. ընդ. 162։
* ‖ նոսափանաբար կոչիմք զջրաբօրեայն՝ ի Թաղման
նէ. ‖ յն կոչելով՝ ի Թաղմանէ. ղուկ. 259. (514)
650 ‖ ախդրիճ տրական. Ց. * ‖ Հեռա... հմբարձ
մնալ ի յաղօթս՝ որբեսցուք. ‖ գին. ղոխ. 199։ ‖ Որ
տրականս ցաղօթն ի բուն խնդիրս ներգործականա
հաղորդ անուանին՝ հմիթպիմբ. ‖ յն համբառնալով
սա այսմ են և սոքին։
* ‖ Ընդ որս եմուտ Քրիստոս՝ մնասուրաբար
պատճառանօք՝ ‖ ի ծանր և զառ՝ ի վայր հրովին
կամաց մարդկան՝ ի չարութեն. ‖ յն հրովելոյ...
՝ի չարութեն. ընդ. 168։
* ‖ Ես վն՝ ի բառնալն արևանելոյ՝ եղ ջրոյն վտակն
ի սրտեանն, այլ՝ վն՝ ի մահն ՝Քրի. ընդ. 126։
դոխ. ‖ յն վն... ի հրովելոյ՝ ի մահն ՝Քրի. ընդ. 126։
651 ‖ երկահրով տրական. Ց. * ‖ Ի՝ ինչ... ընծայ
՝ի հոգ անուշիկ տուն. ‖ Լուսոյ. Ճե. 10։ ‖ Որ բառս
ընծայ առեալ ի բուն խնդիրս զվերջնահրովս թեռան.
‖ սոսկ են և հետևեալ օրինակքս։

*Պատրաստ Ես Հոգի խոնարհ։ ‖ Որ պատրաստեսցէ զքեզ Տէր։ առակ։ ճ։ 19։

*Պատրաստեցարուք Ձեր ղպատուհէր երկրատարանիցդ աշակերտացն իւրոց։ ‖ Որ զպատուհէրն իբրեն։ Մարկ։ Ժա։ 1։

*Որ Ձեռատուր լսարեաց մեզ պատճառ ազօթիցն են ‖ Որ ազօթիցն են պատճառ օգնեաց մեզ զնմանատուր բարիս։ Գիւտ։ Խոսրով 833։

*Որ յայսմ ժառանգէ Երկիր հեզոյն է Որ ընտրեալ մարդկան։ ‖ Որ ընտրելի մարդկան։ Ծնդ։ Ժդ։ 18։

Ծն։ Երդեցական։ ճ։ *Հիացեալ ելեալ էր երկնից ի թագուհին ոմն ի նոր գերեզմանի։ ‖ ղբ։ 297։

Ոսկ։ Ներդեցականի նոր գերեզմանին է բուն խոնդ։ դիր կրաւ արականահաղորդ անուանն ‖ Նաղարն։ իբր բուս ասէ *ընդ թագուհի ոմն ի նոր գերեզմանի։ ‖ Ոսկ այսմ են և տղբին։

*Ծ։ Յարան պատճէն դործուածք ջրոյ առումիք յանդունդս։ ‖ Որ ջրոյ առումիք առ ի անդունդս։ ղբ։ 277։

*Ցանգ նոցա դէպ յայնս ձեռն։ ‖ Որ դէպ յանձն։ յայտն։ Ժգ։ 15։

*Նմանեալ ոք կուսին յայնմ բեթղեհեմ։ ‖ Որ ծնանելոյ ի յայնմ բեթղեհեմ։ ղբ։ 237։ (§16)

*Պղհպան ի լեռն և ի մուտս։ ‖ Որ ի Լիբանոն։ ղբ։ 572։ ճ53 Ակաղ։ ճ։ *Ոչ ի բեռ զիրաց զԹողոմ ի վերայ քո քարաձիգ Ժողովեցին։ ‖ ղբ։ 103։ Ոսկ։ Նոր գործականահաղորդ ածականի տոմիէ առեալ է յարմարական ընդ իր նահատակութիւն ի վերայ տ։ որպէս Թէ ասէ *Ոչ ընդ բեռս զիրաց զԹողոմ առ քեզ քարաձիգ Ժողովեցին։ Ոսկ այսմ են և ի ներքոյ սրբոյ։

*Ոչ բերս զմուռս խոտ ընդ հալուխս։ ‖ այսինքն խառնեալ ընդ հալուխ։ ժէ։ Ք։ 39։

*Ոչխ և միածին, դի չէ այլ ոք յառաջ քան զնա կամ յետ նորա ծնեալ։ ‖ Որ զի չէ ոք յառաջ քան զնա կամ յետ նորա ծնեալ ի հօրէ։ ընդհան։ 114։ (§19)

*Ոչ սիրեցէք զաշխարհս զմարդ։ ‖ Որ զի ոչ մի

Ա՛ղաչեց և ջուրս եկեալ խրատեցեր։ սաղ. ՀԲ. 13. (518)

*Արկնակի աղբերացն հասաւ արեան և ջրոյ իբրև ի կենդանւոյ ի մեռեալ մարմնոյն զանմահութիւն . . . նշանակէ։ ‖ Յր կրկնակի աղբերացն այս է՝ արեանն և ջրոյն հոսիլն ի մեռեալ մարմնոյն իբրև ի կենդանւոյ, ևւ։ քնդհան. 239. (519)

*Նոմուսց յիշեմք առաքն Պետր օգնական լեր ոտ նողացս։ ‖ Յր յիշեցուց առաքն Պետր. 90.

*Ասա առանց յանդիմանութե մոլար է։ ‖ Յր ա ասանց յանդիմանութե խրատելն։ ասաի. Ք. 17.

*Ամենից ըստ Ա՛Յ խոստմն այն է՝ որ ոչ ինախատինսն տրտմի և զայրանայ, և ոչ ի գործ իսն ուրախանայ և փառասիրի։ ‖ Յր Ամենիցն խոնարհ Ա՛Յ այն է, ևւ։ գնի. կոհ. 160. (520)

*Ոչ այս ևս արժան է գիտել՝ զի բայսանուածոյն երբեմն առնուն ի միասին զբազմութիւն խնդիրս։ (521) ծրպէս

*Իբր զջուրս պահանջումն սատերն սակ ի բեռ րանոյ կիտին։ ‖ Նոքին. Լսե. 1. Ա՛Յ ներգործա կամահաղորդս զպահանջեսն առեալ է սեռի խնդիրս զսեռականսն՝ ասի, առեալ է բուն խնդիրս զկիրճնա կանս՝ ի բիթոզ, և պատասխանին (520) խնդիրս զոր ծիականսն՝ ճշդով. որպէս թէ ասէ՝ Իբր զպահանջեն ջերն ճշդով զսակ սատերին ի բեռանոյ կիտին։

*Ոչ այսպէս բարւոք հաւաքմանն փոյթ ընծայիւք ի յարկն օրհնութե։ ‖ Նոքին. ղԲ. 3. Իբր բայսանուածն նոյնպէս ունի բուն խնդիրս զորականսն՝ ի յարկն, և պատասխանին զգործիականսն՝ ընծայիւք, իբրեւ ասէ՝

*Փոյթ ընծայիւք կոչող . . . ի յարկն օրհնութե։

*Օրհնեցին զճաշակութեն լուսոյ մեծին ի հօրէ մեզ ի փրկութե։ ‖ ղաթան. 41. Ա՛Յհա կրաւորականսն հայորդս ցծոփանն առեալ է սեռի խնդիրն՝ ի հօրէ, երբեմն ակնարկեալ՝ ևւ, և պատճառականն պատասխանին՝ ի փրկութե։ Ո այսպէսիս կարես գտանել ի (653, 652, 651, ևւ). նա և ի հետեւեալ օրինակս խնդրոտուածոցն անտեսան և ընդունելութե։

Յօդուած Ը.

Սրդէրը բնաւ Հեղինակութեան սեռ չունի.

ՅՅՅ Ըստ բաւականաւհաղորդ անուանակ առնուն միայն զնուդիրը բնութ (ՅՅՈ) ըստ բայիցն, ընդ որոյ ունին զհաղորդութի՝ ի պէս պէս տոլովս։ ՅՅՅ Որթիական, Ց, * ու՝ համարեալ զհաց քան Ջուխբ՝ քան զհեանս խղճիւ։ Յոչ։ Հոգ։ Ա։ Ը Հ զգրքականաւհաղորդ անուանս զհոն առեալ է բնութ Հնդիրը բնութ զգործիականս՝ տոլուիբ։ Այնպէս և բայանունս չհեանս՝ առեալ է հրկրորդական Հնդիրը բնութ զգործիականս՝ Հոգիւբ։ իբրու ասել՝ ու համարեցան զհուանիրն քան Ջուխբ, քան ըզ հեանն խղճիւ։ Այսո այսմ են և հետեւեալքս։

* Ալ եցեհեան սրտիւ Հոգ։ ։ եղև ուսանող՝ Հոգւով Հնդկին։ Յր կենդանացեալն Հոգւով։ ըգ։ 237։
* Զրանին ոչ պատայդ Հոգւով։ զի ձեր է սրբոյ ինն Ա։ Ջ։ Յր աշքատասցեալդդ։ Հոգւով։ ղ։ Ը։ 20։
* Ալ Ընդեն վարուք՝ արդարն Հոգւով, բան իբ Ճչմարիտ և սուրբն սրտիբ՝ Տ Յր Գրիգորիոս։ Յր անդեծա ցեալն, արդարացեալն, և։ ըջ։ 238։
Ալ Նոքասա առեցելոյն և անհոգ սեսկականքն։ Յր անկորնչելի, և անմեռ ազեվի։ հոբ։ Ը։ 5։
* Զոգ խոսոբ Հեծուբ և արտասուբ զԱՅ ի մարդիկ խոնարհեցուցանե։ Յր Հեծուբ և արտասուբ ազաչասարեն խոնարհեցուցանե զԱՅ առ մարդիկ։ Գեն։ խոհ։ 530։ (562)

ՅՅՇ Պատմական, Ց, * Ը երիցեէ չարախօսելն ի մի ընդունիցիս։ Ա։ ոխ։ Ե։ 19։ Ալ պատմականս ջերիցոէն՝ ե բանխնդիր բառիս՝ չոքախաչել։ իբրու ասել՝ չարախօսէն զերիցուէ։ Այսո այսմ են և օրինակքս։

Ը Հոգիվ իրերաց, եթէ ուրուք զուարքէ պատանի ինչ հոգի։ Յր եթէ հոգ ուրուք տրտմիցէ զուարքն։ Ա։ Հոգ։ Գ։ 13։ (575)

Ա-

Տոռոզ։ ը. գլուխ. ԼԲ. յօդ. Ը։

658 Ալ կղզենական։ ձ. *Որ մնայասիկ ե ամբոխ և ամենայն ծաւալեալ փոխանակ և աղքատաց սկիզբն գա- ղոյ չէ, և կատարած եղեցն յաշխարհէ։ ընդ. 65 Ալ բայանունս եկէցն՝ առեալ ե բուն խնդիր զսկզբնականս՝ յղխոցեն. իբր ասէ *կատարած ելաց նեղոյն յաշխարհէ։ Ալ յայս ձանաչելի են և սոքին։ *Ալածիս ինն երկիւղ յաղքայէ ի մոր եդեալ, խնդրեր առ ի նմանէ յեհաղը երկնման։ ‖ ըր կաթիս ինն երկնեղոյ յաղքայէ. յոկ։

*Ցեանեկին զդերեզմանն յիծայնն մարմնոյն առնոյն ‖ ըր առնայնացեալ յիծայնն մարմնոյն։ ըաբ. 401։

*Ինանքոյեան ի հօրէ և յորդւոյ իշխանակից սը- Հոգին։ ‖ ըր անանչըսկսեալին (ըս հուն). ըաբ. 436։

*Ալոշորաւն և աղնչի, զի յորժամ այլով հնարիւք ոչ կարէ խափանել զառաքինին հոգին։ ։ գտանէ զամանս ի մարդկանէ թերի ի հաւատոց և ակիս յիմնատուէ գրոց, և ի չար գանձուց սրտից նոցա խօսի զանյուսուն բանսն։ ‖ ըր թերացեալ ի հա- ւատոց, և տգիտացեալ յիմնատուէ։ ընդ. 214։

659 Ալախդրին տրական։ ձ. *Զամօթ լինցին, որը բամբասեն զձեր բարւոք գնացս ի Քրիս- պես։ ը. 16։ Ալ բ նախդրին տրականս ի Քրիս և բուն խնդիր չէ զզրականահաղորդ անուանդ գոյս իբրու ասել՝ *Զամօթ լինցին որք բամբասեն զբարւոք գնալն ձեր առ Քրիս։ Ալ յայս պիտ է ձա- նաչել և յօրինակսդ՝ որ գնան։

*Ոնայ զոտս աշակերտացն, զի գնահատօրէն ոտիցն՝ որ ի ծաւն գիտեէ ընդոխդ մարդեացդ զանեցան։ ‖ ըր զի մարդեացդ զանեցան նահատօրէն ոտից ընդ ծաւալոյն ի ծաւն գիտեէ։ ընդ. 98։

*Ձեր և չէ՛ր ինչ այլ մեծագոյն ուրախուէ պատ- ճառք առն վարդապետի և հօր հոգևորի, քան չյոռոշոփիսն աշակերտացն յիծայինն։ ‖ ըր քան զարհեստաց յառաքելականն յիծայինն. գին։ խոհուզ 781։

*Պարտ է լինել և աշակերտան Յիսուսի, հիշ առ քա-
րեսն և գեղեցիկ տեսան առ բարեբանն։ գիմ։ կոթ 156
*Օրօրնակ Աբելի արդարոյն մեռ է, նոյնպէս
գուշակ և անհնազանդութեան մեր կամացն Քա-
խտրոցն ի մեզ նման վերագրի։ ՚ի խոստովանին
ի մեզ։ գիմ։ կոթ 433։ (562)
*Հաւատացաւ մարդ հաւքին ընդ ամբարտաւանի։ ...
զգանկում ախտանացն և զկեղտոյն տենչանաց։
գիմ։ կոթ 847։ Որ բանաւէճ գոյանէ և զանհաւատ-
ներն առեալ են բուն խնդիր զվերջնահրոյքն
ձեռնտուոյն Աւետարանի, որպէս թէ ասել՝ զգանկալին
ախտանացդ և զտենչալին կեղտոյդ Քրիստոս եմ ասէ ին
*Օ Քրիստոսէ մեռ է հօր և որդւոյ և հոգւոյն սուրբ։
նելի բնութեամբ ՚ի նոցին փառացն հոգւոյն սուրբ։
՚ի և զանհաւատանելի բնութեան հոգւոյն որ ի
փառակիցեալ ուխտ բուն նոցին։ նոքին։ հե։ 8։
*Ոչ ին և այլ ևս յորովայնի պատճառաք յաղագս
արդարացուցանելոյ զմեզ առանդութի, և զոչ գո-
նել հոմոյսի առաքելոյ հարցն առանդից։ ՚ի հա-
մաձայնեալ առանդից առաքելի հարցն։ ընդհանր 129
*Օ բղխմն տեսանելիք անհրահանգս և անխրատս
և ՚ի հնազանդս առ ազատութիւն։ ՚ի ոչ հնազանդ
դօզս։ ընդհան։ 26։ (584)
*Ամենայն դու անուան սուտ թէ խոստովի։ ՚ի անհա
ղորդ խոստովութեան է սուտ։ նոքին։ հե։ 1։
*Աբէլ դրդեալ։ Օ ժլատ դրդեալ բարեգործելոյ
՚ի պատուխոտելի կերակրին եդեալ ատելոյ։ փոխ։
ՀԳ։ 17։ Աբէլ հեղգական կերակրին և բուն
հնոյն բայանէ ասելով՝ ի պահեստելի իրս ասէ
*Արգահատելոյ զհոգեղէն դրդելոյն ՚ի պատուխոտելի կեր
կրին եգիպտացոց։ Քան այսմ են և աստ են։
*Տայցէ մեզ Տէրն Աստուած ՚ի հերկելոյ ժամուն։ ՚ի
զՏէրն Աստուած ՚ի հերկելոյ ժամուն։ եսայ։ ԽԸ։ 10։
*Քաղաքին ՚ի հրամանաց կրթուեալ վարժից մարտի
՚ի շուտ։ ՚ի աջողեալն։ յովհ։ կոթող։

Տարօր, ած. փլուխ, ի, յօր. ից։

*Ի մահեքեան ընթեր, ի դրունս ։ ա. նոցաւ, ի. 22։
*Ի թղթարան ի պատճէ ղանձ ի ձմեռնի պարտիէ ։ տարեմուտ ց
*Ի որ սրբուած անձն, ի կուսանէ անմահութ, յարուցա-
րուած ամբարչա. ի բարեպաշտուքեն վերատրեալ։
։ նորեկ, նը. 2։
ց62 Ի, ախադրուքեան, ց, * Ի ոգաւոր մեծ ի վերայ
ամ երկրի Ի ձէ. ։ տաղ, խոչ. 8 ։ ը բառաւ թեոփո
ան առեալ է բուն խնդիր նախադրուքեն ի վե
յս ամ երկրի, որպես թէ ասէ, * Ի ձէ և մեծ թա
գաւորի ի վր ամ երկրի ։ ատ այսմ են և առքին։
*Ի է և մեզ պարթեաց ընդ նմանիմոյ և ընդ արեան,
այլ ել իշխանութիւն և ել պատուիս և ել աշխարհտ
կալս խաւարիս այսորիկ ։ յր ոչ է մեզ պատե
բազմիլ ել մարմնոյ և ել արեան։ եփես. ը. 12։
*Ի լեցի կոխ ընդ իս և ընդ քեզ, և ել հոգիէս
իմ և ել հոգիէս քո ։ յր կռտիլ ել իս և ել
քեզ, և ել հոգիէս իմ, ևս. ծնն. ժգ. 8։
*Ի անապատ ել քեզ ելից՝ հանգուցեալդ լեր ու
զեկից ։ յր ատ քեզ ելանելոյդ. ղտ. 788։
*Ի նկալեալ ել հօր զքո մէն իմ ղպատարան ։ յր ել
հօր ընկալար զպատարէն քո մէն իմ. ղտ. 291։
*Ի ինչ ոչխանաւոր ըստ քեզ բանբասանս հարա
գրեցից ։ յր քեզ արժանի. կոչէի. ը. 1։

Յօդուած. շ.

Խնդրատրէ պեսպէս Ընդանց, հաւ Ա էլիսան անուանց։

Զ խտելն է նախ, զի ածականքն որը նշանա
կեն զատաքինուն և զվատնուն, կամ զատա
ելութեն և զնուազուն, որպիսի են բառքս Ա՛զա
ջին, նախ, վերջին, յետին, բազում, յորով, յո
գուն, սակաւ. մեծ, փոքր, կրտսեր, զօրաւոր, այ
գեղեցիկ, և այլն. և ևս ածանցեալքն մանկամարդ
գոյն, առնուն զնախդիր բնուե ի պէս պէս հոլովս.

ՅՅ Աստուածային, գործիական, սկզբնական, հեր
գոյական և նախադրութ.

664 Աստուածային. Յ. * Երկրին է չարութ և առաջ
քինն կատարուածոյն (ոչ բացյոյ ինն). ‖ յովհ. կոնստ.
Աստուածայնոյս չորսն է կոստաղարաւէն՝ եղեալ
են խնդիր ածականութեան՝ վերջին և առաջին.
‖ ասա այսմ են և օրինակք.
* Ո. Ի սարդ՝ չոխակն վիհիդ մտացայ. ‖ նոբ. շղթ. 5.
* Պատգամս մարգարէին. ‖ շարժան. 463.
* Աս յերկրն դաս անուանց. ‖ նորէն. Ժա. 1.
* Ո. գնդն արքային օրհնեաց. ‖ նորէն. ղբ.
* Ո. Ընծայ որ կամի առաքին լինել, եղիցի ամենեցուն
ծառայ. ‖ մատթէոս. ի. 34.
* Ո. Ոչխ սարանդ արեաց. ‖ նորէն. կե. 2.
* Ո. Ընծայ ամենեցուն տալ օրէն է, քանի՞ձա բարիք
գոհանի ասի. ‖ ընդհան. 113.

665 Գործիական. Յ. * Պանդխտեցաւ անդ սակաւ
ինչ ետուով. ‖ օրէն. ծդ. 5: ‖ Աւր գործիականս ետ
աստի է խնդիր անուանն առնս ինչ.
Ա. Յայսմ են և օրինակք.
* Ո. Ոգի որպէսզի իմ ի գործ զօրութ. ‖ Եւթ. ա. 9.
* Ո. Ձեռ յորի տկար փոյթ մեծութ. ‖ երեմ. Ժե. 6.
* Ո. Աս ծառայքս եմ. . . . նրանոյ իմանասցէ. ‖ մատթ. 5
* Ո. Անայք պատճառիկ քո՛ւ ասպատ. ‖ շար. 494
* Ո. Ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք
մարմ՝ի մեծագոյնն յանդգնիլ ընդ ոտ՝ յոյիսն բեր
բասիսի գաւառապարտ՝ ոչ ոք ոչ ոք. ‖ գին. կոմ. 620

666 Աստուածային առնուն էս և ան մանկամբ
ածականք. Յ. * Ո. աստաջինն յերկնեցոյն և զա
աստբնութ զարդարեալն պատուոյ ասծանին
վարկանիլ, և մեծարանաց. ‖ գին. կոմ. 337. Ասյա
սկզբնական յերեցոյն եղեալ է խնդիր ըստ
ոմն՝ զոտաջ ինան: Յայսմ է տեսանել և ի հե
տեւեալ օրինակս.
* Ո. Ի սարդ բոլոր ի Թագաւորաց և յիշխանաց
գալիքդ եղեն. ‖ Ես. ի և մատթէոս. ‖ ընդհան. 67.

Տոպազ. Բ. գլուխ. Թ. յօդ. Է։

*Ա՛ն ձեռնէ՛ ձգնիլ եղիցի ձեր ապաւաւոր։ Խոսք. Ին. 11։

*Լ՛ռեալ համարձակութիւն ոչ զօրեալ խօսել զսոյն ի բաղմանալն. . . ի զօրանալ մեծ հեղբեալ պարանոցն։ Նոքին. Լ. 1։

*Ա՛սէ նչանին ի նոցանէ։ Ղուկ. Ա. 12։

*Օ՛ ի՛նչ բան. . . յաղագս Ամբաստանչ բազբատուհւոյ ի՛ բաղբատուհւոյ արեւելացւոց գէնոսրէի։ Յովհ. Նիւս.

*Ա՛ղէտք ի բարեաց ոչ գոհանալ ի քաղցրութենչ. . . . . ոչ հաճապատճառք ի վհհից։ Նոքին. Ը. 2։

*Ա՛նդրդ ի ձենչ նախ նա ընկեցաչ քար։ Յովհ. Ը. 7

667 Ա՛ղերդչական. Ց. * Ա՛ղաժանի եղեր զնաստերըս սակաւին առնուլ զսակ նախանձ ի վիպաց։ Ղաբ. 103։

Ա՛ր ներգործականաս ի վիպան և խնդիրք բառից նոքա։ Նոքա այսմ են և առքին։

*Գ՛որմ գլխաւորին (անուն էր) ասէր։ Յովհ. Նիւս.

*Ա՛ն ի ձգնաւորս (Ա՛ստեմ) . . . քոյր աքսորչին Ամբաստաց։ Յովհ. Նիւսոյ.

Օ՛ մտերմին կերակրել զաղքատսն՝ զոր հաճարեցին ի բարիս, քան զՀոգիս աղքատացեալս ի բարեաց՝ Հոգևորական կերակրոնին։ Ընդհան. 43։

*Ը՛ր Ա՛ծ ասի. զօրաւոր յաստեղծին։ Նոքին. գ. 1։

*Ա՛ստր էր ծառն. . . և գեղեցիկ ի տեսանել։ Ծնն. Գ6

*Բ՛ղխաս միայն երթալ ոտիւք յորդիս նոր։ Ը. ծղիա 17

668 Ա՛ստղաբուծ. Ց. * Ա՛ստր է նախ քան զարեգակն կանխել ի գովուի (Ա՛յ)։ Խոսք. Ժգ. 28։

Ա՛հա բառս նոքա առեալ ի խնդիր նոսեստրեան՝ ոտն զոբեգան։ Ա՛յսպէս են և առքս։

*Ո՛ւղք անդր Թողէք զվերջ քան զձեզ։ Յովհ. Նիւս.

*Ի՛ է ապաչեցուն լոքան զիրենս։ Ղուկ. Գ40

*Ա՛ռ երկուն (մեկն Ա՛ստեմ) պատճառան ասացք քան զմեր կենդանուին։ Յովհ. Նիւսոյ.

Ա՛ստն փայլի յարևելից եօթնանասիկ պսակօք քան զարեգակն։ Ցովհան. 778։

*Ո՛ստանաւորաց վայելչցից ի կեանս՝ ասէ և փառաց ոչ ի մէջ մարդկան։ Գէն. Նիւսոյ. 33։

*Ո՛ան զամենչնչ զջուրս ե ամբարչչուն։ Խոսք. Ժ. 12

Օ՛ ի՛նչ

*Ո՛վ ինձ լցեք գիծագոյն քան զնմաստուն։ ‖ Խոսք. Ը 5
*Ո՛վ ինձ տեցուն քան զնա հոխագոռնէին վերհագոյն ձայ-
նաւոր (Ո՛չոռ)։ ‖ յովհ. Խոհող.
*Ո՛ եղու իմ որպէս գերիչ արագագիր դպրի՝ գեղեցիկ
տեսլեամբ քան զամենայն մարդկան։ ‖ սաղմ. ԽԵ 3
յոյժ գեղեցիկ։ Ո՛ր բառս գեղեցիկ առեալ է զնոքա
ինն խնդիրս՝ զգործիականս՝ փոխելոյ, և զնա-
խադրութիւնս՝ ոմն զոր ոչ ոքիս տպէին։
*Ո՛րդիք Տէս այսորիկ նմանագոյն են քան զորդիս
լուսոյ յաղգս իւրեանց։ ‖ ղուկ. Ճգ. 8։
*Ո՛րոշեցան առ դատիս։ ։ (աղբ) Նեղեհագոյն ոտիւք
իւրեւ զայծեամունս։ ‖ ած. նաւց. Ճբ. 8։
669 Ո՛րպէսզի Ա՛յնպէս կանացն իւր մանուկանն Թէ-
ոփականն և Հարցականն և գրեթէ ըստ նմանակա-
սոցին (663) առնուն զնդիր քան զի՝
670 Ա՛ետական առնու մանուկանն և Թոփականն։
Ց, *Ա՛յ ոմն եպիսկոպոսացն՝ ի վայր ի լսեմերունէ
քեմին իջեալ, լուիկ ինն ծածկեցաւ յամբոխին։
Յովհ. նոն։ Ա՛ւր սեռականս եդեհոպոսոյն է խըզե-
դիր միջականացս ի ոճ։ ‖ Ա՛ստ այսմ են եւբիկակս։
*Ա՛ր ոչ ընթերցցէ զայս աշերս ձայնի մաղթանաց
գոչման աղօթից հաւցման՝ ծերոյ և տղայի, կուսի
և երիտասարդի։ ‖ նոբէն. Ղ. 5։
*Ո՛նկցի ի ի քաղաքացն այնոցիկ՝ և կեցցէ։ ‖ օբի՛դ 42
*Ո՛զիաւ անդ-բանիկ (յեսսեայ), և եղիցուր նորա
ամիւռատաւ, և եղիցուր նը՝ սամսաս։ ‖ ած. Լեռ. Ճ-ԼՅ 3
671 Ո՛յորժիականն առնու Թոփականն։ Ց, *Ո՛ննիւ-
Թական ընորհսուն մի են հոտատացեալք ի
Ո՛ած։ Ընդ. ԼԼԼ։ Ա՛ւր Թոփականս ինչ առեալ
է խնդիրս զ գործիականս՝ ննիւթական ընորհսուն։
Ա՛սա այսմ են և օբինակքս։
*Ո՛չխնձանաւ եղիցուր նը եպիսկոպոսաց (Ո՛հասիա
նայ.քդ.)։ ‖ Ընդհան. ԳՅ։
*Ո՛արդեն (զամենայնսն)։ ։ ։ Թոփով ֆոտոսան։
‖ օբինոց. ին. 3։
*Ո՛ղք ինն Թոփով աւելի քան զնոսն։ Յովհ. նոթող.
Ակզբ

672 կղզենակ՝ն և ներգոյական առնու մանանեխին՝ քո՛ւականն և հարցականն. ց ։ ըզ՝ որ ի թագաւո՛ր քաց՝ այլազգ սկիզբն կալաւ լինելոյ։ ի՛նոսա. է. 5. Ո՛չ՝ տա սկզբնական՝ ի է՛ոփոխ՛ոցին՝ է խնդիր մաս՝ նակա՛նին՝ ա՛ ։ Ո՛սա այսմ են և առքա ։

* Ո՛չ՝ թէ ա՛ կամե՛ցայ՝ ի ձէնջ իմ՛աստուն լինել՝ ա՛՛ծս յայսմի՛կ՝ չի՛մար լեցի։ ։ ա՛՛ ։ կո՛ղիք. գ. 18։

* Ո՛չ՝ ո՛ւ ինչ՝ ի ը՛ՀՀմպտի՛կ առաքինու՛թ՛ն՝ ո՛չ չի՛շի երբ՛եք՝ ի գ՛ործառնի՛ն, բա՛այց միայն ողորմու՛թի՛ն։ կե՛ ։ կո՛ղ. 112

* Ո՛՛ր՝ ե՛ւ ի՛ն՝ ո՛՛ ի՛ ձէնջ՝ ո՛՛՛ անձի՛ն հա՛մարս տացե՛ Ո՛՛՛ ։ հա՛ւա՛ ։ ե՛ւ ։ 12 ։

* Ո՛՛ա՛ դ՛ժ՛ոխո՛ւ՛ե՛ նմա՛ ե՛ղ՛ե՛ո՛փո՛խ՛է՛ո՛ց՝ ի՛ նո՛ցա՛ն՛ի՛ք՛ լինի՛ցի՛։ յո՛վհ՛ ։ կո՛ղո՛ա՛ղ։

* Ո՛՛ր՝ ղ՛ե՛ ի՛ հա՛ղ՛ա՛ր՛ա՛ց՝ գ՛ա՛ո՛ ։ ի՛ո՛ղ՛ո՛ղ՛ ։ է՛ ։ 29 ։

* Ի՛՛ն՛ե՛ե՛ր՛ե՛ր՛ ա՛ա՛ե՛ր՛ա՛ա՛ն՛ (ե՛ր՛ յո՛ե՛) ։ ի՛ա՛ո՛ ։ ի՛ա՛ե՛ ։ 16՝

* Ի՛՛՝ ի՛ ձ՛է՛ն՛ջ՛՝ ա՛ա՛ հ՛ո՛գ՛ա՛լ ի՛ե՛ր՛ո՛ւ՛մ՛՝ ՝ ա՛ա՛ե՛ւ՛ո՛ւ՛ե՛ւ՛ ա՛ե՛ր՛ի՛ց՛ե՛ ի՛ հ՛ա՛ա՛ա՛ի՛ ե՛ե՛ր՛ ա՛ի՛ ։ ի՛ո՛ո՛ի՛ե՛ ։ է՛ ։ 27 ։

* Ա՛՛ի՛՝ ի՛ գ՛ա՛ղ՛ա՛ն՛ա՛ց՛ չ՛ա՛ր՛ա՛ց՝ (ա՛՛) ե՛ւ ա՛յ՛ն՛ ա՛ն՛ց՛ա՛ն՛ի՛ց՛ե՛ե՛ ։ ի՛ա՛ո՛ ։ ե՛ ։ 9 ։ Ի՛՛ր՛ մ՛ա՛ն՛ա՛ն՛ե՛ա՛ն՛ ա՛՛՝ ի՛մ՛ա՛ց՛ե՛ա՛ ։ ի՛ր՛ ղ՛ո՛ր՛ո՛ւ՛ ։ ե՛ ի՛ն՛դ՛ի՛ր՛ ն՛ո՛ր՛ի՛ն՛ ա՛կ՛զ՛ն՛ա՛կ՛ա՛ն՛դ՛ ։ ի՛ գ՛ա՛ա՛ո՛ ն՛ո՛ց՛ն՛՝ ե՛ղ՛ե՛ա՛ ։ ե՛ ն՛ե՛ր՛գ՛ո՛ր՛ծ՛ո՛ւ՛ ։

* Ի՛ա՛ն՛ հ՛ա՛ի՛ա՛ ա՛ ի՛ե՛ջ՛ ա՛՛ կ՛ա՛ա՛ո՛ւ՛ր՛ ։ յո՛ր՛դ՛ի՛ս՛ մ՛ա՛ր՛դ՛կ՛ա՛ն՛՝ ա՛ե՛ ։ ի՛՛ք՛ն՛ ի՛մ՛ա՛ա՛ո՛ւ՛ ։ ի՛ ։ 6 ։ Ի՛՛ր՛ ն՛ե՛ր՛գ՛ո՛ր՛ծ՛ ։ յո՛ղ՛ն՛ի՛ն՛ է՛ա՛մ՛ա՛ր՛ե՛ա՛ց՛ի՛ն ։ ի՛ա՛ո՛ա՛ ։ ի՛ ։ 6 ։ Ի՛՛ր՛ ն՛ե՛ր՛գ՛ո՛ր՛ծ՛ ։ յ՛ա՛ա՛ի՛ա՛ն՛ ա՛ո՛ղ՛ի՛ն՛՝ է՛ ի՛ն՛դ՛ի՛ր՛ մ՛ա՛ն՛ի՛ա՛կ՛ա՛ի՛ն՛ա՛ ա՛՛ ։ Ո՛սա այսմ է ա՛ե՛ա՛ն՛ի՛ա՛ն՛ե՛լ՛ ա՛՛ի՛ հ՛ե՛ա՛ե՛ա՛ա՛լ՛ո՛ ։

* Ի՛ա՛ե՛ն՛ի՛ է՛ ե՛ա՛ի՛ ի՛ն՛ո՛ա՛ա՛ (ա՛՛ յ՛ա՛ր՛ա՛ա՛ա՛ա՛ ։ ։ ։ ե՛ա՛ա՛ա՛ ա՛ա՛ն՛ե՛լ՛ ղ՛ե՛ա՛ր՛ա՛ա՛ ի՛ կ՛ե՛ա՛ն՛ա՛ ի՛ե՛ ե՛ա՛ա՛ա՛ ։ ի՛ա՛ո՛ղ՛ա՛ ։ է՛ ։ 12 ։

* Ի՛ե՛ ա՛՛ է՛ յ՛ա՛ղ՛գ՛ի՛ ե՛ա՛ա՛ ։ ղ՛ո՛ա՛ ։ ա՛՛ ։ 61 ։

* Ի՛՛՛ն՛ա՛ն՛ է՛ ք՛ե՛ղ՛ ի՛՛՛ ե՛ա՛ա՛ ա՛ե՛ր՛ ։ կ՛ա՛ա՛ ա՛՛՛ ն՛ի՛ա՛ն՛ի՛ա՛ն՛ի՛ց՛ե՛ ք՛ե՛ղ՛ ի՛ա՛ա՛ա՛ա՛ե՛ր՛ա՛ա՛ ի՛ ա՛ե՛ա՛ ։ ա՛ա՛ա՛ ։ ց՛ա՛ջ՛ հ՛ ։ ի՛ա՛ա՛ ։ 13 ։

673 ը՛ր՛ր՛ո՛ր՛դ՛ ա՛ն՛ո՛ւ՛ե՛ա՛ն՛ք՛՝ ո՛ր՛ք՛ե՛ ն՛շ՛ա՛ն՛ա՛կ՛ե՛ն՛ ղ՛ա՛ղ՛գ՛ ի՛ա՛ կ՛ա՛՛ զ՛հ՛այ՛ր՛ե՛ն՛ի՛ ք՛ա՛ղ՛ա՛ք՛ա՛ ։ ա՛ա՛ե՛ն՛ա՛ե՛ ղ՛ի՛ն՛ի՛ ։ ի՛ ի՛ղ՛ո՛ղ՛ի՛ ս՛ա՛ք՛ե՛ ։ ա՛ա՛ե՛ն՛ա՛ե՛ ։ ի՛ա՛ա՛ա՛ա՛ ։ ։ ։ ա՛ա՛ե՛ա՛ (ա՛ա՛ ։ ա՛՛ա՛ա՛ ։ ե՛ա՛ա՛) ղ՛ի՛ն՛ ի՛ ա՛ա՛ա՛ա՛ ա՛ա՛ե՛ա՛ա՛ ։ ա՛ա՛ա՛ա՛ա՛ ։ ա՛ա՛ա՛ա՛ա՛ ։ ։ ։ ա՛ա՛ա

ազդէ և դէնիւ քրիստոնեայ։ յալ. Նոն. բառս
ասէր՝ առեալ է խնդիրը զսկզբնականն յոգի. և
անուանն տիպասեալ՝ առեալ է խնդիրը ընդհ զգոլ
ծիականն՝ դէնիւ։ Ոստ ալամ են և օրինակքն որ զնին։
*Յոմէն մի որ կոչեցան բառնաբաս . . . զևտացէք
յազդէ Նիդրոցէ։ ‖ գոծ. Ը. 36։
*Տիդրանայ . . . նահատակեան նման կացուցեալ զգնեղ
ումն յազդէն գնոսին։ ‖ յովհ. Նեռնոյ։
674 Ոորդրդ՝ գառանիւն և անոճանք, որք չունին
զհաղորդուհի ըստ բանից, ասկայն առնուն զնդիրը
ի պատճառս հոլովս . Ը. *Ոդրս աղաւնիս միւսոյ
մարդ. ‖ նոե. Ը. 8։ Ոհա գործիականս չիմոթէոն
ի խնդիրս ածականին՝ ոգս։ Ոյսպէս են և հնգ
առեալ օրինակքս։
*Որ ընդ հարկանիւրբ խաստ. . . . ընդ Թը բառիդ
ընդ ի ընդհ ըրիս։ ‖ նոթի. Ժէ. 1։
*Զոյն բառբառոյ յանապատէ զքեզ անուանեաց
եասրիան։ ‖ ղոքոն. 462։
*Ոսաքեղոյն բանք . . . լուսաւորիչք են մեսց . . .
և առաքնորդ առ Ոյ ճառագոյթ հին։ ‖ գիւ. նոե. 793։
*Ոօհան փակակալ աբբն գրիգորի . . . ասծոյին գրոց
գիտուե բանիբուն Ճանաչելոբ։ ‖ յովհ. նոեռոյ։
*Նոաղոպոխ հօր և որդւոյ քարոզեցիկն։ ‖ ղոբ. 438։
*Որ հայնոյ քեզ ի կանայս նոյս յետ ծննդեանն
երեսիմ զօրհնուրն։ ‖ ղոքոն. 842։
*Օ ոյոն Ոյ բանին ի վեր քան զբնութիւն։ ‖ ղոբ. 91։
*Որպէսն իւր անուանանեալ բաշխեաց՝ ըստ հաւատոց
որոցան արբահամու։ ‖ ընդհան. 123։
*Ոառաց նեռնգոս է բոլն։ ‖ նոթի. Ձ. 1։
*Ոայսոյն էր ամ ազգաց պահպանական պարիսպ
ամրուե երկիւղն ձերոյ ընդ-ի-մ Թշնամեաց։
յովհ. նոեռոյ։
*Ոայց պնդուս է գիտել, զի հնար է ի սոսա հաս
կան բայ ինչ մտածել այսպէս։ *Ոդրս աղաւնի
ի յիմարութ, և կամ զնդիրս պատշաճել
բայի. Ը, *Ոանապարհորդելոյ առ Ոյ։ ևն։

Տարօր. Ը. գլուխ. Ի. յօդ. Է.

675 Ընդհերորդ՝ զի երբեմն և ածականք զդոյ-
կանս իրեանց առնուն ինքեանց խնդիրս. Ց. *Ա-
զգամ արմատք են ի կերկրի՝ զոր հմուտք ի բա-
ժակից՝ կենաց առնեն զնոսա դեզս մարդկան. և
զնոյն արմատս՝ գարձեալ ախմորք ի մարդկանէ՝
ախտից և մեղաց սատանայ պատճառս. ընդ Տ23ւ
ր ածականքս հնոտ և ախտին առեալ են խնդիր
զիրեանց գոյականն՝ ի բժիշկ և ի մոլորեալ. որպէս
Թէ ասէ՝ *Հզմուտ բժիշկք, ախմար մարդիկ.

Ասա այսոքիւ և օրինակաբ.

*Ա՛ռաւել սիրեն Ա՛Ծ զարդարասիրս կեանս(շինակա-
նաց)՝ քան զաղտոտութս և չխոխիցս ի մարգկանէ.
Ա՛ք քան զաղտաղուր և զկոշտեցեալ մարդիկս. ընդ Տ3
*Ո՛չ Թշնամին Ա՛ստուծոյ. . . ըմբռնանալ Ա՛ծայրին
գիտութեն. զի մի՛ զգոլոպիա ի ժողովրդոցն՝ պատիր
բանիւքն ձգեսցեն ի կորաեան իրեանց խոր-
խորատ. Ա՛ք զպարզամիտ ժողովուրդսն. ընդ Հա43
*Ո՛ երեսս սր պատչառեցեն Ղեռվիծ՝ ի ժողովրդոցն
Ա՛ք մեծամեծ ժողովրդեաք. առաջ. խոյ. 14.
*Ա՛նդա յԱրեաք Հայր. Ա՛ստուած երուկին. ղուա. 518.
Ոդնոպէս կարեն Համարիլ և (663, 669).

676 Ա՛ի ի սակաւս՝ գոյականաց խնդիրն Համարի
ինքեանց ածական. Ց. *Ա՛յ զմին և զբնութեն որդի
Հաւատարիմք ընդհօք որդւոց Ա՛Ծ. ընդ Տ. 113.
ր գոյականս օգնեն առեալ ի խնդիր գործա-
գան զգոյականն՝ բնութեն. որ Համարեալ լինի նմին
ածական. իբր ասէ՝ *զմին և զբնութեն որդին.
Ասա այսմ են և սոքա.

*Ա՛րարիք ձեզ Ա՛քսակս առանց հնոտելոյ. Ա՛ք ան հնա-
նալի քսակս. զոր. Ա՛ք. 33.
*Ա՛ռանց խոտորի Ա՛ստուածային. Ա՛ք անխաւսրելի
Ա՛ստուածային. Տիմոթ. Ա՛Ի. 1.

677 Ա՛վելորդն այսմ ասի պատչա՛ռ ի Ա՛նդրանկէ՝
զի Ա՛ր քաւական զգոյութիւն անուանց (617)՝ լինին
և խնդիրն. Գոյական գոյականի. Ց. *Ա՛նպտղեցան
ստոյգ հոլիճք հօտի սո՛ն. Ա՛ովհ. Կոչ. Ա՛հա գոյա-
կանս՝

կանաս հօտի ի խնդիրս սեռի գոյականին՝ հովիւ։

678 Գոյական ածական։ Ց, * Ինձանք զհիմն Ինչ
եւ մարդ՝ ըստ մարդկութեան համազոյական մեզ եւ
ըստ Ինձն՝ հօր եւ հոգւոյն։ ընդհան. 96. Ուր
գոյականս ըստ տրտխոնէն՝ եղեալ ի խնդիրս բնութ.
ածականիս՝ հոմանիշիւ, եւն։

679 Ածական ածական։ Ց, * Ուղեակ բազմութեամբ
եղիցին բարեկամք քո, բայց ի հազարաց եղիցէ
Ինչ քեզ մի խորհրդակից։ սիրաս. 7. 6. յեռաք.
Թուական ածականաց՝ ի հաշտարան եւ խնդիրս
Թուական ածականիս՝ ին։

680 Ածական գոյական։ Ց, * Պատուէր ի միջոց
աբեմանաւորին պատուէրս յերկնաւորաց եւ յերկրաւոր
քաց մայրն Ինչ Աստուած։ ընդհան. 90. Ուր ա
ծականացեալ թէ՛ նոյնաձայն եւ թէ՛ տարբերաձայն՝ են խնդիրս
սեռի կրաւորականահաղորդ գոյականիս պատճառ։

Կ Ա Լ Ո Ւ Ա Ծ Ք ։

Համաձայնութիւն Ածականի ընդ գոյականի։

Ածական անուանիք միշտ ցուցանեն զրոլիսութիւն գոյական անուանց, եւ ընդ նոսա զի պարտին ածականիք եղ գոյականի իւրեանց ի միասին լինին սեռ թուի, խնդիր, յայտնիչ և յայտ նեալ, եւն։ որոց ի հասարակի

Անաօթութիւն. ը.

683 Ի երանութիւնք ցուցական եւ ունական, նման ընդունելութիւնք վաթին ածական, յորմէ այսհետով զկանոնս որ առ որոց զօրինական յիւրեանց կարգ ունեսս տեսանել.

Անաօթութիւն. գ.

684 Ի ծնականք մերթ ներգործուք ունին զդրայ կանս իւրեանց, եւ մերթ զօրուք. Որոց ի համն ձայնութիւն զվից կանոնս դնեմք ըստ սկսապես դասաւորութ այն ածականաց, որք ներգործութիւն ունին զդրայականս. յառ երեալ զկանոն ի մ՚ն ածականն, որք զօրուք ունին զդրայական իւրեանց.

Կանոն. ա.

685 Ի ծականն մինչ դնի յետոյ դրայականին, հայնձայնի ընդնմա Թուով և հոլովիւ. ց

Իւրարուք արանց ուղղոց փրկիչ գնի. Ղուա. Ժա. 6
Ուր ածականս ապղոյն եգեալ է յետոյ իւր դրայականի՝ ոգոց, ուստի Թուով և հոլովիւ համաձայնեալ է ընդնմա. զի որպէս ոգոյն է յորմէական սեռականն, նոյնպէս և ապղոյն է յորմէական սեռական.

Ոստ այսմ է տեսանել և ի ներբոդոյ յօրինակսդ.

Ի՚մ՚ որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ և առնէ զսոսա, նմանեսցի առն իմաստնոյ. Մտթէ. է. 24.
Ի՚ւ ես տկարութ և երկիղիւք և դողութ եղէ առ ձեզ. Ա. Կորնթ. Բ. 3.
Տակաւն լսեմք ոմն ոգոյ ինչ անպատասխանի. Ղուկ. Ը. 8
Աստուծոյդ ես ի՚մ՚ն անձնատուն լի՚մ՚. Իմաստ. Ա. 3.
Ո՚վ ժամանակն վշտալից տանջանաց արանց աչք և ապրիպոտաց ի մերոյ հայատուտեր. Յովհ. Կոնստ.
Յողովիւ (սբն Ա՚ետրոսի ըղ.) մանկունս խոհեմ հոտ պարմանոցն տալոյ ջուր կաթնոյ. Յովհ. Ոսկ.
Ձհեր զգործին ի ցանսը լի ա՚ծամբ ձկամբ հարիւր յիսան ևերիս. Յովհ. Նար. II.

Տոմոյենոե Ա Ծոխանի ընդ գոյականի ։

686 Ա՛ր ի սակաւս՝ յետադաս ածականն դնի անհամաձայն, այլ սոսկ ուղղական ։ ց ։ *Ա՛ր համառ գործ ես խօրհրդոյդ Հայբենի ։ Եղ ։ 279 ։ Այս ածականս հոլովին չէ համաձայնեալ ընդ իւր գոյականին՝ հոլովելով ։ բայց զօրութիւն համաձայն ի մանալի է այսպէս ։ *Խօրհրդոյդ Հայբենեաց ։

Քան այսմ են և օրինակք ։

*Աղեկի ։ ։ ։ ուխտ քահանայութիւն յաւիտենական ։ այլ քահանայութիւն յաւիտենական ։ Թուոց ։ ԺԸ ։ 19 ։

*Ի ծերուն պարարտութիւն հոգեոր խաղաղացուցեալ էր զաքանչելսն առջև ։ այլ պարարտութիւն հոգւոյն ։ յովհան ։ կոնեսպ ։

*Հրամանաց և հարկաց տրտնջի հպատակ կալ ։ այլ աղքատին հրամանաց և հարկաց յովհ ։ կոնեսպ ։

*Ո՛րոց պահօք ։ ։ ։ ամենօրեայ քաւեաց զպղտոցն ձեռնակումն ։ այլ քաւութիւնս պահոց ։ ղեւ ։ 154 ։

Այսպիսի անհամաձայնութիւն գոյականի յոգնականս ի տաղս և ի շարականս լիւ (691) ։ վն յարմարութիւնք բաւական ։ բայց չէ պարտ վարել համարձակ ։

Կանոն ։ բ ։

687 Ածականն յորժամ նախադասի գոյականին, ոչ համաձայնի ընդ նմա՝ ոչ թուով և ոչ հոլովիւ, այլ դնի սպրդ ուղղական ։ ց ։ *Եւ է պատուական մի հեշտութիւն և խաղաղութիւն քան զամենայն իմաստ բարեաց բարեօք հանդերձ թշնամութիւն ։ առակ ։ Ը ։ 1 ։ Ի ածականս բազում նախադասեալ ընդ գոյականին՝ բաւ ։ և չունի համաձայնութիւն ընդ նմա՝ զի բաւեցաւ ընդ յոգնականի դործիականի, իսկ բազմին ընդ եզակի ուղղականի ։ Այսպէս են և սրբին ։

*Աստղածանկ (սբն Աստրիք) նշանագիրն ըստ նիսա հոփոփ և խեցբենիք լեզուին (աղղաեանից) ։ յովհ ։ կոնեսպ ։

*Իբրև զարդի ծնեալ մանկունս՝ խօսեն և անխոր գան կամքինն փափագիցեն ։ ։ ։ պետրս ։ բ ։ 2 ։

*Ծանձ և խոչն և տզայ և անոյշ ջնջով ի զօրու ի սէն կապար պեծաւաւոն ։ ։ ։ ամոս ։ 2 ։ 6 ։

*Ի · ը Հաւատաք ձշմարիտք են, ոմանք ծոյնոյնան տե՛ սնիլք ոչ վայելեն · ‖ դեն · կոնոյ · 245 ·

*Ոսկ այլք ոմանք ոչ ձեռաք և ոմիքիծ սրտիւք՝ ըս ղամ գանից և գելատանաց և կապանաց և խոշ տանգանաց և բանից · · · զիարձ առնին · ‖ յայ կոն

*Ոսկոնոհոտ՝ սկոհոտան՝ ծոմոտրծոտ՝ խոտանոհոտիւ՝ հոհոիքեր երկամբք վանեալ · ‖ նոբէ · ծ՚Ճ · 3 ·

*Ոսալուսան (նեռին) ըս ազդեցու է սատանայի և ոճնոյն զորութ ը և նշանօք և սրուեսարիք սատուք · ‖ Ք · թեսաղ · ը · 9 ·

*Ոնեռ երկոտասան առուրցն լրման · · · սասեմք զյղըս եղիսաբեթի · ‖ ընդհան · 128 ·

*Ոօրինակ զառակօք բարգաւաճեցոյց · ‖ նոբէ · լ՚Ճ ·

*Օրենք սիրեն մարդոյ որչափ ժամանակս կենն դանի իցե · ‖ հոռմ · Է · 1 ·

*Որոն սուրբք եղև աշխարհս, այնպան հազար ամաք յանկ ելանե · ‖ դեն · կոնոյ · 662 ·

638 Ոայց միամանակ և երկմանակ ածականք՝ և երբեմն բառմամանակն համոզայնին · ը · *Ոշմարիտ փառք այն են, որ ի ձեռն բարեաց գործոց՝ անոշանին

Ոշ լենիցի որ փառաւորէ զառաջատ · ‖ ընդհ · 44 ·

Ոչհա նահապատս ածականս բաբեաց՝ համառօտ նեալ է Թոմոյ և հոլովեալ նոյն ընդ իւր գոյակա նին՝ գործոց՝ ‖ սատ այսք են և օրինակք ·

*Ոաշ զգրեալս մի՞ իբրև ընդոյ մարդոյ համարիք պատուհասն · ‖ դեն · կոնոյ · 230 ·

*Ոըսարն կացցէ բաչիս համարձակու ը · ‖ խոս · Է · 1 ·

*Ո գոյր լենիչիը յոճնայնէ բառնե ջարե · ‖ օբեն · խդ 9

*Ոյամբառնանել բարձրե ը գերդոճնէին կայից առորատուեալ · ‖ նոբէ · Ճ՚ա · 1 ·

*Որսաց (ցնդուտ) և վասն ամբարշտաց և ջոճնաջոյ ջաց մարդոյ ի վը յատնել Տեա տոյն · ‖ դեն · կոնոյ 794

*Ոունիցին Տաւատս սրբովք մնոք · ‖ ա · օհոս · ա · 19 ·

*Ոամն նոյն ե ոճնէնջոնց վերկիրն · ‖ ելէց · լ՚Ը · 9 ·

*Ոպրնոյ արատաց վերջոճոնց առեղծոյն · ‖ ելէց · ի՚Ճ 35

*Ոյնոհոնօք Տաւատք · · · լուսաւորիչն · ‖ նոբէ · Ք · 3

Հոմոհչոտ[illegible] Ի Ծոխանի ընդ գոչոխնի ։

* Հնձել հոբիտոց դնիտարաց պատրաստ ընտրեալ։ ‖ Նոբէկ. Ժէ. 3։

689 Ա տանի և ոչ թէ, զի ի բառնալ հոսխատաս ածականացս մինն միայն համաձայնի ընդ գոյականին, ց, * Այլ ամենայնիւ շնորհակալ ամենեքեան կացեք։ ‖ Խոռ. Ժ. 17։ Այլ երկու ածականացս մինն յիւրն գոլոն համաձայնեալ ընդ յետադասս գոյականիս՝ ընդ որոշիչ, իսկ հոսոտոյինն ի անհամաձայն։ Օ այն է սեռական ի հետևեալ օրինակեաց։

* Լիցին ի քէն գասպ պատհաոց իմն ծանրաձեռս։ ‖ յովհ. կոռնաղ։

* Երբեմն ապատամբեալ էին քանանիտաց գնդապետին վասակայ։ ‖ յովհ. կոռնաղ։

* Ի գնոյնիչ ամենասաստիասան պնդաբերձ։ ։ միշտ արձանացայց։ ‖ Նոբէկ. ղէ. 24։

* Ամ զօրհնեալն հոխոտոդնեցի ածաղղիգ արբեաց և իգաց։ ։ ծաղկեցուցեր։ ‖ Հաբակ. 14։

* Հետևելով իմ ընդ համատատ հաւատարիմ ատաղնոցն գրագիծ մատենից ածայնոց։ ‖ յովհ. կոռնաղ։

* Ասէ ընդ առաջ հոգաս երեքք բիւրեայ վիճանաւոր զօրաց։ ‖ Ը. Մակաբ. Ժ. 33։

Վանուն, գ։

690 Յորժամ ի միջ ածականին և գոյականին եղեալ լինի բայ կամ այլ մասն բանի, ածականին համաձայնի ընդ գոյականին թուով և հոլովիւ. ց, * Ընձառիցն եղև ժառանգորդ բարեաց։ ‖ Ղուկ. 655։ Այնմ ածականս անձառոյին թիւ ոչ և հոլովիւ համաձայնեալ է ընդ գոյականին բառիցս, զի ի միջ ասացս եղեալ է բայն եղև։

Այսպիսի են և ի հետեւեալ օրինակսն ։

* Ոչ հալածականն առաւել հեծութեամբ և վշտակրաւն առաւելեալ չինեալ ի նոցանէ եկեղեցին։ ‖ Ընդհ. 49

* Ասացաք և փոքր ինչ վասն առաքելոցն ի միջի անուանեալ պահող։ ‖ Ընդհան. 98։

* Ահ զա՝ այնպիսոյ անյարիւր ջատուկ մահու ծնեալ գե

գ.եցեալ Հարաշտուք առն ողորմելոյ, ունձաւ քա
րեթի. ‖ Նոքին. Ճը. 2. (689)

*Ի՛ բոլոր անբանից գազանաց դասուք և սակաւ
մնալոյ մարդկան (ըստ նոյեան տապանին), այլ ըստ երկոյ
նոցս և զվերինն յինքն հաւաքէ (առ ըստ եկեղե
ցին). ‖ Նոքին. Կճ. 12.

*Ա՛մ իրաց գաւառական ժողովոց աբդ նբէից. ‖ Խոս. Ե 23.

*Երբ և արանց՝ առելի քան զերս հազարաց, առ
աբեալքիոց՝ վարդապետաց՝ նիւսիոսեցոց՝ վարդապետաց.
‖ յովհաննէս կոստաղ.

*Ո՛ւրս ըստ յորում ծանոանս և անտանելիս՝ ինձնէն
ինձ առաւակացոյ. ‖ Նոքին. Ի. 2. (702)

691 Ո՛ր երկուսին ոչ համաձայնի. ❦ Ո՛ր այնինէ մալ
թէս ազգիսին. ‖ յորժամ փառ զ.աս հայրենին.
‖ յաղթական ձայնիւ. հայրենի փառ զբաղ. 302

*Ի մարդոյն փառս առացեալ անհամեմատ մարմնաւո
րացոյ. ‖ յի մարմնաւորացոյ աստ հ.մ փառս. 625

*Ի՛ իմում ինչ անդրադարձուսս փառասիրս եր
գով. ‖ յի անտրտնջասուսս երգովս. Նոքին. Ք. 1.

*Ի՛ դնոյն Քրիստի որդւոյ մարդկան մեղաց և հայհո
յուխք. ‖ յի ամ մեղաց և հայհոյուխք. Յոբի. Ք. 28.

*Ի՛ նմանէ կողին աղբերաց՝ եկեղեցի իւր հաս
տատի. ‖ յի կողինաւեան աղբերաց կողին. 308.

● Ա՛ստուածոյ յերկինս երթին. ‖ յի ըստ աշակերտիդ երթին
յերկինս. Յաղթին. 667.

Ա

Ա՛ծ ականն մինչ յաթեալ լեցե ըստ անեզականն
դոյականի, միայն հոլովիւք համաձայնի,
և ըստ թուոյն դնի տասաձայնի. ❦ Ո՛ տուոյն օրի
նաց հնոյն ծնաւ մարմնով. ‖ Նոքին. 8. ‖ Ա՛ւր ած
կանս հնոյնն յաթեալ յանեզականս օրինացն երիս
քին ևս հոլովիւք համաձայնի սեռականն են. իսկ ըստ
թուոյն անհամաձայն են. զի օրինացն է յոգնա
կի, և հնոյնն է եզակի. ‖ Կատարած է աեսանել ի հե
տեւեալ օրինակս.

Համեմատութիւն ընդ գոյականի։

*Համառատեղին առնել զգիշատակ նորա յաւուրս շաբաթուն, որ կոչի պահոց առաջնորդն։ ընդդէմ։ 100։

*Արեգակն հինգերորդ մտանէ՝ առանձինն կամք եղեն մարդոյն արուսեայ կամացն բոլոյն։ ի վեր։ 406։

*Ով լսէր ի գլուխս քո՝ զիշատակ յաւիտենական։ բառս։ ճ։ 2։

*Օ քրիստեան աշխարհս։ ։ ։ ի յիշատակի քահանայապետացս ծածկոց ։ ։ ։ օրհնեցէք։ ընդ։ 481։

*Օ կամն ոչ այլ և այլ ասելիք։ այ Թէ ածային կամքն հինգերկ լինել մարդկանցն կամաց։ ընդ։ 119։

*Չկր սահմանեցուն՝ բոցոյս երեսաց զիշատան տունն իբրև ըստ հայելի տեսեալ։ ընդ։ կորնթ։ գ։ 18։

*Յետ ոչափոխոյ գեղեցկայարմար կարգացն յօրինէ ոսկածոց ։ ։ ։ մեռանիլ ի մեծին (վաղարշակ Քաջայ) թագաւորեալ ամն։ իբր։ յովհ։ կոնեոզ։

*Ահա կուրապատառն վրայ Աստուածահ։ ։ ։ գծոտ պատկառանօք իբրև հոր հնատանեալ (Աբգարայ) մեր Մեսրոպ։ յովհ։ կոնեոզ։

693 Աստ երբեմն դիմի համառայն։ ց։ *Ոգեբ։ ։ ։ զատանէին յօրինացն հոյրենից։ յայտնութիւն աւուրց սրբոցն գնէ ի լոյս մեծ։ գ։ ոսկեբ։ ը։ 17։

*Պահքն չորրորդ և պահքն հինգերորդ ։ ։ ։ եղիցին տանդ յոտս իմ ի ներսուստ։ ղ։ ոսկեբ։ ը։ 19։

*Զամն ծոցոտիս ունէք։ ը։ ոսկեբ։ ժ։ 9։

*Օ քնկալեալն ի քէն։ ։ ։ քեզ արբոյ լաթքրուէ փառաց անհասից ։ ։ ։ ընծայեցուցէ։ հոռեի։ ձ։ 4։

*Աշրնաք պարտ և անպատեհութիւն կրնայք բռնկոնի և անհնարհելի և կանայք զգեստ։ ևս։ հոռեի։ հ։ 1։

*Վհատին ։ ։ ։ մեռանիլ ի վերայ կարգացն նոքեցոց և հայրենի օրինացն։ գ։ ոսկեբ։ ու։ 12։

*Ողակեալ քև Վ՚ո՞ւ ի պատուհ կենացդ ահմոհ՝ կոնոց։ հոռեի։ ղբ։ 6։

694 Ասէական անուանքն և համրականաս ու՞ եզան կանապահս յօրինի ընդ յոդնահի անուանս զի ունին ինչ անհամեմատութիւն բազմատրական։ ց։ *Ազգեն ամենայն ասուածք ազամոյ՝ զորս եկեաց, ամբ ինն հա՞ րիւր

բիւրև երեսուն· և վեւտա· ‖ ձնն·Է· 5· ‖ Հայ Թը-
ռնականս ինն հարիւր և երեսունն եզականապէս ևս
տասնապատիկ ի յոգնակի գոյականիս ոմն·

Բառս այսր են և այքա·

*‖ Խորուբ սկզբնական փոխառածոյն միջև՝ ի մէջ
քառուինն (են) կանոնաւոր երկու· ‖ Եղէն· Խոր· 14·

*‖ Մոց դառն ախոյ էր սեղեկիւտս ի Թագաւորելն
իւրում· ‖ Բ· Թագ· ԺԱ· 11·

*‖ Ոչ էր բնութեանս մերոյ երեսուսումն իբրև առ
պարիսաբք հնգետասան· ‖ յովհ· Ճա· 18·

695 ‖ Առանի և՛ յոյժ ասկաւս, զի Թռչնականք և
կամ ածականք յոգնակի կերպիւ յարեալ են ըստ ե-
զակի գոյականս· ց· *‖ Առնձնապէս արատաստեղծին
ընկալաւ ի քէն երիւք հարցմամբ սիրոյն զերիս
ուրացեցն զքաժշկուն· ‖ Ղուկաս· 29· ‖ Ըստ յոյ-
նական Թռչնականս երեքեան՝ յարեալ ե՛ւ զեզակի գոյա-
կանս՝ հարցմամբ· զոր պարտ է զօրութիւն յոգնակի
համարիլ ոչ յայտնի· *երիւք հարցմանիւք· ‖ Յայտնի
են և օրինակքս·

*‖ Միջոյ բարեաւոյ հազուագիւ փախիցեն, և՛ ի բար
քաւոյ հեպեղ՝ բազումք փախիցեն· ‖ Յիւ ի բարեաւ
ուոց հնգից եաց· Շ· 17·

*‖ Ըստ առաջ նոցա· · · ջրեաւ հաշաւ· · · գնդաւ· ‖ Յիւ ջրոյ հաշաւ· · · գնդաւ· · · ք· ոմն ՃՀ33·

*‖ Պտղոյն և երկնաւորացն յուսոյ հաւատացին·
‖ Յի ապագայ և երկնաւոր յուսոյն· Նոբեն· Ճ· 2·

*‖ Ընծաւք լինուն պտղոյն պատմօղս արարքն տնօրէն
նուէ· · · բանիւ· ‖ Յի անձաւս ապագայ տնօրինուէ· ղ· ‖ Յի անձաւս ապագայ
տնօրինուէ· ղարիսն· 588·

*‖ Ու հնուղ նորոգ փրկու ճս՝ բազմօք գոհացանուք
հեռևեալ· ‖ Յի բազմէք գոհացանուք ք· Նոբ· ծ·Ի2

*‖ Յաւելեալոց դատապարտի չանօրինաց ժողովրդեն·
‖ Յի չանօրէն ժողովրդեն· ղարիսն· 283·

*‖ Ի լրումն անճառիւ ի քէն յայտնեալ ծածկեալ
խորհրդոյ· ‖ Յի անձաւեալ խորհրդոյ· ղարիսն· 22·

‖ Յս ոչ անկանին ի ուսան չէ արժան վարել·

Կանոն. Ը.

696 Ածականն յոլովամ հատարտկաբար պատշաճէ բազմոյ յատուկ անուանց, ըստ թուոյն գնոյ գոյնական, և ըստ հոլովին համաձայնի. ց. *Երկոքումբք ընտրեալքդ առաքեալսն յակոբա- և մարգարէքն դասեցին հատատուհաց գնմանն պէս եկեղեցւոյ. ‖ ղտիոն. 102: Այսմ ածականքս ենթադրեալ ընդ յոլովեալն գոյնական թուով հատարտկաբար պատշաճեալ են երկու եզակի յատուկ անուանց՝ յոգեաց և գաղիէ: Այսոցիկ հատարտկաբար ուրոյն ուրոյն պատշաճեալ ածականքս առաւելոցն և նուազելոցն են եզակի: իսկ ըստ հոլովին առնեն քեզան են հնձաձայն գրծիականն: Այլոյ են և սքանչելի սպգի մարդկան ծնողաց մինուն և յոյնոյ: Աղբայրէ և Կաբրիէլ գծ. ‖ ղտիոն. 614:

*Երջանիկ ասեն զնա որք վկայեցան Աստ, յոր և գայթարիս և յովսէփ. ‖ ընդհան. 39.

*Ոչ ընկնի տայ ձեզ . . . ղուկաս և յաստղին և սամ պատրաս սպգեանն իմ. ‖ հաւժ. ՃՀ. 21:

697 Եւ ուրեք եթէ եզակի և եղեալ իցեն, պարտ է զգալ զյոգնական համարել. ց. *Յատուա(ար)ս առաքելոցն (յաճոռ աբգ առաքելոցն) յաղթող և ճգնաւոր. ‖ ար սբց առաքելոցն. յովհ. կոնդ: *Ոչ սպգիս և մարմրոս մեծ պսակատրքդ. ‖ ար սբց. ղտիոն. 134:

*Ահակայ և յովնաթան ոչ հայրապետացն. ‖ ար սբց հայրապետացն. ղտիոն. 653: Ց. այս ածական պարտ վարել անխափան:

Կանոն. Զ.

698 Ածականն և գոյականն եթէ իցեն ինեանց գրեալ հոլով, հոլովակերտ նախդիրն բազ միցս գնի միայն ի մի նախադասին, եթէ ածականն իցէ նախադասեալ և եթէ գոյական, եթէ մի իցէ և եթէ բազում. ց. *Երկնիք բնութեան նման ածայեկին տայ

ոչ ատրաչէն, ըստ որում՝ ի կուսական ծննդենէն և յայտնեց գերադրունից աքանչելեացն է համանալ ։ ‖ ընդհ. 97 ։ Լ՝ցան հոլովակերտ՝ի նախադրեն ակընթանալ կամիս՝ ծննդենէն, եւ եթէ ի միայն՝ի մ՚ն նախատառս ածականին՝ կասուկան։ Այոյնպ և ակընթանալ սակն չէ՝ ոյն ունի ընդհանուր նախատառս զերկու ածականաց ոլոց, գերադրեց, և իւր հոլովակերտ չին՝ եւ եթէ ի միայն՝ի մ՚ն առաջնի ածականին՝ ոլոց Լ՝ատ այսպէս նկատելի են և՝ի հետեւեալ յօրինուածս ։

* Լարթիս լիս ընդունի սիրտ իմ՝ ի հակառակադիր և խորհրդոց այլոց կամաց այս գործ համբառնալ (զ՚)ոլհանուս մեղաւորեացս)։ ‖ յովհ ։ կոնս ։ ‖ ԼՀ՝ի յիմար և յանխրատ խնդրոց հրաժարեա ։ ‖ ԲՀ ։ ոխո ։ Բ ։ 23 ։
* Լ՝ի զայդ քահել և կորուսանել՝ի սրտէ ընդունայն և չարաբարտ և չնորհի խորհուրդսն։ ‖ յովհ ։ կոնաղ ։
* Հոգի և մարմին արարած գոլով Լ՝ն՝ կարէ լինել յերկուց հակառակացն մի բնութ՚ի։ ‖ ընդհ ։ 118 ։
* Լ՝պ զի յերկուց և յերից կրկնաբնուաեց հաստատեցի բանին Ձնմարտուի իւրում վկայեաք ։ ‖ ընդհ ։ 114 ։
* Լ՝ին կապակալ է, ցորքան ժամանակս կենդանի է այր նորա ։ ‖ ա ։ կորնի ։ է ։ 39 ։
* Լ՝ծւսաուեաց աբրահամ զիսահակ զորդի իւր յաւուր ուխերորդի։ ‖ ծնն ։ իա ։ 4 ։
* Լ՝ւր չՀՀս զեւունս բազմոտանիս ։ ։ ։ ցամաքէ ցուցանէ ։ ‖ նոբնի ։ է ։ 1 ։
* Լ՝րշակ քաջ ։ ։ ։ Թագեւրեցուցանէ հայաստանեայցս զիշատաբշակ եղբայր իւր՝ ղայր բարեխորհուրդ և խոհեմ և քաջ։ ‖ յովհ ։ կոնաղ ։
Լ՝րբեւեան դնի՝ի մ՚ն ածականին և գոյականին։ 699
* Օ՝ սբն վերկնաւորն չի՝ Ջ օրհնէին ։ ‖ Գ ։ մակ ։ Ջ ։ 7
* Օ՝ երջն՝ի հօրէ չհակից որդւոյ սուրբ չհոգին օրհնեցէք ։ ‖ շարական ։ 433 ։
* Լ՝րկնանիկ աքբայն հռոմոց Օ՝ հնոն ։ ։ ։ չլուսաւորիւս՝ պայծառատարած՝ Հաւատոյ լիութ՚ի չհատուստս առաքելակն ծաղկեցուցաներ ։ ‖ յովհ ։ կոս ։

*Ի՛ անհատական յորդիդ ի համապատիճէդ և ի սիր-
բելոյ։ Նոբէ։ կէ՛։ 2։

*Եւ յերկրիս յայսմիկ ի լայն և յընդարձակ և
ի պատարա՛ղ զոր եւտուր մեզ, ո՛ր դիտացաք ծա-
ւալել զքեզ։ Ի՛։ եզրաս։ Թ։ 35։

700 *Եւ մինչ յետադան եղեն ընծայ նախարեին դնել
ի վե՛ր նահատակսն, և եկիր և երկիր յետադասին։ ՃՈ
*Եահին եօթն երինջքն։ . . . չեօթն երինջս չա-
ռաջինս զգեղեցիկս և զընտիրս։ Ծնն։ խա՛։ 20։
*Ընկեցաք ընդ ոտ՛ անուագսան ընդ մեծ և ընդ
աղհատին։ օբդեա։ ո՛։ 19։

701 Եւ ի յոյժ սակաւս հոտս նախարեան դնել միայն
ի վե՛ր յետադասին։ Ո՛։ *(Ի՛ միւսում տունս) բաղ
մահարկի պատուհով։ . . յոտ զարկէ (զնմանատասեր
Հայրապետին) իբրեւ յայլեւայրն։ Յով։ կոհոռ։
702 Թէ ի մէ՛ղ ահ՛ակին և գողականի անկեալ
ընդ ձայ՝ կամ այլ մեան ինչ բանի, հոտ ոչխարեան
դնի ըս վերոյ գրեալսն։ ՈՐԵՍ

*Ասա և առաքին՝ զառաքելականն առ Ձեզ
բարբառեմք բան։ ընդհան։ 71։ (698)
*Ո՛ր մեր վարժարանիք ի Թադաւորական պատ-
րաստել հրամանաւն։ ընդհան։ 105։
*Ի հաւաժանացս ծնեալ ժամանակի ընդ երթեալ
տեսակ հոգեցան տգեղուն։ ընդհան։ 49։
*Ձ ա զարեն ըղձալն էր։ . . ո՛չ ի ծնեալ յառա-
ջագիտէ։ . . բան ընդ այսպիսեաց առատագունից
և առատաձեռնաց ըմբռնիլ պարտուց։ Նոբէ։ Ճ։
*Կանգն ի բազում և ի զանազանս բաժ անկն
անուանեան և յերկն մի գործ տեսչաբես ոգւոց։
ընդհանրական։ 3։ (699)
*Նա ընտանասէր ջհայրն աշխարհի սիրոյն հոտ
տառեալ պահէ։ Ի՛ոան։ Ճ։ 1։
*Ըրք չաթոռն ոչնիցին զառաքելական, պատրոն
և զգործն առանալ զառաքելոյն։ ընդհան։ 43։
*Ո՛ հեղու մարդկան ո՛չ ոք կարէ հնազանդել չարն
և չանկարգ և չլի Թուղոք մնհաւաքերին։ յով։ Ճ8։

*Ո՛վ ի ըմբռն քո զաւրացն Թողեր ։ ‖ յոյժ ։ Բ ։ 4 ։
*Վերադարձ յայտնեցեր այսօր վհատ ու բե ։ ‖ ըստ 287 ։
*Հանել ի ծովէ աշխարհն ցամաք յորհնել զերկիրն արդ ասաց ։ ‖ Յ՛ի յորհնէ ցամաք յերկիրն, կամ յանդամ երկիրն ։ ընդ հան ։ 230 ։

Այսպիսի ոճ՝ Յ՛ի մէջ ածականի և գոյականի՝ բազ կամ ընդունելութիւն արհամարհեն դերբայածք կացուցանել զբանն, բայց զուշ ընել առնել արժան է ։

Ծանօթութիւն · Ղ ։

Ոլորվակերպ նախդրից զգիս պէս դրնի այսպես և իմանալ մի բոլոր հանաձայնու ընդ հոլովական մանաւանց երբ ի լինելն նոցա ի նախդրէ հոլովս յայտնիչ և յայտնական, յատկացեալ, խնդիր են, պէս պէս դնի նախդրին ։ Ասասի յիւրաքանչիւր օրինակ նոցին՝ կրկին աչք ի նկատելդ բազայայտ երևին և այլ բազմապիսի դրութիւք հոլովակերպ նախադրուածոց, որպէս և ի (386, 500, 604, 605,) ։

Կանոն · Է ։

Ածականն միշտ զօրութիւն ունի զգոյականին, ըստ որում գործածուի միայնակ վարի ի տեղի գոյականին՝ այնպիսի Թուով և հոլովիւ, որպիսի վայելէր գոյականին ի դնել ներգործութիւն ի բանի անդ ։

Ասասի և լինի տէր բայի, խնդիր են ։

Տէր բայի ։ ց ։ փ ։ ‖ մնասուկք ոչ խոտորին յօրինացս ։ ‖ ասաք ։ ին ։ 8 ։ Այդ որ բայի ածականաց ի ասացեալ՝ զօրութիւն ունի զգոյականան՝ ոչ ։ իբր ասել՝ *խնասուկք ալք ։ Այս այսմ են և օրինակք ։
*Ձոյգ ձագուկ ի պատուհասէ մի՝ ապրեցոյց ։ ‖ Յ՛ երբ բազում այլն ։ ասաք ։ իբր ։ 20 ։
*Այնմ մարգարէից (մովսէս)՝ քարամբք բանից կոչ հոգէ ։ ոչին ըստ ըստ (ինեանց հին)՝ աշտեին նիզակաւ ի մահ սատակէ ։ ։ ։ նախանձաւորն Յ՛ (եղիա)՝ երկ նատեցաց բոցոյն վասնզ ։ ։ ։ պէտ առաքելոցն

Հանդերձ ամենայն Հոգեւոր զգեստիւք։ ‖ Նոր. Հաճ։
(Պետրոս) Եւ սաղմոսի՛ կ՚ելնայ զարաւ։ ‖ Նոր. Հաճ։
* Ամ անուշիկն մարմնանալ և բանին Թանձրանալ
յաղագս անբաւ միաբանութեան։ ‖ Յհ անմարմին
անձնասուրհն, ընդհան։ 84։
706 Ինդիր բայն։ Ց, * Խառնակալ միացոյց ։ ։ զահ
տասրս եւ անախտականին, և զապականացուս եւ
անապականին, և զմահկանացուս եւ անմահին,
և եղև նոքաւ մի և անբաժանելի։ ։ ։ ոչ յաղթեալ
լոյլ հզօրագոյնն ի տկարագունեն։ ‖ ընդհան։ 236։
Ոչ սեւի խնդիր և բուն խնդիր ածականքն՝
պատասխանս եւ անհետանին եւ, զորս ըստ ուղիղն
բեռնոյ գոյականն բնութ։ իբր ասել այսպէս * Խառ
նեալ միացոյց ։ ։ պատասխանս բնութ ի մարդոյս եւ ան
ախտական բնութեն Աստ։ ։ ։ և եղև նոքաւ մի և
անբաժանելի բնութ։ ։ ։ ոչ յաղթելով հզօրագոյն
բնութ ի տկարագոյն բնութ մարդկութիս։
Այսա այսմ են և օրինակքն՝ որ զիմն։
* Ո՞ հնազի օրինակք բազումք են ։ ակնարկութք ասա
նօքս և ճշմարիտս ։ ‖ Ցհ առ Հին օրինաքն ։ առ նոր և
Աշխարհիս օրինս ։ ընդհան։ 124։
* Ցայմ սեռանն՝ ուր պատասխանի մեզասբանիչն Աստ
մին և Միրիամ Քրմի, Հոգին կ՚որ կատարէ, և
գործէ՚ի հոգեւոր Հաց դասնուցանել։ ‖ Ցհ զզգալի Հացին
ի հոգեւոր Հաց դասնուցանել։ Գին։ Խոնարհ։ 739։
* Ո՛ հետարանեաց խաղաղարի ձեզ հետասրոց՝ և խաղ
ղարի ձերմասրոց։ ‖ Ցհ հետարար հանճասուց,
և ձերձասր հրեից։ եփես։ ը։ 17։
* Տէր մեր։ ։ ։ վասն միոյ ոչխարին մեռուս։ և մեք
անփոյթ առնեմք չէ՞ մեռանիմ։ ‖ Ցհ զբաղում ոչխար
բաքն։ Գին։ Խոնարհ։ 365։
* Պարկեշտեցէք մեռոց ձեր ինչ պիտոյ։ ‖ Ցհ պարկեշտ
անդամոյն։ ա։ Կորնթ։ Ժբ։ 24։
707 Հայտնիչ և յայտնեալ։ Ց, * Ա հետորեալն ի մի
բնութ կրկին զիւրաքանչիւրեան յորժամ կամ ըմբռնե
կայինան իբրև զմարդ։ զի մարդ եր, և ամենայնին
իբրև

իբրև զՅԱՀ, քանզի ՅԱՀ էր։ ‖ Ընդհան. 237. ՅԱՀ
ածականքս չիարտանէ ի յայտնեալ, միաբնակիսն
և շնծայիսն են յայտնիչք. և զորութիւն ունին ըն-
դոյականալ. կիրս. ՅԻ * կրկին զևրսաքսիւբ կիրսն, ևն։
Ոստ այսմ են և սոքա։

* Վախատուէ և փախատուէ ի մի վայր եկելոց՝ զայլ
լուն ատուցչ երկոցունց ասր։ ՅԻ զայլելուէ ատուցչ
տեր երկոցունց, այս է՝ ի մի վայր եկեալ փախա
տու և փախատու ատանց. ոստ. իթ. 13։

* Հրամայեցաւ մեզ, ‥ շնչ ինչ զմեր վնն (Հատատոյ)
վախանակել զաբրտիկոս և շնեբրիա (գլուխ, 800։
սյս է՝) զհոգի և զմարմին։ ‖ գեն. կանոն. 800։

708 * Յատկացուցիչք և յատկացեալ. Ց, * ՕՈ արտ. և
բիւրատարած յհնատատն ‥ զամենայն ամենաբաշտաց
մեղք։ ոստ. ի. 29։ լուս. 4։ ‖ Ի բր յատկացուցիչք
ածականքս՝ երբեմն ատրբեր և ամենաբաշտն զորութ ունին
զդոյականան այսպէս ‥ * ՕՈ արտ. երբեմն ատրբեր ան
Ձանց է խնատատն զամենայն ամենաբաշտ մարդկանց
մեղք են։ ՅԱՀ այսպէս են և սոքա։

* Վարան շնացութ ‥ ‥ ոչք ատ գործս արդարոն։ ‖ Ցի
զոհասոյ արդարոյն խոսա. ԺԲ. 16։

* Յանուն Ցի Ռի ամ ծուներ երկինսցն երկնաշ
բաց, և երկրատարց և առնդամենակառաց ‖ ցերկինսատ
հրեշտակաց, երկրատ մարդկանց, և առնդատաշ
ատուսան դիւաց. գնդ. Ը. 10։

* Թ ողութ ջնար ծնր (գլուխ ատուծոյ իրանս) օրինուցն զա
տատուսան և զաղաղմունք և զՏատատս. ‖ ծոմ. ի. 23։

709 * Վնդրատու և խնդիր անտեսան. Ց, * ՅԻՀնատ
ըներք ատ ի մարդկանէ՝ հնատատք են ՅԱՀ. ‖ ղուխ.
Ժ. 27։ ՅԻՀ ատ ի ծարդիսն և խնդիր ածակա
նես անձնաբնոյ. որ զորութ ունի զդոյականան՝ երբ. ոչ
Թե ասէ՝ ատ * ատ ի մարդկանէ անհնարին իրք։
Ոստ այսմ են և սոքա։

* Ցստատանիմք յերկուց բնատէց մի լեալ, և ի
միատորեն ոչ կորուսեալ զմի ոք ի յերկոցանցն
(բնատէց)։ ‖ Ընդհան. 119։

Որ

Հոմոյանուէ Ա՛ծոխին և գոյականի։

*Այլ զբաթս առնէ, ... Ա՛յ գործոյիդ (անձին ե)
ի բաթս։ ‖ Գին։ Խոնարհ. 787։

*Յայժմայս ոչ ոք ե ոգեաս լընտրողաւն բարեաց
և չարի։ ‖ Ա՛ի լընտրել զբարսն և զպարեղսն, ընդդ. 7։

*Ընդ ինքն նախատրուե և միջարկուե։ ց, Ա՛յլ
վա՛ հոգեաորացն, և՛ղբաքը՝ ոչ կամիմ ե ես ոգեաք
իցեք։ ‖ Ա՛ի վա՛ հոգեւոր պարգեւացն, ա, կոր. Ա՛բ. 1։

*Երանի՛ խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Ա՛յ կոչեսցին։ ‖ Ա՛ի երանի՛ խաղաղարար անձանց։ մատթ. ե. 9։

*Ա՛ւ՛ջառաք հան նոսա զգերեզմանաց քոյ մմէ,
Ա՛ի կեղծաւորն այլ։ մատթ. ե. 5։(523։491)

Ինչ զինուոր ընդունելոյ ե՛ւ, և զայլ բազում այսպիսի ի բերոյ գործս Ա՛ի բնութեան կարգի ուրեք տեսանել, և զայսոսիկ կրկնեցաք ասել՝ զի ոչ ևս պատասխի առանց գոյականի ածականն, քան վայել չուիցեան բանիւն գոյս զգոյականս նոցին՝ բաց ի (675)ին, որոց ինդ լերն ե գոյական իրբեւ նոց։

Յօդուածք։

Հոմոյանուէ Ա՛ծոխին և Ա՛ոանոյանին։

711 Զ Ա՛ոանոյանուէ ասի, զի Ա՛ոանոյանութ՝ անե, ոչ հատորակաբարձանոյանին զանձն, իսկ ինն, ինչ, զանբանս և զանկենդանս, և որոշեն զինին ի բառմոց Ա՛որ՝ առաս վայելուչ դնին իրբ գոյական, և ի վա՛ իրբեւնոց առնուեն զածականութ այլ ի, գծ, նոյն։ ‖ սրպէս՝

*Ա՛ոն պահէ օր ըստ օրէ, և ոմն պահէ զօրհնեալ
պահ։ ‖ Ի՛ւրաքանչիւր ոք զիւր միտս հաստատեսցէ։
‖ Հռով. Ի՛ր. 5։ Ա՛ոյ մանուկանութ ասե գոյական
նոյնպես ե՛ւ ածեալ են ըստ ինքնութեան ոչ ըստ ոյլոցն պոհէ։
Ա՛յսպէս ե՛ւ առանձնել և յօրինակս ի՛նեցոյց։

*Ա՛ոթէ պահպանակն վատահուե զանձն ոտրոց մէջ
ոչ, ընկալցի ... ձեռն քո ոչնա։ ‖ Ղուկ. Է. 3։

*Ո՛րս ոչ ազգի ինչն գայթակղուե պատճառք
չինի, նոքա՛ի ձերդ կողմանէ լառնեսցէ ‖ ընդ. 148։

Ո

*Ծոգևոլոն քննել զամենայն, և ինքն յաւիւեն մէջ քննի · ‖ ՚ա · կորնի · ՚բ · 15 ·

*Ան զամանս տալրեցուցանիմքիք յափշտակեալ ի հոյոյ, և ամոնց ողորմածքիք երկիւղիլ դաւոել · ‖ յոդ · ՚ա 23 ·

*Ի՚ այլ ինչ ե հաձոյ Լ՚Ա՚ Ա՚ այց ուղղափառ հաւատքն և մաքուր վարքն · ‖ ընդ հոն · 125 ·

*Վ՚ Թուի Լ՚Ա՚ աս քրիստոնեայս · · · ոչ այլ ևս ի լինելոյ, բայց միաւորութեն դարձեալ առնոյն եկեղեցեաց Վ՚Ի՚ · ‖ ընդհոն · 109 ·

*Որ որ զամ օրինան պահիցե, և դով ևս ինչ ի քիցե, եղև ամ օրինացն պարտապան · ‖ յոհոբ · ՚բ · 10 ·

*Խաղաղ ինչ յանցանելիք առնիքեանն · ‖ յոհոբ · ՚գ · 2 ·

*Ան բաղաղ ինչ այլ որ այսմ նմանն ե՝ առնիքդ · ‖ մարկ · ե · 13 · (713)

713 Խազմիցս ևս յարեալ յանուն՝ լինին ածականքը մանաւանդ ի նշանակութեն նոցին · ՚ը · *Լ՚ևս և կայ նայ ոմանք՚ի մեջ զարմացուցին զմեզ · ‖ ղ · ի · 22 Ա՚ւր մանաւանդ ոմանք՝ ածականապես յարեալ առ գոյականն՝ նոյն, մանաւանդ ի նշանակէ զնոյն թեր կանայսն · ‖ ՚ը ասէն ե իմանալ և՚ի ներքոյ յօրինակդ ·

*Ի՚ն Մ՚ծատուն · · · ի՚ծուխր իքանէր · ‖ մարկ · ՚ե · 17 ·

*Հրկու պիտակք երին ոտքն փոխատուէ՚ի ‖ ղս · ե 41

*Ի՚ք պանգամ · · · մ՚կասէին, առանց էրէ՚ն ընդ հաց ոչ ելանէին · ‖ գեն · կոհոաղ · 134 ·

*Ա՚այեմամբ ի՚ն ածայնով հնչեցեալ աւետարանե · ‖ հոբեկ · ղ՚ը · 7 ·

*Ի՚ լեզուաց ամոնց Հարտարաց · · · մ՚ւսայլ առ ձայնի · ‖ հոբեկ · ղ՚գ · 19 ·

*Ա՚ւրաքանչիւր որ որպէս և ընկալաւ ընդհս ինչ, ի՚ միմեանս գնոյն մատակարարել · ‖ ՚ա · պետ · ե՚ · 10 ·

*Ո՚ որ ինչ միանգամ արի՚ւնիք գործոցն աղաղակեն զբարեաց ինչ իրիք · · · անդ Հարտարուեի՚ք բանից ոչ ե պիտոյ · ‖ գեն · կոհոաղ · 240 ·

Ա՚սո այսց են և՚ի (670 · 672) · ուր զաս՚ի յինքեանց մանաւանդ զանդ՚անս առեալ են խնդ՚ր ·

713 Բայց վինչ յարկին ի բառաս՝ որ ոչ, ինձիամ, ամ՝ բաղամ՝ ևս, վարկին տարբք իբր մի անուն հանրական։ Եւ և ժամանակնոս խոտոնչ իբրն՝ յարկ առ մանաչ կանդ-ոտ՝ որք թէ միայնակ լցեն՝ համարին գոյակաճ, և թէ ընտանեաւ յարեալ՝ ածական՝ որպէս՝

* Աստ ոչ ոտ ընկալցի մանուկ մի ոյսպիսի յանուն իմ՝ զիս ընդունի։ ‖ Մատթ. Ժ. ը. ։
* Աստ որինչ ինձիամ ի կլիս մեր կերպանան։ ‖ Նոռ. ըշ2։
* Ո՞ր ինչ ծածուկ և չար ինչ յայտնի գիտացի ։ ‖ Ելեսա. Ե. 21։
* Որինաքն ոչ ոտ արդ-ինայ առաքին ամ։ ‖ Գող. Գ 11։
* Ինձիամ ինչ ամ ե սրբոց՝ քանց պղծոցն և անհաս առաց՝ ոչ՝ ինչ ե սուրբ։ ‖ Ոսեա. ա. 15։
* Աստ չամ ինչ հնազանդ արարչ ներքոյ ոսից նր, և եղ զնա գլուխ ի վր ամ էրէս եկղեցւոյ։ ‖ Եփես. ա22։
* Ոտս հոգաս և չիաղամ խափ զբաղել ես։ ‖ Ղոս. Ֆ4։
* Ցաստաւ՝ ոչ ինչ ինձիամ արար քեզ։ ‖ Յր զոր ինչ միանգամ՝ ղոս. Ը. 39 ։
* Խոտոնչէ ե ոտ՝ որ զնիչ առնէ զբարին, զնոյն քն գործէ և ի տեառնէ։ ‖ Յր ամ ոչ՝ զոր ինչ ե սրբ առնէ, ևս։ Եփես. ը. 8։
* Ինձնոյն ոտ ի մարդկանէ՝ ոչ զի խօսեցան և ոչ զի տակաւին խօսին զնի՝ ոչ, ոչ զան ինչ միանգամ Քանան և հնարին յար ինչ և նման տալ (զնի՝ ոչ) սուտ առեն, բառնամ միջոցաւ հետն գոյակ ի Հմարտութենէն։ ‖ Գին։ Խոռ. 137։
* Աստ որինչ միանգամ անցք անցին ընդ մեզ։ ‖ Ելեսա. Ե. 13 ։ Որ մանկանաս ինչ ունելով զբաս քս որ գործամ, եղեալ են ի միասին իբր մի անուն հանրական և ածական գոյակաճիս՝ անց։ Աստ ասամ են և օրինակ քս՝ որ զնին ։
* Ինձին ամ, ոչան ինչ գործամ մեզ են գործեցեալ ի մարդկանէ՝ մեզ ոչ որ միայն առնեն զմարդն։ Բայ ամ զբարեաւ անուն ինն բառնեալ ի հոգի ուրուք սանդ առնեն զնա։ ‖ Գին։ Խոռ. 481։
* Առեղծանեք անօրէնս առ խոտոնչէք ոտից ոտաստ մերոյ

մեռոյ։ ‖ Յո մի՝ առ ասպատս մեռոյ խոսա. Ժե. 7։

*Այլ որ ինչ առ մեզ բերին առ ի քէն հոսմունք քաղցրութ. ‖ Յո որինչ հոսմունք քաղցրութ առ մեզ բերին առ ի քէն։ Նոբեկ. գ. 1։

714 Այսակ մանուկանքն դեռն որոշ զմին յերկուց՝ խոտոփէնէն զբազումս ի միասին մի առ մի նշանակէ. երկոտնէն ցուցանէ զերկուս մի մի զուտուցեալս։ որք միշտ ածականն են, թէ և զօրութ ունէցին զգոյականս ։ որպէս՝

*Ա՛խասվ ձեռնմէն տայր։ ։ ։ զնիձեն։ ‖ Գ. Եզր. Է. 17։

*Յինիցին քրօջէքն ։ ։ ։ և մի՛ ի դեռ կոչմանէ քուռ թէն։ ‖ Եւէց. ԽԵ. 19։

*Ա՛ռանց ակնառուե դատի Ը՛ խոտոփէնէ դոը Ժող։ ‖ ա՛։ գլխ. ա՛։ 17։

*Ա՛պիակ ոպոսունս ապա ըստ որշեալ վիճակացն խոտոփէնէցոյն հասատուեին։ ‖ Յեսի. Կոհոռղ։

*Ա՛ՊՀ երկոտնէնէցոց գոյուեց մեզ ըստ էրատամէ կըզ տամբուն թի ‖ Նոբեկ. Հե. 9։

*Ա՛յ ոք կարէ երկուց տեառնց Ծառայել, կամ զմինն ատիցէ՝ և զիւան սիրիցէ։ ‖ Յո զիւս ատէրն Տոմէոս. Ը. 24. (704)

*Ա՛նակ խոտոփէնէցոյն պատրէն և պատուհասն առ հանդերձեալ օրն պահի։ ‖ Յո ևս ըսքանչելիս մարդկանց։ Յովհաննէս. Կոհոռղ։

*Ա՛խոտոփէնէցոյն՝ ի սահմանի են ուղղափառուէ։

‖ ընդ Հակոպան. 91։

715 Ա՛րժանի է ձանաչել և զայս։ զի բառքն այլ, և այս, որ, է՝ որ, էր՝ որ, են՝ որ, է՛նչ և էջէ, չէ՛նչ և էջէ, չէ՛ր և էջէ։ ո՛ր և էջէ, ո՛ր և էջէ, նաև կրկնակքն դնին ի տեղի մանականացս։ Ց. ‖ Մանիք ի Ժողովրդենէն։ ասէին, սա՛ և Ձնմարիտ մարգարէն։ Այլքն ասէին՝ սա է Քրիստոս, իսկ ևս քն ասէին, միթէ ի գալիլէ է գալոց իւր Քրիստոս։ Յովհ. է. 40, 41։ ‖ Որ բառքս այլ, և այսոքն՝ եղեալ են ի տեղի մանականացնէ ոմն։

Ո՛ասոյն է տեսանել և յօրինակս։

*Ա՛նթիւքն են սխալանքն, որոյք մեզանէքմէ մար-

պիկ գոլով, որ ըս խորհրդոց, որ ըս բանից, որ ըս գործոց, որ ըստ գոյայարանացս բերման։ ‖ ըս ինչ ինչ ըստ խորհրդոց, ինչ ինչ ըս բանից, ինչ ինչ ըս գործոց, եւ գինն կոխաղ։ 136։

*‖ Ոչ զտեղիս ի վեր վարաւոր ծառոյ, է՝ որ թօ թափի, և է՝ որ բռնանի, նոյնպէս և մարդիկ, է՝ որ ծնանի, և է՝ որ մեռանի։ ‖ ըս ինչ ինչ թօ թափի, և ինչ ինչ բռնանի, ոմն ծնանի, և ոմն մեռանի։ սիրոփ։ Ժ։ 19։ ՅՀառփ։

*ԼՀԷ այլն անկաւ յերկիր բարւոյ, և տայր պտուղ. էր՝ որ հարիւրապատիկ, և էր՝ որ վաթսնապատիկ, և էր՝ որ երեսնապատիկ։ ‖ ըս ոմն հարիւրապատիկ, ոմն վաթսը նապատիկ, և ոմն երեսնապատիկ։ մարկ։ Ժ։ 8։

*Լոր՝ որ զի բանից սերմանեն, և բարմապատիկ առնեն, և են՝ որ յանիրաւութ Ժողովրդեն և կարօ տանան։ ‖ ըս ոմանք զի բանից սերմանեն, և ոմանք յանիրաւութ Ժողովրդեն, եւ առաք։ Ժա։ 24։

*Լոր՝ զբաբք եթէ յանկարծ ըմբռնեսցի որ ի ձէնջ յերկնէ էջէ յանդամս, զորք որ հոգեվարքդ եք, հաս տատեսցիք զանձինքն հոգւով հեզու ե։ ‖ գող։ ՀԱ։

*Լոչ զբ՝ որ զձեռս իւր ձգէ յառնուլ զինչ ետ իրս, և աջքն այսր և անդր հայեսցի՝ զի մի առեսցէ (զբ)։։։ գող է այնպիսին։ ‖ ընդհան։ 28։

*Ո իւ բարանչելւր գործն չէ՞ղծ ետէ՞ն հուրն փորձեսցէ։ ‖ ա՛ կորնթ։ Գ։ 14։

*Լրեանն Ա՛ր նուէր գլխին յորո՞ ետէ գունոց ընդունելի է։ ‖ յիւրաքանչիւր գունոց ընդհ։ 2։

*Լծայրին մոխէս՝ զնոցա տատ չիոց ինչ ոչ վերա գրե զժամանակս։ ‖ զիւրաքանչիւրոց յոլհ։ կոռ։

*Լուն ինձ դատեկան։ ‖ յամի մի դատեկան։ տոռ։ ՀՅ

*Լսեն ընկեր ջնջէք՝ զինչ է այդ։ ‖ յիւրաքանչիւրն եւէց։ Ժ։ 15։

716 արցականութ՝ ո՞վ, ո՞, միշտ գոյականն փարին, թէև յարեալ իցեն ընդ մանականս։ 5, *‖ Ի եղև ի նորս հրամանատուս գաղատացց և ժողովրդեանց (ուսուցչի)։ ‖ ընդհան։ 249։

✱Այլ թե ոչ երբ թանձր մառիկն ի խաչին ըմբռնեաց ուրեցին . . . և թողմունս յետ յարութեան տիկ ըստ վիպեր . ընդհան . 97 .

✱Այլ իսկ ծանեալ գնա . . . թե չունի և չոչինչ պատկեր՝ և վասն ոչնչ գոյացայ . նարեկ . խոր . 1 .

✱Ճաղատա ոչն նշանակեցից . նարեկ . ինբ . 1 .

✱Այլ ոչ պարծեցայն զսիրտ ասբ ունել . տաղ . ի . 9 .

✱Այլ ոչինչ ի ձենջ եշ կամ եզն անկանիցի ի ջուր կամ ի հող, և ոչ վարձատրեիք հանիցեք զնա . ղուկ . ժդ . 5 . 7 17 Այլ հարցականաբար կիրի, ուր միայնակ դնիցեն անդ գոյական են, և ասբ գոյին ընդ անուանն յատկապես ընծեին նոցա ածականք առանց հոդակապին . ց .

✱Այդ արդապետ լսարի՝ կին գործեցից, զի զկնանան յանբեռնականս ժառանգեցից . ղուկ . ժգ . 18 .

✱Ոչինչ աղդեացն փորը խաւար՝ առաջի Աստուծոյ . նարեկ . հղ . 3 .

✱Ոչինչ օգտակարագոյ զհրկիզութենն պատրաստացաւ, եթէ ոչ արբեցութենն և շնութեան . գիր . ելք . 791 .

✱Ոչինչ ինչ առնելի էր այդ[ո]ւ խմոյ, և ես ոչ արարի նմա . նեռեպ . է . 4 .

✱Այլ թէ արն ասէ . . . բամբասեցի՝ և ոչ փոխարէնս առի բանսեր, ասբ ի՛ր ինչ եմ արժանաւորը . գիր . ելք . 354 .

✱Այլ թէ սիրէք դուք զսիրեալս ձեր՝ կինչ շնորհ է ձեր, զի և մեղաւորքն սիրեն . ղուկ . զ . 32 .

✱Ոչինչ օգուտ է մարդոյ, եթէ զաշխարհի, և զանձն իւր կորուսցէ կամ տուժեսցի . ղուկ . ի . 25 .

✱Ոչինչ պատճառաւ յետ (օրհնուէ աղին) անաբ թողնին (մատաղք) . ընդհան . 246 .

718 Ասէ միւս հարցականքն՝ ո՞ր՝ ոք՝ կինչ դէպ՝ ո՞ր՝ ոչ՝ ոչ՝ ոչինչ՝ միշտ նախատաւս ածականն են .

✱Այլ թէ բարի առնէք բարեբարեաց ձեւոց՝ կինչ շնորհ է ձեր . ղուկ . զ . 33 .

✱Ոչ արդեօք իւղ չնորհացն, ունիցին, որք յաշ հարթանեանն գևսոյ ստարացեալք են . ընդհ . 45 .

✱Հանդէպ ոչ՝ վի դիմաց . . . յանդիմնեցայց . նար . ը . 1 .

✱Ոչ՝ ոչ արդեօք ի միասակարաց . . . զգուշանալ հրամա

մայրը ապրամայ • ‖ ընդ հոր• 257 •

*Ամէն, զի գիտեցիք զուարթութիւն ձգնութեան ուսումն յանձին վա՛ ձեր• ‖ հոգոսց • բ• 1•

*Թանկ մարտ պատերազմի մնէ ցուրտ, կամ թշուառ նե զուարթ համբերեցաք • ‖ ա• խոհք• Ֆ• գ• 3•

*Այ ինչ ամենևին համարել զմարմին խոնարհութեան որ լուծանելոց է՝ արդեօ՞ եւ մահուամբ• ‖ գիւն• հոլոա• 405 •

*Ինդ՝ թէ՞ պատուասիրութիւն անկեալ դնին, որք Քարհիւն աւելի քան զայն և զոչն երկնուլ • ‖ գիւն• հոլոա• 206•

*Օ՜ քո յայտնեցից • • և վա՛ թշխեաց ձառեցից • ‖ խոսէ• ինչ• 1 •

Յօդուածք•

Վասն ելի Յիսուսի Քրիստոսի•

719 Զ իտելի է նախ՝ զի ուրեք ուրեք ասկանին եղեալ՝ ի մի գոյականի, ունի զզօրուել յատկացուցչի• ց• ‖ *Յ՝ չէ ամէնքսոսան՝ խոնարհեալ ցին• ‖ յա ասք ամբարտաւանից (ոչ է՝ ի սաղմոս• Ֆ• 28) • եսայ• է• 15 •

*Շ րթունք խմասան՝ հաստատեն զմիայուն• ‖ յա չրթունք խմասանց • ասա• Ֆ• բ• 19•

*Ձասեկեն զՁնչասմուն՝ շրթունք սրտով• ‖ յա սրտոյ • ասա• Ֆ• 18 •

*Օ գոյլ լերուք անձանց՝ գուցէ ծանրանայցեն սիրտք ձեր• • • և հոդմով ալխոր կոխոն• • ‖ յհ գոմք աշխարհի• ղսա• ինա• 34 •

*Ի՛ ամբեղէն խմաստուն• ‖ այլ ընտրեալ՝ յհ չար ջեցաք յՀՀ• ‖ յա խմաստուն• մտքիսոյ• բ• կորնթ• ա• 12•

*Ի՛ Ձեզ առ փորձուն՝ ամբղոյին մուտ հայեցեմ ներուն• ‖ յա մուտ մարդոյ• նոթ• Ֆ• ը• 1 •

*Ինօրինել ոք չանձնեն օրհնան՝ դիւրելն մի՝ համաչնացի• ‖ յա յօրհնան՝ ի՛ յ• բ• ծոխ• գ• 17 •

*Խոտոնչէ գործն • • • հրով յայտնելոց է• ‖ յա գործն իւրաքանչիւրոյ • ա• կորնթ• գ• 13 •

720 Եվ երբեմն յատկացուցիչն ունի զզօրու-
ածականի · ց · *() ժամուսկ լեր ակտրուե · · · մո-
տամբ ինձ ոխերիմ թիւս զքո մխոփոխչիւ յատակայ-
ուբեր անեղիս, երեսաբեր չոմոքեմանի · իր կենաս-
քաշիս մատամբ, մշտահիսկ միտս զքո · նոր · զեր · 3 ·
*Յամենայն գործս բարեաց անպիտանք · իր յայտ
բարի գործս · պիտոս · ար · 16 ·
*Ոտս անոռնէց լեռնըցայրք ի Քրս · իր հոտ անոյշ
շարանան · 491 ·
*Մորիքեն արեգէլեան որ-
դիքեն · գոտոմ · ղ · 3 ·
*Փրկեան զձեզ ի հրոյն յաբեթենից · իր ի յաբեթեան
կան հրոյն · շարան · 130 ·
*Ի մարմնեղէն իմաստութեբ , այլ շնորհաբ ոչ
շրջեցաք յայն · իր ածային շնորհաբ · բ · կոր · ար 12 ·
*Ամերտեցաւ առ այրս ծոհս · իր ամերհացաւ · նոբ · ծբ

Յանօթաւորն · ե ·

721 Պոյականին եղեալ առանց ածականի, կամ ա-
առանց յատկացուցչի նշանակէ բացարձակ ընդհան
բարբ · իսկ ածականին կամ յատկացուցչին մնանա
առբեն զնշանակուն դոյականին առ մի ինչ։ Այսն
այսորիկ ածականն կամ յատկացուցչն կարեն
դնիլ փոխանակ միմեանց ·

722 Պհետէն է երկրորդ · զի ըստ ջրոս կերբեբ զոբ
գաղրուբ անոմանց (617) լինի և Յածականն ի վե
բայ ածականի ածական · ց · *Ամենայն աղբատան
որ յատակս ոչ նմանեալ Քրի է · ընդհան · 23 ·
Էհ ածականս ածական իբր դոյական համարեալ
առեալ է ինքեան ցածականս նոյնպէս Յատկա
են և ի հնեզերդ եղեալ օրինակաբ ·
*Տոտոպիմ բարեկամի չի՛ք գինք · · · որ երկնի ի՛
ունե, բարեկամ բարի աշխոյն նման · ախտ · Ճ · 15 · ֆեռ ·
*Ասիս ինչ անիրաւն զբազում իրաւամբք ստուե
ցեալսն նման հրոյ կիզէ և ապականէ · ընդհ · 67 · Վր

*Վ Խոսալնիք, զի ոչ ասպիսնաց ասացաքեզնիւք և ասկեղնիւքն վերկացարուք։ ‖ ա. դ. եբ. ա. 18։
*Աղօտիք ասպիսիս վասնիւ ուրացն լինել։ ‖ Եբր. Ժ 33։
*Վրկին մէզ հնօրհեա պահպանութ ի դիմամարտ սից յանէրնայն և յերեւէլի։ ‖ Նոբեի։ ՂԸ։ 9։
723 Գոյականն լինի ի վր գոյականի ածական երեք կերպիւ։ Կամ յոր ղեալ հոլովին։ ց, *Վրաւանն ասբ բահամու։ ։ ։ բաղարք հայրէ կեբակիր ցաւ Ալֆ։ ‖ ընդ Հ։ 123։ Ասբ գոյականս բեղարքն իբր ածական յարեալ ի առ գոյականդ՝ հայիւ, իբբու ասել՝ * անխմոր հայրէ։ Կամ այսմ է առ առանել և յօրինակս։
*Ասբսին լեր սաւոր ոսկի երկնային հայրին։ ‖ Յի ոսկեղէն սաւոր։ չաբանան։ 25։
*Ասպա Վ՛ձդ անուն՝ ոչ սոսկ մարդկութեն է, և ոչ յատուկ Ալֆուեն, այլ միաւորութեն։ Նոյնգունակ և չարչարանքն և մահն։ ‖ Գէն։ կոնա։ ղ. 428։
*Ծագուսն անուն առ ի հօրէ։ ‖ չաբ։ 789։ (615)
*Ո՛ղորմիսն ոնգոմանք սիրա՝ չքեակաւ այս ձայնս աշարհու։ ‖ Յի անդամանդեայ սիրա։ Գէն։ կոթ։ 112։
*Վ՛ոսկեցար ասանանս երգով։ ‖ չաբանան։ 266։
*Աբնգոնի ոսկեբք ոց հիւանդից բժիշկք։ ‖ չաբ։ 722։
*Ա՛ահռամբ քո ներնգոնի։ ։ ։ Նորոգեցեր։ ‖ չաբ։ 391։
*Վ՛ոսք չնչ զբ ասեբ չնիւնէն։ ‖ Յի զոլոխն ղբ։ ղաւթ։ Թ։ 20։
724 Ալրկորդ՝ համաձայնութ։ ց, *Չայնիմ ցընչ ծուբ մի ծայուցանեմբ։ ‖ չաբա։ 37։ Ալհա գոյականս ցնծութեն՝ համաձայնեալ ընդ գոյականին՝ խոսիբ, համարի լինել իբբ ածական նորին։ ոպ Թէ ասել *ցնծալից ձայնիւ։ Կամ եթ տեսանել և ի հետեւեալսդ։ *Օրհնեց եբ ձայնիւբ սբբասացութ։ ‖ Յաբբասաց ձայ նիւբ։ (ոպ դնի անդ ի 725։) չաբանան։ 706։
*Պատկերի ոսկոյ ոչ մատուցին խոնարհ։ ‖ Յի ոսբ կեղէն պատկերի։ չաբանան։ 161։
*Ի վբ ամ ծառոց կոչեսց բասատու։ Յի կաղնի ծառոց։ եսայ։ ը։ 13։

*Ասաք ընչասք ՚ի ծառայ անսոի հոգոյ. ‖ ՚ի՛ ՚ի հայցի ծառայ. յակ Ի. կաղոռաչ։

*Ո՚ ոսկիական գաւազանին՝ որ ՚ի վայրկենի ոգիոչիչ ՚ի ձեռն առեալ ... սուր ամիրսպետան մնանիէր. ‖ ՚ի յոսկեհատ վայրկենի. յակ Ի. կաղոռաչ։

*Լ՚ ՚ի ռանոց կանանց զգաստից և յարմնոյ (Հաճատուցին). ‖ ՚ի՛ ՚ի յոյն կանանց եւն. գործ. Ճ. ԼԲ.

Աշնպես համարին և համաձայն ուղղական յառաջագունչքն, զոր ուսեալ ՚ի (633). ՚ի կայծակունս հուր. ‖ Հրեշտական. ... պարս. ՚ի Հոյ բառըդառ. ՚ի՛ ՚ի հրեղէն կայծակունս. ‖ Հրեշտակական պարս. ՚ի հայերէն բառըդառ. (721)

725 Բրրորդ՝ սեռական հոլովին իբր յատկացուցչից. ‖ Յարէք ձեզ բաբելացւոյն ՚ի մանանայէ անիրաւութեան. ղաւ. Ճ. 9. ‖ Ը գոյականս անհրաժեշտն՝ որ ի յատկացուցիչ գոյականիս ՚ի ժողովոյդ, կարէ համանրիլ ածական նորին (720). իբրու ասել՝ յանիրաւ մնանիէրէ։ ‖ Ասո այսմ են և օրինակք.

*Ի ակնարկէ ակամբ ննջեցեալ, ժողովիչ ապատ գնեցելոց. ‖ ՚ի՛ ննջեցեալ ակամբ. առաք. Ճ. 10.

*Ի առաք ահաւորաբէ, անուն անհասանելի. ‖ ՚ի՛ ահաւոր փառք, անհաս անուն. նոքին. ԻԳ. 1.

*Ի տես սողոմոն զպատանեակն՝ եթէ այր քաջ է. ‖ ՚ի՛ գործունեայ այր է. Գ. թագաւոր. Ճա. 28.

*Ի նման բնակեցաւ սքան Վրիգորիոս սիւնի լուսոյ Հայաստեայց աբեղեցւոյ. ‖ ՚ի՛ յոյն սեղնի սիւն. շար 236

*Ի ոտ զգեցաւ որպէն գՀաճ՚ ի վեց դարուն զմար մին գեղց. ‖ ՚ի՛ զմեղանչական մարմին. շար. 671.

*Ա՚ ՚ի՛ ինքնաբոյս ձայն, ոչխոհոյ լուր. ‖ ՚ի՛ մխիթարաց կան ձայն, սփոփական լուր. նոքին. Գ. 1.

*Ի՚ ՚ի՛ նեաւք վիրաւորին ոչ յոտախոտեալ սերմանէն. ‖ ՚ի՛ յատակականացու սերմանէն. ա. պետ. ա23. (721)

726 Ոգոյականն ևս ուրեք համասիր իբր ածական ՚ի վ՚ ՚ի՛ ածականի. ‖ ՚ի՛ արիւնաբեր երեխեան ազգին Հեւոց՝ և շամշագրամ նուհայատ ապատհունեաց. ...

Եկեալ պատուիրեն Աբդալա (աղբայրն Ամբրայ) Յալէպ։ Խրեսոյ Ալհան գողականաց՝ մոլիկութ և շահաւ ածականասէր խրատ առ ածականաց բերէին, և հաճոյեաց են յայտնիչ սուցին (615)։ Ասկ ածականն ի վր գողականի ընդ ածական առ անդր ի (685, եւն)։

Յօդուածք։

Վերուէր Վր Առաջ Ալեհոնց։

727 Բարդ անուանք՝ ի բարդութէ ունին զպէս պէս տեսակս։ Այ վր ելն յոմանս տեսանի յատկացուցիչ, յոմանս խնդիր, ածական, եւն։ զորս մի ըստ միոջէ կարգեմք յաւորս։

728 Յատկացուցիչ։ ց, * Վրուսական կենդանոյ մարդկան Արիսոմ Ալեքսանդր։ ԽԲ։ 19։ Ալհան ա նուանս Ալճապոյ բարեկամ է յերկուց բառից՝ ձի, և որթ։ և ի սոսա ձեղն համարի յատկացուցիչ բառս՝ որթ։ նոյնքեր ասէ * Մայր Ալ։ Ալ։ Յայգս են և այլն։ * Պատուէրն տամք և քաղաքացիսդ որք ի վաճառատեղսդ նստիք։ Այ ի փողոցս վաճառաց։ ընդ։ 73։ * Այ Չոգին զքեզ յայտնեաց պատանիդ երկնաւոր։ Այ ի կերպ պատկերոյ։ զաքան։ 66։ * Ալ Պատուական հոյսակ ժողովրդականացդ։ Այ ժողովրդականացդ սեռի Հայոց։ ընդ։ 193։ * Ալ դարձ աշակերտաց աբբայութ երկնից՝ ի մանկ և առն տանատեառն։ Այ տան տէր առն։ տոմ։ Ժգ։ 52։

729 Ընդէր սեռ։ ց, * Պարգեւատուն բարեաց Ալ։ յորժամ տեսանէ զքրիստոսանդն հայցուածս խնդրոյին, առաւել առատապէս շնորհէ զինդրելին։ ընդ։ 47։ Ալհան ածականս պարճառան՝ ինչ բարեպատեհն ունի զնոսա սեռի խնդրին, որ է բառս պատճառ և քաջերացն է յատկացուցիչ նորին։ այ թէ ասէր * Ջուրցն զպատգամս բարեաց Ալ։ Ալ, եւն։ Յայտ ձանաչել պատու է և գիտեալ օրինակս։

*Ասոյց և զԹլխատուն սրսի՝ ոչ չըբենոգիլ Թլխատունն. ‖ յր ոչ դնող զօրինս Թլխատունն. ընդ 120

*Լոբ հրաժարեալ սերօքն ի ‖ յր զհատս ցայսմ ձգառս սերօքս. ըստ. 456.

*Ի սահմանական պարտիսիոսի լեզուացն հրատարակել. ‖ յր զպատմս և զոխս Թատիոս. յովհ. կոնեոս.

*Ի խնձոյն ծագանաբ առ ասս Հայրապետին. ‖ յր զձեզ այն ասելով հանէս կոնեոս.

*Ոլ Լ՝ծոպառաբ ժողովէ, բազմացն անձին իւ բում. ‖ յր զԼ՝ պաշտելով. ոտոմ. Ճգ. 11.

*Պատուհ փակեալ Լ՝ծոտնի եղեմ. ‖ յր Լ՝ ոչն կեալ եղեմ (642). ըստ. 245.

*Լ՝ըսօր ի խորհուրդ Լ՝ծոտնէն նախահօրն. . . Ձնշակեացուք և մեք զպատուհիրանս Լ՝. ‖ յր Լ՝ ստեղծեալ նախահօրն. ըստ. 130.

*Լ՝պատմելովք ի քոյոց հայրենոտոբ աւանդից յաւելմն քեզ ուղղափառութիւն հաւատոյ. ‖ յր ի հարանցդ տուեալ յաւանդուեցջ քոյ ապաստամ բեւլովք, եւ. ընդհ. 183.

*Ի քեզ լցեալ ոսկածնին բարբառ. ‖ յր յամովսէ ծնեալոյն բարբառ. ըստ. 27.

730 Լ՝ովնդիր ընտեր. Ց, *Լ՝ինքն մեռեալ և ընկեր կենդանի՝ և կենդանատար մեռելոց. ընդհ. 121. Լ՝ոբ անուանս կենդանութեան բարդեալ ի յերկուց բառից՝ կենդանի. ոտ. և ի տուս՝ կենդանին ե ուղ ղական բուն խնդիր ոտոյին. ոտ՝ թէ ասել՝ *կենդանի արարող զմեռեալս. Ըստ այսմ ելն և տէր ինն (Ի՝ն ընդ աջմէ Չոր) Յառելոյն ոչնոտաքս եղև նախասկայն Աստիանիոս. ‖ յր ակամբ տեսող. ընդհ. 163.

*Ի՝սա Լ՝ծոյն . . . Լ՝ետաղանչելն. ‖ յր խոսող ղԼ՝. նոբէ. ղգ. 11.

*Չորեքհարիւրածն բնութ՝ մարտուցեալ. ‖ յր ի հողոյ զանգեալ բնութ՝. նոբէ. Էք. 3.

*Պաշտօնեայս տէրտերոց. ‖ յր գԺրոյ ան. նոբէ. Էշ

*Ի այս Տագեցար ապուէբոնոտոցս. ‖ յր նստոյացս ի

աստուածն · ջրթխոն · 389 ·

*Տիրական Յոխաման մարմնոյն · ‖ յր ընկալ խաչ նեալ մարմնոյն · նոթեխ · ծգ · 4 ·

*Վաստակեան երկնից զօրացն երևեալ · ‖ յր պետն աւուց զօրացն երկնից (664) · ջրթխոն · 459 ·

*Ամէնք եմ ես Տէր իմոյ · ‖ յր մի մնր (670) · տաբ · Գ · 17

731 Ծնական, կամ մանկեայ · ց · * Ծնաւս ամենեցուն ‖ աստուածատուէն · ‖ յր բարձր ուղիշ · ստուար ստեղն · նոթեխ · Թ · 2 ·

*Հաղորդեսցես մարդ՝ բազում բարեկամս առնել · ‖ յր քաղցր խօսող · սիքտ · Ը · 5 · ֆեռտե ·

*Ինդիր վաստակիցդ եր առիւծս հաճեցուս · ‖ տաս · Ը · 26 ·

*Ես որ ապեցաւ ի չորեքտասն և ի խորտաւա նական մանկունս տուգանաց · ‖ յր չար ախտիւ վատ նողս յանձ · կոնտակ ·

*Հաղորդեցոյ վախճանեայ լինել խորհիդ · ‖ յր գաղտ գնացող · յանձ · կոնտակ ·

*Ի կրկնաբանութիւն ի չորեքտասն կրթեացն · կնտ · Շ ·

Ո այսպիսիս մանրի ե տեսանել և ի բարդութիւն բայի, ընդունելոյ ե, և յայլս ·

Կ Ի Ր Ա Կ Ո Ս · Ժ Ո Ղ

Համեմատեալ Դերոնոմեան ընդ գերոնոմեան, և ընդ այլ հղվածոս ·

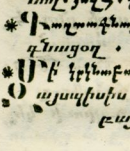

Զերանուն համաձայնի ընդ ինքեան, և ընդ միւս հոլովական մասունս. զրոս ի բաց մերոյ ցուցանելոյ զանուն ·

733 Ձ ամաձայնութիւն դերանունն ընդ դերանունն այս է. զի դերանունքն Թուական և հոլովին հա մաձայնեալ ընդ միմեանս՝ վասին որպէս և նոյն դերանունն ·

734 Ձ ե նախ՝ եականներ և ցուցականքն յայրին ընդ եականին՝ ինչն · ց · * Ի բարձրագոյն իմաստիցն վայր

վայր ինձեալ՝ ես ինքն գասանիմ։ ‖Նոր։ Հն։ 2։ Ա՛հա
պերանոճանքս՝ ես, ինձն՝ ը միմանոս համաձայն
եղեալ են իրը մի դերանուն տէր բայիւ գոնիւ։
‖Յայտնի են և ի հերքոյդ օրինակքս։
*Ծ՛ս՝ Ինչ՝ այլս իմ՝ ։ ։ ։ չես ինձն քեզ փոխանակ
նոխազին մատուցանեմ։ ‖Յովհ։ Խոհոռդ։
*Ի գեղ ինձոնս հայեացուք։ ‖Գին։ Խոհոռդ։ 240։
*Ո՞ա ինձն ես ձգտաւոր իմ և Ա՛ջ իմ։ ‖Սաղ։ Խէ։ 7։
*Զարհարիւր չարչարեալսն, զի իւր ինձոն ջար-
չարիւր մարմին։ ‖Ընդհանր։ 87։
*Այ ինձն է ասր քո՝ երկիրպագիս սմա։ ‖Սաղ։ Խէ։ 14։
*Ո նա ինձն յերկիրը հողեալ՝ շալակաւ չորեքտա-
ղանիւն։ ‖Ը։ Մոյսէ։ Ի՛։ 8։
*Այն ինձն և երկինն երկնից՝ յերկրէ ։ ։ ։ հա-ջակի։
‖Նոբեկ։ Հ՛։ 13։
735 Ա՛րկրորդ՝ յարաբերականս ոչ՝ յարի ընդ և
ականատես, և ընդ տուողականին նոյն։ Որպէս
*Ի՛ր ինձն է սկիզբն, և ինքն կատարած։ ‖Նոր։ Հէ։ 7։
*Ի՛մոյ ձեռք է՛ր լի էր արեամբ։ ‖Յովհ։ Խոհոռդ։
*Ի՛մոյ և անուանքդ նոցա գրեալ են ի գիրս կեն-
նաց։ ‖Յովհ։ Խոհոռդ։
*Ո՞ր և ես ինքն չնոյն հայեցեմ։ ‖Յովհ։ Խոհոռդ։
736 Ա՛րկրորդ՝ տուողականք յարին ը տուողականաց,
ո՛ր, *Այն սա՝ պատուհասիլն առանց։ ‖Նոբեկ։ Ի՛է։ 2։
*Ա՛ղն այսմիկ։ ։ ։ մատակարարեսցիք։ ‖Ը։ Գեներ։ Ա՛։ 5։
*Խաղաղութ՛ տայս և՝ ոչ նինջեսցուք։ ‖Սաղ։ Ղ։ 9։
737 Ա՛ւայ միւս էականքն ը տուողականի, կամ տու-
ղականք ընդ ուղականի ոչ միաւորելին։ Որպէս
*Ո՞ւ այն Ա՛ջ ես, որ զիաւորն։ ։ ։ ընկղմեցեր։
‖Գ։ Թագ։ Ը։ 3։ Ա՛ւր գոս և այնն ոչ էն իրը մի գերա-
նուն, քանզի գոն է տէր բայիս՝ ես, և այնն է ա-
ծականն բառիս՝ Ա՛ջ։ Այսպէս են և սորա։
*Ա՛յս այն գաղան է։ ‖Եզեկ։ Ճ։ 20։
*Ա՛յս իմ հաստատութիւն։ ‖Նոբեկ։ Հ՛։ Յաճախեան։
Ա՛յն այն է ածականն բառիս՝ Հոռոմ, և ինքն յատ-
կացուցիչ նոցին։

738 Նամանաձայնուն դերանուանց ընդ միւս Հոլո-
վական մասունս՝ լինի ոչ միայն նմանաձայնութիւն ան-
ուան, քանզի դերանունն զոյժմն ցուցանելով դնի
ի տեղի անուանն, և ըստ անուանց վարի գոյական
հնագոյն և ածականապէս ։ Ոլոց վասն՝

Նմանութիւն, ա։

739 Ածական դերանուանք՝ միշտ գոյական են ։
Ցուցականքն՝ սա, դա, նա, և յատուկ եղականն՝ ոք,
լուսաւիցս գոյական վարին, լինելն և երբեմն ածական
միջնեներգործութիւն ունելին զգոյականն ։ Նոքա միւս
ցուցականքն՝ այս, սոյն, այն, սոյն, դոյն, նոյն, այլ և ուն նոյ
կնիք, և ածանցեալքն՝ միշտ ածական են։

Նմանութիւն, բ։

740 Գոյական վարիչն յայնմ է, զի ինքեանք դնին
փոխանակ գոյականի, և չունին զայլ գոյական ինչ
ոչ ներգործութիւն, և ոչ զօրութիւն նշանակելոյ ։
Ածական վարիչն, զի ցուցանեն զպատճառն ան-
ուանց և ընդունելութեան՝ ներգործութիւն յարեալ ի
նոսա, կամ զօրութիւն ունելով զգոյական ինն ։
Օ այսպիսի ծանուցեալ՝ մատչիցուք ցուցանել ու
րոյն ուրոյն յօդուածոցն, թէ զրի պաշտօն գոյա-
կանի վարեն, և ո՞ր լինին ածական, և սպա
ի յատուկ գլուխս գՀմանաձայնութիւն յարձա-
բանի և յարաբերելոյն, և զգործածուի դիմորդ
շական յօդից ։

Յօդուածք, ա։

Համեմատութիւն գոյական Դերանուանց ։

741 Նականքն՝ ես, դու, ինձն, քեզ՝ քեզեան, ինքեան,
էքեաց, ցուցականքն՝ սա, դա, նա, և յատու-
կ երակաւոր՝ ոք, գոյական վարեալ լինելն յայտնեալ
յայտնիչ յատկացուցիչ են, զորս կարդեմք յատուկ։

Յայտ

742 Յայտնեալ. ց. *Ձս լուեացի զտես Ձէր՝ որս և վերհասեաս. յով. Ի.գ14. Ի չոյ եակաւն դերծուելս ես՝ ց յայտնեալ. որդ յայտնիչ են անտեսանելոյ՝ աչեր և վերտեսեաս։ Օ սոյն է տեսանել և ի հետեւեալսդ։

*Օ ի՛արդ. ինչեր ըմպել խնդրեաս՝ (յր) ի կնոջէ սա մարացուց. ։ յով. Դ. 9։

*Ոբդին Ի.Յ. . . ի ձեզ Ցօ քարոզեցաս, (յր) լինէ՝ և սիրտս անտսխնէ և անմեղեալ. ։ բ. կոր. ա. 19։

*Յորժամ եկեսցէ հոգին ճշմարտութեան՝ ուսուցուսցէ ձեզ զամ ճշմարտութիւն. ։ յով. Ի.գ 13։

*Ստուգ են՝ որք վկայեին ը վասնաւոյնի, . . . այս է մովսէս և մարգարէն. ։ ելից. Դ. 27։

*Մահուան խրտով ամենայն կեանս զերծանուս էին մահուն ունեալ. այս ինքն է զսատկ. ։ եբր. բ14։

*Ոչ պարգեւք էին այն Պետրոսի յետ Տիրոջն սքի արքմանն, (յր) զմովսէն և զմոզիչ և զիմանալիսն նոյ՝ հրամայել յերկնից զնուել և ուսուել. ։ ընդ 248

*Ոչ բանք մարգարէից. . . և խմասք առաքեալ լոցն. . . զսոյն ոչ ոք ակնարկանէն, (յր) օրհնել զՈՅ. ։ գնն. կոհոռ. 243։

*Ո՞ երես ոչ յայտնի են նմա. . . (յր) գործ՝ լսան և մտածուին. ։ գնն. կոհոռ. 198։

*Օ ոչոյ ես զգալոն հասոյ՝ (յր) զյոյհանուս. ։ յոբ. Ը. 16։

*Յորժ զարհուրելոյ դողոյին գաղք լսոմնէ հրեշտեղն՝ (յր) ի յահէ Թագաւորոյն. ։ ղեբռոն. 584։

*Ոպրեցուցի՞ն զնոսա ձեռք ազգացն ղոյս կորուսին հարքն իմ, (յր) զգովեան և զկատան և զհռաւեթ. ։ եսայ. Լ. 12։

743 Յայտնիչ լինի, այլ ի յոյժ սակաւս. որպէս

*Յինամբ և մեր ծառք անտառի. ։ ղեբ. 243. Ի՝ր գեն է յայտնիչ անտեսանելոյ՝ Ձոյ։ Ոչ յայն են և սորին։

*Տեսայք երկոքինս երասք ի միում գիշերի՝ (յր) ես և նա. ։ ծնն. խոյ. 11։

*Յանձանց խոնարհայ՝ ընկալոյ զբանսատոր պատասխ ղագս (յր) ի գնի. ։ ղեբռոն. 197։

744 Յաւակատացեալ ց ։ * Կամ որ [illegible] այս է անուն
իմ՝ զիաւառս իմ այլոյ մ՝ ոչ տացի ։ Եսայ. խբ. 8։
Կ՚ունի դերանուանական իմ, եղեալ են յաւակատացեալ
բառիցս անուան, չիտաս։ Կատ այսմ են և՝ինեքբոյսք։
* Կոր ձեռս է առանձնել զ [illegible] և ոչ առանձնել։
Գնն. կոհնաղ. 200։
* Կայ ձեր և ամ իսկ հեր գլխոյ Թռէալ է ։ Ատա. Ճ 30։
* Կ՚բաղնիչիս բ որ չիտ ձեռն ունի Կ [illegible] ։ Ատ. կոր. է 7
* Ո Գիծաց բեռն բարձէք ։ Գողտատոց. Չ. 2։
* Կորա հոգին կախէ Ճկոյ զերծ ոգւոյ ։ Ճնն. խՃ 302
* Կ՚բարանան ձքի նորին ընտրեալք ։ Հատ. Գ. 24։
* Կշաւիր որդի նորան ։ ։ Թագաւորեալ ։ յԱ. կոհ։
* Կէ օրինակ վերնոյն սիմնի, քան Ճկ ձնմարտաւ
նին Ճանապէն ։ Նարէկ. ՀԷ. 13։
* Յանդիմանեաց զնա Կանիկէ՚ն նոցին բերանոց
առուս վկայս ։ Գործիք. Ճ-գ. 61։
* Կոցայցս ախորժելն կարճեմ պատմել ։ Ընդհ. 79։
* Կօրհս ։ ։ ոչ հրամայեաց զամ մեղսգնեալ առաքել
ամեցն յանդիմանել ։ այլ զայնոսիկ որոց մեղքն
յաստեղ է ամենեցուն նշանակէ՚ք ։ Գեղ. կոհ. 176։
745 Ծական առնուն՝ բաց ի յատաբերականէ ։ ց.
* Ո Իմ՚ըդ ես մեղաւոր և կրկին պատժաւոր՝ զնմա
գունակիցսն դարսվեմ ցերդ ։ Նարէկ. Կ. 3։ Կ՚ը ածա
կանքս՝ գղաւորն և կ՚ինն պոռթոտն եղեալ էին ու
ծական դերանուանաս էս։ Կատ այսմ է առանձնել
Հ՚ի նեբքոյ յօրինակաղ։
* Կրճակէա և չիս զբաղմամբդս ։ Լուկաս. 8 5։
* Կնդ գեղ Կ՚ չրջեցար ընդ մեղաւորացս ։ Ղուկ 348։
* Կմեղացուն գեղ յանդիմանն լինել կայ առաչին ու
տեղին Կ՚ին։ Բ. կորնթ. է. 10։
* Ո Կայնոյ տեղ Ճմարտի և անմահի միշտ երկրպա
գեն ամ հատատացեալք ։ Լուկաս. 820։
* Կմեղքին գոտ եղբարք եք ։ Մատթէ. ԺԳ. 8։
* Կ՚ամենեցուն ձեր իւրաքանչիւր ամենեցուն ձեր տա
միմանս ։ Բ. Թեսաղ. ա. 3։
* Ո Ազեսցի ձեղ երկիւղածաց անուանն իմոյ արե
գակն

գանկն արդարութեան։ ‖ Մոգ. Գ. 2։

*Արթե փչես ի կայծակին, բորբոքի նա. և եթէ թըրանես ի վէր, ցիկուցանես զնա. և ապա երկրքեան ի բերանոյ քումէ ելանեն։ ‖ Ինքս. ԺԴ. ՃՆԱՓ։

*Գոգ յետնելոյդ մի ժամ գործեցին։ ‖ Մոգ. Ի. 12։

*Արկաքանչիւրքն ապա . . . Ջանասիրաբար լինելիս զմիմեանս եւ զանել։ ‖ Ովհ. Կոնս։

*(Ա)Բեւտարանն որ (Արմատ յՆ ոգ յաչելոյ. և որք ընկալան զնա, համրեաց զամենեսեան վասն չար ժեղով ի սէրն Ա։Յ։ ‖ Ընդհան. 124։ (813)

746 Արձ զի դերանուանքս լինին խնդիր անուանն ի (640, 647, 666)։ խնդիրք բայի ի (502, 512, 569)։ որ բայի ի (475, 487)։ խնդիրք միջադրեաց ի (465)։ և նախադրեաց ի (359, 372)։ ուր զորս ևս ոչ յոյն գլուխ և հետևեալս յընդունելոյսն ունիս անտանել։

747 Օ այս միայն պատրաստ է Ձանազանել զի դերանուանն ոչ յանակատեալ լինի, և ոչ զինիդիր առնու։ (703)

Յօդուած Ը.

Համառօտութիւն ածականի դերանուանց։

748 Դերանուանք ցուցականք՝ ունականք՝ և յատուցերականն վարին ածական, ներգործութեամբ նելով զգոյականս, և կամ զօրութեամբ և յայմ պահեն զկանոնս համաձայնութեամբ ածականն անուանից (683)։

749 Ածական դերանուանք՝ որք ներգործութեամբ ունին զգոյականս, ըստ այսմ կ տեսանել։

Ահա ցուցականքս՝ սա, դա, նա, ի վերջոյհոլովման վարին ածական, և ունին զգօրութիւն միւս ցուցականացն՝ այս, այդ, այն, եւն։ օրպէս՝

*Ի ջուր ես սովին սգով առ որդի իմ ի դժոխս (ի դերեզմանն)։ ‖ Յն այսու սգով. Ննն. ԼԵ. 35։

*Արդեաւ զդեղեկք սոցա Ա։Յ ձերում՝ սասան ի սին երկրի։ ‖ Յն ի յայսմ երկրի. Ելից. Ը. 25։

*Ոչ զերազանցն անարգեմ, զԱ։Յ անարգեմ՝ ըստ նմանն ձայնին։ ‖ Յն ըստ նոյն ձև ձայնին. Գին. Գաղ. 483։

* Անվերջ չափով որով չափեցիր՝ չափեցին ձեզ։ ‖ ՅՀ այնու չափով։ ղուկ։ Ճ. 38։
* Այն ե՛ՍՀ՝ որ արդարացուցանէ՝ ... և զանիծեալ փառաւորին նովքն հաւատովք։ ‖ ՅՀ նոյն հաւատովք։ հռոմ։ Գ. 30։
* Անվեհեր բերանով ելանեն որհնութիւնք և անէծք։ ‖ ՅՀ ի նոյն բերանոյ։ յակոբ։ Ճ. 10։
* Արդէն իսկ գործքն զոր գործեմ՝ վկայեն վա՛ր իմ ևթէ հայր առաքեաց զիս։ ‖ ՅՀ նոյն իսկ գործքն, զոր գործքն այնոքիկ իսկ։ յովհ։ Ե. 36։

750 ‖ ՅՀ ցուցականքն՝ այս, այդ, այն, ի յետադասին հասարակաբար յաւելեալ դնի և դիմորոշական յօդն ի վե՛ր նախադաս անուանցն, յորս յարեալ են քերականքն ածականացեալս, իսկ այն, դոյն, հոգւո, հաշիւ յետադասին։ ց. * ‖ ՅՀ համբառս այս՝ ԸՆ ամ երկիրն ընդ այն։ ‖ մտթէ. Ճ. 26։
* Ո այսց շնորհաց ընտրուե՛ և երանելին Պօղոս նշանակե։ ‖ գԼՒՆ։ կղեմ։ 233։
* Աւրով ընդունելութե՛ն՝ յոյսդ յաճեցուն ազգս ձեր։ ‖ ՀՆԴՀԱՆ։ 39։
* Վարեա դու քեզ զայսոցդ ամենից զոյդոսիկ, զի այդոքս բանիւ դնելոյ ոչխար ընդ քեզ և ընդ իս։ ‖ ԵՒԼԷՑ։ ՂԱ. 27։
* ‖ ՈՒՆ երկաթի եղև ի վե՛ր պարանոցն ձեր՝ ազգացդ այդոցիկ։ ‖ ԵԲԻ։ ԻԵ. 14։
* Պարտաւեա դու ի բարեացդ բոց յոյդոսիկ։ ‖ ԳԱՐ։ ՃՀ. 22։
* Ձէ՛ ևս արբից յայսմ հետէ ի բերոյ որթոյ՝ մինչև ցօրն յայն։ մտթէ. ԻԶ. 29։
* Այսմ աւուրս՝ զնս ինչ ոչ հարցանիցեք։ ‖ յովՀ. Ձ. 23։
* Ո՛ սպրեցուսցէ զմեզ ի ձեռաց Աստուծոյ հզօրացն այնոցիկ։ այն ՈՒՆ են, որք հարկն զեզիպտոս։ ‖ ԱՒ. ԼԱՒԱՏ. Շ. 8։
* Զետրս մերձիլ յատս ոչ ներէր այնմ ձեռաց (բազ նիւն հօր), որոյ են գործք երկնից երկինք և երկրաւորք։ ‖ ՂՐՈՒՆ. 298։
* Պահեմ զձեզ ե՛զբաբք՝ ... վնաս բան ունիցիք ամենեքեան։ ‖ ՅՈՒՆ. ԱՒ. 10։

* Փորձեցէ՛ք զանձինս ձեր, եթէ կայք ի հնոյն հաւատս։ ‖ Բ. Կորնթ. Ժգ. 5։
* Լո՛ւր այլ ճանապարհ ի հնոյն եկեսցուք օթևանն։ ‖ Յհ. ի հնոյն օթևանն, ընդհման. 112։
* Ցնծացէ՛ք ի հնոյն ուրախութեան։ ‖ Յհ. ի հնոյն ուրախ. եփես. ա. 5։
* Կրկե՛ն ուշադրութիւնք, և յարատևութիւնն լինին ա՛ռ ի հնոյ միշտ համաձայն ընդ դէմ կայնելոյն։ ‖ Նար. ՃԸ 751։
* Այդ գիր խնդրեցէ՛ք ի հօրէն իմ՝ ասացե՛ք ինձ յանուն իմ՝ որ ինչ խնդրիցէք ի հօրէ խնդ յանուն իմ՝ տացէ ձեզ։ ‖ Յովհ. Ժգ. 23։
* Չնեղել եղէ մանուկ առ խոց պատուոյս առաջ ելելոյ։ ‖ Նարեկ. ՃԸ. 2։
* Ի լանլոյ գոյ արդարացեալս, և ի լանլոյ գոյ պարտասացեալս։ ‖ Յոան. Ժգ. 37։
* Յորժամ ոմն ի թափեցաւ ի՛ բոյն փառաց առ փոքր մի՛ոմն ընդ ոտն ընդ ոտն ելոյծ ի լուռ ի՛ բոյն։ Եւ այսմ օրինակի և դուք։ ‖ Ընդհան. 138։
* Ոչ դանդաղեցայց ի խորհուրդ առնուլ ի գրոց վասնդատուր կրից։ ‖ Յովհ. Նար. ՃԸ։
* Ա՛ղբոյին լնուցէ՛ք կրկի՛ք խաբեացն զՔրիստ (ստոյ) և խաղ։ ‖ Յովհ. Նար. ՃԸ։
* Պարտ էր զերկիւղ և զդողմամբ՝ ի՛ բոյնի կրկ առնօրհնութեան։ ‖ Ղեւտ. 303։
* Ի՛ կեալ ազգայ Աստուծոյ հաճագունդ ի՛ բոյնով հաճագեցաք։ ‖ Յովհ. Նար. ՃԸ։
* Ո՛ւսանց (Հաւատոյ) և ոչ ուերն փառաց՝ չի՛ բոյն առ Քրիստոս ուղղութեամբ զօրու՛ս։ ‖ Նար. Ժ. 2։
* Ա՛յ գիտէք, որոյ հոգւոյ էք դուք։ ‖ Ղեւ. Ի. 55։
* Քրիստոս պատուէր պատուիրեց էր։ ‖ Յոան. Է. 2։
* Որոյ ժամու ոչ կարծիցէք, գայ որպէս մարդոյ։ ‖ Ղեւ. Ժբ. 40։
* Ա՛յս ուշադրութեանք յարեալ յանուն քրիստոնէից՝ հաճարին ընդ իմիք ածական։ ‖ Գործ. Ի. 29։
* Մեկնելոյ գայցեն գալոյ յարձրութեանք։ ‖ Գործ. Ի. 29։

Ուր իմն հոլովիւն համաձայն իւր ածական է անեղութիւն ։ Քան այսմ է և այս։

* Ա՛ւ վա՛ւ մեզ մեռաւ ։ ոչխարն ևս առաւել յարդարեալ զարմանալով ածիկն արեամբն նը՝ ապրեաց զոմանս նոցա ։ ։ ։ Ա՛յնչ թշնամիքն էին, հաշտեցան զոմանս ընդ Աստուծոյ մանաւանդ որպէս ոչխարն ևս առաւել ՝ի հաշտելս զարմացուցանէ զնոսա զնոքա նոսա ։ Հոմ. Ե ։ 9 ։ 10։

Ընդ այս լինին, քանզի՝ ածականն ունի զզօրութիւն յատկացուցչի (719)։ յատկացուցչին կալեաւ համանուն ածական (720), և տէր ըստ (639)։ նե։ 753 ածանս ինձն՝ յարեաւ ՝ի ցուցականս նոյն ։ ՝ի միասին լինին ածական այլում անուանց։

* Նոյն ինձն հոգին վկայէ հոգւոյս մերում, եթէ եմք որդիք Աստուծոյ ։ Հոմ. Ը ։ 16։

* Նո՛ւ նոյն ինձն զԱստ՛ծ՝ ճշմարիտ ոք գիտել կամ պաշտել որպէս պարտն է՝ առանց գոյց գիտուածոյ ։ Գեն. Խոհ. 614։

Ընդ այս ուստի՝ յայտ լինի ասեն, ՝ինձնին ինձն ՝ի Պետրոսէ և ՝ի յուդայէ ։ Գեն. Խոհ. 407։

754 Յանէնայնի ՝ի տուս ալարս է ձանաչել և, զի ուրեք ու ըստ սոցին սեռականն դնի փոխանակ գոլոյ ծնականի, սկզբնականի, տրականի, և նեղդ այսպէս։ Տրականն դնի ՝ի տեղի սեռականի, գործականի, սկզբնականի ։ Անեղդ սեռականն՝ փոխան սկզբնականի։ Ընդ ևս՝ եզականն դնի ՝ի տեղի յոգնականի, և յոգնականն՝ փոխան եզականի։ ՝որպէս՝

* Աւետացարանս այսպ յատ իսուն իւր՝ զհամարձակեցոյն ինձ կերպարանեն ։ ՝ի այսու յատ իսուն իւր ։ Նոռ ։ ա ։ 2։

* Ո՛վ ոչ ձեռաք կոչեցի կորուստ ։ ՝ի ձեռաք լմնոլք ։ Նոռեկ ։ Ե ։ 3։

* Ընտ ծառայիւն էոց յակոբու ։ ՝ի ծառայիւն լմնամ։ եբէիէբ ։ ԻԸ ։ 25։

* Տեսանեն՝ զինչ ծերք տանդ իսրայէլի գործեն այդր ընդ խաւար ։ ՝ի յայլմիկ ընդ խաւարի ։ եբէիէբ ։ Ը ։ 12։

* Ակնկալեն ստանալոց ... ոչ այս արտօսրածին նոճենւոյն ||Ի այսր նոճւոյ նոթեի · Ի · 4 ·
* Ոչն ինքն փորձուելոյն եղեւն պատճառք (յակոբեան) գերագունեին ոչնիկ աւետեաց · ||Ի այնը սեսուն · գին · նաճառ · 458 ·
* Օ ի՞նչ անուն կ՚ունի · ||Ի քո · զոհ · Ի · 30 · (Ոտ · Ի 9)
* Ով ոչ յոյժ անպարտ և անպատիր և անվնասակար արուեստից ահաւորիդ Աստուծ լսելոցն որոշ դայթքն գաղտնագործուկ ստոնանայականք · ||Ի յայոց արուեստից, կամ յայոցիկ · նոթեի · Ի · 3 ·
* Ով եղանիք նոցա յանցանաց անթիւ · ||Ի յանցանաց իմոց · նոթեի · Ի · 3 ·
* Ով թէ յայգագա մարդկան հաճոյից կամ եւ կենդանի ... Ծածկեցաք ի գերդ դաւանուեցդ հաւատոյ, ... Ի անհաւատութեն և հերձուածողացն ընկալ ցոյնք զդաւանաստան · ||Ի ի Աբրոց · ընդհան · 100 ·
* Ուրացանելոյդ զնա վասն ոչնութեան ըստ իւրոյ վաստակոց · ||Ի ըստ իւրոց վաստակոց · ես · նոթ · Ի 8 ·
* Ոչ այսպիսիս չէ արժան մեզ վարել անխտիր · 755 Ծանկան զերանոնեանք, որք զօրութիւն ունին զդրականս, են միայն ցուցականքս՝ ոչս, ոչդ, ոչն, ոչն, դոչն, նոչն, եւս և՝ ունականքս ոեմ : Որպէս պատուհասիցն ։ ||Ի յայս զինուորոցն · գնդ · 61 ·
* Ոչ ոք զիտասցես, եթէ ես եմ տէր · ||Ի այլոց նշանաւոր · եվից · Ի · 17 ·
* Ոչ աստաճ չք, եթէ կարող եմ առնել ձեզ չայր · ||Ի զայդ քաժչմուն · Մաղե · Ի · 28 ·
* Ոչ ոչդ խակ ծնեալ եմ, և ի դոչն խակ եկեալ յաշխարհ · ||Ի ի յայդ Թագաւորութի, ես · գնդ · Ի 37 ·
* Ոչմանօրէք եղեալք պնոցիկ , որ հաւատովքն և երկայնմտութեք ժառանգեցին զսուտխան · ||Ի այ հոցիկ նախահայրդ · Ե Ի օ · Ի · 12 ·
* Ոչցոյց նոյ գԼուխ և աւաչմարդ · և հինն հաւատոյ ... չոչն՝ որ զարթնութենի յայսմանէն հօր սու ժանաւոր գաւառ · ||Ի զայն Ոչեարս · գին · նոթ · 227 ·

* Ի մի՛ ատ գրուք, եթէ ո՞վ արդեօք հանդիպեցաւ եմք տալ զհաշիւն։ ոչ մարդոյ ուրուք, այլ ոչնո՛ր ոչ յերեսն հայոյ, այլ ի սիրան։ ոչնո՛ր ոչ երբեք վիայից կարօտանայ ի դատէն։ ‖ յր այնմ դատաստանի։ գնն։ կոհոռ։ 198։

* Այրելն հատաւորիմ գործես չպէտ, զոր եթէ առ նիցես առ եղբարս՝ զպոյն և առ օտարս։ ‖ յր զայդ գործ։ զդոյն սէր և գութ արասցես և առ օտար։ ՚ձ։ յով հան։ ա։ 5։

* Որ փորձ խորհրդատ՝ ի նոյն անկցի, և որ դնէ որոգայթ, ի նոյն անկցի։ ‖ յր ի նոյն խորհրդատ, յորոգայթ ի նոյն անկցի։ սիրա։ ի։ 29։ յեսայ։ 14։

* Կա զնս փառաւորեսցէ, զի գնմ անուն առնուցու՝ և պատմեսցէ։ ‖ յր յիմնմ գիտուն՝ յով։ ի։ 14։

* Կերակատար ընուին խոնարհեցաւ ի գէս, զի զմեզ բարձրացուսցէ։ ‖ յր ի մէս ընուի։ ընդհան։ 138։

* Չառաքեաց զգնս ի պոյնոյն։ ‖ յր զմեր ընուելնի հրեշտակ ընուէն։ գնն։ կոհոռ։ 518։

* Ո պակասեալն ի գէցոյ ուսնիք հմնոնալ կատարելոցէս ի հարցն առաքելոց կանոնական գրոց։ ‖ յր ի բանից մեծոց։ ընդհան։ 63։

* Ի բարձանցնելոյ զոր գնօրէն փուճոյ արգարանալ։ ‖ յր յիւրում առանուածն։ ընդհան։ 123։

* Կա հանգեաւ յիւրոց գործոց անտի՝ որպէս և Աստուած յիւրոցն։ ‖ յր յիւրոցդ գործոց անտի՝ եբր։ է։ 10։

* Ընդհակ են առ հոգին սուրբ։ ‖ յր ընդդէմ ընդհակ տուիչ։ գնն։ կոհոռ։ 610։

Ընդհանուր թիւ։ գ։

756 Յոբելեակ ածական դ բառնուածքս՝ զգ գոյականաց ցոյց ունելով։ լինին ըստ ածականն անուանց (704)։ ըստ գոյացական գոյականացն։ ոչ լինին, և ոչ առնուն զածականս։ Նոյնպէս ունականաց յոգնակին բազմից դնի դիմորոշականաւ՝ առ ի ցուցանել զզբուք գոյականն։ Ինչ զպէս պէս դրուին նախդիրք (703)՝ ունին աեսանել և յօրինական՝ որ ասա-

ԴԱՍ ԱՂՕԹԻ.

Հանդիսական Յաղթութեան ընդ յարութեանն։

Յարութեանն՝ ոչ, յարութեանն զմեռ հոյզվելն մասնաւոր բանին, և զնոյն բնաւն զբանն. և զյարութեանն ունի ներգործութիւն և կամ զօրութիւն՝ ոչպէս՝ *Ա՛ՀՃ ծառ՝ որ ոչ առնէ պտուղ բարի, հատանի՝ և ի հուր անկանի։ ‖ Մատթ. է. 19։ *Ա՛ր յարութեանն ոչ նոխատաս ունի զյարութեանն բնաւ անուանն ծառ։

*Ա՛յ ծանեաք զնա արժանապէս, յորմէ զբարին կթեցաք։ ‖ յովհ կոնդակ Ա՛ր յարութեանն ցորն նախատաս ունի զյարութեանն բնաւ դէպ անուանն՝ չոր։

*Ա՛յսպէս հաւանիմ զառանձինն Ա՛ՀՃ ասեն գիրքն, որով նորատես զբարեացն շնորհս ամենայնի։ ‖ յովհ։ Ա՛ր որովն յարութեան զնոր նախատաս դէպ ընծայ շոնչէն, իբրու ասել *տանջելոյն երթայ Ա՛ՀՃ զբարեացն անզգամ հաճ։

*Ա՛ն հաւատաս ինձ՝ և սիրես, որով և յուսաս անդրեւնոյն պարգեւաց նորին։ ‖ Նոբկ. Ճ. 2։ Ա՛ր որովն յարութեան զգիմաւորն բայց հոգեառաս և աչքս, ոչ թէ ասել *հաւատայուդ և սիրելոյդ յուսաս, ևն։

*Տանձք վիշապին են հերձածողքն, որք քարշեն զաստեղս երկնից յատակս գետնոյ։ ‖ Գեղն. կոր. ։։։։ Ա՛ր յարութեանն է նոխատաս ընդունելու ինն հերձուածողն։

*Ա՛ր ալղոյ ոմանց ըստ ձեռամբ անկցի՝ որ ինքնակալքն է պատուհաս, Պատրիարքու ի (հայոց)։ ‖ յովհ. կոնդակ։ Ա՛ր որն յարութեանն զնոր յեսուսեան Պատրիարքն։

*Ա՛նքնասպրճ ախտիւք և բռնակալաց աշխարհի հրամանօք՝ զանձինս իւրեանց յայս սատհանն հոգևոր բարձրուեն ձգեն։ ։ ։ որով բիւր նեխուեն և

և առականուն անուամբ Ի՛րի լինին պատճառ։
‖ընդհան։ 45։ ‖Ը յաբրէբեական որով յաբրէբէրբե զինաքնՅաց բանն՝ *Ինձնաշարժ ախտաւ, եւս։
*‖Ը պատուէն գՀայր, քաւէ զմեզ։ ‖Ախտ։ Գ։ ելս։
‖Ը յաբրէբեական եւ զօրու՛ն՝ արդի՛ իբրու ասել՝
*‖Արդի՛ որ պատուէն գՀայր, քաւէ զմեզ։ Կամ այսպէս, *‖Պատուէօղն գՀայր՝ քաւէ զմեզ։
*‖Ը գՀաւատն անարգել։ ‖Ո՛չ զմարդ անարգել զայլ զԱ՛ստ։ ‖Այ գՀաւատն անարգօղն՝ զԱ՛ստ անարգել։
‖ընդհան։ 74։

758 ամաձայնու՛ն յարաբերականի՛ եւ յարաբերելեղն՝ ուեսանի՛ եւ Թուէղն և ե՛ս Հղոլվին։

759 ան Թուէղն պա՛րտ է յարաբերականի՛ն Համաձայնիլ ընդ յարաբերելեղն։ զի որովհետեւ յարաբերականն դնի՛ ի ուեղի յարաբերելեղն, Հարկ է յարաբերականին զայնքան նշանակել, որքան յարաբերելեաւն նշանակէ։ ‖Այ եթէ յարաբերեա՛ն իցէ եզակի, պա՛րտ է և յարաբերականին լինել եզակի։ և թէ յարաբերեա՛ն իցէ յոգնակի՝ կամ բազում եզակի, յայնժամ և յարաբերականին վայել լինել յոգնակի։ ‖Ո՛ գաւառ՝ որ Հաւանի բանից անբիսաւե, ամենեքեան՝ որք ընդ նովաւ են, անօրէնք են։ ‖տես։ բ՛ք։ 12։ ‖Ը յարաբերեալ ընդ որոշեալն է եզակի, ուստի և նորին յարաբերական ոչն է եզակի, և որպէս յարաբերեալ ածէ՛ զեան՝ է յոգնակի, նոյնպէս և յարաբերել լինի է յոգնակի ոչ։ ‖Ասա այսմ՝ են և ընդ
*‖Ո՛ւր Հոգի՝ ոչ Ի՛րի է՝ ոչ ևս զանձն՝ ինքն ոչ ևս զանձն՝
ի՛ ասառնալ է։ ‖Գեն։ կոնտ։ 6։22։
*Տեսիլ աշաց վկայեն զբարին՝ ոչ է Հաւատալիմ՝
և ոչ լսելս ականջացն՝ ոչ է երկնչել ‖Գեն։ կոնտ։ 24։
*‖Ոչ ոմիտիկ՝ ոչ յաւետնեն ընդ առաւօտս, և ոչ Հնձեա լինին ձգտեն։ ‖տես։ Ե։ 11։
*Ախիւր աշաց՝ Թէպետ և սրագոյն լինի զայլս ոեսատնեղէմ՝ դիրքը մոռանան, անկարանայ նկատել։ ‖ընդհ։ 112։
*‖Ընդ կամիցն ևս ծանալ՝ անկանիլն՝ ի փոյ ձուէ և յո

յորոգացի՝ և ՚ի բազում ցանկութիւնս անմիտս և
ընդարմացուցանողս, որք ընկղմեն զմարդիկ ՚ի սատակումն
և ՚ի կորուստ։ ‖ Ա. Տիմ. Զ. 9։ ‖ Որ յարաբերեալ են
առեւանգեալքն ՚ի փոխոյեն, յորժամ՝ ոչ ինչ ուսան և
ոչինչ յարաբերին ՚ի յոգնակի ոգի։

760 ‖ Նոքա՝ որք հանդարտականք և հաւաքականք ըն-
դունին զնշանակութիւն բազմաբարեկամ, մինչ եթէ
ոք ՚ի կերպիւ վարուց յոգնակի, պահանջեն և զյարա-
բերիչն յոգնակի, թէ և երբեմն դնին եղակի։ ‖ Յա-
ծախեցոյց զնոսա յանապատին ամն քառասուն։
մինչև ատտակեցաւ ամպղձն, որք արարին զաբեր
առաջի նոցա։ ‖ Ծնոդ. Շբ. 13։ ‖ Որ յարաբերեալն
՚ի հանդարտական և հաւաքական անուանքն՝ ոչ ոչինչ
վնաս և յարաբերիչն ՚ի յոգնակի ոգի։ ‖ Սակ այսմ
են և օրինակքս։

*Ո ամենայն ժողովրդոց երկրին ոչ անցին ընդ-
ՀՀ յօշոտածոյ որթոնէ, զոր զնին ՚ի ձեռս Թշնա-
մեաց իւրեանց։ ‖ Երեմ. Շլ. 19։

*Ոչ արարք զայս ժողովրդոց յիմար և անմիտ,
որոց աչք են, և ոչ տեսանեն։ ‖ Երեմ. Ե. 21։

*Ինառակ է գինի, և Թշնամանօղ արբեցուի,
և ամենայն որ հաղորդի նոցա, չէ իմաստուն։
‖ Սոահ. Ի. 1։ ‖ Որ յարաբերեալ ՚ի Թէպետ Հան
բանականս՝ ոչ՝ իբրեւ յարաբերականն ՚ի եղականս՝ ոչ։

Սակ այսմ են և ՚ի հետեւեալ օրինակքս։

*Յազգէ՝ ոչ ՚ի գէ. . . վերկեաց զինս։ ‖ Սաղ. Խբ. 2։

*Ժողովրդոց՝ ոչ Ճանաչէ զ՚ի՞ն իւր, զօրացին։
‖ Դանիէլ. Ժ. 32։

761 ‖ Այլք բազմիցս յայսպիսիս զօրու. ՚ի Համաձայնին,
ՀՀ եղակի ձայնիւ յոգնակի համարին. Ո. * Ի բերե գի-
տացին զշնորհսն՝ որ տուեալ էին ինձ, յակոբոս
և կեփաս և յովհաննէս, որ կարծեալ սիւնքն էին,
ձեռն եւուն հաւանութեան ինձ և բարեսիրոյ։
‖ Գաղատ. Բ. 9։ ‖ Հայ անբեականս զնշորհն, և յայ-
տուկքս՝ յոմանք ՚ի հաս ՚ի յովհաննէս են յարաբերեալ ՚ի
և յարաբերիչ սոցին՝ որ՝ փոխանակ յոգնակի դնելոյ

եղեալ է եզակի, և զօրութիւն յոդնակի հնամարի։ զի է տեր բայն յոգնակի բայիցս՝ առաջելէին, էին։

Օ սյն է տեսանել և ի հետեւեալ օրինակաց։

*Ոչ օրս... հրամայէ կանանց շուք դնել ի ներսն վճռ հրաշակաց։ որ են առաքինութիւնք յեկեղեցի։ ‖ գիր. կոռնթ. 13։

*Ոչ օթեւանն են՝ որ բարձրացն ցնորն զմտութիւն առ Ն, և խոնարհացուցանեն զԱ առ մարդիկ։ ‖ ընդհ. 96։

*Ոմանք ին՝ որ կամիցին ածաւալուածք կեալ ի Քրիստոս, ի հալածանս կացցեն։ ‖ ք. ոխ. գ. 12։

*Օ անգիտացեալ ազիտաբար զառ ի յաւգային՝ որ գալոցն էր, ձաղանս և ձաղկանս։ ‖ յովհ. կոռ։

*Ոչ եթէ՝ որ բնութ որպիսք եմք ասացաք, ծանանելով ի կոյս աւազանէն, զնիմբ ընտրեալ որպիսք Ն։ ‖ գիր. կոռնթ. 59։

*Ոչ զնոսա, որ՝ ի վիշտս ինչ որ վասն Ն կայցեն, ոչ աւելի գովեմ քան զնոսա, որ վասն այլոց մեղաց սուգ առնուցուն։ ‖ գիր. կոռնթ. 839։

Օ այսպիսի ոճ չի արժան մեզ վարել համարձակ։

76։ Ըստ հոլովին՝ յարաբերականն ըստ վայել ընթ ութ տեղոյն դնի յոյն հոլով, որ դնելի էր անդ յարաբերեալն, եթէ ներգործութ եղեալ լիցէ։ օրպէս՝ *Այոյն մարիամ՝ յորմ մարմին առ Ի, ի ձեռնադրականին ադամայ բնութ թէն էր։ ‖ ընդհ. 84։ Այնմ ի սկզբնական հոլովին եղեալ է յարաբերականս՝ յորմ, քանզի և յարաբերեալ կայն մարիամ՝ եթէ ներգործութ կրնկալաւ լինէր, վայելէր դնել սկզբնական այսպէս։ *Ոմն սէն մարիամայ մարմին առ Ի, և կայն մարիամ՝ ի ձեռնադրականին ադամայ բնութէն էր։

Օ սյն է տեսանել և ի ներգործ յօրինակաց։

*Այս առաքեալ՝ որոյ ասեմ ես, էշխան էր բարեպաշտուն ի կռապաշտութիւն։ ‖ ընդհ. 99։

*Փեսաց յառաքեալն և ասաց, ասէք զՅոզին՝ որ՝ որ վանեցաւ օրուընն կորուսիք։ ‖ գիր. կոռնթ. 462։

*Ոի և նոյն է պատարագն, որ Ի մատոյց, և

ղէ քահանայքն մնասուցանեն։ ‖ ընդհան։ 252։

*Ոխանակ միոյ իւղոյն՝ ղէ ըստ օրինացն կազմիլոյն՝ որով օծանիցին զքահանայսա զնուագարս և զմնաց գաբեան։ բայց՝ իւղս ի ձեռս առաքելոյն Հնոր հեցաւ եկեղեցւոյ։ ‖ գին։ խոնոր։ 208։

*Ոսկի (ասորիքէդ) օրինս եղեալ է ձերոցդ՝ ընդդէմ օրինացն Ա՛Ի՛Ն զանեցնայն կերակուր։ ։ ։ կեր անխտիր՝ որ ի սյս օրինք ոչ մտաւոր և բնական մարդկանցմէ՝ զանց ի խոցել զի յամենայն իրս՝ ղէ տեսանեն աչօք՝ յաւձակին բերանով։ ‖ ընդ հոն։ 250։

763 Ասյց ի վեմէ շարադրեալ՝ ըստ հոլովին հա մաձայնու ին սեանի այլ և այլ՝ և այն՝ երկաքի։ Ասյն՝ զի յարաբերականն համաձայնի ընդ յարաբերելին։ Ց։ *Հաւատան զայն՝ զոր յօրինացն և ի մարգարէիցն՝ և յառեւտրականացն քարոզի՝ ի սիեզբարական եկեղեցւոջ՝ ի դէրևս հանել զնան։ ‖ գին։ խոնոր։ 800։ Ասյր յարաբերիչս ղէ հայկական հոլովիւ համաձայնեալ է ընդ յարաբերելին չհասոսն։ բայց բանն պահանջէ զյարաբերականն լինել ուղղական տէր բայիս՝ տոպչէ։ Ասա այսմ ձանաչելի են և սոքին։

*Պատկանաւորեցին։ ։ ։ զնախնական պատմութիւն՝ ղէ յաւէտ պատուասիրելոյ։ ։ ։ ինձ իմանին։ ‖ Ի՛ որք։ յովհ։ կոնոր։

*Ա՛ենեցուն՝ որոց եմ ի հաւատ։ ։ ։ ընդհակ ընդ ձեզ։ ‖ Ի՛ որք է։ գործ։ ա՛։ 7։

*Որոց նուաճեաց յաչխարհին և ի ստուերս մահու՝ լոյս ծագեաց նոցա։ ‖ Ի՛ որք։ մատթէ։ Գ։ 16։

*Պարձուցից զքեզ ընդ նոյն ձանապարհ՝ ընդ որ եկիր։ ‖ Ի՛ յորմէ՝ եկիր։ ելեսդեաց։ Լ։ 29։

*Տնէք այնոցիկ՝ որոց անկն ոչ ուղիցիք առնուլ։ ‖ Ի՛ յորոց։ ընդհանր։ 7՝։

764 Յայսմիսիս երբեմն զօրութիւն յարաբերեալ լինին դերանունքն։ և այս մասնաւորեալ ևս։ Ց։ *Ասում ինդրեմ ի քէն՝ տուր։ ‖ մարթ։ Ե։ 42։ Ասյ յարաբե

բանական որոմ եղեալ է ի հողոյ զօրութ յարաբեր բեալ դերանունն՝ ոյն, և ըստ մասց բանին ասա համարի ուղղական տէր բայիս՝ ինդրէ, ըզր ասել այսպէս. *Տէր այնմ, որ խնդրէ ի քէն։ Յայտնի է տեսանել և ի ներքոյ յօրինակս։

*Ոչ ինքան մեծ ունի սրբութիւն զի չքա ըստ պատկերի Աշ եղեն, կանոնաւ խորհ։ Աշ խորհ զայ նոսիկ, որք ըստ պատկերի Աշ եղեն, եաբէի. հե. 11։

*Ազատին կապք եկեղեցւոյ... յորոց կցորդ են կարգի մեռոյ և ձևոյ։ Աշ յայնցանէ՝ որք կցորդ են կարգի մեռոյ, ևս, ընդհանր. 227։

*Ոչն պատղ՝ որ հրամանաւն ուսեալ բարի էր, առանց հրամանին քարի եղև պատճառ՝ որոց կե րան։ Աշ այնոցիկ, որք կերան։ ընդհանր. 184։

*Ոչ արդ ապեահեր նոցա յորոց աշակերտեալն էր, զնշմարտութիւն։ Աշ յայնցանէ, որոց աշակերտեալ էր։ յովհ. ևոթոդ։

*Ոչ մի դու հաստատուն կաց՝ յոր ուսար։ Աշ հաս տատուն կաց յայնմիկ՝ զոր ուսար։ ըմ. գ. 14. 765 Որդիդ՝ զի յարաբերեալն համաձայնի ընդ յարաբերականին. ց. *Ո բանն՝ զոր ես խօսեցայ ընդ ձեզ, հոգի է և կեանք։ յովհ. ՚Ը. 64։ Ոչ ինչ յարաբերեալ չբանն՝ հոլովիւ համաձայնեալ է ընդ յարաբերականին՝ զոր, բայց ըստ մտաց շարա դրութեն՝ պահ է զյարաբերեալն իմանալ ուղղա կան, զի է տէր բայիս՝ է, ըզրոս ասել այսպէս. *Հոգի և կեանք է բանն՝ զոր ես խօսեցայ ընդ ձեզ։ Ըստ այմ է ձանաչել և զհետևեալ օրինակս։

*Ո՞ւմ՝ զոր տայ ինձ Հայր, առ իս եկեսցէ։ Աշ առ իս եկեսցէ ումն զոր տայ ինձ Հայր։ յովհ. Ը. 37։

*Ո ամենայն՝ զոր տայց յովհաննէս վասն նորա, ճշմարիտ էր։ Աշ ճշմարիտ եր ումն, զոր տայց յովհաննէս, ևս, յովհ. ՚Ա. 42։

*Ընդ՝ որ ղերկինս արարին, տարածեցեր ի ներքին։ Աշ տարածեցեր ի ներքին զձևոն, որ ղերկինս արարին, ջաքոն. 423։

765 Յ այսիսեւսցս ի յայտնութիւն բերել երբեմն դէ-
բանութիւնս ինչ տյնպիսի հոլովիւք, յոր դնելի էր յա-
րաբերեալն։ Ց, * Ո ամենայն ինչ զորս խնդրեցին
աչք իմ, ոչ զրկեցայ ի նոցանէ։ ‖ Ժողվ. Ը։ 10։ Ա-
զատանոյն ի նոցանէն յայտ առնել, թէ յարաբերեալ
չեմ ինչն դնելի էր սեռականի այսպէս։ * Յ
զրկեցայ յամ իրաց, զորս խնդրեցին աչք իմ։
Նատ այսմ են և սոքա։
* Ի ու՞ր որ կիս կ՝ և ոչ բերէ պտուղ, կարէ վնա-
ս։ ‖ Ի կարէ զնամուռ՝ որ կիս կ, եւ։ յովհ. Ժե։ 2։
* Ո ամենայն զոր արար Ի՞Ն, ոչուինչ կան կայե-
ռեանս։ ‖ Ի յաւիտեանս կան ամենեքին զոր ա-
րար Ի՞Ն։ ժողվ. գ։ 14։
767 Բ ըրդուի վոփոխակի համաձայնին, երբ զի յա-
րաբերականն դնի ի հոլով յարաբերեցոյն, և յա-
րաբերեալն դնի ի հոլով յարաբերականին։ Ց, * Զ որ
չեմք ոչ դադարել յաղօթելոյ առ որ զկամն եր
կիւզադաց առնէ Ի՞Ն։ ‖ Եբ։ 186։ Ա ւելորդ է
բանիս սա որն դնելի էր ուղղական, և զյարաբե-
րեալն Ի՞Ն պարտ էնմանալ տրական այսպէս։ * Զ որ
չեմք, ոչ դադարել յաղօթելոյ առ Ի՞Ն, որ
զկամս երկիւղածաց առնէ։ Օ սոյն է սեռականել
և յօրինակսդ։
* Ի նկալաք զոր ի քէն գիր սիրոյ։ ‖ Ի զգիր սիրոյ՝
որ էր ի քէն։ ընդհան։ 186։
* Տ ացե՛ք և զանձն իւր օրինակ։ ։ ։ զարդարելով նախ
զոր ինչքն պատկեր ձեռայինն։ ‖ Ի զարդարելով
զձեռայինն պատկեր՝ որ կինչքն է։ ընդհան։ 195։
768 Ե րկնապէս արժան է ձանձնալ, զի երբեմն
տեղական մակբայք ևս ունին զնշանա-
կութիւն յարաբերականի, օրինակ
* Ի՞Ն մորդ ի հող դարձիր։ ոսկի և առեղծած։
‖ Ի յորմէ և առեղծած։ յոբ։ Շ։ 15։
* Ի՞Ն յա ի բեթաւրայ եղև յայնկոյս յորդանանու,
ոտ էրն յովհաննէս և մկրտէր։ ‖ Ի յորում էրն
յովհաննէս, եւ։ ‖ յովհ։ ա։ 28։

ԳԼՈՒԽ ԺԳ՝

Գործածութիւն Պիւոթաշխատոց։

ՊԻՒՈԹԱՇԽԱՏՔ իմաստասիրական յօդուածք՝ ա, բ, ն, յօդուածք ընդ անուանի և ընդ ընդունելոյ՝ որք չունին զդէմս, կացուցանեն զինս որոշեալ դիմաց։ ոպ է (475։477)։

770 Յօդին և ընդ մակբայս, նաեւ ընդ դիմաւորս՝ ոյք ընդ դերանունս և ընդ բայն։ ոչ աւ՛ր որոշել զդէմս նոցին, այլ է պէս պէս եղանակս կերպասելոյ, ոպ տեսցի՛ է հետեւեալսն։ Ա՛ր՝

771 Այս գուցանեն զվորութիւն եղեալ բառին՝ ըստ երկուց։ Ա՛ր զդերանունն, թէ ածր բայի ելցէ, թէ խնդիր, թէ ածական, և թէ յատկացուցիչ։ ՟Օ՟ որ ունիմքս յաներևոյթ ոգւոյ, զնոյն խօսիմքս և երևեցիս գրով։ (Ընդ։ 114։ Ա՛ր յօդս՝ ա, կցեալ ընդ դիմաւոր բայս առնէ՛ց զուգանիլ զվորութիւն եղեալ տեր բայի նորին, որ ե դերանունս՝ գ, ս՛յնպէս յօդեալ և ի բառս՝ երեսել է, ծանուցանել զվորութիւն եղեալ ածականն դերանունս՝ այսու, ոպ թէ ասել՝

՟Ա՛ր՟ զոր ունիմք յաներևոյթ ոգւոյ, զնոյն խօսիմք և այսու երեսել գրով։ Ըստ այսմ են և օրինակքս։

՟Վախճոյնէ առ ոեաք, զոր ընդհանուր ցուսդ։ Լ՟ դու։ գործ։ ը։ 30։

՟Տեսէք այսու հետև զնւորդ ըսէքդ։ զի ոյր գուցէ, ասացի նմա, և ոյր ոչն գուցէ՝ և զոր կարծէն թէ ունիցի, բարձցի՛ ի նմանէ։ ՟Յ՟ ըսէք դուք ։ ։ ։ կարծէ նա։ ղուկ։ ը։ 18։

՟Օ՟ որ պատան է՛ ի գրոյս, ունիցէ ուսանել՛ ի Քրս հանապատից և յեսկիսպոսացդ։ (Ընդհան։ 76։ Ա՛ր յօդեալ՝ ն, ա, բ, ցնորս ցուգանեն զվորութիւն իմանալեաց ածական դերանունեանցաբս՝ այն, այս, ինոց, ինբրեաս ասել՝ ՟Օ՟ այն՝ որ պատան է՛ ի յայս գրոյ, ունիցէ ուսանել՛ ի Քրս հանապատից և յեսկիսպոսացդ ձերոց։

*Լ՚ոռ դուռ պատահաս ի Թզդ, մանրեա՛ և դիր ի վերայ վիրիդ՝ և ողջասցիս. ‖ այ ի վէր այլ վիրի. Եսայեայ, ԼԸ. 21։

*Լսատ անուանդ կոչման՝ և զգործն կատարիցէ՛ք. ‖ Ընդհ. 48։ Լ՚ը յօդըքս դ՚ն, ցուցանեն զզօրութիւն յատկացուցչին, իբր ասէ՝ *Լսատ կոչման անուանն ձեր, և զգործ նորին կատարիցէ՛ք։

772 Լ՚ինա՛ւ և՝ ցուցանեն զզօրութիւն իմանալի անուն ինչ, մանաւանդ յօդս՝ ն։ Լ՚ն այս յարեալ յածականն՝ նշանակէ զզօրութիւն գոյականին, օրպէս՝ *Յորժամ բանիւք խօսիմք վա՛ նորին իրի, ոչ՝ ի միոյ միայն դատարկիմք, այլև զերկուց յատկուն ցուցանեմք. ‖ այ ոչ՝ ի մի բնութեն միայն դատարկիմք, այլև զերկուց բնութեց յատկուն ցուցանեմք. ընդհ. 90։

*Լ՚որ փոխ Լ՚ն և ածայնոյն՝ յաղագս սիրելոյն զմիաձայնս մարդկան. ‖ այ ածայնն ասացց. ընդհ. 58։

*Լ՚ն իսկ՝ ։ ։ զկամաւորն խնդրե՛ք ‖ այ զկամաւոր ծառայությունն։ գիւն. կոհեռ. 477։

*Լ՚որ ոք ընդ ձանապարհ կամաց իւրոց գնայ, և ոչ ընդ ածայնին. ‖ այ և ոչ ընդ ածայնի կամաց ձանապարհն, ընդհ. 227։

*Լսատնի՛ձաղանձն ներելի ողորմե՛ ն։ ‖ այ խատնի՛ձաղանձ ժողովուրդն, խոսե. Լ. 7։ (756, 705, 706, ևն։)

773 Լ՚ցեալ ի յատկացուցչին՝ ցուցանէ զյատկացեալն զօրութ՚ն։ Ը. *Լ՚ատաղձ կր Հայոյն զոր եփեաց սատայ, յայտ է՝ ի զովասյն։ ‖ այ ի Հայգն զովասյ. ընդհանրակն. 123։ (620)

*Ո՛ւխտս մեր ընկալ որպէս զաբելին՝ զնոյնին և զաբեթահամնեա՛ն։ ‖ այ ոչ զուխտն աբելի, զուխտն նոյն, և զուխտն աբրահամու. ջրաքն. 758։

*Լ՚նդ ամենայնին հայեցարար պահպանել ի մէջ դատաւորն, ոչ միայն զգործոցն, այլ և զբանիցն և զխորհրդոցն. ‖ այ ոչ միայն զհամարս գործոց, այլ և զհամարս բանից, և զհամարս խորհրդոց այս

պահանջիկ։ ‖ Գիւն. Խոսրով. 198։

*Ընդ մեր երկումն և նոցայն (յր այլազգացն) հաւատ՝ զի մեր առ առ Աստուածն իւն է, և նոցայն ոչ նոյն ալեսի։ ‖ յր մեր երկումն, նոցայ երկումն։ ընդհ. 70։

*Ի սպանումն որ առ առելոյն է, ոչ կայենին, և է՝ որ վա՛ վրէժխնդրութե՛, ոչ աբելոցսյն։ ‖ յր ոչ սպանումն կայենի, աբելոցսյ։ Գիւն. Խոսր. 704։

774 Յօդեալ ի խնդիրն՝ նշանակէ վինդ բառուն։ ց, *Ըստացէ քահանայն վճան մեղայն։ ‖ Ճառաց. Ճ-դ. 19։ Որ հոլովակէ ըստ. ը եղեալ ի վերոյ հոլովառութեան նախադրութեան՝ ջան, և յօդած յայնեալ յանուանս գեղց, նշանակեն զգօրութիւն իմանալի խնդրատուն ոգոյն, որ է բառս՝ ծագոյցեալ փոխանակ ասելոյ՝ *Ըստացէ քահանայն զմատուցեալն մեղայ։ ց, սոյն է տեսանել և յօրինակսյ։ *Ընդ ողջակէզս և ընդ վանն մեղայն ոչ հաճեցաւ։ ‖ յր ընդ զոհան վանն մեղայ։ էջ. Ճ. 8։

*Ի թէ տաղիք վճան մեղայն, անձինք ձեր տեսցեն զզաւակ երկայնակեաց։ ‖ յր եթէ տաղիք զայս տարագն մեղայ, ևս։ Եսայ. ծ-գ. 10. ՅԹ տառ։

*Ու ի սէրն Աստուծոյ օրինադրեալն՝ միթէ փոխէր ինչ արդեօք իւր՝ քան զառ ի սէրց Ադաքէլեցն։ ‖ յր քան զօրինադրեալն առ ի սէրց Ադաքէլեցց, ընդհանր. 245։

*Ոչ ևմ առ ի մեղս անկեալ զազգ, ... բայց ի յոյս սոյն ըստ ոչնարին։ ‖ յր բայց ի վերայ ուսոյդ. ղաթան. 310։

775 Երկրորդ՝ թէպէտ ներգործութիւն ունին զբառն ընդ որում յօդելի կին, բայց լաւագոյն յօդին ընդ այլում բառի, յր կամ ածականի նորին, կամ յատկացուցչին, կամ խնդրոյն, և կամ մակբային։ ե, ց, *Ներանականն հրամանն յորդորէ քննել զգիրս։ ‖ յր տեսանականն հրամանն։ ընդհան. 231։

*Ըստանալ եկեղեցւոյ պատուէրսն՝ զվերինն քարոզել մինչ հայցել Աստուած՝ տալ զնաւաղուն երկնայինս։ ‖ յր եկեղեցւոյ աստուածպատուէրսն քա-

քարողէ միշտ Յայցելու։ Ընդհան. 150։

*Ել եւտես Հանգիստ քոյ Հոգւոյդ՝ ի մխիթարեղէնս տաղաւարի։ ‖ Յր՝ ի մխիթարեղէն տաղաւարիս։ Նար. 63։

*Յանդամս Հոգւոյն ամ և առաջինն իրբև զգլուխս և հաւատոյն ճշմարտուն։ ‖ Յր ճշմարտուն Հաւատոյ։ Ընդհոն. 8։

*Կան զԸնծայական պատուիրանն գաւանիլ Յ. Ծառայութեան պատուիրել։ ‖ Յր Յ. Ծառայութեան պատուիրելն։ Գէն. Խոհար. 336։

*Ա երկին Հնորհսացն և և օգնականուեն տալ ոյժ և Համբերուի ի նեղութիւն։ ‖ Յր վերին Հնորհսաց և օգնականուե և տալն։ Եւս. Գէն. Խոհար. 347։

*Ո՞ ինչ պատուղ ունելիք յայնժամ, որով այժմ զամենեքին Հարեալ էք։ ‖ Յր որով այժմ զամենեքին Հարեալ էք։ Գծոյ. Ը. 21։

Ա՛յս ոճ գեղեցիկ առնի զբանն,

776 Ա՛յրուրէ՝ դնելն փոխոխակի։ իբր զի սէն դնի փոխան գայի և նու։ փան դնի փոխանակ սէի և նու։ և նուն դնի ի տեղի սէի և գայի։ և այս՝ ի սակաւ ուրեք։ Ց։ *Ամենօղքս այսպիսեացս՝ ապա յիրում զանազանգուն մոլորուե յաներեւոյթ խըրեամց կըսեցին։ ‖ Յր կամ ցօղքն։ Յովհ. Խոհար.

*Ո՛չ զոր ասես՝ այս է։ ‖ Յր ասելն, կամ ասէ առ. Գէնոփ. Խոհար. 83։

*Ընդ ամ ծաղրանիցդ պարահաց։ ‖ Յր ամ ծաղրանիցս նոքեւ. Թ. 3։

*Յերկնաւոր առ գայիոս սկըսելի՝ զոր եսք սիրեամ. ‖ Յր եաս սիրեամ Գ. Յովհ. Ա. 1։

*Ո՛օրդ էմմանուէլ։ ... մինդ յերրորդուէդ պատըրաւել, և միւսդ ընդաւնի։ ... և քոյդ որդւոյդ միա ծեի։ ‖ Յր Ո՛օրն, մինն յերրորդուէն, միւսն, որդւոյն նոքեւ. Ղգ. 4, 5։ Ղգ. 2։

*Որ խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է։ ‖ Յր խօսին, յովհ. Թ. 37։

*Որ եան իցեմ, և դուք անդ իցէք։ ‖ Յր եաս, յովհ. Ժ. 3

*Ո՛ր կողքդ զնս տէր տէր՝ և զոր ասեմն ոչ առնէք։ ‖ Յր զոր ասեմն, ղուկ. Գ. 46։

*Ընժանաւոր քո սերմանն և հունձքդ է։ ‖ Յհ սերմանդ։ Գին։ խոնարհ։ 110։

*Ահա եմ յո՝ զոր դուն հալածես։ ‖ Յդատ։ գոբ։ Թէ

*Ահա եմ զոր խնդրեքդ։ ‖ Յհ խնդրեքդ։ կամ դուք խնդրեք։ գոբծ։ Ք։ 21։

Յայսպիսեացս պատրեաց զգուշանալ։

777 *Ողորմէ՝ դնէին առ Քրիստ Թէ զի՞նչ *Յոյս սէրն ասէ որ ուրուք առ Հայր՝ եթէ ոչ իմ կամքս եղիցին, այլ քոյդ՝ որ է իմս, յայտ ասաւ, Թէ իւր և Հօրն մի են կամք։ ընդհան։ 119։

*Ոչ է սա՝ որ երեւեալ է իբրև զառաւօտ։ ‖ Եփ։ Ե 9

*Ոչ եմ վախկանիմ՝ եթէ ի դատաստանի աթոռոյն (դատաստանին) դնիմ։ Գին։ խոնարհ։ 225։

*Ո՞ւր ժամանեմք ի հանգիստն, որ Հաւատացեալքս։ ‖ Եբրայ։ Դ։ 3։

*Ողորմ օգնականդ եղէ՛ ի փոգաց երկրի։ ‖ Եսայ։ խոնարհ։ 9

*Ո՞ ամենայն հնարս հնարեցեր, Թերեւս կարասցես զոմանս ապրեցուցանել։ ։ ։ և եթէ ոչ զմի ոք, սակայն զքո անձինդ ապրեցուցանես ի տանջանացդ։ ‖ Գին։ խոնարհ։ 368։

*Ողբ ինձ՝ Տէր աստուած, զնորայն պարարեցին գնալ Ճանապարհ։ ‖ Գին։ խոնարհ։ 385։

*Ողթակս զնոսայն առի ձեռամբ իմով, նոյնպէս ապրեց և զամենայն իշխանութիւս։ ‖ Եսայ։ Ի։ 10։

*Ոչխարն ոմանք ի սոցանէ՝ որ աստս կան, ոչք ոչ Ճաշակեսցեն զմահ։ ‖ Մատթ։ Ի գ։ 28։ յհ։ Ա։

*Ոսկ ցայնոսիկ՝ որ անդն կոյին։ ‖ Մատթ։ ԺԶ։ 21։

Ոսա այսմ են գրեթէ և ի վերոյ յօդեալքն ի դիմաւորսն, և յաներևոյթսն (476)։

778 Յայսոսիկ ալժան է գիտել զերկուս։ մի՝ զի դիմորշակաւքս ոչ յօդին ընդ յայտաբերականի, նաև ոչ դնին ի վերայ նախադրութեանցն, և միքակուէ։ յորս Ծ եղեալ ևս իցեն (831), անդրպէս անուն համարին։ Այլ ես ևս զի մինչ յարին ի դերանունէանս՝ որոց ի վերջն ձայնաւոր իցէ ։ յոյ դնին առանց ց ։ տես և ի (428, 433)։

Գ Լ Ո Ւ Խ · Ժ Գ ։

Տմոյոյնոսե Լնգոսնելոսե ընդ ընդոսնելոսե, և ընդ գոս Հոլովականս։

ՆԴունելութիւն ընդունի զգօրութիւն բայի և անուանն, Ասասի ընդ ինքեան, և ընդ միւս հոլովականն մանաւանդ՝ և ընդ անհոլովն համաձայնի որպէս բայ՝ և որպէս անուն, զորոց առ հասարակ։

Յանոթութիւն · ա ։

780 ՆԴունելութիւնք եզերեալք ի ցց, գրեթէ միշտ բայ են։ Եզերեալք ի եաւ, յոլովական հոլովին բայ միշտ իբր բայ վարին, և երբեմն իբր անուն, իսկ հոլովեալն՝ միշտ վարի անուն։ Եզերեալքն ի օղ, էղ, միշտ բայածական անուն են։

781 Բայ՝ ի վարին սոցա իբր անուն, միանգամայնև ըստ զօրութեանն բայիցն զանցուն զանդրեա (496)։ Ոչ նման կարգեացուք զնդրաուրն սոցին իբրև զբայ, ապա յուցցուք զհամաձայնութիւն սոցա իբր անուն։ Յաւելեալ ի վերջոյ և զնբաբնդելութ եզերացն ինչ ինչ։

Յօդուած · ա։

Տմոյոյնոսե Լնգոսնելոսե իբր Անոյ ։

782 ՆԴունելութիւնք՝ ի բայից բղխին, ուստի ըստ բայից համաձայնեալ անուն զհոլովակնա, մի՝ ոպ տէր բայի, և միւս՝ որպէս խնդիր, զորոց վասն

Յանոթութիւն · բ։

783 ՆԴունելութիւնք եզերեալք ի ցց և ի եաւ, մինչ սակ բնդ վարին, կոչին բայացեալ, և առնուն զայր բայի (477, 485, 487, ևն) առնուն և զանդրեա ըստ սե ևն իբրենց (499, 505, 536, 555, 564, 570, 584, ևն)։

Ծանօթութիւն Ա։

784 Պնդունելութիւնը ի լինելն բայական անուն ըստ ա-ից մասին ներգործականէն եղերին ի օր, եւ, եւ կրաւորականէն եղերին ի լի, եալ կամ եալ։ չեզոքականէն եղերին ի օր, եալ, և ին հաղիւ դառնի չեզոք, զորոց զնդունելութիւն առանձին բերի վանդակեալք ընդ չորից կանոնաւք, եւ եալ ի վերջ չոյ օրինակաց և զթիւս առատանայ ըստ պէս պէս խնդրոյն։

Ծանօթութիւն Բ։

785 Յերկրորդ աւանդեցան ի խնդրատուէ բայից (494։495։496։510։511։521։522։523։524։558) զայն ամ արժան է իմանալ և ի յերեսից ջրից կանոնացս։

Կանոն ։ ա։

786 Երգործական ընդունելութիւնք առնուն զինքն դիր սեռի ի հոլովին սեռական (638)։ Ց։

*Ալեքեցար վիմով յարուցիչդ մեռելոց։ ‖ ըոր։ 343։
Չհայ ներգործական ընդունելութիւնք յոգոյիչէ, առեալ ե խնդիրը սեռի զսեռական ընդունելութիւնք դնելոյ։ իբր ասել՝ * յարուցանողդ զմեռեալս։
Ց ասոյն է սեռսանել և ի յաջորդ օրինակաց։
*Ընդ յոյակիսմոյ և անհնայի ճնողաց սքր ծնողի ընծային զարձր արարիչ։ ‖ ցի ծնողաց զքր ծնողն։ չոսկան։ 10։
*Ընդամարտեն սիրողաց արժանի է ոչ սովորել ծառայել որպէս ստիւս։ ‖ ցի սիրողացն զընդամարտուն։ ընդհան։ 123։
*Ոչ ան անձառ իմանալի միաւորութենէն բանին խոստովանի գոլ կինքն ղեպիծ։ ‖ ցի հոշակեզ զբանն։ ընդհան։ 162։
*Ոսոխկանն (ատիչքն) բազում հրահանգաց պատուհասեալ յաղաղակեալ առ Հօրայ (Մեծաս)։ ‖ յովհ

Տոտա։ ը։ Գլաւոր։ Ժ։ չեչ։ ա։

Խոնարհ Աստուած ամենակալ, որ աւետարանեցեր զանձինս քո ի մարդկան, եւ ոչ ի հրեշտակաց, եւ ոչ ի հրամանատարաց, եւ ոչ ի թագաւորաց, այլ ի մանկունս եւ ի տղայս, որ ոչ գիտեն զիրս եւ զգրոց ուսումն, եւ ոչ զարուեստ ինչ

բացոյց ձնաշատացն զգաստութեան։ ‖ Առակաց. 408։

Ա՛ւր կրաւորական ընդունելութիւնս խոստանայ առեալ ի սեռէ խնդիր զսկզբնական ընդունելութիւնն՝ ի թիւ՝ ի դէպ՝ ի դէմ՝ ի պատ՝ ի մասն՝ ի մէջ՝ ի հանապատ՝ և առ՝ ի հանդերձ կնոջ։ ... ի բաց որոշեցան։ ‖ Ընդհանր. 61։

*Ո՛ղորմելի՛ է մինչ ի հատուածս՝ անանձնական

Հայոց. ը. գլուխ. ժ. յօդ. ա.

*Լոր լիել կոչեցեալ ի Քրիստոս. ||ղոր. 324 (526, 546)

*Ի տիրապետս Աստուծոյ խոսովանողացս գնալ ոչ է սակաւ ի ... կերակրութեան և յամենկենայն ծախսութեան ապաքանութեան. ||ընդհան. 265. (526)

793 Վարժականութիւն. ց. *Ընդունելութիւն Քերմուդ Քեռուցանօղաց. ||հոգեկ. ճառ. 3: ||Ըստ գործականաս Լեփոռնին և բուն խնդիրը ներգործական ընդունելութեան Քեռաոցանօղ: ||Ստ այսմ էն և օրինակաց:

*Վերնաւորհնեալ ախտաւորութեց՝ ||Ստուծով փրկութիւ. ||հոգեկ. ի՛ը. 5. ի խոտիքեր. (531)

*Ողջոյն գոհաւորեցեալ անձն իմ ի մահ հորդեան ի կեանսդ. ||ղաղիան. 45. (529, 546)

*Ցանկալով ղընուլ քո անոանելին. ||ղաղիան. 81:

*Նեռան մարմնով ի մահ և յապականութիւն վիճ բրնծուն ծնանի հոգին յորդիս լուսոյ. ||ղր. 444.

794 Վարագականաս, և այս ի սակաւս. ց. *Հար զեղեամ զպատեալն զերեզ զիշխանն կառուցին. ||ե. խոսք. ը. 21: ||Ըր պարագականաս չերեսին և բուն խնդիրը ընդունելութեան՝ ղպոսիչն:

*Ձոժային զգերեզմանսաս խորհել դարձ հրեշտակաց. ||ղաղիան. 388:

795 Վղջնական. ց. *Որ յանկից սահեցօղ գոյ ից՝ արարչակից հօր բանդ Ի՛ն. ||ղաղիան. 705: Ինա ներգործական ընդունելութիս սոեղծօղն ա ուեալ է բուն խնդիրը զկղջնականս՝ յանկից, և զսեռականաս գոյից՝ խնդիրս սեռի: Այսպէս էն և ոչ զսեռականաս գոյից՝ խնդիրս սեռի: Այսպէս էն և ոչ

*Նորհեան խոստացա ի քէն զամենայնիսդ ղօրութիւն ոչ խոսի քո. ||ղաղիան. 199:

*Ի դաս ի չերմի անարգելի Յ՛ուիս. ||նոր. լ՛ը. 5:

*Ոս բարերար հասոնի յոյնից. ||նոր. ծ. գ. 5: (541)

*Ցուն Ա՛Յ զնկեցի կոչ. և զժողովս յիմ՛ուղ ուաց գոհաւորեցոյ ի նս. ||գիւս. կոհան. 464.

*Ուշխեալով իշխանութեամբ զպարգեա քո փնսոնողաց մարգարէիցն ի սկզբանէ. ||ղր. 588: (517)

796 Վախտիճ. տրական. ց. * ||Ըստղին զանձն իմ՝ ի կորուստ. ||հոգեկ. ը. 1: ||Ըր տրական ի

խրատան՝ ի երկրորդական խնդիրս արտայն։

Դատ այսմ են և սքանչ։

*Արարեր զոյին լինել հանդիպչիչ անարատ հարսն սիրոյն առ սէր ինեալիդ։ ‖ Նորին։ ղլ։ 2։ (545)

*Ոչ գործեմ։ ։ ։ ըստ ինձ։ Հոգ։ ոյն Ա՛յ առ մեզ։ ‖ Նորին։ ղլ։ 8։ (546)

*Ա՛յցելու մեզ առատութեամ արասցէ ի բանաւարկութիւն ի խառատսին նոր կամս։ ‖ Ըստ։ 660։

797 ‖ Երջանկալով տրական։ ց։ *Վարձեալս կաց՝ զի ձեզ առատապէս ձեզ զատանդ պատրաստ իրանին։ ‖ Ընդ։ 46։ ‖ Ար ներգործական ընդունելոյս առանդոյն առեալ ի բուն խնդիր զգալովքդ տրականն ցեղ։ Ց սոյն ի տեսանել և ի ներքոյ յօրինակ։

*Տուք օրհնութիւն առողջին ինձ զմայրն լուսոյ։ ‖ Ըստ։ 7։ (512)

*Վերագոյն ընծայից բաշխող երկնաւորաց և երկնայնոց։ ‖ Ըստ։ 787։ (547)

*Ա՛հ ի մէ՛ր լերինդ բարձու՝ առեպարանիչդ սիրելի։ բարձրացո զորու՛ք զբարբառ քո՝ առեպարանիչդ երուսաղէմի։ ‖ Եսայ։ ի։ 9։

*Ան՝ զոր պատանեան ինձ ի նըշոյն Կարիզարէ՝ անփոխելի պահեցաք։ ‖ Ընդ։ 128։

798 Երգոյական։ ց։ *Ա՛յժմ ի աքաղաւէտ երկնից գանձիդ ծածկելոյ յագարակի։ ‖ Մոսէ։ ժ։ 44։

Ըհա ներգոյականս յագարակին ի բուն խնդիր կրս երրական ընդունելուս՝ ծածկելոյ։

Դատ այսմ են և սքանչ։

*Ասատանին ղեր ։ ։ ։ զանգրելոց միտսուցն իբր զնկուեցոց տեսողին ի յարձան մանգնեսային վիմի։ ‖ Նորին։ խե։ 1։ (550)

*Ջոնին զբանին պէտնեալ ի սիրտս նոյ։ ‖ Մոսէ։ ՃԼ։ 15։

*Ա՛ջ լինչ միրքացաւ լինել ձեռնհասեցց։ ։ պատասխանի գրեալ ի խաչին։ ‖ Նորին։ ՃԼ։ 2։ (552)

*Ա՛ինչա յաղեցոյ ի մարմարի։ ‖ Ըստ։ 620։ (516)

*Ընկերին օրհնաբանեալ Հօրն երկնաւորի։ ‖ Ըստ։ 610։

Ասող, ը. գլուխ. ժէ. յօդ. ա։

*Վոլէտը՝ ի վիայս . . . ար ար Ցուսիկ. ‖ ըբ. 482։

*Ոսկեմաղիկն՝ ի յիւրմէ. ‖ ըբոկ. 143։

*Ալանայ բուբ. ց. *Ղեթիկը՝ ի վ ը քո քալ 799
բաձգողացն. ‖ ըբոկ. 107։ Ար ընդունելուիս ոտ
ջոյիդողացն՝ առեալ ի յարմարական խնդիր նախատ
բուբ. ՝ի վէթոյ ոտ. իբրու ասէ՝ *Ղեթիկը վան
ձգողացն առ քեզ զգաթինս (729)։ Ա յայեա ե
իմանալ ա՛ի հետեւեալսդ։

*Ա՛յն ե բարի և ընդունէլի առաջի ար. ‖ ա. ոխ. ե. գ.

*Ա՛նդ իմ ոտղեղաց . . . զաղերսանս . . . յերկինս ա
ռաքեա՛ ‖ նոբէ. ին. 3. (518)

Ա՛ամոն, ը։

800 Ա՛ ե զղջական ընդունելո՛ւ ի՛ք՝ առնուն միայն
զնդիւը ընուե յայլ և այլ հոլովս ըստ
բայիցն, յորոց բղխին։

881 Ա՛ղաղականն՝ ի յոյժ սակաւս. ց. *Ա՛զաչնզգ
առաքելոցն փող յարուե մեր եղէլոց. ‖ ըբոկ. 789։
Ա՛հա ընդունելուիս եղէլոցն՝ առեալ ե բուն խնդիր
դիր զուղղականս՝ փղ

802 Վորձիական. ց. *Ի այսպատճելոյն յորովայնի
հոգւով՝ ի Ծննդեանն Ա՛ի (ոսկեհոլ գլխատակ)
գովեցեք զա՛ը. ‖ ըբոկ. 337։ Ա՛հա չ՛զգը ընդու
նելուիս խոպոպելոցն՝ առեալ ե երեք խնդիր բնու
թեան, այ գործիականս հոգւով բուն խնդիր. նոր
գոյականս յորովոյն՝ երկրորդական, և ներգոյականս
՝ի ծննդեանն՝ ժամանակական պատահական խնդիր։
Ա՛յսպես պիտի ե նկատել և յօրինակսդ՝ ի նեքոյ։

*Ա՛ետա անպատրաստականն մնայիս. . . ա՛ի կենդանա
ցուցանելոյ գա՛ղջ գեռեալ բնութիւն. ‖ ընդ. 10. (567)

*Ա՛յ բանիւ՝ իբրեսկեալ. . . և ձչ գիմակօք նեղեա
ւորելի. ‖ նոբէ. ը. 1. (568)

*Ձոհիալ սերօբէից անմարմնական փարուք.
‖ ըբոկ. 234։ (569)

803 Ա՛ոյգական՝ և այն ի սակաւս (573). ց. *Ա՛յ
գնդիւնաճողական խառար ինչ ծածկելով կեր
պու

Ընտրե՛ք ընդդէմ Աբելոտ ընտրեցեալ։

սլաքանմամբ զբանս լուսով ուղղափառութե՛ան և կարծիքն յոմանց ընդոյն անտացելոց։ ՔԵԴ։ 114։

Աւր Հայկականս գնայ ե յայմանական խնդիրս ընդ դատելութե՛ան տեսցեալոց։ այ նովմէ անտացելոց։

804 Կեղծեանական։ ց։ * Օ՝ՀՆուն ի բաւ ձանս եղեր զնն ի հօրէ հոգւոյն սրբ. ։ ՔՐՄ։ 431։ Այհ սկզբնականս ի հօրէ ե բուն խնդիրս ընդ դատելութե՛ան։

* Օ՝ սպառիճ դատաստանին գործ կրճ զԱբելեցւոյն ձեռամբ պատճառաւ յուզիչ ձանապարհէն ածայնին օրինացն։ ՔՐՀ։ 54։ (578։569)

* Իբրև զՏիւանդս զձեզ լաճկելմէ։ զի ընկալցուք եղբարս զթոթոխելոցդ յերկրէ այրուձ։ ըստ այնմ և դուք զոր միանդամ դատնիցեք Թերտուի բաւ եաց՝ ... ո՛չ ի ստացանուե՛ ոմանց անեղկիսլոյց ի միջնէ առ ձեզ հոգոյժածելոց։ ... լաճկելոցդ։ ՔՐՀ։ 112։

Օ գնական ե Այ՛ ղկլեցւոյն ի չարեաց։ ՓԱՆ։ ԽՈՒԱ։ 200։ (579)

* Յորժամ եչէն առ հոգիսն որ ի դժոխս ։ և երբ անգիտնէր ի միւսեան մանկունն։ ՔՐՀ։ 122։ (578)

* Այ սահմանեալ բանի փախչել ։ ՆՈՐԷՆ։ Շ։ 1։

805 Այ՛ախդրիւ տրական։ ց։ * Օ գնեա փրկիչդ Այ՛ սպարեալոցս ի խաչ քո յոստոցաց ի քէզ։ ՔՐԹ։ 803։ Այհ ընդունելոցս ի բան պոյծելոցս, յոստոցաս առեալ են բուն խնդիրս զնախդրիւ տրականքս՝ ի խաչ, ի մեր։ Նոտ այսմ են և սոքա ։

* Ջեսի զայր չանձն իւր պանծացեալ՝ Թէ իմաս տուն իցէ ։ բայց յոյս գոյր յանղամնին քան ի նմա։ ՍՈՍԻ։ ԻՐ։ 12։ (581)

* Օ՝ կնն մանհուան զՀոգւոյն բաշխեն (սկբն) հաւատովք ի նմա գերեցելոցն։ ԳԻ։ ՀԱՒ։ 219։

* Այ՛ առ երեսս բանիւք ծառելւ։ ՆՈՐԷՆ։ Շ։ 1։

Օ՝ՀՆումբ գնեալոյդ ի փրկուե՛ն։ ՔՐԲ։ 280։

806 Այ՛ երկայնոլով տրական։ ց։ Ձոգ ինդ եւ Տարկա ընդուե՛ տպաւորելիք ան։ ՔՐԲ։ 122։

վեր

Տարած, ք. գլխ. ժք. յօդ. ։։։
վերջահղոլիս պեռան՝ ի լուսն խնդիրը ընդունելուեն
սպառաւորէչ։ Յայտնի են և օրինակք։
* Տասառղին խոխջի, գեղեռալ որսորդին։ Նոբել։ Շ. ։։
* Ընտոջ քնձ եղեռնք, ոչ և նա Ի՛ր։ ։։։ Խոր. ժ։։։
* Ձիք ինչ՝ որ այնպես հեղուալ ի Ա՛Շ, ոչ զինս
առնուլն ի մէնջ։ գին. խոռով. 115։
807 Վերգոյական, ց, * Ինակ է ոյն ի սրբուեն մա-
տուցմ՝ք զաղօթս ա՛ր։ * զոխան. 159։ Ա՛ր ներ
գոյականս ի սրբուէն՝ ի լուսն խնդիրը բայաճական
ընդունելուեն՝ բնաւէ ոյն։ Յայտնի են և ի՛ ներ
գոյ օրինակ՝ք։
* Ո՛ւռ ասաս անձնաւելոյ բնաւոյն ի՛ բեզ։ ղոր. 53։
* Յոսր զնմանալի լուսոյն ծագօրն ի խաւարի
նոռելոցս՝ ։ ։ վերնապատմեացո՛ւք։ ղոխան. 240։
* Ա՛ՀՀ ի նորս երկրի զղեկի։ Նոբել։ Շ. ։։
808 Ա՛ախաղուեն, ց, * Յառնեցոյն ընդ Քուր՝ ոչ
ի և ոչ ևս ասի անապական։ Ընդհան. 125։ Ա՛յս
չեզոքը ընդունելութի՛ն խոռեռեմ՝ առեալ ի լուսն
խնդիրը նախադուեն՝ ընդ նոր։ Ասս այսմ են և
օրինակք։
* Ա՛՛ՀՀ բեռանով ընդ հող հասուելի։ Նոբել։ Շ. ։։
* Ձերկրի տագնապ հեթանոսաց ։ ։ ։ ի կարծեաց
ոչնչոյ ի վ՛ր տիեզերաց։ Ղոխ. ին։ 26։ (591)
Ա՛ոքիչեալ վ՛ր վերին ա՛ծուցն։ ղոր. 158։ (518)
Ան զի ընդունելութիք առնուն և զմակբայս (395)։

Ցօդուած. ք։

Հոմանիշներ Ընդունելութի՛ն որպէս Ա՛նուն։

Ընդունելութիք ի վարելն իբր անուն՝ միայն
808 ածական են, ներգործուեք կամ զօրութի՛ք
ունելով զգոյականս իւրեանց, թէ անուն իցեն
գոյականքն (813), և թէ դէրանուն (814)։
Ասսի և զսոյ անուանց համաձայնեալ ընդ հոլովմ՝
կան մասուն՝ ընդն ուեր բայի, խնդիր, ածական,
յայտնիչ, յայտնեալ, ևն։

Ծանօթութիւններ։

810 Նուագելը՝ յայս ամ Համանձայնութիւն պա-
տահեն զինամոն իւ բազմանչելի ըռոցն։ ոմ յատարա օրհ-
նագաց եդեալ Թիւքն նշանակեն զհամամատուհինն։
Ասէ զհոլովականէսից զպէսպէս դրութիւն յայսոսիկ
եւս ունիմ տեսանել (703)։

811 Տէր բայի։ ց։ * Քնելոցն ամն է։ ։ ։ բարե-
գործացն բարի հատուցումն լինել։ ‖ ընդ։ 13։

Հայ ընդունելութիւն լինելոցն իբր ածականն անուն
վարեալ եղեալ է ոչ բայիս՝ է։ տես ներ (477)։

812 Կոնդիր բայի։ ց։ * Բդարապէս գատելոյ
։ ։ ։ յիշեցուցանել ձեզ գրոյ զպատուիրեալսն
Հայ ի հին և ի նոր կտակարանս։ ընդ։ 7։

Որ ընդունելութիւն ղպոտակերպն իբր ենթադրեալն
եղեալ է ենդիր սեռի բայիս՝ ցիշեցուցանէ (548·592)

* Այլ թէ այջը իւրոյզ տեսանի (Հեղեսանն) ղմի-
ւեղեալն և ղչինեցեր և զոր հինն։ ընդ։ 12։

813 Գտական ի վէր անուանն։ ց։ * Որ անձն օրհ
նեալ՝ պարզամիտ է, այր բարեացօղ տգեղ է կերբ
պարանոք։ ոտան։ Ճա։ 25։ Որ ընդունելոյս ինքն՝
օրհնեալ, բարեացօղ, եղեալ են ածական ի վէր գոյա-
կանացս՝ առն, այր։ Յայսէս է իմանալ և զհետ
ասեալ օրինակսդ։

* Ի իմանալն ինձ՝ յայնաւ, և զդրացն գիւղսդ և
մուտս առ աշտեհարան։ ոտան։ 423։ (685)

* Ցահագին ալեացս գիրկեցելոց և զիւղացելոց և կոտո
նեալ և գիւղեալ ի վէր ապառաժականս գետիս՝ առ-
սահեալ զոհիցն ընդոստացաւ սերտ իմ։ յովհ։ կոն։ 9։

* Ուսոյ (փրկիչն ց) Թուղեա մի ի յերկուսեանցն
ընթերցող՝ բժշկել զծնացեալսն Աբգար։ յովհ։ կոն։

* Արեհասաւոր Վեհորսի և Վօղոսի զբ աբ ոտան։
ջոյն։ ։ ։ ոսկեղջիւր ոդրմանն։ ոտան։ 110։ (696)

* Ընդ որ հակ բժշկեսցի։ ։ ։ վիրացս տեղոյնոսկի։ ոտ։ Ե։

* Ի յայսմ դպրոցիկ բանիւք Համոզեալ։ յովհ։ կոն։

* Ա այ ինձ՝ ոտ ձայնին ահաւորսի գողգոջեցոյց

և

և սրտմաքնէնացն բանից. ‖ Նարեկ. Է. 3։ (638)

*Լեռեալ և սբեռեալ զոք մի՝ Թողուցուք յհկեզեցին։ ‖ Ընդհան. 58։ (711, 701)

*Ընծայեալ դասք եբ յայեցուցին՝ չխնայելի լսդե՛ի գիշերին Քահանք և սուսերօք եկեալ ըմբռնել չտեղբնակելէ։ ‖ Ճառ. 292։ (702)

814 Գործան՝ ի վե՛ր դերանուանն. Ց. *Որ՝ վերջ ցեալ քան յամենասուտ քո հնարհէ՝ Ձհամանակ (հրեշտակէ)։ ‖ Ճառ. 416։ Ո՛չ՝ ընդունելոյս վերջացեալ եղեալ է ածական դերանուանն գոյ։

Թատ այսմ են և սոքա։

*Զաւուղ ընձեռեալ ինձ ծնողացդ՝ սխալացելոցս և հոգացելոցս։ ‖ Նարեկ. Ճ. 2։

*Ո՛ւռ հաւատացեալք Ո՛չ յորժամ ահեռանեմ ըզ-խաղս, ծանիր և հաւատա՛ զ՛Ինս ահաւանելաւալ ամալ՝ի վե՛ր նորա։ ‖ Ընդհան. 262։

*Ո՛պս թէ ոք ո՛չ լսե՛ցէ՛ց՛՛՛ մեք անպատու եմք յա-րեանէ նորա առաջի Ա՛ի վկայելն Ո՛չ՝ ՛՛՛ և ձեր լսողացդ ամենեցուն։ ‖ Ընդհան. 8։

*Ո՛րոցա ոչինչ օգնեաց լսե՛ր լսանին՝ չսնուցելոցն՝ ի հնազանդութե՛ն հաւատոց։ ‖ Եփես. Է. 2։

815 Գործան՝ ի վե՛ր ընդունելութ. Ց. *Ո՛չ սխալաբար տեղւոյն այցող վերկեր։ ‖ Ճարակն. 699։ Ո՛ր ընդու-նելութեա այցելուն՝ և ածական ընդունելութեա՝ գրվին։

Ո՛չ յայտ են և օրինակ քո։

*Խոստացար հոգացելոյ ննջեցելոց յանուն քո՝ զկենդանս։ ‖ Ճարակն. 747։

*Ո՛նորեաց զնա՛ն աստ՛ուածն։ ‖ Ճար. 119։

816 Ըստ-ած գոյական առնուն զածական անուն և զդերանուն։ Ց. *Ո՛ Թողի՛ր ինչ-բնելով՝ ի քէն անօ-րէն սպասաւոյց իւրոց։ ‖ Ճարակն. 106։ Ո՛չ՝ այս ածա-կան անուն անօրէն՝ և ունական դերանուն իւրոյ՝ եդեալ են ածական ընդունելութե՛ն պատճառաւ, որ և զօրութի՛ւն ունի գիւրաց գոյականն՝ հիմնից։

Թատ այսմ են և սոքա։

*Ո՛ չքեւրեցեալ զՔեռեաւն՝՛՛՛ կոչեցեալ։ ‖ Ճարակն. 261։

Հոմոյեան՝ Ընդունելութիւն երէց անառ։

*Պայծառացան այսօր որ եկեղեցիք լուսատրոջ
կենդանւոյ ։ Յր կենդանւոյն լուսատրոջն Ղևտ
դեամբք ։ Ղաքիան ։ 658։

*Այս եղև պատճառ կորստեան որ հերձուածո
ղացն՝ ի սկզբանէ միտիւք գոյժիմ ։ Յր որ հերձ
ուածող անձանց ։ ընդհան ։ 235։

Որք ցուցանեմք ։ ։ ։ ի չբժոխատան առաքելոյն և
յեօթանասնիցն և յոգիներացոյց նորոց կտակարա
նաց հաստատողացն ։ Յր յոյժ գնոր կտակարան
հաստատող հայոյից ։ ընդհան ։ 249։

*Յորմէ գոյացան եղեալքս ահ ։ ։ Յր ահ եղեալ
բնաւ ի քս նաթէի ։ Ճ։ (694)

*Ոգւոյն տաճիկ սիրելեաց գերոց խոտանէիւք յանուն
։ Յր ի բազանչելւոյն մեր սիրելի անձանց ։ Ջ ։ յով ։ ա 15

*Ամպրսեցս ի տուն Ա։ Յ քու մմէ գնա մնացելոցս
ացոցին ։ Յր գնա այս մնացեալ ժողովրդոցս ։ եսայ ։ Շ 4։

*Հանդերձեր գինեաց (իշխանն Ասոս) խոշոկաց
վառելոյք մարտ ընդ բռնաւորին բռնի խայլի
դնել ։ ։ Յր ի բռնային վառեալ զօրաց ։ յովհ ։ կոն ։
817 Յայտնիչ և յայտնեալ ։ Ջ ։ *Ա։ Եան սուրբ
անճանելիք ։ Յր ահռելիջ բոլոր ահաւից ։ Գինոն
կոհոզ 208։ Ալ ընդունելութիւն փառացին և
յայտնիչ անուանն փառն։

*Ո երկոսին դնեմք առաջի լսողաց ։ ։ ։ (Յր) գոյժ
ացուցից ոչ ուրուք զըղ առիսյալ բանից Ճառագայթ,
և մեծացոյց կամ նեխելոց զաղին օրինակի յանդ ի
մանուկան մտրմբռումն ։ ընդհան ։ 15։

*Ա։ Ճառագայթ ծնող Հայր Ա։ Լոյս լուսոյ ։ ։ ։

Տասը. Բ. Գլուխ. Ժ. յօդ. Բ։

*(յ) Համարեցան և ակնկն ի՛ւրեանց ասացին՝ և ելիցէ ջուր ուրկանէ՛ւրվ, բարկացուցանէ զնիպտեան պատասխանի (յ) զ Ա. Ը. ընդ. 95։

*(յ) Ծառայ կրկնի ծանուր երկրպագանէ՝ համ եղէ՛ց (յ) երկնաւորաց, և երկրաւորաց, և անդր ստորերկրեայց։ Նոթ. Գլ. 1։

318 Ցասկացուցիչ. Ց, *(յ) Ծայրն պատուիրանքն ըստ զօրութե ընդունողացն եղան յիւրաքանչիւր ժամանակի։ ընդհան. 20։ (յ) Ուր ընդունելութիւն ընդառնողացն՝ և յատկացուցիչ անուանեան՝ զօրութիւնն մնաց ի սուրբս։

*(յ) Ընդ աղքատացն անիծիլ՝ և (յ) անէծքն մնաց ի նոսա այժմ են և սորին։

819 Ընդիր անուանց, Ց, *(յ) Ընդանալիւդ (յ) Ֆ և եղելոցս ահ։ Ըստ։ 448։ (յ) Իսկ ընդունելութիւնս եղելոցս՝ և խնդիրք սեռի անուանն՝ հոգ։ ոգւոյն և ասել* Ցացուցիչ եղելոցս։ (յ) Յայտնի և ասել ի՛ւ ինելոյ։

*(յ) Ո՞ ապացոյն միտս ներգործութե։ Նոթ. Ըստ. 2։ (669)

*(յ) Ըն խոյն օգնականն հաստատելոյ։ Ըստ։ 553։

*(յ) Ես եղէ գլուխ ասելոյ սեռ, և կոչեցաւ եղեալ ուսուն։ Ըստ։ 99։ (664)

*(յ) Ոմանս սատակեալ ի ջնոյ ներգործ։ Նոթ. Ը. 2։

Ցանկ Բառից. Ը.

820 Ներգործութիւն զգայականս իրեանց ունին յինքեանս իրը տէր իշխ. Ց, *(յ) Գիտան ինչ ի՛ւ ինքեանս իրը տէր իշխ. Ց, * Գիտան ինչ ի՛ւ ինքեանս տեսարանի կուսացուցիչ, նախ ի՛ւ ասել միջոցել զայն։ ընդհան. 15։ (յ) Ուր գոյականս ցոյց մնքրել զայն։ ընդհան. 15։ (յ) Ուր գոյականս գիտան՝ համարի իրը տէր գործողութե իւր ածականս ընդունելութե՝ կատարողիչ, քանզի գերանն ի կու-

821 յատկ նշանակին՝ վերադրելով դերականք ընդունելոյ (786, 813ին), նաև բայածական առ ունանքն (638, 795 ին)։

Ծանոթութիւն։

822 պատքին՝ ընդունելոյին համաձայնեալ ընդ ընդունելոյ եղև ածական (815)։ խնդիր (786, 789, 790, 792, 806)։ յայտնիչ յայտնեալ (817)։ Ընդ դերանուան համաձայնեալ՝ եղև ածական հնչականաց (814)։ Եւս՝ի վերնբ ածական զուտականս և զգուշականս (816)։ առնու խնդիրս զնականս և զյատաբերականին (787, 794) ին, և զգուշականս (803), և զուտականս (755)։ եղև և յատաբերեալ (757)։ նաև դիմորոշականաք յարին յընդունելոյ ին (774, 775, 776, ին)։ Ընդ բայի համաձայնեալ եղև տեր բայի (811), և խնդիրք բայի (812)։ Իսկ ընդ անուան համաձայնեալ վարէ զգործեանն պաշտօնս անուան (607, 609)։ միայն թէ ոչ գոյս յատկացեալ։ Իսկ զնա եղև խնդիրք նախադրեալ (376, ին), խնդիրք միջակս (465)։

Յօդուածք։

Ո՞ր է տեսակն եղերոց Ինքնաբերաց։

823 Ուստք՝ի (348), եթէ ոմն էն ոչ լինի կրաւորական, իսկ ոմն՝ թէ և ուրեք եդեալ լցի կրաւորականաւքս, անդ ևս ունի զգործուիլն եղերս՝ եդեալ (789)։

824 Ունդրական էջ հարկիս գտանի, ոչ տեսեալ և ասա՝ի գործս դնելս (806), որ և երբեմն ըստ պատահանս ելոյ դնի՝ի տեղի բուն խնդրի ներգոյակա նի՝ առնու զտեսականն, ։ Երթեալ եղեցին բնակիչք վիմին, ։ Ի՞ վիմին, եսայ. խ։ ։ Աղաչեն ամ բնակիչք աշխարհն, ։ Ի՞ յաշխարհն, սաղ. շբ. ։

825 Ի եգերեալ ընդունելոյն ըստ մեծ մասին կրաւորական կամ չգոյք, և սովորաբար առնու զնդրիչ՝ի վերնջահելոյ տրականն, որպէս

*Այրելի սրբոց ‖ Առակ. ի. 2։
*Մշտարատանու ի՝ ոտից է Աստուած, ‖ պերճ. Ժ. 7. ՅՌոմ. (643)
*Յոգոյն սերմանելոյ ‖ ղուկաս. 306։
*Ընծայատուիցէին արարածոյ ‖ ընդհան. 117։
*Ընծաւելին երկնի և երկրի ‖ ղուկաս. 35։
*Ի՛ թէ՛ ուրեք ուրեք ներգործական վարեալ
826 ի՛ցեն, յայնժամ ունին զզօրութիւն յանգելոցն ի ու. ց,
*Ի՛ եթէ որ ընելիք օրինացն են, արդարացեալ են
առաջի Աստուծոյ՝ այլ առնելիք օրինացն արդարա-
ցին։ ‖ յո՛ լսողք առնողք հաճոյ. Բ. 13։
*Յասցի այ ընդառնելի իմ ես։ ‖ յերկնադունիսոց. ԺԲ
*Ընդ ոչ միայն որ զայն առնեն, այլև որ կամա-
կիցն լինին գործելոցն։ ‖ յոգործ-ոգայն։ հաճ. ա. 32։
*Ի՛՛ որ մնաներ . . . և ի գործ կրելոցդ խորանին
վկայութեան, եղեն անցեալք ի հանդէպ իսի։ ‖ յերկրագ
զխորանն վկայութեան։ Լուսց. Է. 47։
827 Ին մերթ ևս գոյական վարի։ ց, * սա՛ և
ընդ՝ զսպառնալիս իմանացուց, քան ընդ մարդոյ
գերգս անմտաց։ ‖ թագաւ. Ե. 6. յեհոաք։ *Ի՛ցեմ ընդու-
նելութիւն զպառնալիս իմ՝ գոյականապէս եդեալ և
մոխանակ բառիս՝ ընդդէմ նմա։
*Պատանելիք դատաստանին Աստ անհնարելիք (են)
ի մէ՛ պղերգացն հոլովացն։ ընդհան. 9։
828 ցան տրտմութիւն ի վերայ նշանին։ գոգ. Է. 10։
*Ո՛՛ զտագնապիցս վարեցին անշուք առնել զլուանն,
վ՛՛ի մինչ հարիլ ընդ զօրայ իմն յանգել ի ծո-
ղոն ընդ զայրացս առնել, հոմոգենացու. ց, * ‖ ի մեզ
առնէ ինչ ասել քեզ։ ‖ յո՛ ասելոց եմ. գոգ. Է. 40։
*Պատանելիս զայս տալը առ Հաղարաւեան, զի առնի
ինչ գոգել նմա։ ‖ յո՛ պատմելոցն է. գոգ. ԺԳ. 17։
*Ի՛ եթէ զազգին իմմէ առնէի ինչ չարաչաւել։ ‖ յո՛
չարաչաւելոց է։ գոգ. ԻԸ. 19։
*Հնոգեբջեալ էր անեզբ օրինացն լոյս՝ կենաց ծէ
գոգելոյ։ ‖ յո՛ պարգևելոց է։ իմաս. Ժ. 4։
*Ի՛ յս ոճ՝՝ վայելուչ և էքենալ կալմէ զբանին։

Պարագրութիւն։

829 ԱՍՏ ՝ի վՀԱՐ ՀԱՄՈՁԱՅՆՈՒԹԵՂՆ պատշաճ
Համարիմ Հաստատակաւոր Ծանուցանել ։
Այլ՝ զի ՝ի նախակրգեալ վեց բաստիեղեացն
(472) ՝ջրեբէնն Հոլովականքն ևս լինին տէր բայի ,
Խնդիր և խնդրատու ։ յայտնիչ և յայտնեալ ։ ածա-
կան և գործական ։ և յատկացուցիչ ։ բայց պերճանունն
և ընդունելու ՝ին ՝ի լինին յատկացեալ ։ և ՝ի առ-
նու զինդիր ՝ի պերճանունն միայն։

830 ՈՐԿՐՈՐԴ՝ զի ՝ի բարձրչէն ըբեն ՝ի ծոցանիկ ՝ցի տէր
բային՝ խնդիր՝ խնդրատուն՝ յայտնիչն ևն՝ ։ եթէ ևն
ունին և ՝ինքեանց գործականս ։ զյատկացուցիչս ։
զխնդիր ևն՝ ։ և նորքօք իբր ՝ի բաս վՀարեն զպարշ-
ծոնս իբրեանց։ զորս չի՛ բարձրչիւք տեղիս Լսով
ունիս տեսանել։

831 ՈՐՐՈՐԴ՝ զի անհոլովքն նախդիր մակբայ՝ ևն՝
և դիմատոր բային ։ և ՝ի վերՀ կատարեալ բանն՝ որպ
՝ի անուն լինին տէր բայի ։ խնդիր ։ յայտնիչ ևն ։
ՅՈ ։ ԱՅՐՀԱՆ ՀԵՐ այսն այո ։ և ոչն ։ ‖ ՅՈՀԵ ։ Ե 12 ։
Ալ՝ մակբայքս այսն և ոչ՝ են տէր բայի ։ և միաց
վին՝ այո ։ ոչ ։ ուղղական խնդիր։

*ՕՀԱՆ ասել առա ՈՅՆ ՝ի ՀՈՒԶՆ իմանալ կալ՝ անուե
զի՛ Է ։ ‖ Գիւ ։ կոնոաղ 283 ։

*ԱՅ՝ պարծիր առ վաղիւն ։ քանզի ոչ գիտես զինչ
ծնանիցի՝ քեզ վաղիւն ։ ‖ ՊՈՍՊ ։ ԻԵ ։ 1 ։ Ալ՝ մակ
բայքս ՝ի տէր բայիս՝ ծնանիցի՝ և առ վ
զիւն՝ ևն խնդիր բնաւե բայիս՝ ՝ի՛ պոծիր ։

*ՕՀ ՝ի՛ ասիցե ՝ի քում գործ ՀՈՒՆ զև ՀԻՆ ։ քան
զի ՝ի՛ զր ասեան՝ նա ոչ գիտե ։ ‖ ՈՐԻՆ ։ Ե գ ։ 16 ։
Ալ՝ մակբայս զՀԻՆ՝ և սեռ խնդիր բայիս՝ ասէք
*ՏԵՒՆ ՝ի ՀԱՐԻՆ ասաց զաւետիսն քան զայն և զնն
‖ ՀԻՆ ։ կոնոաղ 286 ։ Ալ՝ չհայ նախդիրս չաՀելին գոն՝
Է իբր խնդիր սեռի բային՝ ասաց ։ և մակբայքս
այսոն և ոչն՝ եղեալ են իբր խնդիր նախադրեա՛
շաՀելին գոն ։

ԼԹԷ

* Լծել ասիցեմ (ոք), Նախքան զծնանիլն զնա՝ զի ես եմ, դու զքոյն մի՛ Թողցես զնէն. ‖ Գէն. խոս. 624։ Ուր եհան բայս զքո՛ եւ եաւալ ի Հայրական խնդիր սեռն բայիս՝ Նոցա։

* Ի հարաշարժ՝ ի յայգեւրէն յառաջ բղխեալ ան հատուածաբար ի յորւոյ՝ տիրապէս մէջ ընդլինի. ‖ Յոթան. 435։ Այնմ մակբայս առհասարակ՝ առեալ ի խնդիր զսկզբնականս՝ ի յորոց։

* Ար նախատուիցս և ոչ մի ինչ միմիթարուի ոչ ունի, այլ զերկուին և ցկոյս. ‖ Գէն. խոհ. 153։

* Ով Պետրոսին առաց (Ինա՝ դու ես վէմ, արդ և նա յայտնանիւ ուսեալ (Հատուածագրոցս) առաց իբրև զվէմն կենդանիս շինիչք. ‖ Գէն. խոհ. 306։ Ուր կատարեալ բանիւք գոա եւ ընդ, և իբրեւ զվէմն նոքա գոխս շինին՝ ոչ մի բառ եղեալ են խնդիր բայ իցս՝ ասաց՝ ասս և ի (526, 613)։

* Այս աքարայուն ոչ ի նեցքս՝ն ձեզ է. ‖ զոհ. Ճ 121։

* Ընտանեաւ են ոչ՝ Ի՛նչ ի վեր եւոք. ‖ Գէն. խոհ. 465։

Ուր մակբայքս ի՝ներգոյ, ի՝ ջրէ՝ են յայտնեալ, որոց և յայտնիչ են բառքս՝ ի՝ յեղ, յընտանեաւն։ Այսպէս գոանդն ի՝ ու՝ ջ՝ ինեալ ի՝ ներգոյ՝ ի՝ ջրէ՝ ի՝ ներգոյ՝ ի՝ ջրէ՝ ի՝ ներգոյ՝ ի՝ ջրէ՝

ԿԱՆՈՆ ԱՐԱՄԱՆԵԱՆ ԲԱՌԻ.

ԱՐԱՄԱՆԵԱՆ ԲԱՌԻ ԿԱՆՈՆ ԱՐԱՄԱՆԵԱՆ ԲԱՌԻ.

834 Վանաբաստ բանն է, որ լինի յերից բառից, սրպէս՝

* Ձմարտու ին ազատեցէք զՀէզ. ‖ Ղևկ. Ը. 32.
* Ի սիրան հայի Ի. ԴԿՆ. կաճառ. 286.
* Աս եմ պուռն. ‖ Ղևկ. Ճ. 9. Ի հայ յայսոսիկ բանս են երիք բառք՝ ասէր բայն, բայ, խնդիր. Հէ ուրիք յերկուց բառից, զորս ունելով զինն ի քէ ըլլցս. Ց, * Ղաղթուք գԹագր. ‖ ասի. Չ. 36.
* Վիրաս նանրախորհուրդ. ‖ Նոբէկ. Ճ. 2.
* Վերաց գուռդուն. ‖ Նոբէկ. ի Ը. 3. Ուր զորս ունի առաջինն զուէր բայիս գոյ, երկրորդն զայս է, երրորդն՝ զնինդիր սեռիս՝ պաղպէան։

833 Վանաբաստ բանն է, որ ունի զատական զյատկացուցիչ զայանիչ և պահապան խնդիրս, եւ զորոց զբազում օրինակն տեսեր մինչև ցայսս, և տեսցես ի հետեւեալսդ.

836 Վարձեալ՝ ըստ որակուած բայից բաժանի կամ տարեալ բանն՝ ի սահմանական և ի հրամայական, ևսկ անկատարն՝ ի սստրատասական և յանեղեալ, որք և պարտեռակէն զպէս պէս եղանակս բանից։ Ուր զի՝ կամ ըստ որակուած մանչայից կոչին հարցական, սստրատական, բացատական, եւ։ Կամ ըստ տեսակի չարկապացն կոչին սրտհական, պատճառական, թեական, եւ։ Կամ ըստ տեսակի միջակուածին՝ աստղական, ըղձական, եւ։ Ուր կամ ըստ առաջի առնելոյ խմաստիցն՝ կոչին հայցուածք, յորդոր, բանք, կշտամբանք, ունչ ածք, օրհնուի, ղոք, ցնծալ, նուի, բարեաւնուի, չնորհակալուի, եւ։

837 Վարձեալ՝ բաժանի բանն յընդարձակ և ի յատուկս։

Չարաբ, բ, Հլուխ, Ջեւ.

838 Նոյ արձակել զանն ի համաձակ շարամանուէ զանի՝ անդամոց և զառից անխարդ ձգեալ զբերելոյ իմաստիցն, ուր և հասանիցին, այլ են ամ նաշխարհական օրինակք, ևս վ (854, 855, ևն).

839 տանուտէրն է շարամանուէ զանի որոշ թուով իբր կանոնօք կարգեհնչական զաժանեալ վ տողս ըստ զառից և վանկից, որ կոչին ոտք. օրպէս՝

Որոգ ասէ երիտասարդ,
զեմատոթիւնն զգեցեր քեզ զարդ,
Կանգուլ լիմարն ի հոսեալ յարդ,
իսկ իմաստունն որպես ըզվարդ.

Որդէ ի տառն ն.

ըստ զուարթիւնն ի քեզ բարի,
մանուկ դու լիր զգաստ և արի,
տար զհամբոյր կուսբ բերտի,
առ զանձս խրատուն վարդապետի.

Ապագայ վարդապետ.

Իբր անդամքն կարգաւ դասատուեալ և զառք ըստ վանկից վանկից իբր ոտն առ ոտն յասոյ ընթանան, և իւրաքանչիւր վանկից և տառից չափեալ ամանային, կշռորդեալ ի ձեռն, որոհեալ ի ճիւնն, և կշռեալ հագագն, զորոց առեակայ խրատն տէս ի քերականութեն Պաղտասար պատուելոյն ի Ագ պարկն, և յայլս.

Իբր՝ զառ հասարակ զբաժանմանցս մի ըստ միոջէ ձառնէն ձարտասանից և արամնալանից թողեալ, մեզ տիրապես պարտ ստեղն ցուցանել զայս, իբր զի 840 յս ամ շարամանուէ զանի ըստ քերթողաց կացուցանեն զերիս առեակս շարադրութեն պարզ, միջակ, խրթին, զորոց խօսեցաք կարգաւ.

Յօդուածս, ա.

Ինչ է պեսպէ ի պարզսն.

841 Պարզ շարադրութիւն է յայտնի շարամանուէ զանի՝ առվորական յոտակ բառիւբ.

Ասացաւ յոպնի, ուր բայքն ըստ ձեռ մասին դնին դէ

պիմաստոր, և ըստ եդեալ ժամանակին ցուցանելն զգործն, որ բժշկին ենդիբին յատկացուցիչն և ածականն պարզապես եդեալ չուներն զմիջանկեալ լինչ, կամ զիւս ևս խնդիր ինքեանց, եւ։ Յակ ասէրաման բառականն այնք, դորս հիշենակէ վարեն՝ի հատարակ բանս յատակ հայկաբանու է, որովք յամենից յայտնի և հեշտ իմացեալ լինին։ Ասացի յառաջ, զի՝ի գիրս մեր տեսանին և կրկին շարադրութիւնք, որք են ասացեալ և խոսեալ ։

842 Պատազ են զրոյցանութիւնք յոլով յօհանեսին, կենդանի գալստոս և յօրէնս պատրի ըստնեցոց, և ինչ ինչ թարգմանութիւնք յեսուոյ, եւ եւ, զորպիսիս՝ի ձեռս առնուլ անդամ չեմ արժան։

843 Ստան ըստ ամենայնի կամ ըստ այլազգի բառի և ձևոց Յունաց Պարբերգի քրիստոնեականին, առաջին մնան զնոցա որպէս և գանձարան ծանուցմանցն, Պաղատասար պատուհասեալ փոքրաբերականու՝ի, բարեգործելոյն, եւ ։ Այս շարադրութիւն՝ի գործ ածի վասն սոսկ ոամկաց և անվարժից ։

844 Ստան և այսմանութիւն ։ սաղմոսն, Տարանց վարդն, աղօթք Ներսիսեան ։ Ընագրեալ ուրեմն խորհրդոց մեզոց ։ ոմանք ոսանաւորք Ներաքել վարդապետի, եւ։ Յատկիսկք են իսկական պարզ և յատակն։

Ո՞ այս տեսակ շարադրութ՛ն արժան է՝ի գործածել՝ի պատարագին, ՝ի խրատս, յողջունագիրս, և յայլն ամենայն բանս որք Հայկն առ հատարակ ժողովրդոյս։

845 Վ՛իջակ շարադրութիւն է չքեղ շարամանութի՝ի յորդորանն բառից զարդարեալ ըստ վսեմ ձրիւք Հայկաբանութ՛ն։

Եթե զի՝ի քանն գտանին չափաւոր խնդրատութ՛ք բայանուն, ընդունելութի, ոչ երբեմն, բայքն փոխանակ կատարել ժամանակի դնին՝ի ներկայն և յան կատար, յայտնիչն, յատկացուցիչն, ածականն եւ, ունին զմիջանկեալ և զանդիրս ոմանս եւ։ Լուծ զա

վայելչացեալ վայլէին շքեղութիւնք իմաստից և ձիրք քաղցը հայկաբանութեանն Հանդիսանային, ուստի և ոչ երևի դիւրիմաց ամ մարդկան։

Այս տեսակ շարադրութեամբ տեսանի յերկին կալգաւ վայելուչ, ընտիր, գերապանծ։

846 Այնուհետև են յածախագունդն գիրք ծննդոց, ելից, ՃԵ. աւետարանի ՄԿնութիւնք Աակեբեանի, և Ականայի ասուրդ, գործք ածաբանիցն Աթամասի Կիւրղի, և Աբասղի, երդոց ՄԿնութիւնք Ասբեկացւոյն, աղաղամի ՄԿնութիւնք Ասրբազան փրկութեան, քարոզք և համառօտութիւնք ՄԿնութեաց սրբոց պարզ Գործոց տաճկացւոյ, քարոզք և նարեկի և սիրաքաղ ՄԿնութիւնք, և եօթն խորհրդոց Յակոբ Կհաբանի Պատմութիւնք, պատմութիւնք Կիրակոսի, Ո՝ սրդանայ, ՃԵ։

847 Նոսիր է յաճախապատում երիցս երանելոյ յոբ Ո՝ ընտրեալ աւետարանին, թարգմանութիւնք սիրէ Ասրովբեայ առ ակաց իմաստուն ՃԵ, գործք առաքելոցն, Թուղթն եւրայեցւոց, և կաթուղիկեայ Յակոբոս, Պետրոսի և Յուդայի, գործ և ՄԿնութիւն Սարգիս Շնորհալւոյ, քարոզք և Ճառք Յոհաննու որոտնեցւոյ, և Յակոբոս արձերդւոյ, Յիսգործին, ՃԵ։

848 Կերապանծ են գործք Ո՝ ղիչէի ՄԿնութիւնն դասաւորաց, Հայր ՄԿր, ՃԵ, և ևս գործք սբին Յոհաննու մանդակունւոյ, Ո՝ կբեսեի Շնորհալւոյ, և Ո՝ կբեսեի լամբրոնացւոյ, ՃԵ։

Ո՝ այսպիսի շքեղ շարադրութեամբ մի զմիւսով գեղապճոյճ ցեալք արժանի ե կոչել մարգարտաշող տուիչ հիւսուածոց, քան դասաւորեալ բառից գրուածք։ Այս տեսակ ի գործ ածի ի ՄԿնութիւս բանից, ի ձև ոտից գրուածս, և յայն ամ բանս, որք Հայկն առ գիտուն։

849 Ա՝ յբին շարադրութիւն ե ոլոմոնի Հոյակապ շարամանութեան բանից՝ ի վեմ և ի մեծին բառից, զոր իմաստութիւք միայն կարեն իմանալ զնմանան։

Այս

Ա.յս շորթութի՛ւն ևս ունի զերկուս առեակս՝ հոյակ
կապ, և մեծին,

85ո Հոյակապեն նախնին, զորմէ Յովհաննու խնամ
ոտեալը Հայրապետին, յայծաղուկն՝ ու, և Քրիստոս
բանեցոյն, պատմելիք Մովսէսի խորհրդոյ, և
շէքին Յովհաննու Աւետարանչի, զորմէ Պատմի
անդաղթին, Թուղթքն Պետիսաոս Լենտի, և շա
բաթականք Յակոբայ ծովէն, Ա.յսօր զբեղաձա
ղեալն, ևն։

85ւ Ա.Թին են ինչ ինչ բանք և տուն ի ներսէին,
ի Թուղթեան Պետրոսի, ի պատրէին, ի շարա
կանն, և յայլս։

Ա.յս տեսակ շարադրուածէ ի գործ ածի, մինչ բանն
ի ոտ խոհանոն իմաստուն, և կամ տրտսածոյ
զօմս ոտ Ա.Ֆ որպէս զի հոյակապ շարադրուածքն
բառից՝ և վսեմ պերճախօսութիւք բանին հեքեսցէ
զհետգուրն, և զիմաս վերծանողին զմտածութեանցն։
Ա.պաքէն մի այս որոշեալ գրոցս ոտժ ան համարիմ
հասարակաբար ծանուցանել զերկուս մեծ։

85չ Ա.յն՝ զի շարադրութիք մատենից՝ որք ընդ միով
տեսակաւ դասեալ են, մինչ բազդատին ընդ մի
ևանս, գտանին ի քան զի առաւել և նուազ, ոչ
ի պարզն՝ ստոմանն ընդոր է քան զհարանց վարքն։
ի միջակն՝ գիրքն իմաստուն ընդոր է քան զառա
կաս։ ըստ այսց և զայլսն է իմանալ։

85ձ Ա.յերկրորդ՝ զի այսորիկ գրեանք՝ ըստ ձայն խնա
ռնոյն որոշեցան ի շարադրութենէն պարզ միջակ
և խրթին։ բայց հնար է յիւրաքանչիւրն գտա
նել զերիս տեսակս և։ այլ նախնին՝ որ որոշեալ է ի
խրթինն, ըստ բերելոյ բանին ունի ուրիք զշարա
դրուն միջակ, և ուր ուրիք զհասուցեալ ինչ պարզ։
Այոյնպես և այսմանուն՝ որ ի սկիզբն պարզ շա
րադրեալ կարգեալ կայուսնի ուրիք զշարադրուի
միջակ, և ուրիք զխրթին, զորմէ և զայլոյ պէտ է
իմանալ։ Ա.յսոր կարեւոր համարիմ ի յայտ դնել։
ոչ այլ զերեք զբերնական երից շարադրութեց։

Ծո

Յովհաննէս Բ.

Օգինոյ Պարբ Հայրապետէ.

54 Ղեբայր ոմն եհարց զԳրեգորն, և ասէ ցնա. Ո՞րպէս ի՛կ հայր, զի ոմանք տեսանեն տէր մեր և յայտնութիւնս հրեշտակաց։ Ասէ Գրեգոր ասէ ցնա, երանի՛ այնոցիկ ե՛ն, որք տեսանեն միշտ զՔրիստոս և զաստուածութիւնն, ես տեսի թուն և զգաստ է։ Ասէ եղբայրն, ես տեսի զհայր ոմն, որ ե՛հան զլեւն յայլմէ հօրէ յաջոյ առաջին աւուրդ։ Ասէ Գրեգոր ասէ, լինէ՛ ոչ պարտ հանել զլեւան յոմանէ, և կամ բժշկել, այլ զայս միայն աղաչեմ զՔրիստոս, զի մի՛ մոցէ յիս զնա։

(Հոռոնց վրդ. 250. ՅՀոռոփ.)

Օ Գերոյ ուսմանէ ասէին, եթէ նաւեր ի սևևեղէն կէր ի՞ւրում և ձգնէր, և եռեսս զլեւն յանդիմանի և նախատէր զնա, և իբրև լուաւ զլեւն զպատճառս ուստա իւր, որ յանձն առնոյր զամենայն նախատինս խոնարհութեամբ իւրով Գերոյն, յայնժամ փոխեւ ցաւ յայլ կերպարանս առաժամայն և ասէ ցԳերոյն, ես եմ քո՛ն Աստ իբրև եռեսս Գերոյն կախոյց զաչս իւր, ասէ ցնա դարձ, ընդէ՞ր խցեր զաչս քո՝ ոչ ես տեսանել զիս, ես եմ քո՛ն Ասէ Գերոյն, ես զՔո՛ւր ասաւ տեսանել ոչ կամիմ, և ի՛նչդէն ժամ անյայտ եղև դարձն յաղթահասարեալ ի խոնարհութենէ Գերոյն։

(Հոռոնց վրդ. 348.)

Ո՛ւր դու ստացար զամենեսեան, և քո են ամենքեան, և ողորմած ամենեցուն, միայն թագաւոր զի թէ և մեղիցեն քո ե՛ն, վա՛ղ ի քեզ եմ հայր, մարդ են, քանզի գիտեն զզօրութի՛ւն քո։ (Նար. 3.)

Ո՛հմ զանձաւորիցն խմոց ձաւեցի, զպատկառելիսն խոյտառակեցի, զգաղտնիսն հրապարակեցի, զծածուկսն յայտնեցի, զմրուրն մահու փախեցի, զի զպաշտօնս Հոգւոյս խոցոտածոց՝ Քահանայապետիս։

(Ներսէս Կլայեց. Նոթիկ. կճ. 1.)

Ողբ Ոտանաւորք Ներսէսի Շնորհալւոյ։

855 Ե՛ս արդ՝ անձկեալ ասեմ՝ զկնի ձի՛ւ բանաւոր քան
զմարդ կամ ո՛չ իբրեւ ասել՝ թէ ևս աւելի
մեծասուն ոք իցէ կամ թագաւոր՝ Այլ յօրդորել
զկալ հպարտանալ և մեծանալ իբրեւ զերկնի
նաց և մահու՝ և պայծառ հանդերձիւն և ոսկեղ
ծօծ գօտեաւն փքացեալ ամբարտաւանէ և ի վա
զիւն անկեալ դնի մեռեալ՝ և յորդունս համա
կեալ՝ և ամ փառքն նո՛ր վայելելոյն՝ քան զծալկ
խոտոյ արագագոյնս թառամին և կրճեին։ ։ ։

* Մեք զայսոսիկ սիրապէս զիաւրով մի զարմա
ցուք ընդ փառս ծաղկանկեցս՝ և մի երանեսցուք
մեծասունցն ։ ։ ։ իբրեւ զսուտ՝ և իբրեւ զերազ
են կեանք նոցա՝ Ո՛չ ի գոյ հաւատալ զոյ ի վե՛ր
ջոյդ՝ քան մեծանալ նոցա ի վե՛ր նոցին Այ՛նքան
արդարեւ խաճանք են և դիւրաւրինասելիք՝ մինչ զի
քան զպղպջակս անձրեւի արագագոյնս ելանա
ւին և անյայտին ։ ։ ։ Այ՛ս՝ կու բուէ մնացեալ և
անհնարին անգամուածն։

* Ո՛չ արդ՝ հարցցուք ընդսա՝ եթէ ի՛ր վա՛ր այդ չափ
կատաղիք ի ցանկոյ՝ շահիցդ ի զուր աշխատե
։ ։ ։ և ո՛չ գիտես ո՞ւմ ժողովես ։ ։ ։ Այ՛ն՝ եթէ ասես՝
ինձ ինքեանս ժողովեմ՝ զի հանդստեսցեմ վայե
լեցից ի կեանս ՚ձեռ և փառաւոր ի միջ մարդկան
։ ։ ։ Հայեաց յատաչքին մեծասունն՝ և ի նոցա
նի ոչինչ ոչ տարան՝ քան միայն
ծուէն ընդ ինքեանս ինչ ոչ տարան՝ քան միայն
զմեղսն զոր գործեալ էին Այ՛ն զոր զործեցին
անաւ տանջանաց ։ ։ ։ Ամենայն ոք մեծասուն՝ ի
հանգստեան ևի փառս վայելել՝ ի բաց ելեր յա
նիրաւունս՝ անտի և ի զրկանաց՝ և դողոց ան՝ի բեղ
ոչ մեբձեսցի՝ և ի հակառակեցն զբեղ լինչ ոչ
տագնապիցի ։ ։ ։ Իսկ որք սակն վա՛ր որպէս ես՝
զոմիլ ։ ։ ։ և այս խաբեպէ՛ն և աբեղհաբ բանս
արկուբին են ։ ։ ։ (որ) ունկոյս և առնէ ի Քրիս-

Ա՛վ մի՛մոլ ո՛չ ապաքէն որ զքեզ սպառ, և զորդին
,, քո նոյն սպառ, և զիաթզէթ որ քեզ ետ զՄեծութիւդ,
,, և որդւոյն քո ո՛չ տացե՛։ Ա՛ր սրտիւբ զքեզ
,, առաւել սիրիցէ քան զնա։ զի քեզ ետ, և ի՛նը
,, մանե՛ սրգելու։ մի՛ սրտիւբ ի՛ քեզ ապաստան ա
,, բար զնա հոգալ որովհետ ի՛ նմանից լուծդ։
*Եւ զնա՛ զմեծդ ետ, և զսիրելսն սրգելու։ զմար
,, միևն ստեղծ և զհոգին ետ, և որ՛ինչ պիտանա
,, գոյքն են հոգւոյն և մարմնոյն՝ ո՛չ տացե՛։ ։ ։
,, Ո՛չ մանե՛ ի՛ քեզ ապաստան ո՛չ սրտիւ, և ըն
,, փո՛քրն առնիցէ։ Եւ զի՛նչ զրկես զորդին քո՝ ի
,, խնամոյ սրտիցն քո՝ տարօրէն հոգալոյդ զնա։
,, Կրա՛ և ստեղծուած, ինձա՛ ապաստան սրտ։
,, Եւ դու զկայ՛ականն ուսո՛ նմա զաւանդ՛ինն
,, և զպատուի՛րանսն Ա՛յ կատարել, զժողովարն
,, ագահութ՛ սիրել և տալ աղքատաց։ որոյ սրտա
,, րուքն կայ և մնայ յաւիտեան։
,, Այլ՝ եթէ սիրասիրես Ա՛յ տէր և ունիս զՄե
,, ծութիդ, վասն՛ լեր և հաւատա, եթէ և որդւոյն
,, քո կրկին առաւելութ՛ տայ, եթէ դու կամ ոչիս։
*Եւ ո՛չ ասես կամ ոչ՝ այս է եղանակ կամ լսոյ։
,, Եթէ զոր Ա՛յ պարգև տուեր և ունիս, դա՛
,, ձեալ Ա՛յ պարգևես և տաս Ա՛ծոյ որդւոյն քո
,, զաբեղաշատութ՛եդ քո զՀանդիսս, և մի՛ զլինիցի
,, բաժնի՛ Ա՛ծոյ նմա վերակացու քոյոյ գՄեծ
,, թ՛եդ աղքատաց երամին զանեղականն գՄեծ
,, թիւնն Ա՛յ, և մի՛ զոսկւոյն պայծառութի՛ Ա՛ստ
,, նմա զողորմածութ՛ն բարիս, և մի՛ զամարդու՛ն
,, չարիս։ Ա՛ստ նմա զՄե՛ պատուել, և մի՛ զմա
,, մոնայն։ Ա՛ստ նմա երկնաւորացն ցանկալ, և
,, մի՛ երկրաւորացս։ ։ ։ Ա՛նկ եթէ յանդրնաւ՛թ
,, և ի զրկանաց ունիս զՄե՛ծդ ընդեղ։ զոր Հան
,, դերձեալ ես Թողու՛ որդւոյն քո, ի մի՛ սա՛ և
,, հաւատա, եթէ ուր անդրնաւ՛թ է և զրկանք,
,, անդ է և բարիքն Ա՛յ։ ։ ։ Բարիքն Ա՛յ
,, կցորդ և բաժանորդ կացու ցանես զորդին քո։ ։ ։

,, որոնք մ'ներելոյ աղաչանաւոր գտանիցին։ Ո՛վ է
,, Թէ դու առանց օրինակի և վարդապետի՝ յայր-
,, ջան չարիս յանդգնեցար։ որդին քո զքեզ օրինակ
,, և վարդապետ ունելով անօրէնութ՝ յոմանսի չա
,, րիս ոչ մտաբերիցէ, զանխրատուին իբր զարդա-
,, րուն ի քէն ուսեալ։ ։ ։ ։

*Ան՛ արդ՝ զայսոսիկ լսելով, ու՛ծաւուն՝ զղջացա
,, րո՛ւք ի սիրտս ձեր, և շահեցարո՛ւք զանձինս և
,, զորդիս ձեր։ ։ ։ Տո՛ւք զողորմութի՛ն, և ամենայն
,, ինչ ձեր ա՛ր է սուտ։ Առացարո՛ւք առատ ա՛ծուբա
,, զանահ ա՛ծուին։ Ո՛վ եթէ վայրապար եւս քեզ
,, Լո՛ճ վա՛ծուի՛ն։ ։ ։ այլ զի սոքազ զանձաւ բա
,, րիսն ժառանգեցես։ Գին-կոռ-ը՝ ի 32 է. 35։

*Ան՛ սակ աշխարհիս Հայաստանեայց յաւուրսն յայ
,, նոսիկ այլ արարեալ ա՛ն՝ և պատապարեալ է յա՛
,, ջողեալ՝ ի զօրը բարուին՝ բնակեցան իւրաքանչ
,, իւրոք՝ ի ժառանգուին իւրեանց, և սեփհական
,, նեալ երկիր՝ անկեցին այգիս, և արմատացուցին
,, բազ բաստանս ձիթենեաց և զաթրիզաց։ Հերկեցին
,, հերկս արտաքոյ փշոց, և կիթեցին պտուղս Հարիւ
,, րաւորս։ վեղան շահեմարանք ցորենոյ՝ ի ժամանա
,, կի լուսե՛ հնձոց։ լցան գութք գինւոյ՝ ի կուԹս
,, այգեստանեայց, և լերինք գինածուի զգեցան։ զի
,, բազմացան՝ ի նմա արօտականք անդեայք ալ
,, ջաւոց և հօտք ոչխարաց։

*Ան՛ գլխաւոր նախատրանք մեր յապահովացեալք
,, և հանգուցեալք՝ ի հինից տապատակաց՝ չինեին
,, եկեղեցիս վիմասրբ։ հաստատեղոյս ձուլեալ կրով
,, ՝ի մեհեստանս և յաստուածս։ ։ ։

*Ան՛ այսպէս վճռակ ցանկալն լինի տղաւատածող արգա
,, սիք պարարտու՛ք առհասարակ ամենեցուն որ
,, ո՛ւսա զբի նորին հնարքն լի՛ն, և նորին յարմար
,, կամածոց՝ ի տանէ ա՛ն զղխէր տղբխիւր բարեաց
,, ըս մարգարէին, և առագաներ զձորն վիճակաց։

Յովհաննէս Կոլոզբիոս։

Օձինաւ խրճին Հրաբոցեաց։

Ց6* Ապա յետ երից աւուրց (ասի կանն ափչին) գունդ կազմեալ գումարտակ եդեալ, ի կուիւ ընդ Աղբայրն (Մխեթացի) կռուեցաւ։ Նա ապա ի քաջ արանց սուսերամարկաց և ի լրյնալից ազեղնաւորաց նեղից՝ ահագին ահափեաւ օրհասք մահու հատուցանէին խմայելեան գնդի։ և այլ զախոյեանն իւր Հարուածեալ յերկիր կործանէր՝ առաքեաստ դաշտին արկեալ։ և զմեացեալսն ցաղնեալ ցրուեալ և փախստեայ զբանակաւն այլազգ գեաց արկեալ, հալիւ պահեակել զաշտապանել կարէին միայն զոեզի կացոյցն կարոնաւորն իւրեանց։ Ասին հետև ապա ասի կանն չար ի ծո վածուփ ալիք կուտացեղոյն և փրփրացեալ լեռնա ցեղոյց շինեալ Հատանէր։ և փոխանակ գազանա կան սաստիկ յաղերս մնատուցեալ Հայցեր տալ, ցեպ զանկն արբունի, և դնել ուխտ երդման սակս ոչ զատանելոյ ի նորայն միաբանութ։ Ալ։ խն։

Ա* Ան իբրև ի քաց եղաւ ձմերային ձիւնախաղաղ, սառնամանեաց ցրտուին, և գարնանային հարա ւաղումն չնչեաց զտեղին փոխաբերեաց։

Ապա ասի կանն յուսուի բազում երկվարս սրա վարս սօսս և ահիպարանոց պատրաստեալ բազ մազան պէնայարմար զարդուք և զինուք ոսկե սանձ ոսկենկար պատուճանաւք։ այլև Թագ ևս յոսկւոյ սափիրայ կազմեալ, և ի նմա յեղուզեալ, յեսեի վարսակալ մարգարտաւոր ապատարուճս և այլևս ականս պատուական, և բազում և ե բևեի զդեսս տքնութնականս ոսկեձամուկս և շղա շաճուն հրաշանկարս՝ միանգամայն առաքե ի պատիւ մեծարանաց Աղբայրին Ամխատայ։

Ակ* Աղբայր խրատս լեալ ի բարեձիր պարգևս նորա՝ և ընկալեալ մեծաւ շնորհակալութ, ոչ սա կաւ ինչ քանեթէ բազմամանութեաբ յիւրմին ևս նմա ընծայեր բարեվայելուչ և չքնաղատես և

,, երևելի զարդս հանդերձանաց՝ և նկարակերտ
,, կազմուածս բազմականաց կարմրութեանց որդանց՝
,, և ընկալակ և նոճագա ։ և կամար ի համակ ոսկւոյ
,, գործ ի հռոմայական ձեռագործս յերանգս գու
,, նակ գունակ ապակւոյ ։ առաւել ևս տատապա
,, տիկ յատելածով քան զմիանգամայն իսկ ըն
,, կալեալն առ ի նմանէն ։ ‖ Ագաթ. էջ. 8։

* Ակզբնագաւազ նախնի թագուհ ազգ յարմար ջուխտ
,, կաց՝ բարեաւ իղ ողբերգարկու եց՝ բարացու
,, ցական լամբռան բառացի բարուհասեց՝ սրինգ
,, նորոգ այլ ինն տեսակս առեալ ամ՝ ընդ հնոյն
,, փոխանորդս թէ՝ օչ հեթանոսքէն ուրբաձայն
,, հնչման՝ և կամ հրեաբար խակաթորհուն՝ զոր
,, մարգարէն տերամբ ազդեցոյց՝ ի բաց արա յիմ
,, նէն՝ այլ զա սիրեաց և կրկին պատուհաս մնաք
,, բական տաժամամբ՝ ահարկու դիւաց և ամենայն
,, չար պատահարաց ։ ‖ Նոթկ. էջ. 8։

* Բանդ այսու օժամամբ հոգևորականաս՝ խնդալ
,, կամ հատեալ ի մնոտիսակր մահակերպարան
,, տաղակազաղրական հեշտուեց հակառակողին՝ որ
,, օգնական մեղուք զքնարս ձայնատրական՝ և
,, կամ զարկուած վերածածկուած մղնարհետս ուժգ
,, նաբարբառ խրխնոցս հնչական կազմուածոյ
,, թմբկիս գործականուեն ջրացիր ինն գիմբ
,, անվախելուչ թռչլատչնակեալ՝ ի տորև կորըն
,, տեան քարշէ զօրինակ ձեռս գոյուե՝ կապիմբ յոյ
,, սով վերտին դարձեալ ընդ անձառ խորհրդոյ
,, խաչի քո ։ ‖ Նոթկ. էջ. 20։

Ա. րդ՝ օչ է բառական միայն որոշել զտեսակս
քաղաքացւոց՝ այլև հայրկ է գիտել և զվերլուծուել
նոցին՝ զոր յոլովք ի հետևեալդ։

ԳԼՈՒԽ ԺԹ։

Ի՞նչ է Աստուածաբանութիւն։

Աստուածաբանութիւն է ուղիղ որոշումն՝ ի բա-նի զԱստուածն ըստ միմեանս՝ եւ համառօտ ձայնութեամբ նոցին ընդ միմեանս, որով ըստ ընդհանրական կարգեացս ըստ երից շա-րադրութեանց։

Աստուածաբանի պարտք է աղերսել։

(*) Համարիտ նմանատուն այն է, որ ոչ միայն զանազանութիւն (զնմանատուն) այլև զգործողք մարդասիրեացն։ ‖ Հրատ. 236։

Աստուածաբանի այսպէս։ Աստուածն է բայ եակաս, Աստուածն է յուցական դերանուն ածական, որով գոյացական է զբուխք բառս՝ վերադրեալ, այր ոչ վերադրեալ, եւ է տուր լայնի եղեն։ Աստուածն է ածական նմանատուն, եւ ի միասին եղեալ են ուղղական բառն հնդկեր եմն։ Աստուածն է բայ ներգործական։ Աստուածն է յարաբերական դերանուն, եւ յարաբերեալ է ճշմարիտ նմանատուն, եւ է տուր բայի ոսոցանէն։ Աստուածն է մակբայ բացատական ի վերայ ոսոցանէն։ Աստուածն է ածական անուանեալ բանիւ եւ ի միասին գոյ բանիւն է գործիական երկրորդական խնդիր բայիս ոսոցանէ։ Աստուածն է նմանատուն եւ գոյութ իմացեալ ցեալ Հայցական խնդիր սեռի բայիս ոսոցանէ։ Աստուածն է շահակապ բաղխիւ սահան, եւ կցեալ է զբան ըստ բանի։ Աստուածաբանն է բայ ներգործական, որով ոք բայն է վերադրեալ յարաբերական դերանուն, եւ սեռի խնդիր է նոյն զոյութ իմացեալ Հայցականն չ նմանատուն։ Գործողն է գործիական երկրորդական խնդիր բայիս վերադրեալ։

Ա. Երկոտնեայ։ Ա. Երկոտնեայ Շ. Ոտտրոտնեայ։

859. Օրինակ։

(ա) Օ՛ւղէք մովսէսի ասացաւ Ա՛յ՝ ո՛չ կրնէք
, , մեռանիլ մարդ զանգ ան, ուր երբեք
, ցաւ հուր Ա՛ստուծոյ (բ) ո՛ղբան մեղ ապա՛ն է
, լուծանել նախ զմեռելսն մեղայ՛ մեր՝ և ապա
, յիմարին մեռանիլ խորհուրդ։ Ընդհան։ 50։

Ա՛ երկոտնեայ (ա) բանի, Օ՛ իմն է շաղկապ թե
ական։ Ա՛ստուած է բայ կրաւորական։ Սրեալն է
անեղական բայ ներգործական, Օ՛ ոգին է հայցա
կան հնդիր սեռ անեղական թիւ։ Ա՛ետեղն
է չերջը ընդունելսն ածական անուանա՝ ոգեղէն։
և՝ միասին գտեալ ոգեղէն է գործական բուն
հնդիր բայիս՝ նոցա։ Ան է բացասական մակբայ
նորին։ Ա՛ն անեղական հոգի հանդերձ հնդրոյ
իւրովք է տէր բայիս՝ ասացաւ։ Ո՛չ է սկզբնա՝
կան հնդիր սեռ, և ոգեղէն է վերջաւորեալ ասա՝
կան բուն հնդիր բայիս՝ ասացաւ։ Երեքտունէ է բայ
կրաւորական։ Հրեայն է տէր բայիս։
Ա՛ծուն է յատկացուցիչ անուանա՝ հոգւոյ, որոյ և
յօտ՝ ն, հոգեալ է՝ ի՛մ յատկացուցին, ի՛ տեղի
դնելոյ՝ հոգւոյ Ա՛ծուն։ Ա՛ն է տեղական մակբայ
երեքտունեայ։

Ա՛ երկոտնեայ (բ) բանի, Ա՛ջմէն է բնական ան
դեմ բայ։ Ա՛ծածկելն է անեղական բայ ներգոր՝
ծական։ Ա՛ետեղն է յատկացուցիչ անուանա՝ ղեծա՝
լոթ։ Օ՛ գեղեցիկ մեղայն է հայցական հնդիր
սեռ, և՝ ի՛ գնէն է սկզբնական բուն հնդիր անե՝
ղական թիւ՝ ծածկել։ Ա՛ին է դասական մակբայ
ծածկելին։ Իսկ ծածկելն իւր հնդրոյ հանդերձ
է տէր անդեմ բայիս՝ ասացաւ։ Ա՛ետեղն է վերջա՝
նական բուն հնդիր անդեմ ասացին է, և
տէր բայիս՝ ծածկել։ Ա՛ին է մակբայ բնական։
Ա՛ն է շաղկապ բաշխական։ Ա՛պան է դասա՝
կան

կան մակբայ բային՝ գրչին։ Ընդհանուր է ածականաց խոյ հոգւոյն, ընդհանուր է բուն խնդիրք գրչին։ Ինանալ բրէ տրական հոլովին, և հոլովական նախադրեալ՝ ց, որպ և յօդն՝ ն, եւ ասէ՝ թէ վէմ իւր նախադրեալ ածականէ ածից։ Աղբիւրն իւր խնդրական բովք հանդերձ է տէր անդ-նսին ոչխան է, և վերոյ գրեալ վերջակէտով դնի է տէր բայի գրչին։

Գլուխ Ժ.

(ա) Ո՛ր օրինակ բանին միացեալ ի գրի՝ մերկին (բ) և ոչ գրեցեալ առանց բանին, (գ) կամ երկոցունց, եւ ոչ գրեցեալ առանց բանին, և ի բնութէն ոչ անանկանին, և ի շօշափիլ գրոյն՝ ընդ նմին շօշափելի, և բանին (գ) Ա՛յսպես ծանիր և զմասնականաւ բա, նին, և զշօշափելին ձեռաք։ ‖ Գիւղ։ Ղուկ։ 628։

Երրորդ՝ (ա) բանի՝ Ո՛ր օրինակին է մակբայ նմանութեան՝ Ի՞նչպէս է չէզոք ընդունելոյ բայ, ասելոյ։ Ո՛ գիւղ է բայ ներգործական։ Կանն է տէր բայի նոցին։ Ի գրեն է ներգործական յարմարական խնդիր պատճառին, իբր ասէ՝ ընդ գրոյն։ Ո՛ր գիւղն է երկրորդական խնդիր բայիս՝ գիւղ։ Ա՛ր սերին տէր խնդրին զորս է իմացեալ լինին հայցականաց գրէր։ իբր ասել այսպէս՝ բանն գիւղս գրէր ընդ գրոյն։ Ո՞ր է չարկեալ բաշխելական։ Ո՞յսինհետն է մակբայ ժամանակական, և ոչ բացատական։ Ո՞ն է բայ ենական։ Կանն՝ տէր բայի։ Ո՞ւմեքն է զատական նախադրեալ գրոյն է սեռական խնդիր նախադրեալ։ և նախադրեալն իւր խնդրով ասի գրոյն է յարմարական խնդիր բայիս է։ Վերն է տէր բայի։ որոյ բայն զորս է իմացեալ լինի բայ է։ Ո՞ն նախադրեալ խնդրով ասի բանին է յարմարական խնդիր նոյն է անկերին է, իբր ասել այսպէս։ Յո՞ւմեքէ բանն ոչ է անգիր, և գիրն ոչ է անբան։ կամ, բանն ոչ բաժանի ի գրոյն, ա գիրն ոչ շատանի ի բանէն։

Ա. ԵՐԼՈՒԾՈՒ (Բ) ԱՆՈՒՆ Հ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾՆԵՐ

Ա. ԵՐԼՈՒԾՈՒ (Գ) ԱՆՈՒՆ Հ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾՆԵՐ

Ա. ԵՐԼՈՒԾՈՒ ԽՄԲԻՆ Հ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾՆԵՐ

1861. Օրինակ. ա.

* Սոկալի տեսլեանն ի վերուստ յայտնեալ՝ մաք
,, գարեհ սհրաշ հոգւով տեսանող եղեր, քաջ
,, ման խոսանին վիճակաւ յորիկին և երկնային
,, լուսոյն խառնելով մարդկան ընդ հրեշտակն զօ
,, րացն։ Ագաթանգ. 233։

Այս բան վիրավճռի տյսպես Լիզիէ է. Այս է ա
կան, որով տէր բայլին զօրութիւն խմացեալ լինի. զոր
ի տէր Վիրվորիս։ Տէսուածին է ներգործական ըն
ալուելու ածականն զօրութիւն գոյականիս՝ հոգի, և է
ուղ

ուղղական բան խնդիր բայիս եղեր։ Արթեպէս հրամն յիւր բարդութեան ունի զխնդիրն նմանական պատահական, այ ըստ սորեցելոյ հրամանի ածականն անուանիս հոգով։ Արթեպէսհրամ հոգովն է գործիական բան խնդիր ընդունելոյս պատճառ։ Առաքել պետրեանն ի վերոյգրեալսն ոչ մի բառ է բայանեալ, բայանելն է Քրիստոս խոստանին վերնոյն ասելն միայնէ ցվերջին։ Եւ այս բայանելք և բայանեալ միանգամայն իրք մի բառ են սեռական խնդիր սեռի ընդունելոյս պատճառ։

Ընդհակառակ և պետրոս հայցական իրք բնութեամբ և սեռի խնդրոյն համարի բան խնդիր բայիս եղեր։ Բայց ի բայանելք և ի բայանեալսն որոշեն և տգիտեն։ Ի վերոյգրեալն է ուղղական մակբայ ընդունելոյս՝ բայանելոյ։ Առաքել չէզոր ընդունելոյին և ի վերոյգրեալսն են ածական պետրեանն։ Ի էքսկանն է ածական բայիկն։ վերնոյն բայիկն է բայական յոգնական։ Երկնային և ածական լոսոյն։ Երթողին վերնական բայիկին և երկնային լոսոյն են բայական յուցիչք բառիս բոցոն։ Յոտնեղբն է չէզոքական անեղ ոչ ի գործնական հոլովն պատահական բոլոր դիր բոցոն։ Արդեոն է սեռական առ անեղ էութեան խոստեղբ։ Ինգն է նախադրութիւն կցորդական։ Երբեռնն է ածական ջրոց, բայց և ինքն յիւր բարդութեան ունի զածական, այ հրէղէն բնութ. և ի միասին են սեռական խնդիր նախադրութ. և միանգամայն ընդ հրեռան ջրոցն է բան խնդիր սեռ։ ըստ հոլովի խոստեղբ։

Եւ այս շարադրութիւն պարզն այսպէս։

Տէր ըստ Գրիգորիոս մարգարէական հոգով տեսեր զսուրբ առաքեալսն տեսիլ ի վերուստ բայանեալն, այ ըստ բացումն խորհրդի վերնական յարկին և երկնային լուսոյն, յորում խոստանէին մարդիկ ընդ հրեշտակս զօրաց հրեշտակաց։

Եւ ի վերջ վարժուն ի վերլուծութիւն և վարժուին բոլոր կանոնաց քերականութեան, որ լինի երեք

կամ հանապատ գիրելով զկանոնս, կամ սերտելով,
և կամ պատ տալով այլոց։

86 Ոչ ինչ քաջ և անատերութ վարժուհ ի վերլու-
ծուն ինչ պատ և պատշաճ է կրթիլ ի յօրինել
զշարադրութիւն։ Զանգղն նա՝ որ գիտէ միայն զու-զիղ
վերլուծուն, և ոչ կարէ առնել զշարադրութիւն, իբր
միականի կաղ և համր է յուսումն քերթուն։ յայ-
նիսկ նմանեալ ոչնախուղ՝ որ խոստանայ գիտել և
իսկ նմանեալ ոչնախուղ՝ որ խոստանայ գիտել և
իմանալ զնմանս և զնոսա ոչըց, բայց ինքն ոչ զո-
րէ խօսիլ և առաջի կացուցանել զնոսն իսկ զնմանս,
ուստի և ի հանդիսիս քերթողաց անարհատակ լինի
երևեալ՝ միայ ատիճ ըստ։

87 Պարտէն վարհամանական պատճառս փոյթ և
նպատակ և կատարելութի գիտուն քերականութեան՝
ոչ միայն ի վերլուծել տալ զոյզոց շարամանութի,
այլ մանաւանդ և տրտպես իսկ ի ուսուցանել
զշարադրութի, վայ կարևոր համարիմ ի նպատաս նո-
րադարձից յատակապես յուսելուլ ի յաղորդ յօրի-
նուածս զնորատ յօրինելոյ զշարադրութի։

Յօդուած։

Լեզուս յօրինելոյ չՀ տրտղուն։

88 Որ յօրինուն ևս շարադրութ պատ և պատշաճ
ընտրել ի վերոյգրեալ մատենից զարդի
հեղինակ լինի, և այս լինի, մինչ ի գինին մտեալ
ընթերցանութ ծանիցես, թէ որոյ քերթուածդ-ղող
ռանայ ի քում կոկորդի, ցն նմանան փութ ազ
դե ի միտ, ախորժ և հեշտ պատճառէ արտաբե
րութ, ահա այս իսկ է նշան մտացդ ընդունայ
կուն և բնաւոր յարմարութ ոգւոյդ ի յօրինել
զսեռսկ այնը շարադրութ։ Որում բանիցն կարգ
արժան է վառաջ համարձակ ձեռնամուխ լինել,
ի քեզ սեփհականելով զերկուս գայսոսիկ՝ կրթուե
անձին, հետևուի հեղինակի,

866 Արթուն անձին է կամ պատրաստուն իմաստասիրական յաջողակի յօրինելոյ զշարադրութիւն, եթէ վի՛ւնկցիս զերբ բանի սրտի՝ զհեղուն և զանդորրուն ոգւոյ, զինչ ցանկալով զամբոխումն կրկից յորոց ընծայն սրտի և ջինջ պարզուի մտաց՝ արագ և ամփոփ յիշողութիւն չափաւորութ՛ կերբեսաց ընկալելացս։ Օ ի զոր օրինակ առ յատակս պղտորեալ ջուրց անմա՛նթ է զերբ ինչ տեսանել, նոյնպէս յամբոխեալ միտս և յդմտացեալ յորովայնս անհնա՛ր է զնմասն գտանել։

Ասի յօժար սիրով գրկեա՛ զպանծալի լոյս իմաստութեան, զի է ձառանչ և նշոյլ ծածկային զօրութեա՛ն, և լքեալ հեր քեա՛ զպատկառելի խաւար տգիտութեան, յորում է պատկեր ոգւոյն չարութ՛։

Ակերծեա՛ ի քէն զպատճառս չանձրուեց և զբաղմնոց, և առա՛ր հրաժեշտ յաւելորդ ունայն մտածմանց, Ականջիդ ինքնին յառանձին վայրի լու՛ և ա՛ի գնչերային պահու հոգւ ել արշալոյսն, ապա 867 եաևառի հեղինակի ըստ այսմ արուեստս, քեզ առաջի առեալ հեղինակիդ զբանան՝ սրտի մտօք ընթերցիր, անձանձիր ծաւքեալ որոշա՛ ի նմին, ուշ եդեալ երկու աչօք նկատեա՛ ի զօրուի մտացն, ոչ զի յառաջ քան զամ՝ իմասո՛ զանին յատակ պարզապէս ի միտդ ամփոփեսցի, և առնսկ չարաչ բուեն ի քեզ տպաւորեսցի, և ապա յոչիկ մտաիր ի կշիռ քաջութեան և բանին պատկառ։

Ոմ և ի նոյն բանի ի սկիզբն ի ձէջն և ի վերջն աչալուրջ քննեա՛ զպատասխուն մասանց բանի՝ զի կանոնաց համաձայնութ՛, թէ ուր արդեօք առեղծ կալեալ է տեր բային՝ բայն և յինչ ժամանակ, խնդիրն, խնդրատուն՝ յատկացուցչին ածականն ևս ունի՝ զի՞նչ կամ զջօրութ՛ ինչ, և թէ ա՞ռեա՞ն են ինքնանց զմիս ևս խնդիր, ևն, ըստորոգ առաւելութ՛ սոցին կազմի շարաբ-բուի վայելուչ և գերապանծ, և նոճազան՝ սորին և պարզ Սոկրա՛տ և զդ-բուին Հոլովակերտ նախադրութ՛ն՝ զդարմանրն շալվապաց և միշտակուրթ ուժ՛ան է ձանձնել։

Այնթ

կամ , տրամի եւ խռովել ի :

Այնթ

Այնթին . * Այր զարհեակը խնդալ ընդ խաղալոյն ի ,,
Այնթին . * Այր զարեակը բերելոյ ընդ խռովոյն ի ,,
Այնթին . * Այր հատասն բերելոյ ընդ խռովոյն ի ,,
Այնթին . * Այր պատուէ զաղքատն բերելոյ արարիչն ,,
Այնթին . * Այր պատուէ զաղքատն բերկրեցուցանի զԱ֯Ի֯ , * Այնդ պատուէ զաղքատն բերելոյ արարիչն ,,
Այնան . * Այր կատակ զաղքատաւոյ զգոգէ յԱ֯Ի֯ քեանն ,,
զաղարկու ի տարտչին ։ կամ , * Այնդ ապհասարկու ի ,,
զաղ տաւորն բարկանայ տարտչին ,,
Այնթին . * Այր պատուէ զաղքատն , բերկրեցուցանի զԱ֯Ի֯ , * Այնդ պատուէ զաղքատն բերելոյ արարիչն ։
Այնթ . * Այր հատասն բերելոյ եւ կռիւ ։ ՚առած . Ի֯ . 19 ։
Այնան . * Այր ժաղը առնէ զաղքատան , բարկացուցանէ զԱ֯Ի֯ ,,
բարկէն նորա ։ ՚առած . Ի֯ . 5 ։
Այնան . * Այր կատակ զաղքատաւոյ , զգոգէ յԱ֯Ի֯ քեանն ,,
զաղարկու ի տարտչին ։ կամ , * Այնդ ապհասարկու ի ,,
զաղ տաւորն բարկանայ տարտչին ,,
Այնթին . * Այր պատուէ զաղքատն , բերկրեցուցանի զԱ֯Ի֯ , * Այնդ պատուէ զաղքատն բերելոյ արարիչն ։
Այնթ . * Այր հատասն բերելոյ եւ կռիւ ։ ՚առած . Ի֯ . 19 ։
Այնթին . * Այր զարհեակը խնդալ ընդ խաղալոյն ի ,,
Այնթին . * Այր զարեակը բերելոյ ընդ խռովոյն ի ,,

Այնթ

կամ , տրամի եւ խռովել ի :

Այնթ

Այնթին . * Այր զարհեակը խնդալ ընդ խաղալոյն ի ,,
Այնթին . * Այր զարեակը բերելոյ ընդ խռովոյն ի ,,
Այնթին

*Ա՛մէն հօր՝ որպէս անմահ. ‖ տաւղ. ՃԹ. 13.

Ա՛մէն. * Սահմանիք ծնողաց՝ անմահու ի զաւակաց.

Ներսէն. * Փառք են հօր՝ իմաստութեան որդւոյ.

*Մահատուչը դարձուցին զբարկութի. ‖ տաւղ. ԻԹ. 8.

Ա՛մէն. * Հանճարեղք հաստատեցին զՀաշտութի.

Ներսէն. * Ընդմիջեալ յարեցին զիս լե.

*Պարտ էր ձեզ յընթեռնուլն զգիրս՝ ի յայտնի և
,, զերազ բանիցն կերակրիլ, և զծածկեալսն լուծ
,, պատուել. ‖ ընդ հանր. 233.

Ա՛մէն. * Չարկ էր ձեզ՝ ի վերծանելն զգիրս՝ զբա
,, ցայայտ բանան՝ ձաշակել, և զծածկեալսն լուծ
,, թեամբ յարդել.

Ներսէն. * Ձեզ ոչ էր պարտ յընթեռնուլն զգիրս՝
,, ի յայտնի բանից անձաշակ լինել, և զծածկեալսն
,, յայտնութեամբ անվերծար առնել.

*Ուաքի Ա՛Ր հոգւոյն ազնուականուին պահանջի,
,, և ոչ եթէ ի մարդկունէ գիտուին. ‖ գէն. կոլ. 559.

Ա՛մէն. * Ուաքինուն հոգւոյն ընդունելի է Ա՛Ր
,, ևոչ թէ փիլիսոփայական գիտուին.

Ներսէն. * Ուաքի Ա՛Ր առել է զերկ վարուք
,, փիլիսոփայի.

Ա՛րդ՝ զայսպիսի վերածուիդ կ՚իսկ մնացդ ծնունդ ազնկէս պատշաճեցո՛ շարամնուած հեղինակիդ, մինչև գիտունք միայն զօրեսցեն ձանաչել, թէ զտեսակ կամ ալմաստ բանին յայս ինչ վայրկ ունիս իբր քոյդ սեփհական շարադրուի, և ոչ ի վիպասթի: Այսմ յիմի ակնածեալ զգուշութեց՝ ընդ հասարակացն գնաս յարատևեա ձանապարհ, զոր օրինակ ցուցեալ ի (475), թէ ուր բային թուով համաձայնի ընդայնի, բայց յաւելեալ ևս ի (486), թէ եզակի ունող անուանիք՝ յոդնակի կերպիւ եղեալ են ուր բայի և զական բայի: Պարտէն պարտ եւ զեղ զատ աղին զընդհանրական կանոնն ընդ գրկել, և զծանրին թողուլ և ոչ դնել ի գործ: Ի բաց ձգելն են և սոքին (224. 304. 390. 464. 492. 508. 536. 633. 684. 695. 697 եւ), զի այսպիսիք կարգեալ են միայն ի սեռս ի սե

լուն քերականութ՝, և ոչ ի գործածուն անդամին
ինդրավարժ կրթեալ։

Այլ յառաջ քան զայդ հարկ է ուսանել զարթ-
ղարադրութիւն, և ապա տակաւ առ տակաւ բերել ի
միջակին տեսուն, և յանտեղիւթ վարժեալ յերկր-
պնա՝ զկնի զնորին շարադրութիւն մնկ է բուռն
հարկանել։ Օ ի եթէ չափով վերաբերիցիս գեղքան
զչափդ վերաձեռնալ ընդհեն՝ Հոգւոյն, սեփհա-
կանաց զհաւատոյդ հեղինակին, զըր բռնձաս։
Նէ զի այսոցիկ պիտոյ է և վերծանուն, ըզ՝ և զայն
ծանուցցուք ստորև։

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

Օ ԲՆՆԷ Ե ՎԷՐԾՈՒԱԾՔԻՆ։

Վերծանուն է վերստին ծանօթութեան,
կամ քաջ հմտուն յարմարագրութեան և
ենթադատուն բառի և բանի։ 869 Յարմարագրութիւն բառ ի՛ է ու-
ղիղ դրութիւն բառից իսկական տառ ի՛ք, և սո-
վորական պատուէրն։

Իսկական տառքն են, որովք երևելի մատենագիրք
մեր սովոր են գրել հասարակաբար, ը հաց, և ոչ
խաց, խորհուրդ, և ոչ խոչորդ։ Այլ մինչ յիշ-
որը ձեռագիրս տեսցես զչորդատառն վարեալ
փոխանակի, ը մանկունքն գրեալ՝ նախգնդ, ղենգու-
ննիւթ, զգաստու, ագահասէր, խամրանալ, հաւճռալ
անկել, ախէր, ևն, այս չէ յաշխեալ յամենեսեան,
այլ կամ ի վատերէ սովորէ արտաբերել զա
տունն, կամ յարտասանուէ գրադրին, ոչ և յոյս
է Այսպս չէ արժան զայսպիսի մանաւանդս առնուլ
օրինակ, այլ հարկ է համարձակ հետևել հեղինա-
կաց հատարակ գրութեց, զորս ցուցցէ քեզ բա-
նական հեղինակուէ բառարանաց։

870 Յարմարագրութիւն բառի է ուղիղ ըստ-
անդամոց բառին՝ կետիւք։

871 Ընթացատուն ինչ բան է ստոյգ դատումն նշանակութեաց նոցին։ և յատուկ սրատասանութիւն վանի կիրճն յորմոյ ը սեփհական հնչման տալոյ ըստ հոգւոյն և ը ամանակին։ որ ոչ լինել գնդու և կակուղ, և ոչ կոկորդալոր խրխոտ և խխոտս, և ոչ յոյժ յամն իբր վանկ առ վանկ ։ որք ձանձրոյծ և ծնեալքն են խոհական ունկանց։

872 Ընթացատուն ինչ բանի է ստոյգ դատումն ի մայր էածոյ առաջիկայ բանին։ ը պէսպիսութեամբ իմաստիցն արտաբերեալ առաւելութիւն։

Պարտին յատագելոցս հետեւիլ։ որ կատարելոյն յարմարագրութեամբ և ընթացատուն։ հարկ է գիտել զպատիճ, զկէտ, և զառոդանութիւն։

Յօդուած ։ ա։

Օ ԻՆՉ Է ՊԱՏԻՃ, և ՓՈՒՆԿ։

873 Պատիճն է գիծ լինչ հատեալ ի բառս փոխանակ տառի։ յորմէ գիծք են այս երեքս՝ պատիճ ։ , երկուեակ ։ , սիւն ։ ։

874 Պատիճն անուանի ևս՝ դուռ կամ քաղ ։ և դնի ի բառս սովորականաս և յանսովորս։

Ի սովորականն բառս եւեալ՝ ցուցանէ բարձեալ ի միջոյ գձայնաւորս և զբաղաձայնս ։ որպէս՝ ա՛ղ , ե՛ղս , ո՛ղ , ս՛ս , վ՛ս ։ և այլն։

Յանսովորս՝ ցուցանէ ի միջոյ բարձեալ միայն զձայնաւորս ։ որպէս՝ բ՛ղ, ծ՛ղ , յ՛ղս ։ նմ և այլն։

Օ այս իսիս տեւս և ի բերականն։

875 Պատահաբար պատահելին համարի զպատիճն հնարեալ ի յարդանս տեղւոյն անուանց։ ոչ ի մի՝ պարզապես գրեացին, այլ ամենի պատահով միջ ծայրացին։ կարծիք վայելուչ նշանակութեամբ պատճառեացին։ Յայս միտ և բնիկ ի յոյն անպատճառ անարգ իրաց դնեն ինձ քրոյ այսպէս սահ։ ջուծ ևն։ որպէս և ոմանք գիւղատուն չըրկեն ըստ այսմ՝ Գ՛նա, Գ՛նատու, Չ՛ուրքեան ևն։

Ընդ

876 Կոպ. սղագր. դասին և երեքքինս՝ նշանագիր, նշանագիծ, և փակագիծ, ոչ ըստ վերին փոխանակ ամբողջ բառի։

877 Շանագիրն ի ձեռագիրս ըստ բառին այսպէս՝

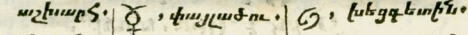

այսինքն, եւ, և այլն, զոր օրինակ, ընդ, ընդ, ընտրեալն, պատասխանի։

878 Շանագիծն ի ձեռագիրս ըստ իւրաքանչիւրոյն՝

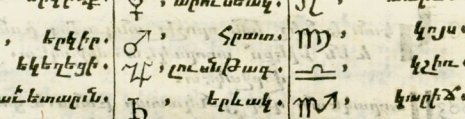

աշխարհ, փայլածու, խեցգետնին, արեւելեան, արեւակ, առիւծ, երկինք, արուսեակ, կոյս, երկիր, հրատ, կոյս, եկեղեցի, լուսնակապ, կշիռ, աբեղետուն, երեսակ, կարիճ, աստղ, հեռադէտ, աջեղեւսուր, որպէս, խոյ, այծեղջիւր, լուսին, ցուլ, ջրհոս, արեգակն, երկաւոր, ձուկն, եւ։

Այսացանէ միայն ծն և ճն վարի՛ ի հատարակ գիրս. իսկ միւսքն դնին յուսումնական մատեանս, կամ յայլ հարկաւոր տեղիս։

879 Շակագիրն ի ընդ. միոյ գրի՛ ձեռով փակեալ անուն իմն, և այս՝ ըստ կամ անորոշ.

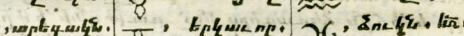

որոշն ունի զսկզբնատառն իւր ի յսկիզբն այսպէս՝

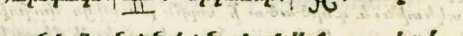

որ ի դանիէլ.

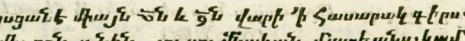

որոշն ի , որ ըստ հաձուէ սկսեալ լինի այսպէս՝

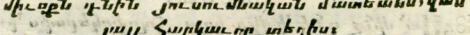

որ ի ադամ.

880 Երկրորեակն դնի՛ ի բառս ի տեղի ձայնաւորին միայն. ը, խոն՛ր՝ ո՛ չ՛ ե՛ ն՛ այ՛ օգն՛ կ՛ ն՛ եւ։

Դնի և՛ վերջ կարճեալ բառի՝ ա՛ն՝ գրի՛գ՛ գրիգոր։

դանի՛, դանիէլը յովհ՛՝ յովհաննէս ։ եւ, ըստ զգուշ
շանալ արժան է, զի մի՛ այլ բառ խմասցի ։ ց՝ նիկո՛՝ ։
կարէ ընթերցեալ լինիլ՝ նիկողա, նիկոլիմոս, նիկո՛
միքեայ ՝ եւ՝ ուստի՛ ի յոյժ յայտնի բառս դնելէ ։
Ասկ յանկասար բանս դնի նշանագիրս՝ ի՛՝ 888
միայն՝ ի՛ մէջ բոլոր գիր բառի՛ ի՛ տեղի այլոյ
այսպէս՝ վրդ՝ պետ ՝ տիրուկն ՝ եւ ։

Յօդուածք ։

Օ՝ նչ է Ալեհ ՝ և ֆանէ՛ ։

Կետն է նիշ՝ ինն որոշիչ անպատմոց բանիցն ։ 882
և են երեքք՝ ստորակէտ ՝ միջակէտ ՝
վերջակէտ ։

Ստորակէտն դնի յանկատար բանս ՝ և ցուցա՛ 883
նէ ՝ թէ զայն հատուած կցելի է ընդ ստորև հե՛
տեւեալ բանին ։ Ուստի և յարատեանն ելս՝ կոչ թո՛
ղուլ պարտ է անդ զձայնդ՝ իբր անկատար ՝ այլ
բուռն ակամայիդ՝ և սուբ աւարտել ըստ ձեռնին ՝ սիմն
իրի և՛ հինն Ձեռագիրս ինչ՝ բուռն դնի՛ ի վր ստո
րակետին ՝ և գործածու ի սորին բազմիցս փոխոխակի
վարի ընդ բուռն ՝ ոպ ուսիս տեսանել՝ ի հետեւելոյ
(910) ։ եւ ։

Այ՝ մինչ դնի՛ ի վեր կոյս հոլովակերտիս ՝ ի՝ ան՝ 884
ուանի անդ ՝ ոսկեղ ՝ յր վերնակէտ ։

Միջակէտն դնի՛ ի կատար կատարեալ բանի՛ ՝ 803
և կոչի միջակէտ ՝ զի՛ ըստ պատեհելոյն՝ ի պարբերու
թեան ունի զիմիջին տեղի՛ յր՝ ի՛ մէջ ստորակետին
և վերջակետին ։ Ուր ի հատանելոյ՝ սակաւ իմն իբր
պարուհելով հատանել պարտ է զձայնդ՝ և շունչ
առնուլ ՝ ուստի և ի հինն Ձեռագիրս ինչ՝ պարտիկ
դնի՛ ի վր միջակետին ։

Բազմիցս դնի միջակետն վերանակ վերջակետի՛ ՝
սակս յոյժ սակաւ գոլոյ բանին ։ ց ՝ * Տոգի է Աչ ։

886 Երջանկեան դնի ի վերջոյ ասեն, ուր վերջնասորի բառը իմաստ պարբերութեան, որում հետևի գլխատրով սկսանել։ Այս որ ի ժամանելդ՝ հարկ է իբր շնորհով վերջացուցանել զձայնդ և հանգչել, զի հետևեալ ասելն իմաստ իբր նոր սկիզբն առցէ յունկս լսողին, վասն որոյ ևի հին ձեռագրս ինչ տեսանի չնշան եդեալ ի վերջ վերջակետին։

Էասիկ քեզ օրինակ դիտել երից կետից, որպես՝

* Այս աւետիք քան զարժանն իւր գովի կամ պատուհասացն, նա մեծագոյն առաքեցի, իսկ որ ի մարգկանէ ոչ գովի կամ պատուհի, նա Ա՛Յ փառաւորի։ ‖ Հոթանց Վրդ. 346։

* Այնժ ումեք ոչ հաւատասցի պատմել զնորհուրդս քո, նշան է այն Թէ խանարհուի ոչ ունիս, զի խոնարհն զամենեսեան առ բնչ համարի, և զինքն մեղաւոր։ ‖ Հոթանց Վրդ. 354։

* Այլ զի զբ ի փոքրկանց գայթակղեցուցանէ, չէ արժան գերեզմանի, իսկ որ բազմաց կորըս առան պատճառ լինի, զինչ ելս ասիցես։ ‖ Հոթանց Վրդ. 532։

887 Ընդ սորա կարգին և երեքին գիծքս՝ ՝ և կէտս և փարեզնաձիզ ( ) և ենեթամոյ ՝։

888 Փարեզնաձիզն կոչի ևս երկնագձև կամ վանկագիծ։ Այս ի մէջ բանի այնպէս վանկ զբաղ կամ զբան ինչ, մինչ զի առանց կարգալոյ զվանկեալն ըստ նոտաս՝ կասկածել միայ իմաստ բանին, ՝ * Տարկ ե քրիստոնէին՝ (որ կարգն է) զի ըստ տասցի գիրս։ ‖ Հոթանց Վրդ. 12։ Որ առանց ընթեռնոյդ զվանկագիծ միջանկեալս՝ որ կոչի է, կասկածել իմաստն տայցս։ * Տարկ ե քրիստոնէին, զի ստասցի գիրս։ Այլ այժմ գործածու ի վանկագիծս խափանեալ ե առ բազման, որոյ փոխան դնեն յառաջոյ միջանկէյնն բուե, ևի վերջոյ ըստորակետ։ ոյ տեսանի և ի (915)։

889 Յաճախան դնի ի սկիզբն այնպիսի բանից, որ չէ ի նոյն հեղինակէ այնմ գրոց, այլ յայլէ բեր-

բեալ եւ լեալ են ի շարս բանից իբր վիայուի կամ օբինակ։ Այս երբեմն ի տեղի չակերտի դնի զոյգ առորրատաս՝ ,, ,, ոյպ տեսանի ի(854)։

890 Անթամանայն է նշան կցելոյ գՀետագայ մանկան մոյ բառի, և այս՝ ի բաժանիլ բառին յիշեր տողին դնի ինքերըոյ, զի ցուցցէ՝ Թէ միւս մասն տողին է ի սկիզբն յաջորդ տողին. ոյպ տեսանի աստ, և յայլ տեղիս։

Այս օրովհետև հարկ է ուղիղ հեգելով բաժանել զվանկն, վոյ կարևոր վարկաք յաւելուլ աստեղն և զվանոնս հեգի և փաղառուածի։

Յօդուած. Գ։

Ցոյն է երբեմն հեգելի և բաժանելի են ոմանք բառից։

891 Հեգ և փաղառուած է յօդաւորուած առանց ընդ միմեանս՝ ի կազմել զվանկ, որոց վեց

Անանօթութիւն։

892 Բառն բաժանի ի վանկս ըստ Թուոյ հնչմանն ձայնաւորացն, և լինի միավանկ կամ բազմավանկ։ Միավանկ բառն է, յորում հնչէ մի ձայնաւոր՝ կամ իբր մի ձայնաւոր, ց, աղ, հեզ, սեր, քար, սիրտ, ծով, հօտ, կեանք, գեօղ, եւր, ձիւն, սուրբ, փայտ, գոյն, ևն։

Այսոցիկ էր թ յոյնոսոյ, քանզի ի վերջոյ գասեալ յեօթն բառս վուգեալ երկոքինն ձայնաւորաբք՝ եա, եօ, ե, ի, ո, ու, ոյ, ներդաշնակութ հնչեն իբր մի ձայնաւոր։ Ա որով և առաջ կոչին երկձայն վանկ։

Իբ երկու ձայնաւորաբք յօդեալ իբր մի։

Այլ միավանկ բառք ոչ երբեք բաժանին, զի մի անգամայն հեգեալ միով հնչմամբ արտաբերին։ Բազմավանկ բառն է, յորում երկու՝ երեք կամ աւելի ձայնաւորք հնչեն ուրոյն աւրոյն, և ըստ Թուոյ ձայ

Ձայնաւորաց հեգեալ և բաժանեալ՝ լինի երկ-
վանկ, եռավանկ, քառավանկ, հնգավանկ, եւն։

Յանօթութիւն։ բ։

893 Ասացեալ բառք զորս բերէր ունէին զձայնաւորսն ըստ
ի սկիզբն կամ ի մէջն, զորս ի հեգելն ևս ի բաժա-
նելն և կամ ի կոչական հոլովս ի շինչտելն հարկ է
նշանակել ներգործութիւն, ոչ տեսանի ի հետեւեալ
բանս (894, 902)։

Ա անուն, ա։

894 Պարզ բառից զեւ ըստքանչելի ը ձայնաւորսն
ա՛յսու է հեգել և բաժանել յառաջոյ մրով բառս
ձայնիւ, ց, ա լի, ա ւե տիս, ըն կեր շա կել,
զըզ ջա՛ն, ը շ տատ, սըն ու՛ել, երկ չոտ, որդ-
ւով, ձանձ րոյթ, ըզ չը նորհ, ւեւ։

Ա անուն, բ։

895 Ա՛յժմ իցեն երկու ձայնաւորք անմիջապէս,
բաժանին և հեգին այսպէս, ա եր, է ակ, մի այն,
դի ել, է օճ, լի ով, ւեւ։ Ա յսպէս բաժանին և
տառքն՝ յ, ւ, մինչ վարին իբր ձայնաւոր, ց,
կայ անբ, կայ ուն, դոյ ակ, դոյ ու թիւն, հե ղու-
ի՛ն, հիւ պա տոս, հիւ սի սայ ի՛ն, ւեւ։

Ա անուն, գ։

896 Ա՛ անկ՝ ու, մինչ հնչէ իբր վեր, հեգի և
բաժանի ըստ այսմ, Ա՛ սա ուեաց, սա ուե՛ան,
պատ ուե՛ա կան, պըռտ ուե՛ալ, պը ուե՛ ան կոս, ւեւ։

Ա անուն, դ։

897 Ա՛ արթելոյ՝ և ածանգելոյ մանուկամբ (74),
հարկ է զատ հեգել՝ և ո՛չ վերեւկասել զի տառս և զը-
մանուկան, թէ և յաջորդ բառին ձայնաւորսն ըս-
կըսանել հետեւեցի, օրպէս՝ կայծ առ, ջըր սրբ-

թաղչ ա բար , պէր ձա բան , մըշ տա յարգ , ան-
արգ , ընդ արմ , ան աչ առ ա ըս վիւռ , ևեւ տ ո
և յայբ ենարանս ։ Ա յգքան չնա համարեալ մի
բաժանման և հեգման վանկից , յատուկ գլխով
ծանուցագրք և զառագանութիւն , որ է արտաքին
նշան քաջ վերծանութեան ։

Գ Լ ՈՒ Խ · Ժ Ի ։

Օ ՐԻՆԷ Է Լ Ա ՏԱՓՈՒՆԷՆ , և ԴՈՒՔ ՔՆ ՆՇԱՆԿ ՆՈՐԻՆ ։

ԱՅ ռագանութիւն է առոգդ ասող ք յատակ
ընթերցուածն տառից՝ վանկից բառից
և բանից , զարտաբերելն յարմար ըստ
ընդ նդանայն ։

Ա յս նշանքս առագանող ք ըստ ոլորակին ը
ամանայնին և ը հագադիւն են ուրեք , որոց անհրաժեշտ
և գիծք են այսպիսիկ ։

Հ ետ՝ բուն ք՝ պարտկ ՝ ուղղակ ՝ հերկար ՝ սուղ ՝
սոսկ ՝ թաւ ՝ ։ Այդոյն նախատառս վերոյ դնին ի
ձայնաւորս , և յետոյն երկուքն ի բաղաձայնս ։
որոց հնչուածն և գործածուելն են այսպէս ։

Ը Նշան է նշան զձայնն առաջիկ տուր հնչե-
ցոյց , այ ըստ ձևոյն ի վեր սահուելոյ ։

Ա յդ՝ ամ բառք լեզուիս ի բոյ առանց ուրեմն
գնեցուն՝ ոչ թէ չհշտին ի վերջին ձայնաւորսն , բայց
նե գործութ պահանջեն դնել յայսոսիկ ։

Ա ևս՝ դնի չհշտն յառաջին վանկն կոչակա-
նին , միւսք ի միայն ինչ , ոլորակ ։

Ը նդհատ՝ ոչ գիտէք , զի սէր աշխարհիս այսո-
րիկ թշնամանի է առ Ա՛Տ ։ ‖ Յովհ ։ Գ ։ 4 ։

Ա՛րբ՝ եթէ սիրոք ևս զմեզ ոչ ատեսցէ՝ չհշտն
ունիմք առ Ա՛Տ ։ ‖ ա ։ յովհ ։ Գ ։ 21 ։

Ո՛ղջ ՝ Ա՛Տ ՝ եք սրդեակ ։ ‖ ։ յովհ ։ Գ ։ 4 ։

Ա՛յ՝ եթէ կոչականն ինչ բաղաձայ , չհշտն դնի
ը հաճոյ ի վերջին կամ յառաջին , ոլորակ ։

Ա ուտ՛ուղ ատ՛ուղ զի հալածեաց զնա ։ ‖ գործ ։ Թ ։ 4 ։

*Արուսեակ՝ Երուսաղէմ՝ որ կոտորիլը զմար-
գարէսն ։ Ղուկ. ԺԳ. 34։

*Ալ անխաբեմ յիս ողորմութիւն՝ բարեգութ ։ կենդ-
անի, հզօր ։ կամարար ։ կարող, հզնաբար ։
օրհնեալ յաւիտեան ։ Նեռ. խե. 3։ (893)

903 Այլ եթէ կռապաշտն յաւուրսդ ուրիշն վա-
յելէ զարհուրելի ։ ով, ընչաւն դնի ի սատա-
յին եթէ ունիցի զայն ամենայն, ընչաւն դնի ի վերջին վանկն նա-
խատաս ածականին ։ որպէս

*Ասիր ոմն անձն՝ զպատուիրանս Քրիստոսի՝ որ անաղ-
գիւրեալ ինքն ոչ փոխանակ անարդելոյ ։ Նեռ. վ. 39։

*Անմիտ գաղատացիք ։ Գաղատ. գ. 1։

*Նզովեալ եւ արհամարհեալ ։ Նեռ. խբ. 2։

904 Նոյն և երբեմն ի զգուշութիւն անուանեցաւ, որք
են ուղղակատ բուն ինդիլը հակառակ բայից Ց.

*Այր հեզ և երկայնամիտ բժիշկ և սրտի ։ Առակ.
ԺԶ. 30։

*Ախտիդ ակաւ և Ա. Յ իմոստուին ։ Ներսէս. Ը. 4։

*Որ կամակոր և յոտնամոլ, անկեալ ի չարիս։
Առակ. ԺԶ. 16. (594)։

905 Երկրորդ՝ ընչաւն դնի ի ցուցական դերանուն՝ այս, գայ, նա, միւնոյն տեր բայի հակառակ
բայիս. Ց. *Այն և որդին Ա. Յ ։ Յովհ. ա. 34։

*Հայն և որդին իմ սիրելի ։ Մատթ. Գ. 17։

*Այն և գլուխ մաքսելոյ եկեղեցւոյ ։ Կողոս. ա. 18։

906 Երրորդ՝ ընչաւն դնի ի բայս՝ ի վերջին վանկս
հրամայականին, որպէս

*Ասեայ յառաջագոյն բանիւք՝ որ առաքինոր-
դես, զաշակերտսն քո ի հոգեւոր պատերազմ,
զրահեայ խրատմամբ յաղթել բարեացն, և փա-
կեայ վահանաւ ուղիղ հաւատոցն, և սազարաս-
տեայ յաւետարանական
ուսմամբն Քրիստոսի, և պնդեայ զմիջս բանիւք հաս-
բերեաւ և դիր դանակ և սուր ի ձեռին, որով
հարեալ զախտս ցանկութեանցդ ։ Հարանց վրդ. 252։

907 Եւ թէ հրամայականն յաւուրսդ բանին զինքն

ու-

ունէցի զբաւ. ինչ ի միասին վարեալ, չէշան դնի
ի վերջին վանկն նախընթացին · ոչպէս՝
*Ա՛ռնուկ կրծնաւոր Թէպետ և զերկինս բանայ,
մի՛ մոռնար · ‖ Տոբոնց վրթ· 522 ·
Ա՛ր և զպահս հաւատոյ լուծանէք ի ձուկն և ի
գինի · ‖ Ընդհանր· 68·
*Հաստատո՛ն կացէք, և պինդ կալարուք զա-
ւանդուն · ‖ Բ· Թեսաղ· Բ· 14 ·
*Օ՛ մտա՛ւ ածէք, զի և ձեր առը գոյ յերկինս·
‖ Ընդհանր· 63 ·
*Ա՛ չառնայցէ ոք ի ձէնջ, յաղթեա կացցէ· բերկ
բեսցի ոք, սաղմոս ասացէ· ‖ յակոբ· Ե· 13 ·
*Ի՛նչ է մարդ, մինչ ուշիցի զքաղցրու-
Քին կենցաղոյս, եթէ ուշիցի զբաղցրու-
թիւն Ա՛յ· ‖ Տոբոնց վրթ· 35 ·
*Ա՛կաւս չտամ ե խմասնոյդ· ‖ ընդ· 89· (597·338)
Ո՛րորդ՝ չէշան դնի և ի վե՛ր ոմանց մանկ
բայից՝ առորսականի, բացասականի, արգելա-
կանի, և դերբերմնականին· Ե· *Ա՛պրատ ե մանկանց
,, ,, ,, սակաւ բարբառել և շատ իմանալ, և մի՛
,, յանդգնել ի բանս, և մի՛ յաճախել ի խօսս· մի՛
,, պատրաստ լինել ի ծաղր, այլ ամենայնևիւ
,, զարդարել զինքն· ընդ կանայս առհասարակ մի
,, խօսել, զակն ի խոնարհ ունել և զմիտսն ի վեր,
,, և վախչել ի հակառակուե· ‖ Տոբ· վրթ· 252 ·յես ·
Տե՛ս և ի (407·408·409·420·), նաև ի
մարտենական շարձակս (447)·
Ր՛ուբեն ե՝ նշան զձայնն կարճ և հասս հնչե-
լոյ, որ ըստ ձևոյն ի մայր հարթելոյ ·
Ա՛յլ՝ նախ դնի բուբեն ի դասական թուականս,
մինչ լինին մակեալ (398), կամ առանց գոյակա-
նի տէր բայի յորմէ· Ե· *Ա՛ր հիմունք քաղաքին
,, յամ ականց պատուականաց հիմն առաքելն սա
,, բազմին յասպիս· երկրորդն՝ շափիղայ, երրորդն՝
,, պղնձագոյն· չորրորդն՝ զմրուխտ· հինգերորդն՝
և

,, եղեգնաբար, վեցերորդն՝ սարդիոն, եօթներորդն՝
,, ոսկեբար, ութերորդն՝ բիւրեղ, իններորդն՝ ագա-
,, զիոն, տասներորդն՝ քրիսոպրասոս, մէ տասանն՝ յա-
,, կինթ, երկտասանն՝ ամեթիստոս։ ‖ Յովհան։ Յ։ 19։

913 Ալանի ևի յոմանս շաղկապաւ (437. 440. 445)։ Այլ որովհետև վիսխնակի դնին բառիւն և ստորակէտն, ուստի զի բուէ սոցին հասարակաբար արժան է գիտել։

Ասէ՝ զի բազմիցս ի համառօտ յանկատար բանս դնի բառիւն ի տեղի ստորակէտի, որպէս՝

*Զկնի որ բարի՝ բայց մի Ա Ց։ ‖ Մատթ։ Ժ։ 18։
*Ո՛ և եթէ զանձինս քինեսցէ՝ ագա ոչ դառա-
պարտ եսցէ։ ‖ Ա։ Կորնթ։ Ժ։ 31։
*Որ ոչ ժողովէ ընդ ինձ՝ ցրուէ։ ‖ Մատթ։ Ժ։ 30։

914 Երկրորդ՝ մինչ բազում բայք կամ անուանք մի և նոյն համաձայնութիւն անմիջապէս շարայարեալ ցիւն առանց շաղկապիս՝ և, հատարակաբար դնի ի միջի ստորակէտ կամ բուէ։ Ց։ *Արդ՝ լքեալ՝ մեր-
,, ժեցաք, բարձաք, տրտնջեցաք, փախեաք, սպառցաք,
,, տեղի ետ կցորդութիւն զուգակից կենդանոյս կենդա-
,, նաւոր։ ... Ձեռս ողորմութիւն ... Արդ Ա՛յ-
,, սէր բժշկել, կենդանարծել, պաշտպանել, նորո-
,, գել, նկարել, կանգնել, հաստատել, փրկարին առեղ
,, ծագարծել, յերջանկին անարատութիւն։ ... Չկիր քո
,, անկարող, այլ առնելին զգրուն, բարձրութիւն, իշ
,, խանութիւն, անվախճան թագաւորութիւն, իսկութիւն, կենդ
,, նութիւն, ամենատեղի բացարձակութիւն, բարեբարեաց
,, լոյս աստուած։ ‖ Նար։ Կ։ 2, 3 տե՛ս և ի (500. 612)։

915 Ըստ մինչ այսպիսեսք շարայարեալ իցեն շաղկապաւ և, դնի միայն բուէ, կամ ոչինչ. այլ տեսա նի ի (479. 599. 604. 624. 687. եւն)։

916 Իսկ եթէ այսպիսի շաղկապաւորեալ անուանքն ոչ նին զատականն, զկինդիր, զյատկացուցիչ, եւ անդ. Հարկ է դնել զստորակէտ կամ զբուէ Ց։ *Ի-
,, ձոյ սաբէ զերարանն և զտապանակն և զղոհիցն զա
,, նազան մատուցմունս, և զխոսնանուէսն, և ըզ-

,, դաբձն յորդանանու , և զանցանելն ժողովրդոց ,
,, և զկործանելն երիքովի , և զյաղթելն ի պատերազ
,, մաց , և զերկիրն աւետեաց , , որ են յօրինակս
,, աւետարանչացս վարդապետիդ Նորոյ Ջմմառու ես ,
‖ Ընդհան. 254 : Տ՚ս և՚ի (604 . 612 . 480 . ևն) :

915 Յորդոր : եթէ ի բանի իմիք գտցի բան ինչ կամ բայ , կամ խնդիր , կամ յատկացուցիչ , եւ բա
ժանեալ միջանկեալ բանիւ , պարտ է յատակել
միջանկելոյն դնել զբուն , և ի վերջոյ զատեալ
կէտ կամ ևս զբուն , որպէս

✻ Արդ՚ որ ոչ հաւատացեաք թէ սըբ է , մի՛
,, հաւատար զսորհուրդս քո ‖ Հոմոն վրէ . 26 :
✻ Ահա՛ տանեմք յարգանօք երկիր ձախացար , զի
,, զգալեացն ակ բաժանեցեն որ առ քեզ եղեն՝
,, անապատիւ լեզուով խօսեացիս ‖ Դոք . ին՚ . 2 :
✻ Երկու բնութի սահմանի յորժամ ոչ վ՚ա բաժան
,, ման լինին սահմանքն ըստ նեստորի , այլ վ՚ա զան
,, չփոթութի ցուցանելոյ ընդդէմ տարտասացն
,, Եւտիքեայ և ապողինարի , ոչ վաճխրնիք ‖ Ընդ . 16 ,
✻ Ո՚ի մի յանուանութիւն ոգիքս լսելով բան՝ որ
,, ոչ ըստ ուղղափառ եկղեցի դաւանութե , այլ սը
,, տալոյ ոճաշունչ գրոց բարբառ ինչ՚ի կործանու մն
,, յառոյց մոլորչին որ ի Չմմառուէն ‖ Ընդհան . 8 :
✻ Յայսմիսիկ սերմանեաց ատեցեալ և պատաբե
,, բեալ՝ ոչ թոյն խմասուն քննողաց , այլ բան
,, խաւարին առելութեան ի մէջ երկուց ազգաց ,
‖ Ընդհան . 183 : Տ՚ս և՚ի (423 . 757 . 759 . ևն) :

916 Յորդոր՝ մինչ անեւրեայն եթէ բայագեալն
իւրեանց խնդրուած գոյին յատակքան զբնաւոր
բանն , պատշաճ է ի վերջ խնդրոյ նոցանաւարն
դնել զբուն կամ զատարակէտ , որպէս

✻ Որ յանձանն ընձեռել՝ բազում վատաւորիս և
,, ի շատոն մատուցանել՝ նոցին չարն սերիս , և առա
,, ւելն ողորմել կրկին բարգաւաճիս ‖ Նար . ՃԽ . 3 :
✻ Ո՚ի եթէ՝ ի միոյ ուրուք մեղք լինելոյ արգե
,, լուն մարդկ յանապատանս գործելոյ , յորժամ

՚՚ Հաւատաց որ զ[illegible] լինել տէսող, զնորը ժպրհի
՚՚ կամ խօսել ինչ կամ գործել կամակոր մոգ
՚՚ դէսպոտ թիւն ։ ընդհանր ։ 13։

* Արդ ապաքէն եկեղեցւոյ ընդհմ իւրոյ քանզի
՚՚ որոյ սոցա (այ հերձուածողաց) խօսելով զբանն
՚՚ մինչ հակառակ միոյն բարբառին, ի միւսոյն
՚՚ կողմն քննել թոյլ տուին ։ ընդհանր ։ 234։

* Լիէ մեք իբրև ի կամաւոր բանիդ և ի կապանաց
՚՚ յայսմ տեղագրին քոյրանձաւի արգելեալք,
՚՚ գրով ձեռին մերոյ խօսիմք տայ բերանով ընդ
՚՚ առնեսին ։ ընդհանր ։ 7։

* Եւ զի և զչարին ընտրականացն բարեմասնութեաց
՚՚ Հաճելեացն զինեալ առատութիւն, զայս պատ
՚՚ կեր բանի ընկալաք նախնին գահերէց, առ ի սըրբ
՚՚ բուեցն մատ սովիմէ հանդերձել ։ նոյ ։ ք ։ 2։

* Փութալ ի խրատել և ուսուցանել զայ առաքնիս
՚՚ գործոյ հարկաւորութեամբ և միշտ ձմեռ զկաթն բնծին
՚՚ այ ի բերանս հոգւոյ տղայացելոց ի [illegible]ան
՚՚ յանհնարինն ի զայ վերադրելոցդ այսմ ժամանակի
՚՚ և տեղոյ անձամբ մերով գայս առնել ։ ընդհ ։ 7։

* Եւ նեռաւորն և փսիկացեալքն ի ձեռն ոտից
՚՚ մահ լինելոյն առ այնպիսին հասցեն մեղայ քա
՚՚ ւոյ և երկնից բարութեան գթաղթեալն կենաք
՚՚ րելով, զմերկան զգեցուցանելով, զօտարսն ժո
՚՚ ղովել, զհիւանդսն և զբանդեալսն յանձանձ
՚՚ ձելով ։ ընդհանր ։ 220։

ՈՀ եթէ դիմաւորն խնդրելքն նոսիայասեաց
ցի քան զանդ ամն դերբայաւոր կամ բայացեալ
բանի, հայրկ է ի կատար խնդրոյ դիմաւորին զբ
նել միայն զատորակէտ ։ և երբեմն զբոլ թ, մինչ
նոսէալ է յեռատաւան, որպէս

* Ընդ որ և ի բժշկականն ժպրհեցայց տածումն
՚՚ մաքրեալ եկեղեցիոյ ըստ սահմանացոյն օրինակի,
՚՚ անբժշկելի ունելով զանձն ի զանազան ախտից
՚՚ անյայտից եղելոց ։ ընդհանր ։ 225։

* Արեւ կայսրն յոստնաց բարսեղ ոչ փոքր ինչ պայ

,, ման խաղաղեաք և նոքաւձուեք և սիրոյ հատուց-
,, տեր ընդ արքային մերոյ Հրոյտոյ, որդի սիրելի զնա
,, առնէ անդեալով, և հաղորդակից կացուցանելով յամ-
,, թագաւորութիւն Թագաւորաց իւրոց։ Յովհ. Ի.
*Այդպէս իսկ եւ նոքա մանաւանդ եղիցի՝ առնէ ամե-
,, այս վիպի նշանակեցաւ, պատառ մամբ կողին
,, զբնութիւս արբեցեալ։ Նոռեկ. Հե. 12։
*Ո՞րպէս օգտեցուցանիցես զերկրայնոյն բամբասել
,, լոյսն զնա առ այլս։ Քհոռ. Ի.
Զինդերորդ վայելչապար դնի բուքն ի յայտ
նիցէ, մինչ առաջին ունկնդի զայսմանաւանդ (610)։
Իսկ յայսպիսի բառս, զի որոշեսցի խնդրոյն ի
յատկացուցչէ, եւ, ՚ն, *Ստամուց բանաստեղծն
,, զբանսն պօղոսի։ Գործ. Ի. 36։
*Ա արդ ապաքեր եկեղեցւոյ ի պէս պէս օրինակս հա
,, ճախեն զսուտս ճշմարտութ։ (յա) զդրախտին և
,, կեղեցւոյ, զծառն կենաց՝ Քրիստն, և զծառն գիտո-
,, ցութեան բարւոյ և չարին մասին։ և զայլ տունկն այլոց պատուիրէ
,, բանից ոչ։ և զգեստոյն բղխութեան չորից աւետա-
,, րանչացն։ և զկնինն ագամ՝ նորոյս ադամայ։
,, և զհայ՝ եկն ՚ի։ և զծնն սղոմի։ Քերդ. 255։
Այնպէս և ի մեկնական բանս յաւելեալ լինի և
բուքն ՚ի ցուցումն բառի իրիք, ոչ և աստ է ան-
տանել ՚ի բազում բացատրութիւս բանի։
Զ արտկն է նշան զձայնն յակիզբն շեշտի
բարձրացուցանելոյ, և՝ ի վերջն բթիւ իջուցանելոյ,
ընդամ առն ևս՝ երկայն։ և է բազկացեալ ՚ի շեշտ
և՝ ի բութ։ Այս դնի ի միջակուիս (454·եո)։ Իսկ
մինչ ի միում բառի միանգամայն դնի շեշտ և
բութ, է նշան պարտկելոյ։ տե՛ս ի (467·900)։
Ը լորակն մերթ ևս կոչի պարտկ, և է նշան
ձայնին առաւել քան զպարտկն ոլորելոյ։ Այս դնի
ի հարցականս (53·397·716·եո)։ Դնի և ի բառս
յոր հարցումն երևի։ Ը, *Ընթեռ հանդպրդեանն հա
,, յի՞ն ազօթեմ, զոր ոչ վաստակեցայ։ Նոռեկ. իդ։
*Տեսիլ զառաւելութ պարգևացն։ Գին. կոնտ. 55։

921 Արկաւն է նշան ձայնին երկարելոյ. Այս դնի ի միջակէտս (454, 455 եւն.) Եւ երեքին՝ երկար, ոլորակ, և պարզկին դնին փոփոխակի.

922 Ուղղն է նշան ձայնին սղելով ընդհատ անցուցանելոյ, իբր թեւուցանելոյ. Ասա և դնի ի ձախա ւոր բանս վ՚ր յայտնարար ժանկին, ոյ տեսանի յոտնաւարս ի (839), և ի շարականս եւն.

923 Ոսկն է նշան ոլորել կակուղ հաղագի. զոր դնեն երբեմն յոտնաւարս ի վ՚ր նուրբ բաղաձայ նից այսպես. ղ. ճ. ծ. կ. ղ. մ. ն. շ. ս. վ. եւն. Այլ այժմ չէ ի գործածութեան։

924 Ստուն է նշան հաստ հաղագի. և դնի միայն ի բաղաձայն հիւնս, ի նշան հնչելոյ իբրև ղ վեր. Ոյանգի տասա՛ ս, մերթ վարի իբր ձայնաւոր, և չունի զձայն վեր. և մերթ վարի բաղաձայն և հնչէ իբրև ղ վեր. Այսք թէ յոր բաղաձայն հիւնս պետի է նշանակել զձուն, ցուցցուք ստորոտ.

925 Ձայնաւոր հասարի տասա՛ ս, մինչ յայն գինն ձայնաւորացս՝ ե, է, ո, ց, եւ, ձ՚իւղ, բա ռիւք. շուրջ. ուրն. լեզու. զեզուի. ւիւսեր, եւն. Այլ յայդ յարեալ ի տասա՛ բազմիցս լինի և բաղաձայն, ց, ե՛. աղնիւ. լանիւ. նոճաձ. Հալոճէ. արծուի. եւն. Այս հարկ է դնել զձուս ի վ՚ր այսոիսի հիւնից. զի յայտնեսցի բաղաձայնուին, և որոշեսցի ի կասկածէ ձայնաւորութ։

926 Բաղաձայն լինի միշտ, մինչ յայն ը միւս ձայնաւորացդ, ուր վ՚ր անշուշտ բաղաձայնուին այլ երբեք պահանջի նշանակել զձուս, ց, առաջին, աւետիս. փառաւոր. հոգւով. առաւօտս. եւն.

Պարտէն այսքանիւք բանականացդ հրահանգ երկ ընդ. Հայորիս. զորոց անտագիւտ կատարեալ հըմտուին անձանձիր հետեւութ մշակեալ, առաւել և արդիւնաւորեն ընդ ընթերցողն ըլլ.

Ասասի աստուծոյ ի համառօտիս բովանդակեցուք զաշխատիս, զրաժանմանս, և զհետեւմանս մատուցք բանի, և զընդհանրական կանոնս համաձայնութեանց քերականութեան։

ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՒՆ ԿՏԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ.

Երկանութեան որ հնչումն ունի, որ շինուածական գրիչ կը սորվեցնէ։ Ձորս մասն ունի երկանութեան, գիր, վանկ, բառ, բան։

Գիրն ջղաձիգ նշան մի է, որ տառն կը ցեղընկէ, ինչպէս՝ ա, բ, գ, դ, ե, զ, եւ։

Տառն պարզ ձայն մի է կազմելու և հնգելու, ինչպէս ձայնիս՝ ա, կու կգրվի այս ձայնիս՝ ղ, և հնգելով կը հանիւ լման ձայնս՝ ազ։

Վանկ լմացիր, որ գրած ջղաձիգ նշանն՝ գիր կըսվի, և երբ գրին ձայնը հանես, այն ձայնն՝ տառ կըսվի։

Տառերն բաժանվի երկու՝ ձայնաւոր, բաղաձայն։ Ձայնաւոր անունք են, որ միանակ ձայն ունին, և էք այս եօթնիս՝ ա, է, է, ը, ի, ո, օ։

Բաղաձայն անունք են, որ միանակ ձայն չունին, ինչպէս՝ բ, գ, դ, զ, թ, ժ, լ, եւն։

Վանկն մնորդու երբոնէ մէկ հեղ եւած՝ և գրուի կազմած ձայնն է, ինչպէս՝ ազ, հայ, ջուր, մեծ, սուրբ, վեց, ան, ուշ, եզր, եալ, եւն։

Վանկն բաժանվի երկու՝ նշանական, անշնան։ Նշանականն՝ բան մի կիմացնէ ինչպէս՝ ազ, հայ, ջուր, մեծ, սուրբ, վեց, եւն։

Անշնան վանկն բան չիմացներ, ինչպէս՝ ան, ուշ, եզր, եալ, եւն։

Բա

Բառն մարդու բերանէ ելած՝ դրով կ՚ապած՝ ըսան
մի ցըցնող ձայնն է՝ ինչպէս՝ Հաց, շատ, ուրիմ, ևն։
Բառերն ձևն երեք է՝ պարզ, բարդ, կրկնաբարդ։
Պարզ բառն այն է, որ մէկ բառ է՝ ինչպէս՝ Ժամ,
գինի, Լիճ, շունչ, օր, այս, ինքն, ընթեռնու, սիրեմ,
գործող, ևն։
Բարդն է, որ երկու բառ մէկ տեղ փակած է,
ինչպէս՝ Ժամագինի, Լճաշունչ, ինքնագործ, ընդ
թերցասիրեմ, այսօր, ևն։
Կրկնաբարդն է, որ երեք բառ մէկ տեղ փակած
է, ինչպէս՝ ողբերգակերթիւն, սեռականաձև, վար
վարասէր, և այլն։
Բանն է չիտակ շարած բառերն, որ կիմացնէ
միտքին խօսքը, ինչպէս՝ *Այդ է խրատեալ իմաս
տուն լինի, և զանմիտն՝ ի ծաւայսէ վարեցեր։
Ուշ այս չիտակ շարած բառերս կիմացնէ զայս
խօսքը, խրատած որդին՝ խելօք կը լինի, ու անդ
խելքը բեռլէ կընէ։
Բանն բաժանի յերկու՝ կատարեալ, անկատար։
Կատարեալ բանն՝ լըման կիմացնէ միտքն, ինչպէս՝
*Այր է մանուկ աղքատ և իմաստուն, քան
զԹագաւոր ծեր և անիմաց։
Անկատարն է, որ խօսքը կիտատ կը Թողու, ինչպէս՝
*Աղեխ խնայես ի չըԹուն քո՝ Որ լինի կատարեալ
այսպէս, *Աղեխ խնայես ի չըԹուն քո, իմաս
տուն լինիս։
Մասունք բանի ութն են, Անուն, դէրանուն,
բայ, ընդունելըի, նախադրութիւն, մակբայ, շաղկապ,
միջարկութիւն։

Անուն։

Անունն է բառ, որ ամէն բան անով կը ըզ
րուցվի, և ամէն բան անով կը ճանաչվի, ինչ
պէս՝ մարդ, հաց, աղջ, մեծ, առ, բլբ, ևն։
Անունն բաժանի յերկու՝ գոյական, ածական։

Գոյական անուն է, որ ցոյնին ինչ ըլլալը կը մտցնէ, և միայակ կը գլխուցվի. ինչպէս՝ մարդ, հայ, գիրք, խնձոր, տուն, ծառ, քար, լուսին, ազգ, Թադէոս, եւն. Ցոյ անուններ մարդ գլխուցածիդ պէս կը մտցվին ինչ ըլլալը, ասոր համար միայակ կը գլխուցվին խօսքի մէջ:

Ածական անուն է, որ ցանկին ինչպէս ըլլալը կը ցոյցնէ, և միայակ չի գլխուցվիր խօսքի մէջ. ինչպէս՝ մէծ, չատ, բարի, լաւ, ծանր, վեց, այսպիսի, եւն. Ցոյ անուններ ծէ՝ միայակ չեմտցներ ինչ ըլլալը, գէրեզ շատ բանի կըսվի, ինչպէս՝ ծէ մարդ, ծէ ազգ, ծէ գիրք, ծէ խնձոր, ծէ տուն, ծէ ծառ, և ուրիշ շատ բանի ուսիկ ըլլալուն համար՝ լսողին կը փշտատէ Թէ ինչ բան է մէծ: Հապա այսպէս ածականն՝ տայմն կարօտ է դոյականի, անոր համար միայակ չի գլխուցվիր:

Կանգմէ խմացիր, որ միչ անունը լսես ու իմանաս ինչ ըլլալը, իշտէ այն անունը գոյական է: Իւ Թէ անուն մի լսես, չիմանաս ու փշտաըեաս ինչ ըլլալը, այն անունը ածական է:

Հետմոտիկ անուան:

Հետմոտիկը է, որ բանի մի հետէ կերԹան, և բանի մի վրայ կիմացվին, և անունն ունի վեց հետևմոտիկը. քանակ, սեռ, Թիւ, տեսակ, հոլով, հոլովումն:

Քանակն՝ շատի ըսելէ է երեք՝ հատարակ, յատուկ, հաւաքական:

Հատարակն՝ շատի վրայ միչ կ'ելլ կիմացվին, և ամէն միչին կըսվի. ինչպէս՝ մարդ, եղեգեղէգ, քաղաք, գետ, լեառն, տափ, աստղ, ծառ, և այլն:

Յատուկն՝ միևնոյ միչին կըսվի. ինչպէս՝ Թադէոս, Հռիփսիմէ, Էջմիածին, Երուսաղէմ, Յորդանան, Մասիս, Մայիս, Լուսին, և այլն:

Հաւաքականն՝ շատ բան միչ տեղ եղած կը ցուցնէ, ինչպէս՝ ազգ, ժողով, ծով, հօտ, տարի, եւն.

Աեւն՝ ասյ ըսեր է, և է յորս՝ արական, իգական, ա-
նորոշ, չէզոք։

Արականն՝ արու (եղբայկ) կը ցուցնէ, ինչպէս՝ այր,
հայր, եղբայր, ուսուց, Թադէոս, վեհապետ, եւն։

Իգականն՝ էգ (մարմ) կը ցուցնէ, ինչպէս՝ կին,
մայր, քոյր, դուստր, Հռիփսիմէ, Տարան, եւն։

Չնորոշն՝ եղբայկ ու մարմին չըգացուած կը ցըցընէ,
ինչպէս՝ մարդ, գազան, որդի, Թուան, Ձուկն, եւն։

Ասիկա անուանս գոյակ չէ գաղափար հմմայնքի Թէ մանչ
է, կամ Թէ աղջիկ է, զէնքի՝ մանկնիկ կըսենք զա-
ւակ, աղջկնիկ կըսենք գաւակ։

Չեղբեն՝ եղբայկ ու մարմին չուենալը կը ցըցընէ, ինչ
պէս՝ քար, փայտ, Հող, Ծուխ, երեսաղէս, եւն։

Ամէն համարնքը ըսեր է, և է երկու՝ եզակի, յոգ-
նակի։ Եզակին է, որ ձայնումն մէկ կը մտացնքի, ինչպէս՝
մարդ, Թագէոս, ագռաւ, Հող, գիտուն, վէմ, եւն։

Յոգնակին է, որ ձայնումն շատ կը մտացնքի, ինչպէս՝
մարդիկ, աղեք, Թռչուց, գիտունք, եւն։ յոգնակի անուա-
նին վերջին Ծայրը ունի այս երեք գիրք՝ ք, ց, ս։

Տեսակն Թարգ ըսեր է, և է երեք՝ նախասիկ, ա-
ծանեցեալ, վաղատեալ։

Նախասիկ անունն է, որ մանկնիկ փակաճ ջուենի,
ինչպէս՝ լուր, ողջ, կերպ, կամք, եւն։

Ծանեցեալն է, որ մինակ յատկքը կամ մինակ
վերջը փակաճ է մանկնիկն, ինչպէս՝ անուր, առողջ,
կերպասան, կամոյ, եւն։

Վաղատեալն է, որ յատկքը և վերջը մէկ տեղ փա
կաճ է անիշան մանկնիկն, ինչպէս՝ առողջապահ,
անկերպասան, ակամայ, եւն։

Ձորմն պատառ (տեսակ) ըսեր է, և է տասն, ուղղա
կան, սեռական, դերբեականն, պատատական, Հոյցա
կան, պատմական, սկզբնական, տրական, ներգոյա
կան, կոչական։

Ձորմատնն բաժանի յերկու՝ տարաճական, տուանձ
նական։ տե՛ս յատկքին Հատուն, և լուս սերտե

Ա. Ձ Ձնորհալի։

Դերանուն։

Դերանունն է բառ, որ անուանի տեղը կը դնէ, և դէմ կը ցուցնէ, ինչպէս՝ ես, դու, նա, սա, դա, եւն։

Դերանունն հինգ կէտ է, ա՛կան, ցուցական, ո՛ւնական, յարաբերական, դիմորոշական։

Ա՛կանքն են, որ գոյականիպէս ցուցանեն զՔ՝ ո՛ւթիւն (վարկեանը), և սոքա՛ են, ես, դու, ինքն, իւր, իւրեան, միմեանց, իրեարց։

Ցուցականքն են, որ բանին առաջը իբր մատով ցուցանեն, և սոքա՛ են, սա, դա, նա, այս, այդ, այն, սոյն, դոյն, նոյն։

Ո՛ւնականքն՝ ածականիպէս նշանակեն հաւէ ունեցածը, և սոքի՛ն են, իմ, քո, մեր, ձեր, իւր, իւրոյ։

Յարաբերականն՝ բառ մի յիշ՛ կը բերէ, և այս՛ որ։

Դիմորոշականքն են տասը՝ ս, դ, ն։ Լսողը բառի կը վակէնն, և դէմքը կը զառանն։

Հետևումն դերանուան։

Ինգ հետևմունք ունի դերանունն, դէմ, Թիւ, տեսակ, Հոլով, Հոլովումն,

Դէմն՝ երես (սէֆաթ) ըսել է, և է երեք՝ առաջին, երկրորդ, երրորդ։

Առաջին դէմն այն է, որ խօսողը կիմացընէ, և է այս՝ ես, մեք, ս, ևեւ։

Երկրորդ դէմն է, որ խօսողն իւր դիմացինը կը ցուցնէ, և են սոքա, դու, դուք, դ, ևեւ։

Երրորդ դէմն է, որ խօսողն իրմէ և իւր դիմացի խօսողէն ուրիշ մէկը կը նշանակէ, և են սոքա, ինքն, իւր, սա, դա, նա, այս, այդ, այն, սոյն, դոյն, նոյն, իմ, քոյ, մեր, ձեր, որ ևեւ։

Թիւն է երկու եղակի, յոդնակի։ Եղակի դերանունն է, որ մի դէմ ունող կը ցուցնէ, ինչպէս՝ ես, իմ, դու, քո, նա, իւր, ինքն, ևեւ։

Յոգնական դերանունն է, որ շատ դէմ ունի, կը ներ շանակէ, ինչպէս՝ ինքս, դուք, նոցա, սորա, եւն։

Տեսակն է երկու. նախատիպ, ածանցեալ։ Նախատիպք են վերոյգրեալքն. եւ ածանցեալ կըլլան միայն այս մանկամարդք, ինչպէս՝ ինքային, ձերդին, իւրաքանչիւր, այսպիսի, ինքնաբերաբար, նոյնաբերան, եւն։

Ոլորտն է տասն՝ ուղղական, սեռական, եւն։ Ոլորտունն են կերպ կերպ ծայրք սեռականին եւ գոր ծիականին մէկտեղ, զորս ասե՛ս եւ սերտե՛։

Լուծ։

Բայն է բառ, որ ընել եւ ըլլալ կը ցցցնէ միանգամ, ինչպէս՝ գրեմ, կարդամ, լինիմ, եւն։

Բայն բաժանի յերկուս՝ գործական, գործականն։

Գործականն կենալ ըլլալ կը նշանակէ, եւ միայն այս չորս հատիկս է, եմ, գտնիմ, լինիմ։

Գործական բայն ընել ըլլալին կիմացընէ, ինչպէս՝ գրեմ, կարդամ, զարթնուցանեմ, սղնաստիմ, եւն։

Հեռաձոյն բայ։

Բային հեռաձոյնն այս եօթն է. սեռ, տեսակ, թիւ, դէմ, ժամանակ, որակութիւն, գործութիւն։

Սեռն բային չորս է, ներգործական, կրաւորական, ամորոշ, չէզոք։

Ներգործական բայն է, որ ուրիշի վրայ ընել կը ցցցնէ, ինչպէս՝ ծեծեմ, կարդամ, ընտրեմ, եւն։

Կրաւորականն՝ ուրիշէ ըլլալով կիմացընէ, ինչպէս՝ ծեծիմ, ապտակիմ, ընտրիմ, եւն։

Ամէնն ներգործական՝ ունի կրաւորական, եւ ամէնն կրաւորական՝ ունի ներգործական։

Ապա բայն՝ թէ ընտրը ցուցընէ, ներգործական է. եթէ ըլլալը իմացընէ, կրաւորական է։

Ընդհանուր բայն է, որ կրաւորական կերպիւ կիմացընէ ներգործականի միտք՝ եւ կրաւորականի միտք, ինչպէս՝ խօսիմ, խորհիմ, ծնանիմ, սկսանիմ, եւն։

Ընդդէմ բանին՝ ինքնիրեն ընել և ինքնիրեն ըլլալիք կիմացընէ, ինչպէս՝ աղօթեմ, դնեմ, զարթնուս. նոտիմ. ևն։

Տեսակէտ է երեք՝ նախատրիպ, ապանդեալ, վաղադէպ, նախատրիպն, ինչպէս՝ ժառանգեմ, մնչդնամ, եղծեմ։ Ապանդեալն, ինչպէս՝ անժառանգեմ, եղծանեմ, մնչհայցոյեմ, լուսաւորեմ։ ևն։ Վաղադէպն չէզոք ըլլալը փաղաքեալն, ինչպէս՝ անմահայցոյեմ, վեղծանեմ, ապեղծացոյեմ։ ևն։

Ձևն է երկու՝ եզակի, յոգնակի։ Եզակի բանն է, որ ընդդէմ և ըլլալը միայն կիմացնէ, ինչպէս՝ ծեմ, կարդամ, խնդամ։ ևն։

Յոգնակին է, որ ընդդէմ և ըլլալը շատ կիմացնէ, ինչպէս՝ ծեմք, կարդայք, խնդամք։ ևն։

Յոգնակի բային շատը ունի քիչը վերջին՝ ք, ն։

Վեհից երեք՝ առաջին, երկրորդ, երրորդ։

Առաջին դէմ է, որ գործը խօսողին կը ցուցընէ, ինչպէս՝ ապառնեցի, խոստովանեցայք։ ևն։

Երկրորդ դէմն է, որ գործը խօսողին դիմացը եղած ձին կը ցուցնէ, ինչպէս՝ ապառնեցեր, գրեցիք։ ևն։

Երրորդ դէմն է, որ գործը խօսողէն և դիմացը եղողէն ուրիշի մի կը ցուցընէ, ինչպէս՝ ապառնեցաւ, գրեցին։ ևն։

Ժամանակն առեն (վախտ) ըսել է, և է այս վեցս. ներկայ, անկատար, կատարեալ, յարակատար, գերակատար, ապառնի։

Ներկայ՝ հիմիկուընը ըսել է, որ գործը նոր սկսած կը ցուցընէ, ինչպէս՝ գրեմ, կարդայք, լսեն։ ևն։

Անկատար ժամանակն է, որ ցուցանէ թէ չորձին ըսկսած ժամանակն անցեր ուչ լմննցեր, ինչպէս՝ գրէի, երթայիր, լսէին։ ևն։

Կատարեալն է, որ գործը նոր լմննցած կիմացնէ, ինչպէս՝ գրեցի, կարդացի, փնտրեցին։ ևն։

Յարակատարն ցուցանէ թէ գործն լմննցեր և ձիչ ժամանակ ևս անցեր է, ինչպէս՝ գրեալ եմ, կարդացեալ էին։ ևն։

Վերակատարն է, որ գործն լրմնցած և շատ ժա-
մանակ անցած կիմացնէ, ինչպէս՝ գրեալ էի, կամ
դացեալ եմն, եւն։

Ապառնի ժամանակին կիմացնէ թէ գործը չէ՛ ըսկը
սեր, նոր սկսելու է, ինչպէս՝ գրեցից, կարդասցես,
լուսացեն, եւն։

Պրակուի բային՝ չորս է, սահմանական, հրամայա
կան, ստորադասական, անեղեալ։

Սահմանական որակութիւն է, որ գործը հշմարիտ
պաշխայ զատած կը պատմէ, ինչպէս՝ գրեմ, գնաց, եւն։

Հրամայականն է, որ գործը ցուցանէ թէնուիհ
ընելով, չընելով և ապաչելով, ինչպէս՝ գրեա, կար-
դացէք, եւն։

Ստորադասական որակութիւն կիսատ և կախ կը թո-
ղու, թէուի (խալ) փափաք (հաւէս) ցըցընելով,
ինչպէս՝ գրիցեմ, կարդասցես, գնացեալ իցէ, եւն։

Անեղեալն չերևող ըսկը է, որ թիւ, դէմ, ժամա-
նակ ջունի, ինչպէս՝ գրել, կարդալ, ընալ, նասիլ, եւն։

Անեղեալն կըսվի և դերբայ, և մինակ եզակի կերը
պէս կը հոլովի առանց կոչականի այսպէս՝ գրել,
գրելոյ, գրելով, գրելով, եւն։

Ժորդունի բայի է այս չորս եմ, ես, է, ենք,
ք՝ առնէն բայ այս չորս ըժորդունէս կը խոնարհի։
զորս տե՛ս յառաջին հատորն, լսե՛ սերտե՛ և միտքդ
պահե՛ Ա՛Յ ընորհօքն։

Ընդունելու։

Ընդունելու ինի է բառ ճշեալ՝ի բայէ, որ նշա-
նակէ բանին և գործն ժամանակաւ յայս կինգ
եղերս, ինչպէս՝ քարոզող, քարոզ էր, քարոզեալ, քարո-
զելի, քարոզելոց, եւն։

Չեւս մոնիք ընդունելուէ են ըս անունան և բայի,
որ է վերջս սեռ, ժամանակ, տեսակ, թիւ, հոլով և
հոլովումն։

Ասեն բային պէս չորս է, Կերգծական՝ գրող,
գրիչ, գրեալ, գրելոց, եւն։ Ապառնական՝ գրեցեալ,

գրեալ • գրելի • գրելոց • ևս: Ընտրոյ՝ խորհեալ • խոր
հեցեալ • խորհելի • խորհելոց • ևս: Ձեղք՝ ամաչօղ
ամաչեալ • ամաչեցեալ • ամաչելի • ամաչելոց • ևս:
Ամանակն է երեք • Ներկայ՝ գրօղ • գրէ • ևս:
Անցեալ՝ գրեալ • գրեցեալ • ևս: Ապառնի՝ գրելի •
գրելոց • ևս:

Տեսանն է երեք • Կատարեալ՝ գրեալ • ղեկեցող • ևս:
Լծանցեալ՝ անգրելի • լուսաւորիչ • ղեկեցուցիչ • ևս:
Վիաղաեալ՝ անմահացեալ • ևս:

Անբեն է երկու • Ներգակ՝ պատուհելի • ևս: Չոր
նակի՝ գրօղ • ևս:

Հոլովին է տասն • ուղղական • սեռական • ևս:
Հոլովումն է ևս ըստ անուանն • և ըստ ձի հոլովիդ,
որ միշտ ըստ է:

Կոչական.

Կոչական է բառ • որ հոլովելի մասանց յաջ
ոյժն դնի: Հոլովելի մասունքն են անուն,
դերանուն • դերբայ • ընդունելով: Ապա նախաբ
դրութիւն այս չորս մասանց յառաջն դնի:

Նախադրութիւն բաժանի յերկուս՝ հոլովակերտ
հոլովառու: Հոլովակերտ նախդիրքն չինեն
զկերպ կերպ հոլովս • և են սոքա • չ • ի • յ • ի • ց • ա •
ա • ի • ց • ընդ:

Հոլովառու նախադրութիւնքն առնուն իւրեանց
խնդիր այս վեց հոլովիցս • սեռական • գործի
ական • պատառականն • Հայցական • ակդեանական • տրա
կան: Եւ այս խնդրառուիչ օրինակքն ընդարձակ
եւ յաջորդին Հատուն • ասու ևս շարեմք
ոամկօրէն մեկնութիւք:

Սեռական խնդիր առնուն նախադրութիւնքս
այսպես •

Ի վերոյ գլխոյ •	գլխոյ վրայ:
Ի ներոյ երկնից •	երկինքին տակը:
Ընդոյն վըշտապատուճէն •	խրատէն դուրս:

Դէգ ձեր։	ձեր դէգը։
Մարդ կան։	մարդոց տոքմ։
Ինձ իմ։	իմ եղանիս։
Մահու։	մեռնելոյ եղա։
Թագաւորի։	թագաւորին գիմաց։
Ինքեան։	երեսն գիմաց։
Ծովուն։	ծովուն անգին։
Աչքի նորա։	անոր աչքին։
Պատճառելն։	պատճառելին հոմաք։
Ման գնուիք։	գնուիք հոմաք։
Գիտես վիկուիք։	ազատուիք հոմաք։
Գանձանակին։	գանձանակին գիմը։
Հոգւոյ։	հոգւոյն գիմ։
Գոնց գոլծոց։	գոլծքդը։
Տես արտարուիք։	արտարուիք եղանիք։
Ձկան։	ձկան տեղ։
Լեզուիմ։	լեզուիմով։
Ամօթոյ։	ամօթոյ ըզգի հոմաք։
Ի կեցցանելոյ։	ապրեցնելոյ հոմաք։
Յիմարի։	խելթի հետ։

Ծորձիական խնդիր առնուն նախադրութիւնքս այսպէս։

Գովուք։	գովուք հետ։
Մարմնով։	մարմնով հետտա։
Հոգւով։	հոգւով մտքի։
Ձեզ Ձափ։	եղածին չափ։
Աբխազարեն։	աբխազարին պէսը։
Գրեանս։	չնիկին նէյնս։
Գաւազանաւ։	նետին չորս խոլ։

Պատճառական խնդիր առնուն նախադրութիւնքս այսպէս։

Գնովք։	անոր երեսովը։
Ոտքիս։	սիրտն չոս գնուածն ըլլի
Ձեռն զմոգն Թանձրուք։	մտքի թանձրութ եվնը։

Հայկական հնդ-իր առնուն նախադրութիւնքս այսպէս ։

Իրեն զարմանենիս ։	խոնարհին ծառի պէս ։
Իր զինայ ։	վնասուն պէս ։
Իրեն զանձն ։	նիզ ինչին պէս ։
Իրեա զիւրս ։	սրտին պէս ։
Իրան զարթաւ ։	արթաւեր եմ ։
Ընտառ ման զնեմ ։	լսելուն տառի ։
Ընտրել ման զոսկի ։	ոսկիին էլել ։
Վերչան զմէզը ։	ու զրկեն խաչոան ։
Ընդեան զպայմանն ։	շարեցեն էլել ։

Հկզբնական առնուն նախադրութիւնքս այսպէս ։

Ընց յայ ։	աստուծմէ ի գած ։
Ի բացեայ յինէն ։	ինծմէ հեռաս ։
Իրէ ի մարմնոյն ։	մարմինէն գաս ։
Հեռ ի գիւտէ ։	գիւտէ հեռաս ։
Ար եռաւ յինէն ։	նամի պոզեայ ։
Ծանեալ ի լսողաց ։	լսողներէն ծանօթ ։
Ծագեցաւ յաբեթայեցի ։	աբեթայեցի պոհած ։
Կառաւ ի մահեփայ ։	մահեփէն գողաս ։
Իբրև յերեսաց ։	առնէք երեսէ ։

Հախադրեալ տրական առնուն նախադրութիւնքս այսպէս ։

Ար էնէ ի քաղաքն ։	էնչօճան քաղաքը ։
Ար էնիկ ի ծերս ի ։	էնչօճան ծերուի ։
Ար էի ի լեկուսն ։	կուտեցայ ինծի ։
Ցոր ի լեառն ։	լեռին ինծի ։ տվեր ։
Ի թիկունս կոյս ։	կըռնակի գէն ։
Ընտ օրէնսն ։	օրէնքէ գուրս ։
Ընդ առաքան ։	զայիճներուն հետ ։

Հ երջահոլով տրական առնուն նախադրութիւնքս այսպէս ։

Ցոր քեզ ։	քեզի ինծ ։
Ար էի ձեզ ։	ձեզի ինծի ։

Վեդ ձեզ.	դեդ ի ձեզ։
Անդեդ գերեզմանին.	գերեզմանին դէը։
Ահ յանդիման եղիր.	եղիր դիմացը։
Ահ ի բո զանասրտութիւն.	սրտնչին անքնին տալիք։
Անդեմ ոգւոց.	ոգիի դիմ։
Անհատ չարին.	չարին չըլի։
Գնդ ի վերոյ անօրինաց.	անօրինութեուն խոպոռած։
Ամ սահմանելոյն.	սիմբլին կէօրէ։
Անդ ագահին.	Թամահբեարին հէռ։

Այսեամ նախադրութիւք՝ ըստ նշանակութեցն բաժանին ի տասանութիւք տեսակս, զորս տեսս յառաջին հատուածի։

Ածէ։

Ածէ այն է բառս, որ դնի ի վր բայի և ընդ դունելոյն ածու ցնէ ինչպէս լինելն գործոյն։ Եւ մնացեալ մակբայն է երկու՝ որակութիւն առեալ, Որակութիւք մակբային՝ ըստ նշանակութեցն լինին քանի եօթն կերպ։ Եւ այս տեղս ուր թէ կերպի մէջ ժողովեցաք, ոչք են սոքա։

Որակականքն են սոքա։

Գոյութիւն պատմէ.	էղէութէ կըպատմէ։
Անդիման կացուցանէ.	դիմացը կըկանդնեցընէ։
Պատշ լինի.	պէյտ ըլայ։
Տարի հատուածի.	խոտի վէտրէ։
Ամոքիմ մեռանիլ.	ախբէտ մեռնիլ։
Ածոտի վատէր.	ծածոտ սիրհէտիմիշ կըլլըր
Ագաղ կոչեաց.	գոզոտոմ կանչեց։
Տեւչին գնաց.	սասին գնաց։
Անդիր վստահակին.	պոյտղ կաշխատին։
Ոչ պաշտէն.	նաֆիլէ խըզմէթ կընէն։
Ամոքանօք վարկանիլ.	ատաք ղէչէնէ սէպիլ։
Ածէրէն է.	Հայէրէն է։
Ագատրէն գիտեն.	Հատրէն գիտիմ։
Ընդհանուրաբ կեաս.	ան հատուխդ կը կենաս։
Անդին ժառայեմ.	ինձրդա խըզմէթ կընեմ։

Տոմոտօ Կիւրոխոնօ։

Ինչէն երևեցուցանեմ, — Ինչ կերևցնեմ։
Ինչէն լուծաք, — Ինչ լուծիք։
Ինչուան տուր, — Ինչ տուր։
Ինչուան խօսի, — Ինչ խոսի կը խօսի։

Յամամոտոյական մակդիրքն են սոքին։

Ընչաց լցան, — Ինչ լցվեցան։
Ընչից զուրկ, — Ինչից զուրկ։
Ինչը ուսանիմ, — Ինչ սովոր կը սովրիմ։
Ինչում տեսանիցէք, — Ինչ որ տեսնիք։
Ինչում ծագէցին, — Ինչ որ ծագին։
Ինչդեռ ունիք, — Ինչ որ ունիք։
Ինչ ևս ընկալան, — Ինչ ևս ընդունան։
Ինչչիս մեռեալ լինեմ, — Ինչ որ մեռնիմ։
Ինչում բարձցին, — Ինչ վերցվին։
Ինչուն մտցէ, — Ինչ որ մտնայ։
Ինքն եկն, — Ինքը եկաւ։
Ինքեան դարձցիս, — Ինքն դառնաս։
Ինչին լինել, — Ինչ լինիլ։
Ինչ ընծաներս, — Ինչ պատարագ։
Ինչ հաշտեաց, — Ինչ պատճառ։
Ինչս մատուսցի՛ր, — Ինչ մտուկցնիր։
Ինոյ հատուցանել, — Ինչ վարձք կը վճարել։
Ինչնիցեռ ուեռատանել, — Ինչ ցեղով միաժուռ կուգալ։
Ինրոք հերձուն, — Ինչ կը ճաքին։
Ինոզոզուին եվ, — Ինչ ըլլալ եւս։
Ինչոտքոյին վայլակեաց, — Ինչ փնչամպանմիշեղաս։
Ինոյն ասէք, — Ինչը կըսէք։
Ինոր համարին, — Ինչ կը սեպին։
Ինոր ի բարկանալ, — Ինչ սըդրդոլով։
Ինուխ կեցցե, — Ինչ ժուռ տալին։
Ինքնավ լսին, — Ինչ ինոյ կը լսվին։

Տեղական մակդիրք են սոքին։

Ինա օրհնեցէք, — Ինչ որ օրհնեցէք։
Ինր երկրին, — Ինչ որ վանան։

Ա՛բտոփս հէեալ։	գոբթս հբթս։
Ա՛բտոփոյ երևիք։	գոբթը կերևիք։
Ա՛ոլէ կայ։	առլիը կայ։
Ա՛ոռլ պատեալ։	հիբաիը պատած։
Ա՛ի-ք քարոզեսցի։	ոբ ոեվ քարոզվի։
Ա՛ի էոոսի կայր։	պաշխոյ կը կայիներ։
Ա՛ւոյն ծալեալ։	շաո ծալած։
Ա՛ոանձինն մեռեալ էն։	ինակ մեռած էն։
Ա՛իոյ ոբսացուք։	հեռի ընկնիք։
Ա՛ժէր խնդրեսցէ։	ինակ ուզէ։
Ա՛կդամ անդամ յօշեսցես։	էեբլի էեբլի կտորտուե։
Ճոտտա պտտա բզդեսցես։	ըշնոյ ըշնոյ բբլէ։

Ա՛անակական մակբայք են սոքա։

Ա՛յսափ ունիմք։	ասղբոտ ունիմք։
Ա՛ըչափ մեծացաւ։	ինչ ըշոտ մե ծնաս։
Ա՛յնոն խոնարհեայիս։	անդբոտ խոնարհ ըլլաս։
Ա՛ոնէա ազատեցի։	գոնի հեղ ազատեցի։
Ա՛օրն անգամ սբհնեցից։	օրոը հեղ ևիտի օբհնեմ։
Ա՛ոաքեա յանցանեմք։	չաս հեղ կը մեզանչենք։
Ա՛ի առաքեալքեր։	եբէբօ իճատ մընեբ։
Ա՛ճապնաև առաքեալքի	իսկ եբէբօ ըլլայ։
Ա՛ոյժ համբերել։	շաո կը համբերե։
Ա՛ոամբ առնու։	շաո կառնե։
Ա՛ոաջոյ արարեր։	սէկ ըրիր։
Ա՛ոաքինի եա առանիցէք	չէ իի գիալ պիտի տեսնաք։
Ա՛ոտէ ի ինչ պարծեցայց։	չէիի ի պարծենամ։
Ա՛ոտէ է չարէ գիտեմք։	սէկ ոբ շաո դիտեմք։
Ա՛նգհանոյ քարոզեցէին։	ուշեխէկ չալ ըրին։
Ա՛նդորվէն եղև։	պէասպէնիան եղաս։
Ա՛ոնօրէն առնել։	ոմնէը ընել։
Ա՛նոգոմոյն շարժեցից։	պէասպէնէի շարժեմ։
Ա՛նջոյն հասանիցի։	պէասպէնիան կըտրըվի։
Ա՛պատապոս խոյրեցին։	պէասպէնիան ուղեցին։
Ա՛ոաս գոս մոտանէին։	սբբոյ սբբոյ կը մանայինս։
Ա՛ոբաոն էրն։	գն պէտ էրն։

Այրիմ խօսանցաւ.	Հիւծիմ խօսանցաւ.
Երթամ ծնցի.	Երթամ ծնանիմ.
Ասելով գամ.	Ասելով գամ.
Ուրիշ դարձցին.	Երթամ դառնամ.
Վախճանակ կացոյց.	Զայրը կատարելագոյց.
Փախչին հոչնացին.	Խոխոջելէ առվէն ընկեր.
Փոփոխ մարմրցին.	Փոխի փոխ ծեծկըվին.

Արցախան մակբայքն են սոքա.

Ինչ գառնին.	Ինչո՞ Հայոց գըռնըվին.
Ինչ ուղիս.	Ինչ ուղիս.
Ինչ պարծիս.	Ինչո՞ կը պարծենաս.
Ինչ ինդրակացաս.	Ինչդեմ պիտի ապրիս.
Ինչ գիտուիք.	Ինչ իմանիք.
Ինչ համարացի.	Ինչպէ՞ համարուի.
Ինչպատճառ կըլնի.	Ասոր ընչի՞ համար.
Ինչ տուչ.	Ինչի՞ տուի.
Ինչ ինձ վնասակար էր.	Ինչո՞ ինձ աշխատանքայ.
Ինչ ապաստան էր.	Ինչի՞ ապրուստ կըլլէ.

Աղտամատեան մակբայքն են սոքա.

Ինա՞ խոչ ծուխ.	Ինչո՞ւ կը ծուխի.
Քիրամ առնում.	Իրաքանչիւր կուտեմ.
Ցոյ հաւատացի.	Ինչո՞ հաւատամ.
Ինչ ասիս.	Ինչո՞ ինչո՞ կըսես.
Ինչպես.	Ինչպիսի՞.
Ինչպես կատարեալ ես.	Ինչո՞ ես կըսմանի՞ս.
Ինչպես տամ.	Ինչո՞ւ համար տամ.
Ինչու գամ.	Ինչո՞ւ կը հաւնիմ.
Ինչպես արարիք.	Ինչո՞ւ ըրիք.
Ինչպես փոփոխիք.	Ինչո՞ւ կը փոխուիք.
Ինչ օրինակ ասաս.	Ինչո՞ւ ըսուս.
Ինչու՞ ասացուք.	Ինչո՞ համար ըսինք.

Ասացատեան մակբայքն են սոքա.

Ձդնիմ.	Ձդնիմ.
Ինչ գործեմ.	Ինչո՞ւ գործեմ.

Գնա՛ք ի գերեզման։	Հի՛ն եւ նոր մեռելք։
Ա՛ր սահմանք։	Գի՛ սահմանք։
Ա՛ր երեխ ննջեցեալց։	Հի՛ն եւ նո՛ր ննջեցեալ։
Հուս լեցի։	Հուսացի։
Լիցի՛ հացցես։	Գի՛ կենաս։
Լի՛ցին դարձայ։	Գի՛ դարձայ։
Հոտառի հալ։	Հոտ կենալ։
Լուռե լիցին։	Լռի՛ լուր լսելոյն եմ։
Ա՛ր հասմարիք։	Գի՛ սահիք։
Ա՛ր ես ձեղանիցես։	Ով գի՛ ձեղանիցես։
Ա՛ր փորձեցես։	Գի՛ փորձեր։
Ա՛ր ես իմ տայցիք։	Ասիցի՛ վի ասիցի՛ նոցա։
Գնա՛ք ի քաղաք։	Հի՛ն ի քաղաք։

Յուցական մակբայք են սոքա։

Ո՛հ ծանեայ։	Իշուի ճանչցայ։
Ո՛հտառի գնայ։	Իշուի գնայ։
Ո՛հտառի կայ։	Իշուի կեցիր։
Ո՛տառի գնի։	Իշուի կը դնէ։

Տ՚հասին ի երիք՝ նախատիպ, ածանցեալ, փաղաքաւեալ։ Նախատիպ մակբայ են սոքա՝ այժմ։ որոշ։ այսօր։ եւն։

Ածանցեալ մակբայ են սոքա՝ այժմեան։ որոշակի։ ասաքինաբար։ յոռետեսն։ լինձին։ կարգաւորապէս։ այլասաւ։ անկայուն։ եւն։

Փաղաքաւեալ մակբայ են սոքա՝ անորոշակի։ ասժամեան։ յանկարծակի։ եւն։

Շաղկապ։

Շաղկապն է բառ՝ որ զբառս կամ զբանս իրարու հետ կապէ եւ միացնէ՝ եւ բառակապ կ՚անուանի վասն այն։

Շաղկապք են բնութեամբ իրենց դասակարգութեան համեմատ՝ հետեւեալք։

Համադրական շաղկապք են սոքա՝ եւ։ եւ՝ իսկ։ իսկ։ այլ։ այլեւ։ այլեւս։ իսկեւ։ նոյնպէս։ միանգամայն։ ասոր։ հիւ։ ինչ։ ալ։ ինչ պոիւ։ ինչ հիւ։ եւն։

Տրոհական շաղկապքն են սորքին ։ Կամ՝ կամ թէ ։ Եւ կամ՝ թէ ։ եթէ ։ եւ ։ եւ ։ եթէ ։ եւ ։ եւ ։ եթէ ։ եւ ։ եւ

Ընկատարական շարվածքն են սոքա՝ Ա՛հ պիտ՝ թէպիտ և՛ թէ՝ եթէ՝ և թէ՝ թէև թէ՝ թէև ոչ՝ ոչ եթէ՝ ներէ՛ փոխանակ՝ ոմն՝ էիր՝ վ ներէ՛ ներէ՛ ներէ՛ չէ՝ չ՝ դ՝ ևն՝

Ա՛հ անան շարվածքն են սոքին՝ Ա՛հ՝ եթէ՝ զի եթէ՝ ապա թէ՝ արդ եթէ՝ ապա թէ ոչ՝ այլ թէ՝ նա թէ՝ ըէ որ էիր էիր դ՝ ըէ որ չ՝ էիր չէ՝ ոմն ըէ՝ ըմէն էիր՝ ևն՝

Ա՛ստմատար շարվածքն են սոքա՝ Ա՛հ՝ եթէ՝ զի՝ որ՝ և՝ քան՝ քայ՝ քամ՝ որ՝ դ՝ ևն՝

Ա՛ՆՔԱՒՈՒԹ՛

Ա՛ՆՔԱՒՈՒԹ՛ ե՛ քառ՝ որ՝ ի՛ մէջ քան՛ի ցուցանէ զևիթս հոգւոյն՝ և են ձայնքս՝ ու՝ ուն՝ աւ՝ աղ՝ այ՝ քաւ՝ եղո՛ւկ՝ ևքան՛ի՝ հապա՝ ո՛հ՝ ով՝ վա՛հ՝ վայ՝ ևն՝ ևն՝ Այս ըստ վիճակաւոյն հոգւոյն՝ ի գործ ածին ի տանն ուսուցչին՝ ևս յաւուրսն հնոցն՝

Հոմոիոյնաւք՛

Ա՛մանաձայնութ՛ի մնացեալ քանի՛ ե՛ կայ պակասութ՛ի նոցին ընդ միմեանս՝ առ՛ի յօրինել զբան՝

Ա՛ստունք քանի՛ քաժանին՝ ի՛ երկուս՝ հոլովական՝ և՛ անհոլով՝

Հոլովական մասունքն են անուն՝ դերանուն՝ ընդունելութ՛ի՛ բայ՝ Որոց առաջինն երկուքն համաձայնեալ ընդ միմեանս լինին՝ յայտնիչք՝ յայտնեալ՝ յատկացուցիչ՝ յատկացեալ՝ խնդիր՝ խնդրատու՝ ածական՝ դրական՝ յատուկ երկական՝ յատուկ երկեալ՝ նոյնպէս համաձայնեալ ընդ բայի՛ լինին ոչ բայի՛ և խնդիր բայի՛ զրոս ևս կինեսցուք մի ըստ միոջէ՝

Տէր բոյին.

Տէր բոյին այն է, որ ցուցանէ զանձր գործոյն. Յիշ զգործոյն կամ զկրօնն, զոր ցուցանեմք ի հինդ կանոնս.

Կանոն. ա. Ի մէնայն դիմաւոր բայ՝ առնի գոնձր բայի յոլովական հոլովիւն, հայմանաձայն Թուոյ և դիմաւոր. ց. ❋ Ի սահմանս այսպիսեաց ոչ պատուհասականին. Ուր դիմաւոր բայս հայտնի առնէ զ ոչ բայի գործ զոր ոչ անունք՝ անդրպառնոյ ընդ բայիւն և հայմանաձայն Թուով եղանկի, և դիմաւոր առաջինն. Ի սա այսոքն են և օրինակքս.

❋Ասա հաստատ, զի ես լիմ. և դուք հաստատ.
❋Ի հրեշտակապետ գործոյդ զօրացու ձիշդ երկնաւորացդ.
❋Ընդդատիս անիծանել զնոսաս.

Կանոն. բ. Ի ինչ ոչ գոնձր բային լինի բաղադրեալ եղանկի նոյն դիմաւոր բայն դնել յոգնական. ց. ❋ Որ գինի և կինի ոչ խաբեն, զնա և դուրսդ ոչ ապականեն. Ի՛սան երթու ազատանքս գինի և կին եղծոյ են ոչ բայի յոգնական բայիդ խոթեն. Ի յոյժ և ոչ յայս.
❋Ի սպրցանկին ցնա պարտս և խոթոս, և յովհաննես.
Ի՛ր Թէ բայն ոչ եղանկի, զոր ոչ բ յոգնական իմա ցեղ չլինի. ց. ❋ Ի սանդարամարդոյ և ծաղր երեսաց՝ և քայլ ոտից պատուի զնմանէ. Ի՛ր այսոցմ.
❋Ի՛ջանել ի վր խաչին և պարել և գինի ի գինի բաղմանիլ, զնոսա ձշմարտած. Ի՛ր ձշմարտանն.

Կանոն. գ. Ի՛ր Թէ ոչ գոնձր բային լինի բաղադ՛ի զանոնք դնել, բայն դնի ինհանպատուհէ դեմն. ց.
❋Ի՛ր մեղսոյ ձեր և դուք և աստղեաց ձեր.
❋Ասա և ոչ հարսոն առնիցէք նոյ հանդերձ.
❋Կանոն. դ. Յոլովական հանրական հատաքական և կրկնական անուանց եղանկի ձայնիւ դնին ոչ գոնձր բայի յոգնական բայի. ց. ❋ Ի՛ր Թէ երթ՝ ի ձեռնէ միաւանիցին յերկրի, զինչ և խնդրեսցեն՝ եղիցի.
❋Ի՛ր բայ՛ոյ ժողովրդեանն կայնի յաղօթս.
❋Ի՛ր ծաղկանցն ասէին ոսրուանն լինել.

*Յառնէ ի քուն ի ժամ երկուս գամ երիս։ Կոչեն։ Ե։ Ի ներքոյ ոտից և յարակատար գերակատաւք ժամանակի ե զանկի երրորդ դէմն, և ել ընդունէ զուխն հատարակաբար առնուն զսէր բայի ի սեռական հոլովի։ ց։ *Հանապարհիք հատատուք ոտքս քոնոյ ծորդոյ։ ի՛ր արդարանայ մարդն։

*Ի բաժանել ամպոցդ յայնկոյն մեզ։ ի՛ր յոյժ ժամ բազմանան ամբարիշտք։

*Ի բարձրութեն խոնարհ։ ի՛ր արարչութե իմ կու։ ի վշտացեալ։ ի՛ր արարչութե իմ կու։

*Ով երթ էիր եւնալ և իմանալոյ ընդ նոսա, մեղ ինչ ոչ գոյր նոցա։ ի՛ր երթ ես չգայի և չիմացի, ես։ Ուրիք ես առնուն ուղղական։ ց։ *Ո՞տեալ Քրիստոսն հայել զբազմականաւքն։

*Հատեալ ե ի վերջ ձեր աքաւութեն ի՛ր։

Ախտելի ես, զի բազմիցս զօրութ ե բայի՝ գամ եր բային։ ց։ *Ի մեռելոյն արարածք (առեղծան) վե մարգոյս։ *Ե՞ստին դատաւորիքդ (մեք) զինոզն ի՛ր մարմնացելոյ։

Հանդերձ բայ։

Անունք բային բաժանի յերկուս՝ ի հանդերձ սեռ և ի հանդերձ բնութ։ Կրդործական և կրաւորական բայք առնուն զերկու հանդերձ սեռին և զհանդերձն բնութ, ըստ չէզոքական բայք առնուն միայն զհանդերձ բնութ։

Ուրեք։ Ա։ Երդործական բայք առնուն զհանդերձ սեռն ի հայցական հոլով։ ց։ *Ոչ ես ճանաչէ զհօտ հուրբս մարդկան։ Ուր ներդործական բայն ճանաչէ, առեալ է հանդերձ սեռն ի հայցական։ *Աստեղագէտք դիշերասուրք ի, ամ՝ պարզեցաքէ զնդ դէմն աք։ *Ներան անդադար առնէ խաւսիւ։

Ի՛ր զհօտիս իս։

Ուրեք։ Բ։ Կրաւորական բայք առնուն զհանդերձ սեռն ի սեռականին հոլովի։ ց։ *Հաւքանչիւր ծառ ի պտղոյ իւրմէ ճանաչի։ Չի՛ կրաւորական ճանաչի

Ա՛ռեալ է խնդիր սեռ ի զանգղեականն ի պոռոյ է՛րթ ։
Ա՛յսպէս էն և սպրին, * Ա՛ի յոլքէր ի չարէն ։
* Ա՛ռաջի՛ւ ի սքանչելեացս, * Ա՛ղերսեմ ամենեքեան ։

աստէղ ՅԱՅ ։

Ա՛մէն ։ գ։ Ա՛ղերսեմ ամենայն և կրաւորական բայք
մի՛ ևնոյն կերպիւ առնուն զինուիլ բնուեն գրե
թէ յամի հոլով ։ ղ։ ։ ։

Համոյեան Ա՛նհամ ընդ անհամ.

Ընդունին համաձայնի եւ անուանի ջորս կերպիւ. յայտնիչ, յայտնեալ, յատկացուցիչ, յատկացեալ. խնդիր, խնդրատու, ածական, եւ գոյական. Այս ջորեքեան ջուններն ի միջի գշտկակապ բաղհիւսած կան, եւ լինին գոյական գոյական ի, ածական ածականի, գոյական ածականի, ածական գոյականի.

Յայտնիչ եւ յայտնեալ.

Յայտնիչն է անուն լինուլ, որ թեմով եւ հոլովիւ համաձայնեալ ընդ այլում անուանի յայտնէ զնշանակուի նորին. Ց. *Աստղեացեր զերկիրս քո մեծ գմարգարեան. Աստղեացեր անուանդ գիտիցէ յայտնիչ, եւ գերկիրն է յայտնեալ, եւ երկրին են յոգնական հայցական. *Հաստատէ Ա՛ն գառն Այ. Առ որովհետեւ յայտնիչն է ու ինուի յայտնելն, հարկիւ մատչի ի միջի սոցին ու ինական շարկապ բանս. սմին երի եւ բազմիցս նոմա դնի. Ց. *Իշակ քաջ ... անուանի պարթև այսինքն բռնող. *Հաւատով զինուիլ վառեցաթ, այ Ա՛ծ պաշտօնեայ եւ արդարոյ եւ սրբոյ, պահօք եւ աղօթիւք եւ ողորմութ.

Յատկացուցիչ եւ յատկացեալ.

Յատկացուցիչն է սեռական անուն լինի, որ զինքն ջանակուի այլում անուանի քարշէ առ ինքն եւ ցուցանէ, թէ իւր է. Ց. *Ակեալ Ցո՛ի տուն պետրոսի. Ա՛հա սեռականս պետրոսի՛ է յատկացուցիչ, եւ բառս պոռն է յատկացեալ, զի եցոյց, թէ այս տունն է պետրոսի, եւ ոչ այլ մնոյդ. Այսոյ են եւ օրինակքս. *Համարեաց այք ի գլխոյ իւրում. *Բարձաք խոտեր զպատառեալսինն այ, զի գիւղ աւանդուին հաստատիցեն. *Սրբեաք արտաքին զբաժակին եւ զամաստակն. *Ով՛ն ի՛ր ես աշակերտ, զիեղուք նորին ընկալ զօրինակ.

Ի սկզբան Աստուած.

Ա Հոգիանք լուսածանուցեալք կամ արմատք բայից՝ որ սեռի բայիցն կոչին ներգործահաղորդ, կրաւորահաղորդ, չեզոքահաղորդ, և ունին զգլուխն անսեռ ևս ընդունելոյ. Ի սաւ և քան տալն առնեմք ի հինգ կանունս.

Կանոն. ա. Ներգործականահաղորդ անունն առնու զնդիր սեռի ի հոլովն սեռական, կամ ի հայցական. * Դասարեցուցանէր զարուսուս քերդն յաղթել եզեալ: Ներ սեռականս եդէջն եւ եալ ի ճնդիր սեռի ներգործականահաղորդ անուանս յաբեր. որ ունի զգլուխն անսեռ ևս ի սկզբան ոչ յաւելեալ զեզեալն. Սոս այսմ են և օրինակքս.

Նաթգեցան սաղդ Տվէր՚ Հօտի առաւն. Ի Հոմոզողք զՀօտ սեռաւն.

Ա աբխամ Ճամպր ընդառաջ եօթնարփեան Հնորհայ. Ի ընդունող զօթնարփի Հնորհս.

Ոբինակ անօրինակ ծննդեանն որ ես... մոտաց ծնունդ զբան. Ի մոտաց ծնանիլն զբան

Ոուզեցան մախանք ի վր՚ ծբյն կապանք զնի. Ի կապելով զնի.

Կանոն. բ. Կրաւորահանահաղորդ անունն առնու զնդիր սեռի ի հոլովն սկզբնական. ց. * Ո՚ խոցուածն յանձն առեր ի զնիւսորէն. Ի՚չհի կրաւորահանահաղորդ անունս չխոցոն առեալ ի խնդիր սեռի զսկզբնականդ ի չնիւսորէն. ի բր ունէր. * յանձն առեր զխոցիլն ի զնիւսորէն. Ի՚չսպ կն ոչբ.

Ա աաոյց զմիտնակ ծնունդդ յանբնինն ծոցոյն. Ի զծնեալդ յանբնինն ծոցոյ.

Հաղուսք եղիցին չէրսուս ի տէ՛. Ի վճռաւորեալ բեալք ի տեսունէ.

Կանոն. գ. Հոգիանք ներգործականահաղորդք և կրաւորականահաղորդք ի գերասպնծ չարադրութեան առնուն և զնդիրք բնութ զսա բայիցն այսպէս.

Ալաղ. ց, * Ոգաւոր անուանեցեալ ջահելների.
Արծ. ց, * Օգոստոս ի հօրէ անձնատուր ծնունդեամբ.
Գար. ց, * Իբրև զթշուն զինքեամբ արիած.
Գաւառ. ց, * Անհնաց տղայն զկենդանութեան.
Կղզեն. ց, * Գիմոթէ ի մոլորութենէ, կեանք ի մահուընէ.
Նախարար տրակ. ց, * Ո՛չ ձեռս հիւծութիւնէ յաղթեալ սրբեսցուք.
Ոստան տրակ. ց, * Մի՛ ոճիաւոր բարեաց մեզ պատճառ աղօթքն են.
Վերգ. ց, * Յօտարէն տուն ի նոր գերեզմանն.
Նախարար. ց, * Աչքամէնէ վա՜ մեղաց խրատեցեք զեր զմարդ.
Ոստան. ն, * Եղբայրական հաղորդութիւնն անուանեցաւ առնուն միայն զինդիր բնութենէ ըստ բայիցն ի պէսպէս հոլովս այսպէս.
Կարծ. ց, * Երանի՛ ողորմածդ հոգւով։ ՚ի աղքատութեան.
Գաւառ. ց, * Երիցուէ՛ն աչքոտիսն մի՛ ընդհոգիս։ ՚ի գլուխ ելանելոյն.
Կղզեն. ց, * Աստուած էլէյ չՀե։ ՚ի ելանելոյն.
Նախար. ց, * Խոտորեցաւ ի մեզ։ ՚ի խոտորել.
Ոստան. ց, * Բազում տեսանելիք անգիտութեանդ աւազակութեան։ ՚ի ոչ հնազանդողս.
Վերգ. ց, * Նախիր ի դրունս։ ՚ի ընտրեալք.
Նախարար. ց, * Պատերազմ ընդ մարմնոյ։ ՚ի պատերազմիլ.
Ոստան. ն, * Նուիրեալ մանուկներ, թոռնականեր և հարցականք առնուն զինդիր հասարակաբար ի հոլովին սկզբնական և ներգործական. ց, * Ես ի թագաւորացդ այլ ազգ սկիզբն կալաւ լինելոյ.
* Ո՛ւր գնաց ի հայրապետ գործ.
* Ո՛վ ի ձենջ յաւելու կարիցէ ի հասակ իւր.
* Ցանկալի էցէ ոտ կատարեալ յորդիս մարդկան.
յոչինչ համարեցայ։ * Ո՛չ նմանի քեզ ի ծովս,
կամ ՚ի նմանիցի քեզ փառաւորեալդ ի սբս.

Համառօտ Վիճակագրութիւն։

Ա Ծականը ցուցանէն զորպիսու ի գոյականաց, և ընդ նոսա զմի պայմանն վարեն ի բանին՝ ներգործութիւն կամ զգալութիւն ունելով զգոյականս իբրեւ զանց։ Որոց վասն դնեմք զՀինգ կանոնս։

Կանոն։ ա։ Ածականն միշտ դնի յետոյ գոյականին, համաձայնի ընդ նմա Թուով և Հոլովիւ։ օրպէս՝ *Լուսաւոր արեգն ուղղոց փրկէ զնոս։ Չար ածաւ կանդ ոչխաց՝ համաձայնեալ ընդ նախատառս գոյս կանխս ասեն՝ ըստ Թուոյն և յոգնականի, և ըստ հոլովմանն ասեալոյ։ Ըստ այսմ հնն և սոքա։ * Ի որ ևս զբանս խմբաւորեալ, նմանեսցի առն խոտոր։

*Ըստ մեծ ախոյենէ անցականաւն։

*Ի պղծութիւնք խիտ անբժառեն ոչ։

Կանոն։ բ։ Ածականն յորժամ նախատարի գոյականին, ոչ համաձայնի ընդ նմա։ * Ոչ ես պատուհաս մի հեշտութիւնք և խաղալիք, քան զտուն մի քաղաքի բարեօք հանդերձ թշնամութիւն։ Չար ածականս բազում չեն համաձայն ընդ իւր գոյականին՝ բայց։ Յապէս կ և օրինակեալ։

*Ի ձեռաց՝ ամբիծ արուեստից՝ բազում գանձ և գեղ լարանաց և կապանաց և բանից դիրք առին։ Բայց երբեմն համաձայնի, օրպէս՝ * Ո գբեալս մի՛ իւրեք ընդ մարդոյ համարիք պատուհասս։

*Յայնժամ արուարն կացցէ բազում համարձակու թիւն։

*Ի ևնիցես հաւատս սքեմս մեռաք։

Կանոն։ գ։ Յորժամ ի մէջ ածականի և գոյականի դնի այլ մասն բանի, ածականն համաձայնի ընդ գոյականին։ ց։ *Ընծայեցին եղև ժամանակորդ բազում։ *Ասացուք և մեք ասելոցն ի մէջ անուանեալ դահոյ։ * Ընտրս ըստ յորոյ ծառանս և անառնելիս բնձեղն բիձ սատակագործ։

*Ի մերմ ոչ համաձայնի։ ց։ * Զայնիւ մաղթեցը ապըշեան։ . . յորժամ գոսւ գաս հոչըներն։

*Ասացուին յերկինս եղեն։

Աղան. Ե՞ս Գայեանն մինչ ունէի զբազում յաղ-
ուագ անուանս, դնի՞ Թոռէն յոգնակի, և ըստ
հոլովին համաձայն. Ց. * Արդ զբազմիցն ընտրելոցդ,
աստաբեղատն Գակոբա և մարգարէիւն Թաւթի
Հաստատուաց զհիմունս Աք եկեղեցւոյ Ա՞ր ա-
Գայեանքս եղիտո՞ք ընթերցուք՝ են յոգնակի, վ՞ր զի
ունին զերկու յատուկ գոյականքս յոխեաս և գա-
Բիւ, բայց Թ՞ հոլովին հաստատակաբար են համաձայն
գործիական Ի սա այսմ՛ և այս * Ո՞ր-ի՞սիւ ազգի
մարդկան գաբրիէլ և միքայէլ գծ.
Աղան. Ջ՞ Գայեանն և գոյականն ԷԹե իցէն ի
նախադրեա՞ հոլովս, հոլովակերտ նախադրեալն դնի մի-
այն ի վերայ նախատասին. Ց. * Ո՞յիմար և յան իբր
բան իմ դրոյ հրաժարեա՞. * Ո՞րպէս և առաքինին ա-
ռաքեալքն առ ձեզ լարբառին բան,
ընդ երբեմն ի վե՞ր երկուցն ևս դնի. Ց. * Ո՞չ ան-
խայեալ յորդիդ ի համապատիւդ և՞ ի սիրելիդ.
Ոչ ըզաշխատն ունիցին զառաքեալքն, այլ ընդն և
զգործեան առանալ զառաքելոցն.

Համեմատութիւն Ոչ երանելոյն ընդ բնիան.

Ոչ երանելն ընդ ի երանելիան համաձայնեալ
Թ՞ և հոլովի՞ վայելէ ուրեք մի դիտանել. Ց
* Ո՞չ ինձ գաանիմ. * Ո՞չ ինձ ես Թագաւոր իմն
* Ո՞չ ինձ ոչ ակն քոյ * Ո՞չ ինձ սկիզբն. * Այլ ա-
պատեղի առանդ.

Համեմատութիւն Ոչ երանելոյն ընդ դէս հոլովեսիս.

Ոչ երանելն Ը՞ միւս հոլովեսիսն մասնիս հա-
մաձայնի ոչ անուն, գոյականապէս և ածա-
կանապէս, այլ
Ոչ յոյական վարին դերանունքն ակամբ, և ցու-
ցականքն ա՞ս, դա՞, նա՞, նաև յատուկ երկանին, և լի-
նին Ց՞ յայտնեալ. Ց. * Ա՞ս լուացի զոտս ձեր՝ ա՞ռ
և վարդապետս. Ո՞ր նմ ե յայտնեալ, և յայտնի՞ չ
ա՞ր.

պէս և վերադարձ։ Ասո այսմ են և առքին։

*Որդին Լ՚ի Հոգ գու՝ քաղցեցար, (՚ր) լինի՝ և սիրտ անասնոսին՝ և սիմն Թիւրիմ։

*Արդ ա՚ յայտնի են նմա, (՚ր) գործ՚ բան՝ և մտածուիլ։

Յատկացուցիչ լինի։ ՚ց, *Ո փառս իմ այլոցա՝ ոչ ասց։ *Երբ Հոգին կանեալ կայ զգոյս օգուտ։

*Որդի տունն մեք իսկ եմք։

Ճանկան առնուն՝ բաց Ի յարաբերականին։ ոչ՝ *Լրկանեալ և զնս զբազմանդու։ *Ինդ մեզ ընդ ջրկեցար Լ՚ի մեղաւորացս։ Այլ դերանունքս ընդ գոն առեալ է զածականդ՝ Ը գեղացոցս, և չիան ունի զածականս՝ ը ըհոլմիեզ։

Ընդ զի դերանունքդ լինին տէր բայի, խնդիր բայի, խնդիր անուանի, խնդիր միջարկու՝ Նախադրութ ընդունելութ։ միայն Թէ ոչ առնուն զայս կազմութիչ, և ոչ ևս առնուն զնդիր։

Ճանկան վարին ցուցական՝ ունուական և յարաբերական դերանունքդ, և համանձայնին ըստ կանոնացդ հմանձայնութ ածականն անուանից Ը գոյականացդ։ ց, *Ջից ևս առիւծ ազատ սա որդի իմ Ի դժոխս։

Նման ասկինն է ածականն Ի մ Ը անուանս՝ ազատ։

*Ը համբառս այս Ը ամ երկիրն ընդ այն։

*Այն գիր՝ խնդ հայնիր։ ։ ։ աղաղակեցեք։

*Որով դատաստանաւ դատիք, դատիլդ եք։

Յարաբերականդ ոչ՝ յարաբերէ զամ հոլովականն նմանուն, և ըստ Թուոյն հմանձայնի Ը յարաբերեալ բառին։ ց, *Ով ազատ ոչ հասանի բանից անիրաւ բառուն, առնեցեալան այս Ը նոյս են, անօրհնեալ են։

Նման յարաբերեալդ ճգտաւորն է եզակի, և սորին յարաբերականն այն ևս է եզակի, և յոգնակի յարաբերեալ ականեցեանն ունի և զնոր յարաբերականն յոգնակի այս։

Ասոյդ բազմիցս յարաբերականն եզակի երբայիր յարաբերեալ զոգնականս, և օգտ Ը յոգնակի համարի։ ց, *Այն բազումք ոչ զնիրեն սիրեն, Ի՚ որ

Լսէք ըզ հոլովն յարաբերականն ինչ յայն հոլով,
ոյ պահանջէ բանն, որպէս՝
Այր սարգիսա՝ որոյ առնս ե՞ իշխան էր.
Պղծէք զՏաճարն՝ եբ, ըզքանցառութեանն կորուսիք.
Այրն մարիամ՝ յորմէ մարմին առ Յի՞ս, ի մանկ
ջակաւորն ածամայ բնութեն էր.
Հիմարշականքդ՝ ո՞վ, ո՞ր, ո՞ն յարեալ ի բառս՝ որոշեն
ի նմա զիմն, ց, * Օ որ պահական ե՞ ի գրոյս, ունիք
ուսանել ի բահանայիցդ. ի զայն որ պահական ե՞
ի յայս գրոյս, ունիք ուսանիլ ի բահանայից ձերոց.

Հոմոիոյնոե Ընդոնէլսե ընդ Ինոեան, եւ ընդ Իս՝ս Հոլովական

Ընդունելութիւնք եզերեալք ի ու, իւ, իւ, միշտ
բայածական անուն են, եզերեալքն ի եալ
ածէ անուն և ածէ բայ վաղիւ, իսկ եզերեալքն
ի ըց՝ միշտ բայ համարիւն, ուստի և ըն հոլովական
մնասուն համաձայնին ոչ բայ և ոչ անուն.

Հոմոիոյնոե Ընդոնէլսե էէ բայ.

Ընդունելութիւք եզերեալք ի ըց և ի եալ, մինչ սոսկ
բայ վաղին կոչին բայաբեալ, և առնուն զանձ
բայն, և զնոյ իրս զոր սեռն իւրեանց. Իսկ առ
հասարակ ընդունելութիւք՝ մինչ բայածական անուն
լինին, յայժամ և անուանն զնոյնիր զոր բայքն՝
յորոց բղխին, Իսկ ըզ ի կարգեմք զբայս կանոնաւ.
Կանոն. ա. Ընդօրինական ընդունելութիք առնուն
զնոյնիր սեռն ի սեռական հոլովիւ. ց, * Ընդեցաք
զիմ ի յարութենչէդ ածելոց. Ընդ ներգործական
ընդունելութիս յոգոյիչդ առնուլ ե՞ իննի իք զսեռս
կանս դառնոյ. իբր ասէ՝ * յարութենչէդ զիս ոչ ածելոյ.
* Ընդմանուանն սիրոյդ ապրեցան ե՞ ոչ առնելոյ ծա
ռայել ոչ ոգեւս. այլ սիրելոյն զՔրիստոս ին.
Կո-

Վարդան. Բ. Վերատրական ընդունելութիւնք առնուն զնդիր սեռի ի սկզբնական հոլովին. Ց. * Խոցեալն ի տիգողին քաղցրացոյց զձայնակցեան գառնուին. Ա. Ցհա վերատրական ընդունելու իւր խոցեալ առեալ ճ խնդիր սեռի զսկզբնական ընդունելովս՝ ի ծ գոլն. Ի սա այսմ է և այս. * Ազգ եր գրիչ օրինացն մնվեսեք առնելոց չյայ լեզվի.

Վարդան. Ճ. Վերջածական կամ վերատրական ընդունելութիւնք առնուն նաև զնդիր ընդունելութիւնք ըստ բարւոյն՝ ի պէս պէս հոլովս.

Ցազգ. Ց, * Ցորկամիք եթէ զվա՛ չանճանեսցէ Վէտ.
Ցորդ. Ց, * Ցնդրա ըերմոբ ևեսոցոնող.
Ցաւր. Ց, * Ցհար զեւոմ զպատեսցի զվերբս.
Ցազգն. Ց, * Ցոս բաբերաբ հասուիչ յոչխից.
Ցախտը. տրա. Ց, * Ցիսպղին զանձն իմ՛ի կորուստ:
Ի երքա. տրա. Ց, * Ցարզ երես կացքիք առաջի տառնեգոլին ձեզ զտաղանդ պատուէրեանին.
Ցկը. Ց, * Ցանխոտելն ի չէ՛ուեւ բարձր արարիք.
Ցախտ բոլ. Ց, * Ցայն ի բարի և ընդոսնելի առա ջի Աչ.

Վարդան. Դ. Ազգական ընդունելութիւնք առնուն միայն զնդիր իւր բնութեանն բարւոյ յայլեսայ հոլովս.

Ցորդ. Ց, * Ցէ բանիւբ էրոսոնալի.
Ցազգ. Ց, * Ցհնաւի երկին ի Տէր Տոգւոյն սրբ.
Ցախտը. տրակ. Ց, * Ցգնեա պատճէցս ի խաչ քո.
Ի երք. տրա. Ց, * Ցոգւիդ ևբ ապատասրիչ առնուն.
Ցկը. Ց, * Ցանակնկայն ի սրբուե մատուցող զղօթս.
Ցախտ բոլ. Ց, * Ցերկրի տաքնապ հեթանոսաց ի կարծեաց ևնեցք ի վր տիեզերաց.

Հմտութիւն Ընդունելոյն որպէս առնու.

Ընդունելութիւնք ի վարիչն ոչ անուն՝ միայն ա ծականն են, ուստի և ըստ ածականաց համ ձայնին ընդ հոլովական մասունս, և լինին տէր բայն և խնդիր բայի. Ց, * Ցէջք իւրովք տեսանէ հա տատացեալն զերեսաւն և զկենդանին և զոր ին։ Ցէր քն

ընդունելու[ս] հաստատելն է տէր բայլ, և չընչաքէ
և չլինելն են սեռի խնդիր բայիս պետեն։

Ծական ինչ ալ անուանեն։ ց, * Ասթեխսում Պետ-
րոսի և Պօղոսի քո՞ր տուաքերցին։ Կհայ տալ
տէրեն է ածականն Պետրոսին և Պօղոսին։

Ծական ինչ ալ դերանուանեն։ ց, * Ինչ վերջա-
ցնալ քո՞ւ հնարաւոր քո՞ր հնարհ Հեթանոսաց հրեշ
տակաց ինչ վերջնացան է ածականն դերանուանեն գիտ։

Ծական ինչ ալ ընդունելու թէ։ ց, * Ախտասէր
ծին պատճառ փրկիչ։ Կհայ պատճառն է ածական փրկչին։

Ա՛ս որպէս գոյական առնուն ածական զանուն և
գրեանուն։ ց, * Ո՞ր թողու թէ խնդրելով ի քէն
անօրէն սպանողաց իւրոց Ինդունելու թիւնդ
պահանջեն ունի գիրուս ածականս զանուն անօրէնս
և գրեանուն իրաց։

Յայտնիչ և յայտնեալ։ ց, * Ասուն տո՞ր անուա-
նեմք։ ի՞ մեռուցիչ երկրի սահմից։ Կհայ ընդու-
նելու[ս] գոյացիչ է յայտնիչ բառիս գիտն։ Ի՞ տա-
գաւ ծնող հայր գրիգորիոս։ Ի՞ր ծնողն է յայտ-
նեալ, և հայր էրէգորիոսն է յայտնիչ։

Յատկացուցիչ։ ց, * Ի՞ականքս մեռելոց խօսիմք։
Կհայ գոյացն է յատկացուցիչ բառիս յոգնիս։
Կմնդիր անուանեն։ ց, * Ի՞ղելոցս կակ։ Ի՞ր եղելոցն է
խնդիր սեռի անուանեցեալ։ ի՞ր էացուցիչ եղելոցս։
Կհայն և խնդիր ընդունելու[ս] նախադրեալ է։

Ի՞ Էրգածութ բառի։

Ա՞ երկուածութիւն է ուղիղ Ճանաչել ի բանի զիւ բա-
նիցիւր մասունս բանին, և զհամաձայնութիւն
նոցին ընդ միմեանս, որոյ զօրինակս դնեմք ի ներքոյ։

Օրինակ։

* Ի՞ երան արդարոյ խորհի զնամաստութիւն, և լեզու
նորա խօսեսցի զիրաւունս։ Ասալմ։ ՀԷ. 29։

Ի՞ երկուածութիւն։ Խորհին և բայ ներգործական։

Ներսէն է տէր բայի։ Աղբարին է յաւակացուցիչ բնբռնոյն։ Ո խեռասէն է հայցական խնդիրը սեռի բայիս խորհի։ Աչն է շաղկապ բաղդհիւսական։ Խօսեցեալ է բայ ներգործական։ Ի եղան է տէր բայի։ Աղբա է յաւակացուցիչ ներսին։ Ո խեռասեան է հայցական խնդիրը սեռի բայիս խօսեցի։

Օրինակ ՃԲ։

• Ի րգաւ է տէր, և զարդարուն սիրէ։ դու ղղուքն ,, սեամանեն երեսք նորա։ Ասաղ. Ժ. 8։

Ա երլուծուի։ Ան է բայ եական։ Ձէն է տէր բայի։ Աղբարն է ուղղական խնդիրը երես։ Ան է շաղկապ բաղդհիւսական։ Սիրէն է բայ ներգործական։ Ո արբոսեին է հայցական խնդիրը սեռի սիրելոյ։ Ձեսանեն է բայ ներգործական։ Աղբան է տէր բայի։ Ո սաղմոսերգուին է հայցական խնդիրը սեռի բայիս ցուցանեն։

Օրինակ ՃԳ։

• Ա ենէ է մարդ, և պատուական այր ողորմած։ ,, բայեցէ զայր հաւատարիմ գործ է գտանել։ ‖ առակ. ի. ճ։

Ա երլուծուի։ Ան է եական բայ։ Մարդն է տէր բայի։ Ա ենն է ուղղական խնդիր բնութ։ Ան է շաղկապ բաղդհիւսական։ Ողորմածն է ածական բառիս այր, ոորմած այրն է տէր եական բայիս։ Պատուական է ուղղական բնութ խնդիր։ Այրն է շաղկապ այլական։ Ան բայ եական։ Գտանել է տէր բայի։ Գործն է ուղղական խնդիր բնութ հաճկանելոյ։ Հաւատարիմն է ածական բառիս գործ, և գործոյն է հայցական խնդիր սեռի գտանելոյ։

Ա ստուածաշունչ արժան է ինձ ասել զայս ամենայն առաքելի դնել ինչ ինչ բանս, զոր նախ ոչ գրեալ էր ի գրեալսն յաշխարհս մեր, որպէս ճանիցեն զնշա

Նախնի բառից, ապա յաշխարհաբառ վերածեցին
ի դրաբառն, որով վարժեալ հմուտացի կանոնաց
քերականութ.

Եւ այսպիսեաք բառական ճանապարհ հրդեհ ա-
ւաշնոյ ընդարձակ տեսութիւն ևս գիտէ ընդ

ՀԻՆԻՆ Ա.Յ.

Պաքէն ի վճռոյ գործոյս Հայկիմ սեռն սիրով
յիշման արժանի առնել զվիճակաւոր Հինէն
իմ՝ զնախնեաց պատճառն յօրինման գործոյն՝
զերանելոյն Հայր Իգ Արքեպիսկոպոսաց Կաթո-
ղիկոսն ամ՝ Հայոց, որ ե. ի 1800 մարտի, 1800 յամ
ին ի Պատրիարքարանն կոստանդնուպօլսի՝ ծոբ-
ր Հոգւոյն վիրակոչեաց զանարժանիս ի կարգ
Քահանայութեան, զոր առաջնի մանասէ անունս
փոխարկեալ ի տէր Աստուած։ Եւ ինքն ծածկին
ընտրութ ընկալեալ զաթոռակալն Երիցս երա-
նեալ որ Առաւօրեայն հրաշափառագոյն Հանդի-
սացաւ զբազում նախնի աթոռակալս։
Եւ ի 1808 յամի հոկտեմբերի 9 վախճացաւ առ Քրս
պատառիկալ ի լուսեղէն խորանս ընդ պարս երջ
Ջանիկ Պատրիարք և Ծարաւալ Հայրապետաց։
Այլ և զմանկտիս որ ևս զհոգևաւոր հոգելոյս Ծնողս
զհայրն իմ զտէր Մարգարեան զիւրանեցի Տէր Յով-
բուէլ Քահանայն, ոչ ըստ ծածկին հնոյհայց նախանձ
Հաւոր բառուցն՝ յայտ ի կեանս իմ պատապեցոյց
զնս ի հրահանգս գիտութ գրոց։
Եւ զնհագոյն ևս արժապետն իմ՝ երկրակայն
տաղաւարակապ զծածկորէն Ծնողսդ, ըստ ա-
շակերտելոց դպրատան մերում՝ կենդանեաք և նոքն
քեզ լուսով։ Այլ զի յիշողքդ և յիշեալքս արժա-
նասցուք լուսոյ փառաց Աստուծոյ տեսութ, ի փա
ռաբանութ ամենայնիւ Երրորդութեն յանդգնաբար
հետեւանս։ ԱՄԵՆ։

ՑՈՒՑԱԿ

Վալխասար քանից պարբերութիւն Թոռոնին բաժանեալ յայլ յայլ տեղիս։

Աղգակին մականուն 418
Ազգական անուն, 46։ 631։ 721։ առնուազնագիր 663։ 675։ 679։ 709։ զբաղք ունի զգեստին 704։ լինի իբր գոյական 722։ իբր մակբայ 425։ իբր յատկացուցիչ 719։ յարի ի դերանուն 745։ յարի յընդունելութիւն 816։ տեսանի և ի բարդութեան 731։
Ազգան դերանուն 748 ընդհանրապէս 809։ 813։ 814։ 815։
Ազգանուն մանրիկ անուանց 74։ 75։ բաղ 246։ դերանուանց 216։ մակբայ 422։
Ազգական անուն 72։ 77։ բայ 244։ 300։ 303 սեռականուն 216։ 227։ ընդունելութիւն 350։ մակբայ 421։
Ալեկան շարժապ 437։
Անդեմ բայ 334։ 487։ 490։ 597։
Անձական անուն 122։ 130։ 135։ 141։ 147։ 162։ 183։ 486։ 692։ բայ 340։ սեռականուն 221։
Անկեալ որակութիւն 267։ 478։ 487։ 593։
Անկատար գործ 40։ 836 ժամանակ 256։
Անկատարական շարժապ 448։
Անհոդակ մասունք բանից 470։ 831։
Անձնական մականուն 419
Անցողական 123։ 131։ 136։ 142։ 148։ 163։ 164։ 172։ 186։ 187։
Անշան վանկ 25։ 75։
Անորոշ անուն 62։ բայ 240։ 313։ 315։ 330։
Անորոշ հայցական 500։
Անուն 42։ լինի հոլովառնախադրութեան 309։ լինի մակբայ 425։ լինի և միջակութիւն 467։
Անցեալ ժամանակ 260
Ապառնի ժամանակ 262։ 606։
Առանձնական հոլովումն 115։ 169։
Առաջական մակբայ

403, մանրիկ 84, շաղ կապ 443։
Աստուածաշունչ 893։
Աքսելական մանկաւայ 409
Աստղական մկրտարան 454։
Բազմաբառ բան 835։
Բազմանշան բառ 30։
Բազմանկիւն բառ 892
Բաժանումն անուանն 44, 48, բայի 232, 292, 298, 335, բանից 30, 833, 836, 837, բառի 28, 36, 892, պերճաւոյնն 202։
Խնդրոյ 494, 511։
Հոլովման 113։ մնացեալ բանից 41, 469։
Նախադրութեան 355։
վանկի 21, 24, տառի 14։
Բաղաձայն տառ 16։
Հնչուն 926։
Բաղդատական նախադրութիւն 369։
Բաղհնչական շաղկապ 435։
Բայ 231։
Բայածական, բայանական ցեղ, կամ բայանուն 95, 634, 635։
Բայացեալ ընդունելութիւնն 783։
Բան 37, 833, 836, 837։
Բառ 27, 892։
Բարդ 34, 727։
Բարդեալ անուանն լինի մանկաւայ 426։
Բացատական մանկաւայ 408, մանրիկ 77։
Բնական անդամ 336։
Բնութեան խնդիրք 510, տե՛ս և Խնդիրք։
Բոլոր գիր 11։
Բուք 899, 910։
Բուն խնդիրք 512, 560, 594, 597։
Գերադրական նախադրութիւն 368։
Գերհայտարար ժամանակ 259, 261, 338։
Գերաբանիծ շարադրութիւն 848։
Գիր 3։
Գրվածք 12։
Գոյական անուն 45, 721։ լինի իբր ածական 723, 726։ իբր մանկաւայ 425, 429։ իբր տէր բայի իւր բայածականի 820, 821։ լինի խնդիրք իւր ածականի 675։
Գոյական դերանուն 293, 739, 740։
Գոյացական մանրիկ 81։
Գործական բայ 234։
Գործիական հոլովումն անուն 646, 656, 665, 671, 673։

աւուրքեայ ։ 529 ։ 567 ։
աւուրց նախատրտ ի ։
373 ։ 380 ։ 381 ։ 382 ։
385 ։
Գործիքական մասն ։ 409
Գասական մակբայ ։
398 ։ նախադրութիւն ։
359 ։
Գերանուն ։ 201 ։
Գերանունական ածան
ցեալք ։ 95 ։
Գերբայ ։ 268 ։ 593 ։
Գերբնմական մակբայ
420 ։
Գիմք բայի ։ 247 ։ դէր
բանեան ։ 269 ։
Գիմորոշական տառք ։
207 ։ 769 ։
Գնահատական բանի ։
872 ։ բաժ ։ 871 ։
Գնահատեալ ։ 887 ։ 890 ։
Գրագական մակբայ 405
Գրաւական միջարկու ։
455 ։
Գրգիռական միջարկու ։
463 ։
Գրկաթագիր ։ 11 ։
Գրկառոսակ բայ ։ 295 ։
նեգրդռական ։ 297 ։
ձեղքական ։ 296 ։
Գրկար ։ 899 ։ 921 ։
Գրկեայական մակբայ ։
410 ։
Գրկձայն վանկ ։ 892 ։
Գրկրեակ ։ 873 ։ 880 ։
Գրկրպական նշանիր ։
514 ։ 562 ։ 596 ։

Ո անաշխատելի սեռա
կան սեռի նշանիր
ի բառարկան ։ 639 ։
Ոտակն մակբայ 400
նախադրութ ։ 364 ։
Ոգհոգեական միջար
կու ։ 458 ։
Ոգմնացական միջար
կու ։ 457 ։
Ոակռն բայ ։ 233 ։ 271 ։
594 ։ դէրանուն ։
203 ։ 739 ։ 741 ։
Ոդական միջարկու 456
Ոնդ ածականեան 838 ։
Ոնդունելու ։ 344 ։ 683
եղելեալք ի եա ։ ը ։
780 ։ 828 ։ ի էչ ։ օչ ։
780 ։ 823 ։ 824 ։
ի լէ ։ 780 ։ 825 ։
Ոնտիր շաբաշրութ 847
Ոսմատար շաղ
կապ ։ 450 ։
Ոտ ։ 899 ։ 924 ։
Ոտական շաղկապ ։ 449
Ոտէ անուն ։ 64 ։
բայի ։ 251 ։ դէրան
ուան ։ 213 ։ ընդունել
լոյ ։ 351 ։
Ոտական անուն ։ 51 ։
484 ։ 682 ։ 694 ։
Ոտեական մանկիկ ։ 87
Ոտանաւորայի 254 ։ 609
ընդունելոյ ։ 349 ։
Ոտ

Ժամանակական մակբայ • 394 • նախադրութիւն • 360։
Իգական անուն • 61։
մանրիկ • 79։
Ծորդուն բայից 269
նեա՛ ի՛կ ածանցմունք։
Ինքնական միջակէտ • 461։
Ինդիր • 494 • 830 • 831։
Ինդիր ածական անուանց • 663 • 675 • 678 • 679 • 709։
Ինդիր ի՛ բաղադրեա՛ • 729 • 730։
Ինդիր բնութ՛ • 510 • ներգործական և կրաւորական բայից • 524 • ընդունելութ՛ • 791 • ներգործ • կին հաղորդութ՛ և կրաւորականաց ղորդ անուանց • 644։
Ինդիր բնութ՛ չէզոք բայից • 559 • ընդունելութ՛ • 800 • 824 • չէզոքականաց հաղորդ անուանց • 655։
Ինդիր գոյականի • 677 • 680 • հատուածի իբր ածական • 676։
Ինդիր թուական հոդակապ և մանական անուանց • 669 • մակբայից • 831։
Ինդիր հաղորդական • 602
Ինդիր սեռ • ի բաղադրեա՛ թեան • 729։
Ինդիր սեռի կրաւորական բայից • 505 • ընդունելութ՛ • 789 • կրաւորականաց հաղորդ անուանց • 642։
Ինդիր սեռի ներգործական բայից • 498 • ընդունելութ՛ • 786 • ներգործականաց հաղորդ անուանց • 638։
Ինչ բառս • կամ ինդիր առնու • 371 • 465 • 829 • 831։
Իսկութիւն • 270 • 288 • անդեմ բայից • 339 • գործական բայից ըստ ձայնիցն լծոյ • 299 • 302 • ա՛ • 306 • ա՛ • 310 • ի՛ • 287 • կական բայից • 771 • խոտորնակ բայից • 318 • պիտակաւոր բայից • 326
Լատորնակ բայ • 317։
Լծորդ յօրինեալ դէպ բաղադրի • 865։
Լսելիքն ընդ բանի • 849
Ծածկական մակբայ • 413 • նախադրութի՛ • 367։
Կատարեալ բան • 836։
Ժամանակ • 257 • 606։
Կատարելո՛ի քերակա նութ՛ • 864։
Կետադրութի՛ կէտ • 882։

Աղջկան Հոլով, 111, 467, 491, 523։
Աղջկան միջարկութ 459
Արուորական թուի, 238։
ընդունելու թ, 348։
Արուորականատղերգ
ութուն, 635, 642, 644
Արուորակերպ էգ զրք, 294, 314, 316։
Արտաքին անձին, 866։
Արկածաբար, 35։
Արկնակ անուն, 430, 484, 715։
Արկնական մակբայ 416
Աշխարհական նախադրութ 363։
Ածականդերանուն 602։
Համաձայնութ, 463։
Համաձայնութ անհոլով մասանց, 470, 831։
Համաձայնութ անուն եւ անուն, 607 ածական անուն եւ ածական, 620, 630, 679 722, և եւ գոյականի, 621, 632, 680, 631, 719, գոյական անուն եւ ածականի, 619, 631, 675, 678, 726, և եւ գոյականի, 618, 629, 677, 723, միջական անուն ածանց, 682, հարցականի 716, և մնականի, 711։
Համաձայնութ բայի եւ հոլովական մասուն 473, անեւս ութ կամ դերբայի, 593։
Համաձայնութ դերանուն եւ դերանուն, 733, և եւ միւս հոլովականաս, 738, ածական դերանուն, 748, գոյական դերանուն, 741, յատկերական եւ յատկերելոյն 757։
Համաձայնութ ընդունելոյ եւ ընդունելոյ և եւ միւս հոլովականաս, 779, 822, իբր անուն, 809, իբր 782։
Համաձայնութ քերականութեան, յերես, 330։
Համ մասական չարդարապ 442։
Հոլոյական հոլով, 104, 500, առաջ անուն 649 առաջ բայ, 499, 536 573, 596, առաջ ընդունելոյ 787, առաջ նախադրութ, 375, 380 383, 385։
Հանրական անուն, 49, 484, 632, 694, մակբայ, 399։
Հատուկ անուն, 56։
Հարցական անուն, 53, 716, մակբայ, 397։

Հայոց գլխատուք բառից. 367
Հաւատքական անուն. թեան. 353:
58.484. Հոյակապ շարադրութ.
Հեգ վանդակի. 891. 850:
Հեգնական միջարկու. Հրամայական ոգնակու.
462. 265.836:
Հեղինակք հայկաբա- Ձայնաւոր տառ. 15.
նուշ. 846.847, եւն: 925:
Հեռաւորութիք անուն. Ձև բառից. 32: գրոց 10
54: բայի. 235: Մակաբերական շաղ-
պերանոսեան. 208. կապ. 444:
քնութեանէրութ. 347: Մակակէտ. 884:
մակբայի. 392. Մակբայ. 391. և յերես
Հեռուստական շաղկապ. 341: լինել ածական
439: անուն. 432: իբր պե-
Հեռաւոթի հեղինակի. րանուն. 433. 768:
867: տէր բայի, խնդիրը, և
Հոլով. 98: առնու զխնդիրը. 831
Հոլովական նախդիրը. տեսանի և ի բայ-
356.557.698.703: պուշ. 731:
Հոլովաւոց նախադրու- Մանական անուն. 50.
թիւն. 357.371: 682. 711. 712. 713.
Հոլովումն անուանական. 112: 714:
Թուականի. 189: Հան Մասունք բանի. 41.
րականի. 183: Հայ- 469: քերականուշ. 2:
ցականի. 194. 230. Մեկնական շաղկապ.
մնականական. 184: 445.611:
վերբերականի. 192: Մեր շարադրութի.
Հոլովումն պերանոսեան 851:
հականի. 213: յարա- Մէանդրեան դաս. 29:
բերականի. 230: Միջոց շարադրութի.
ունական. 225: 845.855:
ցուցականի. 222: Միջական անուն. 48:
Հոլովումն անեղեւութի, 682:
կամ պերբայի. 278. Միջակէտ. 885:
Հոլովումն ընդունելու- Միջարկութի. 452:

առնու զնա 465
լինի նման 831։
Անբնական նախա-
դրութիւն 370։
Յամրակն մահբեայ 406
Յայտնական մահբեայ
412։
Յայտնիչ և յայտնեալ
անուն և անթերևոյթ,
610։707։830։831,
դերանուն, 742։743։
ընդունելուն 817։
մահբեայ 831։
Յայտնիչն իբր ածա-
կան, 615, իբրև յատկա-
ցուցիչ 616։
Յատկացեալ միայն ա-
նուննն 623։829։
Յատկացուցիչ անուն և
անթերևոյթ կամ դէր-
բայ, 623։721։830։
դերանուն, 744։ ընդ-
ունելուն 818։ տես
սահն և ի բարդու-
թեան 728։
Յատկացուցչին իբր ա-
ծական 720։725։
իբր յայտնիչ 616։
Յառուկ անուն 57։63
96։ 123։124։ 125։
131։136։142։ 148։
163։164։165։ 166։
167։168։172։696։
Յարաբերական դէրբա-
նուն 206։757։
Յարակատար ժամանակ
258։261։338։487։
Յարացուցակն շաղկապ
446։
Յարմարադրուի բանին
և բառի 870։869։
Յարմարական խնդիր
513։561։ մանրիկ 93։
94։
Յոդնակի անուն 66։
67։69։85։ տես և ի
Ոչնշականն։
Յորդորական միջարկու-
թիւն 460։
Յստակ շարադրութիւն
844։
Լախադրութիւն 354։
և յերես 338։
Լախտբիւ հոլովմն
199։
Լախտբիւ տրական
108։599։ առող ա-
նուն 650։659։ ա-
ռող բայ 544։581։
595։ առող նախադր-
թիւն 377։381։385։
Լախտնտրական մակ-
բայ 415։ շաղկապ
441։
Լանխնակն մանրիկ 79։
Լանրական մահբեայ 414
Լերգոյական հոլով
110։ առող անուն
652։661։667։672։
առող բայ 550։587

Յառակ գլխատոր բառից՝ 369
Պատկերի բայլ՝ 263՝
մանկական՝ 393՝
Ուղղական հոլով՝ 100՝
առող անուն՝ 645՝
առող բայ՝ 525՝ 564՝
594՝ ընդունելու՝
792՝ 801՝ նախալ
դրուի՝ 385՝
Ունական դերանուն՝
205՝ 748՝ 751՝ 752՝
մանրիկ՝ 83՝
Վակերտ՝ 889՝
Վերջ անուն՝ 63՝
բայ՝ 241՝ 292՝ 559՝
ընդունելու՝ 348՝
800՝
Վերջականահաղորդ
անուն՝ 635՝ 655՝
Պակասական մանրիկ՝
91՝
Պակասաւոր բայ՝ 325՝
Պաշտպանական մանրիկ
90՝
Պատահական խնդիր՝
515՝ 563՝
Պատիւ՝ 873՝ 874՝
Պատճառական նախա
դրուի՝ 361՝ շաղկապ
438՝
Պատմական հոլով՝ 105՝
առող անուն՝ 648՝
657՝ առող բայ՝ 538՝
575՝ 596՝
Պարառական հոլով՝
103՝ առող անուն՝
596՝ ընդունելու՝
798՝ 807՝
Սերպոծական բայ՝ 237՝
495՝ 499՝ 524՝ ընդ
դունելու՝ 348՝ 786
Սերպոծականահաղորդ
անուն՝ 635՝ 638՝
644՝
Սերպոծակերպ ձևերք՝
293՝
Սերկայ ժամանակ՝
255՝ 606՝
Սերհակական մակբայ՝
402՝ նախադրուիք՝
363՝
Սմանական մակբայ՝
401՝ նախադրուիք 362
Տանագիծ՝ 878՝
Տանագիր՝ 877՝
Տանական վանկ՝ 26՝
Տանք առոգանուիք՝
899՝
Տղայնական բառ՝ 31՝
Տճազական մակբայ՝
404՝ մանրիկ՝ 86՝
Տօթ դիր՝ 11՝
Ճաղկապ՝ 434՝
ևս յերես՝ 345՝
Ճարդրուն աղաւաղ՝
842՝ խառն՝ 843՝
Ճարմանուի բանիւ՝
833՝
Ճչալ՝ 899՝ 900՝
Ոլորակ՝ 899՝ 920՝
Ոտանաւոր՝ 839՝

Աստրախանական որակ
կուպէի· 266·836·
Աստրակետ· 883·911·
Աստրասական մակբայ·
407·
Այլ ընդ այլ շարադրել
846·
Այլազգական անուն·մ·
337·
Այծ· 20·891·
Այրուհական շաղկապ·
447·
Արժութիւն· 862·
Արտասական մանրիկ 92
Երգեցողական անուն·
52·682·
Երկծուխ· 857·861·
859· եւ յերեսս 359·
Երկանուն· 863·
Երկակետ· 886·
Երկահոլով տրական·
109·489·490· առող
անուն· 651·660· ա
ռող բայ· 547·583·
596·597· ընդունել
լոյն· 797·806· ա
ռող ժխլարկուն· 465·
նախադրութիւն 378·385·
4·
Ստաւ·
Ստրպածական հոլովումն
114·118·
Ելական մակբայ· 395·
մանրիկ· 80· նախա
դրութիւն· 358·
Եսակ անուանն· 70·
ածականցեալ· 77·78·
բայն
647· առող բայ· 533·
570·596· նախադրու
թիւն· 374·
Պարզ բառ· 33· շարա
դրութ· 841·854·
Պարոյկ· 899·919·
Պարունակական մանրիկ·
88·
Ահմանական որակու
թիւն· 264·836·
Ուական հոլով· 101·
առող անուն· 638·
643·664·670· առող
բայ· 528·566·596·
600· ընդունելութ·
786· նախադրութի·
372·385·
Ուռի խնդիր, տե՛ս ՛ի
խնդիր ուռի·
Ուք անուան· 59·
բայն· 236· ընդունե
լութեան· 348·
Ին· 873·881·
Կզբնական հոլով· 106
առող անուն· 642·
649·658·666·672·
673· առող բայ· 505·
541·578·596· ընդ
դունելութ· 789·795
804· նախադրութի·
376· 382·383·385·
Կզբնաւորական շաղ
կապ· 440·
Ոսկ· 899·923·
Ուղ· 899·922·
Ուեղծումն գրոց· 7·

Յաջող գլխաւոր բառից։ 371
Փակագիծ։ 888։
Փակագիծք։ 879։
Փաղաքեալ անուն։ 73։
բայ։ 245։ ընդունել
լուծ։ 350։ մակբայ։
421։
Փաղաւուծ։ 891։
Փառագիծք։ 13։
Փարեղեթազիզ։ 888։
Փոխարինական մակբայ
417։ նախադրութիւն։
366։
Քանակ։ 55։
Քանակական մակ
բայ։ 396։
Օրինակ շարադրութեան
խրթին։ 856։ միջակ։
855։ պարզ։ 854։
Ֆուցական դերանուն։
204։ 683։ 741։ 749։
մակբայ։ 411։
Ֆրեն։ 924։
Ֆէր բայն։ 474։ 491։
705։ 811։ 820։ 830։
831։
Ֆնկական մանրիկ։ 82։
Ֆրական հոլով։ 107։
Ֆրոհական շաղկապ։
436։

ՎՐԻՊ։

Ճեղտոխրան Տպարանի։

Ես բարեսիրտ ուսուցչիս Եղիայի Ալիշանի ամենայն հրատարակութեանց՝ հոգի և մարդ, և գործոյն Աբգար փառք և պատիւ մատուսցի յաւիտեան հոգեզուարճ գնդութեանդ։

Որ անսպառ գթութիւք և անհուն ողորմութեամբ ժամացոյց հասոյց ի լրութիւն զոպագրութիւնս կրեալ ուսուցչիս, արեամբք Աբգարեան ազգի՝ ի Ալեքեզուց յիւրում իսկ տպարանի՝ ի Պայքարատան, առ վեհափառ Պատրիարգութիւն ամենանախ Տէրն Տէրն Ցովհաննիսի երանաշնորհ սեբաստ և Ընծաբան Ընդ Աթոռ՝ և երկրորդ Ոսկիբերան ի արքայական Կոստանդնուպոլսի։

Որ ինձ ազատեալս ժամանակի յորում ըստ մեզ ժողով մեծ շուրջ պատեալ են զմեզ համաշխարհական մահաշրջուկ արհաւիրքը ազգի նեղութեց տուժ, ժից տուգանաց, զայսու ամենի թևակոխեալ ընդ փառաշուք իշխանազուն Լշխանս մեր ի մի սիրտ և ի մի հոգի ճշմարիտ նախանձու վառեալ ազգասիրութեամբ գօտեպատ զմեզ սկսուցեալ զոհիլ և զիջելիք գուն գործեն տքնին և ջանասիրեն զնոր Աթոռ ազգ զհաստատուն, զի Ընծաբանակ Տաճարացդ պշինու Թիւն, առ ի ժառանգել Աղգիս զերջանիկ հոգևոր ապնուականուն։

Այլ գրեթէ յամ ուրեք առ իւրաքանչիւր Ալեքեզեցիս՝ որ յոլորտս սփռեցեալ Այրարատ դաշխս, չքեղազարդ վայելչացուցին զշնորհաշուք Պայքարատունն՝ ձրի ուսուցիչարանս համ փառաբաղձ դիտեցէ, և ես որբ և աղքատս մանկունց վարժուցեալ և Ընծայիս կրթութեան։

Որոմք լոյս իմանալոյ Աշխ սիրտս ամեցն պայծառանալ ցոլանայ, առաքելաբանդ կրօն Հայաստանեայց՝ ըստ Ալեքեզեցոյս՝ գերապանծ Հանդիսանայ, Քրիստոնէական ըզբ սէր և փառաւորի ի հոգիս Հա

հաւատացելոց անխիժ քաղցրանայ, երկնաւոր խոս-
ղաղութիւն՝ որ է իսկապէս արքայութիւն Աստ-
ծոյ, յորում հանուր ազգս մեր զօրացեալ տարբանայ, և ձգմա-
բիտ Աստուածութիւնն՝ արգասաւոր արմատանայ։
Եւ զի այսոքիկ խակ են համարն ազգիս անհամե-
մատ երախտաւորութիւն, գովաբանական երգով բա-
նեաց յիշատակութիւն, և բարեացպարտ պատճա-
ուացն մատկանացու բնութիւ լսել Աստուծոյն անմա-
հութիւն. Ո՞ի սոցանէ՞ն Աստ՝ ոչ զդ առնուիս ի ձեռն
քարոզ ածել ի վէր աշխարհի, լսել գրեցելումն զայսպէս
բարբառ կորուսցէ՞ն, ոտ՞նդ՝ պես և զբարիս ի ձեռն բա-
նեաց անձանց պարգեւել բաշխել։

Եպաքէն՝ի վայելել յայսոսիկ բարութիւ պատրաստ է լսել
առաքելական խրատուն՝ ձանձրանալ զմաստասիրս
և զվերակացուս մեր՝ի սէր, և համարիլ զնոսա արժա-
նիս առաւել սիրոյ՝ վասն գործոյ նոցա (ա՛ Թես. ե. 12)։
Ապա հարկ է ևս հաստատանել իւրաքանչիւր ըստ
պարտուն, որում զերկիւղ զերկիւղն, որում զպատ-
ուիւ զպատիւն, զի մի՛ ումեք պարտապան գտա-
նիցիմք (հռով. ժ՛գ. 7)։

Ուստի պարտաւորիմք պաղատիլ երկնաւոր Աստ-
ծոյ, զի մեզ՝ որ խոստացաւ արքայութիւն
միում՝ ի փոքրկանց բաժակի ջուր ցուրտ, մի՛ կո-
րուսանել գվարձս (մատթ. ժ. 42)։ Զոյն ինքն Տէրն
մեր Յի՛ս Քրիստոս վարձատրեսցէ՝ զի՛ բարեացպարտ
վաստակաւորաց և բարեկարգութեանց ազգիս վերա-
կացուցէ, և երիցս երանեալ Աբգարեան Գաւառիս՝
գի՛՝ և վեհմտիւտ գերապատիւ Եպիսկոպոսդ մեր՝ որ
ողբ բացեալ յորւոյհոս պահեն զանապատ աղբիւր
ջրոց կենդանութեան՝ ոտ՞նդ՝ ի մեզ ծարաւեալ, յաւէտ
զնաղատական ձեռնս պարգեւեսցէ՝ ընդ երիցն ա-
ւետս, ոտ՞նդ՝ յաղթող ի մեզ՝ յաղթից յաղթս
յորւոյ որդիս՝ յիշխանական պերճութեան փառա-
զարդեացէ, երանելոյն ձեռնց և անմահութեան
արժանացուսցէ։

Յիշեսջիք և զգործակալսն տպարանիս՝ զբաղեցեալ յօհաննիսեան յոգնաչան Աստուածոյ, որ ամ
կարեաց անձամբիւր աշխատեցաւ, և և զհամային գործակիցս և զաշխատաւորս տպարանիս՝ զգրաշ
շէնս՝ զգրաշարս, և զմբահար զԱելքոն տպասաւորն, Որք և աժենեքին յիշողք և յիշեալք՝ վարձս բա
րեաց ընկալջիք աստ և ի հանդերձեալն՝ ողորմու
թեամբն Ի. Ք. ամէն։